

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA**

ZMIANA STUDIUM

Organ właściwy w sprawie sporządzania zmiany studium:

WÓJT GMINY KOBYLNICA

76-251 Kobylnica, ul. Główna 20

ZAWARTOŚĆ:

1. STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA – TEKST UJEDNOLICONY (stanowiący załącznik nr 1 do uchwały)
2. UZASADNIENIE ZAWIERAJĄCE OBJAŚNIENIA PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTezę USTALEŃ ZMIANY STUDIUM
3. RYSUNEK STUDIUM – UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - rysunek jednolity (stanowiący załącznik nr 2 do uchwały)
4. RYSUNEK STUDIUM – KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - rysunek jednolity (stanowiący załącznik nr 3 do uchwały)
5. **Zmiany w części graficznej studium dokonane Zarządzeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie wprowadzenia udokumentowanych złóż kopalin do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica wskazano na RYSUNKU STUDIUM – KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO - rysunek jednolity, ztanowiącym załącznik graficzny do Zarządzenia**

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KOBYLNICA**

tekst ujednolicony

**Załącznik nr 1 do Uchwały Nr XXIV/203/2016
Rady Gminy Kobylnica z dnia 25 lutego 2016 r.**

ZAŁĄCZNIK TEKSTOWY
do Zarządzenia Wojewody Pomorskiego z dnia 28 listopada 2022 r. w sprawie wprowadzenia
udokumentowanych złóż kopalin do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego
Gminy Kobylnica

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KOBYLNICA**

Zamawiający:
Zarząd Gminy Kobylnica
Wójt Gminy Kobylnica

Organ sporządzający Studium:
Zarząd Gminy Kobylnica
Wójt Gminy Kobylnica

Zespół autorski Studium:

Przedsiębiorstwo Powierniczo-Wykonawcze "Glob"

Generalny projektant Studium:

Zespół Projektowy:

Zygmunt Wobalis
Jacek Bujalski
Jacek Bukowski
Dorota Cieślik
Bogusław Grechuta
Iwona Kozerska
Ryszard Musiał
Gabriela Rembacz
Jan Ślusarczyk

Współpraca:

Joanna Jarosik
Beata Ochmańska

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA

Organ właściwy w sprawie sporządzania zmiany studium:

WÓJT GMINY KOBYLNICA
76-251 Kobylnica, ul. Główna 20

Zespół autorski:

mgr inż. Maria-Jolanta Więcek upr. urb. nr 1621

Członek Północnej Okręgowej Izby Urbanistów
nr wpisu G-071/2002 z dnia 26 stycznia 2002 r.

mgr Jolanta Rekowska upr. urb. nr 1618

Członek Północnej Okręgowej Izby Urbanistów
nr wpisu G-056/2002 z dnia 26 stycznia 2002 r.

mgr Małgorzata Szadkowska-Izydorek

Biegły w zakresie ochrony przyrody
z listy Wojewody Pomorskiego nr 085

mgr inż. Mirosława Hałuzo

mgr Iwona Kozerska

mgr inż. Łucja Uss

mgr inż. Edward Rybczyński

Rafał Więcek

Konsultacje:

mgr inż. arch. Ewa Milewska upr. urb. nr 358/88

Podkłady mapowe:

mgr inż. Radosław Dobrzyniewicz upr. geod. nr 17505

Koordinacja ze strony Urzędu Gminy Kobylnica:

mgr Iwona Mieczkowska

PRACOWNIA PROJEKTOWA – mgr inż. arch. Marek PEREPECZO
75-307 KOSZALIN, Pl. Kilińskiego 2
tel./fax 94 3407194
e-mail amp@sarp.org.pl
<http://amp.sarp.org.pl>
NIP 669-102-78-77. REGON 330119702

ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA

Organ właściwy w sprawie sporządzania zmiany studium:

WÓJT GMINY KOBYLNICA
76-251 Kobylnica, ul. Główna 20

Zespół autorski:

mgr inż. arch. Marek Perepeczo upr. urb. nr 1429/94
Członek Zachodniej Okręgowej Izby Urbanistów
nr wpisu Z-005

mgr inż. arch. Monika Sielewska
Członek Zachodniej Okręgowej Izby Urbanistów
nr wpisu Z-489

Koordynacja ze strony Urzędu Gminy Kobylnica:

mgr Iwona Mieczkowska

**ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY KOBYLNICA**

Zmiany naniesiono pogrubioną kursywą

Organ właściwy w sprawie sporządzania zmiany studium:

**WÓJT GMINY KOBYLNICA
76-251 Kobylnica, ul. Główna 20**

Zespół autorski:

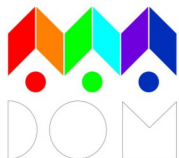
mgr inż. arch. Katarzyna Reut-Jaworowska – posiadająca kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty na terytorium RP uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządzie zawodowym architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów,
mgr inż. arch. Teresa Kiejzik – uprawnienia urbanistyczne Nr 1551,
inż. Elżbieta Kępska – zagadnienia elektroenergetyczne,
mgr Bożena Gajewska – ochrona środowiska,
mgr Katarzyna Rybakowicz - ochrona środowiska,

Koordinacja ze strony Urzędu Gminy Kobylnica:

mgr Iwona Mieczkowska

ZESPÓŁ AUTORSKI

zmian związanych z wprowadzeniem udokumentowanych złóż kopalin do studium

**DOM Biuro Urbanistyczne Kiełb-Stańczuk,
Jaszczuk-Skolimowska Sp. J.**

83-200 Starogard Gdański, ul. Chojnicka
tel (58) 562-20-57, e-mail: pprdom@pprdom.pl

dr inż. arch. Barbara Jaszczuk-Skolimowska – główny projektant

mgr Karina Mańkowska

data opracowania: sierpień 2022 r.

Zmiany w ujednoliconym tekście studium wyróżnione zostały pogrubioną i pochyłą czcionką Calibri koloru granatowego na błękitnym tle.

SPIS TREŚCI:

WSTĘP.....	15
------------	----

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
--

I.	UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW O ZNACZENIU PONADLOKALNYM I LOKALNYM	19
1.	Uwarunkowania zewnętrzne	19
2.	Uwarunkowania wynikające z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju	19
3.	Uwarunkowania wynikające ze strategii rozwoju województwa.....	22
4.	Uwarunkowania wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa (wraz ze zmianą).....	23
5.	Uwarunkowania wynikające ze strategii rozwoju społeczno-gospodarczego gminy	29
II.	UWARUNKOWANIA URBANISTYCZNE	31
1.	Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu.....	31
2.	Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony	33
3.	Wykaz obowiązujących planów miejscowych i przystąpienia do mpzp	34
4.	(uchylony).....	38
III.	UWARUNKOWANIA SPOŁECZNO-EKONOMICZNE	40
1.	Demografia	40
1.1.	Rozwój ludności w latach 2002-2008	40
1.2.	Prognoza demograficzna	43
2.	Mieszkalnictwo.....	53
3.	Infrastruktura społeczna	53
3.1.	Edukacja i wychowanie.....	53
3.2.	Ochrona zdrowia i opieka społeczna.....	54
3.3.	Kultura i sport	54
4.	Potrzeby i możliwości rozwoju gminy	54
4.1.	Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne	54
4.2.	Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci drogowej, infrastruktury technicznej i społecznej.....	55
4.3.	Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.....	55
IV.	UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	57
1.	Uwarunkowania zewnętrzne	57
2.	Uwarunkowania wewnętrzne	58
2.1.	Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska	58
2.2.	Struktura przyrodnicza obszaru – różnorodność biologiczna	67
2.3.	Stan środowiska	67
2.4.	Przyrodnicze obszary i obiekty chronione	71
2.5.	Podsumowanie – szanse rozwoju i ograniczenia.....	79
V.	UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO	85
1.	Archeologiczne dziedzictwo kulturowe.....	85
1.1.	Charakterystyka zasobów archeologicznego dziedzictwa kulturowego.....	85
1.2.	Waloryzacja zasobów archeologicznego dziedzictwa kulturowego gminy Kobylnica	85

1.3. Zestawienie stanowisk archeologicznych	86
2. Uwarunkowania dziedzictwa kulturowego (poza archeologią)	97
2.1. Charakterystyka zasobu	97
2.2. Charakterystyka miejscowości o szczególnych walorach kulturowych	98
2.3. Źródła i przyczyny zagrożeń elementów dziedzictwa kulturowego	103
2.4. Wykazy obiektów	104
VI. UWARUNKOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	116
1. Stan i funkcjonowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej	116
1.1. Użytkowanie gruntów	116
1.2. Struktura stanu władania gruntów	119
1.3. Warunki glebowe oraz struktura jakościowa użytków rolnych	123
1.4. Odczyn i zasobność gleb w podstawowe składniki pokarmowe	126
1.5. Organizacja rolnictwa i struktura agrarna gospodarstw rolnych	127
1.6. Produkcyjność przestrzeni rolnej i kierunki produkcji	130
1.7. Techniczna obsługa rolnictwa i przetwórstwo rolne	132
1.8. Gospodarka rybacka	132
1.9. Podsumowanie i wnioski wynikające z oceny stanu istniejącego oraz przemian zachodzących w okresie obowiązywania Studium uwarunkowań (...):	132
2. Uwarunkowania leśnej przestrzeni produkcyjnej	133
2.1. Charakterystyka ogólna	133
2.2. Lasy Nadleśnictwa Leśny Dwór	133
2.3. Lasy Nadleśnictwa Warcino	134
2.4. Lasy Nadleśnictwa Sławno	134
2.5. Lasy Nadleśnictwa Ustka	135
2.6. Lasy Nadleśnictwa Trzebielino	135
VII. SYSTEM KOMUNIKACJI	138
1. Uwarunkowania zewnętrzne	138
2. Uwarunkowania wewnętrzne	139
2.1. Komunikacja drogowa	139
2.2. Komunikacja kolejowa	148
2.3. Komunikacja zbiorowa	148
2.4. Zaplecze techniczne motoryzacji	148
2.5. Wpływ stanu systemu komunikacyjnego na jakość życia mieszkańców	148
3. Synteza uwarunkowań	148
3.1. Czynniki rozwoju podstawowych funkcji gminy	148
3.2. Ograniczenia podstawowych funkcji gminy	149
VIII. SYSTEMY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	152
1. Zaopatrzenie w wodę	152
2. Odprowadzanie ścieków	154
2.1. Ścieki sanitarne komunalne	154
2.2. Ścieki opadowe	155
3. Unieszkodliwianie odpadów	155

4.	Zaopatrzenie w ciepło.....	156
5.	Zaopatrzenie w gaz	157
6.	Telekomunikacja	158
7.	Zaopatrzenie w energię elektryczną	158
8.	Uwarunkowania wewnętrzne w zakresie infrastruktury – podsumowanie	160
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO		
IX.	KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ PRZEZNACZENIU TERENÓW.....	167
1.	Kierunki kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy i przeznaczenie terenów	167
1.1.	Struktura funkcjonalno-przestrzenna.....	167
1.2.	Preferowane cele, kierunki w strefach przestrzenno-rozwojowych.....	168
1.3.	Preferowane kierunki rozwoju miejscowości	171
2.	Kierunki zmian w przeznaczaniu terenów	177
3.	Kierunki rozwoju osadnictwa i infrastruktury społecznej	180
3.1.	Kierunki rozwoju osadnictwa, ośrodki rozwoju	180
3.2.	Kierunki rozwoju infrastruktury społecznej.....	181
4.	Kierunki rozwoju funkcji gospodarczych (produkcyjnych i usługowych).....	182
5.	Kierunki rozwoju funkcji mieszkaniowej	183
6.	Kierunki rozwoju turystyki, sportu i rekreacji.....	184
X.	KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	192
1.	Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów.....	192
2.	Tereny wyłączone spod zabudowy	195
XI.	OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	197
1.	Kształtowanie, wzmacnianie struktury przyrodniczej.....	197
2.	Obszary, obiekty i zasady ochrony przyrody.....	197
3.	Ochrona wód	203
4.	Ochrona złóż, racjonalne wykorzystanie kopalin	205
5.	Ograniczanie, eliminowanie ujemnych wpływów związanych z realizacją ustaleń kierunkowych Studium, przeciwdziałanie zagrożeniom	205
6.	Ochrona krajobrazu, ochrona istniejącej zieleni i jej wzbogacenie	208
7.	Edukacja ekologiczna.....	208
XII.	OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	212
1.	Archeologiczne dziedzictwo kulturowe.....	212
1.1.	Polityka dotycząca ochrony stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków archeologicznych	212
1.2.	Polityka dotycząca ochrony stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych	213
2.	Ochrona dziedzictwa kulturowego (poza archeologią).....	222
2.1.	Kierunki ochrony walorów i elementów środowiska kulturowego	222
2.2.	Obiekty w rejestrze zabytków.....	223

2.3. Obiekty w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków.....	223
XIII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO	236
1. Zasady rozwoju	236
2. Sieć drogowa.....	236
3. Komunikacja zbiorowa	238
4. Linie kolejowe	239
5. Komunikacja lotnicza	239
6. Komunikacja rowerowa.....	239
7. Zaplecze techniczne motoryzacji	240
XIV. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	243
1. Cele i zasady rozwoju.....	243
2. Kierunki rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę	243
3. Odprowadzanie i unieszkodliwianie ścieków	244
3.1. Ścieki sanitarne komunalne	244
3.2. Ścieki opadowe.....	245
4. Unieszkodliwianie odpadów	246
5. Zaopatrzenie w ciepło.....	246
6. Zaopatrzenie w gaz	246
7. Telekomunikacja	246
8. Zaopatrzenie w energię elektryczną	247
9. Rozwój energetyki odnawialnej, proekologiczne źródła energii	249
10. Regulacja stosunków wodnych	250
XV. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.....	255
XVI. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST. 1	257
XVII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 400 m² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ	258
1. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych	258
2. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości	258
3. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m ²	258
4. Obszary przestrzeni publicznej	258
XVIII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	260
XIX. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	263
1. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej.....	263
1.1. Rola, znaczenie funkcji rolniczej	263
1.2. Cele polityki przestrzennej gminy w zakresie kształtowania i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej	263

1.3. Zasady polityki przestrzennej gminy w zakresie kształtowania i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej	263
1.4. Główne kierunki kształtowania i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej	264
1.5. Przewidywane zmiany w przestrzeni związane z realizacją zapisów Studium	268
2. Kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej	269
XX. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	272
XXI. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI I INNE OBSZARY PROBLEMOWE W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE.....	273
XXII. OBSZARY ZDEGRADOWANE.....	274
XXIII. TERENY ZAMKNIĘTE I ICH STREFY OCHRONNE.....	275

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW GRAFICZNYCH DO CZĘŚCI TEKSTOWEJ:

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

– Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego – załącznik nr 1	39
– Sieć osadnicza – załącznik nr 2.....	56
– Ochrona przyrody – załącznik nr 3	82
– Ochrona środowiska – załącznik nr 4	83
– Walory turystyczne – załącznik nr 5.....	84
– Środowisko kulturowe – załącznik nr 6	115
– Rolnictwo i leśnictwo – załącznik nr 7	137
– Układ komunikacyjny – załącznik nr 8a.....	150
– Powiązania komunikacji zbiorowej z siecią osadniczą – załącznik nr 8b	151
– Zaopatrzenie w wodę – załącznik nr 9a	162
– Odprowadzenie ścieków – załącznik nr 9b.....	163
– Gazociągi wysokiego ciśnienia – załącznik nr 9c	164
– Elektroenergetyka – załącznik nr 9d	165

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

– Struktura funkcjonalno-przestrzenna – załącznik nr 10a	189
– Sieć osadnicza – załącznik nr 10b	190
– Turystyka, sport i rekreacja – załącznik nr 11	191
– Ochrona przyrody – załącznik nr 12	210
– Ochrona środowiska – załącznik nr 13.....	211
– Środowisko kulturowe – załącznik nr 14.....	235
– System komunikacyjny (transportowy) – załącznik nr 15a	241
– Powiązania sieci osadniczej z komunikacją zbiorową – załącznik nr 15b.....	242
– Zaopatrzenie w wodę – załącznik nr 16a	251
– Odprowadzenie ścieków – załącznik nr 16b.....	252
– Gazociągi wysokiego ciśnienia – załącznik nr 16c	253
– Elektroenergetyka – załącznik nr 16d	154
– Polityka planistyczna – załącznik nr 17	262
– Rolnicza i leśna przestrzeń produkcyjna – załącznik nr 18.....	271

WSTĘP

Do zmiany nr 1 Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica przystąpiono na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.) na podstawie uchwały Nr XIII/148/2007 Rady Gminy Kobylnica z dnia 14 września 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica. Do zmiany nr 2 przystąpiono na podstawie uchwały Nr XXVI/245/2012 Rady Gminy Kobylnica z dnia 6 września 2012 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica dla obszaru położonego w obrębach ewidencyjnych: Kończewo, Kuleszewo, Słonowice, Słonowiczki, Ściegnica, Ściegnica Leśnictwo, Wrząca, Zagórki i Zbyszewo, pod potrzeby budowy farmy elektrowni wiatrowych.

Do zmiany nr 3 przystąpiono na podstawie uchwały Nr LIV/506/2014 Rady Gminy Kobylnica z dnia 30 października 2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica.

Zmianami objęte jest Studium sporządzone na mocy ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 roku (wraz z późniejszymi zmianami) i przyjęte uchwałą Nr III/25/2002 Rady Gminy Kobylnica z dnia 30 grudnia 2002 r.

Przedmiotem zmiany nr 1 Studium (uchwała Nr XL/527/2010 Rady Gminy Kobylnica z dnia 16 lutego 2010 r.) była aktualizacja Studium ze względu na zmienione uwarunkowania społeczno-gospodarcze i prawne.

Zmiana nr 1 dotyczyła obszaru całej gminy, w jej granicach administracyjnych.

W ramach prac nad zmianą Studium zaktualizowano uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118 poz. 1233).

Zmiana **Nr 2** studium dokonana na podstawie uchwały Nr XXVI/245/2012 Rady Gminy Kobylnica z dnia 6 września 2012 r. obejmowała zmianę dokumentu w zakresie zagadnień dotyczących obszaru i przedmiotu zmiany, a także zagadnień wynikających ze zmian powszechnie obowiązującego prawa.

Przy **zmianie nr 2** Studium uwzględniono i zachowano większość tekstu Studium. Nowy tekst oznaczono czcionką Arial pogrubiona kursywa.

Rysunek Studium zawierający kierunki, część graficzną obejmującą uwarunkowania oraz większość załączników graficznych w tekście zostały zaktualizowane zgodnie z przedmiotem zmiany Studium.

Zmienione studium zawiera uwarunkowania zaktualizowane w zakresie obejmującym:

- 1) dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu;
- 2) stan ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
- 3) stan środowiska, w tym stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkość i jakość zasobów wodnych oraz wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- 4) stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) warunki i jakość życia mieszkańców, w tym ochrona ich zdrowia;
- 6) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
- 7) potrzeby i możliwości rozwoju gminy;
- 8) stan prawny gruntów;
- 9) występowanie obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
- 10) występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
- 11) występowanie udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
- 12) występowanie terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
- 13) stan systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopień uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
- 14) zadania służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

Zaktualizowane uwarunkowania uwzględniono odpowiednio przy formułowaniu kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Kierunki określono zgodnie z wymogami ustawowymi, odpowiednio dla obszaru gminy, wskazując w szczególności:

- 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów;
- 2) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
- 3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego;
- 4) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
- 7) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1;
- 8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² oraz obszary przestrzeni publicznej;
- 9) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
- 10) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
- 11) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
- 12) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji, inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie;
- 13) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Zmiana Nr 3 studium obejmowała wyznaczenie przez obszar gminy Kobylnica przebiegu trasy linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk, inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym oraz korektę granic stref ochronnych od urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. Tekst Studium oraz rysunki Studium oraz część załączników graficznych w tekście zostały zaktualizowane zgodnie z przedmiotem zmiany Studium, a także w wyniku zmian powszechnie obowiązującego prawa i aktualizacji danych.

Przy zmianach studium uwzględniono: zasady określone w „Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju” opracowanej przez Rządowe Centrum Studiów Strategicznych, przyjęte przez RM i Sejm RP (Monitor Polski nr 26 poz. 432 z 2001 r.), zweryfikowane ustaleniami Koncepcji Zagospodarowania Przestrzennego Kraju 2030 przyjętej Uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. (M. P. z 2012 r., poz. 252), ustalenia „Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego” (uchwała Nr 587/XXXV/05 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lipca 2005 r.), zweryfikowane ustaleniami nowej Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 (uchwała Nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.) i Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego (uchwała Nr 639/XLVI/02 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 30 września 2002 r. ze zmianą: uchwała Nr 1004/XXXIX/09 z dnia 26 października 2009 r.) oraz „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczej gminy Kobylnica” uchwalonej na lata 2007-2015 przez Radę Gminy Kobylnica (uchwała Nr XV/177/2007 z dnia 21 listopada 2007 r.).

Zgodnie z Ustawą, Studium nie jest aktem prawa miejscowego, ale ustalenia zmiany studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

I. UWARUNKOWANIA ZEWNĘTRZNE I WYNIKAJĄCE Z DOKUMENTÓW O ZNACZENIU PONADLOKALNYM I LOKALNYM

1. Uwarunkowania zewnętrzne

Gmina Kobylnica położona jest w północno-zachodniej części województwa pomorskiego, w powiecie słupskim. Od zachodu graniczy z dwoma gminami woj. zachodniopomorskiego: Postomino i Sławno. Od północy graniczy z miastem oraz gminą Słupsk, od wschodu z gminą Dębica Kaszubska, a od południa z gminami Trzebielino i Kępcice. Odległość do brzegu Morza Bałtyckiego liczona po prostej, z najdalej na północ wysuniętego punktu gminy wynosi ok. 15 km.

Powierzchnia gminy wynosi 24 495 ha, co stanowi 1,3% powierzchni woj. pomorskiego.

Południowo-wschodnia część gminy znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” (4 594 ha, co stanowi ok. 19% powierzchni gminy). W kierunku na wschód od granic Parku rozciąga się jego otulina, która obejmuje swym zasięgiem 5580 ha terenu gminy. Teren Parku Krajobrazowego stanowi Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Dolina Słupi”. Gmina leży w zasięgu udokumentowanego Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych „Słupsk” i w niewielkim fragmencie w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 117 Bytów.

Na terenie gminy dominują lasy Skarbu Państwa, administrowane przez 5 Nadleśnictw: Leśny Dwór, Warcino, Sławno, Ustka oraz Trzebielino. Lasy gminy w granicach Nadleśnictwa Warcino stanowią część Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Warcińsko-Polanowskie”.

Gmina jest położona w rejonie występowania dość urodzajnych gleb, w tym użytków ornych, łąk i pastwisk klas III.

Przez teren gminy przebiega droga nr 6 relacji Szczecin - Gdańsk, stanowiąca główny szlak drogowy w tej części województwa, ponadto ma przebieg droga krajowa nr 21 relacji Poznań - Słupsk (dalej – w kierunku Ustki) oraz linia kolejowa znaczenia państwowego relacji Szczecin - Gdańsk i linia kolejowa relacji Piła - Ustka. Przez południowo-zachodni skraj gminy przebiega droga wojewódzka nr 209 Tychowo - Bytów.

W granicach gminy przebiega 5 linii elektroenergetycznych 110 kV i 3 linie tranzytowe 15 kV o znaczeniu ponadlokalnym.

Na obszarze gminy występują sieci gazowe wysokiego ciśnienia o relacji: Bytów - Słupsk i Sławno - Słupsk w kierunku Ustki.

Gmina Kobylnica jest członkiem m.in. Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej, Pomorskiego Stowarzyszenia Gmin Wiejskich oraz Partnerstwa Dorzecze Słupi.

Celem Stowarzyszenia Gmin Przyjaznych Energii Odnawialnej jest wspieranie inicjatyw popularyzujących i promujących produkcję i wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych z zachowaniem równowagi ekologicznej i przestrzeganiem zasad współzycia społecznego. W skład stowarzyszenia wchodzi 23 gminy z terenu woj. pomorskiego, zachodniopomorskiego, warmińsko-mazurskiego, wielkopolskiego, dolnośląskiego i kujawsko-pomorskiego.

Pomorskie Stowarzyszenie Gmin Wiejskich zrzesza gminy wiejskie i miejsko-wiejskie w obrębie województwa pomorskiego. Stowarzyszenie powstało w 1992 roku, jako efekt zapotrzebowania na wspólne działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich województwa pomorskiego.

Partnerstwo Dorzecze Słupi to porozumienie podmiotów działających na terenie 19 gmin Pomorza Środkowego, odpowiedzialne za realizację wypracowanej wspólnie strategii. Obszar Partnerstwa Dorzecze Słupi obejmuje 19 gmin wiejskich i miejsko-wiejskich, z czego 17 położonych jest na terenie województwa pomorskiego i dwie gminy na terenie województwa zachodniopomorskiego.

Gmina, Kobylnica, w ramach porozumienia międzygminnego, wspólnie z Gminą Miejską Słupsk i Gminą Słupsk realizuje ponadlokalne przedsięwzięcie inwestycyjne „Program gospodarki wodno-ściekowej w rejonie Słupska”, współfinansowany z Funduszu Spójności.

2. Uwarunkowania wynikające z koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju

W Koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju opracowanej przez Rządowe Centrum Studiów Strategicznych pod kierunkiem prof. Jerzego Kołodziejskiego, przyjętej przez Radę Ministrów

i Sejm Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. Nr 26, poz. 432 z 2001 r.), przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju, którą na potrzeby zagospodarowania przestrzennego można zdefiniować jako integrację działań społecznych i gospodarczych w układach przestrzennych w nawiązaniu do ich naturalnych predyspozycji, z zachowaniem trwałości podstawowych procesów przyrodniczych i związanymi z nimi stanami równowagi ekologicznej w celu zaspokajania potrzeb bieżącego pokolenia i gwarantowania tego zaspokajania przyszłym pokoleniom.

Dla realizacji rozwoju zrównoważonego przyjęto cele strategiczne i ich następujące odniesienie do zagospodarowania przestrzennego:

- 1) Kształtowanie struktur przestrzennych nawiązujących do europejskiego systemu gospodarki przestrzennej m.in. poprzez:
 - a) poprawę środowiskowych warunków życia społeczeństwa poprzez wdrażanie europejskich norm ekologicznych, technologii przyjaznych dla środowiska, oszczędności surowców i energii,
 - b) tworzenie warunków dla zmian strukturalnych w rolnictwie,
 - c) przyjęcie standardów ekologicznych UE,
 - d) tworzenie warunków dostępu do europejskich funduszy strukturalnych oraz środków pomocowych;
- 2) Kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania m.in. poprzez:
 - a) tworzenie warunków przestrzennych umożliwiających racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i kulturowych nieprzemieszczalnych przestrzennie,
 - b) kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych podatnych na dalszy rozwój, bez barier i ograniczeń,
 - c) kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania,
 - d) dostosowanie struktur przestrzennych do rodzaju eksploatowanych zasobów i przeciwdziałanie dewaloryzacji lub zniszczeniu innych zasobów,
 - e) tworzenie warunków przestrzenno-funkcjonalnych minimalizujących transportochłonność (pośrednio także energochłonność) gospodarowania,
 - f) oszczędne użytkowanie przestrzeni;
- 3) Kształtowanie racjonalnych, społecznie akceptowalnych i efektywnych ekonomicznie relacji środków (zamieszkania, pracy - rekreacji, usług - władzy) m.in. poprzez:
 - a) proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do podaży miejsc pracy i pojemności osiedleńczej układów osadniczych,
 - b) racjonalne relacje funkcjonalno-przestrzenne między ośrodkami zamieszkania, pracy, odpoczynku, usług, władzy;
- 4) Kształtowanie struktur przestrzennych, kreujących nowe jakościowo potrzeby społeczne oraz ich stopniową egalitaryzację;
- 5) Kształtowanie struktur przestrzennych oddziałujących hamująco na dewaloryzację środowiska przyrodniczego, tworzących warunki funkcjonalno-przestrzenne umożliwiające aktywną ochronę jego wartości, prowadzących do realizacji ekorozwoju m.in. poprzez:
 - a) zgodność charakteru i struktury zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego,
 - b) zgodność poziomu i intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska i jego odpornością na zniszczenia,
 - c) eksponowanie wartości krajobrazowych środowiska i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
 - d) tworzenie warunków przestrzennych zapewniających ścisłą ochronę unikatowych wartości środowiska,
 - e) tworzenie warunków przestrzennych umożliwiających odzyskiwanie utraconej równowagi ekologicznej,
 - f) zachowanie ograniczonych zasobów ziemi preferowanych do produkcji żywności,

- g) dążenie do zwiększenia lesistości kraju, kształtowanie bardziej odpornej, zbliżonej do naturalnej, struktury zalesień,
 - h) tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz odpowiednio zagospodarowanych terenów rekreacyjnych;
- 6) Kształtowanie struktur przestrzennych umożliwiających ochronę krajobrazu kulturowego i pojedynczych zabytków przed zniszczeniem, degradacją, dewaloryzacją oraz podjęcie działań mających na celu udostępnienie dziedzictwa kulturowego społeczeństwu m.in. poprzez:
- a) przestrzenne oddalenie trwałych źródeł dewaloryzacji od obiektów dziedzictwa kulturowego,
 - b) dostępność komunikacyjną krajobrazu kulturowego w sposób eksponujący jej najwyższe wartości i walory oraz przeciwdziałający jej degradacji,
 - c) wkomponowanie obiektów dziedzictwa kulturowego narodu we współczesne struktury funkcjonalno-przestrzenne,
 - d) powiązanie funkcjonalno-przestrzenne obiektów dziedzictwa kulturowego z krajobrazem przyrodniczym;
- 7) Kształtowanie struktur przestrzennych charakteryzujących się wzrostem walorów obronnych, które zapewniałyby możliwie maksymalne bezpieczeństwo i ochronę ludności oraz niezawodność i ciągłość funkcjonowania państwa w warunkach wojennych, a także odznaczałyby się wysoką odpornością na skutki lokalnych awarii i klęsk żywiołowych.

Uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. przyjęta została nowa Koncepcja Zagospodarowania Przestrzennego Kraju 2030 (M. P. z 2012 r., poz. 252). W Koncepcji ustalone zostały zasady i cele polityki przestrzennego zagospodarowania kraju. Za najważniejszą uznana została ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju oznaczającą taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Z zasady zrównoważonego rozwoju wyprowadzone zostały 4 zasady planowania publicznego:

- zasada racjonalności ekonomicznej - oznaczająca, że w ramach polityki przestrzennej uwzględniana jest ocena korzyści społecznych, gospodarczych i przestrzennych w długim okresie,
- zasada preferencji regeneracji (odnowy) nad zajmowaniem nowych obszarów pod zabudowę - oznaczająca intensyfikację procesów urbanizacyjnych na obszarach już zagospodarowanych, tak aby minimalizować ekspansję zabudowy na nowe tereny (zasada przeciwdziałająca rozpraszaniu zadań inwestycyjnych, przyczyniająca się do efektywnego wykorzystania przestrzeni zurbanizowanej - odnosząca się do recyklingu przestrzeni, użytkowania zasobu),
- zasada przezorności ekologicznej - oznaczająca, że rozwiązywanie pojawiających się problemów powinno następować we właściwym czasie (odpowiednie działania powinny być podejmowane już wtedy, gdy pojawia się uzasadnione przypuszczenie, że problem wymaga rozwiązania, a nie dopiero wtedy, gdy istnieje pełne tego naukowe potwierdzenie),
- zasada kompensacji ekologicznej - polegająca na takim zarządzaniu przestrzenią, planowaniu i realizacji działań polityki rozwojowej, w tym przestrzennej, aby zachować równowagę przyrodniczą i wyrównywać szkody w środowisku wynikające z rozwoju przestrzennego, wzrostu poziomu urbanizacji i inwestycji niezbędnych ze względów społeczno-gospodarczych, a pozbawionych alternatywy neutralnej przyrodniczo.

Dla funkcjonowania zintegrowanego systemu rozwoju ustalone zostały następujące zasady:

- zasada hierarchiczności celów zapewniająca koordynację działalności wszystkich podmiotów podejmujących decyzję z poszanowaniem subsydiarności organizacji władz samorządowych (definiuje kluczowe elementy planowania przestrzennego, które powinny być sformułowane a najwyższym poziomie planowania w celu ustalenia niezbędnych standardów i nadania pierwszeństwa realizacji inwestycji celu publicznego, dla ograniczenia szkodliwych zjawisk przestrzennych, m.in. konfliktów przestrzennych),

- zasada dynamicznego strefowania i wyznaczania obszarów planistycznych (podstawa do planowania funkcjonalnego, w celu wykorzystania lokalnych i regionalnych potencjałów oraz minimalizacji sytuacji konfliktowych),
- zasada partycypacji społecznej (jako gwarant praworządności i transparentności gospodarowania przestrzenią i procedur planistycznych).

Ustalono również zasady odnoszące się do wdrażania polityk publicznych:

- zasada koncentracji geograficznej i tematycznej,
- zasada partnerstwa i współpracy,
- zasada warunkowości,
- zasad gospodarki opartej na wiedzy,
- zasada zintegrowanego podejścia terytorialnego i koordynacji z innymi politykami,
- zasada subsydiarności i wieloszczeblowości.

Za strategiczny cel polityki przestrzennego zagospodarowania kraju uznano: efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.

Ponadto jednym z celów polityki przestrzennego zagospodarowania kraju jest też rozbudowa połączeń wewnątrz kraju – poprawa bezpieczeństwa zasilania dużych miast oraz Polski Północnej. Rozwój inteligentnych sieci przesyłowych. Dla zapewnienia sprawnego funkcjonowania oraz bardziej równomiernego rozmieszczenia sieci przesyłowych energii elektrycznej najwyższych napięć nowe inwestycje będą się koncentrowały się szczególnie w Polsce Północnej i Wschodniej. Do takiej inwestycji będzie się zaliczała budowa linii elektroenergetycznej 400 kV Słupsk - Żydowo ujęta w planie rozwoju sieci przesyłowych.

3. Uwarunkowania wynikające ze strategii rozwoju województwa

W Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego (uchwała Nr 587/XXXV/05 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 18 lipca 2005 r.) sformułowano następującą wizję dla województwa: województwo pomorskie 2020 roku to znaczący partner w Regionie Morza Bałtyckiego – region czystego środowiska, wysokiej jakości życia, rozwoju opartego na wiedzy, umiejętnościach, aktywności i otwartości mieszkańców, silnej i zróżnicowanej gospodarki, partnerskiej współpracy, atrakcyjnej i spójnej przestrzeni, a także kultywowania wielokulturowego dziedzictwa oraz tradycji morskich i solidarnościowych.

Jako strategiczne cele do osiągnięcia, odnoszące się w szczególności do gminy Kobylnica wskazano:

- lepsze warunki dla przedsiębiorczości i innowacji,
- wysoki poziom edukacji i nauki,
- rozwój gospodarki wykorzystującej specyficzne zasoby regionalne,
- efektywna sfera publiczna,
- wzrost zatrudnienia i mobilności zawodowej,
- silne, zdrowe i zintegrowane społeczeństwo,
- rozwój społeczeństwa obywatelskiego,
- kształtowanie procesów społecznych i przestrzennych dla poprawy jakości życia,
- efektywny i bezpieczny system transportowy,
- poprawa funkcjonowania systemów infrastruktury technicznej i teleinformatycznej,
- lepszy dostęp do infrastruktury społecznej, zwłaszcza na obszarach strukturalnie słabych,
- zachowanie i poprawa stanu środowiska przyrodniczego.

Zgodnie z przyjętą w 2012 r. Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 (uchwała Nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r.) sformułowana została wizja województwa, wg której województwo pomorskie w roku 2020 to region:

- trwałego wzrostu, w którym uruchamiane i wykorzystywane są zróżnicowane potencjały terytorialne dla wzmocnienia i równoważenia procesów rozwojowych;
- unikatowej pozycji, dzięki aktywności społeczeństwa obywatelskiego, silnemu kapitałowi społecznemu i intelektualnemu, racjonalnemu zarządzaniu zasobami środowiska, gospodarczemu wykorzystaniu potencjału morza oraz inteligentnym sieciami infrastrukturalnym i powszechnemu stosowaniu technologii ekoefektywnych;
- będący liderem pozytywnych zmian społecznych i gospodarczych w Polsce i w obszarze Południowego Bałtyku.

Strategia ustanowiła 3 cele strategiczne:

- nowoczesna gospodarka,
- aktywni mieszkańcy,
- atrakcyjna przestrzeń,

skonkretyzowane przez 10 celów operacyjnych:

- wysoka efektywność przedsiębiorstw,
- konkurencyjne szkolnictwo wyższe,
- unikatowa oferta turystyczna i kulturalna,
- wysoki poziom zatrudnienia,
- wysoki poziom kapitału społecznego,
- efektywny system edukacji,
- lepszy dostęp do usług zdrowotnych,
- sprawny system transportowy,
- bezpieczeństwo i efektywność energetyczna,
- dobry stan środowiska.

4. Uwarunkowania wynikające z Planu zagospodarowania przestrzennego województwa (wraz ze zmianą)

1) Położenie gminy Kobylnica w strukturze funkcjonalno-przestrzennej województwa

Według planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego, z uwagi na położenie gminy w strefie peryferyjnej regionu, w wyróżnionym w planie obszarze funkcjonalnym zachodnim – stagnacji gospodarczej i strukturalnego bezrobocia, a jednocześnie w obszarze problemowym regresu społecznego i gospodarczego, do głównych celów realizowanych, także przy pomocy polityki przestrzennej, należeć będzie przełamywanie regresu społecznego i gospodarczego, w tym zmniejszanie skali bezrobocia. Istotną rolę przypadać będzie węzłowi osadniczemu aktywizującemu otoczenie – miastu Słupsk, w którego bezpośrednim otoczeniu znajduje się gmina. Północna część gminy leży w zasięgu korytarza drogi ekspresowej.

W modelu struktury funkcjonalno-przestrzennej zawartej w planie województwa – (model równoważenia rozwoju) wskazuje się ośrodki, pasma i strefy, które stawać się będą głównymi ogniwami dynamizującymi rozwój województwa. W rejonie gminy, takim ośrodkiem rozwoju jest Słupsk (ośrodek subregionalny) wraz z wyznaczonym wokół obszarem aktywizacji rozwoju. Gmina pozostawać będzie pod jego wpływem, a ponadto przewiduje się oddziaływanie kształtującej się struktury bipolarnej Słupsk - Ustka. Na rozwój gminy przewiduje się ponadto wpływ powiązań transportowych, w tym o największej sile oddziaływania wzdłuż drogi krajowej nr 6 i o dużej sile oddziaływania wzdłuż drogi krajowej nr 21.

2) Rola w sieci osadniczej

Gmina Kobylnica znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Słupska. Największą jednostką osadniczą gminy jest wieś Kobylnica, położona w zasięgu podmiejskiej strefy miasta Słupska. Według Planu województwa, przekształcenia sieci osadniczej gminy przebiegać będą w różnych kierunkach, zależnie od położenia, walorów przyrodniczych, krajobrazowych (rekreacyjnych). W wielu jednostkach następować będą zmiany funkcjonalne – zmiany lub powstawanie nowych źródeł utrzymania ludności,

głównie przez wzrost udziału utrzymujących się z usług turystycznych oraz wzrost wyjazdów do pracy w miastach – w usługach publicznych i nowych działalnościach gospodarczych.

Z części wsi następować będzie znaczący odpływ migracyjny ludności, prowadząc do starzenia się tych wsi.

Według Planu, pożądane kierunki przekształceń, jako główne sposoby ograniczania bezrobocia odnoszące się do terenu gminy, to m.in.:

- a) tworzenie nowych miejsc pracy,
- b) zapobieganie spadkom liczby miejsc pracy, czyli utrwalanie bazy ekonomicznej zwłaszcza większych, znaczących dla rynku pracy jednostek osadniczych (węzłów osadnictwa,
- c) stabilizacja sieci osadniczej i równoważenie struktury demograficznej poprzez zatrzymywanie odpływu ludności wskutek rozwoju miejsc pracy (np. w turystyce) w miejscu zamieszkania lub w zasięgu dojazdu do miejsca pracy,
- d) zatrzymywanie odpływu części ludności przedsiębiorczej, dobrze wykształconej (elit) – dla zapewnienia zdolności do promowania rozwoju poprzez stworzenie warunków atrakcyjnej pracy, odpowiedni standard życia, w tym usług.

W planie województwa miejscowość Kobylnica oraz Sycewice przewidziane są jako ośrodki krystalizacji sieci osadniczej hamujące procesy suburbanizacji, a cała gmina znajduje się w zasięgu miejskiego obszaru funkcjonalnego.

3) Infrastruktura transportowa

Według Planu województwa, rozwój infrastruktury transportowej o charakterze ponadregionalnym w gminie Kobylnica będzie miał miejsce przede wszystkim w przebiegających przez województwo korytarzach transportowych, stanowiących przyszłościowe rozszerzenie Transeuropejskiej Sieci Transportowej Unii Europejskiej (TINA). Północna część terenu gminy Kobylnica znajduje się w zasięgu międzyregionalnego północnego korytarza transportowego (Trójmiasto - Słupsk - Koszalin - Szczecin). Do jego głównych elementów należy droga ekspresowa S6 i linia kolejowa nr 202. Wschodnia i środkowa część gminy położone są w zasięgu regionalnego korytarza transportowego zachodniego (Słupsk - Miastko - Szczecinek - Człuchów), którego głównymi elementami przebiegającymi przez gminę są: droga krajowa nr 21 oraz linia kolejowa nr 405.

Plan przewiduje, że korytarz północny, nadmorski stanie się elementem Transeuropejskiej Sieci Transportowej, a zasadniczą infrastrukturę transportową w tym korytarzu tworzyć będzie trasa drogowa *Via Hanseatica* i linia kolejowa *Rail Hanseatica* (Ryga - Kaliningrad - Elbląg - Malbork - Gdańsk - Słupsk - Szczecin - Hamburg).

Plan, w zestawie możliwych zadań w zakresie budowy i modernizacji dróg krajowych, wskazuje na potrzebę modernizacji całej drogi ekspresowej S6, wraz z już realizowaną budową „dużej obwodnicy Słupska” w jej ciągu oraz na potrzebę modernizacji drogi krajowej nr 21 na odcinku Miastko - Słupsk do parametrów drogi głównej (G).

Dla drogowych odcinków lotniskowych, jak odcinek DW 210 w Dębnicy Kaszubskiej, w Planie zachowuje się uwarunkowania ochronne jak dla obiektów technicznych Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.

Pośród głównych celów i kierunków rozwoju infrastruktury transportowej województwa zapisanych w planie, znaczenie dla rozwoju gminy Kobylnica mają m.in.:

- a) poprawa dostępności transportowej województwa, zwłaszcza jego obszarów służących podniesieniu konkurencyjności regionu (porty, centra gospodarcze, obszary rekreacyjne) poprzez budowę dróg ekspresowych oraz linii kolejowych o dużej szybkości w międzynarodowych korytarzach transportowych,
- b) poprawa spójności regionu poprzez zwiększenie dostępności do obszaru metropolitalnego i centrów podregionów poprzez:
 - modernizację dróg dojazdowych do dużych ośrodków koncentrujących miejsca pracy i usług ponadlokalnych, w szczególności do aglomeracji Trójmiejskiej i Słupska,
 - modernizację linii kolejowych regionalnych,

- integrację infrastrukturalną i organizacyjną regionalnego transportu pasażerskiego.
- c) poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego i zmniejszenie uciążliwości oraz szkodliwego oddziaływania na otoczenie poprzez:
 - tworzenie zhierarchizowanych sieci drogowych regionalnych i miejskich,
 - tworzenie struktur przestrzennych minimalizujących ryzyko występowania konfliktów pomiędzy różnymi użytkownikami infrastruktury transportowej, zmotoryzowanymi i niezmotoryzowanymi.

4) Infrastruktura techniczna

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego przewidywał przebieg przez teren gminy Kobylnica gazociągu wysokiego ciśnienia Bytów - Słupsk oraz lokalizację stacji redukcyjno-pomiarowej pierwszego stopnia – inwestycja ta już została zrealizowana.

W zakresie zagospodarowania odpadów komunalnych, w wojewódzkim planie gospodarki odpadami przewidziano obsługę gminy Kobylnica przez składowisko odpadów w Bierkowie (gmina Słupsk).

Teren gminy zaliczono do obszarów, na których konieczna jest budowa, rozbudowa i modernizacja urządzeń kanalizacyjnych, w trzeciej kolejności.

We wschodniej części terenu gminy stwierdzono obszary zagrożenia powodziowego związane z doliną Słupi (z innych materiałów wynika, że zagrożenie występuje również w dolinie Wieprzy).

W planie zagospodarowania przestrzennego województwa uwzględnia się dalszą obsługę gminy Kobylnica przez składowisko odpadów w Bierkowie, gmina Słupsk (Zakład Zagospodarowania Odpadów przeznaczony do rozbudowy) oraz wskazuje aglomerację ściekową obejmującą poszczególne miejscowości, w układzie pasmowym.

W zakresie planowania budowy, rozbudowy lub modernizacji systemu zaopatrzenia w wodę, mającego na celu rozszerzenie zasięgu obsługi lub (i) poprawę jakości produkowanej wody, podkreśla się, że należy analizować potrzeby i możliwości racjonalizacji wykorzystania istniejących zasobów wód podziemnych w celu zmniejszenia liczby ujęć i zwiększenia stopnia koncentracji systemu.

Plan wskazuje na planowane inwestycje w zakresie zaopatrzenia w gaz, w tym budowę gazociągu wysokiego ciśnienia Koszalin - Gdynia Wiczlino, realizowanego m.in. w północnym fragmencie gminy Kobylnica.

W zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną plan województwa zakłada m.in. budowę systemowych elektrowni wiatrowych przekazujących energię do krajowej sieci elektroenergetycznej na terenach o zasobach energii wiatrowej, szczególnie w północnej części województwa, z zachowaniem odpowiednich zasad. Osiągnięcie założonego celu (20% udziału energii odnawialnej) wymagać będzie budowy odnawialnych źródeł energii elektrycznej o mocy około 820 MW, co oznacza przyrost o ponad 670 MW w stosunku do stanu istniejącego – w 2008 roku (145 MW). Ponadto, przewiduje się rozbudowę i modernizację systemu zaopatrzenia w energię elektryczną szczególnie na terenach wiejskich i obszarach rozwojowych, również budowę przydomowych elektrowni wiatrowych produkujących energię na potrzeby własne użytkowników. Podkreśla się konieczność zapewnienia wszystkim odbiorcom dostępu do energii elektrycznej o parametrach spełniających wymogi prawne w stopniu zapewniającym bezpieczeństwo zasilania.

W zakresie budowy, rozbudowy i modernizacji elektroenergetycznej sieci przesyłowych najwyższych napięć plan województwa zakłada m.in. budowę nowej linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo-Słupsk.

W zakresie telekomunikacji i teleinformatyki zakłada się rozwój telekomunikacji stacjonarnej, jak również bezprzewodowej w tym poprzez budowę infrastruktury szerokopasmowej regionalnej sieci informatycznej "Pomorska Sieć Szerokopasmowa". Lokalizacja stacji bazowych telefonii komórkowych, uwzględniać powinna uwarunkowania krajobrazowe oraz tereny zabudowy mieszkaniowej.

5) Ochrona środowiska przyrodniczego

Jak wskazano w planie województwa, teren gminy rozciąga się na obszarach o zachowanych bardzo wysokich walorach przyrodniczych. Wschodnia i południowa część gminy znajduje się w zasięgu kilku głównych elementów struktury ekologicznej województwa: korytarzy ekologicznych rzek Słupi i Wieprzy

rangi regionalnej oraz płątu ekologicznego lasów kępicko-bytowskich rangi krajowej. Korytarz rzeki Słupi, przez powiązanie z korytarzem Doliny Wdy uzyskuje rangę ponadregionalną i stanowi fragment Korytarza Pojeziernego Północnego.

Znaczna część terenu gminy Kobylnica objęta jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, którego obszar należy jednocześnie do utworzonych Rozporządzeniem Ministra Środowiska z 21.07.2004 r. Obszarów Specjalnej Ochrony Ptaków (PLB 220002 Dolina Słupi) w ramach programu ochrony Natura 2000.

W ramach działalności Stowarzyszenia Proekologicznego Słupia oraz Stowarzyszenia Zielone Pomorze powstał projekt innych obszarów proponowanych do ochrony w ramach sieci Natura 2000 – specjalnych obszarów ochrony siedlisk (SOOS Dolina Słupi). Część z nich zlokalizowana jest na terenie gminy, obejmując przede wszystkim dolinę Słupi, doliny jej dopływów (Kwaczy, Żelkowej Wody, Kamiennej) oraz cenne przyrodniczo fragmenty kompleksów leśnych i torfowisk.

Południowo-zachodni fragment terenu znajduje się w zasięgu kolejnego, przewidzianego w ramach sieci Natura 2000 specjalnego obszaru ochrony siedlisk – SOOS „Dolina Wieprzy i Studnicy” (PLH 220038). (Obszar ten w grudniu 2008 r. uznany decyzją Komisji Europejskiej za mający znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej).

Zachodnia część terenu gminy znajduje się w zlewni Wieprzy, wschodnia w zlewni Słupi. Północna część terenu gminy położona jest także w obrębie Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych Słupsk i jego stref ochronnych, wschodnie fragmenty obejmuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych Nr 117 – „Bytowski”.

Plan województwa przyjmuje koncepcję spójnej i równorzędnej ochrony walorów przyrodniczych i kulturowych, formułując kierunki działań w zakresie ochrony zasobów i walorów środowiska przyrodniczego województwa pomorskiego.

W zakresie ochrony środowiska przyrodniczego do terenu gminy odnoszą się następujące ustalenia Planu województwa, m.in.:

- a) bezwzględne zachowanie i podtrzymanie trwałości pozostałych fragmentów osnowy ekologicznej w postaci izolowanych kęp roślinności, nieużytków, przybrzeżnych założeń parkowych lub skwerów, z poszukiwaniem możliwości odtworzenia powiązań lub „obejścia” stref zainwestowanych,
- b) opracowanie i wdrożenie technicznych zasad ochrony GZWP i obszarów zasilania zbiorników (według obecnego podziału, do GZWP nie zalicza się już Zbiornika Nr 105 – stanowi on obecnie Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych, uwzględniany w projekcie zmiany planu),
- c) inwentaryzacja i klasyfikacja istniejących źródeł zanieczyszczeń (przemysłowych, komunikacyjnych, rolnych) zwłaszcza w obrębie obszarów chronionych i ich neutralizacja bądź likwidacja,
- d) przestrzeganie przy realizacji opracowań pianistycznych prawidłowości ich zapisów w zakresie ochrony gruntów rolnych i leśnych (w opracowaniach ekofizjograficznych do planów miejscowych oraz studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin),
- e) odtworzenie, wszędzie gdzie to możliwe, zabudowy biologicznej stref brzegowych cieków, ograniczających spływ zanieczyszczeń,
- f) budowa oczyszczalni ścieków opadowych odprowadzanych z ulic i parkingów,
- g) zwiększenie zdolności do samooczyszczania małych rzek i cieków wodnych (obsadzenie roślinnością, napowietrzanie),
- h) wprowadzenie zadrzewień, zakrzewień i zadamień jako elementu odbudowy ciągłości naturalnych powiązań ekologicznych,
- i) wprowadzenie zalesień jako uzupełnień przestrzennych w obszarach i przy granicach korytarzy i płątów ekologicznych – wzmacniających wewnętrzną spójność całej sieci oraz jako elementu podnoszącego zwartość przestrzenną zbiorowisk leśnych,
- j) przeznaczanie części terenów niezainwestowanych na założenie terenów zielonych przenikających tkankę obszarów zabudowanych oraz bezwzględna ochrona zadrzewień

i istniejących terenów zieleni urządzonej – jako elementów naturalnych utrzymujących dobre warunki klimatu lokalnego,

- k) wprowadzanie elementów izolacji technicznej i biologicznej ograniczającej rozprzestrzenianie hałasu wzdłuż ciągów komunikacyjnych w obszarach zabudowy mieszkaniowej,
- l) modernizacje i przebudowy ciągów komunikacyjnych w celu zmniejszenia wibracji wywoływanych ciężkim transportem samochodowym.

6) Ochrona środowiska kulturowego

Według planu województwa, teren gminy leży w wyróżnionym w Planie regionie historyczno-kulturowym – Ziemi Słupskiej, obszarze o wysokich walorach dziedzictwa kulturowego.

Plan wskazuje na konieczność podejmowania i prowadzenia działań dla utrwalenia wielokulturowej tożsamości historycznej regionu z zachowaniem lokalnych odrębności oraz wykorzystanie zasobów dziedzictwa kulturowego jako ważnego elementu rozwoju gospodarczego i promocji województwa, poprzez:

- a) ochronę tożsamości kulturowej miejsca w drodze objęcia ochroną obszarów zabudowy w sąsiedztwie wartościowych zespołów przestrzennych i ich rekompozycję przestrzenną pozwalającą na wyeksponowanie wartościowych cech zespołów,
- b) zachowanie historycznego układu osadniczego oraz jego związków z drogami lądowymi i wodnymi,
- c) ochrona i rewaloryzacja starych układów ruralistycznych oraz części wsi – decydujących o zachowaniu walorów krajobrazowych,
- d) egzekwowanie dla projektów budów, rozbudów i przebudów realizacji ocen skutków dla krajobrazu w ramach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- e) zachowanie i utworzenie warunków ekspozycji panoram widokowych z tras komunikacyjnych na szczególnie interesujące obiekty krajobrazowe, określanie w miejscowych dokumentach planistycznych zasad zagospodarowania punktów widokowych i ochrony panoram widokowych,
- f) ochronę istniejących panoram widokowych – w tym zakaz wnoszenia budynków i budowli przesłaniających ekspozycję krajobrazową z punktów widokowych oraz wprowadzania zieleni wysokiej,
- g) likwidację bądź neutralizację widokową wszelkich elementów obniżających walory krajobrazowe – wprowadzanie zieleni w otoczeniu osiedli i obiektów rekreacyjnych w zakresie podnoszącym walory krajobrazu (maskowanie zespołów obiektów).

7) Turystyka

Według planu województwa, w zakresie turystyki na terenie gminy Kobylnica, uwzględniając jej usytuowanie w obszarze przejściowym pomiędzy strefą nadmorską i pojezierną, jako wiodącą funkcję przewidziano turystykę krajoznawczą, kwalifikowaną, a uzupełnienie może stanowić turystyka rowerowa, weekendowa (sąsiedztwo Słupska), oraz agro- i ekoturystyka.

Główne kierunki przekształceń w zakresie turystyki krajoznawczej przewidziane w Planie, to:

- a) poprawa dostępności turystycznej poprzez modernizację i usprawnienie dostępności komunikacji,
- b) realizacja zagospodarowania rekreacyjnego towarzyszącego trasom turystycznym wykorzystywanym przez masowy ruch rekreacyjny,
- c) realizacja infrastruktury organizującej penetrację turystyczną (trasy spacerowe, ścieżki rowerowe, miejsca piknikowe),
- d) tworzenie miejsc obsługi recepcyjnej turystów tranzytowych, wzdłuż głównych dróg oraz zlokalizowanie ich w sąsiedztwie ważniejszych węzłów komunikacyjnych,
- e) wytyczenie i urządzenie szlaków turystyki pieszej i rowerowej, zgodnie z ideą "tu bezpiecznie zaparkuj, dalej jedź rowerem lub idź pieszo").

Główne kierunki przekształceń w zakresie turystyki kwalifikowanej to z kolei:

- a) ochrona i rewaloryzacja wędkarskiej przestrzeni rekreacyjnej, tworzenie stanic wędkarskich,
- b) rozbudowa i poprawa standardów bazy noclegowej i gastronomicznej w rejonach turystycznych,

- c) przekształcenie w zaplecze obsługi turystyki kwalifikowanej istniejących obiektów wczasowych i turystycznych,
- d) rozwijanie w ważniejszych i cennych kulturowo miejscach bazy hotelowo-gastronomicznej oraz usług turystycznych dla zaspokojenia potrzeb turystów krajowych i zagranicznych, dla różnych okresów pobytu,
- e) wspieranie rozwoju ekoturystyki i agroturystyki na obszarach posiadających bogate walory przyrodnicze.

Główne kierunki przekształceń w zakresie rekreacji weekendowej:

- a) kształtowanie warunków wypoczynku mieszkańców na obszarach zurbanizowanych i podmiejskich z poszanowaniem istniejących struktur przyrodniczych oraz kształtowanie nowych walorów w dostosowaniu do społecznego zapotrzebowania na tereny wypoczynkowe,
- b) atrakcyjne zagospodarowanie rekreacyjne terenów istniejących i nowych osiedli mieszkaniowych położonych w sąsiedztwie parków krajobrazowych i innych kompleksów zielonych, w celu zatrzymania ludzi w pobliżu miejsca zamieszkania,
- c) włączenie układów zieleni w spójny system wzmacniający ekologicznie struktury zurbanizowane.

Elementem integrującym obszary rekreacyjne województwa jest turystyka wodna. Do głównych kierunków przekształceń sprzyjających jej rozwojowi, należą:

- a) zagospodarowanie turystyczne szlaków wodnych, przystosowanie szlaków wodnych do rekreacji, stworzenie przystani wodnych, miejsc biwakowych do potrzeb spływów kajakowych na Słupi. Poza przewidzianym rozwojem szlaku kajakowego na rzece Słupi, przewidziano rozwój szlaku kajakowego na rzece Wieprzy. W związku z rozwojem szlaku na Słupi przewiduje się strefę rozwoju turystyki świątecznej i weekendowej,
- b) utworzenie zintegrowanego regionalnego systemu turystyki wodnej w powiązaniu z siecią szlaków pieszych oraz rowerowych z innymi systemami w sąsiednich województwach i krajach.

Główne kierunki przekształceń w zakresie agroturystyki:

- a) wyznaczenie obszarów, dla których ekoturystyka i agroturystyka jest szansą ekonomicznego rozwoju regionu; dalszy rozwój agroturystyki i ekoturystyki powinien być oparty na integracji systemu informacji dotyczących gospodarstw eko- i agroturystycznych,
- b) rozwój agroturystyki, obejmującej pobyty wypoczynkowe w gospodarstwach rolnych, prywatnych domach i pokojach wynajmowanych na terenach odznaczających się wysokimi walorami krajobrazu.

Przez teren gminy planowany jest przebieg międzyregionalnej trasy rowerowej – Trasa nr 14 – Ustka, Słupsk, Bytów, Brusy, Czersk w kierunku Grudziądz.

Zasadnicze działania w zakresie infrastruktury rowerowej obejmują zaprojektowanie i zagospodarowanie tras rowerowych oraz określenie węzłów obsługi turystyki rowerowej. W miarę wzrostu natężenia ruchu rowerowego należy dążyć do podnoszenia standardów technicznych samych tras rowerowych, jak i ich otoczenia, w tym zapewnienia miejsc parkingowych dla rowerów przy dworcach kolejowych, przystankach i dworcach PKS, na przystankach komunikacji miejskiej, przy urzędach, szkołach.

Podkreślono rangę Słupska jako ośrodka rozwoju infrastruktury turystyki konferencyjnej i kongresowej oraz krajoznawczej o randze krajowej, co stwarza dodatkową szansę dla rozwoju turystyki w gminie Kobylnica.

Ponadto, wskazuje się kierunki i zasady zagospodarowania turystycznego istotne m.in. dla obszaru gminy, takie jak:

- a) realizacja zagospodarowania turystycznego i urządzeń rekreacji jako atrakcji towarzyszących trasom turystycznym wykorzystywanym masowo,
- b) spójne kształtowanie systemu szlaków turystycznych, których przebiegi powinny być kształtowane z myślą o zachowaniu hierarchii, potrzebach różnych użytkowników, ponadto łączyć się w sieć o zasięgu międzyregionalnym i międzynarodowym,
- c) ograniczanie presji turystycznej na obszary wrażliwe przyrodniczo i krajobrazowo,

- d) wytyczanie i organizowanie tras rowerowych o znaczeniu ponadlokalnym w sposób umożliwiający ich wykorzystanie niezależnie od stopnia ich sprawności fizycznej,
- e) rozwój infrastruktury turystyki ekologicznej: na obszarach chronionych, cennych przyrodniczo i krajobrazowo, na których istnieją ograniczenia dla funkcji gospodarczych – w szczególności w parkach narodowych, parkach krajobrazowych, leśnych kompleksach promocyjnych.

Zmiana Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego został uchwalony przez Sejmik Województwa Pomorskiego w dniu 26 października 2009 r. (uchwała Nr 1004/XXXIX/09).

5. Uwarunkowania wynikające ze strategii rozwoju społeczno-gospodarczego gminy

Według przyjętej w dniu **30 października 2014 r.** uchwałą Nr **LIV/499/2014** Rady Gminy Kobylnica „Strategii Rozwoju Społeczno-Gospodarczego Gminy Kobylnica na lata **2015-2020**” **Gmina Kobylnica w roku 2020 na być gminą prorodzinną, przyjazną i bezpieczną dla mieszkańców z bogatą ofertą kulturalną i sportowo i średniej przedsiębiorczości stosującą zasady zrównoważonego rozwoju. Przy tak zakładanej wizji, misją Gminy jest „podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców oraz zapewnienie dogodnych warunków do rozwoju budownictwa mieszkalnego, turystyki, rolnictwa i przedsiębiorczości poprzez poprawę stanu infrastruktury technicznej, dostępności do infrastruktury społecznej oraz zwiększenie atrakcyjności gminy jako miejsca życia, pracy, nauki i wypoczynku”.**

W strategii **określono 3 współzależne obszary strategiczne, tj. obszar społeczny, gospodarczy, infrastruktury i środowiska, ze wskazaniem dla każdego z nich celu strategicznego, celów operacyjnych i kierunków działań.**

W ramach obszaru społecznego przyjęto:

Cel strategiczny „Aktywni, wykształceni i zintegrowani mieszkańcy gminy Kobylnica siłą napędową rozwoju tego obszaru”.

Cele operacyjne:

- 1. Budowanie lokalnej więzi społecznej.**
- 2. Podwyższenie poziomu wykształcenia i edukacji mieszkańców gminy.**
- 3. Zwiększenie tożsamości i świadomości lokalnej.**

Wśród kierunków działań w omawianym obszarze znalazły się m.in.

- **rewitalizacja przestrzeni publicznej (1.2),**
- **promowanie kształcenia zawodowego odpowiadającego potrzebom lokalnego rynku branżowego (2.4),**
- **zwiększenie jakości funkcjonowania obiektów kultury (3.1),**
- **stworzenie warunków do rozwoju kultury weekendowej i jej popularyzacji (3.2).**

W ramach obszaru gospodarczego przyjęto:

Cel strategiczny „Przedsiębiorczość i dogodne warunki do inwestowania filarami rozwoju gospodarczego gminy Kobylnica”.

Cele operacyjne:

- 1. Stworzenie sprzyjających warunków do rozwoju przedsiębiorczości prowadzących do wzrostu dochodów gminy.**
- 2. Poprawa mobilności mieszkańców w celu dotarcia do miejsca pracy i ośrodków administracyjnych.**
- 3. Stymulowanie rozwoju gałęzi gospodarki związanej z OZE uwzględniającej potencjał i wrażliwość terenu gminy.**
- 4. Podniesienie atrakcyjności terenów inwestycyjnych.**

Wśród kierunków działań w omawianym obszarze znalazły się m.in.

- *inteligentne rozwiązania w sterowaniu ruchem (2.2),*
- *wzmocnienie roli transportu publicznego (2.3),*
- *promocja gałęzi przemysłu związanego z stymulacją produkcji ogniw na terenie gminy (3.1),*
- *diagnozowanie na terenach możliwości rozwoju farm wiatrowych (3.2),*
- *przygotowanie terenów pod budownictwo mieszkaniowe, usługowe i przemysłowe uwzględnieniem aspektów ekonomicznych i rynkowych (4.1),*
- *promocja terenów przeznaczonych pod usługi mieszkaniowe i przemysłowe powiązaniu z usługami menedżerskimi oraz innymi dyscyplinami (4.2),*
- *zwiększenie atrakcyjności terenu poprzez ofertę uzupełniającą (transport publiczny, oferta kulturalna i oświatowa) (4.3).*

W ramach obszaru infrastruktury i środowiska przyjęto:

Cel strategiczny „Czyste środowisko, rozwinięta infrastruktura techniczna gminy, oparta o odnawialne źródła energii”.

Cele operacyjne:

1. *Budowa, rozbudowa i modernizacja infrastruktury technicznej gminy.*
2. *Ochrona środowiska naturalnego.*

Kierunki działań w omawianym obszarze to:

- *rozbudowa i dostosowanie do obowiązujących standardów gminnej sieci kanalizacyjnej i wodociągowej wraz z budową systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków na obszarach wyłączonych z aglomeracji Słupsk (1.1),*
- *budowa i przebudowa wraz z modernizacją istniejącej infrastruktury drogowej na terenie gminy (1.2),*
- *modernizacja i rozbudowa energooszczędnego oświetlenia drogowego (1.3.),*
- *rozbudowa infrastruktury sportowej i rekreacyjno – turystycznej (1.4.),*
- *zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych (1.5.),*
- *budowa budynków wielorodzinnych wraz z przygotowaniem terenów pod zabudowę (1.6.),*
- *obniżenie poziomów emisji przez modernizację systemów ogrzewania (2.1.),*
- *kontynuacja termomodernizacji gminnych (2.2.),*
- *rozwój odnawialnych źródeł energii poprzez wykorzystanie energii wiatrowej i słonecznej (2.3.),*
- *promocja dbałości o stan środowiska, w oparciu o zasady zrównoważonego rozwoju i edukacja ekologiczna w tym zakresie (2.4.).*
- *promowanie działań służących ochronie terenów o cennych walorach przyrodniczych i krajobrazowych (2.5.)*
- *kontynuacja programu utylizacji eternitowych pokryć dachowych (2.6.)*

II. UWARUNKOWANIA URBANISTYCZNE

1. Dotychczasowe przeznaczenie, zagospodarowanie i uzbrojenie terenu

Gmina Kobylnica posiada dwoisty wyraz przestrzenny: część północną graniczącą ze Słupskiem o charakterze dzielnicy podmiejskiej oraz część południową o charakterze wiejskim. Obręby Kobylnica, Łosino, Bolesławice, Widzino dzięki wysokiej rencie położenia przekształcają się dynamicznie tracąc cechy typowe dla krajobrazu gmin wiejskich.

Przecięcie dwoma traktami kołowymi dróg krajowych nr 6 i nr 21 spowodowało naturalne różnicowanie funkcjonalne gminy. W takiej sytuacji wytworzyły się strefy najbardziej intensywnych przemian przestrzennych: od obszarów obecnie najbardziej atrakcyjnych dla funkcji handlowo-produkcyjnych, poprzez strefy postrzegane jako potencjalne tereny rozwojowe dla inwestycji o tym charakterze do obszarów nadających się dla inwestycji z branży turystycznej czy rolno-spożywczych.

Przestrzenny rozwój miejscowości położonych najbliżej Słupska: Kobylnicy, Łosina, Bolesławice i Widzina jest regulowany obowiązującym prawem miejscowym (plany miejscowe uchwalone w latach 2005-2007, obejmujące obręby geodezyjne, z wyłączeniem niewielkich fragmentów).

Obszar wsi Kobylnica objęty jest planami „Kobylnica-Północ” i „Kobylnica-Południe”, a ponadto planami obejmującymi mniejsze obszary, decydującymi o przeznaczeniu terenów pod usługi (w tym zrealizowane hipermarkety) i zlokalizowaniu zakładów usługowych i produkcyjnych (istniejące obiekty).

Zgodnie z mpzp „Kobylnica-Północ”, obszar objęty planem, jest przeznaczony pod organizację strefy przemysłowej, centrum usług komercyjnych i osiedla podmiejskiego. Przez obszar objęty planem zapewnia się powiązania drogi krajowej nr 6 z drogą krajową nr 21 i z układem drogowym miasta Słupska oraz powiązania sieciami wysokich napięć. Na obszarze strefy przemysłowej zachowuje się istniejące tereny zabudowy techniczno-produkcyjnej. Planuje się tereny przeznaczone pod centrum usług komercyjnych stanowiące uzupełnienie terenów usługowych położonych poza obszarem planu.

Z kolei według mpzp „Kobylnica-Południe”, obszar objęty planem, przeznacza się dla organizacji: ośrodka gminnego i podmiejskiego centrum usługowego w obszarze istniejącej zabudowy wsi Kobylnica – wzdłuż drogi krajowej nr 21 w rejonie centrum wsi i wzdłuż ulic: Młyńska, Wodna, do powiązania z terenami rekreacyjnymi i sportowymi nad rzeką Słupią, pod rozbudowę wsi Kobylnica i pod budowę osiedli podmiejskich, dla organizacji strefy produkcyjno-usługowej w rejonie projektowanego węzła drogi krajowej nr 21 z obwodnicą miasta Słupska w ciągu drogi krajowej nr 6. Przez obszar objęty planem zapewnia się powiązania drogi krajowej nr 21 z drogą krajową nr 6 i z układem drogowym miasta Słupska oraz powiązania sieciami wysokich napięć. Rozbudowa wsi Kobylnica i budowa nowych osiedli mieszkaniowych uwarunkowana jest zachowaniem powiązań ekologicznych i hydrologicznych wzdłuż rzeki Słupi i rzeki Kamieniec (Kamienicy). W obszarze istniejącej zabudowy wsi planuje się koncentrację obiektów usługowych ośrodkotwórczych (w rejonie doliny rzeki Kamieniec (Kamienicy) i skrzyżowania drogi krajowej nr 21 z ulicami Młyńska–Widzińska, Witosy).

Według obowiązującego mpzp wsi Bolesławice, jej obszar przeznacza się dla organizacji terenów usługowych związanych z przebiegiem drogi nr 6 oraz z bliskim położeniem miasta Słupska, skoncentrowanych w rejonie projektowanego węzła obwodnicy miasta Słupska, w sąsiedztwie centrum usługowo-handlowego w Kobylnicy, pod rozbudowę wsi Bolesławice oraz pod budowę osiedli podmiejskich, z pozostawieniem powierzchni najlepszych gleb do zagospodarowania rolniczego. Przez obszar wsi zapewnia się powiązania komunikacyjne istniejącej drogi krajowej nr 6 z planowaną obwodnicą miasta Słupska oraz powiązania siecią gazową wysokich ciśnień. Na terenach zabudowy usługowej, produkcyjnej odpowiednio dopuszcza się funkcję mieszkaniową integralnie związaną z prowadzoną działalnością.

W mpzp wsi Łosino z fragmentem Zajączkowa obszar planu przeznacza się pod rozbudowę centrum wsi Łosino i pod budowę osiedli wiejskich, dla organizacji terenów usługowych w rejonie projektowanego węzła drogi krajowej nr 21 z obwodnicą miasta Słupska w ciągu drogi krajowej nr 6 oraz terenów usługowych w rejonie skrzyżowania drogi krajowej nr 21 i drogi powiatowej nr 1157G, również dla organizacji terenów sportowo-rekreacyjnych, w tym o znaczeniu ponadlokalnym i dla organizacji pasm

usługowo-produkcyjnych (UP) wzdłuż drogi nr 21. W rejonie istniejącej zabudowy wsi Łosino przewiduje się koncentrację obiektów usługowych ośrodkotwórczych. Przez obszar objęty planem zapewnia się powiązania komunikacyjne – drogi powiatowej nr 1157G z drogą krajową nr 21 i drogi krajowej nr 21 z drogą krajową nr 6 planowaną jako ekspresowa (poza granicami obszaru objętego planem), oraz powiązania sieciami wysokich napięć. W obszarze objętym planem przewiduje się rozwój usług turystycznych, w tym agroturystyki. Rozbudowa wsi, budowa nowych osiedli mieszkaniowych, organizacja terenów usługowych, produkcyjnych, sportowo-rekreacyjnych uwarunkowana jest zachowaniem zasobów i walorów Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” oraz utrzymaniem powiązań ekologicznych i hydrologicznych w korytarzu ekologicznym Słupi rangi regionalnej.

Obszar w obrębie wsi Widzino, zgodnie z mpzp, przeznacza się pod rozbudowę wsi Widzino, dla organizacji obszarów działalności gospodarczej – w rejonie planowanej obwodnicy miasta Słupska w ciągu drogi krajowej nr 6 i wzdłuż oraz w pobliżu regionalnej linii kolejowej, a także dla organizacji terenów sportowo-rekreacyjnych i usługowych. W rejonie istniejącej zabudowy wsi Widzino, przewiduje się głównie rozwój funkcji mieszkaniowej z dopuszczeniem usług i jednocześnie umożliwia się rozwój istniejących gospodarstw i lokalizację nowej zabudowy zagrodowej. W paśmie środkowym wsi, wzdłuż rzeki Kamieniec (Kamienicy), ustala się tereny zieleni parkowej. Na terenach rolniczych, grunty rolne pozostawia się w rolniczym użytkowaniu (grunty orne, łąki, pastwiska, sady, grunty pod wodami), ewentualnie część gruntów może być zalesiona. Przez obszar wsi umożliwia się krajowe i regionalne powiązania komunikacyjne (państwowa linia kolejowa Szczecin - Gdańsk, regionalna linia kolejowa Szczecinek - Ustka) i regionalne powiązania infrastrukturalne (linia wysokiego napięcia 110 kV, projektowane gazociągi wysokiego ciśnienia). Rozbudowa wsi Widzino, organizacja obszarów działalności gospodarczej, organizacja terenów sportowo-rekreacyjnych, ma być uwarunkowana utrzymaniem istniejących powiązań ekologicznych i hydrologicznych.

Zgodnie z mpzp ww. wsi, na terenach mieszkaniowych, w obrębie osiedli podmiejskich w zasadzie zachowuje się istniejącą zabudowę, a nowa zabudowa mieszkaniowa planowana jest w formie budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Na wyodrębnionych terenach, dopuszcza się sąsiedztwo działek o zabudowie usługowej z działkami o zabudowie mieszkaniowej, a także sąsiedztwo obiektów usługowych i mieszkaniowych na jednej działce lub na działkach sąsiednich. Na terenach zabudowy usługowej, produkcyjnej odpowiednio dopuszcza się funkcję mieszkaniową integralnie związaną z prowadzoną działalnością.

Na obszarze gminy rozległe powierzchnie gruntów rolnych niezabudowanych objęte są miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego sporządzonymi w celu lokalizacji siłowni wiatrowych. Dotyczy to rejonu i otoczenia wsi: Widzino, Łosino, Kobylnica, Zajączkowo, Słonowice, Runowo Sławieńskie, Kończewo, Sierakowo oraz Luleminko, Lulemino, Maszkowo, Kuleszewo, Kwakowo i Płaszewo.

Poza obszarem podmiejskim, inne obszary, w tym te, na których obserwuje się wzrost zainwestowania i zabudowy, nie są jeszcze objęte planami miejscowymi.

Poza najsilniej zurbanizowanym obszarem podmiejskim rozwój zabudowy i zainwestowania występuje w pasie wzdłuż drogi krajowej nr 6 oraz drogi nr 21, szczególnie w miejscowościach Sycewice i Kwakowo. Wzrost zainwestowania w zakresie budownictwa mieszkaniowego jest obserwowany, poza wymienionymi również w innych miejscowościach: w Zębowie, Reblinie, Reblinku, Luleminie, Kruszynie, Kuleszewie, Lubuniu.

W obrębach geodezyjnych Kwakowo, Sierakowo, Kończewo, Lubuń, Reblino i Sycewice przewiduje się zwiększenie powierzchni terenów przeznaczonych pod zabudowę, zwłaszcza mieszkaniową, w związku ze sporządzonymi i sporządzanymi planami miejscowymi dla tych miejscowości.

Dotychczasowe funkcjonowanie terenów zmieni zasadniczo realizacja obwodnicy miasta Słupska – spowoduje to uaktywnienie się terenów przylegających realizowanej trasy. Szczególną rolę powinien tutaj spełnić obecnie sporządzany plan miejscowy w rejonie obwodnicy, ustalający odpowiednie zasady, w tym dotyczące lokalizacji i szczegółowych zasad dotyczących terenów w sąsiedztwie i w pobliżu obwodnicy, przeznaczanych pod zabudowę, w tym usługową i produkcyjną oraz mieszkaniową.

W obrębach takich jak Wrząca, Ściegnica, Zagórki, czy Słonowice brak lub niewielki ruch inwestycyjny powoduje ochronę tradycyjnych form krajobrazu wiejskiego.

W związku z korzystnymi warunkami przyrodniczo-glebowymi, zwłaszcza w północnej i środkowej części gminy, rozległe fragmenty powierzchni gminy zagospodarowane są w sposób rolniczy, a rolnictwo, z uwagi na zajmowaną przestrzeń oraz znaczenie gospodarcze, jest podstawową funkcją w gminie.

W ostatnich latach zmiany przestrzenne w obrębie gruntów rolnych spowodowała lokalizacja siłowni wiatrowych: w rejonie Widzina, Łosina, Kobylnicy, Zajączkowa, Słonowic, Runowa Sławieńskiego, Kończewa, Sierakowa, Luleminka, Lulemina, Maszkowa, Kwakowa i Płaszewa. Siłownie zlokalizowane zostały na rozłogach gleb przeważnie wyższych klas (grunty orne klas IV, III), w oddaleniu od istniejącej zabudowy.

Następne siłownie są planowane w rejonie Kuleszewa, Zagórek, Wrzącej i Zbyszewa.

W związku ze znaczącym udziałem lasów dużą rolę odgrywa gospodarka leśna, zwłaszcza w południowej i wschodniej części gminy. Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów położonych w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” podporządkowane jest wymogom ochronnym, wynikającym z obowiązujących przepisów, przy czym wspierane są inicjatywy związane z turystyczno-rekreacyjnym wykorzystaniem walorów Parku.

W poszczególnych miejscowościach przekształceniom własnościowym i funkcjonalnym podlegają tereny funkcjonujące wcześniej jako ośrodki produkcyjne PGR. Część ośrodków nie jest użytkowana i zagospodarowana, w niektórych przypadkach pogorszeniu uległ stan zabudowy. Część ośrodków pozostała w dobrym stanie, np. Dobrzęcino, Wrząca, Kwakowo, Zajączkowo, Lulemino, Kończewo, Zagórki i służy nadal działalności rolniczej, nastawionej na wysokotowarową produkcję roślinną. Obserwuje się zmiany zagospodarowania w części terenów, wraz ze zmianami funkcji istniejących budynków (hodowlanych) – przeznaczanie ich na cele magazynowo-składowe i inne, nie tylko służące obsłudze rolnictwa.

W związku z dominującą działalnością rolniczą, w miejscowościach poza zurbanizowanymi, północnymi fragmentami gminy, dominuje zabudowa zagrodowa.

Gmina jest stosunkowo dobrze wyposażona w sieci uzbrojenia terenu, zwłaszcza w rejonie miejscowości podmiejskich: Kobylnica, Łosino, Bolesławice i Widzino. Miejscowości te są zwodociągowane i skanalizowane, z włączeniem do zbiorczego systemu kanalizacyjnego zakończonego oczyszczalnią ścieków w Słupsku.

Został zakończony projekt podłączenia do ww. zbiorczego systemu kanalizacyjnego miejscowości Zajączkowo, Kruszyna, Lubuń, Kwakowo, Komitowo, Żelki, Żelkówko, Sierakowo Słupskie, Kończewo, Kuleszewo, Lulemino, Sycewice i Reblino. Obecnie jest realizowany projekt podłączenia do systemu kanalizacji zbiorczej miejscowości Reblino wraz z rozbudową kanalizacji w miejscowości Reblino.

Miejscowości Kobylnica i Bolesławice są zgazyfikowane, inne miejscowości mają potencjalne możliwości podłączenia do sieci. Zaopatrzenie w energię elektryczną jest na zadawalającym poziomie, istnieją rezerwy mocy. Uregulowana jest gospodarka odpadami komunalnymi – odpady trafiają na składowisko w Bierkowie, w sąsiedniej gminie Słupsk.

2. Stan ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony

W miejscowościach Kobylnica, Bolesławice, Łosino, Widzino oraz na niektórych terenach położonych w obrębie innych miejscowości wymogi dotyczące zachowania ładu przestrzennego określają obowiązujące plany miejscowe. W planach miejscowych ustalono odpowiednie standardy dotyczące zabudowy, w zakresie budownictwa mieszkaniowego preferując lokalizację domów mieszkalnych jednorodzinnych w obrębie zaplanowanych osiedli wiejskich. Uporządkowano i rozbudowano odpowiednio układ komunikacyjny, poprawiając standardy obsługi komunikacyjnej dla istniejących terenów zabudowanych oraz zapewniając obsługę nowym terenom.

W planach, szczególnie dla całych miejscowości, dokonano odpowiednio strefowania przewidywanych funkcji i zaplanowanych terenów, co pozwala na uniknięcie szeregu konfliktów przestrzennych.

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

W związku z przyjętymi ustaleniami planów, prognozuje się uporządkowanie przestrzeni i poprawę stanu ładu przestrzennego w obszarach miejscowości objętych planami.

Nie zawsze jest zadowalający stan ładu przestrzennego w miejscowościach, w których funkcjonowały ośrodki rolne PGR. Ośrodki były lokalizowane najczęściej w obrębie dawnych zespołów folwarcznych, również dworsko- i pałacowo-parkowych. W ostatnich latach infrastruktura ośrodków, w tym część zabudowy, uległa dewastacji lub całkowitej ruinie, część obiektów została rozebrana. Dotyczy to miejscowości Kczewo, Kuleszewo, Sycewice, Reblino, Ściegnica, Zbyszewo, Płaszewo. Część ośrodków pozostała w dobrym stanie, np. Dobrzęcino, Wrząca, Kwakowo, Zajączkowo, Lulemino, Kończewo, Zagórki. Jednocześnie obserwuje się korzystne zmiany polegające na porządkowaniu i zagospodarowaniu tych terenów, wraz z kontynuacją bądź zmianą funkcji dla istniejącej zabudowy. Porządkowana jest przestrzeń wiejska, urządzone są miejsca publiczne – boiska sportowe, place zabaw.

W związku z warunkami naturalnymi (brak większych jezior), nie obserwuje się nadmiernej presji turystycznej i chaosu urbanistycznego w ośrodkach osadniczych znajdujących się w granicach Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi". Tutaj zachowaniu ładu przestrzennego sprzyjają wymogi ochronne, wynikające z obowiązujących przepisów dotyczących Parku.

3. Wykaz obowiązujących planów miejscowych i przystąpienia do mpzp

Tabela 1

Wykaz obowiązujących planów miejscowych

OBOWIĄZUJĄCE MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA TERENIE GMINY KOBYLNICA – stan na dzień 30.06.2015 r.			
Lp.	Nazwa	Nr uchwały	Publikacja
1	2	3	4
1.	Zmiana planu ogólnego gminy Kobylnica w zakresie działek nr 1/1, 3, 5/3 i 632	XXXIII/278/97 z dnia 15 grudnia 1997 r.	Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 4, poz. 13 z dnia 10.02.1998 r.
2.	Zmiana planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica działki nr 1239/1, 1282/4* i 1282/5* (wg starej numeracji 1282/3*)	XXXVIII/313/98 z dnia 18 maja 1998 r.	Dz. Urz. Woj. Słupskiego Nr 16, poz. 68 z dnia 31.07.1998 r.
3.	Zmiana planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica działek nr 1/3, 1/4, 1/5, 1/6, 1/7 w Kobylnicy	XIV/167/99 z dnia 28 grudnia 1999 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 8, poz. 34 z dnia 19.01.2000 r.
4.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla linii elektroenergetycznej 110 kV Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla odcinka dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 110 kV łączącej stację 400/110kV w Wierzbicinie z linią 110kV Słupsk-Sławno	XV/175/2000 z dnia 22 lutego 2000 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 35, poz. 209 z dnia 28.03.2000 r.
5.	Zmiana miejscowego ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dotycząca wprowadzenia trasy projektowanego gazociągu w/c Bytów-Słupsk-Wieszyno-Redzikowo	XV/176/2000 z dnia 22 lutego 2000 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 47, poz. 294 z dnia 11.05.2000 r.
6.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla działki nr 901/1 w obrębie Kobylnica	XXIV/285/2001 z dnia 30 stycznia 2001 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 44, poz. 481 z dnia 06.06.2001 r.
7.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica - „Złoże Zagórki II miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego”	XXVIII/330/2001 z dnia 29 czerwca 2001 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 90, poz. 1252 z dnia 23.11.2001 r.
8.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica - Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego KCZEWO działka nr 18/5 – obręb Kczewo	XXIX/352/2001 z dnia 27 sierpnia 2001 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 37, poz. 828 z dnia 10.06.2002 r.
9.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica - Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego działek nr 860, 861/1, 861/2 w Kobylnicy	XXX/365/2001 z dnia 28 września 2001 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 2, poz. 30 z dnia 09.01.2002 r.

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

10.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla terenu cmentarza w miejscowości Sycewice (cz. dz. 22/1)	XXXIV/414/2002 z dnia 22 lutego 2002 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 19 poz. 475 z dnia 26.03.2002 r.
11.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla obszaru działek nr 199/2 i 199/3 w Kobylnicy	XXXVI/441/2002 z dnia 28 maja 2002 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 51, poz. 1244 z dnia 05.08.2002 r.
12.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla obszaru działek nr 764/1 i 764/2 w Kobylnicy	XXXVI/442/2002 z dnia 28 maja 2002 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 51, poz. 1243 z dnia 05.08.2002 r.
13.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica dla terenu górniczego „Kobylnica” - działki nr ew. 851 i 852/2 we wsi Kobylnica	XXXVI/443/2002 z dnia 28 maja 2002 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 49, poz. 1191 z dnia 22.07.2002 r.
14.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych w obrębach geodezyjnych Sierakowo, Kończewo, Zajączkowo, Łosino, Widzino i Kobylnica	IV/53/2003 z dnia 4 lutego 2003 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 73, poz. 1157 z dnia 17.06.2003 r.
15.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych w obrębie geodezyjnym Widzino	VI/84/2003 z dnia 27maja 2003 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 130, poz. 2273 z dnia 30.10.2003 r.
16.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego działki nr 808 i 811 w obrębie geodezyjnym Kobylnica	VII/100/2003 z dnia 24 czerwca 2003 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 111, poz. 199 z dnia 30.10.2003 r.
17.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego działki nr: 99, 100/1, 100/2, 101, 104/1, 104/2, 105/2, 105/5, 105/6, 107, 115,121 (cz. dz.), 123, 124/1 i 124/2 w obrębie geodezyjnym Sycewice	VIII/107/2003 z dnia 23 lipca 2003 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 97, poz.1733 z dnia 18.08.2003 r.
18.	Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych w obrębie geodezyjnym Reblino, Runowo Sławieńskie i Słonowice	IX/114/2003 z dnia 12 września 2003 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 42, poz. 821 z dnia 09.04.2004 r.
19.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Północ”	XXIX/346/2005 z dnia 29 kwietnia 2005 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 65, poz. 1221 z dnia 04.07.2005 r.
20.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Południe”	XXIX/345/2005 z dnia 29 kwietnia 2005 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 66, poz. 1231 z dnia 07.07.2005 r.
21.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Kobylnica w rejonie ul. Prof. Poznańskiego w gm. Kobylnica Zmiana mpzp „Kobylnica-Północ”	III/23/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 65, poz. 947 z dnia 20.03.2007 r.
22.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Bolesławice	V/44/2007 z dnia 26 stycznia 2007 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 96, poz. 947 z dnia 17.05.2007 r.
23.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Łosino z fragmentem Zajączkowa	V/56/2007 z dnia 26 stycznia 2007 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 102, poz. 1646 z dnia 28.05.2007 r.
24.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Widzino	XI/119/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 152 poz. 2724 z dnia 09.11.2007 r.
25.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych w obrębie geodezyjnym Kuleszewo, Lulemino, Luleminko-Maszkowo, Kwakowo oraz Płaszewo	XVIII/228/2008 z dnia 19 lutego 2008 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 56, poz. 1597 z dnia 20.06.2008 r.
26.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie miejscowości Kończewo Zmiana mpzp zespołu elektrowni wiatrowych w obrębach geodezyjnych Sierakowo, Kończewo, Zajączkowo, Łosino, Widzino i Kobylnica dot. działek nr 15/65, 22/9, 10/3, 193, 190/2	XXII/310/2008 z dnia 24 czerwca 2008 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 102, poz. 2559 z dnia 17.09.2008 r.
27.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Południe” dotycząca terenu działek nr: 1032; 1033/1; 1033/2; 1033/3	XXVI/361/2008 z dnia 7 października 2008 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 16, poz. 356 z dnia 03.02.2009 r.

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

28.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Południe” dotycząca terenu działki nr 725/9	XXVI/362/2008 z dnia 7 października 2008 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 16, poz. 357 z dnia 03.02.2009 r.
29.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Południe” dla części terenu położonego w rejonie rzeki Kamieniec	XXVI/363/2008 z dnia 7 października 2008 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 16, poz. 358 z dnia 03.02.2009 r.
30.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Południe” dla części terenu położonego w rejonie ulicy Kasztanowej	XXVI/364/2008 z dnia 7 października 2008 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 16, poz. 359 z dnia 03.02.2009 r.
31.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica - Południe” tereny objęte zmianą: SE.84.1MN, SE.84.2MN, SE.87MN, SE.86.1Z, SE.046KD, SE.059KX	XXXIV/456/2009 z dnia 29 czerwca 2009 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 127, poz. 2448 z dnia 22.09.2009 r.
32.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego dla części działki nr 6/6 obręb Zajączkowo	XLII/542/2010 z dnia 27 kwietnia 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 89, poz. 1678 z dnia 25.06.2010 r.
33.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu położonego na działce nr 245/2 obręb Kończewo w gminie Kobylnica	XLII/543/2010 z dnia 27 kwietnia 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 89, poz. 1677 z dnia 25.06.2010 r.
34.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego wsi Kwakowo	XLII/546/2010 z dnia 27 kwietnia 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 90, poz. 1704 z dnia 29.06.2010 r.
35.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego we wsi Kobylnica pomiędzy ulicami Witosa, Stefczyka i Głowackiego	XLIII/556/2010 z dnia 27 maja 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 95, poz. 1841 z dnia 16.07.2010 r.
36.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działki nr 712, obręb Kobylnica	XLIII/557/2010 z dnia 27 maja 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 95, poz. 1842 z dnia 16.07.2010 r.
37.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla działek nr 1006/9, 1006/10 oraz części działek nr 574, 582, 713/5, 1006/5, 1169, obręb Kobylnica	XLIII/558/2010 z dnia 27 maja 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 95, poz. 1843 z dnia 16.07.2010 r.
38.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica Południe” dla części działek nr 1125, 1191, 1128/1, 1128/2, 1130, 1131, 1132, 1133 obręb Kobylnica	XLIV/562/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 104, poz. 2026 z dnia 17.08.2010 r.
39.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Widzino dla terenu położonego w rejonie ulicy Głównej i Polnej	XLIV/563/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 104, poz. 2027 z dnia 17.08.2010 r.
40.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Łosino z fragmentem Zajączkowa dla części terenów W.7MN, W.8MN/U i W.015KD w Łosinie	XLIV/564/2010 z dnia 29 czerwca 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 104, poz. 2028 z dnia 17.08.2010 r.
41.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego wsi Kończewo	XLIX/588/2010 z dnia 3 listopada 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 2, poz. 32 z dnia 7.01.2011 r.
42.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego wsi Sierakowo	XLIX/589/2010 z dnia 3 listopada 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 165, poz. 3379 z dnia 24.12.2010 r.
43.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica Północ” dla fragmentu terenu N.10P	III/35/2010 z dnia 29 grudnia 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 23, poz. 504 z dnia 25.02.2011 r.
44.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Południe” dla fragmentów terenów SW.30 MR, SW.31UM i SW.011KL oraz terenu SW.035KD	III/36/2010 z dnia 29 grudnia 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 34, poz. 757 z dnia 29.03.2011 r.
45.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Południe” dla części działek nr 580/1, 580/2, 580/3, obręb Kobylnica	III/37/2010 z dnia 29 grudnia 2010 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 34, poz. 758 z dnia 29.03.2011 r.
46.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Bolesławice dla części działek nr 44/1, 45/1	V/63/2011 z dnia 10 marca 2011 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 45, poz. 1041 z dnia 22.04.2011 r.

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

47.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica oraz zmiany miejscowych planów wsi Widzino, wsi Łosino z fragmentem Zajączkowa, dla zespołu elektrowni wiatrowych w obrębie geodezyjnym Widzino, dla linii energetycznej 110 kV, dla realizacji zespołu elektrowni wiatrowych w obrębach geodezyjnych Sierakowo, Kończewo, Zajączkowo, Łosino, Widzino i Kobylnica, dotyczącego wprowadzenia trasy projektowanego gazociągu w/c Bytów - Słupsk – Wieszyń - Redzikowo – pod trasę gazociągu DN 700 wraz z urządzeniami infrastruktury towarzyszącej	V/64/2011 z dnia 10 marca 2011 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 48, poz. 1106 z dnia 29.04.2011 r.
48.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Północ” dla obszaru obejmującego działki nr: 172/1, 175/1, 175/2, 176, 177, 178/1 i 178/2 obręb Kobylnica	XI/117/2011 z dnia 25 sierpnia 2011 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 132, poz. 2633 z dnia 17.10.2011 r.
49.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Bolesławice dla części działki nr 26/6 obręb Bolesławice	XV/148/2011 z dnia 10 listopada 2011 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 177, poz. 4229 z dnia 29.12.2011 r.
50.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Północ” dla obszaru obejmującego część terenu N.014KL	XV/149/2011 z dnia 10 listopada 2011 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 374 z dnia 30.01.2012 r.
51.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego działki nr 1/10, 1/9, 1/6, 1/5 oraz część działki nr 1/4 obręb Kobylnica	XVIII/167/2011 z dnia 29 grudnia 2011 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 476 z dnia 2.02.2012 r.
52.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego ulicy Szczecińskiej w Kobylnicy oraz zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Północ”	XX/187/2012 z dnia 1 marca 2012 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1224 z dnia 29.03.2012 r.
53.	Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Zajączkowo	XXI/194/2012 z dnia 22 marca 2012 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1435 z dnia 20.04.2012 r.
54.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego działki nr 63/17, 65, 69/1, 69/2, 70, 71, 77/3 obręb Kwakowo	XXI/195/2012 z dnia 22 marca 2012 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 1545 z dnia 30.04.2012 r.
55.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Reblino	XXV/237/2012 z dnia 5 lipca 2012 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 2652 z dnia 13.08.2012 r.
56.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego wsi Lubuń	XXVI/246/2012 z dnia 6 września 2012 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 3178 z dnia 12.10.2012 r.
57.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Północ” dla obszaru obejmującego działkę nr 205 i części działek nr 206, 207, 208, 209 obręb Kobylnica	XXX/276/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 440 z dnia 21.01.2013 r.
58.	Miejscowy planu zagospodarowania przestrzennego wsi Sycewice	XL/370/2013 z dnia 10 października 2013 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. Poz. 3704 z dnia 28.11.2013 r
59.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Południe” dla obszaru obejmującego teren drogi SW.033KD, fragmenty dróg SW.011KL i SW.030KD oraz teren działki nr 824/5 obręb Kobylnica	XLI/382/2013 z dnia 14 listopada 2013 r.	Dz. Urz. Woj. Pom poz. 4184 z dnia 28.11.2013 r.
60.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Południe” dla obszaru położonego we wsi Kobylnica pomiędzy ulicami Główną i Kasztanową oraz obejmującego część działki nr 1143/4	XLI/383/2013 z dnia 14 listopada 2013 r.	Dz. Urz. Woj. Pom poz. 4266 z dnia 04.12.2013 r.
61.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Południe” pn. „Kobylnica Centrum”	L/477/2014 z dnia 7 sierpnia 2014 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 3257 z dnia 03.10.2014 r.
62.	Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu w obrębie geodezyjnym Zagórki, gmina Kobylnica	L/478/2014 z dnia 7 sierpnia 2014 r.	Dz. Urz. Woj. Pom poz. 2996 z dnia 15.09.2014 r.
63.	Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dz. nr 1/1, 3, 5/3, 632 obr. Kobylnica)	LI/483/2014 z dnia 4 września 2014 r.	Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 3260 z dnia 03.10.2014 r

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

64.	<i>Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pn. „Obwodnica południowa dla miasta Słupsk</i>	<i>LI/485/2014 z dnia 4 września 2014 r.</i>	<i>Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 2996 z dnia 03.10.2014 r.</i>
65.	<i>Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Kobylnica-Północ” dla obszaru obejmującego teren działek nr 212, 174 oraz fragment działki nr 656 obręb Kobylnica</i>	<i>LIV/508/2014 z dnia 30 października 2014</i>	<i>Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 4240 z dnia 02.12.2014 r.</i>
66.	<i>Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w zakresie niezbędnym do realizacji zespołu elektrowni wiatrowych w obrębach geodezyjnych Słonowice, Dobrzęcino</i>	<i>XV/108/2015 z dnia 25 czerwca 2015 r.</i>	<i>Dz. Urz. Woj. Pom. poz. 2217 z dnia 17.07.2015 r.</i>

Tabela 2

4. (uchylony)

Załącznik graficzny nr 1
Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

III. UWARUNKOWANIA SPOŁECZNO-EKONOMICZNE

1. Demografia

1.1. Rozwój ludności w latach 2002-2008

Według stanu na 31 grudnia 2008 r. w gminie Kobylnica mieszkały 10151 osoby, co stanowiło 1,4% ludności wiejskiej województwa pomorskiego i 4,7% ludności wiejskiej podregionu słupskiego.

Gęstość zaludnienia przedmiotowej jednostki administracyjnej jest niższa niż średnia dla terenów wiejskich regionu pomorskiego i zbliżona do gęstości dla ziemskiego powiatu słupskiego oraz wyższa od gęstości w gminach przyjętych do analizy porównawczej (Damnica i Dębica Kaszubska) – tabela nr 1.

Tabela nr 1

Gęstość zaludnienia wybranych jednostek

Jednostka	Gęstość zaludnienia osób na km ² stan na 31.12.2001	Gęstość zaludnienia osób na km ² stan na 31.12.2007
gmina Kobylnica	40	40
województwo pomorskie - wieś	41	45
powiat słupski - ziemski	32	40
gmina Damnica	38	38
gmina Dębica Kaszubska	32	32

Źródło: Powierzchnia i ludność w przekroju terytorialnym 2008, Warszawa 2008

W latach 2002-2008 przyrost naturalny w gminie Kobylnica był dodatni, kształtujący się na poziomie średnio 21 osoby rocznie. W połączeniu z dodatnim saldem migracji ludność w przedmiotowej jednostce administracyjnej stale i na równym poziomie wzrasta. Zauważalna jest też zwiększona migracja w 2007 roku 169 osób przy średniej 65.

Kształtowanie się stanu ludności, ruchu naturalnego i salda migracji w latach 2002-2008 przedstawia zamieszczona tabela nr 2.

Tabela nr 2

Przyrost naturalny i saldo migracji w latach 2002-2009

rok	ludność – osoby	urodzenia	zgony	przyrost naturalny	saldo migracji
2002	9606	110	97	13	28
2003	9651	92	84	8	32
2004	9712	102	75	27	53
2005	9796	107	86	21	57
2006	9898	111	80	31	81
2007	10098	120	105	15	169
2008	10151	125	95	30	38
średnio:				21	65

W 2002-2008 tempo wzrostu liczby ludności w gminie Kobylnica było dodatnie, kształtowało się na poziomie 105,67.

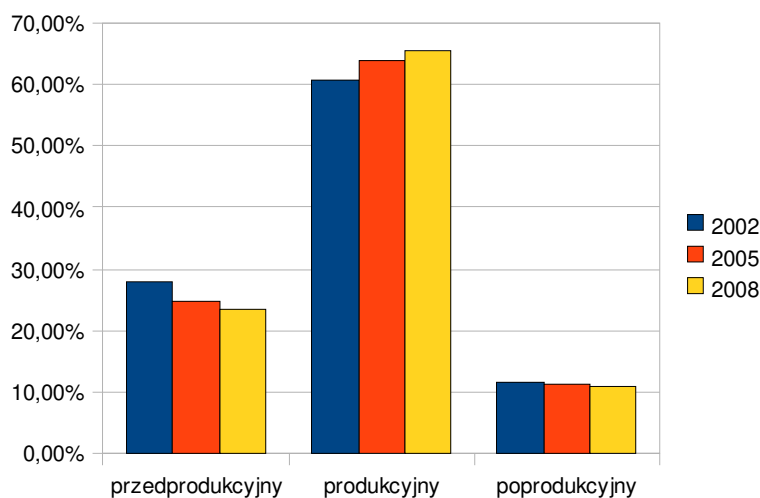
W gminie Kobylnica w latach 2002-2008 nie zaobserwowano postępującego procesu starzenia się ludności. Jest to tendencja korzystna, zwłaszcza w porównaniu z niekorzystnym okresem 1995-2000. Wiąże się to z migracją ludzi młodych do gminy Kobylnica. Świadczą o tym następujące dane ujęte w tabeli nr 3.

Tabela nr 3

Struktura wieku

wiek/rok	2002	2005	2008
przedprodukcyjny	27,87%	24,82%	23,45%
produkcyjny	60,68%	63,85%	65,51%
poprodukcyjny	11,45%	11,33%	11,04%

Źródło: na podstawie danych z Urzędu Gminy Kobylnica

Stosunkowo stara, jak na warunki wiejskie województwa pomorskiego, struktura wieku i utrzymująca się tendencja spadku urodzeń żywych przemawiają za przyjęciem dla gminy Kobylnicy poziomu dzietności nie zapewniającej reprodukcji prostej.

Poniżej, w tabeli nr 4, przedstawiono współczynnik dzietności w odniesieniu do liczby kobiet w okresie rozrodczym w latach 2002-2008.

Tabela nr 4

Współczynnik dzietności

rok	urodzenia	liczba kobiet w okresie rozrodczym	współczynnik dzietności
2002	110	2293	1,37
2003	92	2351	1,12
2004	102	2397	1,22
2005	107	2446	1,25
2006	111	2496	1,27
2007	120	2584	1,33
2008	125	2597	1,38
średni:			1,275

Źródło: na podstawie danych z Urzędu Gminy Kobylnica

W gminie znajduje się 38 miejscowości o bardzo zróżnicowanej liczbie mieszkańców od 2567 osób w Kobylnicy do 1 osoby w Żelkowcu. Poza Kobylnicą w następujących wsiach liczba mieszkańców przekracza 500 osób: Widzino, Kwakowo, Kończewo, Sycevice, a w 9 miejscowościach mieszka poniżej 50 osób. Średnio na 1 miejscowość przypada 267osób.

Tabela nr 5

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Zmiany zaludnienia w latach 1996, 2002, 2008 i 2012

Miejscowość	31.12.1996	31.12.2002	31.12.2008	31.12.2012	Wskaźnik wzrostu ludności 2002-2008	Wskaźnik wzrostu ludności 2008-2012
Bolesławice	203	230	264	311	114,78	117,80
Bzowo	151	151	154	160	101,99	103,90
Ciechomice	16	7	5	5	71,43	100,00
Dobrzęcino	178	184	170	169	92,39	99,41
Giełdoń	10	9	9	10	100,00	111,11
Kczewo	160	171	154	149	90,06	96,75
Kobylnica	1902	2190	2567	2875	117,21	112,00
Komiłowo	54	52	56	56	107,69	100,00
Komorczyn	96	102	106	107	103,92	100,94
Kończewo	683	669	681	650	101,79	95,45
Kruszyna	186	182	188	194	103,30	103,19
Kuleszewo	411	460	471	475	102,39	100,85
Kwakowo	552	571	584	575	102,28	98,46
Lubuń	221	212	212	199	100,00	93,87
Luleminko	3	1	0	0	0,00	-
Lulemino	103	104	107	106	102,88	99,06
Łosino	274	299	406	556	135,79	136,95
Maszkowo	9	7	8	11	114,29	137,50
Miedzno	6	6	6	7	100,00	116,67
Płaszewo	196	196	214	208	109,18	97,20
Reblinko	24	29	32	30	110,34	93,75
Reblino	323	324	309	288	95,37	93,20
Rozłęka	5	5	5	4	100,00	80,00
Runowo Sławieńskie	156	155	179	171	115,48	95,53
Sierakowo Słupskie	231	222	235	244	105,86	103,83
Słonowice	149	156	171	171	109,62	100,00
Słonowiczki	59	62	67	58	108,06	86,57
Sycewice	1028	1073	1039	1026	96,83	98,75
Ściążnica	135	130	129	111	99,23	86,05
Widzino	516	520	537	526	103,27	97,95
Wrząca	470	480	466	473	97,08	101,50
Zagórki	208	199	200	215	100,50	107,50

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Zajączkowo	188	169	164	170	97,04	103,66
Zbyszewo	19	15	13	9	86,67	69,23
Zębowo	132	138	132	140	95,65	106,06
Żelki	51	57	50	52	87,72	104,00
Żelkowiec	1	1	1	2	100,00	200,00
Żelkówko	74	68	60	61	88,24	101,67
Σ	9183	9606	10151	10574	105,67	104,17

Źródło: na podstawie danych z Urzędu Gminy Kobylnica

1.2. Prognoza demograficzna

Założenia do prognozy

Prognozę biologiczną ludności sporządzono przy następujących założeniach:

Strukturę ludności wg płci i wieku dla gminy Kobylnica przyjęto na dzień 31 grudnia 2008 roku.

Tabela nr 6

Tablice trwania życia wyznaczające długość życia

Dzietność i trwanie życia do 2030 r. - na podstawie danych GUS				
Wyszczególnienie		2010	2020	2030
Trwanie życia	ogółem	76,9	78,7	80
	mężczyźni	73,3	75,8	77,6
	kobiety	80,6	81,8	83,3

Źródło: dane z GUS

Przyjęto optymistyczną wersję i założono stopniową poprawę jakości życia tzn. przyjęto tablice wyznaczające wyższą średnią długości trwania życia. Wartości współczynników płodności kobiet przyjęte do prognozy urodzeń otrzymano również z "dopasowania" do wykazywanej liczby urodzeń w gminie. Przyjęte do prognozy współczynniki wyznaczają dzietność 1,275 dziecka urodzonego przez kobietę w całym okresie rozrodczym tzn. w wieku od 15 do 49 lat dla kobiet w gminie, a urodzenia żeńskie na poziomie 49%. Założono, że ten poziom dzietności utrzyma się do 2035 r. Jest to dzietność zdecydowanie nie zapewniająca reprodukcji prostej. Do określenia współczynników opierano się na danych podanych w poniżej tabeli.

Tabela nr 7

Przyrost naturalny

rok	urodzenia	zgony	przyrost naturalny
2002	110	97	13
2003	92	84	8
2004	102	75	27
2005	107	86	21
2006	111	80	31
2007	120	105	15
2008	125	95	30

Źródło: na podstawie danych z Urzędu Gminy Kobylnica

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Prognozę pomigracyjną ludności sporządzono przy tych samych założeniach dotyczących ruchu naturalnego, jak dla prognozy biologicznej.

Wielkość strumienia migracji założono na poziomie zbliżonym w stosunku do średniej z ostatnich lat, przyjmując ± 65 osób: 32 kobiet i 33 mężczyzn. Natomiast w drugim wariantcie rozważono zwiększony w stosunku do średniej z ostatnich lat, przyjmując ± 131 osób: 65 kobiet i 66 mężczyzn.

Tabela nr 8

Prognoza biologiczna gminy Kobylnica

rok		2008	2015	2020	2025	2030	2035
0-2	K	130	159	154	147	141	136
	M	148	167	160	153	147	142
3-6	K	174	203	208	202	194	187
	M	198	217	218	211	203	195
7-12	K	355	303	307	308	302	293
	M	363	326	327	324	316	305
13-15	K	178	205	203	205	204	199
	M	181	217	217	217	214	209
16-19	K	340	221	208	205	205	202
	M	313	225	219	218	217	213
20-24	K	376	328	287	267	260	256
	M	388	324	292	279	274	271
25-49	K	1881	1869	1810	1731	1655	1588
50-60	K	828	828	822	807	784	758
25-65	M	3178	3203	3166	3110	3051	2995
pow. 60	K	774	994	1150	1302	1448	1583
pow. 65	M	347	497	607	713	814	912
razem	K	5036	5111	5148	5175	5192	5203
	M	5115	5176	5206	5225	5236	5241
ludność		10151	10286	10354	10400	10429	10444

Tabela nr 9

Struktura wieku ludności wg prognozy biologicznej

rok		2008	2015	2020	2025	2030	2035
0-2	K	1,28%	1,55%	1,49%	1,42%	1,35%	1,30%
	M	1,46%	1,62%	1,55%	1,47%	1,41%	1,36%
3-6	K	1,71%	1,97%	2,01%	1,94%	1,86%	1,79%
	M	1,95%	2,11%	2,10%	2,03%	1,94%	1,86%
7-12	K	3,50%	2,94%	2,96%	2,96%	2,89%	2,80%
	M	3,57%	3,17%	3,16%	3,12%	3,03%	2,92%
13-15	K	1,75%	1,99%	1,96%	1,97%	1,95%	1,91%
	M	1,79%	2,11%	2,10%	2,09%	2,06%	2,00%
16-19	K	3,35%	2,15%	2,01%	1,97%	1,96%	1,94%
	M	3,08%	2,19%	2,11%	2,10%	2,08%	2,04%
20-24	K	3,71%	3,19%	2,77%	2,57%	2,49%	2,46%
	M	3,82%	3,15%	2,82%	2,68%	2,63%	2,59%

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

25-49	K	18,53%	18,17%	17,48%	16,65%	15,87%	15,20%
50-60	K	8,15%	8,05%	7,94%	7,76%	7,52%	7,26%
25-65	M	31,30%	31,14%	30,57%	29,90%	29,26%	28,68%
pow. 60	K	7,62%	9,66%	11,11%	12,52%	13,88%	15,16%
pow. 65	M	3,42%	4,84%	5,86%	6,85%	7,81%	8,73%
razem	K	49,61%	49,68%	49,72%	49,76%	49,79%	49,82%
	M	50,39%	50,32%	50,28%	50,24%	50,21%	50,18%
ludność - osoby		100%	100%	100%	100%	100%	100%

Tabela nr 10

**Zmiany liczby ludności w grupach wiekowych w latach 2008-2035
według prognozy biologicznej**

wiek/rok	2008	2015	2020	2025	2030	2035
przedprodukcyjny	23,45%	21,80%	21,45%	21,06%	20,55%	19,93%
produkcyjny	65,51%	63,70%	61,58%	59,56%	57,77%	56,18%
poprodukcyjny	11,04%	14,50%	16,97%	19,38%	21,69%	23,89%

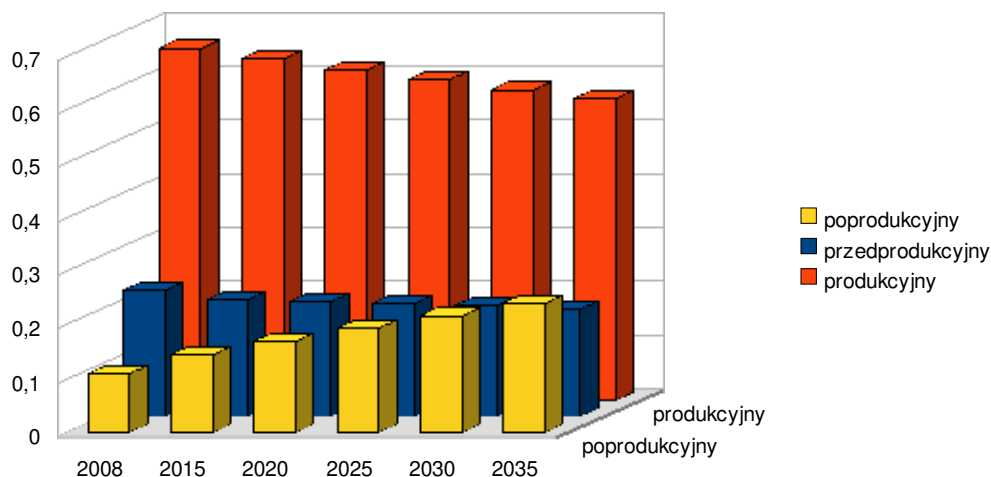

Tabela nr 11

Ludność z podziałem na wsie według prognozy biologicznej w poszczególnych latach

Miejscowość	2008	2015	2020	2025	2030	2035
Bolesławice	264	282	298	313	328	342
Bzowo	154	149	143	137	131	124
Ciechomice	5	5	4	4	3	3
Dobrzęcino	170	157	143	130	117	106
Giełdoń	9	9	8	8	8	7
Kczewo	154	142	129	118	106	96
Kobylnica	2567	2788	2999	3212	3424	3635
Komiłowo	56	54	52	50	47	45
Komorczyn	106	103	99	94	90	85
Kończewo	681	726	768	807	845	881
Kruszyna	188	186	182	178	172	167
Kuleszewo	471	457	439	419	399	378

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Kwakowo	584	578	566	552	536	518
Lubuń	212	206	197	189	180	170
Luleminko	0	0	0	0	0	0
Lulemino	107	104	100	95	91	86
Łosino	406	413	417	419	418	416
Maszkowo	8	8	7	7	7	6
Miedzno	6	6	6	5	5	5
Płaszewo	214	208	199	191	181	172
Reblinko	32	31	30	28	27	26
Reblino	309	300	288	275	262	248
Rozłęka	5	5	5	4	4	4
Runowo Sławieńskie	179	174	167	159	152	144
Sierakowo Słupskie	235	228	219	209	199	189
Słonowice	171	166	159	152	145	137
Słonowiczki	67	65	62	60	57	54
Sycewice	1039	1008	968	925	881	835
Ścięgnica	129	125	120	115	109	104
Widzino	537	547	551	554	553	551
Wrząca	466	452	434	415	395	374
Zagórki	200	194	186	178	170	161
Zajączkowo	164	167	168	169	169	168
Zbyszewo	13	13	12	12	11	10
Zębowo	132	128	123	118	112	106
Żelki	50	48	47	45	42	40
Żelkowiec	1	1	1	1	1	1
Żelkówko	60	58	56	53	51	48
Σ	10151	10286	10354	10400	10429	10444

Prognoza biologiczna jest konstrukcją sztuczną ze względu na to, że zawsze istnieje ruch wędrowniczy ludności. Przyjęcie prognozy biologicznej może być równoznaczne z przyjęciem założenia o zerowym saldzie migracji i założenia, że struktura wieku osób wymeldowujących się i zameldowujących się w gminie zasadniczo się nie różni.

Tabela nr 12

Prognoza pomigracyjna gminy Kobylnica – wariant I (wariant średnio optymistyczny)

rok		2008	2015	2020	2025	2030	2035
0-2	K	130	159	154	147	141	136
	M	148	167	160	153	147	142
3-6	K	174	203	208	202	194	187
	M	198	217	218	211	203	195
7-12	K	355	303	307	308	302	293
	M	363	326	327	324	316	305

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

13-15	K	178	220	220	222	221	216
	M	181	232	234	234	231	226
16-19	K	340	260	255	255	255	253
	M	313	264	266	268	267	264
20-24	K	376	353	332	323	320	319
	M	388	349	337	335	335	333
25-49	K	1881	2004	2043	2060	2069	2074
50-60	K	828	842	860	876	888	897
25-65	M	3178	3345	3420	3482	3535	3583
pow. 60	K	774	996	1163	1338	1521	1711
pow. 65	M	347	506	636	775	922	1077
razem	K	5036	5340	5541	5731	5912	6086
	M	5115	5405	5598	5781	5956	6124
ludność		10151	10744	11139	11512	11868	12211

Tabela nr 13

Struktura wieku ludności według prognozy pomigracyjnej – wariant I

rok		2008	2015	2020	2025	2030	2035
0-2	K	1,28%	1,48%	1,38%	1,28%	1,19%	1,12%
	M	1,46%	1,55%	1,44%	1,33%	1,24%	1,16%
3-6	K	1,71%	1,89%	1,86%	1,76%	1,64%	1,53%
	M	1,95%	2,02%	1,96%	1,83%	1,71%	1,60%
7-12	K	3,50%	2,82%	2,75%	2,67%	2,54%	2,40%
	M	3,57%	3,03%	2,94%	2,82%	2,66%	2,50%
13-15	K	1,75%	2,04%	1,97%	1,93%	1,86%	1,77%
	M	1,79%	2,16%	2,10%	2,03%	1,95%	1,85%
16-19	K	3,35%	2,42%	2,29%	2,21%	2,15%	2,07%
	M	3,08%	2,46%	2,39%	2,33%	2,25%	2,16%
20-24	K	3,71%	3,29%	2,98%	2,80%	2,70%	2,61%
	M	3,82%	3,25%	3,03%	2,91%	2,82%	2,73%
25-49	K	18,53%	18,65%	18,34%	17,89%	17,43%	16,99%
50-60	K	8,15%	7,83%	7,72%	7,61%	7,49%	7,35%
25-65	M	31,30%	31,13%	30,71%	30,24%	29,79%	29,34%
pow. 60	K	7,62%	9,27%	10,44%	11,62%	12,82%	14,01%
pow. 65	M	3,42%	4,71%	5,71%	6,73%	7,77%	8,82%
razem	K	49,61%	49,70%	49,74%	49,78%	49,81%	49,85%
	M	50,39%	50,30%	50,26%	50,22%	50,19%	50,15%
ludność - osoby		100%	100%	100%	100%	100%	100%

Tabela nr 14

**Zmiany liczby ludności w grupach wiekowych w latach 2008-2035
według prognozy pomigracyjnej – wariant I**

wiek/rok	2008	2015	2020	2025	2030	2035
przedprodukcyjny	23,45%	21,87%	21,08%	20,19%	19,19%	18,16%
produkcyjny	65,51%	64,15%	62,77%	61,46%	60,22%	59,02%
poprodukcyjny	11,04%	13,99%	16,15%	18,35%	20,58%	22,83%

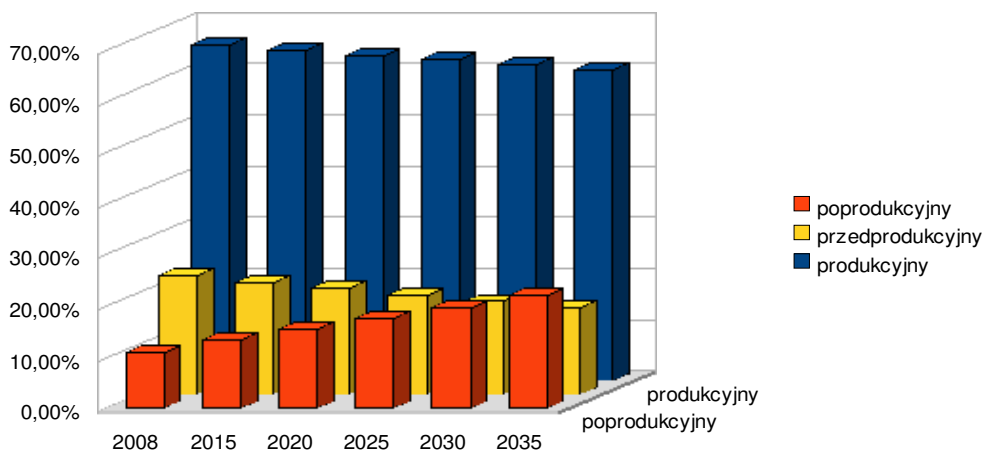

Tabela nr 15

Ludność z podziałem na wsie według prognozy pomigracyjnej – wariant I

Miejscowość	2008	2015	2020	2025	2030	2035
Bolesławice	264	294	320	346	373	399
Bzowo	154	156	154	152	149	145
Ciechomice	5	5	5	4	4	4
Dobrzęcino	170	164	154	144	134	124
Gieldoń	9	9	9	9	9	8
Kczewo	154	148	139	130	121	112
Kobylnica	2567	2912	3227	3555	3896	4250
Komiłowo	56	57	56	55	54	53
Komorczyn	106	107	106	104	102	100
Kończewo	681	759	826	894	962	1030
Kruszyna	188	194	196	197	196	195
Kuleszewo	471	477	472	464	454	443
Kwakowo	584	603	609	611	610	606
Lubuń	212	215	212	209	205	199
Luleminko	0	0	0	0	0	0
Lulemino	107	108	107	105	103	101
Łosino	406	432	449	463	476	487

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Maszkowo	8	8	8	8	8	8
Miedzno	6	6	6	6	6	6
Płaszewo	214	217	214	211	206	201
Reblinko	32	32	32	32	31	30
Reblino	309	313	310	305	298	290
Rozłęka	5	5	5	5	5	5
Runowo Sławieńskie	179	181	179	176	173	168
Sierakowo Słupskie	235	238	236	232	227	221
Słonowice	171	173	171	169	165	161
Słonowiczki	67	68	67	66	65	63
Sycewice	1039	1052	1041	1024	1002	976
Ściegnica	129	131	129	127	124	121
Widzino	537	571	593	613	630	644
Wrząca	466	472	467	459	450	438
Zagórki	200	203	200	197	193	188
Zajączkowo	164	174	181	187	192	197
Zbyszewo	13	13	13	13	13	12
Zębowo	132	134	132	130	127	124
Żelki	50	51	50	49	48	47
Żelkowiec	1	1	1	1	1	1
Żelkówko	60	61	60	59	58	56
Σ	10151	10744	11139	11512	11868	12211

Tabela nr 16

Prognoza pomigracyjna gminy Kobylnica – wariant II (wariant optymistyczny)

rok		2008	2015	2020	2025	2030	2035
0-2	K	130	159	154	147	141	136
	M	148	167	160	153	147	142
3-6	K	174	203	208	202	194	187
	M	198	217	218	211	203	195
7-12	K	355	303	307	308	302	293
	M	363	326	327	324	316	305
13-15	K	178	234	236	239	238	233
	M	181	246	250	251	248	243
16-19	K	340	299	302	305	306	304
	M	313	303	313	318	318	315
20-24	K	376	378	377	379	381	382
	M	388	374	382	391	395	396
25-49	K	1881	2138	2276	2389	2483	2561

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

50-60	K	828	856	898	946	993	1037
25-65	M	3178	3486	3676	3854	4021	4173
pow. 60	K	774	998	1175	1374	1595	1838
pow. 65	M	347	515	665	837	1029	1242
razem	K	5036	5569	5934	6288	6633	6972
	M	5115	5634	5992	6339	6677	7009
ludność		10151	11203	11926	12627	13311	13981

Tabela 17

Struktura wieku ludności według prognozy pomigracyjnej – wariant II

rok		2008	2015	2020	2025	2030	2035
0-2	K	1,28%	1,42%	1,29%	1,17%	1,06%	0,97%
	M	1,46%	1,49%	1,34%	1,21%	1,10%	1,01%
3-6	K	1,71%	1,81%	1,74%	1,60%	1,46%	1,34%
	M	1,95%	1,94%	1,83%	1,67%	1,52%	1,39%
7-12	K	3,50%	2,70%	2,57%	2,44%	2,27%	2,09%
	M	3,57%	2,91%	2,74%	2,57%	2,37%	2,18%
13-15	K	1,75%	2,09%	1,98%	1,89%	1,79%	1,67%
	M	1,79%	2,20%	2,10%	1,99%	1,87%	1,74%
16-19	K	3,35%	2,67%	2,53%	2,41%	2,30%	2,18%
	M	3,08%	2,70%	2,63%	2,52%	2,39%	2,25%
20-24	K	3,71%	3,38%	3,16%	3,00%	2,86%	2,73%
	M	3,82%	3,34%	3,20%	3,09%	2,97%	2,83%
25-49	K	18,53%	19,09%	19,09%	18,92%	18,66%	18,32%
50-60	K	8,15%	7,64%	7,53%	7,49%	7,46%	7,41%
25-65	M	31,30%	31,12%	30,82%	30,52%	30,21%	29,85%
pow. 60	K	7,62%	8,91%	9,86%	10,88%	11,98%	13,15%
pow. 65	M	3,42%	4,60%	5,58%	6,63%	7,73%	8,88%
razem	K	49,61%	49,71%	49,76%	49,80%	49,83%	49,87%
	M	50,39%	50,29%	50,24%	50,20%	50,17%	50,13%
ludność - osoby		100%	100%	100%	100%	100%	100%

Tabela nr 18

**Zmiany liczby ludności w grupach wiekowych w latach 2008-2035
według prognozy pomigracyjnej – wariant II**

wiek/rok	2008	2015	2020	2025	2030	2035
przedprodukcyjny	23,45%	21,93%	20,76%	19,46%	18,13%	16,83%
produkcyjny	65,51%	64,56%	63,81%	63,03%	62,15%	61,14%
poprodukcyjny	11,04%	13,51%	15,43%	17,51%	19,71%	22,03%

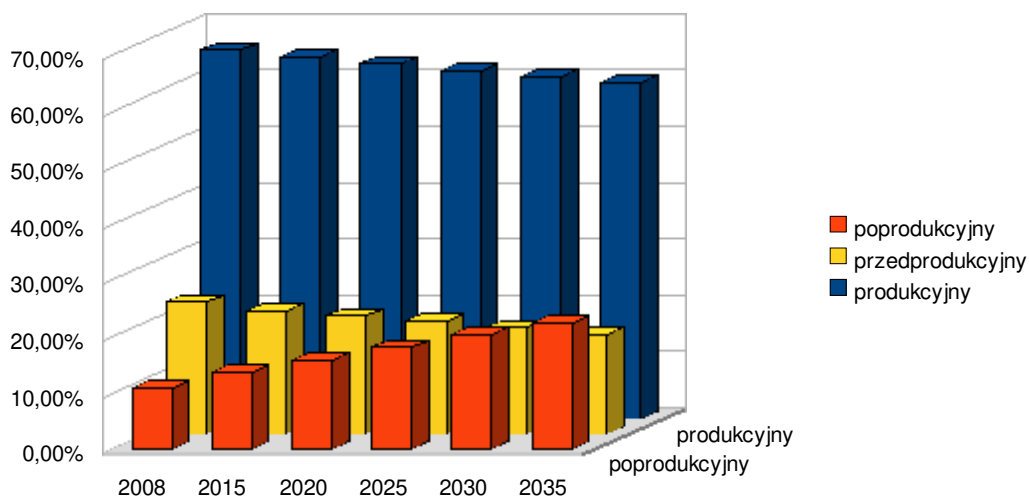

Tabela nr 19

Ludność z podziałem na wsie według prognozy pomigracyjnej – wariant II

Miejscowość	2008	2015	2020	2025	2030	2035
Bolesławice	264	307	343	380	418	457
Bzowo	154	163	165	167	167	166
Ciechomice	5	5	5	5	4	4
Dobrzęcino	170	171	165	158	150	142
Giełdoń	9	10	10	10	10	10
Kczewo	154	155	149	143	136	128
Kobylnica	2567	3036	3455	3899	4370	4867
Komiłowo	56	59	60	61	61	60
Komorczyn	106	112	114	115	115	114
Kończewo	681	791	884	980	1079	1180
Kruszyna	188	203	210	216	220	223
Kuleszewo	471	497	505	509	510	507
Kwakowo	584	629	652	670	684	694
Lubuń	212	224	227	229	229	228
Luleminko	0	0	0	0	0	0
Lulemino	107	113	115	116	116	115

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Łosino	406	450	480	508	534	557
Maszkowo	8	8	9	9	9	9
Miedzno	6	6	6	6	6	6
Płaszewo	214	226	230	231	232	230
Reblinko	32	34	34	35	35	34
Reblino	309	326	332	334	334	332
Rozłęka	5	5	5	5	5	5
Runowo Sławieńskie	179	189	192	194	194	193
Sierakowo Słupskie	235	248	252	254	254	253
Słonowice	171	181	183	185	185	184
Słonowiczki	67	71	72	72	72	72
Sycewice	1039	1097	1115	1123	1124	1118
Ściegnica	129	136	138	139	140	139
Widzino	537	596	635	672	706	737
Wrząca	466	492	500	504	504	501
Zagórki	200	211	215	216	216	215
Zajączkowo	164	182	194	205	216	225
Zbyszewo	13	14	14	14	14	14
Zębowo	132	139	142	143	143	142
Żelki	50	53	54	54	54	54
Żelkowiec	1	1	1	1	1	1
Żelkówko	60	63	64	65	65	65
Σ	10151	11203	11926	12627	13311	13981

Omówienie wyników prognozy pomigracyjnej

Według prognozy pomigracyjnej, którą przyjmuje się w "Studium" z założeniem salda migracji zbliżonym do średniej z ostatnich lat (wariant średnio optymistyczny), liczba mieszkańców w 2035 roku wyniesie około 12103 osób, tj. wzrośnie w porównaniu z rokiem 2008 o 1,9 tysięcy, co stanowi wzrost o ponad 19%.

W wariantcie optymistycznym liczba mieszkańców w 2035 roku wyniesie około 13 981 osób, tj. wzrośnie w porównaniu z rokiem 2008 o 3,8 tysięcy, co stanowi wzrost o ponad 37%.

Dane demograficzne z 31.12.2012 r. wskazują, że rozwój gminy następuje wg stanu pośredniego pomiędzy wariantami optymistycznym a średnio optymistycznym.

W latach 2008-2035 nastąpią istotne zmiany w strukturze wieku ludności. Będą one rzutowały w dużym stopniu na potrzeby społeczno-gospodarczego rozwoju gminy.

1) Liczba osób w wieku przedprodukcyjnym (0-17 lat)

Przyrost tej grupy ludności w kolejnych latach nie będzie równomierny, w rezultacie udział procentowy tej grupy ludności będzie się zmniejszał. W wariantcie I udział procentowy tej ludności zmaleje w 2025 r. o ponad 3%, a w 2035 r. o ponad 5% w porównaniu ze stanem obecnym. Według wariantu II – odpowiednio o ok. 4% w 2025 r., a w 2035 r. o ponad 6% w porównaniu ze stanem obecnym.

2) Grupa produkcyjna (18-64 lat mężczyźni i 18-59 lat kobiety)

Wzrost liczby tej grupy ludności w kolejnych latach będzie miał pewną tendencję spadkową, co spowoduje, że grupa ta zmniejszy się w wariantcie I o ponad 5%, a w wariantcie II o 4% w stosunku do całej ludności w 2035 r.

3) Wiek poprodukcyjny (65 i więcej lat mężczyźni oraz 60 i więcej kobiet)

Na lata 2008-2035 przewiduje się bardzo wysoki wzrost liczebności osób w tej grupie wieku (z 11% w 2008 r. do około 23% w 2035 r. w wariantcie I i 22% w wariantcie II). Wzrost ten wymusza potrzebę rozwoju opieki społecznej, w tym bazy lokalowej dla emerytów. Powinna również ulec zwiększeniu liczba obiektów opieki zdrowotnej, jak również komunikacja publiczna zapewniająca dostęp do tych ośrodków.

Zasilenie migracyjne z dużym udziałem ludności w wieku przedprodukcyjnym i wczesno-produkcyjnym mogłoby przyczynić się do aktywnego rozwoju społeczno-gospodarczego gminy.

Obecny układ sieci osadniczej przedstawia **załącznik graficzny nr 2** załączony na końcu rozdziału.

2. Mieszkalnictwo

W dniu 31 grudnia 2000 r. zasoby mieszkaniowe gminy Kobylnica kształtowały się następująco:

- Ilość mieszkań – 2429
- ilość izb – 9266
- powierzchnia użytkowa w tys. m² – 173,3

Źródło: *Rocznik statystyczny województwa pomorskiego 2001, US w Gdańsku*

Mierząc zagęszczeniem sytuacja mieszkaniowa w gminie Kobylnica w porównaniu z jednostkami branymi do analizy porównawczej jest lepsza.

Jednostka	Stan na 31.12.2000 r.	
	powierzchnia użytkowa mieszkania w m ² na osobę	osób na izbę
gmina Kobylnica	17,7	1,06
województwo pomorskie - wieś	16,8	1,10
powiat słupski - ziemski	16,9	1,07
gmina Damnica	16,1	1,12
gmina Dębica Kaszubska	16,0	1,10

Źródło: *"Rocznik statystyczny województwa pomorskiego 2001", US w Gdańsku*

W kolejnych latach zasoby mieszkaniowe uległy zwiększeniu i w 2006 r. liczba mieszkań wyniosła 2775, przy łącznej powierzchni 228139 m² („Rocznik statystyczny województwa pomorskiego 2007”, US w Gdańsku).

W roku 2008 w zasobach komunalnych Gminy znajdowało się 75 lokali mieszkalnych, w których zamieszkiwało 318 osób, z czego wynika, że na 1 osobę w tych lokalach przypadało średnio ok. 12 m² powierzchni użytkowej.

3. Infrastruktura społeczna

3.1. Edukacja i wychowanie

W roku szkolnym 2001/2002 w gminie było 5 szkół podstawowych, które dysponowały 53 pomieszczeniami do nauczania. Do szkół tych uczęszczało 960 uczniów.

Szkoły funkcjonowały w miejscowościach: Kobylnica, Kwakowo, Kończewo, Słonowice i Sycewice. Na terenie gminy były dwa gimnazja: w Kobylnicy i Sycewicach. Uczęszczało do nich 488 uczniów. Gimnazjum w Kobylnicy dysponowało 8 pomieszczeniami do nauczania, a w Sycewicach działa we wspólnym budynku ze szkołą podstawową.

Dzieci w wieku 6 lat objęte są opieką w szkołach podstawowych, a młodzież uczęszcza do szkół ponadpodstawowych zlokalizowanych w Słupsku.

W porównaniu z rokiem 2001/2002 liczba jednostek oświatowych nie zmieniła się. W Kobylnicy i Sycewicach działają Zespoły Szkół Samorządowych, obejmujące szkołę podstawową i gimnazjum,

a w Kończewie, Kwakowie, Słonowicach – szkoły podstawowe. Od 2005 r. prowadzi działalność jednostka organizacyjna w formie jednostki budżetowej pod nazwą: „Gminny Zespół Ekonomiczno-Administracyjno-Gospodarczy Szkół” przy Zespole Szkół Samorządowych w Kobylnicy, której przedmiotem działania jest prowadzenie obsługi ekonomiczno-administracyjno-gospodarczej szkół, dla których organem prowadzącym jest Gmina Kobylnica. Obiekt szkolny w Kobylnicy jest wyposażony w jedną z największych w regionie słupskim salę gimnastyczną.

Od 2002 roku zwiększyła się zarówno ilość uczniów, jak również ilość pomieszczeń szkolnych – w roku szkolnym 2007/2008 liczba uczniów łącznie wyniosła 1153, natomiast liczba pomieszczeń szkolnych – 74. Do gimnazjum uczęszczało 504 uczniów i szkoły te dysponowały 14 pomieszczeniami szkolnymi. Do szkół podstawowych uczęszczało 649 uczniów, liczba pomieszczeń szkolnych wynosiła 60 (dane z "Rocznika statystycznego województwa pomorskiego 2008", US w Gdańsku).

W szkołach funkcjonują oddziały przedszkolne – 6 oddziałów, do których w roku 2007/2008 uczęszczało 97 dzieci w wieku 6-ciu lat. Młodsze dzieci korzystają z opieki przedszkolnej w mieście Słupsku oraz przedszkola prywatnego w Kobylnicy.

W Kobylnicy działa Filia Wyższej Szkoły Ekonomiczno-Handlowej w Łodzi oraz Jednoroczna Policealna Szkoła Edukacji Innowacyjnej.

3.2. Ochrona zdrowia i opieka społeczna

W gminie działają cztery ośrodki zdrowia (w Kobylnicy, Sycewicach, Kwakowie i Słonowicach), które zabezpieczają potrzeby podstawowej opieki lekarskiej. Apteki znajdują się w miejscowości Kobylnica – 2 obiekty (przy ośrodku zdrowia i w markecie REAL).

Obecnie w gminie nie ma żadnego żłobka.

Realizowany od 2000 roku Dom Opieki Społecznej w Kobylnicy ma pełnić funkcje zakładu opiekuńczo-leczniczego i ma być miejscem warsztatów terapii zajęciowej.

W Kobylnicy działa Ośrodek Pomocy Społecznej, obejmujący swoim działaniem obszar całej gminy.

3.3. Kultura i sport

Upowszechnianiem kultury i sportu zajmuje się przede wszystkim Gminny Ośrodek Kultury w Kobylnicy oraz Wiejski Dom Kultury we Wrzącej.

Gminny Ośrodek Kultury w Kobylnicy prowadzi szereg zespołów i kół zainteresowań: Zespół ludowy „Ruczaj”, Chór dziecięco-młodzieżowy, Koło turystyczne „TRAMP”, Młodzieżowy Zespół Tańca Nowoczesnego, Koło turystyczne "Piechur", Ponadto, na terenie gminy Kobylnica funkcjonują stowarzyszenia sportowe, w tym w Kobylnicy Klub Sportowy „Słupia”, Stowarzyszenie Kobiecej Koszykówki „HIT KOBYLNICA” (dane UG i „Programu odnowy wsi Kobylnica”).

Na terenie gminy działa 14 świetlic wiejskich i 4 biblioteki (Kobylnica, Wrząca, Sycevice, Kwakowo). W czterech miejscowościach, gdzie znajdują się szkoły są sale gimnastyczne. W Kobylnicy jest to sala sportowo-widowiskowa, która służy szkole podstawowej, gimnazjum oraz prowadzeniu działalności kulturalnej i sportowej dla ludności gminy.

W Kwakowie powstała i działa spółdzielnia pracy (Powiatowa Spółdzielnia Pracy w Kwakowie), podmiot gospodarczy i społeczny funkcjonujący na pograniczu działalności gospodarczej i organizacji pożytku publicznego, służący aktywizacji zawodowej i podejmujący zadania edukacyjno-kulturalne.

4. Potrzeby i możliwości rozwoju gminy

4.1. Analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne

Planowana linia elektroenergetyczna 400 kV Żydowo - Słupsk objęta zmianą studium nie jest inwestycją gminną, a inwestycją celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, która ma na celu poprawę bezpieczeństwa zasilania regionu w energię elektryczną oraz umożliwienie przyłączenia do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE) lokalnych źródeł wytwórczych. Budowa przedmiotowej linii jest skoordynowana z dalszymi inwestycjami, planowanymi w tym regionie kraju, m.in. z budową stacji 400/110 kV Żydowo-Kierzkowo i ma za zadanie połączenie projektowanej stacji z istniejącymi obiektami w Słupsku i w Gdańsku. Inwestycja wpisuje się również w zalecenia Unii Europejskiej w zakresie rozbudowy i modernizacji sieci przesyłowych i jest odpowiedzią na rosnące potrzeby w zakresie energii elektrycznej w ujęciu regionalnym i

krajowym, mając w szczególności na względzie ciągłość dostaw energii elektrycznej. Realizacja takiej inwestycji przekłada się też bezpośrednio na dochody gminy szacunkowe obliczenia wielkość podatku z tej inwestycji w latach 2020 – 2024 zakładane są na poziomie 4 504 800 zł. Większe możliwości rozwój gminy powstaną poprzez wykorzystanie środków pozyskanych z przedmiotowej inwestycji.

4.2. Możliwości finansowania przez gminę sieci komunikacji, infrastruktury technicznej i społecznej.

Problematyka nie dotyczy wyznaczenia przebiegu trasy linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk oraz korekty granic stref ochronnych od urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

4.3 Biland terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Problematyka nie dotyczy wyznaczenie przebiegu trasy linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk oraz korekty granic stref ochronnych od urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.

Załącznik graficzny nr 2

Sieć osadnicza

IV. UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO

1. Uwarunkowania zewnętrzne

Gmina Kobylnica położona jest w północno-zachodniej części województwa pomorskiego, w powiecie słupskim. Od zachodu graniczy z dwoma gminami woj. zachodniopomorskiego: Postomino i Sławno. Od północy graniczy z miastem oraz gminą Słupsk, od wschodu z gminą Dębica Kaszubska, a od południa z gminami Trzebielino i Kępice. Odległość do brzegu Morza Bałtyckiego liczona po prostej, z najdalej na północ wysuniętego punktu gminy wynosi ok. 15 km.

Powierzchnia gminy wynosi 24 495 ha, co stanowi 1,3% powierzchni woj. pomorskiego.

Według fizycznogeograficznej regionalizacji Polski J. Kondrackiego przeważająca część gminy leży w podprovincji Pobrzeża Południobałtyckie, w mezoregionie Równina Słupska oraz w niewielkim fragmencie w mezoregionie Wysoczyzna Damnicka (wschodni skrawek – rejon Lubunia). Jedynie niewielki fragment południowy gminy leży na terenie podprovincji Pojezierza Południobałtyckie, w makroregionie Pojezierza Zachodniopomorskiego, w mezoregionie Wysoczyzny Polanowskiej.

Według podziału Polski na jednostki tektoniczne obszar opracowania usytuowany jest w zasięgu strefy synklinorium brzeżnego (Augustowski 1977).

Hydrograficznie obszar opracowania stanowi fragment dwóch zlewni Przymorza: rzeki Słupi oraz Wieprzy (zlewnia Słupi w administracji RZGW Gdańsk, zlewnia Wieprzy w administracji RZGW Szczecin). Słupia przepływa przez fragment gminy i wyznacza część jej wschodniej granicy. Rzeka bierze początek na terenie powiatu kartuskiego (obszar źródłowy w okolicach Sierakowic) i dalej przepływa przez teren powiatów: bytowskiego i słupskiego. W roku 2000 powstał Związek Miast i Gmin Dorzecza Słupi i Łupawy, do którego należy gmina Kobylnica. Z kolei rzeka Wieprza, łącznie o długości 112 km, wyznacza fragment południowo-zachodniej granicy gminy, na odcinku ok. 3 km.

Obszar opracowania zawiera się w klimatycznej krainie Pojezierza Pomorskiego – część zewnętrzna (Trapp 2001). Według podziału klimatycznego dokonanego przez M. Friedricha dla dawnego woj. słupskiego dla potrzeb rolnictwa, obszar planu zalicza się do Północno-Pomorskiej krainy klimatycznej.

Południowo-wschodnia część obszaru opracowania (4 594 ha, co stanowi ok. 19% powierzchni gminy) znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, utworzonego uchwałą WRN w Słupsku Nr X/42/81 z dnia 8 grudnia 1981 r. (Dz. Urz. Woj. Słupskiego z 1981 Nr 9, poz. 23, z 1994 Nr 31, poz. 184, z 1998 Nr 19, poz. 82). W kierunku na wschód od granic Parku rozciąga się jego otulina, która obejmuje swym zasięgiem 5 580 ha terenu gminy.

W ramach tworzenia europejskiej sieci ochrony przyrody Natura 2000, cały teren Parku Krajobrazowego wyznaczono Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków „Dolina Słupi” – oznaczony kodem PLB 220002 (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000, obowiązujące od 12 listopada 2004 roku, ze zmianą). Specjalny Obszar Ochrony SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” – kod PLH 220038, uznany za obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej (decyzja Komisji Europejskiej 12 grudnia 2008 r.) a także wyznaczono projektowany Obszar Specjalnej Ochrony SOO „Dolina Słupi” - kod PLH 220052.

Północna część obszaru gminy położona jest w zasięgu udokumentowanego Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych „Słupsk” (dawniej uznawanego za główny zbiornik GZWP Nr 105). Niewielki, południowo-wschodni fragment gminy (okolice Żelkówka) znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 117 Bytów.

Na terenie gminy dominują lasy Skarbu Państwa, administrowane przez 5 Nadleśnictw. Pod względem wielkości powierzchni zarządzanych lasów są to kolejno: Leśny Dwór, Warcino, Sławno, Ustka oraz Trzebielino. Lasy gminy w granicach Nadleśnictwa Warcino stanowią część Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Warcińsko-Polanowskie” utworzonego w roku 2004 zarządzeniem Dyrektora Generalnego LP. W skład LKP wchodzi lasy dwóch Nadleśnictw: Warcino i Polanów.

Przez teren gminy przebiega droga Szczecin - Gdańsk, stanowiąca główny szlak drogowy w tej części województwa, równocześnie najbardziej uciążliwe dla środowiska pasmo komunikacyjne w regionie

i w gminie. Ponadto, ma przebieg droga krajowa relacji Poznań - Słupsk (dalej - w kierunku Ustki) i linia kolejowa znaczenia państwowego relacji Szczecin - Gdańsk.

W granicach gminy przebiegają linie elektroenergetyczne 110 kV o znaczeniu ponadlokalnym.

2. Uwarunkowania wewnętrzne

2.1. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska

1) Rzeźba terenu

Rzeźba terenu na obszarze gminy Kobylnica jest efektem działalności lądolodu skandynawskiego, a zwłaszcza stadiału pomorskiego zlodowacenia bałtyckiego. Na obszarze gminy dominuje wysoczyzna morenowa równinna, pokrywająca się z zasięgiem mezoregionu Równina Słupska, morfologicznie powiązanego z doliną Słupi, a właściwie z dwoma poziomami sandrów dolinnych występujących w dolinie Słupi i dolinie Kwaczy. Sandry dolinne i terasy Słupi oddzielone są krawędziami o wysokości od 1,5 do 5,0 m. Na prawie wszystkich poziomach terasowych występują wydmy o nieregularnych kształtach, obniżenia po korytach roztopowych i zagłębienia powytopiskowe. Rzędne w obrębie równiny wynoszą 50-60 m, maksymalnie dochodzą do 70 m npm, deniwelacje rzadko przekraczają 5 m. Spadki terenu dochodzą do 5%, lokalnie do 10%. Fragment Wysoczyzny Damnickiej położony jest wyżej: 70 do 80 m npm.

Znacznie bardziej urozmaicona jest rzeźba w południowo-wschodniej części gminy, położonej w zasięgu Wysoczyzny Polanowskiej, rejon tzw. Wyniesienia Suchorza. Część ta obejmuje fragment ciągu moren czołowych powstałych podczas recesji fazy pomorskiej ostatniego zlodowacenia. Pasma wzniesień czołomorenowych mają przebieg prawie równoleżnikowy. W tym rejonie znajdują się największe kulminacje terenowe, dochodzące do 122 m npm na południe od Płaszewa oraz do 152 m npm na południe od Żelkówka, gdzie mamy do czynienia z największymi wysokościami względnymi – różnica poziomu do dna doliny Żelkowej Wody wynosi ponad 66 m. Pomiędzy pagórami morenowymi znajdują się tam doliny erozyjne dopływów Słupi oraz obniżenia zajęte przez niewielkie jeziora.

W zachodniej i wschodniej części powierzchnię gminy rozcinają dna dolinne związane z Wieprzą i Słupią oraz ich dopływami. Są to bądź wąskie rynny o stromych zboczach, wcinające się na 30-50 m w głąb otaczającego terenu (środkowy odcinek Słupi z dopływami), bądź płytsze i szersze, zatorfione doliny z rozbudowanymi systemami melioracyjnymi (np. górny odcinek Ściegnicy-Młynkówki, czy środkowy odcinek Kwaczej i odcinek Słupi przy granicy z miastem Słupsk). Najniżej położony jest obszar doliny Słupi, tworzącej we wschodniej części terenu szeroką rynną, której dno znajduje się na rzędnej 20 m, natomiast otaczające je równiny terasowe osiągają wysokości 30-45 m npm.

2) Przypowierzchniowa budowa geologiczna, warunki gruntowo-wodne

Płaskie i lekko faliste powierzchnie wysoczyzny morenowej w północnej części gminy zbudowane są z glin, przeważnie piaszczystych, z licznymi wkładkami piasków i piasków gliniastych, z dużą ilością otoczków i większego materiału gruboziarnistego. Są to utwory twaroplastyczne i zwarte nieprzepuszczalne. Miejscami przechodzą w piaski glacialne i fluwioglacialne. Grunty te zaliczają się do gruntów o dużej nośności i są korzystne dla zabudowy.

Fragmety równin terasowych związane z dolinami rzek Słupi, Wieprzy i Bystrzenicy, rozciągające się w południowej oraz południowo-wschodniej części obszaru gminy zbudowane są z osadów akumulacji wodnolodowcowej, wykształconych w postaci piasków, piasków gliniastych, lokalnie żwirów i pospółek o znacznej miąższości. Stanowią dobre podłoże budowlane.

Wysoczyzna morenowa falista obejmująca południowo-wschodnią część obszaru gminy, zbudowana jest z plejstocenijskich osadów lodowcowych i wodno-lodowcowych. Są to głównie słaboprzepuszczalne gliny zwałowe, z domieszką głazów lub otoczków, gliny lekkie, miejscami pylaste, gliny piaszczyste i piaski gliniaste. W przewarstwieniach występują osady piaszczyste.

Lokalnie utrudnione warunki dla zabudowy związane są z bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu w obrębie stromych krawędzi moren czołowych, krawędzi na styku wysoczyzny i dolin rzecznych, a także w obrębie mniejszych dolinek denudacyjnych, parowów i młodych rozcięć erozyjnych, ze względu na znaczne deniwelacje i wysokie spadki terenu (szczególnie niekorzystna jest ekspozycja północna,

ze względu na sływ chłodnych mas powietrza, dużą wilgotność i zamglenia, zmniejszone bezpośrednie promieniowanie słoneczne i długie zaleganie pokrywy śniegowej).

W obrębie dna dolin Słupi i Wieprzy, na terasach zalewowych oraz w zagłębieniach teras nadzalewowych występują rozległe równiny akumulacyjne wypełnione utworami czwartorzędowymi holoceniowymi – torfami i torfami z domieszką piasków rzecznych lub z przewarstwieniami namulów, niekiedy również kredą jeziorną i gytą wapienną. Nagromadzenia torfu występują miejscami także w dolinach Ścięgnicy, Strugi Sycewickiej i Kwaczej. Są dobrze lub średniorozłożone, przeważnie mokre, często wilgotne, miejscami osiągają duże miąższości. W spągu pokładów zalegają piaski. Grunty organiczne, grunty spoiste miękkoplastyczne są to grunty słabonośne, nie nadają się do bezpośredniego posadowienia obiektów budowlanych.

Antropogeniczne formy rzeźby terenu reprezentują na obszarze gminy nasypy i wykopy drogowe i kolejowe, wyrobiska po eksploatacji kruszywa, a także formy znacznie starsze: kurhany, czy grodziska.

Jeśli chodzi o wody gruntowe, to w obrębie wysoczyzn charakteryzujących się piaszczysto-żwirowymi przewarstwieniami w obrębie glin zwałowych występują wody o napiętym zwierciadle lub także w formie sączeń śródglinowych. Głębokość zalegania zwierciadła zależy od głębokości występowania przewarstwień piaszczystych. Według dostępnych dokumentacji, wody podziemne w postaci wysięków wystąpiły w obrębie niższych partii wysoczyzn na głębokości 3,2 do 3,4 m, w partiach wyżej położonych nie spotykano ich nawet na głębokości 5 m. Poziom stabilizacji wody w wysiękach oraz głębokość ich występowania zależą od pory roku oraz ilości opadów w danym roku.

W obszarach z przewagą utworów łatwo przepuszczalnych, piaszczysto-żwirowych, podestanych glinami zwałowymi lub utworami ilastymi, zalegają wody o swobodnym zwierciadle. Głębokość zalegania zwierciadła wody związana jest z występowaniem warstw nieprzepuszczalnych.

W części terenu obejmującej fragment głęboko wciętej, subglacialnej doliny rynnowej Słupi, założonej na obniżeniu podczwartorzędowym, z terasami holoceniowymi: zalewową i nadzalewową, mogą występować zalewy przy katastrofalnych stanach wód (obszary szczególnego zagrożenia powodzią w przypadku wystąpienia wody stuletniej wskazano w części graficznej uwarunkowań: jako tereny narażone na niebezpieczeństwo powodzi).

3) Gleby

Znaczącym elementem pokrywy glebowej gminy w obrębie wysoczyzn północnej i środkowej części obszaru, są gleby wytworzone z glin zwałowych. Wśród nich zdecydowanie dominują gliny lekkie, o różnym stopniu przemycia i spiaszczenia, często do znacznej głębokości, z natury kwaśne. Wytworzyły się na nich dość dobre gleby brunatne, najczęściej kwaśne i wylugowane, które w zależności od stopnia przemycia i spiaszczenia górnych warstw zaliczane są do klasy bonitacyjnej IIIa, IIIb i IVa i kompleksu glebowo-rolniczego 2 oraz 4, ewentualnie do klas IVa i IVb oraz kompleksu 5 - żytniego dobrego.

Na terenie gminy występują też gleby mniej urodzajne, wytworzone z piasków zwałowych słabogliniastych i piasków luźnych, reprezentowane przez gleby piaskowe różnych typów genetycznych (gleb płowych, rdzawych i brunatnych kwaśnych), zaliczające się do słabszych kompleksów gruntów ornich: 6 - żytniego słabego i 7 - żytnio-łubinowego (pod względem bonitacyjnym klasa V i VI).

Znaczącą grupę gleb stanowią gleby wytworzone z substancji organicznej – typy gleb torfowych i mułowo-torfowych, wypełniających doliny rzek, dna lokalnych obniżeń wytopiskowych oraz bezodpływowych zagłębień morenowych, w tym doliny Strugi Sycewickiej (Cieku Sycewickiego), Ścięgnicy, Bystrzenicy i Kwaczej oraz ich dopływów. Użytki zielone z dominacją gleb organicznych skupione są w rejonie obniżeń dolinnych wykorzystywanych obecnie przez rzeki Kwaczą, Strugę Sycewicką (Ciek Sycewicki), Ścięgnicę, Bystrzenicę wraz z mniejszymi dopływami (załącznik graficzny).

W obrębie współczesnych terasów rzecznych doliny Słupi, w granicach gminy znaczne powierzchnie zajmują mady rzeczne wykształcone z osadów aluwialnych. Wytworzone z nich gleby murszowo-mineralne są naturalnymi siedliskami łąk i pastwisk – użytków zielonych kompleksu 2z.

4) Kopaliny

W granicach gminy Kobylnica znajdują się udokumentowane złoża kopaliny. Są to złoża kopaliny pospolitej: kruszywa naturalnego, głównie o znaczeniu lokalnym. Zestawienie złóż zawiera tabela 1.

Złóża kopalin w gminie Kobylnica

Nazwa złoża	Położenie (nr działek)	Rodzaj kopaliny	Uwagi
ZŁOŻA W EKSPLOATACJI			
Kczewo	dz. nr 18/5 obręb Kczewo	piasek	koncesja na wydobycie kopaliny do 31.12.2040 r. wyznaczony obszar i teren górniczy
Zagórki II	dz. nr 23/3,34/1,34/6,34/7 oraz część dz. nr 23/7, 23/8, obręb Zagórki	kruszywo naturalne (kopalina główna) kruszywo naturalne - piaski (kopalina towarzysząca)	koncesja na wydobycie kopaliny wyznaczony obszar i teren górniczy
<i>Zagórki III</i>	<i>część dz. nr 23/6, 23/7, 23/8, 24/4 obręb Zagórki</i>	<i>kruszywa naturalne</i>	<i>koncesja na wydobycie kopaliny do 22.10.2029r. wyznaczony obszar i teren górniczy</i>
<i>Płaszewo</i>	<i>dz. nr 61/3, obręb Płaszewo</i>	<i>piasek</i>	<i>koncesja na wydobycie kopaliny z dnia 16.10.2013r.</i>
ZŁOŻA PRZEWIDZIANE DO EKSPLOATACJI			
Komorczyn	cz. dz. nr 5, nr 6	piasek	udokumentowane zasoby 294.456 Mg
<i>Kruszyna I</i>	<i>dz. nr 77/4, 77/5 i cz. dz. nr. 77/3 i 77/6</i>	<i>piasek</i>	<i>udokumentowane zasoby</i>
ZŁOŻA WYBILANSOWANE / NIEEKSPLOATOWANE			
Kobylnica	dz. nr 851, 852/2 obręb Kobylnica	piasek	złoże po eksploatacji – koncesja wygasła 31.12.2011 r.
<i>Kobylnica III</i>		<i>piasek</i>	<i>Obszar górniczy złoża został zniesiony, (wykreślenie z rejestru obsz. górniczego 9.12.2013), jednak złoża nie zostały całkowicie wyeksploatowane – eksploatacja złoża została zaniechana</i>
Lulemino		piasek ze żwirem	złoże nie podlegało eksploatacji
Łosino		piasek	złoże po eksploatacji koncesja wygasła z dniem 31.12. 2006 r.
Zagórki	obrzeb Zagórki	piasek ze żwirem	złoże po eksploatacji – koncesja wygasła 30.04.2009 r.

Jak wynika z materiałów archiwalnych oraz uwarunkowań terenowych i prawnych, na terenie gminy istnieją szanse na rozpoznanie i eksploatację złóż kruszywa naturalnego, raczej o niewielkim zasięgu. Perspektywy znalezienia złóż kruszywa naturalnego występują np. w rejonie wsi Żelki oraz w rejonie Kruszyny. Niestety ze względu na to, że obszar ten leży w obrębie Parku Krajobrazowego "Doliny Słupi" nie można projektować tam badań i planować eksploatacji. Pewne szanse na udokumentowanie złóż kruszywa naturalnego dają przeprowadzone badania w rejonie Ściężnicy, Kwakowa i Kruszyny.

Perspektywy znalezienia złóż piasku przydatnego dla budownictwa są znacznie większe niż kruszywa, ze względu na dość powszechne występowanie tego surowca.

Surowce ilaste ceramiki budowlanej – na podstawie analizy profili hydrogeologicznych wytypowano 3 obszary perspektywiczne dla poszukiwania tych surowców: Krępa-Lubuń, Ściężnica-Wrząca-Zagórki-Zbyszewo, Lulemino-Kruszyna-Kwakowo.

Kreda jeziorna i gytia wapienna – za rejony perspektywiczne należy uznać obniżenie położone na zachód od Słonowic, obniżenie położone między Kuleszewem a Sierakowem, łąki między Płaszewem a Kozłówką.

Torf – występuje w większości dolin. Rejony jego występowania pokrywają się z obszarami poszukiwań kredy jeziornej. Problem może stanowić znalezienie złoża torfu o odpowiedniej jakości lub też odpowiednio dużych zasobach i dogodnych górniczo-geologicznych warunkach zalegania.

4a) Tereny górnicze

Na terenie gminy Kobylnica występują tereny górnicze wyznaczone w myśl przepisów prawa geologicznego i górniczego. Tereny górnicze w gminie to: Kczewo, Płaszewo, Zagórki IIC, Zagórki III.

Ustanawianie filarów ochronnych w złożu dla zabezpieczenia obiektów na powierzchni terenu przed nadmiernymi skutkami wybierania złoża i pasów ochronnych wynika z przepisów odrębnych. Projekty zagospodarowania złóż sporządzane w granicach projektowanego obszaru górniczego powinny określać optymalne warianty racjonalnego wykorzystania złóż oraz działania niezbędne w zakresie ochrony środowiska, w tym również projektowane filary ochronne, ze wskazaniem obiektów objętych ochroną, uzasadnieniem ich granic oraz określeniem warunków ewentualnej eksploatacji złoża objętego filarem ochronnym. Filary ochronne dla terenów górniczych w gminie Kobylnica nie zostały ustalone.

Szerokość pasów ochronnych dla kopalni odkrywkowych określają polskie normy (PN-G-02100:1996 „Górnictwo odkrywkowe - Szerokość pasów ochronnych wyrobisk odkrywkowych”), w których to ustalono najmniejsze szerokości pasa ochronnego wzdłuż obrzeża wyrobiska odkrywkowego, zabezpieczającego obiekty stałe lub tereny położone w pobliżu wyrobisk odkrywkowych przed zagrożeniami związanymi z działalnością eksploatacyjną lub poeksploatacyjną oraz zabezpieczającego wyrobiska przed zagrożeniami związanymi z użytkowaniem obiektów stałych. Wielkość pasów ochronnych (bezpieczeństwa) może także określać koncesja na wydobywanie kopalin ze złoża. Szerokość pasów ochronnych dla kopalni Zagórki IIC i Zagórki III ustalono na 20 metrów odległość od użytków leśnych.

Po wydobywaniu kopalin w opraciu o przepisy szczególne powinna być prowadzona rekultywacja każdego użytku gruntowego i terenu przekształconego niekorzystnie działalnością górniczą. Przeprowadzenie rekultywacji jest orzeczone przez starostę Słupskiego w związku z planowaną eksploatacją złoża kruszywa naturalnego. Dla terenów Zagórki III i Zagórki IIC rekultywacja odbywać się będzie w kierunku leśnym zgodnie z opracowanym projektem rekultywacji.

4b) Udokumentowane złoża kopalin (stan na 25.08.2022 r.)

Na podstawie pozyskanej informacji geologicznej z Centralnej Bazy Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz od właściwych organów administracji geologicznej: Marszałka Województwa Pomorskiego poprzez Geologa Wojewódzkiego w Gdańsku i Starosty Słupskiego stwierdzono, iż na obszarze gminy Kobylnica udokumentowano dotychczas 13 złóż kopalin. Figurujące w zasobie złóż kopalin, udokumentowane na obszarze gminy Kobylnica złoża kopalin zostały zestawione w poniższych tabelach, w tym złoża istniejące (tab. 1) z podaniem w kolumnach niezbędnych informacji dotyczących tych złóż. 3 złoża kopalin występujących na obszarze gminy to złoża skreślone z bilansu zasobów, które zostały wybilansowane lub z nich zostały wyodrębnione inne złoża kopalin (złoża zostały zestawione w poniższej tabeli nr 2).

Rozmieszczenie przestrzenne złóż kopalin wskazano na załącznikach (od nr 1 do nr 7) do Zarządzenia Wojewody Pomorskiego w sprawie wprowadzenia udokumentowanych złóż kopalin do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica w skali 1:5000 z podaniem nazwy poszczególnych złóż kopalin oraz na ujednoliconym rysunku studium, załączniku graficznym do Zarządzenia Wojewody Pomorskiego w sprawie wprowadzenia udokumentowanych złóż kopalin do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica, gdzie numeracja złóż jest zgodna z numerem wskazanym w tabeli nr 1 (cyfra rzymska).

Tab. 1 Złoże kopalin udokumentowane na obszarze gminy Kobylnica (stan na 25.08.2022r.)

Lp.	Nazwa złoże	Miejscowość	Rodzaj kopaliny	Powierzchnia udokumentowanego złoże	Decyzja zatwierdzająca dokumentację geologiczną	Obszary górnicze
I	Kczewo	Kczewo	kruszywa naturalne – piasek i żwir	1.146 ha	nr 497/00	nr w rejestrze 10-11/1/53 Kczewo; złoże eksploatowane okresowo
II	Kobylnica	Kobylnica	kruszywa naturalne – piasek i żwir	1,973 ha	DROWOŚ.GL/z-7514-01/07	nr w rejestrze 10-11/2/98 Kobylnica; eksploatacja złoże zaniechana
III	Kobylnica III	Kobylnica	kruszywa naturalne – piasek i żwir	1,600 ha	DROŚ.G..JW-7514-01/08	nr w rejestrze 10-11/3/210 Kobylnica III; eksploatacja złoże zaniechana
IV	Komorczyn	Komorczyn	kruszywa naturalne – piasek i żwir	1,977 ha	ŚR.7514.02/08	brak aktualnych obszarów górniczych; złoże rozpoznane szczegółowo
V	Kruszyna I	Kruszyna	kruszywa naturalne – piasek i żwir	2,887 ha	DROŚ-G.7427.20.2013	nr w rejestrze 10-11/5/452 Kruszyna I
VI	Lulemino S	-	kruszywa naturalne – piasek i żwir	6,540 ha	GT-8513-2-4/76; dec nr 72	brak aktualnych obszarów górniczych; eksploatacja złoże zaniechana
VII	Płaszewo	Płaszewo	kruszywa naturalne – piasek i żwir	1.976 ha	SR.IV.6528.1.1/2012	nr w rejestrze 10-11/4/387 Płaszewo; złoże eksploatowane okresowo
VIII	Zagórki II	Zagórki	kruszywa naturalne – piasek i żwir	9,851 ha	DROŚ-G.7427.6.2019	brak aktualnych obszarów górniczych
IX	Zagórki III	Zagórki	kruszywa naturalne – piasek i żwir	10.180 ha	DROŚ.G.7514-38/09	nr w rejestrze 10-11/5/413; Zagórki III
X	Zagórki IV	Zagórki	kruszywa naturalne – piasek i żwir	15,136 ha	DROŚ-G.7427.7.201	nr w rejestrze 10-11/6/611; Zagórki IV

Tab. 2 Złoże kopalin udokumentowane na obszarze gminy Kobylnica skreślone z bilansu zasobów (stan na 25.08.2022r.)

Lp	Nazwa złoże	Miejscowość	Rodzaj kopaliny	Uwagi
1	Kruszyna	-	kruszywa naturalne – piasek i żwir	Złoże skreślone z bilansu zasobów
2	Łosina	Łosino	kruszywa naturalne – piasek i żwir	Złoże skreślone z bilansu zasobów
3	Zagórki	-	kruszywa naturalne – piasek i żwir	Złoże skreślone z bilansu zasobów

Uwaga:

zasięgi przestrzenne złóż wymienionych tabeli nr 2 nie zostały pokazane na załącznikach do Zarządzenia Wojewody Pomorskiego w sprawie wprowadzenia udokumentowanych złóż kopalin do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica.

5) Warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Przez obszar gminy Kobylnica przebiega główny dział wodny między zlewnią Słupi i Wieprzy. W związku z tym wschodnia część gminy jest hydrograficznie powiązana ze Słupią, zachodnia część gminy – z Wieprzą.

Większa część obszaru opracowania znajduje się w obrębie środkowej części zlewni Słupi i odwadniana jest przez tę rzekę oraz dopływy Słupi, jak: Kwacza, Kamieniec (Kamienica), Struga Sycewicka (Ciek Sycewicki), Żelkowa Woda, Kamienna. Część zachodnia położona jest w zlewni Wieprzy i odwadniana jest przez Bystrzenicę, Ścięgnicę (Młynówkę) z Bzową-Komorczyn (inaczej: Bzówka, Bzianka) i Strugą Ścięgnicką oraz Pałowską Strugę. Odcinki rzeki Słupi oraz Wieprzy wyznaczają fragmenty granicy gminy.

Główne cechy hydrologiczne rzeki Słupi to:

- przewaga zasilania podziemnego nad powierzchniowym (70-75%),
- znaczny stopień wyrównania odpływu w ciągu roku,
- znaczna zasobność – wysoki średni odpływ jednostkowy z wielolecia (dla przekroju Słupsk),
- niewielka amplituda wahań stanów wód.

Według danych archiwalnych, średni z wielolecia 1961-1985 przepływ Słupi na terenie miasta Słupska, tj. poniżej obszaru gminy, kształtował się na poziomie ok. 16,3 m³/d, a odpowiadający mu odpływ jednostkowy wynosił 11,2 l/s/km³ (IMGW Oddział w Słupsku, Charakterystyka hydrologiczna woj. słupskiego, 1986).

Rzeka Słupia i Wieprza, zgodnie z Rozporządzeniem RM z dnia 17 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 149 z 2003 r.), zaliczają się do śródlądowych wody powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla kształtowania zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpożarowej.

Równocześnie, według ww. Rozporządzenia, następujące ciek z terenu gminy Kobylnica zalicza się do śródlądowych wód powierzchniowych lub ich części, stanowiących własność publiczną, istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa: Bystrzenica i Ścięgnica (inaczej Młynówka) uchodzące do Wieprzy, Bzowa-Komorczyn (inaczej Bzianka, Bzówka) i Struga Ścięgnicka uchodząca do Ścięgnicy, Strumyk Żelkowski, Żelkowa Woda, Kwacza, Kamienna, Kamienica (Kamieniec) uchodzące do Słupi i Struga Sycewicka (inaczej Ciek Sycewicki) uchodząca do Kwaczej.

Rzeka Kwacza – ciek o długości 14,7 km, powierzchni zlewni około 85 km² i średnim niskim przepływie SNQ przy ujściu do Słupi szacowany na 0,13 m³/s. Drugim co do ważności dopływem Słupi jest Kamieniec (Kamienica) – ciek o długości około 9 km, powierzchni zlewni około 26 km² i średnim niskim przepływie SNQ przy ujściu do Słupi szacowanym na 0,19 m³/s.

Rzeka Wieprza na krótkim odcinku – na południe od wsi Ścięgnica – stanowi południowo-zachodnią granicę gminy. Do jej najważniejszych dopływów, odwadniających południowo-zachodnią, zachodnią część gminy, należą niewielkie ciek: Bystrzenica i Ścięgnica.

Sieć wód płynących na terenie gminy uzupełniają liczne rowy melioracyjne, występujące głównie na obszarze den większych dolin, w tym Ścięgnicy i Kwaczy, Cieku Sycewickiego.

Gmina charakteryzuje się bardzo niską jeziornością. Poza jeziorem Dudek (powierzchnia wg mapy topograficznej ok. 11 ha), na terenie gminy brak jest większych jezior. Jeziora o powierzchni od 1 do 10 ha położone są prawie wyłącznie w południowej części gminy. Jeszcze mniejsze okrągłe bądź owalne jeziora (oczka polodowcowe) o powierzchni poniżej 1 ha, zajmujące dna niewielkich zagłębień bezodpływowych, rozrzucone są w środkowej części gminy i koncentrują się w części południowej. Na obszarze gminy występują również starorzecza związane z doliną Słupi i Wieprzy oraz zbiorniki częściowo przekształcone antropogenicznie w stawy rybne. W południowej części gminy – w obrębie stoków głęboko wciętych dolin rzecznych – występuje szereg obszarów źródłkowych, zasilających lewobrzeżne dopływy Słupi.

Jeśli chodzi o wody podziemne, to północna część terenu gminy znajduje się w obrębie Słupskiego Podregionu Hydrogeologicznego. Główny użytkowy poziom wodonośny związany jest tu przede wszystkim z utworami czwartorzędowymi. Wydziela się w nim zwykle cztery poziomy wodonośne: gruntowy – najczęściej o niskiej jakości, międzyglinowy górny – ujmowany przez ujęcia wiejskie, międzyglinowy środkowy i podglinowy. Poziom międzyglinowy środkowy, łączy się często z poziomem górnym tworząc drugą warstwę wodonośną, stanowiącą najczęściej główny poziom użytkowy. Występowanie wyróżnionych poziomów związane jest z określonymi strukturami piaszczysto-żwirowymi o zmiennej miąższości i rozprzestrzenieniu. Głębokość do stropu głównego poziomu wodonośnego wynosi przeważnie 20-100 m, miąższość utworów wodonośnych w granicach 15-40 m, wydajność studni 10-100m³/h.

Lokalnie wykorzystuje się także trzeciorzędowe – oligoceńskie piętro wodonośne (Sycevice, Dobrzęcino, Bzowo, a także Widzino).

W strukturach wodonośnych północnej i środkowej części gminy Kobylnica, udokumentowano Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych „Słupsk”, dawniej wstępnie uznany za główny zbiornik GZWP Nr 105 (Dokumentacja hydrogeologiczna, 2002). Niskie zasoby zbiornika oraz średnia jakość wód spowodowały jego przekwalifikowanie do grupy zbiorników lokalnych. Jest to zbiornik międzymorenowy o powierzchni 54 km² (niewielka część w gminie i mieście Słupsk) i zasobach dyspozycyjnych oszacowanych na 3.850 m³/d. Średnia głębokość ujęć wynosi 40 m. Zasoby eksploatacyjne zatwierdzono w wysokości 1.260 m³/h. Większość wód eksploatowana jest w ujęciach miejskich Słupska, skoncentrowanych w NE, skrajnej części Zbiornika. Rzeczywisty pobór wód wynosi ok. 1.502 m³/d (nie ujęto użytkowników indywidualnych i mniejszych zakładów Słupska).

W dokumentacji Zbiornika dokonano oceny podatności na zanieczyszczenie w obrębie Zbiornika pierwszego od powierzchni poziomu wodonośnego, najbardziej narażonego na zanieczyszczenie, a jednocześnie stanowiącego strefę tranzytu zanieczyszczeń do głębszych poziomów wodonośnych. Strefy ekstremalnej podatności na zanieczyszczenie występują we wschodniej części Zbiornika tj. w obrębie doliny Słupi pokrytej osadami rzecznyymi. W obrębie przylegających do niej utworów wodnolodowcowych znajdujących się dalej na zachód stwierdza się silną podatność na zanieczyszczenie. Zagrożone zanieczyszczeniem są płytsze warstwy wodonośne, ograniczony jest natomiast wpływ na jakość wód głębszych poziomów (drenująca rola doliny Słupi utrudnia migrację wód płytszych w głąb).

Według dokumentacji Zbiornika, jego projektowany obszar ochronny na terenie gminy w znacznym stopniu pokrywa się z granicą LZWP (większy zasięg projektowanego obszaru w rejonie Ciechomic oraz Bolesławic).

Niewielki, południowo-wschodni fragment terenu gminy znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 117 Bytów i projektowanego dla Zbiornika, wg dokumentacji, obszaru ochronnego (rejon na wschód od Żelkówka). Powierzchnia całego zbiornika wynosi 514 km², oszacowane zasoby

dyspozycyjne – 140.000 m³/d, co daje moduł 3,15 l/s/km³. (Na podstawie „Dokumentacji hydrogeologicznej zbiornika wód podziemnych Bytów (GZWP Nr 117)”).

Według dokumentacji, dla pierwszego od powierzchni poziomu wodonośnego GZWP Nr 117 stwierdza się lokalnie w zasięgu Zbiornika i postulowanego obszaru ochronnego, w tym w rejonie Żelkówka, silną podatność wód na zanieczyszczenie (załącznik graficzny).

6) Warunki klimatyczne

Obszar opracowania położony jest w części północnopomorskiej krainy klimatycznej, w zasięgu strefy klimatu umiarkowanego przejściowego pomiędzy odmianą kontynentalną i oceaniczną, z wyraźnymi wpływami Bałtyku. Do charakterystycznych cech klimatu tego typu należy duża zmienność stanów pogody oraz termiczne złagodzenie pór roku. Średnia roczna temperatura sięga tutaj powyżej 7°C (7,6°C – dane dla Słupska, z wielolecia 1950-1994; według „Raportu o stanie środowiska woj. słupskiego w 1994 r.”, PIOŚ-WIOŚ w Słupsku), stosunkowo łagodne są zimy. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec (17°C), najchłodniejsze miesiące to styczeń (-1,3°C) i luty (-1,2°C). Długość okresu wegetacyjnego wynosi 214 dni i trwa od ok. 12 kwietnia do ok. 10 listopada. Długość okresu bezprzymrozkowego wynosi od 160 do 190 dni.

Południowa – najwyżej położona część gminy cechuje się większą surowością klimatu niż część północna. Z analizy danych meteorologicznych dwóch stacji klimatycznych w tej części pojezierza, średnia roczna temperatura powietrza mieści się w granicach 6,5°C - 7°C, najniższa temperatura przypada na luty (-3°C, -3,5°C), najwyższa jest w lipcu (16°C). Ciepły i pogodny jest wrzesień oraz październik, natomiast okres zimowy wynosi około 70 - 80 dni. Liczba dni z pokrywą śnieżną jest największa wśród krain klimatycznych dzielnicy pomorskiej i wynosi 55-70. Okres wegetacyjny (kiedy średnie dzienne temperatury przekraczają +5°C) trwa tu około 208 dni.

Gmina znajduje się w rejonie o wysokich rocznych sumach opadów atmosferycznych – średnie roczne sumy opadów w części północnej sięgają powyżej 750 mm (Słupsk – 771 mm w wielolecia 1950-1994, według „Raportu o stanie środowiska w woj. słupskiego w 1994 r.”, PIOŚ-WIOŚ w Słupsku).

Miesiącem najobfitszym w opady atmosferyczne jest lipiec (90 mm).

Równocześnie jest do rejon dość silnych wiatrów, wiejących często z dużą prędkością, przeważnie z kierunku zachodniego (W), a często także z kierunków N, S, NW, SW (rozkład wiatrów dla Słupska z lat 1975-94 według źródła jw.).

Warunki klimatyczne obszaru opracowania są zróżnicowane w poszczególnych jego częściach, w zależności od wpływu lokalnych czynników, takich jak: ukształtowanie terenu, wody powierzchniowe, zwarta zabudowa, czy charakter szaty roślinnej.

Do najkorzystniejszych pod względem bioklimatycznym należą rejony wysoczyzn morenowych, przeważających w zachodniej, środkowej i południowo-wschodniej części obszaru opracowania. Charakteryzują się dobrym nasłonecznieniem, małą częstością występowania mgieł i zamgleń. Wykazują dobre warunki termiczno-wilgotnościowe, korzystne przewietrzanie, brak zastoisk chłodnego powietrza i dobre warunki rozpraszania zanieczyszczeń.

Podobne warunki nasłonecznienia, przewietrzania oraz rozpraszania zanieczyszczeń występują na obszarach równin terasowych, w południowo-wschodniej i zachodniej części obszaru, przy czym, ze względu na położenie na glebach lekkich – piaszczystych o dobrym przewodnictwie cieplnym, w tym rejonie występują nieco wyższe dobowe amplitudy temperatur i nieco większe uwilgotnienie w okresie wysokiego stanu wód gruntowych.

W dolinach rzecznych oraz w lokalnych zagłębieniach terenu panują warunki odwrotne i zdecydowanie niekorzystne. Utrudnione przewietrzanie powoduje stagnację chłodnych i wilgotnych mas powietrza, zwiększone są dobowe wahania temperatury, minimalne temperatury są zawsze niższe, natomiast wzrasta prawdopodobieństwo występowania inwersji termicznych i przymrozków. Wysoki poziom wód gruntowych wpływa na zwiększenie wilgotności względnej powietrza, a tym samym powoduje częste powstawanie i utrzymywanie się mgieł i zamgleń. Warunki przewietrzania są korzystniejsze w płytszych odcinkach dolin, zależą również od przebiegu osi doliny w stosunku do przeważających wiatrów.

W rejonach dolin mniej korzystne są również warunki rozpraszania zanieczyszczeń (Klimko 2002).

Niekorzystnymi warunkami bioklimatycznymi charakteryzują się tereny silnie nachylone o ekspozycji północnej, ze względu na spływ chłodnych mas powietrza, dużą wilgotność i zamglenia, a ponadto małą ilość bezpośredniego promieniowania słonecznego i długi okres zalegania pokrywy śniegowej.

7) Charakterystyka przyrodniczo-krajobrazowa

Na terenie gminy dominuje krajobraz powierzchni pól uprawnych, rozciągających się na wysoczyznach północnej i środkowej części. Występowanie żyznych gleb wpłynęło na znaczne wylesienie tych terenów. Powierzchnie pól (głównie monokultur zbóż i rzepaku), urozmaicają niewielkie śródpolne kompleksy leśne, licznie występujące zadrzewienia, kępy drzew i krzewów, zachowane fragmenty alei i szpalerów przydrożnych oraz spontanicznie zarastające powierzchnie nieużytkowanych, najsłabszych gruntów rolnych, przede wszystkim położonych na stromiznach wciętych dolinek cieków lub obniżeń terenu.

Charakterystyczną cechą tych obszarów jest także występowanie stosunkowo rozległych powierzchni łąk zlokalizowanych wzdłuż szerszych, pociętych siecią rowów odcinków dolin Słupi, Kwaczy, Ścięgnicy oraz Strugi Sycewickiej (Cieku Sycewickiego). W obniżeniach dolinnych rozdzielających płaty wysoczyzn, przeważa krajobraz mozaiki pociętych rowami łąk, pastwisk, ziołorośli (szczególnie rozległych w dolinie Słupi), zarośli wierzbowych i niewielkich powierzchni lasów łęgowych.

Północna część terenu gminy to jednocześnie obszary najbardziej zurbanizowane, usytuowane w sąsiedztwie Słupska oraz w sąsiedztwie głównych ciągów komunikacyjnych.

Krajobraz południowej i południowo-wschodniej części gminy należy do szczególnie atrakcyjnych z uwagi na najbardziej urozmaiconą rzeźbę terenu o charakterze pagórkowatym, miejscami wzgórzowym, o znacznym nachyleniu zboczy wyniesień. Koncentrują się tu kompleksy leśne, których największe i najbardziej zwarte powierzchnie stanowią części rozległych lasów rozciągających się przede wszystkim w kierunku południowo-zachodnim i południowo-wschodnim od granic gminy. Część obszarów leśnych związana jest z przebiegiem doliny Słupi – z terenami jej lewobrzeżnej części, część z doliną Wieprzy.

Kompleksy leśne południowo-zachodniej części gminy tworzą drzewostany sosnowe na siedliskach boru świeżego, często porolnego pochodzenia. W części południowo-wschodniej znacznie większy jest udział żyzniejszych siedlisk lasu mieszanego, lasu świeżego oraz boru mieszanego i tu przeważają lasy liściaste: bukowe oraz bukowo-dębowe, często występują także starodrzewy w wieku ok. 100 lat i więcej.

Miejscami, w obrębie dolin rzecznych, na terenach o wysokim poziomie wód gruntowych występują niewielkie powierzchnie siedlisk boru mieszanego wilgotnego lub lasu mieszanego wilgotnego oraz żyznych siedlisk lasów mieszanych świeżych i lasów świeżych, lecz są często zniekształcone domieszką sosny lub świerka.

Lasy południowych obszarów gminy w wielu miejscach zachowały zbliżony do naturalnego charakter, w postaci płatów kwaśnej i żyznej buczyny niżowej oraz kwaśnej dąbrowy, rzadziej grądu pomorskiego.

W sąsiedztwie koryt rzek zachowały się stosunkowo liczne, naturalne fragmenty lasów łęgowych (olszowo-jesionowych oraz olszowych).

W warunkach nasilonej antropopresji, na niektórych obszarach wykształca się spontaniczna roślinność synantropijna. Składają się na nią zróżnicowane zbiorowiska roślinności ruderalnej powstające w obrębie zabudowy wiejskiej, wzdłuż ogrodzeń, na poboczach dróg, w obrębie gruzowisk, placów i podwórek. Tworzą je skupiska okazałych, nitrofilnych bylin i kęp bzu czarnego, a na wydeptywanych powierzchniach lub słabiej uczęszczanych drogach rozwijają się zbiorowiska „dywanowe” – niskich traw i bylin.

Do roślinności synantropijnej należy również roślinność segetalna, która obejmuje wyspecjalizowane zbiorowiska tzw. chwastów, towarzyszące uprawom zbożowym, okopowym i ogrodowym.

Roślinność naturalną obszaru gminy uzupełniają układy roślinne w różnych okresach świadomie wprowadzone przez człowieka na obszarach zurbanizowanych: kompozycje ogrodowe, przyuliczne, parkowe, rabaty z udziałem (często egzotycznych) gatunków roślin jednorocznych, bylin, krzewów i drzew.

Charakter rzeźby terenu, warunki hydrologiczne, klimatyczne oraz związane z nimi zróżnicowanie typów gleb, przyczyniły się do powstania wielkiej różnorodności siedlisk przyrodniczych w obrębie gminy.

Różnorodność siedlisk stwarza warunki dla rozwoju wielu grup fauny. Nie są one jednakowo korzystne we wszystkich częściach obszaru. Najbardziej sprzyjające warunki siedliskowe dla większości zwierząt występują w dolinach większych rzek, ich dopływów oraz na obszarach gdzie kompleksy leśne sąsiadują z rozległymi, otwartymi terenami pól, łąk i pastwisk.

Natomiast niekorzystne warunki występują w obrębie rozległych terenów agrocenoz centralnej i północnej części gminy. Szczególnie niesprzyjające dla większości gatunków zwierząt są wielkopowierzchniowe uprawy monokulturowe, które miejscami z uwagi na niewielką ilość śródpolnych zadrzewień lub zakrzewień, stwarzają warunki uniemożliwiające przeżycie, lub stanowią bariery ekologiczne nie do przebycia.

2.2. Struktura przyrodnicza obszaru – różnorodność biologiczna

Teren gminy charakteryzuje się dużą różnorodnością biologiczną z uwagi na występowanie licznych dolin rzecznych różnych typów rzek: Słupi, Wieprzy, Ściegnicy, Kwaczy oraz ich dopływów, kompleksów leśnych o znacznych powierzchniach zlokalizowanych w jego południowej części na obszarach silnie skonfigurowanych wysoczyzn czołowomorenowych.

Na strukturę przyrodniczą obszaru składają się:

- cenny przyrodniczo korytarz ekologiczny doliny Słupi, rangi regionalnej. W obrębie szerokich odcinków doliny Słupi, z meandrami i starorzeczami, zachowały się jeszcze fragmenty naturalnych zbiorowisk leśnych łągu jesionowo-olszowego, grądu pomorskiego i związanych z nimi zbiorowisk ekotonowych – krzewiastych oszyjków, płaty niskotorfowiskowych, wilgotnych łąk, ziołorośli i różnogatunkowych szuwarów, zbiorowiska zarośli wierzbowych,
- fragment korytarza ekologicznego doliny Wieprzy, rangi regionalnej,
- rozległe kompleksy leśne w południowej części terenu gminy,
- lokalne korytarze ekologiczne dolin rzecznych Kamieńca (Kamienicy), Ściegnicy, Kwaczej,
- zadrzewienie nieczynnych cmentarzy,
- aleje przydrożne, śródpolne oraz szpalery drzew,
- tereny parków podworskich z pomnikowymi egzemplarzami gatunków drzew, alejami oraz stawami,
- agrocenozy pól uprawnych, plantacji, sadów i ogrodów.

Obszary teras zalewowych rzek są już znacznie przekształcone, głównie systemem melioracyjnym, ale z uwagi na zachodzące procesy regeneracyjne, (np. wtórne zabagnianie), charakteryzują się dużą bioróżnorodnością powstających spontanicznie układów roślinności. Różnorodność zaznacza się również na obszarach pól uprawnych i plantacji (roślinność segetalna), na niewielkich powierzchniach odłogów, miedz i poboczach dróg polnych (spontaniczne zbiorowiska gatunków jednorocznych, bylin, fragmenty zbiorowisk łąk świeżych). Tereny zabudowane, a nawet zbocza nasypów głównych ciągów komunikacyjnych (z udziałem roślinności kserotermicznej i termofilnej) również zwiększają bioróżnorodność obszaru. Przyczyniają się do tego ogródki przydomowe, żywopłoty, rabaty, a także (z uwagi na tworzenie siedlisk dla naturalnej roślinności ruderalnej) podwórka, boiska, place, składowiska, przypłocia i przychacia (wydepczyska, zbiorowiska nitrofilnych bylin).

Zróżnicowanie roślinności wpływa na utworzenie się wielu biotopów wykorzystywanych przez różne grupy fauny.

2.3. Stan środowiska

1) Wody powierzchniowe

Wody Słupi, badane w przekroju Charnowo, tj. w dolnym biegu, po przepłynięciu m.in. przez teren gminy Kobylnica, charakteryzują się, według danych z 2006 r., ogólnie zadowalającą jakością – III klasa w skali pięciostopniowej, przy czym stężenia parametrów składających się na ocenę – często występowały w wyższej klasie czystości (I i II). Słupia posiadała wody bardzo dobrze natlenione, o umiarkowanym zasoleniu i niskim poziomie substancji biogenych, z bardzo niską zawartością większości analizowanych metali. W wodach nie wykryto cyjanków, pestycydów chloro-organicznymi, anionowych substancji powierzchniowo-czynnych oraz wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych. Wyjątek stanowiły glin, mangan, rtęć i żelazo – w ilościach odpowiadających II klasie oraz selen – okresowo III klasa. Zawartości fenoli lotnych świadczyły również o dobrej jakości wód.

O III klasie jakości wód Słupi przesądził poziom azotu Kjeldahla i w mniejszym stopniu zawartości materii organicznej. Zadowolający stan wód potwierdzał skład gatunkowy oraz obfitość organizmów fitoplanktonu i peryfitonu, jak też struktura makrofauny dennej.

Zdecydowanie gorszy był stan sanitarny wód Słupi – IV klasa (46-50% wyników), a nawet V klasa.

Porównywalny stan jakościowy wystąpił w latach ubiegłych 2004 i 2005 (III klasa – ogólna jakość i IV klasa, jeśli chodzi o stan sanitarny).

Wody Wieprzy, jak wynika z badań monitoringowych w 2006 r., były również ogólnie zadowolającej jakości – III klasa. Średnia jakość wód wynikała przede wszystkim z obciążenia ich substancjami organicznymi i bakteriami Coli, a także azotem Kjeldahla, przy czym wyższe obciążenie wód charakteryzowało górny bieg rzeki, a więc powyżej obszaru gminy Kobylnica. Wody Wieprzy cechowało na ogół wysokie natlenienie, niski poziom stężeń większości metali i substancji biogennych, a koncentracja fenoli lotnych potwierdzała ich dobrą jakość. Spośród metali stwierdzono występowanie arsenu, selenu (III-klasowe stężenia), ołowiu. W rejonie środkowej Wieprzy korzystna była struktura ilościowa i jakościowa makrozoobentosu, koncentracja chlorofilu „a”. Jeśli chodzi o jakość mikrobiologiczną, to przedstawiała się, poza górnym biegiem, mniej zadowolająco – IV klasa.

Najbliższej gminy Kobylnica (przekrój Korzybie), wody cechowały się niezadowolającą jakością sanitarną – klasa IV, równocześnie posiadały zadowolającą klasę ogólną – klasa III.

Porównywalna jakość wód Wieprzy w tym rejonie wystąpiła w latach ubiegłych 2004 i 2005: ogólna jakość – III klasa, przy czym większość wskaźników w I lub II klasie, natomiast IV klasa, jeśli chodzi o stan sanitarny (75% wartości w III klasie i 25% w IV).

Rzeka Bystrzenica, fragmentarycznie przepływająca przez gminę Kobylnica, badana w 2006 r., charakteryzowała się, podobnie jak Wieprza, zadowolającą klasą ogólną – klasa III i niezadowolającą jakością sanitarną – klasa IV.

/Na podstawie „Raportu o stanie środowiska w woj. pomorskim w 2006 r.”; IOŚ-WIOŚ w Gdańsku).

W wodach rzeki Słupi (przekrój Charnowo), Wieprzy i Bystrzenicy (przekrój Korzybie), w roku 2006 nie stwierdzono zanieczyszczeń ani zagrożeń zanieczyszczeniem wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych, podobnie jak w większości przebadanych pod tym kątem rzek w woj. pomorskim, zgodnie z Rozporządzeniem MOŚ z dnia 23.12.2002 r. w sprawie kryteriów wyznaczania wód wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych.

Z kolei, według kryteriów wynikających z Rozporządzenia MOŚ z dnia 04.10.2002 r. w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych, Słupia (przekrój Chanowo), Wieprza i Bystrzenica (przekrój Korzybie), nie spełniały wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych z powodu zbyt wysokiego, w stosunku do wymaganego poziomu azotynów i fosforu ogólnego.

2) Wody podziemne

Wody piętra czwartorzędowego przebadane w Kobylnicy w 2005 roku, w ramach monitoringu wód podziemnych dla sieci regionalnej IOŚ-WIOŚ, charakteryzowały się dość dobrą jakością – II klasa w pięciostopniowej skali. Wskaźniki decydujące: fenole, Mn, Fe, PO₄.

Dla porównania klasyfikacja z innych punktów, położonych w pobliżu gminy: Głobino, gmina Słupsk – klasa III, ze wskaźnikiem decydującym NO₃; Słupsk – klasa III, ze wskaźnikiem decydującym Fe, Mn (badania w ramach monitoringu krajowego).

W rejonie gminy obserwowane jest przenikanie słonych wód piętra kredowego do warstw wyżej leżących (zjawisko ascenzji). Związane jest to z występowaniem głębokiej czwartorzędowej struktury w dolinie rzeki Słupi, wcinającej się ponad 50 m poniżej stropu utworów kredowych. Dodatkowo intensywna eksploatacja ujęć wód, związana z rozwojem gospodarczym rejonu słupskiego, wpływa na wzrost stężenia jonów chlorkowych w ujmowanych wodach czwartorzędowych („Program Ochrony Środowiska Gminy Kobylnica”).

3) Powietrze atmosferyczne

Jak wynika z badań monitoringowych powietrza przeprowadzonych w latach 2002-2006 przez PIOŚ-IOŚ w Gdańsku, na obszarze gminy Kobylnica nie wystąpiły przekroczenia normatywnych, ze względu na ochronę zdrowia, stężeń dwutlenku azotu i benzenu w powietrzu, choć zaobserwowano w tym zakresie pewne tendencje mniej korzystne. Stężenie dwutlenku azotu średnio rocznie wynosiło $8,9 \mu\text{g}/\text{m}^3$, maksymalnie w roku 2006 wyniosło $21 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Stanowiło to 52,5% dopuszczalnej normy, równocześnie wartość ta spowodowała niewielkie przekroczenie normy dopuszczalnej ze względu na ochronę roślin, ustalonej na $20 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Średnie stężenie benzenu w roku 2006 wyniosło $3,6 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co stanowi 90% dopuszczalnej normatywnej wielkości (dopuszczalny poziom $4 \mu\text{g}/\text{m}^3$). W obszarze opracowania istotnym źródłem zanieczyszczenia powietrza są źródła energii cieplnej dla zabudowy mieszkaniowej (zabudowa niska, najczęściej jednorodzinna).

Na terenie gminy nie ma bardzo poważnych źródeł emisji zanieczyszczeń pyłowych ze spalania energetycznego paliw, jak też z przemysłu. Do większych kotłowni, o mocy powyżej 100 kW, zaliczają się kotłownie znajdujące się w Kobylnicy, przy zakładach: „Lacpol” (obecnie nieczynny), „Krat-Met” – opalane węglem, „Flair Poland”, „Regina” i przy szkole podstawowej i gimnazjum – opalane gazem ziemnym, „Real”, „Obi” (hipermarkety), „Presko”, „Gomet” – opalane olejem opałowym, „Drewzen” (obecnie nieczynny) – kotłownia opalana odpadami drewna, w Kwakowie: „Drewcorp” (przetwórstwo drewna) – opalana drewnem.

4) Hałas

Najpoważniejszym, pasmowym źródłem hałasu na terenie gminy Kobylnica jest droga krajowa nr 6. Według badań hałasu komunikacyjnego przeprowadzonych w roku 2005 przez (IOŚ WIOŚ w Gdańsku), natężenia ruchu wzdłuż drogi krajowej nr 6 w rejonie ulicy Szczecińskiej (miasto Słupsk/gmina Kobylnica), przekraczało wartości normatywne ($L_{eq} = 74,2 \text{ dB(A)}$, $L_{min} = 51,4 \text{ dB(A)}$, $Max = 90,4 \text{ dB(A)}$).

Poważnym pasmowym źródłem hałasu jest również droga krajowa nr 21 relacji Słupsk - Miastko - Szczecinek, ponadto linia kolejowa relacji Szczecin - Gdańsk znaczenia państwowego, droga wojewódzka nr 209, również droga powiatowa nr 1157G Łosino - Barcino, zwłaszcza w okresie nasilonego ruchu w sezonie letnim.

Obserwuje się pogarszanie stanu klimatu akustycznego, szczególnie w północnej i środkowej części obszaru gminy. Przyczyną tych niekorzystnych zmian jest, obok hałasu komunikacyjnego, funkcjonowanie zakładów usługowo-rzemieślniczych, baz drogowych, zakładów mechaniki pojazdowej w sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej.

Źródłem hałasu są istniejące siłownie wiatrowe w rejonie Łosina, Widzina, Sierakowa, Kończewa, Zajączkowa, Słonowic, Płaszewa, Lulemina, Maszkowa.

Zasięg przestrzenny izolacji hałasu przewidywanego na poziomie 40 i 45 dB, po zrealizowaniu całego zespołu siłowni w tym rejonie, jak również dla zespołów siłowni planowanych w rejonie Luleminko-Maszkowo (przewidywanych w obowiązujących planach miejscowych), wskazano na załączniku graficznym.

Lokalizacje siłowni wiatrowych przewiduje się również w rejonie: Dobrzęcina, Kuleszewa, Wrzącej, Zagórek i Zbyszewa (przystąpienie do mpzp).

5) Zmiany zachodzące w środowisku, podatność na degradację, zagrożenia

- a) Jeśli chodzi o stan ogólny wód, to wyniki z kilku ostatnich lat wskazują, że jest on jest zadawalający (klasa III w skali pięciostopniowej). Obserwuje się natomiast utrzymujący się w wieloletnim niekorzystnym stanie bakteriologicznym, a ponadto zbyt wysokie stężenia niektórych zanieczyszczeń, w tym azotynów i fosforu ogólnego na poziomie nie pozwalającym na spełnienie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb łososiowatych i karpioowatych w warunkach naturalnych.

Na terenie gminy ciągle poważne źródło zagrożeń i zanieczyszczenia wiąże się z dotychczasową gospodarką ściekową. Tylko fragment gminy objęty jest sprawnym systemem kanalizacji ściekowej, powiązany z oczyszczalnią miejską w Słupsku. W miejscowościach nie objętych tym systemem brak jest oczyszczalni ścieków z podwyższonym usuwaniem biogenów. Z wielu obszarów zabudowy odprowadzane są nieoczyszczone ścieki bezpośrednio do wód lub ziemi.

Obszarowe źródło zanieczyszczeń stanowią sploty z obszarów upraw rolnych. W przebadanych wodach nie stwierdzono zanieczyszczenia i zagrożenia zanieczyszczeniem wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych na poziomie określonym w Rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska z dnia 23.12.2002 r.

Na degradację jakościową narażone są wody płynące, zwłaszcza drobne cieki i rowy melioracyjne charakteryzujące się małym przepływem;

- b) Wody podziemne, w tym zgromadzone w obrębie zbiorników wód (LZWP Nr 105, GZWP nr 117), ze względu na słabą izolację, wykazują szczególnie dużą podatność na zanieczyszczenie we wschodniej części obszaru (dotyczy pierwszego poziomu wodonośnego – obszary silnej i ekstremalnej podatności na zanieczyszczenie w rejonie zbiorników wód podziemnych na załączniku graficznym). Obecnie brak jest ustalonych zasad ochronnych wód zgromadzonych w obrębie zbiorników wód podziemnych, nie są ustanowione obszary ochronne zbiorników, a jedynie wyznaczono w dokumentacjach;
- c) Istotna z punktu widzenia ochrony wód jest gospodarka odpadami. Na terenie gminy jest zorganizowana w ten sposób, że odpady komunalne z terenu gminy są zagospodarowywane przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Słupsku i trafiają na składowisko odpadów w Bierkowie, w gminie Słupsk. Na terenie gminy spotyka się jednak miejsca nielegalnego składowania odpadów komunalnych. Najczęściej są to nieczynne, śródleśne wyrobiska, dawne wysypiska odpadów, obserwuje się też porzucanie śmieci, gruzu, ziemi w dolinach rzecznych, stwarzające zagrożenia dla jakości wód i ich obiegu. Miejsca te ostatecznie wymagają uporządkowania;
- d) Na obszarze gminy występuje zagrożenie powodziowe – tereny wzdłuż Słupi oraz wzdłuż Wieprzy, mogą zostać zalane przy szczególnie niesprzyjających warunkach meteorologicznych (wysokie opady, roztopy, zasięg zalewu przy p=100%). Na niebezpieczeństwo powodzi nie są narażone większe grupy ludności, gdyż zabudowa występuje poza zasięgiem wód powodziowych;
- e) Gleby, w szczególności centralnej części gminy, są najbardziej narażone na zjawisko erozji wietrznej, z uwagi na duże powierzchnie pól uprawnych, praktycznie pozbawione zadrzewień śródpolnych i miedz. Zagrożeniem dla bioróżnorodności agrocenoz oraz dla gleb jest pogarszająca się struktura upraw roślin (zwiększanie udziału upraw zbóż oraz rzepaku na niekorzyść roślin okopowych). Pewne zagrożenie dla jakości gleb, z uwagi na zanieczyszczenia komunikacyjne, stanowią pasma drogowe, w szczególności drogi krajowe o dużym nasileniu ruchu (DK nr 6 i DK nr 21). W związku z procesami suburbanizacji zachodzącymi w północnej części terenu gminy, znaczna część kompleksów glebowych o najwyższej przydatności rolniczej (klasy IIIa, IIIb), została zabudowana oraz planowana jest do dalszej zabudowy (pasma rozwojowe);
- f) Lasy, obejmujące monokultury sosnowe na siedliskach porolnych, zagrożone są gradacjami pasożytniczych owadów oraz inwazją grzybów (huba korzeniowa). Natomiast lite drzewostany świerkowe oraz drzewostany ze znaczną domieszką tego gatunku zagrożone są w ostatnich latach gradacją kornika. Zagrożeniem dla wszystkich lasów jest nadmierna penetracja i eksploatacja runa leśnego oraz zaśmiecanie;
- g) W północnej części gminy, w otoczeniu miasta Słupska i wzdłuż przebiegu głównych szlaków komunikacyjnych obserwuje się dość intensywne zmiany w środowisku i krajobrazie, związane z postępującą urbanizacją. Powstaje zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, rozwija się działalność usługowo-produkcyjna, często jako towarzysząca funkcji mieszkaniowej, powstają wielkopowierzchniowe obiekty sprzedaży. Zainwestowanie powoduje przekształcenia powierzchni ziemi, zmiany w krajobrazie, także zmiany jakościowe w środowisku, w tym w zakresie emisji zanieczyszczeń i hałasu. Negatywne zjawiska, takie, jak hałas, wibracje, zmiany w składzie powietrza, powodowane są przez wzrastające natężenie ruchu samochodowego, prowadzoną działalność rzemieślniczą. Równocześnie jednak są realizowane i planowane inwestycje drogowe

(w tym obwodnica miasta Słupska - zrealizowana) oraz z zakresu infrastruktury technicznej, które służyć mają ochronie i przeciwdziałaniu zagrożeniom środowiska;

- h) Obserwuje się nasilający się, zwłaszcza w sezonie letnim, ruch samochodowy, stanowiący bardzo istotne źródło zanieczyszczenia powietrza i hałasu komunikacyjnego. Zrealizowane obejście miasta Słupsk w ciągu drogi krajowej nr 6 oznacza wydłużenie przebiegu w granicach gminy Kobylnica tego najbardziej uczęszczanego i zarazem uciążliwego pasma drogowego regionu;
- i) Na obszarze gminy potencjalne źródła zagrożeń związanych z promieniowaniem elektromagnetycznym wiążą się z lokalizacją urządzeń przesyłu do energii elektrycznej i stacji bazowych telefonii komórkowej. Przez obszar gminy przebiega pięć napowietrznych linii elektroenergetycznych WN 110 kV. Są to linie relacji Słupsk - Dębica Kaszubska (3,6 km), Słupsk - Obłęż (17,6 km), Słupsk - Sławno (13,37 km), Słupsk „Szczecińska” - Słupsk „Poznańska” (1,8 km), Wierzbiecin - Sycewice (5,4 km), 2 Główne Punkty Zasilania: GPZ „Szczecińska”, GPZ Zajączkowo (związany z lokalizacją siłowni wiatrowych) oraz w sąsiedztwie, na terenie miasta GPZ „Poznańska”. W celu eliminowania zagrożeń związanych z przebiegiem i lokalizacją wyżej wymienionych obiektów niezbędne jest odpowiednie zagospodarowanie terenów w ich otoczeniu, w tym zachowanie odpowiednich odległości zabudowy, zwłaszcza przeznaczonej na stały pobyt ludzi;
- j) Na terenie gminy istnieją gazociągi wysokiego ciśnienia, planowana jest budowa kolejnych. Z ich przebiegiem wiąże się konieczność ograniczeń w pasie przyległym (strefa kontrolowana, odpowiednie odległości zabudowy, ograniczenia w nasadzeniach zieleni);
- k) Potencjalne zagrożenia dla środowiska wiążą się z lokalizacją siłowni wiatrowych. Duży zespół siłowni wiatrowych zlokalizowany jest w północnej części obszaru opracowania, a następne zespoły siłowni są planowane. Funkcjonowanie siłowni oznacza istotne zmiany krajobrazowe i ujemne wpływy w zakresie oddziaływania hałasu. Z lokalizacją siłowni wiąże się konieczność odpowiedniego zagospodarowania obszarów przyległych, w tym ograniczenia dla zabudowy i zainwestowania związanego ze stałym pobylem ludzi (w szczególności dotyczy to zabudowy mieszkaniowej);
- l) Na terenie gminy występuje zagrożenie poważną awarią, którą określa się jako zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję powstałą w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem (ustawa Prawo ochrony środowiska). Zagrożenie to wiąże się z transportem samochodowym i kolejowym materiałów niebezpiecznych, zwłaszcza drogą krajową nr 6 i linią kolejową na kierunku Gdańsk - Szczecin znaczenia państwowego oraz z zakładem mleczarskim jako zagrożonym poważną awarią (Zakład Mleczarski "LACPOL" Sp. z o.o. w Kobylnicy – obecnie nieczynny).

Uwarunkowania w zakresie ochrony środowiska przedstawiono na **załączniku graficznym nr 4** na końcu rozdziału.

2.4. Przyrodnicze obszary i obiekty chronione

Na obszarze gminy Kobylnica, zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, występują następujące formy ochrony przyrody:

Park Krajobrazowy „Dolina Słupi”

Park został powołany na mocy uchwały Nr X/42/81 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Słupsku z dnia 8 grudnia 1981 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” oraz obszarów krajobrazu chronionego i stanowi jeden z najstarszych parków krajobrazowych w Polsce. PK „DS” ma ustanowioną otulinę, której fragment zawiera się również w granicach opracowania. Obszar gminy znajdujący się w granicach Parku wynosi 4 594 ha (19% powierzchni gminy, ok. 13% powierzchni Parku), natomiast w zasięgu jego otuliny 5 861 ha (24% powierzchni gminy).

Park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach

zrównoważonego rozwoju. Grunty rolne i leśne oraz inne nieruchomości znajdujące się w granicach parku krajobrazowego pozostają w gospodarczym wykorzystaniu.

Park należy do obszarów o szczególnie wysokiej randze w skali krajowej, jako ostoja lęgowa awifauny, stanowi Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków, oznaczony kodem PLB 220002, pod nazwą „Dolina Słupi”.

Aktualnie obowiązujące zasady gospodarowania oraz związane z nimi zakazy i ograniczenia zawarte są w Uchwale Nr 146/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 66, poz. 1461).

Zgodnie z ww. Uchwałą, w Parku obowiązują następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1235, z późn. zm.);
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

Zakazy wymienione w pkt 7 – jeżeli w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów – nie dotyczą:

- 1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;
- 2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;
- 3) istniejących obiektów lotniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w

celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych, a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.

Zasady inwestowania i gospodarowania przestrzenią na obszarze Parku zawarte są również w Planie ochrony PKDS (Rozporządzenie Nr 15/2003 Wojewody Pomorskiego z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie ustanowienia Planu ochrony Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 30 czerwca 2003 r. Nr 83, poz. 1362).

Plan proponuje m.in. lokalizowanie nowych budynków i budowli:

- na terenach zwartej zabudowy miejscowości,
 - z zachowaniem odległości minimum 30 m od granicy lasu, 100 m od linii brzegowej jezior i cieków podstawowych, 50 m od granic torfowisk,
 - poza stokami dolin rzecznych i jezior,
- (z wyjątkami przewidzianymi dla obiektów niezbędnych dla gospodarki leśnej, ochrony wód, zabezpieczenia przeciwpowodziowego i przeciwpożarowego oraz bezpieczeństwa użytkowników wód, wybranych obiektów turystycznych i niezbędnego zaplecza rybackiego).

Dalej według proponowanych w planie ochrony zasad inwestowania, w granicach parku wśród unikać należy lokalizowania nowych budynków w oderwaniu od zwartej zabudowy miejscowości, z wyjątkiem budowy siedlisk dla gospodarstw rolnych lub agroturystycznych o powierzchni co najmniej 20 ha oraz nie należy lokalizować nowych ogrodów działkowych.

Szczegółowe zasady kształtowania zabudowy zawarto w dziale V, rozdział 4 planu ochrony.

Z proponowanych w planie ochrony zasad wynika zakaz eksploatacji surowców mineralnych i torfu w Parku. Należy zaprzestać eksploatacji aktualnie użytkowanych wyrobisk i przeprowadzić ich rekultywację, w sposób uzależniony od charakteru otoczenia.

Nowe inwestycje lub podejmowane inne przedsięwzięcia na obszarze Parku mogą być lokalizowane, jeżeli przeprowadzone postępowania w sprawie ocen oddziaływania tych inwestycji lub przedsięwzięć na środowisko wykażą, że nie wpłyną one negatywnie na stan środowiska Parku i nie naruszą trwale walorów krajobrazowych Parku (w przypadku lokalizowania na obszarze Parku inwestycji realizujących cele publiczne należy postępować zgodnie z trybem przewidzianym w Ustawie o ochronie przyrody).

W zakresie zaopatrzenia w wodę i ochrony zasobów wody pitnej plan ochrony wskazuje na potrzebę stosowania na terenach przemysłu, składów, rzemiosła i usług wyłącznie technologii wodooszczędnych oraz konieczność uwzględniania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wymogów ochrony ujęć wód podziemnych – po ustanowieniu stref ochronnych, wymogów ochrony Głównych Zbiorników Wód Podziemnych na obszarze dorzecza Słupi – po opracowaniu i zatwierdzeniu ich dokumentacji.

W zakresie gospodarki ściekowej, na terenach zabudowy skupionej należy stosować zbiorcze systemy kanalizacji sanitarnej z lokalnym lub grupowym oczyszczaniem ścieków – wszędzie, gdzie istnieją sprzyjające warunki lokalizacji oczyszczalni. Stosowanie zbiorników bezodpływowych do gromadzenia ścieków powinno być traktowane wyłącznie jako rozwiązanie czasowe – do momentu wybudowania sieci kanalizacji sanitarnej.

Należy stosować podczyszczanie (w niezbędnych przypadkach – także retencjonowanie) ścieków opadowych odprowadzanych sieciami kanalizacji deszczowej z utwardzonych nawierzchni: centrów miejscowości, terenów przemysłowo-składowych, obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, baz transportowych i technicznej obsługi pojazdów, głównych dróg, dużych parkingów. Na pozostałych terenach zabudowy należy pozostawiać jak największe obszary powierzchni czynnej, pozwalające na infiltrowanie wód opadowych do gruntu.

W przypadku terenów zabudowy rozproszonej zaleca się stosowanie indywidualnych urządzeń unieszkodliwiających ścieki (przydomowych oczyszczalni ścieków, alternatywnych systemów gospodarowania ściekami) – na terenach pozostających poza technicznie i ekonomicznie uzasadnionym zasięgiem zbiorczych systemów oczyszczania ścieków. Stosowanie urządzeń wprowadzających ścieki do ziemi (drenażu rozsączającego, studni chłonnych), powinno być uzależnione od wyników

szczegółowego rozpoznania lokalnych warunków gruntowo-wodnych terenu. Możliwość gromadzenia ścieków w zbiornikach bezodpływowych powinna być warunkowana stosowaniem zbiorników o udokumentowanej szczelności i kontrolowanym usuwaniem ich zawartości do punktów zlewnych oczyszczalni ścieków.

Na terenach zabudowy letniskowej i rekreacyjnej, lokalizowanej w otoczeniu jezior i cieków powinny być stosowane rozwiązania eliminujące możliwość przedostawania się nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych.

W zakresie gospodarki odpadami – na obszarze Parku m. in. nie należy lokalizować nowych obiektów unieszkodliwiania odpadów, w szczególności składowisk i spalarni odpadów oraz nie powinny być lokalizowane zakłady prowadzące działalność polegającą na magazynowaniu, wykorzystywaniu, przetwarzaniu lub unieszkodliwianiu odpadów niebezpiecznych.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło, na terenie PKDS należy preferować stosowanie małoemisyjnych lub nieemisyjnych źródeł ciepła, w szczególności instalacji wykorzystujących źródła energii odnawialnej, paliwa gazowe (gaz płynny, perspektywnie gaz ziemny), olej opałowy lekki lub energię elektryczną. W przypadku źródeł ciepła opalanych węglem należy dążyć do stosowania nowoczesnych, małoemisyjnych kotłów o wysokiej sprawności energetycznej, opalanych wysoko-jakościowym węglem (o wysokiej wartości opałowej i niskiej zawartości siarki).

W celu ograniczenia negatywnego wpływu na krajobraz PKDS nowych inwestycji z zakresu infrastruktury telekomunikacyjnej, zaleca się prowadzenie nowych linii telekomunikacyjnych na terenie Parku pod ziemią, ograniczenie do niezbędnego minimum ilości wież i masztów tele- i radiokomunikacyjnych lokalizowanych na obszarze Parku, poprzez ich wspólne wykorzystanie przez kilku operatorów, wykonywanie analiz (studiów, ocen) wpływu projektowanych wież i masztów tele- i radiokomunikacyjnych na krajobraz Parku.

W zakresie turystyki, w planie ochrony wskazuje się główne węzły turystyczne związane z doliną Słupi, wymagające kompleksowego zagospodarowania – jeden z węzłów przewidziany jest w miejscowości Lubuń (z zaproponowanym programem – parking, pole biwakowe lub stacja wodna, schron przeciwdeszczowy, pojemniki na śmieci, miejsce na ognisko). Z kolei Kwakowo według planu ochrony PKDS, wskazuje się jako jeden z węzłów integracji komunikacyjnej turystyki z drogą międzyregionalną lub regionalną obsługującą Park z zewnątrz (możliwość noclegu lub dłuższego pobytu, zamówienia noclegu w innych fragmentach Parku, strzeżonego parkowania samochodu, zmiany środka transportu wypożyczenia sprzętu turystycznego, zamówienia kajaków itp.).

W innych miejscowościach Parku i otuliny (także tych, które nie zostały zaliczone do punktów węzłowych) również należy przewidywać, komplementarne wobec całej sieci, elementy zagospodarowania turystycznego. Równocześnie, w zakresie zagospodarowania turystycznego w planie ochrony PKS wskazano, że należy dążyć do uwolnienia od zabudowy turystycznej (ośrodki wypoczynkowe i zespoły domków letniskowych) obrzeży jezior i nie lokowania nowej zabudowy w terenach jak wyżej oraz na stokach o nachyleniu przekraczającym 7°.

Na obszarze otuliny Parku nie należy lokalizować obiektów i podejmować przedsięwzięć mogących degradować walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

W Planie ochrony PKDS postuluje się utworzenie w granicach Parku wielu nowych form ochrony, w tym w granicach gminy Kobylnica dwa zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i stanowisko dokumentacyjne.

Jednym z zespołów jest **ZPK-6 – odcinek doliny Słupi**, w całości rozciągający się od połączenia kanału elektrowni Krzynia z korytem Słupi do północnej granicy Parku. W granicach obszaru opracowania położona jest północna część ZPK-6. Celem utworzenia ZPK jest ochrona walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych doliny rzecznej, zwłaszcza ryb i ptaków związanych ze środowiskiem wodnym rzek Pomorza. Obszar obejmuje: stanowiska i miejsca rozrodu anadromicznych ryb wędrownych oraz miejsc lęgowych derkacza i łowieckich kani rdzawej, gatunków ptaków zagrożonych w skali globalnej oraz zagrożonych w skali kontynentu; rejon stałego bytowania wydry; miejscowość Łosino z parkiem w rejestrze zabytków – pozostałość założenia dworsko-parkowego oraz grodzisko wczesnośredniowieczne datowane na VIII-X wiek z osadami przygodowymi pradziejowymi

zlokalizowanymi na dnie doliny Słupi oraz na dobrze rozwiniętych długich, łagodnych stokach doliny; postulowany ZPK obejmuje również miejscowość Żelkówko z parkiem w ewidencji zabytków.

Drugi zespół, to **ZPK-7 – Lulemino-Kwakowo-Kruszyna**, proponowany ze względu na wybitne walory krajobrazowe i kulturowe: przestrzeń wykorzystywana osadniczo od neolitu; zespoły osad datowane na VI/VII w. o zachowanej do dziś własnej formie krajobrazowej; miejscowości o walorach kulturowych: wieś Lulemino – o układzie widlicowym, z budynkami w ewidencji zabytków, wieś Kwakowo – o układzie ulicowym, z owalnicą wokół kościoła, kościół w rejestrze zabytków, budynki oraz założenie parkowe w ewidencji zabytków, wieś Kruszyna – z budynkami w ewidencji zabytków.

Z kolei postulowane **stanowisko dokumentacyjne SD-2** – to niewielki fragment równi zalewowej Słupi koło drewnianego mostu na trasie Łosino-Krępa.

Obszary Natura 2000

1) Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków, oznaczony kodem PLB 220002, pod nazwą „Dolina Słupi” (OSO „Dolina Słupi”)

Obejmuje cały teren Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i został wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska, obowiązującym od dnia 12 listopada 2004 r., ze zmianą w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r.

Obecnie trwają prace nad planem ochrony Ostoi Natura 2000 Dolina Słupi.

Według standardowego formularza danych, obszar stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej. Występują tutaj co najmniej 22 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 4 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: kania ruda (PCK), lelek, rybołów (PCK), brodziec piskliwy, gągoł, nurogęś; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu występują w znaczących ilościach: bocian biały, bocian czarny, żuraw, samotnik, lerka i gąsiorek. Wiele jest cennych, dobrze zachowanych, tworzących mozaikę, typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Szczególnie cenne są różnego typu torfowiska i lasy łęgowe. Jest to równocześnie obszar występowania gatunków zwierząt z Załącznika II, w tym wydry.

Zagrożenie dla OSO „Dolina Słupi” stanowią zanieczyszczenie wód ściekami komunalnymi i rolniczymi, a także niekontrolowana presja turystyczno-rekreacyjna, w tym presja osadnicza.

2) SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” – kod PLH 220038, uznany za obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej (decyzja Komisji Europejskiej 12 grudnia 2008 r.).

Obszar w całości obejmuje część dolin rzek Wieprzy i Studnicy, od źródeł koło Wałdowa i Miastka, aż po miejscowość Staniewice koło Sławna, wraz z dużymi fragmentami zlewni tych rzek. Fragment tego obszaru zawiera się w południowo-zachodniej części gminy.

SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” podlega ochronie, jako obszar występowania 21 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, jeziora lobeliowego i dystroficznych zbiorników wodnych (poza obszarem gminy), ponadto ze względu na podgórski charakter rzek przymorskich, jedną z większych koncentracji źródeł na Pomorzu, kompleksy leśne, w tym grądy oraz kwaśne i żyzne buczyny porastające strome zbocza i liczne wąwozy oraz olsy źródłiskowe i podgórskie łągi w obszarach źródłiskowych. Obszar chroniony jest również ze względu na bardzo ważne siedliska dla fauny: wydry, ryb (w tym łososiowatych), kumaka nizinnego i traszki grzebieniastej.

Występuje tu największa znana populacja słodkowodnego krasnorostu *Hildenbrandtia rivularis* na Pomorzu oraz wiele roślin rzadkich i zagrożonych z Polskiej Czerwonej Księgi Roślin.

Poza wymienionymi, istnieje propozycja włączenia do sieci obszarów Natura 2000 również dna doliny rzeki Słupi wraz z dopływami – jako **Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk SOO „Dolina Słupi”, oznaczony kodem PLH 220052**. Od 2006 r. obszar ten znajduje tzw. Shadow List. W granicach gminy Kobylnica obszar obejmuje fragment doliny Słupi wraz z dopływami: Kamienną, Żelkową wodą, Strumykiem Żelkowskim, Kwaczą.

Użytki ekologiczne

Zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody, użytkami ekologicznymi mogą być zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej – naturalne

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsc sezonowego przebywania.

Ustanowienie użytku ekologicznego następuje w drodze rozporządzenia wojewody albo uchwały rady gminy, jeżeli wojewoda nie ustanowił tej formy ochrony przyrody.

Rozporządzenie wojewody lub uchwała rady gminy, określa nazwę danego obiektu lub obszaru, jego położenie, sprawującego nadzór, szczególne cele ochrony, w razie potrzeby ustalenia dotyczące jego czynnej ochrony oraz zakazy właściwe dla tego obiektu, obszaru lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 45 ust. 1. Ustawy o ochronie przyrody.

Na terenie gminy, na podstawie uchwał Rady Gminy, ustanowiono użytki ekologiczne, jak w tabeli poniżej.

Tabela nr 2

Użytki ekologiczne w gminie Kobylnica

Lp.	Położenie (obręb, nr działki)	Przedmiot ochrony	Powierzchnia [ha]	Akt prawa miejscowego	Uwagi	
1.	obręb Żukowo, oddział 65f Nadleśnictwo Sławno	Bór bagienny	4.64	Uchwała Nr XXXV/433/2002 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 kwietnia 2002 r.		
2.	obręb Żukowo, oddział 92c Nadleśnictwo Sławno					
3.	obręb Żukowo, oddział 93f Nadleśnictwo Sławno					
4.	obręb Komilowo, dz. nr 41/2	Torfowisko niskie nadrzeczne	5.7	Uchwała Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r., (zmiana: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.)		
5.	obręb Komilowo, dz. nr 51/2	Torfowisko niskie nadrzeczne	4.39			
6.	obręb Lubuń, dz. nr 248	Torfowisko niskie nadrzeczne	1.56			
7.	obręb Żelkówko, dz. nr 27	Łąka torfowiskowa	1.24		według aktualnej numeracji dz. nr 252	
8.	obręb Żelkówko, dz. nr 53	Łąka torfowiskowa	10.43		według aktualnej numeracji dz. nr 297	
9.	obręb Żelkówko, dz. nr 51	Łąka torfowiskowa	15.63		według aktualnej numeracji dz. nr 295	
10.	obręb Kwakowo, dz. nr 1/1 i 5/3 Zarząd Pomorskiego Zespołu Parków Krajobrazowych	Łąki wilgotne i zalewowe w dolinie rzeki Słupi i Kwaczej	29,56		Uchwała Nr IX/98/2011 Rady Gminy Kobylnica z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie utworzenia użytku ekologicznego "Starorzecza przy ujściu Kwaczej"	

Dla użytków ekologicznych 1-3 zgodnie z numeracją w tabeli, utworzonych uchwałą Nr XXXV/433/2002 Rady Gminy Kobylnica dnia 24 kwietnia 2002 r., wprowadzono następujące zakazy:

- niszczenia, uszkodzenia, lub przekształcania obiektu,
- uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby,
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.

Dla użytków ekologicznych 4-9 zgodnie z numeracją w tabeli, utworzonych uchwałą Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r., ze zmianą z dnia 23 lipca 2003 r. (uchwała Nr VIII/108/2003) wprowadzono następujące zakazy:

- niszczenia, uszkodzenia, lub przekształcania obiektu,
- uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby,
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- lokalizacji budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- budowy budynków, budowli, obiektów małej architektury i tymczasowych obiektów budowlanych mogących mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony bądź spowodować degradację krajobrazu.

Pomniki przyrody

Na terenie gminy Kobylnica znajduje się 27 obiektów uznanych z pomniki przyrody uchwałami Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie, Rozporządzeniem Wojewody Słupskiego oraz uchwałą Rady Gminy Kobylnica (Nr XV/170/2004 z 27 stycznia 2004 r.).

Są to 23 drzewa, 2 grupy drzew i 2 głązy narzutowe.

Pomniki przyrody w gminie Kobylnica

Lp.	Nr rejestru	Rodzaj	Gatunek	Położenie	Uwagi
1.	18	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
2.	19	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
3.	20	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
4.	21	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
5.	177	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
6.	178	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
7.	179	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
8.	180	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
9.	181	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
10.	182	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
11.	183	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
12.	193	głaz		m. Zagórki, ndl. Warcino, obr. Obłęże, oddz. 33 f	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
13.	306	głaz		m. Mielęcino, ndl. Warcino, obr. Obłęże, oddz. 50c	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
14.	365	drzewo	buk pospolity	L-ctwo Mielno, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 73 j	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
15.	405	drzewo	jesion wyniosły	m. Łosino, park podworski, ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
16.	407	drzewo	jodła pospolita	m. Kwakowo, park podworski	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
17.	408	drzewo	dąb szypułkowy	m. Kwakowo, park podworski	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
18.	409	drzewo	lipa srebrzysta	m. Kwakowo, park podworski	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
19.	410	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36d	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
20.	411	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36c	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
21.	412	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36c	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

22.	413	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36b	Rozporządzenie Wojewody Śląskiego
23.	414	drzewo	dąb szypułkowy	m. Kruszyna, dz. 194/1	Rozporządzenie Wojewody Śląskiego
24.	415	drzewo	jabłoń płonka	m. Kruszyna, dz. 194/1	Rozporządzenie Wojewody Śląskiego
25.	416	grupa drzew	3 dęby szypułkowe	m. Reblino, przy szosie w rejonie skrzyżowania z drogą na Runowo	Rozporządzenie Wojewody Śląskiego
26.	417	grupa drzew	3 dęby szypułkowe	m. Reblino, przy szosie w rejonie skrzyżowania z drogą na Runowo	Rozporządzenie Wojewody Śląskiego
27.		drzewo	dąb szypułkowy	m. Sierakowo, dz. nr 142/1	Uchwała Rady Gminy Kobylnica

Ochrona gatunkowa

Ochrona prawna przyrody, w odniesieniu do gatunków zwierząt realizowana jest na mocy Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia **6 października 2014 r.** w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z **2014 r., poz. 1348**).

Objęte ochroną ściśle gatunki zwierząt na obszarze opracowania reprezentują:

- płazy: traszka zwyczajna, ropucha szara, żaby: moczarowa, wodna, jeziorkowa, trawna,
- gady: jaszczurka zwinka i żyworodna, zaskroniec zwyczajny,
- ssaki: wiewiórka, kret (poza ogrodami), ryjówka aksamitna, wydra, nietoperze, jeż,
- ptaki: łabędź niemy, kania ruda, błotniak stawowy, pustułka, sieweczka rzeczna, czajka, sierpówka, dzierlatka, dymówka, świergotek drzewny, bocian biały, myszołów zwyczajny, przepiórka, żuraw, kukułka, jerzyk, bekas kszyc, zimorodek, gągoł, dzięcioł duży, skowronek polny, pliszka siwa, pliszka ruda, pokrzywnica, rokitniczka, piegża, cierniówka, kapturka, muchołówka szara, kowalik, pełzacz ogrodowy, wilga, wróbel, mazurek, kulczyk, dzwonec, szczygieł, czyż, makolągwa, potrzuszcz, rudzik, słowik szary, kopciuszek, kos, trzciniak, pierwiosnek, piecuszek, sikora uboga, modraszka, bogatka, dzierzba gąsiorek, sójka, szpak, zięba, trznadel, potrzos.

Do gatunków zwierząt łownych (objętych ochroną sezonową), należą: kaczka krzyżówka, gołąb grzywacz, sroka, zajęc szarak, sarna, lis, dzik.

Ochrona gatunkowa roślin wynika z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia **9 października 2014 r.** w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z **2014 r., poz. 1409**).

Na obszarze opracowania występują nieliczne gatunki roślin naczyniowych objętych ochroną całkowitą i liczniejsza grupa gatunków chronionych częściowo.

Do chronionych ściśle należą: storczyk – kukułka plamista, paprotka zwyczajna, przylaszczka pospolita.

Do objętych ochroną częściową należą: grażel żółty, konwalia majowa, kruszyna pospolita, marzanka wonna, kalina koralowa, porzeczek czarna, bobrek trójlistkowy, bluszcz pospolity.

Oprócz ochrony gatunkowej, rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510, z późn. zm.) wprowadzono ochronę siedlisk.

Przyrodnicze obszary i obiekty prawnie chronione, regionalne powiązania przyrodnicze przedstawiono na załączniku **graficznym nr 3** na końcu rozdziału.

2.5. Podsumowanie – szanse rozwoju i ograniczenia

Szanse rozwoju (zewnętrzne)

- 1) Atrakcyjne położenie gminy: w stosunkowo niewielkiej odległości od wybrzeża morskiego, a równocześnie w pobliżu części pojeziernej województwa, w sąsiedztwie miasta Słupska;
- 2) Włączenie szczególnie cennych przyrodniczo obszarów gminy do Europejskiej Sieci Ochrony Przyrody Natura 2000 (Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków OSO „Dolina Słupi”, Specjalny Obszar

Ochrony Siedliskowej SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” zatwierdzony przez Komisję Europejską w dniu 12 grudnia 2008 r. jako mający znaczenie dla Wspólnoty oraz potencjalnie Specjalny Obszar Ochrony Siedliskowej SOO „Dolina Słupi” na tzw. Shadow List w 2008 r.);

- 3) Funkcjonowanie w granicach gminy Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, który z uwzględnieniem priorytetu ochrony przyrody, stanowi atrakcyjny teren rekreacyjno-poznawczy w skali kraju, a nawet Europy;
- 4) Przeływ przez obszar gminy i wzdłuż jej granic dużych rzek Przymorza: Słupi i Wieprzy, tworzących wraz z dolinami korytarze ekologiczne łączące strefę pojezierną z wybrzeżem Bałtyku. Korytarze umożliwiają przemieszczanie się gatunków, m.in. cennych gatunków ryb (łosoś atlantycki, troć wędrowna) i przebieg atrakcyjnych szlaków turystycznych (szlaki wodne, szlaki rowerowe, piesze);
- 5) Działalność Związku Gmin Dorzecza Słupi i Łupawy i innych organizacji i porozumień umożliwiających wspólne inwestycje zrzeszonych gmin, z możliwością pozyskania funduszy pomocowych, dotacji;
- 6) Usytuowanie gminy w zasięgu występowania zbiorników wód podziemnych (GZWP Nr 117 i LZWP Nr 105);
- 7) Położenie gminy w rejonie północnym kraju, w paśmie charakteryzującym się znacznymi zasobami energii wiatru, umożliwiającymi rozwój energetyki wiatrowej.

Szanse rozwoju (wewnętrzne)

- 1) Występowanie na przeważającym obszarze gminy korzystnych warunków fizjograficznych dla zabudowy;
- 2) Na ogół korzystne warunki agroklimatyczne i wysoka jakość „ekologiczna” gleb;
- 3) Zróżnicowanie krajobrazowe gminy, w tym szczególnie atrakcyjne krajobrazowo i poznawczo formy urzeźbienia (doliny rzeczne, spiętrzenie czołowomorenowe w południowej części);
- 4) Stosunkowo bogata sieć wód płynących, umożliwiająca zrównoważony rozwój gospodarki rybackiej, energetyki wodnej;
- 5) Znaczące zasoby wód podziemnych;
- 6) Zadawalająca ogólna jakość wód płynących, nie stwierdzone zanieczyszczenia i zagrożenia zanieczyszczeniem wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych;
- 7) Występowanie obszarów i obiektów cennych przyrodniczo (lasy – liściaste, część parków i cmentarzy z cennym drzewostanem, zadrzewienia, pomnikowe okazy drzew, aleje, ostoje i stanowiska ptaków, w tym chronionych, stanowiska ssaków chronionych, ryb, w tym z rodziny łososiowatych, siedliska Natura 2000);
- 8) Duży udział siedlisk lasowych, występowanie lasów na siedliskach naturalnych, odpornych biologicznie;
- 9) Stosunkowo dobry stan sanitarny i zdrowotny lasów;
- 10) Objęcie zbiorczym systemem oczyszczania ścieków najbardziej zurbanizowanej, północnej części gminy;
- 11) Korzystne warunki wiatrowe dla rozwoju energetyki wiatrowej;
- 12) Występowanie udokumentowanych złóż kruszywa naturalnego i możliwości powiększenia bazy surowcowej.

Walory krajobrazowo-przyrodnicze – w powiązaniu z kulturowymi, sprzyjające rozwojowi turystyki krajoznawczej, kwalifikowanej, agroturystyki (walory turystyczne przedstawiono na **załączniku graficznym nr 5** na końcu rozdziału).

Ograniczenia (zewewnętrzne)

- 1) Brak ostatecznych rozstrzygnięć odnośnie ustanowienia obszarów ochronnych dla zbiorników wód podziemnych;
- 2) Przebieg i usytuowanie na terenie gminy obiektów infrastrukturalnych o ponadlokalnym znaczeniu, stwarzające pewne uciążliwości dla środowiska i ograniczających możliwości lokalizacji zabudowy, zwłaszcza mieszkaniowej, w tym droga krajowa nr 6 wraz z obwodnicą miasta Słupska, droga krajowa nr 21, linia kolejowa Szczecin - Gdańsk znaczenia państwowego, napowietrzne linie WN 110 kV i gazociągi wysokiego ciśnienia.

Ograniczenia (wewnętrzne)

- 1) Lokalnie niekorzystne warunki gruntowo-wodne i klimatyczne dla zabudowy;
- 2) Zmiany w krajobrazie i ograniczenia dla zabudowy związane z lokalizacją siłowni wiatrowych;
- 3) Występujące zagrożenie zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych, powodowane nieuregulowaną gospodarką ściekową;
- 4) Zły stan sanitarny wód płynących, nie spełnianie wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych;
- 5) Miejscami zwiększona podatność wód podziemnych na zanieczyszczenie;
- 6) Występowanie ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń (Mn, Fe) na niektórych ujęciach wód;
- 7) Niska jeziorność (brak większych jezior, nieliczne mniejsze);
- 8) Zagrożenie powodzią i podtopieniami w dolinie Słupi i Wieprzy;
- 9) Występowanie lasów na siedliskach porolnych, mniej odpornych biologicznie od pozostałych zbiorowisk leśnych;
- 10) Występowanie zjawiska erozji gleb, stwierdzone zakwaszenie gleb;
- 11) Występowanie terenów zdegradowanych i zdewastowanych – dzikie wysypiska, wyrobiska;
- 12) Niewystarczający stopień świadomości ekologicznej części mieszkańców gminy.

Załącznik graficzny nr 3

Ochrona przyrody

Załącznik graficzny nr 4

Ochrona środowiska

Załącznik graficzny nr 5

Walory turystyczne

V. UWARUNKOWANIA ŚRODOWISKA KULTUROWEGO

1. Archeologiczne dziedzictwo kulturowe

1.1. Charakterystyka zasobów archeologicznego dziedzictwa kulturowego

Na obszarze gminy zewidencjonowano ponad 800 stanowisk archeologicznych, z których ochroną w niniejszym studium objęto 383. Główny trzon osadnictwa pradziejowego stanowi horyzont łużycko-pomorski uzupełniony przez osadnictwo z okresu wczesnego średniowiecza – ok. 85% zarejestrowanych stanowisk archeologicznych. Większość z nich to stanowiska wielokulturowe zawierające relikty osadnictwa z różnych epok archeologicznych. Pod względem funkcjonalnym przeważają osady otwarte o dość stabilnym i trwałym charakterze zabudowy występujące w kontekście osad sezonowych, z reguły jednokulturowych i jednofazowych. Towarzyszą im cmentarzyska płaskie oraz kurhanowe, niekiedy skarby oraz znaleziska luźne bez kontekstu osadniczego.

Najstarsza obecność człowieka potwierdzona jest źródłowo dla środkowej epoki kamienia (mezolitu), kiedy teren penetrowały grupy łowców. Charakter kolonizacyjny ma dopiero osadnictwo neolityczne ludności kultury amfor kulistych i pucharów lejkowatych.

W III okresie epoki brązu na obszarze gminy dominowała kaszubska grupa kultury łużyckiej tworząc zwarte mikroregiony osadnicze z kilkuhektarowymi osadami oraz charakterystycznymi cmentarzyskami kurhanowymi. Nasilenie osadnictwa pradziejowego przypada na schyłek epoki brązu i początek epoki żelaza (około 650 r. p.n.e.) i związane jest z rozwojem kultury pomorskiej, w której bardzo wysoki poziom osiąga garncarstwo i odlewnictwo. Specyficznym wytworem tej kultury są popielnice twarzowe (naczynia z plastycznym wyobrażeniem twarzy ludzkiej). Nastąpiło rozbieżenie dużych struktur społecznych ludności kultury łużyckiej na rozproszone, lokalne wspólnoty kultury pomorskiej, czego przykładem są cmentarzyska z grobami skrzynkowymi wyposażone w popielnice twarzowe oraz znaczna ilość małych osad kultury pomorskiej o powierzchni w granicach 20-30 arów.

Cechą wyróżniającą osadnictwo na terenie gminy, o znaczeniu ponadregionalnym i dużym znaczeniu poznawczym dla Pomorza, jest znaczny udział osadnictwa wczesnośredniowiecznego z wczesnych faz, datowane na VI/VII-VIII wiek z reguły nakładające się na osadnictwo łużycko-pomorskie, z kontynuacją w okresie wpływów rzymskich, co może świadczyć o bezpośredniej sukcesji osadniczej. Zwarty mikroregion tego osadnictwa ma miejsce w dolinie Kwaczy między Kuleszewem, Luleminem, Kruszyną.

Osadnictwo pradziejowe i wczesnośredniowieczne na obszarze gminy układa się dość równomiernie w dolinach i na stokach dolin rzek Ściegnicy, Kwaczy, Bystrzenicy, Kamienicy z koncentracjami w Ściegnicy, Reblinie, Runowie Sławieńskim, Słonowicach, Sycewicach, Kwakowie, Kończewie, Kuleszewie, Lubuniu, Żelkówku, Luleminie, Kruszynie przy prawie całkowitej anekumencie osadniczej w części centralnej i zachodniej gminy, w bezwodnej strefie wysoczyznowej o niekorzystnych warunkach hydrograficzno-glebowych.

1.2. Waloryzacja zasobów archeologicznego dziedzictwa kulturowego gminy Kobylnica

Postępująca destrukcja stanowisk archeologicznych stwarza zagrożenie stopniowej, fizycznej likwidacji tego najstarszego dziedzictwa kulturowego. Wydaje się, że w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należy stworzyć możliwość otworzenia ścieżki prawnej ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego.

Podstawowe zagrożenia dla obiektów archeologicznych stanowią:

- prace ziemne, w trakcie których może dojść do naruszenia oraz zniszczenia warstw i obiektów archeologicznych zalegających pod powierzchnią ziemi. Są to takie prace jak np.: parcelacje, zabudowa, melioracje, wodociągi, zalesienia, inwestycje drogowe, itp. Dla stanowisk położonych w lasach zagrożeniem jest karczunek drzew i orka leśna,
- zagrożeniem może być też ingerencja w krajobraz poprzez zabudowę terenów otaczających obiekt archeologiczny, np. w przypadku grodzisk i cmentarzysk kurhanowych.

W poniższym opracowaniu ochronę zabytków archeologicznych określono wyznaczeniem czterech stref ochrony archeologiczno-konserwatorskiej obejmujących priorytetowe stanowiska archeologiczne występujące w mikroregionach osadniczych wyinterpretowanych na podstawie analizy materiałów

źródłowych archiwalnych i wyników badań Archeologicznego Zdjęcia Polski oraz wyników przeprowadzonych archeologicznych badań wykopaliskowych, pozostających w zasobach archiwalnych Delegatury w Słupsku Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Gdańsku.

Zasoby archeologicznego dziedzictwa kulturowego zwaloryzowane zostały wyznaczeniem na rysunku Studium stref ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.

Na obszarze gminy Kobylnica wyróżniono 383 stanowisk archeologicznych objętych ochroną konserwatorską oraz wymagających objęcia ochroną. Zostały one objęte 358 strefami archeologicznej ochrony konserwatorskiej w dwóch podstawowych kategoriach:

- I. Obiekty objęte prawną ochroną konserwatorską **w rejestrze zabytków** województwa pomorskiego – strefa W pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.
- II. Obiekty ujęte w **wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych** województwa pomorskiego – strefa W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej, strefa W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej, strefa W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej.

Wyróżnione strefy:

- 1) **Strefa W pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej** obejmuje stanowiska archeologiczne o własnej formie krajobrazowej wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego. Celem ochrony jest zachowanie istniejącego zasobu kulturowego i topograficznego wraz ze strefą ochrony krajobrazowej. Obiekty te istniały i będą istnieć w krajobrazie kulturowym gminy. Bez możliwości zainwestowania.
- 2) **Strefa W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej** obejmuje stanowiska archeologiczne o własnej formie krajobrazowej o znaczących regionalnych i ponadregionalnych wartościach kulturowych nie objęte wpisem do rejestru zabytków. Dopuszcza się w szczególnych wypadkach prowadzenie działalności inwestycyjnej tylko za zezwoleniem i w zakresie określonym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.
- 3) **Strefa W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej** obejmuje stanowiska archeologiczne nie objęte ochroną prawną a posiadające istotne wartości dla dziedzictwa kulturowego gminy i budujące jej lokalną tożsamość. Celem ochrony jest wszechstronne udokumentowanie reliktyw pradziejowej i średniowiecznej przestrzeni osadniczej poprzez prowadzenie archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu, po zakończeniu których teren może być trwale zainwestowany.
- 4) **Strefa W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej** obejmuje stanowiska o mniejszej lub nierozpoznanej wartości kulturowej. Celem ochrony jest wszechstronne udokumentowanie reliktyw pradziejowej i średniowiecznej przestrzeni osadniczej poprzez prowadzenie archeologicznych badań interwencyjnych w formie nadzoru archeologicznego realizowanego w trakcie procesu inwestycyjnego.

Po rozpoznaniu wartości kulturowych stanowiska w trakcie archeologicznych badań interwencyjnych, w szczególnych przypadkach, może być niezbędne przeprowadzenie archeologicznych badań ratowniczych po zakończeniu których teren będzie mógł być trwale zainwestowany.

Obiekty i stanowiska wpisane do rejestru zabytków województwa pomorskiego z charakterystyką funkcjonalną, specyfikacją chronologiczno-kulturową, numerem decyzji konserwatorskiej, wymienione są w Zestawieniu stanowisk archeologicznych w rejestrze zabytków województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica Nr 1 Strefa W pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej i oznaczone graficznie.

Obiekty i stanowiska ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków z waloryzacją w postaci stref archeologicznej ochrony terenu, funkcją stanowisk, specyfikacją chronologiczno-kulturową wymienione są w Zestawieniach stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica Nr 2 (Strefa W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej), Nr 3 (Strefa W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej), Nr 4 (Strefa W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej) i oznaczone graficznie.

1.3. Zestawienie stanowisk archeologicznych

Tabela 1

Zestawienie stanowisk archeologicznych w rejestrze zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Rejestr zabytków	Obręb
1.	10-28/1	osada	wczesne średniowiecze X-XII w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/4/71 z dnia 14.04.1971r. poz. rej. zab. A-a-45/231K	Sycewice PGR
2.	10-27/4	grodzisko	wczesne średniowiecze IX-X w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/3/71 z dnia 14.04.1971 r. poz. rej. zab. A-a-44/230K	Dobrzęcino
3.	11-28/47	grodzisko	wczesne średniowiecze 2 poł. IX-XI w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/1/72 z dnia 4.03.1972 r. poz. rej. zab. A-a-60/248K	Kończewo
4.	11-27/54	cmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka? wczesne średniowieczne	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLII-350/10/87 z dnia 6.03.1987 r. poz. rej. zab. A-113	Bzowo
5.	11-27/13	grodzisko obozowisko	wczesne średniowiecze VIII-IX w. schyłkowy neolit	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr LIV670/27/70 z dnia 6.08.1970 r. poz. rej. zab. A-a-56/243K	Kczewo
	11-27/2	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze IX-XI w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/17/70 z dnia 12.06.1970 r. poz. rej. zab. A-a-57/244K	Ścięgnica

Tabela 2

Zestawienie stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Obręb
1.	10-27/5	osada	wczesne średniowiecze IX w.	Sycewice PGR
2.	10-27/2	cmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka	Sycewice PGR
3.	10-28/49	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze IX-X w.	Reblino
4.	10-29/28	cmentarzysko; osada	kultura wielbarska; łużycko-pomorska, neolityczna	Kobylnica
5.	10-29/41	osada	wczesne średniowiecze	Łosino
	10-29/42	osada	wczesne średniowiecze	
	10-29/3	osada	wczesne średniowiecze	
6.	10-28/114	cmentarzysko	kultura łużycko-pomorska	Runowo
7.	10-28/85	osada	wczesne średniowiecze IX-XI w.	Runowo
	10-28/82	osada	wczesne średniowiecze IX-XI w.	
8.	10-27/56	osada	schyłkowneolityczna, łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze IX-X w.	Kczewo
	10-27/58	osada	neolityczna, pomorska, oksywaska, wczesne średniowiecze VIII-IX, XII w.	
	10-27/57	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	
	10-27/59	osada	kultura oksywsko-wielbarska	
	11-27/65	osada	kultura oksywaska	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

	11-27/66	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	
9.	11-27/77	cmmentarzysko; osada	kultura pomorska; neolityczna, łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
10.	11-27/12	cmmentarzysko kurhanowe	wczesne średniowieczne	na granicy obrubów Kczewo i Ścęgdnca
	11-27/110	osada	kultura łużycka, pomorska, wielbarska	
	11-27/1	cmmentarzysko	kultura pomorska	
	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.		
	11-27/3	osada	schyłkowoneolityczna, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesnośredniowieczna VI-VIII w.	
	11-27/6	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	
	11-27/7	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	
	11-27/10	osada	schyłkowoneolityczna, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI-VIII w.	
	11-27/93	osada	kultura łużycko-pomorska	
11.	12-28/3	cmmentarzysko kurhanowe	łużycka? wczesne średniowiecze?	Zbyszewo
12.	12-28/14	cmmentarzysko kurhanowe	łużycka? wczesne średniowiecze?	Zagórki
13.	12-28/15	cmmentarzysko kurhanowe	łużycka? wczesne średniowiecze?	Zagórki
14.	11-28/29	cmmentarzysko i osada	kultura pucharów lejkowatych	Kuleszewo
		osada	kultura pomorska, oksywsko-wielbarska, średniowieczna	
15.	12-29/58	cmmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka, wczesne średniowiecze	Płaszewo
16.	12-29/73	cmmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka	Płaszewo
17.	11-28/64	cmmentarzysko	kultura pucharów lejkowatych	Maszkowo- Luleminko

Tabela 3

**Zestawienie stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej**

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Obręb
2.	9-28/86	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Bolesławice
3.	10-29/25	osada	kultura łużycka, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
4.	10-29/26	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VII-VIII, XII-XIII w.	Kobylnica
5.	10-29/29	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XII-XIII w.	Kobylnica
6.	10-29/51	osada	schyłkowy neolit	Widzino
7.	10-29/52	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
8.	10-29/191	osada	wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Widzino
9.	10-28/33	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Reblino
10.	10-27/9	osada	neolit	Sycewice
11.	10-27/3	cmmentarzysko	kultura pomorska	Sycewice
12.	10-27/7	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Sycewice
13.	10-28/48	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze	Reblino
14.	10-28/50	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze X-XII w.	Reblino
15.	10-28/163	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
16.	10-28/164	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
17.	10-28/95	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

	10-28/96	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	
18.	10-28/98	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
19.	10-28/99	osada	kultura łużycka	Runowo
20.	10-28/72	osada	wczesne średniowiecze XIII w.	Runowo
21.	10-27/40	osada	wczesne średniowiecze X-XI w.	Komorczyn
22.	10-27/54	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze X-XI w.	Komorczyn
23.	10-27/55	osada	wczesne średniowiecze X-XI w.	Komorczyn
24.	10-28/63	cmentarzysko i osada	kultura pomorska, oksywska	Słonowice
25.	11-28/3	cmentarzysko	kultura wielbarska	Słonowice
26.	11-28/11	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
27.	10-29/35	osada	kultura pomorska	Łosino
28.	10-29/49	osada	schyłkowy neolit, łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
29.	10-29/58	osada	schyłkowy neolit, wielbarska	Zajączkowo
	11-29/1	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XII/XIII-XIV w.	
30.	11-29/3	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XI-XIII/XIV w.	Zajączkowo
31.	11-29/4	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Zajączkowo
32.	11-28/48	osada	wczesne średniowiecze	Kończewo
33.	11-28/57	osada	wczesne średniowiecze X-XII w, średniowiecze	Kończewo
34.	11-29/57	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze i średniowiecze VI/VII-X, XII-XIII w.	Lubuń
35.	11-29/64	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze i średniowiecze VI/VII-X, XII-XIII w.	Lubuń
36.	11-29/13	cmentarzysko i osada	kultura oksywsko-wielbarska; wczesnobrązowa	Kwakowo
37.	11-29/18	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowieczna XII-XIV w.	Kwakowo
38.	11-29/7	osada	schyłkowy neolit, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI/VII-X, XII-XIII w.	Kwakowo
39.	11-28/30	osada	kultura łużycka, wczesne średniowiecze XII-XIII w., średniowiecze	Kuleszewo
40.	11-28/28	osada	kultura pomorska	Kuleszewo
41.	11-28/27	cmentarzysko i osada	kultura pomorska; neolit	Kuleszewo
42.	11-28/9	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
43.	11-28/7	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
44.	11-28/6	cmentarzysko	kultura oksywska	Słonowice
45.	11-28/13	cmentarzysko, osada	kultura pomorska; neolit, wielbarska, wczesne średniowiecze, średniowiecze	Słonowice
46.	11-28/14	cmentarzysko, osada	kultura pomorska; wczesne średniowiecze, średniowiecze	Słonowice
47.	11-27/15	skarb	kultura łużycka	Kczewo
48.	11-27/52	osada	schyłkowy neolit, pucharów lejkowatych, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
49.	11-27/111	osada	kultura wielbarska, wczesnośredniowieczna	Kczewo
50.	11-27/80	osada	kultura pucharów lejkowatych, schyłkowy neolit, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
51.	11-27/79	osada	kultura amfor kulistych, łużycko-pomorska, oksywska, wczesne średniowiecze	Bzowo
52.	11-27/8	cmentarzysko	Kultura pomorska	Ściegnica
53.	11-27/5	osada	schyłkowy neolit, pucharów lejkowatych, łużycko-pomorska, wczesnośredniowieczna	Ściegnica
54.	11-27/4	osada	kultura amfor kulistych, łużycko-pomorska, oksywska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
55.	11-27/14	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	Kczewo
56.	11-27/95	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	Wrząca
57.	11-27/94	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Wrząca
58.	11-28/23	skarb	koniec X/XI w.	Wrząca

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

59.	11-28/8	cmentarzysko	wczesne średniowieczne	Stonowiczki
60.	12-28/2	cmentarzysko i osada	kultura amfor kulistych; ceramiki sznurowej	Zbyszewo
61.	11-28/33	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XII-XIII w., średniowiecze	Kuleszewo
62.	11-28/26	cmentarzysko i osada	kultura pomorska	Kuleszewo
63.	11-28/31	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesnośredniowieczna XII-XIII w., średniowiecze	Kuleszewo
64.	11-28/25	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI/VII-VIII, i średniowiecze XII-XIV w.	Kuleszewo
65.	11-29/9	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze VI/VII-VIII, i średniowiecze XII-XIV w.	Kwakowo
66.	11-29/25	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI/VII-VIII i średniowiecze XII-XIV w.	Kruszyna
66a.	11-29/24	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kruszyna
66b.	11-29/23	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kruszyna
67.	12-29/11	cmentarzysko	kultura pomorska	Żelkówko
68.	12-29/10	cmentarzysko	kultura pomorska	Żelkówko
70.	12-29/5	cmentarzysko	kultura pomorska	Płaszewo
71.	12-29/51	cmentarzysko	kultura pomorska	Płaszewo
72.	12-29/52	cmentarzysko	kultura pomorska	Płaszewo
73.	12-29/27	osada	kultura amfor kulistych, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Żelkówko
74.	12-29/28	osada	kultura pucharów lejkatych, łużycko-pomorska, średniowiecze	Żelkówko
75.	11-27/115	cmentarzysko	kultura pomorska	Kczewo

Tabela 4

**Zestawienie stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej**

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Obręb
1.	9-27/75	osada	kultura łużycko-pomorska	Zębowo
2.	9-27/76	osada	kultura łużycko-pomorska	Zębowo
3.	9-27/73	osada	wczesne średniowiecze	Zębowo
4.	9-27/74	osada	wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
5.	9-28/82	osada	średniowiecze	Bolesławice
6.	9-28/83	osada	średniowiecze	Bolesławice
7.	9-28/84	osada	średniowiecze	Bolesławice
8.	9-28/85	osada	kultura łużycko-pomorska	Bolesławice
9.	9-28/85a	osada	kultura łużycko-pomorska	Bolesławice
10.	9-28/94	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze XII-XIV w.	Kobylnica
10a.	9-28/93	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kobylnica
11.	9-28/100	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
12.	9-28/99	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
13.	9-29/105	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
14.	9-29/103	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

15.	10-27/46	osada	Kultura łużycko-pomorska	Sycewice PGR
16.	10-27/45	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
17.	10-27/6	obozowisko	neolit	Sycewice
18.	10-27/62	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Komorzyn
	10-27/63	osada	wczesne średniowiecze	
19.	10-27/64	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Komorzyn
20.	10-27/68	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Komorzyn
21.	10-28/6	osada	kultura łużycko-pomorska	Sycewice PGR
22.	10-28/2	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
23.	10-28/3	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
24.	10-28/4	osada	kultura łużycko-pomorska	Sycewice PGR
25.	10-28/14	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
26.	10-28/15	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
27.	10-28/16	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
28.	10-28/19	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
29.	10-28/20	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Reblino
30.	10-28/22	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
31.	10-28/23	osada	schyłkowy neolit	Reblino
32.	10-28/24	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
33.	10-28/25	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Reblino
34.	10-28/27	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
35.	10-28/29	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Reblino
36.	10-28/36	osada	kultura łużycko-pomorska, późne średniowiecze	Reblino
37.	10-28/34	osada	kultura łużycko-pomorska, późne średniowiecze	Reblino
38.	10-28/32	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Reblino
39.	10-28/31	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Reblino
40.	10-28/53	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XI-XII w., późne średniowiecze	Reblino
41.	10-28/52	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
42.	10-28/42	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Reblino
43.	10-28/38	osada	wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Reblino
44.	10-28/46	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
45.	10-28/156	osada	kultura łużycka	Widzino
46.	10-28/155	osada	wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Widzino
47.	10-28/157	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
48.	10-28/161	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
49.	10-28/185	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
50.	10-28/184	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
51.	10-28/186	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
52.	10-28/183	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
53.	10-28/162	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
54.	10-28/181	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

55.	10-28/180	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
56.	10-28/176	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
57.	10-28/166	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
58.	10-28/167	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
59.	10-28/169	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
60.	10-28/172	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
61.	10-28/174	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
62.	10-28/173	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
63.	10-28/175	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
64.	10-28/177	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
65.	10-28/178	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
66.	10-28/130	osada	wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Widzino
67.	10-28/131	osada	pradzieje	Widzino
68.	10-28/176	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
69.	10-28/179	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
70.	10-28/192	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
71.	10-28/191	osada osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
72.	10-28/189	osada	kultura wielbarska	Kobylnica
73.	10-28/93	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
74.	10-28/86	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
75.	10-28/77	osada	kultura pomorska	Runowo
76.	10-28/73	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
77.	10-28/70	osada	kultura ceramiki sznurowej	Runowo
78.	10-28/74	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze, średniowiecze	Runowo
79.	10-28/71	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
80.	10-28/69	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Runowo
81.	10-28/68	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Runowo
82.	10-28/67	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Runowo
83.	10-28/64	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Stonowiczki
84.	10-28/125	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kończewo
85.	10-28/126	osada	kultura łużycko-pomorska	Kończewo
86.	10-28/122 10-28/124	osada osada	kultura łużycko-pomorska kultura łużycko-pomorska	Runowo
87.	10-28/123	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
88.	10-28/121	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
89.	10-28/117	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
90.	10-28/115 10-28/116	osada osada	kultura łużycko-pomorska kultura łużycko-pomorska	Runowo
91.	10-28/118	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
92.	10-28/119	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
93.	10-28/112	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
94.	10-28/111	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Runowo

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

95.	10-28/108	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
	10-28/109	osada	wczesne średniowiecze	
	10-28/110	osada	wczesne średniowiecze	
96.	10-28/105	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
97.	10-28/103	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
	10-28/104	osada	wczesne średniowiecze	
98.	10-28/106	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
99.	10-28/107	osada	Kultura łużycko – pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
100.	10-28/97	osada	średniowiecze XII-XIV w.	Runowo
101.	10-28/94	osada	kultura łużycko – pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
102.	10-28/99	osada	kultura łużycka	Runowo
103.	10-28/101	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska	Runowo
104.	10-29/77	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska	Kobylnica
105.	10-29/80	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
106.	10-29/61	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
107.	10-29/60	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
108.	10-29/31	osada	wczesne średniowiecze IX-X i średniowiecze XII-XIII	Łosino
109.	10-29/32	osada	kultura wielbarska, średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
110.	10-29/36	osada	wczesne średniowiecze	Łosino
111.	10-29/37	obozowisko	schyłkowy neolit, wczesny brąz	Łosino
112.	10-29/33	osada	kultura łużycko-pomorska	Łosino
113.	10-29/34	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
114.	10-29/45	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
115.	10-29/44	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
116.	10-29/40	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
117.	10-29/38	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
118.	10-29/39	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
119.	10-29/48	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
120.	10-29/46	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
121.	10-29/47	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
122.	10-29/50	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
123.	10-29/54	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
124.	10-29/51	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz	Łosino
125.	10-29/52	osada	kultura łużycko-pomorska	Łosino
126.	10-29/53	osada	Kultura łużycko-pomorska	Łosino
127.	10-29/143	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
128.	10-29/55	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
129.	10-29/56b	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
130.	10-29/56	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
131.	10-29/56a	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
132.	10-29/57	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

133.	10-28/138	osada	wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Sierakowo
134.	11-28/45	obozowisko	neolit	Kończewo
136.	11-28/44	obozowisko	kultura ceramiki sznurowej	Kończewo
137.	11-28/61	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
138.	11-28/47	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
139.	11-28/50	osada	kultura wielbarska	Kończewo
140.	11-28/52	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
141.	11-28/49	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
142.	11-28/51	osada	kultura łużycko-pomorska , późne średniowiecze	Kończewo
143.	11-28/43	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kuleszewo
144.	11-28/40	osada	wczesne średniowiecze IX-XI w.	Kuleszewo
145.	11-28/38	osada	kultura łużycko-pomorska	Kuleszewo
146.	11-28/65	osada	kultura łużycko-pomorska	Luleminko-Maszkowo
147.	11-28/5	osada	wczesne średniowiecze	Słonowice
148.	11-28/4	osada	kultura ceramiki sznurowej, pomorska, wczesne średniowiecze	Słonowice
149.	11-28/12	osada	wczesne średniowiecze	Słonowiczki
150.	11-28/10	osada	wczesne średniowiecze	Słonowiczki
151.	11-28/20	osada	kultura łużycko-pomorska	Słonowiczki
152.	11-27/118	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kczewo
153.	11-27/117	obozowisko	neolit	Kczewo
154.	11-27/116	obozowisko?	mezolit?	Kczewo
155.	11-27/103	osada	wczesne średniowiecze	Kczewo
156.	11-27/104	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Kczewo
157.	11-27/105	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Kczewo
158.	11-27/114	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kczewo
159.	11-27/106	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kczewo
160.	11-27/108	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kczewo
161.	11-27/107	osada	wczesne średniowiecze	Kczewo
162.	11-27/102	osada	neolit, wczesne średniowiecze	Kczewo
163.	11-27/100	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Słonowiczki
164.	11-27/101	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Słonowiczki
165.	11-27/99	osada	kultura łużycko-pomorska	Słonowiczki
166.	11-27/120	osada	kultura łużycko-pomorska	Bzowo
167.	11-27/82	osada	kultura łużycko-pomorska	Bzowo
168.	11-27/58	osada	kultura łużycko-pomorska	Bzowo
169.	11-27/51	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Bzowo
170.	11-27/53	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Bzowo
171.	11-27/78	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Bzowo
172.	11-27/75	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Bzowo
173.	11-27/74	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

174.	11-27/73	osada	kultura oksywska, wczesne średniowiecze	na granicy obr. Bzowo-Ściegnica
175.	11-27/71	osada	kultura oksywska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
176.	11-27/70	osada	kultura oksywska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
177.	11-27/11	osada	wczesne średniowiecze	Ściegnica
178.	11-27/89	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
179.	11-27/90	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
180.	11-27/92	osada	neolit, wczesne średniowiecze	Ściegnica
181.	11-27/4	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
182.	11-27/86	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Wrząca
183.	12-27/5	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	Ściegnica
184.	12-28/9	osada	neolit	Zbyszewo
185.	12-28/1	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Zbyszewo
186.	12-28/6	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Zbyszewo
187.	12-28/4	osada?	pradzieje	Zbyszewo
188.	12-28/10	obozowisko	neolit	Zbyszewo
189.	12-28/11	obozowisko	neolit	Zagórki
190.	12-28/20	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Lulemino
191.	12-28/24	osada	kultura łużycko-pomorska	Płaszewo
192.	12-29/54	osada	wczesne średniowiecze	Płaszewo
193.	12-29/57	osada	wczesne średniowiecze	Płaszewo
194.	12-29/59	osada	wczesne średniowiecze, późne średniowiecze	Płaszewo
195.	12-29/60	osada	wczesne średniowiecze, późne średniowiecze	Płaszewo
196.	12-29/67	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Płaszewo
197.	12-29/68	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Płaszewo
198.	12-29/70	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Płaszewo
199.	12-29/72	osada	kultura amfor kulistych	Płaszewo
200.	12-29/9	osada	neolit, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
201.	12-29/8	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kruszyna
201a.	12-29/4	obozowisko	neolit	Kruszyna
202.	12-29/35	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Żelkówko
203.	12-29/38	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Żelkówko
204.	12-29/32	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
205.	12-29/15	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
206.	12-29/17	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
207.	12-29/37	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
208.	12-29/43	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
209.	12-29/49	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
210.	12-29/19	osada	kultura wielbarska, średniowiecze	Żelkówko
211.	12-29/40	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

212.	12-29/21	osada	neolit, kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
213.	12-29/22	osada	neolit, kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
214.	12-29/30	osada	kultura wielbarska	Żelkówko
215.	12-29/31	osada	kultura wielbarska	Żelkówko
216.	12-29/45	osada	kultura wielbarska	Żelkówko
217.	12-29/39	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
218.	12-29/25	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
219.	12-29/26	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
220.	11-29/44	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
221.	11-29/45	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
222.	11-29/42	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Żelkówko
223.	11-28/39	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
224.	11-29/46	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
225.	11-29/29	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
226.	11-29/30	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Kruszyna
227.	11-29/43	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Żelkówko
228.	11-29/12	osada	schyłkowy neolit, pradzieje	Kwakowo
229.	11-29/28	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
230.	11-29/27	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
231.	11-29/26	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
233.	11-29/35	osada	średniowiecze XII-XIV w.	Lulemino
234.	11-29/34	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XI-XIV w.	Lulemino
235.	11-29/36	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lulemino
236.	11-29/37	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lulemino
237.	11-29/33	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XI-XIV w.	Kwakowo
238.	11-29/10	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
239.	11-29/8	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
240.	11-29/21	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
241.	11-29/5	osada	kultura łużycko-pomorska	Kwakowo
242.	11-29/6	osada	średniowiecze XII-XIV w.	Kwakowo
243.	11-29/17	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
244.	11-29/16	osada	kultura oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
245.	11-29/15	osada	Kultura oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze XI-XII w.	na granicy obr. Kwakowo – Luleminko-Maszkowo
246.	11-29/14	osada	kultura wielbarska	Kwakowo
247.	11-29/20	osada	kultura oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze i średniowiecze IX-XI w.	Kwakowo
248.	11-29/49	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Lubuń
249.	11-29/50	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Lubuń
250.	11-29/54	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
251.	11-29/52	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

252.	11-29/53	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
253.	11-29/56	osada	wczesne średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
254.	11-29/58	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Lubuń
255.	11-29/59	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VIII-IX w. i średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
256.	11-29/60	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Lubuń
257.	11-29/61	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
258.	11-29/62	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
259.	11-29/63	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
260.	11-29/65	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
261.	11-29/74	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XII-XIII w.	Lubuń
262.	11-29/22	osada	schyłkowy neolit	Kwakowo

OBJAŚNIENIA DO TABELI:

GRODZISKO – miejsce dawnego grodu warownego, w miejscu którego zachowały się widoczne na powierzchni ślady wałów i fosy

OSADY, PUNKTY OSADNICZE, CMENTARZYSKA PŁASKIE – w miejscach tych pod powierzchnią ziemi istnieje możliwość natrafienia na obiekty archeologiczne (jamy, groby, paleniska)

CMENTARZYSKA KURHANOWE – miejsce występowania nasypów kamiennych lub piaszczysto-kamiennych, w których występują pochówki ludzkie

CHRONOLOGIA:

- neolit - 4000 p.n.e. – 1700 p.n.e.
- epoka brązu - 1700 lat p.n.e. – 650 p.n.e.
- wczesna epoka żelaza - 650 – początek n.e.
- okres wpływów rzymskich - początek n.e. – VI wiek n.e.
- wczesne średniowiecze - VI – XII wiek n.e.
- średniowiecze - XII – XV wiek n.e.

2. Uwarunkowania dziedzictwa kulturowego (poza archeologią)

2.1. Charakterystyka zasobu

Gmina Kobylnica jest bardzo zasobna w budownictwo historyczne o różnych funkcjach, które powstawało od wieków średnich przez wiek XVIII, aż do XIX i XX wieku. Najliczniej reprezentowana jest architektura i budownictwo XIX-wieczne, począwszy od kościołów, dalej zespoły pałacowo-folwarczne i budownictwo zagrodowe. Sieć osadnicza na terenie gminy jest bardzo gęsta. Przeważają miejscowości należące niegdyś do majątków ziemskich, w których istniała siedziba właściciela z parkiem oraz folwark. Wsi o wyłącznie zabudowie zagrodowej jest niewiele Bolesławice, Komorzyn, Kruszyna, Widzino, Zębowo.

Pałace i dwory (7) to głównie budowle klasycystyczne i późnoklasycystyczne (Sierakowo Słupskie, Zajączkowo, Kończewo, Żelki) powstałe w okresie gwałtownego rozwoju rolnictwa na ziemiach pruskich (połowa XIX - druga połowa XIX wieku) i znacznego wzrostu dochodów dużych majątków ziemskich. Większość z nich wpisana do rejestru zabytków, zachowała swoją pierwotną formę. Eklektyczne pałace w Ściegnicy, Dobrzęcinie i Zagórkach to budowle o różnym stopniu zachowania. Jedynie pałac w Ściegnicy przetrwał bez większych zmian. Pozostałe znacznie zmieniły swój wygląd. Pałacom towarzyszą w każdym przypadku założenia parkowe w stylu krajobrazowym.

Parki będące pozostałością zespołów pałacowo-parkowych zachowały się w 15 miejscowościach. Są to XIX-wieczne parki krajobrazowe o różnym stopniu zachowania, w tym 3: w Bzowie, Łosinie i Sycewicach, wpisane do rejestru zabytków.

Szybki wzrost gospodarki rolnej w XIX wieku spowodował też powstanie dużych **założeń folwarcznych** (17). Podwórza gospodarcze z budynkami pochodzącymi z 2 połowy XIX – 1 ćwierćwiecza

XX wieku zmieniły swój pierwotny układ. W większości zachowanych folwarków obiekty są w złym stanie technicznym. Nieużytkowane lub wykorzystywane sporadycznie ulegają galopującej dewastacji.

Budownictwo sakralne (6) dość liczne na terenie gminy to budowle prezentujące różne style i tradycje budowlane. Przeważają kościoły murowane. Budownictwo o konstrukcji szachulcowej reprezentuje tylko XVIII-wieczny kościół w Kuleszewie.

Wszystkie kościoły murowane mają średniowieczną metrykę – z tych czasów pozostały wieże kościelne. Jedynie w Sierakowie oprócz wieży zachowała się gotycka nawa, chociaż z neogotyckim prezbiterium z początku XX wieku. Do gotyckich wież dodane zostały później nawy i tak: w Zębowie w XVIII wieku; w Kwakowie w 1865 r. eklektyczny korpus z kamienia; w Słonowicach neogotycki z XIX/XX wieków; w Kobylnicy w 1931 r. bez wyraźnych cech stylowych.

Zabudowa zagrodowa to głównie budynki mieszkalne z XIX i XX wieku. Niewiele już zachowało się budynków o konstrukcji szachulcowej, a pozostałe są źle remontowane, co zaciera ich pierwotne walory architektoniczne. Zdecydowana większość to proste budynki murowane, często o dobrych proporcjach, czasami ze skromnym detalem architektonicznym.

Budynki kolejowe zachowane w czterech miejscowościach: Kobylnica, Reblino, Sycevice, Słonowice to typowe obiekty o tej funkcji z początku XX wieku.

Cmentarze poewangelickie z XIX wieku zostały po wojnie mocno zdewastowane. Dziś zostały po nich miejsca, w różnym stopniu zachowany drzewostan i w niewielkim procencie zachowane elementy kultury sakralnej.

2.2. Charakterystyka miejscowości o szczególnych walorach kulturowych

Przedstawiony poniżej szczegółowy opis został opracowany dla miejscowości o znacznym lub bardzo dużym stopniu zachowania historycznej zabudowy:

Kobylnica – duża wieś wielodrożnica

Pierwsza znana wzmianka o miejscowości ukazała się w dokumentach z 1315 r. W XVIII w. północna część wsi będąca własnością rodu Puttkamerów z Płaszewka znalazła się w rękach państwa podlegając urzędowi w Słupsku. Część południowa (Adlig Kublitz, później Kobylniczka) z folwarkiem położonym w dzisiejszej miejscowości Otok, pozostała własnością Puttkamerów z Łosina aż do czasów parcelacji majątku w 1910 r. W 1939 r. w Kobylniczce były 54 gospodarstwa chłopskie, w Kobylnicy 84. Dobrze rozwijał się handel i rzemiosło m.in. ze względu na bliskie sąsiedztwo Słupska.

Kobylnica jest obecnie dużą wsią obejmującą istniejące przed wojną dwie miejscowości sąsiadujące bezpośrednio ze sobą Kobylnicę (Kublitz) i Kobylniczkę (Adlig Kublitz). Zabudowa historyczna, zachowana w znacznej części, to przede wszystkim XX-wieczne budownictwo murowane.

Z XIX-wiecznej zabudowy zagrodowej o konstrukcji szachulcowej pozostały tylko pojedyncze budynki mieszkalne, np. przy ulica Główniej 38 i 40. Przy ulicy Witosa nr 2 zachował się budynek mieszkalny i stodoła, a jest to przykład charakterystycznego dla Kobylnicy rozplanowania zabudowy zagrodowej. Pierwotny układ zagrody to budynek bramny od strony drogi, z lewej i prawej strony budynki gospodarcze, np. stajnia, stodoła, a na wprost budynku bramnego chałupa. Jedynie zagrody przy ulica Główniej miały inny układ z budynkiem mieszkalnym od strony ulicy.

Budynki murowane pochodzą z różnych lat 1 połowy XX wieku. Są to zarówno budynki jedno- lub wielorodzinne, o prostych bryłach i dobrych proporcjach, z dachami dwuspadowymi lub naczółkowymi:

- budynki z przełomu XIX i XX wieku, jednokondygnacyjne o elewacjach z cegły klinkierowej, bryłą przypominające domy o konstrukcji szachulcowej – ulica Główna nr 15, 42, 49, Widzińska nr 28,
- budynki z początku XX wieku, jednokondygnacyjne z półpiętrzem mieszkalnym lub półpiętrzem poddasza z dachami 2-spadowymi o niskim nachyleniu, pierwotnie z elewacjami z cegły licówki, obecnie część otynkowana, i dekoracją architektoniczną wykonaną w tynku, np. ulica Główna 11,
- budynki z początku XX wieku, dwukondygnacyjne w formie małomiasteczkowych kamienic, dziś pozbawione w dużym stopniu dekoracji architektonicznej, np. ulica Główna nr 22,
- budynki z lat 30-tych XX wieku, w większości wielorodzinne, dwukondygnacyjne z dachami dwuspadowymi lub naczółkowymi, często z wystawkami, np. ul. Kolejowa 11-15. Na wyróżnienie zasługują budynki o nietypowej, bardziej złożonej formie – budynek przy ulicy Witosa nr 4 z 1911 r.

z zachowaną pierwotną stolarką okienną i drzwiową, budynek przy ulicy Witosa nr 18 z lat 30-tych XX wieku z półokrągłym ryzalitem, budynek przy ulicy Widzińskiej nr 20 z początku XX wieku o bogatym detalu architektonicznym.

Najbardziej cenną budowlą w miejscowości jest XX-wieczny kościół z gotycką wieżą. W sąsiedztwie kościoła położony jest zespół młyński.

Nowych inwestycji w Kobylnicy jest sporo, chociaż w części historycznej zabudowy są to umiarkowanie liczne przykłady.

Komorczyn – mała ulicówka z zabudową zagrodową

Zachowało się niewiele przekazów o wsi. Wiadomo, że w XVI w. i później należała do majątku Kczewo i rodziny von Kleist. W XVIII w. przechodzi na własność rodziny von Krockow, w obręb majątku Słonowice i Dobrzęcino. Po uwłaszczeniu chłopów na początek XIX wieku samodzielna wieś chłopska.

We wsi zachowała się znaczna ilość XIX-wiecznej zabudowy zagrodowej, a układ przestrzenny z tego czasu tylko w niewielkim stopniu został zmieniony współcześnie.

Zabudowę tę stanowią budynki mieszkalne o konstrukcji szachulcowej z 1 połowy XIX wieku oraz późniejsze murowane z 2 połowy XIX wieku, z towarzyszącymi im murowanymi budynkami gospodarczymi z końca XIX wieku i początku XX wieku.

Szachulcowych chałup zachowało się niewiele (nr 7, 13, 22, 23), najcenniejszą jest nr 7, obecnie otynkowana, ale z zachowaną pierwotną stolarką okienną i drzwiową.

Murowane budynki mieszkalne powtarzają często formę budynków o konstrukcji ryglowej – parterowe z naczółkowymi dachami. Ingerencja nowej zabudowy – niewielka.

Kończewo – średnia wielodrożnica, majątek i zabudowa chłopska

Informacje o wsi pojawiają się już w XIV wieku. Od XV wieku do końca XVIII wieku wieś w rękach rodziny von Massow. Od początku do lat 70-tych XIX wieku majątkiem władają kolejno rodziny von Kleist i von Manntentffel. Od 70-tych lat XIX wieku wieś przeszła na własność rodziny mieszczańskiego pochodzenia von Siemers.

W 1784 r. we wsi był folwark, 10 chłopów, nauczyciel i kowal. W 1938 r. w skład majątku wchodziło 504 ha ziemi.

Zabudowa wsi Kończewo usytuowana została po obu stronach drogi biegnącej z Sierakowa do Kuleszewa oraz przy dwóch równoległych drogach wewnętrznych, biegnących od skrzyżowania drogi głównej w kierunku północno-zachodnim. Drogi te prowadzą do położonego na skraju wsi zespołu pałacowo-parkowego i folwarcznego.

Zespół pałacowo-parkowy wpisany do rejestru zabytków zachował się w niezmienionej formie, pałac późnoklasycystyczny, park o charakterze krajobrazowym. Od zachodu sąsiaduje z podwórzem folwarcznym zabudowanym w dużym stopniu zachowanymi budynkami gospodarczymi z 2 połowy XIX wieku. W skład zespołu folwarcznego wchodzi również budynki mieszkalne pracowników folwarcznych. Domy te usytuowane zostały nie w jednym zwartym zespole, ale rozrzucone w różnych miejscach wsi przy ulicy Parkowej, Kolejowej i Głównej. Są to dwojaki z czerwonej cegły o zgrabnych dachach naczółkowych i dwuspadowych oraz otynkowane z wysokimi dwuspadowymi dachami.

Zabudowa zagrodowa o konstrukcji szachulcowej reprezentowana jeszcze w latach 80-tych przez 9 budynków mieszkalnych i gospodarczych, dziś stanowi nikły procent historycznej zabudowy wsi.

Pozostały jedynie 4 budynki mieszkalne, w tym dwa otynkowane, jeden w złym stanie technicznym oraz usytuowany na południowym skraju wsi (nr 39) – ze względu na katastrofalny stan techniczny nie został ujęty w ewidencji konserwatorskiej.

Mieszkalne budynki jednorodzinne to przede wszystkim domy o prostych bryłach z 2-spadowymi dachami, z końca XIX - 1 ćwierćwiecza XX wieku, które można podzielić na trzy typy w zależności od materiału i opracowania elewacji:

- budynki o elewacjach z czerwonej cegły – ul. Główna 33, ul. Szkolna 6, ul. Kolejowa 5,
- budynki z cegły sylikatowej – ul. Kolejowa 1, ul. Polna 2,
- budynki otynkowane – ul. Główna 6, 7, 9, ul. Kolejowa 9, ul. Szkolna 10. Większość zabudowy wsi Kończewo to budynki historyczne z XIX i XX wieków, współczesne zmiany przestrzeni miejscowości

są niewielkie.

Lubuń – średnia ulicówka z majątkiem i zabudową zagrodową

Miejscowość wymieniana już w dokumentach z XIII wieku. W następnym stuleciu własność rodziny von Bellow i Ketelhodt. W koniec XV w. we władaniu księcia Bogusława, a później Lubuń był jedną z 18-tu wsi królewskich podlegających pod zarząd w Słupsku. W 1914 r. wymienia się trzech właścicieli majątków chłopskich o areale około i ponad 100 ha, a w 1920 r. właściciela majątku rycerskiego o pow. 310 ha Karla Ludwika Zielke.

W 1784 r. we wsi znajdował się folwark i m.in. 12 gospodarstw chłopskich, szkoła i kuźnia. W 1938 r. w Lubuniu było 46 gospodarstw chłopskich, w tym 17 od 20 do 100 ha.

Zabudowa miejscowości składa się z trzech zespołów:

- dworsko-parkowego – z nieistniejącą dziś siedzibą właściciela majątku, a położonego na skraju wsi w jej południowej części. Z pierwotnego zespołu pozostał tylko niewielki park z 2 połowy XIX wieku, a dodatkowym elementem związanym z tym zespołem jest dom ogrodnika z 1 ćwierćwiecza XX wieku, obecnie budynek mieszkalny nr 16,
- folwarcznego – w skład którego wchodzi podwórze gospodarcze z nieistniejącymi lub zrujnowanymi budynkami gospodarczymi oraz budynki mieszkalne pracowników folwarku z 2 połowy XIX wieku (nr 13-15) oraz dom kowala i kuźnia z 1 ćwierćwiecza XX wieku (nr 18). Ta część założenia sąsiaduje od południa i zachodu z założeniem dworsko-parkowym),
- zabudowy zagrodowej – usytuowanej po obu stronach głównej drogi wiejskiej, skracającej w środku wsi na wschód i rozwidlającej się w dwie równoległe do siebie drogi. Zabudowa położona po północnej stronie głównej drogi ma charakter rozproszony z zagrodami malowniczo usytuowanymi na nierównościach terenu. Zdecydowana większość tej zabudowy pochodzi z lat 20-tych XX wieku. Budynki mieszkalne to budynki murowane z klocków cementowych lub murowane z cegieł i otynkowane, o bryłach z dobrymi proporcjami, dachach dwuspadowych, naczółkowych lub łamanych, niektóre z dekoracją elewacji w postaci boni, z inicjałami właścicieli i datą budowy. Budynkom mieszkalnym towarzyszą murowane budynki gospodarcze z tego samego okresu.

Przy rozwidleniu głównej drogi po jej południowej stronie znajduje się dawna szkoła, obecnie świetlica (budynek nr 10) z połowy XIX wieku. Nową szkołę (budynek nr 9) z budynkiem mieszkalnym i gospodarczym wybudowano w 1939 r.

Przed zasadniczą przebudową wsi w latach 20-tych w Lubuniu przeważała zapewne zabudowa o konstrukcji szachulcowej. Sugeruje taki typ zabudowy zdjęcie z 1910 r., a także pozostałe pojedyncze budynki mieszkalne (nr 6, 41) pochodzące z połowy i 2 połowy XIX wieku.

Jeszcze jednym elementem historycznej przestrzeni miejscowości jest cmentarz położony po północnej stronie głównej drogi wiejskiej. Dawniej ewangelicki, dziś czynny cmentarz katolicki z miejscem, gdzie ustawione zostały w dużej ilości zachowane żeliwne krzyże z końca XIX wieku – z lat 30-tych XX wieku. Przed cmentarzem od strony drogi współczesny kościół.

Mimo swojego późnego pochodzenia zabudowa Lubunia stanowi wartościowy zespół ze względu na swoją jednorodność, położenie w krajobrazie i niezmienny współcześnie charakter i rozplanowanie. Ze względu właśnie na walory architektoniczno-krajobrazowe oraz prawie w całości niezmienny układ wieś została objęta strefą ochrony konserwatorskiej (ochrona krajobrazu kulturowego) (strefa wyznaczona w pierwotnym Studium; w niniejszej zmianie, na rysunku jako cenny układ urbanistyczny wsi).

Reblino – średnia wielodrożnica, wieś chłopska i majątek ziemski

Wieś wymieniona w dokumencie z 1500 r., wtedy lenno rodziny von Massow. Później w rękach wielu właścicieli z różnych rodzin, m.in. Puttkamerów, Bellowów, Gottberga. Od 1897 r. do czasów II wojny światowej w posiadaniu rodziny von Zitzewitz.

Wieś z zespołem folwarcznym o budynkach gospodarczych z XIX i XX wieku, usytuowanym w sąsiedztwie parku we wschodniej części miejscowości. Zabudowa podwórza folwarcznego zachowała się w nikłej części, natomiast domy mieszkalne dawnych pracowników folwarcznych z 1 ćwierćwiecza XX wieku w bardzo dużym procencie. Są to dawne dwojaki i czworaki, o różnej

architekturze, np. z dachami naczółkowymi, z półpięterkiem. Z zabudowy zagrodowej szczególnie cennej ze względu na tradycyjną konstrukcję budynków, zachowało się niewiele tj. budynek mieszkalny (ul. Kręta nr 15). Pozostałe budynki mieszkalne to przeważnie murowane domy o prostych bryłach z dwuspadowymi dachami. Jedynie budynek przy ulicy Krętej nr 21 zasługuje na wyróżnienie ze względu na detal architektoniczny elewacji. W północnej części miejscowości, na jej skraju znajduje się zespół zabudowy kolejowej z początku XX wieku.

Zabudowa historyczna miejscowości zachowała się w dość znacznej liczbie. Przy ulicy Krętej czy Długiej powstały współcześnie nowe budowle o prostych i niezbyt pasujących do starej zabudowy bryłach.

Runowo Sławińskie – z zabudową położoną wokół stawu, wieś chłopska i majątek ziemski

Pierwsze informacje o wsi pochodzą z XV wieku. Prawie bez przerwy w posiadaniu rodziny von Bellow. W koniec XIX wieku majątek liczył 418 ha.

Zespół pałacowo-folwarczny położony we wschodniej części miejscowości zachował się w szczątkowej formie. Nie zachował się dwór, park z niezbyt licznie pozostałym starodrzewiem. Spośród budynków gospodarczych dawnego folwarku zachowały się trzy zlepięte w jedną bryłę, natomiast zdecydowana większość nie przetrwała do naszych czasów. W większym procencie pozostały budynki robotników folwarcznych rozproszone wokół stawu i położone przy wylocie w kierunku Słonowic. Najcenniejszymi obiektami są XIX-wieczne budynki o konstrukcji szachulcowej (4 mieszkalne i 3 gospodarcze).

Zabudowa historyczna miejscowości zachowała się w dość znacznej liczbie.

Sycewice – średnia wielodrożnica, majątek ziemski i wieś chłopska

Nazwa miejscowości pochodzi od nazwiska rodu Zitzewitz, którego przedstawiciele od początku XV w. do 1945 r. byli właścicielami majątku. W XIX wieku Wilhelm von Zitzewitz był jednym z największych posiadaczy ziemskich w powiecie słupskim. Majątek w Sycewicach obejmował w końcu XIX wieku 882 ha ziemi, w 1938 r. 934 ha. W 1939 r. we wsi było 30 gospodarstw chłopskich.

Zabudowa miejscowości składa się z następujących elementów historycznej zabudowy i terenów zieleni:

- park krajobrazowy z pierwszego ćwierćwiecza XX wieku wpisany do rejestru zabytków, pierwotnie wraz z nieistniejącym dziś pałacem tworzący zespół rezydencjalny. Na terenie parku znajduje się cmentarz rodowy właścicieli majątku. Rozległy park zajmuje zachodnią część miejscowości,
- zespół folwarczny, współcześnie zmieniony z zachowanymi nielicznymi budynkami gospodarczymi i mieszkalnymi z końca XIX wieku.

Gorzelnia, rządcówka i budynek mieszkalny przy ulicy Pocztovej nr 7, to budynki o znacznych walorach architektonicznych o elewacjach z czerwonej cegły, a pochodzące z końca XIX wieku,

- budynki zagrodowe: jeszcze w lata 80-tych istniały we wsi nieliczne wprawdzie budynki mieszkalne i gospodarcze z XIX wieku o konstrukcji szachulcowej, położone po zachodniej stronie drogi biegnącej ze Słupska wokół większego stawu. Do dziś zachowały się jedynie murowane budynki mieszkalne i gospodarcze oraz pojedyncze budynki gospodarcze o konstrukcji szachulcowej, położone po przeciwnej, zachodniej stronie drogi, a wybudowane zostały w końcu XIX i początku XX wieku. Domy te, o prostych bryłach z dachami dwuspadowymi lub naczółkowymi prezentują typ zabudowy charakterystyczny dla tego czasu,
- budynki stacyjne z 2 połowy XIX wieku i początku XX wieku.

W Sycewicach współcześnie powstało dużo nowej zabudowy, szczególnie po wschodniej stronie drogi biegnącej ze Słupska. Dobrze natomiast jest zachowany historyczny układ przestrzenny zachodniej części miejscowości z zabudową zagrodową.

Widzino – średnia wielodrożnica, wieś chłopska i majątek ziemski

Jedna z najstarszych miejscowości w powiecie słupskim, wymieniona już w dokumentach z 1281 r. w średniowieczu w posiadaniu klasztoru norbertanek ze Słupska. W czasie reformacji od 1522 r. w zarządzie ksiądzem. W 1810 r. gospodarstwa chłopskie zostały uwłaszczone. W XIX wieku aż do czasów wojny we wsi majątek ziemski liczący 232 ha, który był własnością rodziny Rieckoniec.

W 1939 r. w Widzinie było 76 gospodarstw chłopskich. Największe gospodarstwa liczyły po 80, 60, a w większości po 20 i 30 ha.

We wsi istniał niegdyś niewielki majątek położony w północnej części z podwórzem folwarcznym oraz prawdopodobnie siedzibą właściciela majątku w otoczeniu parku. Zabudowa podwórza gospodarczego nie zachowała się, na jej miejscu powstały nowe budynki. Nie zachował się również pałac czy dwór, pozostał jedynie park. Przy drodze z Kobylnicy, po jej południowej stronie zachowały się pierwotnie budynki mieszkalno-gospodarcze, obecnie w większości część gospodarcza zaadaptowana na mieszkania, dawnych pracowników folwarcznych (ulica Główna nr 5, 7, 9, 13, 17, 19, 21, 23). Są to budynki zapewne z lat 20-tych XX wieku murowane i otynkowane, parterowe o prostej bryle i z dachami naczółkowymi, tworzące zwarty zespół zabudowy.

Zabudowa zagrodowa miejscowości jest niejednorodna, zarówno jeśli chodzi o czas powstania, jak i materiał konstrukcyjny. Z dosyć sporej grupy budynków mieszkalnych o konstrukcji szachulcowej z 1 i 2 połowy XIX wieku większość jest współcześnie otynkowana lub częściowo przemurowana. Budynki murowane z czerwonej cegły lub otynkowane z końca XIX wieku lub lat 20-tych XX-tego wieku to domy o prostej bryle z dachami dwuspadowymi.

W miejscowości jest duża ilość współczesnych inwestycji, a są to domy nie pasujące do zachowanej historycznej zabudowy, często o znacznie większej kubaturze.

Wrząca – duża ulicówka, majątek ziemski i wieś chłopska

Pierwsze wzmianki o miejscowości pochodzą z początek XV wieku. Do XVIII wieku lenno rodziny von Kleist. W XVI w. część majątku przez krótki czas jest w posiadaniu rodziny von Below, a w XVII wieku von Puttkamer i von Krockow. W 1705 r. właścicielem majątku jest Jürgen David von Kameke, a od 1742 r. części dóbr w posiadaniu rodziny Schiebel von Schiebelstein. Od 1773 r. cały majątek w rękach rodziny von Krockow. W 1811 r. dobra dzierżawione są przez Christiana Eggerta Neumanna. W 1861 r. Wrzącą kupuje Heinrich Treichel, w 1870 r. von Blumenthal, a następnie Heinrich Puttkamer.

Zabudowa miejscowości składa się z trzech zespołów:

- pałacowo-parkowy – z nieistniejącą dziś siedzibą właściciela majątku, a położonego w północno-zachodniej części wsi. Z pierwotnego zespołu pozostał tylko park z 2 połowy XIX wieku, a dodatkowym elementem związanym z tym zespołem jest rządcówka z lata 20-tych XX wieku położona na skraju parku,
- folwarczy – położony po zachodniej stronie głównej drogi wiejskiej, sąsiadujący od zachodu z parkiem. Zabudowa podwórza gospodarczego została współcześnie mocno zniekształcona poprzez wyburzenia, nowe inwestycje, remonty. Nie ujęty w ewidencji konserwatorskiej, poza budynkami mieszkalnymi dawnych pracowników folwarcznych (nr 62-64) z lata 20-tych XX wieku,
- zabudowy zagrodowej – najstarszym rodzajem zabudowy są budynki mieszkalne i gospodarcze z 2 połowy XIX wieku o konstrukcji szachulcowej, położone w południowej części wsi. W tym fragmencie miejscowości zachowana została w bardzo dużym stopniu historyczna zabudowa. Prócz budynków o konstrukcji szachulcowej występują budynki murowane XX-wieczne (zagrody nr 16-44). W tym czasie budynki o konstrukcji ryglowej zastąpiono budynkami murowanymi, ale powtarzającymi bryłę tych wcześniejszych, zarówno w proporcjach jak i m.in. przez formę dachów. Tę część miejscowości ujęto strefą ochrony konserwatorskiej. Jednorodnym i harmonijnym zespołem są zagrody położone przy drodze biegnącej od głównej drogi na zachód (nr 11-15) pochodzące z lat 20-tych XX wieku z budynkami mieszkalnymi o prostej, ale dobrej bryle z 2-spadowymi dachami.

Stopień zachowania historycznej zabudowy wsi jest znaczny. Największą współczesną inwestycją są bloki w północnej części wsi. Część południową wsi, ze względu na zwarty i niezmienny układ zagród, a także ze względu na występowanie w tej części najstarszych obiektów o tradycyjnej konstrukcji objęto strefą ochrony konserwatorskiej (strefa wyznaczona w pierwotnym Studium; obecnie, na rysunku jako cenny układ urbanistyczny wsi).

Zębowo – mała ulicówka

Wieś wzmiankowana w XV w. jako lenno rodziny von Bellow należąca do dóbr Redęcin-Zębowo. W rękach tej rodziny pozostaje do lata 20-tych XX wieku. W tym czasie na skutek kryzysu gospodarczego wieś zostaje sprzedana Pomorskiemu Towarzystwu Ziemskiemu, które sprowadziło do Zębowa 23 nowych osiedleńców.

Niewielka wieś z kościołem i zabudową zagrodową z budynkami mieszkalnymi o konstrukcji szachulcowej z 1822 r. z 2 połowy XIX wieku, prezentującymi przykłady tradycyjnego dla tego regionu budownictwa oraz budynki murowane z końca XIX wieku do lat 20-tych XX wieku o różnorodnej formie. Na terenie parku otaczającego kościół znajduje się dawna okazała plebania o charakterystycznej dla lat 30-tych XX wieku bryle.

Stopień współczesnych realizacji budowlanych w miejscowości znikomy.

2.3. Źródła i przyczyny zagrożeń elementów dziedzictwa kulturowego

Zagrożenia dotyczą przede wszystkim budownictwa mieszkalnego i pofolwarcznego, a wynikają przede wszystkim z niemożności ich właściwego utrzymania, a także ze sposobów ich remontowania.

- 1) Zła sytuacja ekonomiczna właścicieli domów mieszkalnych, powoduje, że nie są przeprowadzane remonty bieżące, ani konieczne niekiedy remonty kapitalne;
- 2) Źle prowadzone remonty i adaptacje:

Prawie wszystkie obiekty o konstrukcji szachulcowej jakie zachowały się na terenie gminy zostały otynkowane, w dużej części zmieniono w elewacjach wielkość otworów okiennych, w części dobudowano murowane ganki. Zmiany te doprowadziły do znacznej utraty walorów architektonicznych tego budownictwa.

Nagminna stała się zmiana wielkości otworów okiennych przede wszystkim w murowanych budynkach historycznych. Powoduje to zachwianie pierwotnych proporcji architektonicznych obiektów, z ewidentną szkodą dla nich.

Przebicie z dwóch pierwotnych otworów okiennych jednego, nie powoduje zdecydowanie lepszego doświetlenia wnętrza, a w sposób drastyczny burzy proporcje elewacji opracowanej wcześniej w sposób przemyślany.

Różny sposób prowadzenia remontów zewnętrznych przez właścicieli poszczególnych części budynku np. dawny czworak, zajmowany obecnie przez cztery rodziny, ma w każdym fragmencie zmienioną w różny sposób wielkość otworów okiennych, inny kolor elewacji, czy inne pokrycie dachu (dachówka, eternit, blacha). Wprowadzony w ten sposób chaos nie wpływa na estetykę zachowanej zabudowy, a powoduje jej degradację.

Zły stan techniczny obiektów pofolwarczych spowodowany brakiem użytkownika lub brakiem prowadzonych remontów bieżących przez dzierżawców tych obiektów. Większość budynków pofolwarczych jest nieużytkowana. Nie zabezpieczone przed zniszczeniem w odpowiednim czasie teraz grożą zawaleniem;

- 3) Nowe inwestycje:

W skupiskach historycznej zabudowy, choć nie jest to nagminne, uzupełniając tę zabudowę wprowadza się domy o całkiem innej wielkości, kompozycji bryły, czy formie dachów. Przede wszystkim poważnym błędem jest wielkość wprowadzanej architektury. W miejscowościach o przewadze historycznej zabudowy, gdzie wszystkie domy są 1-kondygnacyjne, wprowadza się nową zabudowę o krańcowo innych proporcjach, np. budynki 2-kondygnacyjne, 1-kondygnacyjne o wysokich piwnicach, czy z wysokim poddaszem. Zakłóca to w sposób nieprzemyślany i drastyczny opracowany wcześniej i przyjęty układ przestrzenny.

W związku z powyższym należy tak uszczegółowić przepisy gminne, aby zapanować nad szerzącym się chaosem architektonicznym, niszczącym zachowane w dużym stopniu historyczne budownictwo. Jest ono wartym zachowania świadectwem różnych tendencji architektonicznych, świadczącym o tradycjach budowlanych tego regionu. Uzupełniając tę zabudowę należy zwrócić uwagę na proporcje i formę nowych obiektów, dopasowaną do już istniejącej. Nie musi to być naśladownictwo konstrukcji budowlanej, czy powtarzanie detalu architektonicznego, ale przede wszystkim stosując nowe materiały i technologie

należy charakterem tj. wielkością, prostym kształtowaniem bryły dopasować współczesne budownictwo do zabudowy historycznej.

2.4. Wykazy obiektów

1) obiekty w rejestrze zabytków

Tabela 5

Wykaz obiektów w rejestrze zabytków nieruchomości

L.p.	Miejscowość	Charakterystyka	Pozycja rejestrowa	Uwagi
Zespoły pałacowo-parkowe				
1.	Kończewo	Zespół pałacowo-parkowy XIX/XX w.	A-1173	poprzednio poz. rej. A-250
2.	Ścięgnica	Zespół pałacowo-parkowy (park, pałac), murowany, 1880-90 r.	A-1147	poprzednio poz. rej. A-239
3.	Zajączkowo	Zespół pałacowo-parkowy, 1835 r., 1 ćwierćwiecze XX w.	A-1566	poprzednio poz. rej. A-336
Parki				
1.	Łosino	Park w stylu krajobrazowym z początku XIX w.	A-1596	poprzednio poz. rej. A-345
2.	Sycewice	Park w stylu krajobrazowym z początku XIX w.	A-1170	poprzednio poz. rej. A-259
3.	Bzowo	Park w stylu krajobrazowym z połowy XIX w.	A-1684	poprzednio poz. rej. A-371
Dwory				
1.	Sierakowo	Dwór nr 23 z dwiema oficynami nr 24, murowany, początek XIX w.	A-205	poprzednio poz. rej. A-121
Kościóły				
1.	Kobylnica	Kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Jezusa, murowany, XIV w., 1931 r.	A-392	poprzednio poz. rej. A-63
2.	Kuleszewo	Kościół filialny pod wezwaniem św. Józefa wraz z otoczeniem, szachulcowy, połowa XVIII w.	A-200	poprzednio poz. rej. A-69
3.	Kwakowo	Kościół parafialny pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia NMP wraz z otoczeniem, murowany, XV, XIX w.	A-393	poprzednio poz. rej. A-70
4.	Sierakowo	Kościół filialny pod wezwaniem Wniebowzięcia NMP wraz z otoczeniem, XV w., 1736 r.	A-204	poprzednio poz. rej. A-120
5.	Słonowice	Kościół parafialny pod wezwaniem św. Stanisława Kostki, XIV w., XIX w.	A-403	poprzednio poz. rej. A-130 - wieża, A-403 - korpus kościoła
6.	Zębowo	Kościół filialny pod wezwaniem Matki Boskiej Wspomożenia Wiernych wraz z otoczeniem, murowany, XV w., 1777 r., XIX w.	A-225	poprzednio poz. rej. A-196

2) obiekty o walorach historycznych w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków i poza ewidencją

a) parki

Tabela nr 6

Parki podworskie w gminie Kobylnica

L.p.	Miejscowość	Opis	Uwagi
1.	Kuleszewo	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
2.	Reblino	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
3.	Wrząca	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
4.	Zagórki	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
5.	Zbyszewo	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
6.	Zębowo	Park przykościelny z XIX w.	
7.	Żelki	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
8.	Żelkówko	Park w stylu krajobrazowym z XIX w.	
9.	Kczewo	Park w stylu krajobrazowym z XIX w.	
10.	Kwakowo	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
11.	Lubuń	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
12.	Lulemino	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
13.	Runowo Sławieńskie	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
14.	Sierakowo Słupskie	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
15.	Widzino	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
16.	Dobrzęcino	Park w stylu krajobrazowym z XIX w.	

b) cmentarze

Tabela nr 7

Cmentarze w gminie Kobylnica

L.p.	Miejscowość	Opis	Uwagi
CMENTARZE			
w ramach zespołów parkowych i otoczenia kościołów w rejestrze zabytków			
1.	Bzowo	Cmentarz rodowy, z końca XIX w. Krypta zdewastowana, nagrobki zniszczone. Granicę założenia wyznaczają brzozy, szpaler żywotnikowi. Wchodzi w skład parku wpisanego w rejestr zabytków.	w obrębie parku poz. rej. A-371
2.	Kuleszewo	Przykościelny, ewangelicki z końca XIX w. Stanowi granicę wpisu do rejestru zabytków kościoła.	w otoczeniu kościoła poz. rej. A-69
3.	Łosino	Nieczynny, ewangelicki, rodowy z XIX w. (nagrobek właściciela Łosina w latach 1877-1905). W obrębie założenia dworsko-parkowego w rejestrze zabytków. Na terenie parku starodrzew częściowo wycięty, liczne samosiejki krzewów i drzew.	w obrębie zespołu pałacowo-parkowego poz. rej. A-345
4.	Sierakowo Słupskie	Przykościelny, ewangelicki z końca XIX w. Stanowi granicę wpisu do rejestru zabytków kościoła.	w otoczeniu kościoła poz. rej. A-120
5.	Sycewice	Nieczynny, ewangelicki, rodowy z początku XX w., na terenie parku. Zdewastowany, nagrobki rozbite, drzewostan parkowy. W parku wpisanym do rejestru zabytków.	w obrębie parku poz. rej. A-259
6.	Zębowo	Przykościelny, ewangelicki. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Dobrze zachowany starodrzew (dęby, jesiony, lipy, klony, graby). Stanowi granicę wpisu do rejestru zabytków kościoła.	w otoczeniu kościoła poz. rej. A-196
CMENTARZE POZOSTAŁE			
1.	Bolesławice	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, brak nagrobków, dobrze zachowany drzewostan.	
2.	Dobrzęcino	Cmentarz rodowy rodziny von Krockow, z pierwszej połowy XIX w. (1841). Zachowany starodrzew, zniszczone nagrobki i krypty.	
3.	Kczewo	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, starodrzew zachowany częściowo, aleja klonowa i dębowa prowadząca do cmentarza, zachowane fragmenty licznych nagrobków.	
4.	Kobylnica	Przykościelny, z XVII w., imponujący starodrzew wyznaczający granice założenia, brak nagrobków.	
5.	Kobylnica	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, cenny starodrzew (uszczipiony), brak nagrobków.	
6.	Kobylnica	Czynny parafialny, z początku XX w. Zachowane granice pierwotnego założenia, starodrzew zachowany w 80%, brak nagrobków zabytkowych.	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

7.	Kończewo	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Czytelne granice założenia, starodrzew w części wycięty, teren porośnięty bluszczem, stan nagrobków zły.	
8.	Kończewo	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Układ nieczytelny, starodrzew wycięty, stan nagrobków zły (czytelność częściowa).	
9.	Kruszyna	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. (ok. 1889). Układ czytelny, drzewostan w części wycięty, teren w większości porośnięty bluszczem, stan nagrobków bardzo zły (czytelność nieznaczna).	
10.	Kuleszewo	Czynny parafialny, ewangelicki z końca XIX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1934 r.). Czytelne granice założenia, stan nagrobków zły (czytelność częściowa). Starodrzew w części wycięty.	
11.	Kwakowo	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1934 r.). Granice słabo czytelne, starodrzew graniczny w części wycięty. Całość układu czytelna, stan zachowania nagrobków dostateczny.	
12.	Lubuń	Ewangelicki z drugiej połowy XIX w., obecnie czynny cmentarz katolicki (podzielony na nową i starą część). Teren zadbane, uporządkowany. Czytelne granice założenia, nagrobki w dobrym stanie (najstarszy zachowany nagrobek z 1876 r.), zachowany starodrzew.	
13.	Lulemino	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1917 r.). Układ czytelny, stan nagrobków bardzo zły. Starodrzew w części wycięty, liczne samosiejki i wywroty, teren pokryty mchem i bluszczem.	
14.	Łosino	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Układ czytelny, stan nagrobków zły. Starodrzew w części wycięty, nieliczne samosiejki drzew i krzewów, przeważa zieleń niska.	
15.	Łosino	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1935 r.). Układ czytelny, stan nagrobków zły. Starodrzew w części wycięty, nieliczne samosiejki drzew i krzewów, przeważa zieleń niska.	
16.	Płaszewo	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Czytelne granice założenia, nie zachowane nagrobki. Zachowany nielicznie starodrzew (świerki).	obręb Lulemino
17.	Reblinko	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1898 r.). Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Drzewostan przerzedzony (dęby, brzozy, sosny).	
18.	Reblino	Nieczynny, ewangelicki, rodowy z XIX w. Całość czytelna, brak nagrobków. Otoczony starodrzewiem dębowym.	
19.	Sierakowo Słupskie	Ewangelicki, obecnie czynny cmentarz katolicki. Zachowane nieliczne fragmenty nagrobków.	
20.	Sierakowo Słupskie	Nieczynny, ewangelicki.	
21.	Słonowice	Przykościelny, ewangelicki. Brak nagrobków. Starodrzew (lipy, kasztanowce, jesiony, klony, graby, świerk) zachowany w ok. 50%.	
22.	Słonowice	Ewangelicki, obecnie czynny cmentarz katolicki, komunalny. Brak przedwojennych nagrobków, brak starodrzewu.	obręb Runowo
23.	Słonowice	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, brak nagrobków. Drzewostan (kasztanowce, dęby), zachowany w ok. 70%.	
24.	Sycewice	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Drzewostan przerzedzony (lipy, dęby, brzozy).	
25.	Sycewice	Nieczynny, ewangelicki z początku XIX/XX w. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Drzewostan przerzedzony (jesion, dęby, świerki).	
26.	Ściegnica	Nieczynny, rodowy w lesie (kamień nagrobny Anny von Bonin z 1939 r.).	
27.	Ściegnica	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. (kamień nagrobny z herbem przeniesiony na teren przy zespole pałacowo-parkowym). Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Zachowany starodrzew (dęby, świerki).	
28.	Widzino	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, zachowane liczne fragmenty nagrobków. Starodrzew (dęby, jesiony, świerki, lipy, kasztanowiec) zachowany w 30%.	
29.	Wrząca	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Dobrze zachowany starodrzew (dęby, świerki).	
30.	Zagórki	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Czytelny układ, szczątkowe nagrobki (grobowiec rodziny von Bonn – właścicieli folwarku od XVIII w. Starodrzew w części wycięty, liczne samosiejki drzew i krzewów).	
31.	Zagórki	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Granice nieczytelne (teren ogrodzony siatką, założona szkółka leśna). Najstarszy nagrobek z 1941 r.).	
32.	Zajączkowo	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Granice czytelne przez zachowany starodrzew od strony lasu. Głaz narzutowy synów ostatnich właścicieli Zajączkowa Waltera i Charlotty Mickley 1938-45.	
33.	Zębowo	Cmentarz komunalny, założenie z 1950 r. (2 obiekty w ramach jednego układu).	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

34.	Żelki	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Granice czytelne. Stan nagrobków zły, najstarszy nagrobek z 1904 r. Starodrzew w części wycięty.	
35.	Żelkówko	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Granice czytelne – pozostałości kamiennego ogrodzenia. Stan nagrobków zły, najstarszy nagrobek z 1922 r. Starodrzew w części wycięty.	
36.	Bzowo	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Całość nieczytelna. Nagrobki zdewastowane, najstarszy z 1913 r.	
37.	Kwakowo	Czynny cmentarz katolicki, parafialny na terenie dawnego cmentarza ewangelickiego. Brak przedwojennych nagrobków. Czytelne fragmenty granic – drzewostan w postaci szpaleru drzew iglastych z trzech stron.	
38.	Reblino	Nieczynny, ewangelicki.	
39.	Zagórki	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Słabo czytelne granice założenia, zachowane pojedyncze fragmenty nagrobków.	

c) zespoły folwarczne

Tabela nr 8

Zespoły folwarczne w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

L.p.	Adres	Obiekt	Uwagi
1.	Bzowo	Zespół folwarczny, murowany, koniec XIX w.: a) rządówka - obecnie budynek mieszkalny nr 23, b) spichlerz z bramą przejazdową oraz obora, c) obora, d) stajnia z budynkiem mieszkalnym - obecnie budynek mieszkalny nr 22, e) budynek mieszkalny z częścią gospodarczą nr 19, f) domy robotników folwarcznych nr 8 i 18 z budynkami gospodarczymi.	
2.	Dobrzęcino	Zespół folwarczny, 1 ćwierćwiecze XX w.: a) stajnia ob. magazyn, murowany, 1918 r., b) stodoła, murowana, drewniana, c) stodoła, murowana, d) domy robotników folwarcznych nr 4, 6, 7, bez numeru, murowane.	
3.	Kczewo	Zespół folwarczny, murowany: a) domy robotników folwarcznych nr 1, 4, 5, 10 z chlewikami, początek XX w., b) dom ogrodnika nr 12, początek XX w., c) transformator, 1 ćwierćwiecze XX w.	
4.	Kończewo	Zespół folwarczny murowany, 2 połowa XIX w.: a) kuźnia, b) stajnia - obecnie obora, płatkarnia - obecnie magazyn, c) chlewnia, d) spichlerz i suszarnia, e) domy pracowników folwarcznych z budynkami gospodarczymi: ul. Kolejowa 6, 17, 19, 21; Główna 15, 17; Parkowa 3.	
5.	Kuleszewo	Zespół folwarczny, murowany, 2 połowa XIX w., 1 ćwierćwiecze XX w.: a) oficyna, b) obora - 1927 r., spichlerz, stajnia – 1889 r., c) piekarnia, 1884 r., budynek gospodarczy, 1923 r., d) budynek mieszkalny pracowników folwarcznych nr 4, 9 - 1909 r., 30 – 1896 r., 32-34, 36.	
6.	Kwakowo	Pozostałości zespołu folwarcznego, murowany: a) obora, 1929 r., b) żrebięciarnia - obecnie magazyn, 1936 r., c) kuźnia, 1930 r.	
7.	Lubuń	Zespół folwarczny, murowany: a) dawna rządówka nr 12, 1 ćwierćwiecze XX w., b) pozostałości 2 budynków gospodarczych 2 połowy XIX w., c) budynki mieszkalne pracowników folwarcznych nr 13 – 15 z chlewikami, 2 połowa XIX w., d) dom kowala z kuźnią nr 18 i 2 budynki gospodarcze, 1 ćwierćwiecze XX w.	
8.	Łosino	Zespół folwarczny, murowany: a) rządówka, 1856 r., b) kuźnia, obecnie budynek mieszkalny, c) obora ze stajnią i spichlerzem, obecnie budynek mieszkalno-inwentarski, 2 połowa XIX w., d) obora ob. budynek mieszkalno-gospodarczy, 2 połowa XIX w., e) stodoła z budynkiem inwentarskim, 2 połowa XIX w., f) budynek inwentarski ze stodołą obecnie mieszkalny, 1 ćwierćwiecze XX w., g) budynek mieszkalny nr 22.	
9.	Płaszewo	Zespół folwarczny, murowany, koniec XIX w.: a) stodoła, początek XX w., b) stajnia - obecnie magazyn.	
10.	Reblino	Zespół folwarczny, murowany:	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		a) rządcówka - obecnie budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 4, murowany, 2 połowa XIX w., b) chlewnia, c) budynki mieszkalne robotników folwarcznych, ul. Kolejowa nr 5, ul. Kręta nr 4, 6, 8, ul. Dębowa nr 5 - murowany; 1 ćwierćwiecze XX w.	
11.	Runowo	Pozostałości zespołu folwarcznego, murowane, początek XX w.: a) stajnia i spichlerz - szachulcowy, 1904 r., cieleśnik, obora, b) budynki mieszkalne robotników folwarcznych nr 6, 11, 15-17, c) dom mieszkalny i sklep z chlewikami.	
12.	Sycewice	Zespół folwarczny, murowany: a) Rządówka, ul. Pocztowa nr 4, koniec XIX w., b) gorzelnia, c) budynek gospodarczy, wielofunkcyjny, d) budynek mieszkalny, ul. Pocztowa nr 7, murowany, 1899 r.	
13.	Ściegnica	Zespół folwarczny, murowany, 2 połowa XIX w.: a) rządówka, b) obora, c) stodoła, 1908 r., d) garaż, e) transformator, f) remiza, g) budynki mieszkalne robotników folwarcznych nr 5-9, 13 z chlewikami, początek XX w.	
14.	Zajączkowo	Zespół folwarczny, murowany, po 1920 r.	
15.	Zbyszewo	Zespół folwarczny, murowany, 2 połowa XIX w.: a) stodoła, b) obora, stajnia, c) budynki mieszkalne robotników folwarcznych nr 1, 3, 5, 6.	

d) zespoły dworsko-parkowe w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

Tabela nr 9

Zespoły dworsko-parkowe w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

L.p.	Adres	Obiekt	Uwagi
1.	Żelki	Zespół dworsko-parkowy, murowany, 2 połowa XIX wieku.	

e) budynki i zespoły zabudowy w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków (pozostałe)

Tabela nr 10

Pozostałe budynki i zespoły zabudowy w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

L.p.	Adres	Obiekt	Uwagi
1.	Bolesławice	1) Budynek gospodarczy, nr posesji 16, (dz. nr 21/10), szachulcowy/murowany, koniec XIX w., 2) Zagroda nr 28 (dz. nr 15): a) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w. (bardzo zniszczona), b) budynek inwentarski, murowany/szachulcowy, koniec XIX w., 3) stodoła, (dz. nr 54), szachulcowa, koniec XIX w., 4) budynek mieszkalny nr 32, (dz. nr 56/2), szachulcowy, 1 połowa XIX w., 5) budynek bramny nr 34, (dz. nr 58/4), 1 połowa XIX w.	
2.	Bzowo	1) Stodoła nr 3, szachulcowa, 2 połowa XIX w., 2) Leśniczówka nr 36.	
3.	Dobrzęcino	Dwór, murowany, początek XX w.	
4.	Kobylnica	1) Kostnica, murowana, początek XX w., 3) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 3, murowany, lata 30-te XX w., 4) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 4, murowany, początek XX w., 5) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 5, murowany, lata 30-te XX w., 6) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 6, murowany, początek XX w., 7) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 7, murowany, lata 30-te XX w., 8) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 8, murowany, początek XX w., 9) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 10, murowany, początek XX w., 10) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 11, murowany, początek XX w., 11) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 12, murowany, lata 30-te XX w., 12) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 14, murowany, początek XX w., 13) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 15, murowany, XIX/XX w., 14) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 16, murowany, lata 30-te XX w., 15) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 18, murowany, początek XX w., 16) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 20, ob. Urząd Gminy, początek XX w., 17) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 22, murowany, początek XX w., 18) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 23, murowany, początek XX w., 19) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 27, murowany, początek XX w., 20) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 28, murowany, początek XX w., 21) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 38, szachulcowa, koniec XIX w.,	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>22) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 40, szachulcowa, połowa XIX w., 23) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 42, murowany, XIX/XX w., 24) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 49, murowany, XIX/XX w., 25) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 51, murowany, około 1925 r., 26) Budynki mieszkalne, ul. Kolejowa nr 11, 13, 15, murowane, lata 30-te XX w., 27) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 16, murowany, 1898 r., 28) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 18, murowany, koniec XIX w., 29) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 20, murowany, koniec XIX w., 30) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 21, murowany, koniec XIX w., 31) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 23, murowany, koniec XIX w., 32) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 27, murowany, koniec XIX w., 33) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 28, murowany, 1885 r., 34) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 34, murowany, lata 20-te XX w., 35) Zagroda, ul. Witosa nr 2: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w., b) stodoła i budynek inwentarski, szachulcowy, murowany, połowa XIX w., początek XX w., 36) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 4, murowany, 1911 r., 37) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 8, murowany, lata 20-te XX w., 38) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 10, szachulcowa, 1 połowa XIX w., 39) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 11, murowany, początek XX w., 40) Budynek mieszkalny z budynkiem gospodarczym, ul. Witosa nr 13, murowany, początek XX w., 41) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 18, murowany, lata 20-te XX w., 42) Zagroda, ul. Witosa nr 20: a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w., 43) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 24, szachulcowa, 1873 r., 44) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 26, murowany, lata 20-te XX w., 45) Zagroda, ul. Witosa nr 28: a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w., b) budynek gospodarczy, murowany, 2 połowa XIX w., 46) Budynek mieszkalny, ul. Wodna nr 1, 3, murowany, początek XX w., 47) Zagroda, ul. Wodna nr 9: a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowy), koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, koniec XIX wieku, 48) Stodoła, ul. Wodna nr 10, szachulcowa, koniec XIX w., 49) Budynek mieszkalny, ul. Wodna nr 13, murowany, koniec XIX w.</p>	
5.	Komorczyn	<p>1) Zagroda nr 1: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1 połowa XIX w., b) budynek bramny, murowany, koniec XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 2) Zagroda nr 2, murowany, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek inwentarski, 3) Budynek mieszkalny nr 4, murowany, początek XX w., 4) Budynek mieszkalny nr 7, szachulcowy, 1 połowa XIX w., 5) Zagroda nr 8, murowana, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, murowany, drewniany, 6) Zagroda nr 10, murowana, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek bramny, c) budynek inwentarski, 8) Zagroda nr 11, murowana, 2 połowa XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, 9) Zagroda nr 13: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1 połowa XIX w., b) stodoła szachulcowa, 1 połowa XIX w., 10) Zagroda nr 14: a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) budynek bramny szachulcowy, 2 połowa XIX w., c) budynek inwentarski, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 11) Zagroda nr 18, murowana, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, 12) Zagroda nr 19, murowana: a) budynek mieszkalny, koniec XIX w., 13) Budynek mieszkalny nr 21, murowany, 2 połowa XIX w., 14) Budynek mieszkalny nr 22, szachulcowy, połowa XIX w., 15) Zagroda nr 23: a) budynek bramny, b) budynek gospodarczy, murowany, koniec XIX w.</p>	
6.	Kończewo	<p>1) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 4, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 2) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 7, murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynek mieszkalny z 2 budynkami gospodarczymi, ul. Główna nr 9, murowane,</p>	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>koniec XIX w.,</p> <p>4) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 10, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>5) Budynek mieszkalny z budynkiem gospodarczym, ul. Główna nr 33, murowany, początek XX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny z budynkiem gospodarczym, ul. Kolejowa nr 1, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w.,</p> <p>7) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 5, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>8) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 9, murowany, 1935 r.,</p> <p>9) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 15, szachulcowy, 2 połowa XIX w.,</p> <p>10) Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Polna nr 2, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w.,</p> <p>11) Zagroda, ul. Parkowa nr 1, murowana, 1 ćwierćwiecze XX w.: a) budynek mieszkalny, b) 2 budynki inwentarskie, c) budynek bramny, drewniany,</p> <p>13) Zagroda, ul. Szkolna nr 2, murowana, 2 połowa XIX w., a) budynek mieszkalny, b) budynek inwentarski, c) stodoła, murowano-drewniana, d) stodoła, drewniana,</p> <p>14) Zagroda, ul. Szkolna nr 6, murowana, koniec XIX w., a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy,</p> <p>15) Budynek mieszkalny, ul. Szkolna nr 10, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>16) Zagroda, ul. Szkolna nr 18, murowana, koniec XIX w., początek XX w., budynek gospodarczy.</p>	
7.	Kruszyna	<p>1) Zagroda nr 4: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w., b) budynek inwentarski, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>2) Budynek mieszkalny nr 5, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>3) Budynek inwentarski nr 7 murowany, szachulcowy, 2 połowa XIX w.,</p> <p>4) Budynek mieszkalny nr 10, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>5) Budynek mieszkalny nr 13, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny nr 16, murowany, pocz. XIX w.,</p> <p>7) Leśniczówka – obecnie budynek mieszkalny nr 20, murowana, połowa XIX w.</p>	
8.	Kuleszewo	<p>1) Budynek mieszkalny nr 15, murowany, 1892 r.,</p> <p>2) Budynek mieszkalny nr 27, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>3) Budynek mieszkalny nr 36, szachulcowy/murowany, koniec XIX w.</p>	
9.	Kwakowo	Budynek mieszkalny nr 7b, szachulcowy, XIX/XX w.	
10.	Lubuń	<p>1) Szkoła – obecnie budynek mieszkalny nr 9, lata 20-te XX w.,</p> <p>2) Budynek mieszkalny nr 4, murowany, 1926 r.,</p> <p>3) Budynek mieszkalny nr 10 – obecnie świetlica, murowany, połowa XIX w.,</p> <p>4) Budynek mieszkalny nr 11 z dwoma budynkami gospodarczymi, murowany, początek XX w.,</p> <p>5) Budynek mieszkalny nr 17 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny nr 19 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>7) Budynek mieszkalny nr 21, murowany, 1922 r.,</p> <p>8) Budynek mieszkalny nr 22, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>9) Budynek mieszkalny nr 23, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>10) Budynek mieszkalny nr 24, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>11) Budynek mieszkalny nr 25, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>12) Budynek mieszkalny nr 26, murowany, 1925 r.,</p> <p>13) Budynek mieszkalny nr 27 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>14) Budynek mieszkalny nr 28, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>15) Budynek mieszkalny nr 30 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>16) Budynek mieszkalny nr 32, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>17) Budynek mieszkalny nr 33 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>18) Budynek mieszkalny nr 34, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>19) Budynek mieszkalny nr 35 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, 1928 r.,</p> <p>20) Budynek mieszkalny nr 36 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>21) Budynek mieszkalny nr 37 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>22) Budynek mieszkalny nr 39 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>23) Budynek mieszkalny nr 40, murowany, początek XX w.,</p> <p>24) Budynek mieszkalny nr 42 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>25) Budynek mieszkalny nr 43, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>26) Budynek mieszkalny nr 45 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>27) Budynek mieszkalno-gospodarczy, nr 46, murowany, lata 20-te XX w.</p>	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

11.	Lulemino	<ol style="list-style-type: none"> 1) Młyn nr 28, murowany, koniec XIX w., 2) Szkoła - obecnie budynek mieszkalny nr 26, murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynek mieszkalno-usługowy nr 1, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w., 4) Budynek mieszkalny nr 2, murowany, początek XX w., 5) Zagroda nr 3, 1 ćwierćwiecze XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, b) budynek gospodarczy, murowany, drewniany, c) stodoła, drewniana, 6) Zagroda nr 4, murowana, początek XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek bramny, c) budynek inwentarski – stodoła, d) budynek inwentarski, 7) Zagroda nr 14, murowana, lata 20-te XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, murowany, drewniany, 8) Zagroda nr 15, murowana, początek XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, c) budynek gospodarczy, 9) Budynek mieszkalny nr 17, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 10) Budynek mieszkalny nr 24, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 11) Zagroda nr 25, <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, 1922 r., b) budynek inwentarski – stodoła, murowany, drewniany, lata 20-te XX w., c) stodoła (drewniana) murowana, lata 20-te XX w. 	
12.	Łosino	Budynek mieszkalny nr 32, 33, ul. Staromiejska.	
13.	Płaszewo	<ol style="list-style-type: none"> 1) Szkoła – obecnie budynek mieszkalny nr 18a, b, murowany, lata 30-te XX w., 2) Budynek mieszkalny – obecnie sklep, nr 9a, z salą – obecnie budynek mieszkalny nr 9b, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w. 	
14.	Reblino	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zespół budynków stacyjnych, murowane, 1906 r., <ol style="list-style-type: none"> a) budynek dworcowy, b) budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 8, c) budynek mieszkalny z bud. gospodarczym, ul. Kolejowa nr 9, 2) Budynek mieszkalny 2-rodzinny, ul. Dębowa nr 1, 3, murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynki mieszkalne, ul. Długa nr 18-22, murowane, lata 20-te XX w., 4) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 7, murowany, początek XX w., 5) Budynek mieszkalny, ul. Kręta nr 12a/12b, murowany, początek XX w., 6) Budynek mieszkalny ul. Kręta nr 15, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 7) Zagroda, ul. Kręta nr 17: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w., b) budynek inwentarsko-stodolny, koniec XIX w., 10) Budynek mieszkalny, ulica Kręta nr 21, murowany, początek XX w. 	
15.	Runowo	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zagroda nr 7, budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 2) Zagroda nr 8: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek stodoła - inwentarski, szachulcowy/murowany, początek XX w., b) budynek inwentarski, murowany/drewniany, początek XX w., 2) Budynek mieszkalny nr 19, murowany, początek XX w., 3) Zagroda nr 20: <ol style="list-style-type: none"> a) stodoła, szachulcowa, 1921 r., b) 2 budynki inwentarskie, murowane, koniec XIX w., 6) Zagroda nr 21: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 2 połowa XIX w., b) budynek bramny, murowany/drewniany, początek XX w., c) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 7) Zagroda nr 22: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek inwentarsko-stodolny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, murowana, 2 połowa XIX w., 8) Budynek mieszkalny nr 23, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 9) Zagroda nr 24: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła z budynkiem inwentarskim, drewniana/murowana, początek XX w., c) budynek gospodarczy, murowany, koniec XIX w. 	
16.	Sierakowo	<ol style="list-style-type: none"> 1) Kolonia budynków mieszkalno-gospodarczych nr 1-8, 32-38, murowane, około 1925 r., 2) Zespół budynków mieszkalnych z gospodarczymi, dawnych pracowników folwarcznych nr 19, 27, 28, 30, 31, murowane 1 ćwierćwiecze XX w., 3) Szkoła (obecnie budynek mieszkalny) nr 17, murowany, lata 20-te XX w., 4) Zagroda nr 18: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX wieku, b) budynek inwentarski, murowany/szachulcowy, 2 połowa XIX w. 	
17.	Słonowice	<ol style="list-style-type: none"> 1) Budynek stacyjny, murowany, 1910 r., 2) Budynek mieszkalny nr 14, 1910 r., 3) Budynek mieszkalny nr 11, szachulcowy/murowany, początek XX w., 4) Budynek mieszkalny nr 17. 	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

18.	Słonowiczki	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zagroda nr 5: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek inwentarski, murowany, początek XX w., b) stodoła, murowana, początek XX w., c) budynek gospodarczy, szachulcowy, koniec XIX w., 2) Budynek inwentarski nr 6, szachulcowy, koniec XIX w. 	
19.	Sycewice	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zespół budynków kolejowych: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek stacyjny, murowany, 1860 r., b) nastawnia wykonawcza, murowany, 1913 r., c) budynek mieszkalny, 2) Szkoła (ob. budynek mieszkalny), ul. Polna nr 1, murowany, 1912 r., 3) Budynek mieszkalny, ul. Polna nr 3, murowany, lata 20-te XX w., 4) Zagroda, ul. Polna nr 10: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w., c) stodoła, murowana, początek XX w., 6) Budynek inwentarski, ul. Polna nr 13, szachulcowy/murowany, koniec XIX w., 7) Zagroda, ul. Polna nr 16: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w., c) budynek inwentarski, początek XX w., 8) Zagroda ulica Polna nr 17, murowana, początek XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, 9) Budynek mieszkalny, ul. Polna nr 18, murowany, koniec XIX w., 10) Budynek mieszkalny i sklep z antykami, ul. Słupska nr 8, murowany, II połowa XIX w., 11) Budynek mieszkalny, ul. Sportowa nr 2, murowany, 1913 r. 	
20.	Ściegnica	<ol style="list-style-type: none"> 1) Leśniczówka, murowana, 1 ćwierćwiecze XX w., 2) Budynek mieszkalny nr 20, murowany, 2 połowa XIX w., 3) Stodoła nr 23, szachulcowa) murowana, 2 XIX w., 4) Zagroda nr 25: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany/szachulcowy, XIX/XX w., b) stodoła, szachulcowa, XIX/XX w., 6) Budynek mieszkalny nr 26/27 szachulcowy, koniec XIX w., 7) Budynek mieszkalny nr 35, szachulcowy, połowa XIX w. 	
21.	Widzino	<ol style="list-style-type: none"> 1) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 5, (działka nr 225), murowany, lata 20-te XX w., 2) Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Główna nr 7, (działka nr 22), murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 9, (działka nr 223/1), murowany, lata 20-te XX w., 4) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 13, (działka nr 222/3), murowany, lata 20-te XX w., 5) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 17, (działka nr 220), murowany, lata 20-te XX w., 6) Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Główna nr 19, (działka nr 219), murowany, lata 20-te XX w., 7) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 20, (działka nr 163), murowany, koniec XIX w., 8) budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Główna nr 21, (działka nr 218), murowany, lata 20-te XX w., 9) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 23, (działka nr 217), murowany, lata 20-te XX w., 10) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 32, (działka nr 107), szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w., 11) Zagroda, ul. Główna nr 36, (działka nr 105): <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, początek XX w., 12) Zagroda, ul. Główna nr 45 (dawniej nr 37), (działka nr 180), 2 połowa XIX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, szachulcowy, a) stodoła, szachulcowa, przemurowana, 13) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 43, (działki nr 181/2 i 182/2), murowany, koniec XIX w. - 1888 r., 14) Zagroda, ul. Główna nr 65, (działka nr 316/1), <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, początek XX w., 15) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 49, (działka nr 176), szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 16) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 53, (działka nr 172/2), szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 17) Zagroda, ul. Kolejowa nr 3, (działka nr 89): <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) budynek gospodarczy, murowany, początek XX w., 	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>18) Budynek mieszkalny, ul. Krótka nr 6, (działka nr 93 i 94), murowany, koniec XIX w. (napis na budynku - 1925 r.),</p> <p>19) Budynek mieszkalny, ul. Krzywa nr 1, (działka nr 166), szachulcowy (otynkowany), murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>20) Budynek mieszkalny, ul. Krzywa nr 3, (działka nr 136 i 141), murowany, początek XX w.,</p> <p>21) Budynek mieszkalny, ul. Krzywa nr 6, (działka nr 195/14), murowany, lata 30-te XX w.,</p> <p>22) Budynek mieszkalny, ul. Polna nr 2, (działka nr 339/3), murowany, koniec XIX w.,</p> <p>23) Budynek mieszkalny, ul. Rzeczna nr 6, (działka nr 133), szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>24) Budynek mieszkalny, ul. Rzeczna nr 8, (działka nr 132), szachulcowy, 1884 r.,</p> <p>25) Budynek mieszkalny, ul. Rzeczna nr 9, (działka nr 149), szachulcowy (po remoncie, otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>26) Budynek mieszkalny, ul. Rzeczna nr 16, (działka nr 127), szachulcowy (otynkowany), murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>27) Budynek mieszkalny, ul. Rzeczna nr 24, (działka nr 122), murowany, początek XX w.</p>	
22.	Wrząca	<p>1) Rządówka z dawnego zespołu folwarcznego (obecnie budynek mieszkalny nr 1), murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>2) Domy robotników folwarcznych (obecnie budynki mieszkalne nr 62, 63, 64), murowane, lata 20-te XX w. (nr 63 – 1927 r.),</p> <p>3) Szkoła (obecnie budynek mieszkalny nr 56), murowany, 1800 r.,</p> <p>4) Zagroda nr 7, murowana, początek XX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) budynek bramny,</p> <p>c) budynek inwentarski,</p> <p>5) Kolonia domków jedno-i dwurodzinnych nr 11, 12, 13/14, 15 z budynkami gospodarczymi, murowane, lata 20-te XX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny nr 16, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>7) Zagroda nr 17:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>8) Zagroda nr 18:</p> <p>a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>b) 2 budynki gospodarcze, murowane, koniec XIX w.,</p> <p>9) Zagroda nr 20, murowana:</p> <p>a) budynek mieszkalny, lata 20-te XX w.,</p> <p>b) budynek gospodarczy, koniec XIX w.,</p> <p>11) Zagroda nr 22:</p> <p>a) stodoła, szachulcowa, połowa XIX w.,</p> <p>b) 2 budynki inwentarskie – stodoły, murowane, koniec XIX w.,</p> <p>12) Zagroda nr 24:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy, koniec XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski – stodoła, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>13) Stodoła nr 25, szachulcowa, połowa XIX w.,</p> <p>14) Zagroda nr 26, murowana, 2 połowa XIX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) budynek inwentarski,</p> <p>15) Zagroda nr 27:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>b) stodoła, szachulcowa, połowa XIX w.,</p> <p>c) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>16) Zagroda nr 28:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek bramny, szachulcowy, 2 połowa XIX w.,</p> <p>c) stodoła, murowana, początek XX w.,</p> <p>17) Zagroda nr 29:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy, częściowo przemurowany, otynkowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w.,</p> <p>c) budynek inwentarski, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>18) Budynek mieszkalny nr 30, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>19) Zagroda nr 31, murowana:</p> <p>a) budynek mieszkalny, początek XX w.,</p> <p>b) budynek gospodarczy, koniec XIX w.,</p> <p>20) Zagroda nr 35:</p> <p>a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w.,</p> <p>c) budynek bramny, drewniany z budynkiem inwentarskim, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>21) Zagroda nr 36:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>22) Budynek mieszkalny nr 38, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>23) Zagroda nr 39:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy?, otynkowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>b) stodoła, murowana, początek XX w.,</p>	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICZA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>24) Zagroda nr 41: a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w., b) budynek gospodarczy, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>26) Zagroda nr 44, szachulcowa, 2 połowa XIX w.: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, murowany (otynkowany), b) stodoła,</p> <p>27) Zagroda nr 46, murowana, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek inwentarski,</p> <p>28) Budynek mieszkalny nr 47, szachulcowy, połowa XIX w., 29) Budynek mieszkalny nr 48, murowany, początek XX w., 31) Budynek mieszkalny z budynkami gospodarczymi nr 50, murowany, początek XX w., 32) Budynek mieszkalny nr 51, murowany, koniec XIX w., 33) Budynek mieszkalny nr 52, murowany, początek XX w., 34) Budynek mieszkalny nr 55, murowany, koniec XIX w.</p>	
23.	Zajączkowo	<p>1) Budynek mieszkalny nr 7, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 2) Budynek mieszkalny nr 10, szachulcowy, 2 połowa XIX w.</p>	
24.	Zagórki	<p>1) Dwór, murowany, połowa XIX w., 2) Zespół dworsko-folwarczny: a) budynek mieszkalny nr 2, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., b) budynek mieszkalny nr 4, szachulcowy, 2 połowa XIX w., c) budynek mieszkalny nr 5, szachulcowy, 2 połowa XIX w., d) budynek mieszkalny nr 19, szachulcowy, 2 połowa XIX w.</p>	
25.	Zębowo	<p>1) Plebania ob. budynek mieszkalny nr 16, murowany, 1934 r., 2) Zagroda nr 3: a) budynek mieszkalno-gospodarczy, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., początek XX w., b) budynek inwentarski – stodoła, szachulcowa, murowana, 2 połowa XIX w., początek XX w.,</p> <p>3) Budynek mieszkalny nr 5/6, murowany, 1923 r., 4) Zagroda nr 10: a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, drewniana, początek XX w.,</p> <p>5) Zagroda nr 13: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 2 połowa XIX w., b) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>6) Zagroda nr 14: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1822 r., b) stodoła, szachulcowa, połowa XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, szachulcowy, 1869 r.,</p> <p>7) Zagroda nr 15: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., b) budynek gospodarczy, murowany, 1925 r.,</p> <p>8) Budynek mieszkalny nr 17, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w., 9) Budynek gospodarczy nr 19, murowany, początek XX w., 10) Budynek mieszkalny nr 20, murowany, koniec XIX w.</p>	
26.	Żelki	<p>1) Szkoła, obecnie siedziba Koła Łowieckiego z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w., 2) Kolonia domów pracowników folwarcznych, koniec XIX w. - I ćwierćwiecze XX w.: dwojaki nr 3-9, 11, 3) Budynek mieszkalny nr 15, murowany, początek XX w.</p>	
27.	Żelkówko	<p>1) Szkoła, obecnie budynek mieszkalny nr 18, murowany, lata 20-te XX w., 2) Budynek mieszkalny nr 3, szachulcowy (otynkowany), koniec XIX w.</p>	

Poniżej przedstawiono załącznik ilustrujący uwarunkowania środowiska kulturowego – **załącznik graficzny nr 6).**

Załącznik graficzny nr 6

Środowisko kulturowe

VI. UWARUNKOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. Stan i funkcjonowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej

1.1. Użytkowanie gruntów

Powierzchnia geodezyjna Gminy Kobylnica wynosi 24 391 ha, co stanowi 1,3% powierzchni województwa pomorskiego (wg stanu na 1.01.2008 r.). W przestrzeni gminy dominują użytki rolne, które zajmują obszar 15 137 ha, tj. 62,1% powierzchni gminy (wojew. 51,1%). Drugą pod względem zajmowanej powierzchni grupę użytków stanowią lasy oraz grunty zadrzewione i zakrzewione – 7 885 ha, w tym lasy – 7 810 ha, tj. 32,0% (wojew. 36,9%).

Wykres 1

Struktura użytkowania gruntów w gminie Kobylnica na tle województwa pomorskiego

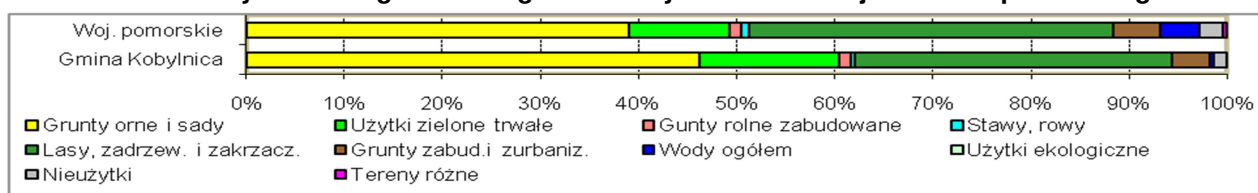

Tabela 1

Powierzchnia geodezyjna gminy Kobylnica według kierunków wykorzystania

Wyszczególnienie	Powierzchnia (ha)	Struktura (%)	
		1.01.2008 r.	1.01.2002 r.
Ogółem	24 391	100,0	100,0
Użytki rolne	15 137	62,1	62,8
– grunty orne	11 217	46,0	46,1
– sady	34	0,1	0,1
– łąki trwałe	2 493	10,2	10,3
– pastwiska trwałe	984	4,0	4,2
– grunty rolne zabudowane	286	1,2	1,5
– stawy	10	0,0	0,0
– grunty pod rowami	113	0,5	0,6
Grunty leśne oraz zadrzewione i zakrzewione	7 885	32,3	31,7
– lasy	7 810	32,0	31,4
– grunty zadrzewione i zakrzewione	75	0,3	0,3
Grunty zabudowane i zurbanizowane	935	3,8	3,8
– tereny mieszkaniowe	112	0,46	0,15
– tereny przemysłowe	28	0,11	0,05
– inne tereny zabudowane	29	0,12	0,06
– zurbanizowane tereny niezabudowane	5	0,02	0,29
– tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	62	0,25	0,30
– tereny komunikacyjne (drogi (koleje)	687	2,81	2,85
– użytki kopalne	12	0,05	0,05
Grunty pod wodami płynącymi i stojącymi	96	0,4	0,3
Użytki ekologiczne	0	0	0
Nieużytki	335	1,4	1,4
Tereny różne	3	0,0	0,0

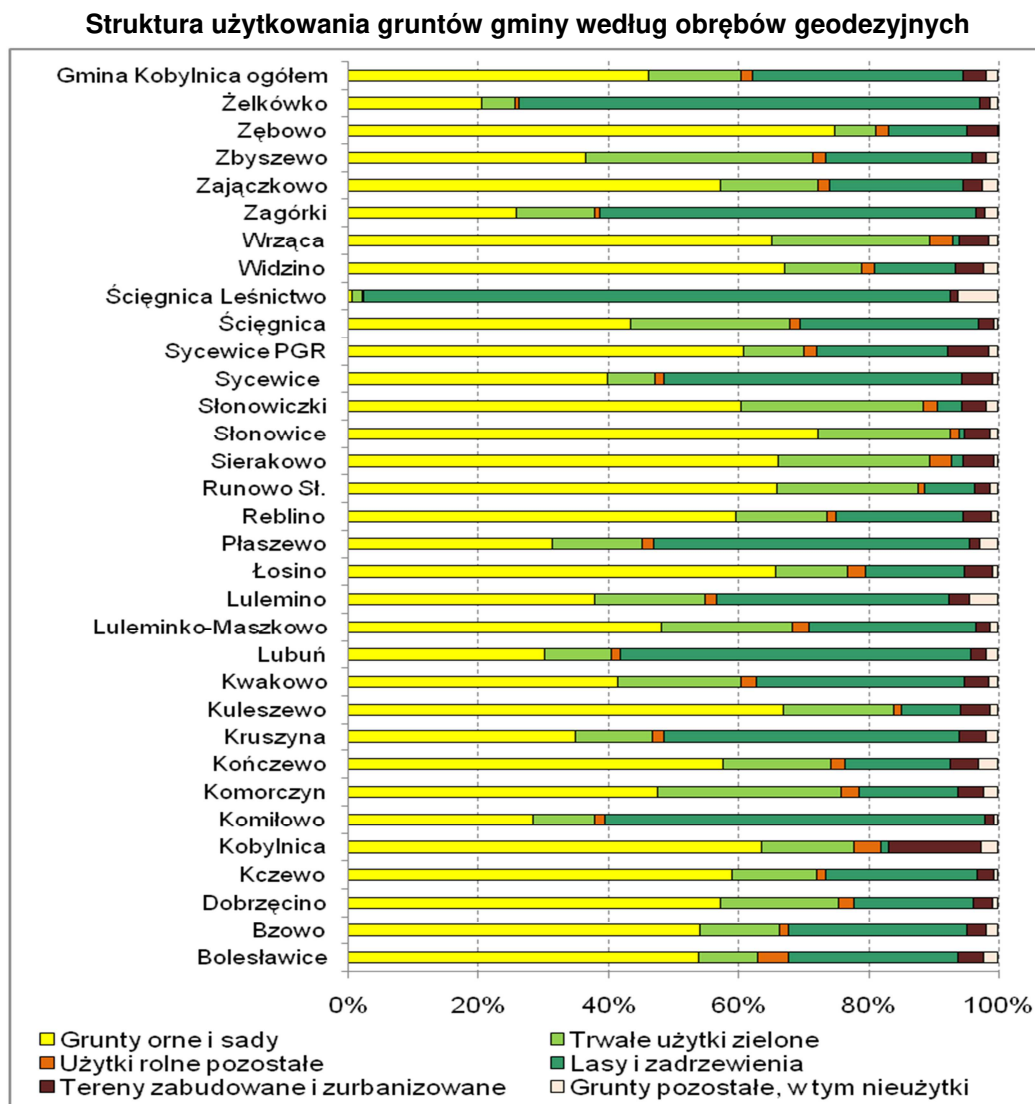
Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Starostwo Powiatowe w Słupsku

Wśród użytków rolnych, grunty orne zajmują 74,1%, sady – 0,2%, trwałe użytki zielone – 33,0% (w tym łąki 16,5% i pastwiska 6,5%). Grunty rolne zabudowane (siedliska rolnicze, tereny dawnych ośrodków produkcyjnych PGR i innych ośrodków obsługi rolnictwa) zajmują 1,9% przestrzeni rolniczej, zaś grunty pod stawami rybnymi oraz rowami melioracyjnymi – ogółem 0,8% użytków rolnych.

Północna, północno-zachodnia i centralna część gminy charakteryzuje się dominacją użytków rolnych. Najwyższy ich udział (powyżej 75 - 93% powierzchni całkowitej) posiadają obręby: Słonowice,

Słonowiczki, Sierakowo, Kończewo, Ściegnica, Wrząca, Kuleszewo, Komorczyń, Dobrzęcino, Zębowo, Reblino, Runowo Sławieńskie, Kobylnica, Widzino i Łosino. Obszary leśne przeważają w południowej, południowo-wschodniej i wschodniej części gminy, gdzie tworzą dość zwarte kompleksy lasów, poprzedzielanych enklawami gruntów rolnych. Dominują w obrębach: Ściegnica Leśnictwo, Zagórki, Płaszewo, Żelkówko, Komitowo, i Lubuń (50 - 90% powierzchni) – wykres 2.

Wykres 2

Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Stan w dniu 1.01. 2007 r. Urząd Gminy w Kobylnicy

Istotnym elementem użytkowania terenu są wody płynące, reprezentowane przez rzeki i ich dopływy: Słupię – która przecina wschodnie obszary gminy, wpływając w rejonie Żelkówka i wypływając w rejonie Kobylnicy oraz Wieprzę, która na niewielkim odcinku stanowi fragment zachodniej granicy gminy Kobylnica z gminą Sławno.

Obszar gminy cechuje bardzo mała jeziorność – wody stojące w postaci naturalnych niewielkich zbiorników wodnych występują nielicznie, a ich udział w powierzchni całkowitej wynosi zaledwie 0,1%.

Grunty zabudowane i zurbanizowane (mieszkaniowe, przemysłowe, komunikacyjne, rekreacyjno-wypoczynkowe, kopalne i inne zabudowane i niezabudowane) zajmują niespełna 4% powierzchni gminy. Do najbardziej zurbanizowanych obrębów należą: Kobylnica (144 ha), Kończewo (56 ha), Sycevice PGR (52 ha), Kuleszewo (48 ha, w tym użytki kopalne 7,6 ha), Kwakowo (42 ha), Widzino (42 ha)¹.

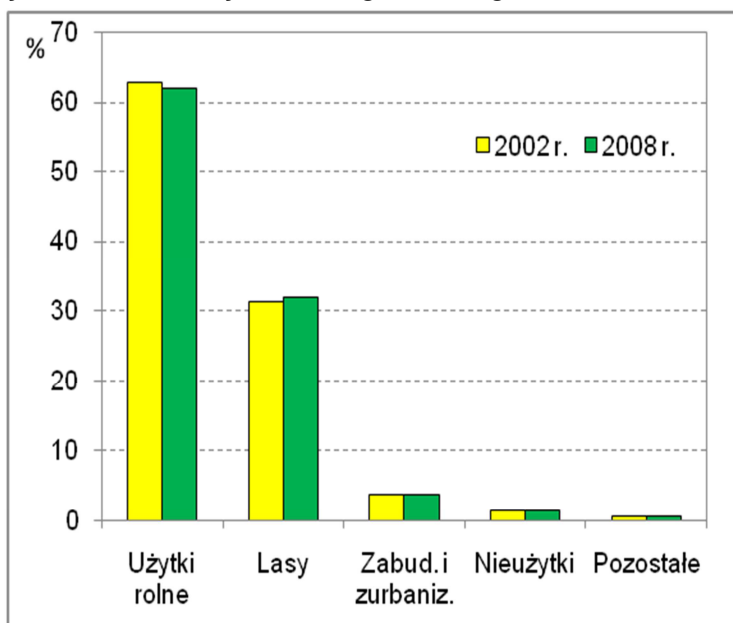
W okresie 1.01.2002 ÷ 1.01.2008 zaszły zmiany w sposobie użytkowaniu gruntów. Wynikały przede wszystkim z zalesiania gruntów rolnych marginalnych, a jednocześnie – z rozwoju funkcji

¹ Dane dla obrębów według stanu na dzień 01.01.2007 r. Geodezyjne wykazy gruntów według obrębów geodezyjnych w gminie Kobylnica. Urząd Gminy Kobylnica

komplementarnych, głównie mieszkaniowej i przemysłowej. Istotne różnice obszarowe dotyczą przede wszystkim wzrostu powierzchni lasów (o 113 ha, tj. 1,5%) oraz zmniejszenia powierzchni użytków rolnych (o 255 ha, tj. 1,7%) – wykres 3.

Wykres 3

Zmiany w strukturze użytkowania gruntów ogółem w latach 2002–2008

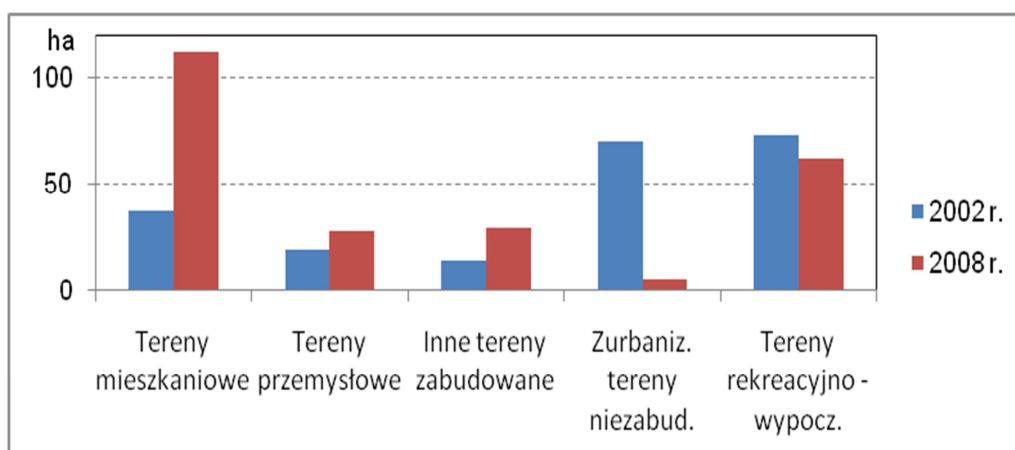
Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Starostwo Powiatowe w Słupsku

Największą natomiast dynamikę zmian zanotowano, w grupie terenów zabudowanych i zurbanizowanych, gdzie o ok. 300% wzrosła powierzchnia terenów mieszkaniowych (z 37 ha do 112 ha), o ok. 200% – powierzchnia innych terenów zabudowanych (z 14 ha do 29 ha) oraz o ok. 150% – powierzchnia terenów przemysłowych (z 19 ha do 28 ha). Przyrost ten odbywał się głównie kosztem terenów zurbanizowanych niezabudowanych – w badanym okresie ich powierzchnia zmniejszyła się z 70 ha do 5 ha, zmalała także powierzchnia terenów rekreacyjno-wypoczynkowych z 73 ha do 62 ha.

Ww. zmiany obrazuje poniższy wykres.

Wykres 4

Zmiany w strukturze użytkowania wybranych gruntów zabudowanych i zurbanizowanych w latach 2002–2008

Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Stan w dniu 1.01. Starostwo Powiatowe w Słupsku

Przyrost powierzchni lasów nastąpił kosztem zalesionych gruntów rolnych marginalnych, zgodnie z prowadzoną polityką leśną państwa, realizowaną przez poszczególne Nadleśnictwa. Zalesiono nieprzydatne rolniczo grunty przejęte z Zasobu WRSP, grunty poddane rekultywacji oraz najsłabsze grunty rolników indywidualnych.

Nowe uwarunkowania prawne² umożliwiły rolnikom przeznaczanie gruntów rolnych nieprzydatnych rolniczo do zalesienia. W latach 2002–2007 Lasy Państwowe zalesiły na terenie gminy ogółem 46,55 ha gruntów prywatnych, w tym:

- Nadleśnictwo Sławno – 18,86 ha,
- Nadleśnictwo Leśny Dwór – 13,59 ha,
- Nadleśnictwo Warcino – 20,55 ha,
- Nadleśnictwo Ustka – brak zalesień.

Największe powierzchnie zalesiono w południowej, najstabszej glebowo części gminy - w obrębach: Zagórki, Bzowo i Żelkówko (Tab. 2).

Tabela 2

Gmina Kobylnica. Zalesienia gruntów rolnych prywatnych w latach 2002–2007 (w ha)

Obręb	Lata				Razem
	2002	2003	2006	2007	
Ściegnica	-	6,32	-	-	6,32
Wrząca	-	-	2,10	-	2,10
Bzowo	-	-	7,97	-	7,97
Słonowice	-	-	-	2,27	2,27
Żelkówko	4,00	3,34	-	-	7,34
Lulemino	2,00	4,47	-	-	6,47
Płaszewo	-	4,21	-	-	4,21
Zagórki	-	-	-	9,87	9,87
Ogółem	6,0	18,34	10,07	12,14	46,55

Źródło: Starostwo Powiatowe w Słupsku, Nadleśnictwa: Sławno, Leśny Dwór, Warcino, Ustka

Zalesianie prywatnych gruntów rolnych kontynuowane jest obecnie w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 (działanie Zalesianie gruntów rolnych oraz zalesianie gruntów innych niż rolne)³.

1.2. Struktura stanu władania gruntów

Struktura władania gminy charakteryzuje się przewagą gruntów będących we władaniu Skarbu Państwa⁴ – 13 633 ha, tj. 55,9% powierzchni ewidencyjnej gminy (stan w dniu 1.01.2008 r.). Największy obszar w tej grupie zajmują grunty będące w Zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – 8 116 ha (33,2%) oraz grunty wchodzące w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa – 5 183 ha (21,2% powierzchni całkowitej gminy). W sumie Skarb Państwa jest właścicielem 98,7% lasów oraz 31,5% użytków rolnych znajdujących się na terenie gminy.

Grunty we władaniu osób fizycznych zajmują 7 496 ha (30,7% terenu gminy), w tym wchodzące w skład gospodarstw indywidualnych – 6 740 ha (27,6%), grunty gminne i międzygminne⁵ (głównie wchodzące w skład gminnego zasobu nieruchomości) – 1 150 ha (4,7%), grunty pozostałych użytkowników – 2 118 ha (8,3%), w tym grunty we władaniu spółek prawa handlowego – 1 944 ha, tj. 7,8% powierzchni gminy. W porównaniu z województwem pomorskim gmina posiada wyższy udział gruntów we władaniu Skarbu Państwa oraz gruntów komunalnych, niższy natomiast jest udział gruntów we władaniu osób prywatnych i pozostałych (Wykres 5).

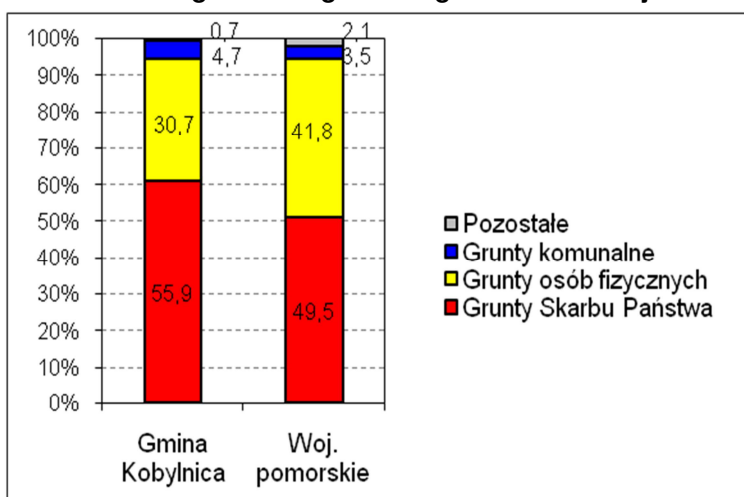
² Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz. U. Nr 73 z 2001 r.)

³ Zalesianie gruntów gospodarstw rolnych rozpoczęto w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2004-2006 (działanie Zalesianie gruntów rolnych). Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Warszawa.

⁴ Grupy rejestrowe 1, 2, 3

⁵ Grupy rejestrowe 4, 5

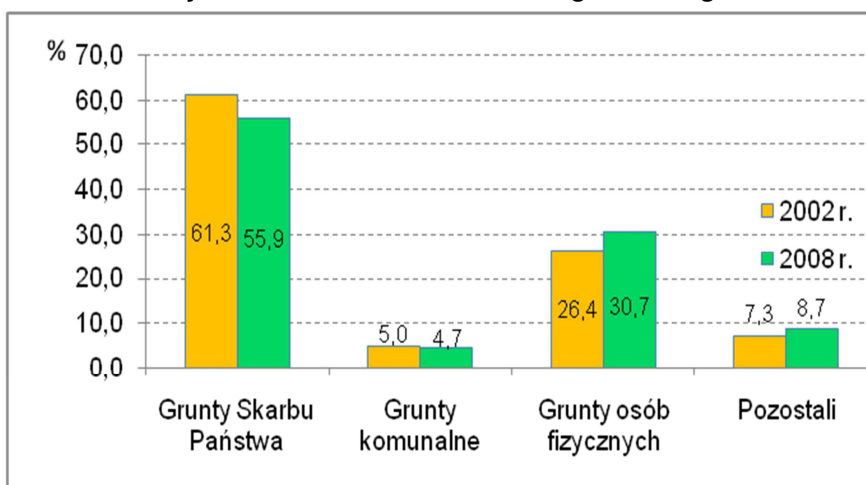
Struktura stanu władania gruntów ogółem w gminie na tle województwa w 2008 r.

Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Stan w dniu 1.01.2008 r.

Zmiany we władaniu gruntami ogółem, jakie miały miejsce pomiędzy 2002 r. i 2008 r., są wynikiem postępującego procesu prywatyzacji. Dotyczą przede wszystkim znaczącego spadku udziału gruntów Skarbu Państwa – głównie na rzecz osób fizycznych oraz pozostałych użytkowników, przeważnie spółek prawa handlowego (Wykres 6).

Zmiany w strukturze stanu władania gruntów ogółem

Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Stan w dniu 1.01. Starostwo Powiatowe w Słupsku

Stan władania przestrzenią rolniczą

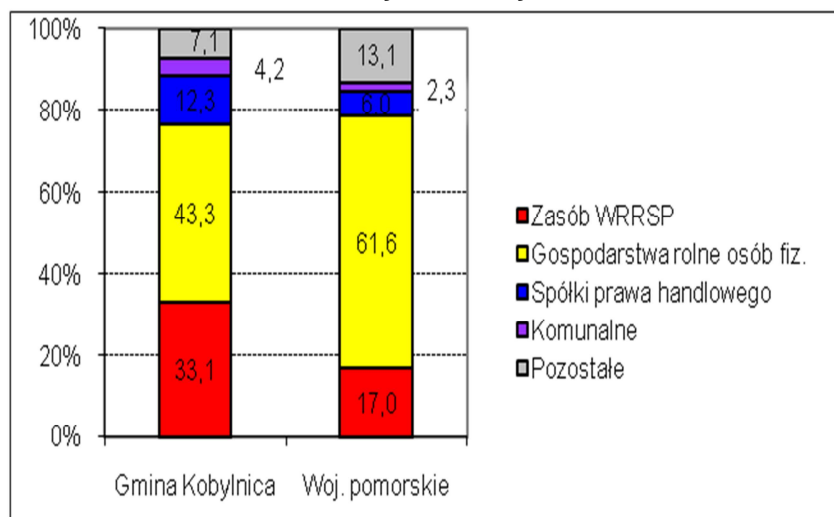
Produkcja rolnicza na terenie gminy odbywa się na gruntach trzech głównych podmiotów władających przestrzenią rolniczą: indywidualnych gospodarstw rolnych, spółek rolnych oraz Skarbu Państwa wydierżawiającego grunty będące w Zasobie WRSP gospodarstwom indywidualnym i spółkom. Udział tych trzech grup podmiotów w przestrzeni gminy jest zróżnicowany i uwarunkowany przeszłością historyczną oraz prowadzoną polityką rolną, przy czym decydujące znaczenie miał tutaj stopień wysycenia przestrzeni gminy gruntami dawnego rolnictwa uspołecznionego.

Największy odsetek użytków rolnych znajduje się we władaniu gospodarstw rolnych należących do osób fizycznych – 43,3% UR gminy (6 561 ha), znaczący udział posiadają także spółki prawa handlowego - 1 868 ha (12,3% UR). Nadal wysoki odsetek gruntów rolnych pozostaje w Zasobie WRSP – 33,1% UR (5 016 ha). Pozostałe użytki rolne – 11,3% UR nie stanowią przestrzeni rolniczej – są to grunty Lasów, gminy, powiatu, osób fizycznych nie będących rolnikami itp. Na obszarze gminy nie ma Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych.

W porównaniu z województwem pomorskim, gmina posiada znacznie wyższy odsetek użytków rolnych w Zasobie WRRSP, we władaniu gruntów spółek rolnych oraz gruntów komunalnych, zdecydowanie niższy zaś jest udział użytków rolnych w indywidualnych gospodarstwach rolnych (Wykres 7). Struktura ta jest konsekwencją wysokiego udziału sektora państwowego w rolnictwie gminy w okresie poprzedzającym transformację.

Wykres 7

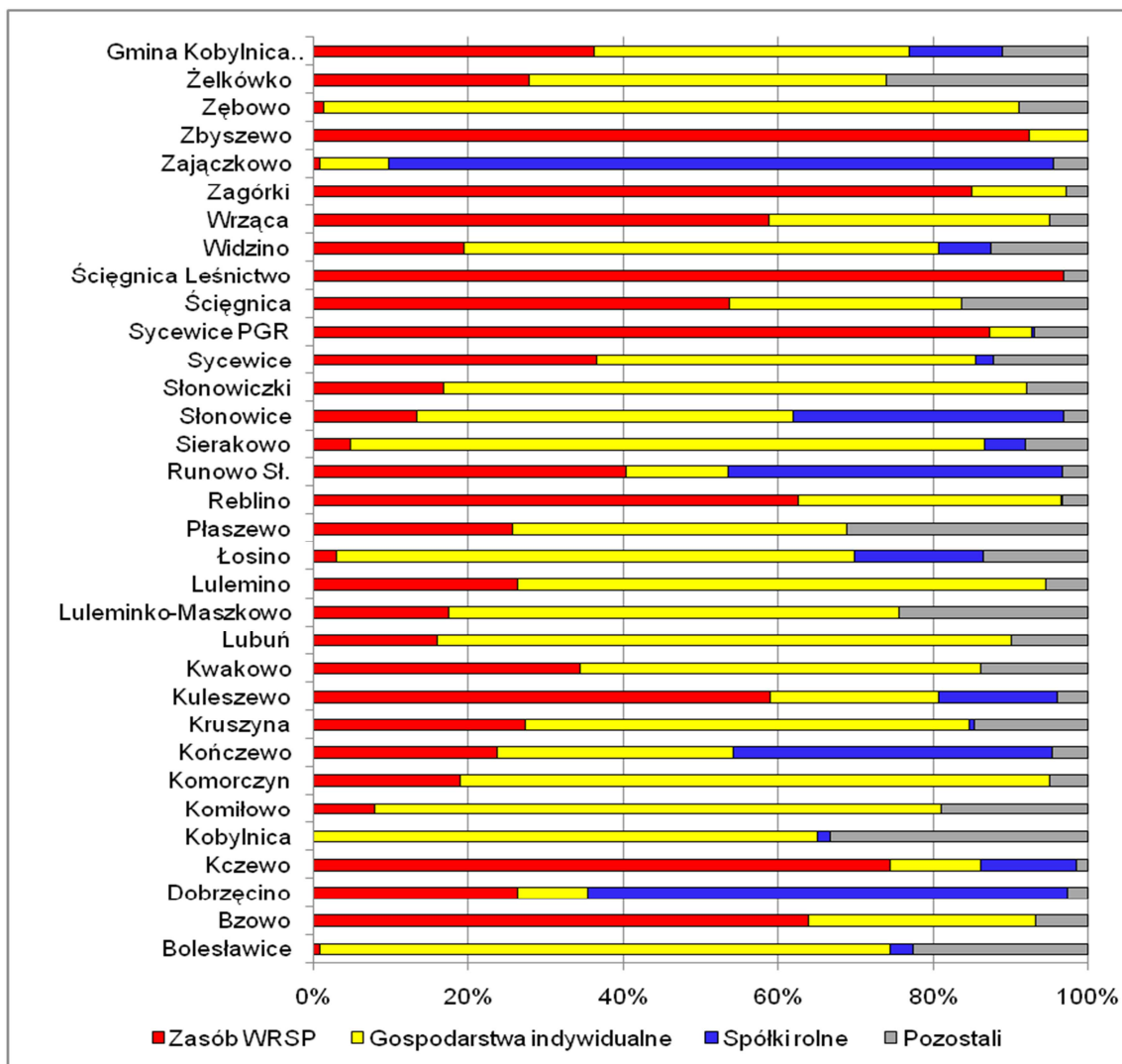
Struktura stanu władania użytków rolnych. Stan na 1.01.2008 r.

Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów. Stan w dniu 1.01. 2008 r.

Grunty pozostające w Zasobie oraz utworzone w oparciu o nie wielkoobszarowe spółki rolne przeważają w obrębach: Bzowo, Dobrzęcino, Kczewo, Kończewo, Kuleszewo, Reblino, Runowo, Sycewice PGR, Ścięgnica, Wrząca, Zajączkowo i Zbyszewo (Wykres 8).

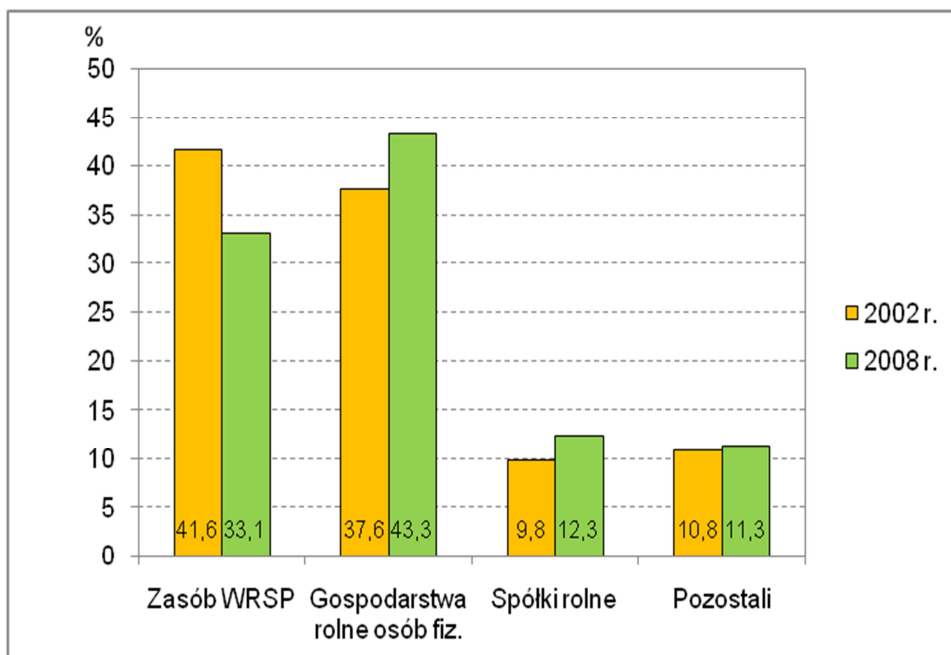
Struktura stanu władania użytków rolnych według obrębów geodezyjnych

Źródło: Geodezyjne wykazy gruntów wg obrębów. Urząd Gminy w Kobylnicy

W latach 2002–2008 zaszły znaczące zmiany w strukturze władania przestrzenią rolniczą gminy. Na skutek prowadzonej sprzedaży blisko 1,4 tys. ha użytków rolnych przeszło z Zasobu WRSP do innych użytkowników, zmiany właścicieli dokonywały się także w obrocie prywatnym, w tym pomiędzy rolnikami i właścicielami spółek rolnych. W rezultacie powierzchnia gospodarstw indywidualnych wzrosła o 799 ha (14%), zaś spółek o 362 ha (24%). Zmiany te obrazuje wykres 9.

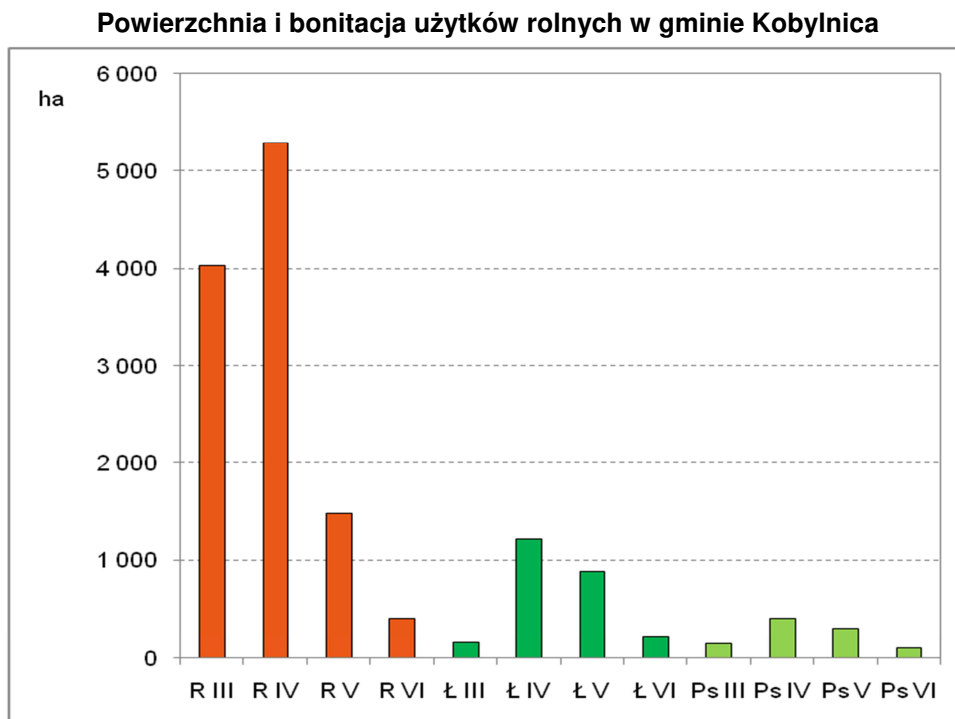
Zmiany w strukturze władania użytkami rolnymi w latach 2002–2008

Grunty pozostające w Zasobie WRSP są w ok. 95% zagospodarowane rolniczo, zaś główną formą ich rozdysponowania jest wieloletnia dzierżawa. Za pośrednictwem Agencji Nieruchomości Rolnych sukcesywnie prowadzony jest proces pełnej prywatyzacji, na co wskazuje malejący z każdym rokiem obszar pozostających w Zasobie nieruchomości. Niezagospodarowane grunty stanowią z reguły niewielkie, pojedyncze działki o mniejszej przydatności rolniczej. Większe obszary takich gruntów znajdują się jeszcze obecnie w obrębach Płaszewo (łąki i pastwiska) oraz Żelkowo (łąki śródleśne).

1.3. Warunki glebowe oraz struktura jakościowa użytków rolnych

Korzystne warunki przyrodniczo-glebowe uwarunkowują rolniczy charakter gminy. Najlepsze gleby uprawne oraz jednocześnie największe areale gruntów rolnych występują w północnej i środkowej części gminy. W miarę przesuwania się na południe, jakość gleb pogarsza się zaś udział upraw rolnych maleje na korzyść upraw leśnych.

Źródło: Starostwo Powiatowe w Słupsku. Stan na 27.11.2008 r.

Wśród gruntów ornych największy obszar zajmują w kolejności gleby klas: IVa, IIIb i IVb. Trwałe użytki zielone są słabszej jakości – przeważają gleby klasy IV i V (Wykres 10).

Pokrywa glebowa gminy wytworzyła się w większości z utworów moreny dennej – glin zwałowych lekkich oraz z piasków gliniastych. Gliny zwałowe, uległy często w górnych poziomach przemyciu i spiaszczeniu do piasków gliniastych, z natury bardzo kwaśnych. Grunty orne reprezentowane są głównie przez gleby brunatne kwaśne, rzadziej brunatne właściwe i brunatne wylugowane.

Najżyźniejsze z tych gleb, wytworzone z glin lekkich i piasków gliniastych mocnych zaliczone zostały do gruntów ornych klasy IIIa i IIIb i (niektóre zwięźlejsze) do klasy IVa oraz kompleksu 2 - pszennego dobrego i 4 - żytniego bardzo dobrego, słabsze natomiast, wytworzone z piasków gliniastych lekkich – do klas IVa i IVb oraz kompleksu 5 - żytniego dobrego. W/w kompleksy zajmują w gminie około 75% gruntów ornych. O ich przydatności rolniczej decyduje stopień i głębokość odkwaszenia uzyskanego pod wpływem wapnowania oraz stopień kultury rolnej. Na glebach tych utrzymanych w wysokiej kulturze dobrze plonują prawie wszystkie najbardziej wymagające rośliny uprawne. Największe obszary żyznych gleb zalegają w rejonie: Widzina, Bolesławic, Kobylnicy, Dobrzęcina, Komorczyzna, Runowa Sławieńskiego i Sycewic. Mniejsze arealy występują w rejonie Zębowa, Reblinka, Kończewa i Bzowa.

Drugą grupę stanowią gleby wytworzone z piasków zwałowych słabogliniastych i piasków luźnych. Są one reprezentowane przez gleby piaszkowe różnych typów genetycznych (gleb płowych, rdzawych i brunatnych kwaśnych). Grunty te zostały zaliczone do słabszych kompleksów gruntów ornych: 6 - żytniego słabego i 7 - żytnio-łubinowego. Pod względem bonitacyjnym zaliczono je do klasy V i VI. Są to gleby bardzo lekkie, przepuszczalne i silnie zakwaszone, o niewielkich zasobach składników odżywczych. Ich przydatność do uprawy roślin rolniczych jest stosunkowo niska, zaś dobór roślin uprawnych ograniczony. Słabe i najslabsze gleby grupują się w południowej części gminy w rejonie Ściegnicy, Zagórek, Zbyszewa, Płaszewa, Żelek, Żelkówka, Komiłowa, Kruszyny i Maszkowa.

Gleby te z uwagi na uwarunkowania środowiskowe i ekonomiczne należałoby trwale wyłączyć z użytkowania rolniczego. Najkorzystniejszym kierunkiem działań jest ich zalesienie lub przeznaczenie pod funkcje rekreacyjno-turystyczne.

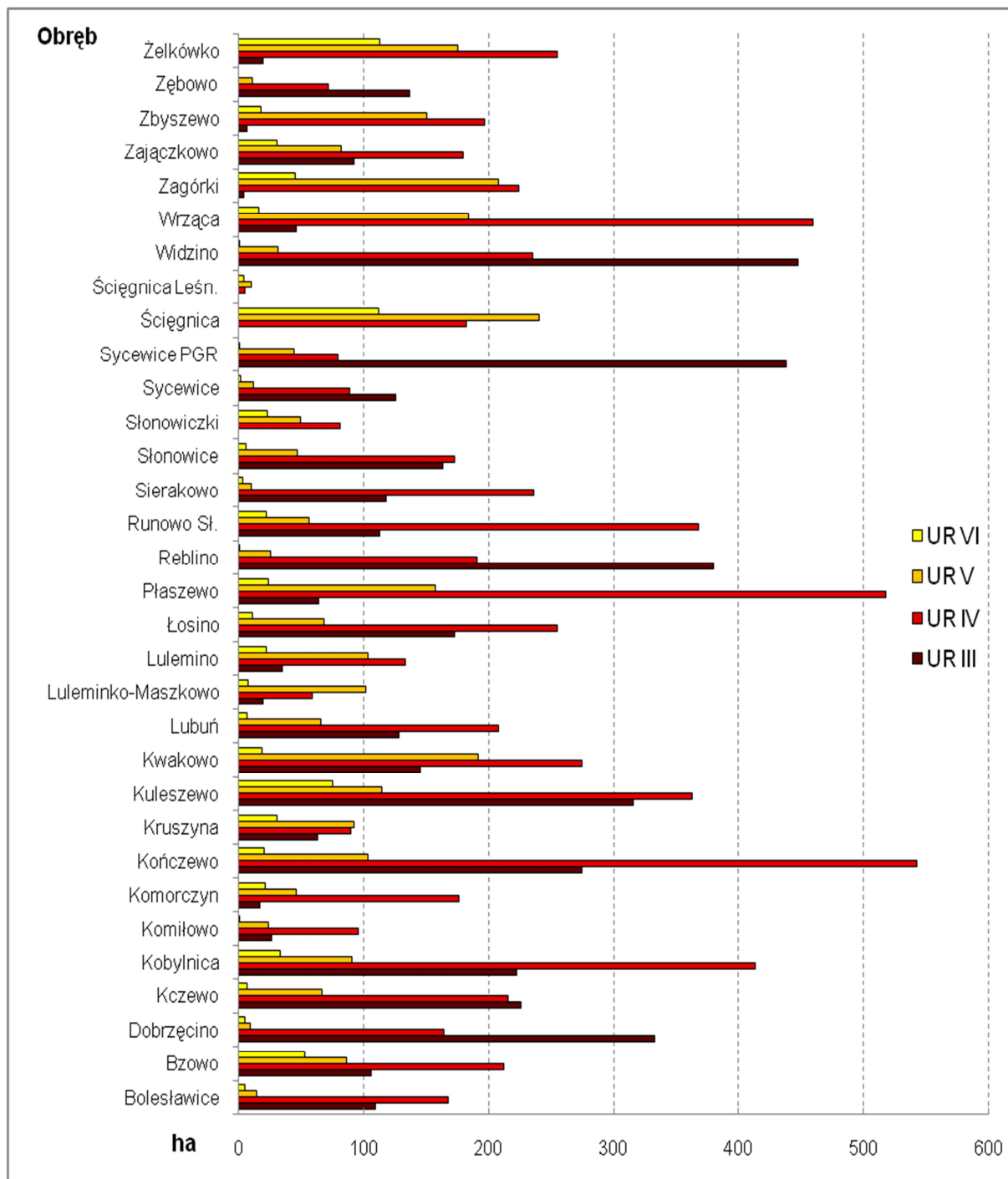
Trwałe użytki zielone na terenie gminy powstały z gleb różnych typów genetycznych. Doliny rzek Słupi i Wieprzy wypełniają głównie żyzne gleby aluwialne - mady średnie i ciężkie, zaliczone do kompleksu 2z- użytki zielone średnie. Ponadto znaczącą obszarowo grupę gleb stanowią gleby

organiczne – torfowe i mułowo-torfowe, które w większych konturach występują w dolinach rzek i cieków: Cieku Sycewickiego, Ścięgnicy, Bystrzenicy i Kwaczej oraz ich dopływów. Obok nich doliny te wypełnia mozaika sąsiadujących ze sobą gleb murszowo-mineralnych, torfowych i murszowo-torfowych oraz sporadycznie czarnych ziem, tworzące przenikające się nawzajem kompleksy użytków zielonych. Gleby te znajdują się w użytkowaniu rolniczym tworząc trwałe użytki zielone 2z - średnie oraz 3z – słabe i bardzo słabe. Wśród użytków zielonych dominuje kompleks 2z, który stanowi ok. 75% łąk i pastwisk trwałych na obszarze gminy.

Zróznicowanie warunków glebowych w przestrzeni gminy obrazuje Wykres 11.

Wykres 11

Wielkość przestrzeni rolniczej oraz klasyfikacja gleb w obrębach geodezyjnych w 2008 r.

Źródło: Starostwo Powiatowe w Słupsku. Stan na 27.11.2008 r.

Działania na rzecz polepszenia struktury jakościowej użytków rolnych postępują stosunkowo wolno. W latach 2000-2008 nastąpiła zaledwie nieznaczna poprawa, przejawiająca się wzrostem udziału gleb

klasy III (o 0,6 pkt. proc.) i kl. IV (o 0,2 pkt. proc.), oraz spadkiem udziału gleb kl. V (o 0,3 pkt. proc. i VI (o 0,6 pkt. proc.) – wykres 12. Poprawa ta nastąpiła przede wszystkim na skutek ubywania najsłabszych gruntów orných (Tab. 3).

Tabela 3

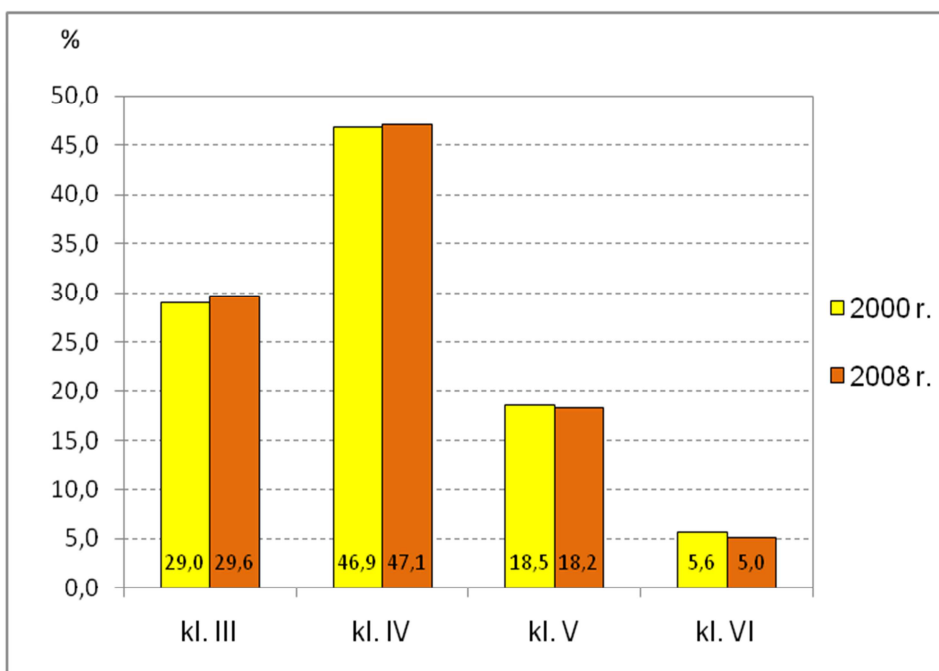
**Zmiany w strukturze jakościowej gruntów orných i trwałych użytków zielonych
w latach 2000-2008 (wg klas bonitacyjnych)**

rok	R IIIa	R IIIb	R IVa	R IVb	R V	R VI	UZ III	UZ IV	UZ V	UZ VI
2008 r. (ha)	1969	2064	3 551	1737	1483	416	321	1632	1195	324
2008 r. (%)	13,4	14,0	24,2	11,8	10,1	2,8	2,2	11,1	8,1	2,2
2000 r. (%)	13,1	13,7	23,9	11,7	10,2	3,3	2,2	11,3	8,3	2,3

Źródło: Starostwo Powiatowe w Słupsku. Stan na 27.11.2008 r.

Wykres 12

Zmiany w strukturze jakościowej użytków rolných ogółem w latach 2000 – 2008

Źródło: Starostwo Powiatowe w Słupsku. Stan na 27.11.2008 r.

Znaczny odsetek gruntów słabych i bardzo słabych nadal pozostaje w użytkowaniu rolniczym. Przewiduje się, że realizacja proekologicznej polityki gminy zmierzającej do zalesiania najmniej przydatnych gruntów rolných⁶, spowoduje przyspieszenie tempa pozytywnych przemian w strukturze jakościowej gleb, a w rezultacie – dalszą stopniową poprawę jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

1.4. Odczyn i zasobność gleb w podstawowe składniki pokarmowe

Wyniki badań stopnia zakwaszenia gleb gminy wykonane w 2007 r. przez Stację Chemiczno-Rolniczą w Koszalinie dla 54 gospodarstw na 2 557,7 ha gruntów orných i 1,04 ha użytków zielonych, wskazują, że 75% przebadanych gleb znajdowało się w grupie bardzo kwaśnych i kwaśnych, a potrzeby w zakresie koniecznego i potrzebnego wapnowania wykazywało 58% gleb (śr. dla powiatu słupskiego odpowiednio: 69% i 50%). Wartości te wskazują na nieznaczne pogorszenie wskaźników w porównaniu ze stanem z lat 90-tych oraz na utrzymujący się długotrwały wysoki stan zakwaszenia użytków rolných (Tab. 4).

⁶ Program ochrony środowiska dla Gminy Kobylnica na lata 2008-2011 z perspektywą 2012-2015

Tabela 4

Odczyn gleb oraz potrzeby wapnowania (% użytków rolnych)

Okres badań	Obszar przebadany [ha]	Ilość próbek	Odczyn (%)					Potrzeby wapnowania (%)				
			B. kwaśne	Kwaśne	L. kwaśne	Obojętne	Zasadowe	Konieczne	Potrzebne	Wskazane	Ograniczone	Zbędne
Gmina Kobylnica												
1994-1999	6296	4386	17	56	23	4	1	26	31	20	12	11
2007	2559	850	25	50	21	3	1	29	29	24	11	7
Powiat słupski												
2007	13151	3482	20	49	27	3	1	24	26	24	15	11

Zródło: Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Koszalinie

Zasobność gleb gminy w podstawowe składniki pokarmowe jest w wielu przypadkach niewystarczająca, co wskazuje na konieczność ich uzupełniania poprzez odpowiednie nawożenie.

W szczególności dotyczy to wyrównania niedoborów magnezu i potasu (Tab. 5).

Na tle średnich wartości dla powiatu słupskiego gleby gminy Kobylnica w 2007 r. charakteryzowały się wyższą zawartością fosforu i magnezu oraz zbliżoną zawartością potasu.

Tabela 5

Zawartość przyswajalnych składników pokarmowych w glebach (% użytków rolnych)

Okres badań	Obszar przebadany [ha]	Liczba badanych punktów	Fosfor			Potas			Magnez		
			bardzo niska i niska	średnia	wysoka i bardzo wysoka	bardzo niska i niska	średnia	Wysoka i bardzo wysoka	bardzo niska i niska	średnia	wysoka i bardzo wysoka
Gmina Kobylnica											
1994-1999	6296	4386	38	43	18	46	33	22	46	31	23
2007	2559	850	25	39	36	40	36	24	47	31	23
Powiat słupski											
2007	13151	3482	34	36	30	40	36	24	41	27	32

Zródło: Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Koszalinie

1.5. Organizacja rolnictwa i struktura agrarna gospodarstw rolnych

Rolnictwo, z uwagi na zajmowaną przestrzeń oraz znaczenie gospodarcze, jest podstawową funkcją w gminie. Proces przekształceń własnościowych majątku przejętego do Zasobu WRSP jest kontynuowany przez Agencję Nieruchomości Rolnych. Pełnej prywatyzacji uległa większość nieruchomości budowlanych w byłych ośrodkach produkcyjnych PGR oraz znacząca część gruntów rolnych. Pozostałe grunty są w dzierżawie, przy czym sukcesywnie postępuje sprzedaż dzierżawionych obiektów i gruntów. Dawny wieloprzestrzenny układ rozlogów, charakterystyczny dla byłych PGR uległ utrwaleniu w postaci nowopowstałych wielkoarealowych gospodarstw prywatnych (spółek rolnych i gospodarstw indywidualnych). Składają się na nie wydzielone ośrodki produkcyjne o różnym stopniu wyposażenia w budynki produkcyjne oraz, powiązane z nimi organizacyjnie, grunty rolne.

Stan techniczny ośrodków popegerowskich jest bardzo zróżnicowany. W niektórych z nich część zabudowań gospodarczych uległa dewastacji lub całkowitej ruinie, a zniszczone obiekty zostały rozebrane, np. w Kczewie (całkowita rozbiórka), Kuleszewie, Sycewicach, Reblinie, Ściężnicy, Zbyszewie, Płaszewie i in. Część ośrodków pozostała w dobrym stanie (np. Dobrzęcino, Wrząca, Kwakowo, Zajączkowo, Lulemino, Kończewo, Zagórki) – w większości z nich dokonano remontów i modernizacji lub rozbudowy. Obecnie służą działalności rolniczej, nastawionej na wysokotowarową produkcję roślinną. Nowi użytkownicy dokonali także zmian funkcji w części istniejących budynków (hodowlanych) adaptując je na cele magazynowo – składowe i inne, służące obsłudze rolnictwa.

Na terenie gminy działalność rolniczą prowadzi 6 wielkoobszarowych spółek o łącznej powierzchni 2,8 tys. ha użytków rolnych:

- Agro Wabcz Sp. z o.o. w Kuleszewie (zs. Wabcz, woj. kujawsko-pomorskie),
- ROLPOL Sp. z o.o. w Kończewie,
- Zajączkowo Sp. z o.o. w Zajączkowie,
- SEKAM Sp. z o.o. w Dobrzęcinie,
- FARM ADMIN Sp. z o.o. w Kczewie zs. Wrzeźnica (woj. zachodniopomorskie),
- AVENA Sp. z o.o. w Sycewicach.

Obok nich gospodarują gospodarstwa indywidualne. Według danych UG w Kobylnicy (stan na 31.12.2007 r.) na terenie gminy znajdowało się 870 gospodarstw indywidualnych powyżej 1 ha użytków rolnych, w tym:

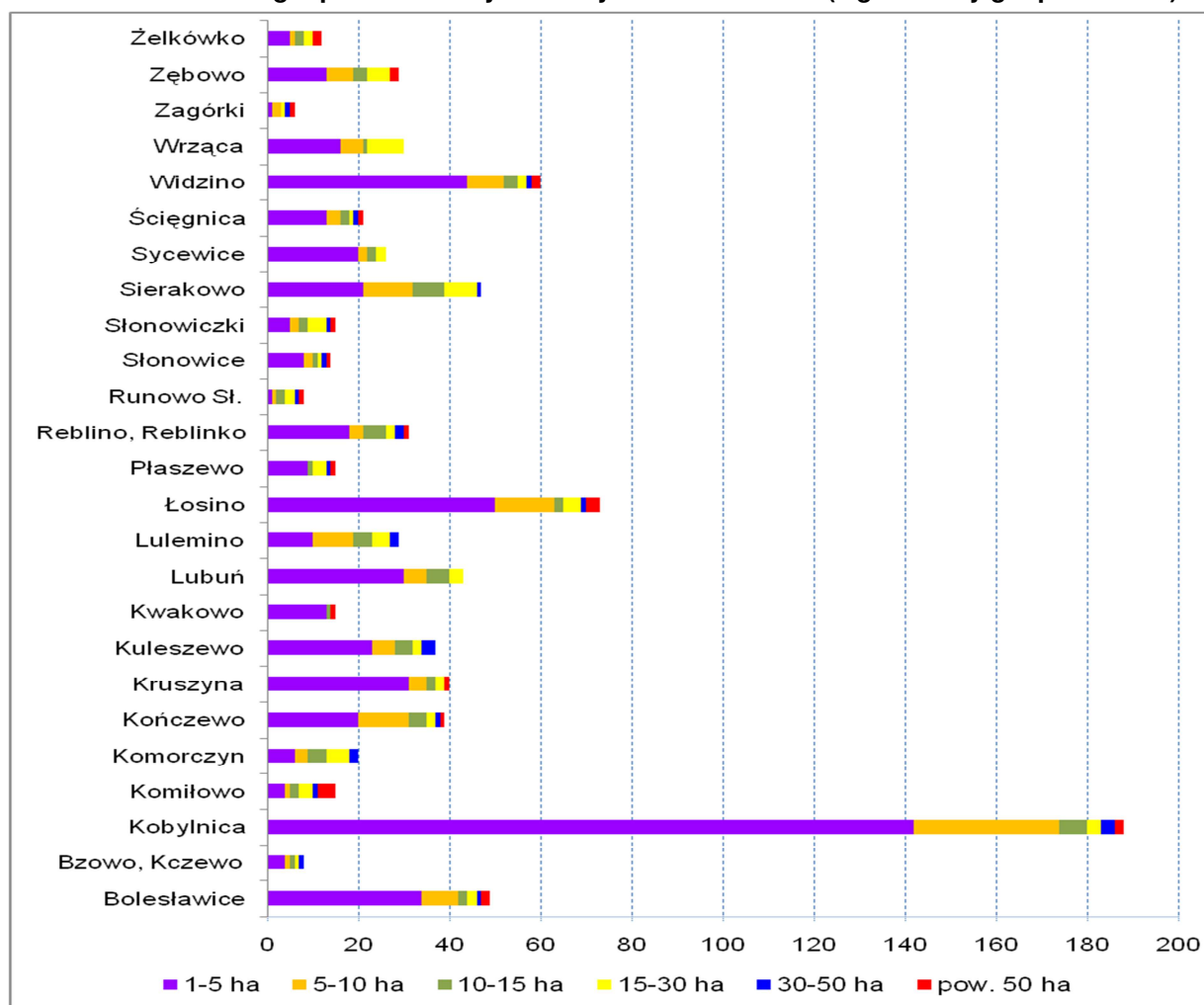
- 1 do 5 ha – 541 gospodarstw,
- 5 do 10 ha – 138 gospodarstw,
- 10 do 15 ha – 68 gospodarstw,
- 15 do 30 ha – 71 gospodarstw,
- 30 do 50 ha – 25 gospodarstw,
- powyżej 50 ha – 27 gospodarstw.

Wśród nich do największych (powyżej 100 ha użytków rolnych) należy 9 gospodarstw: w Bolesławicach – 3, Kończewie, Widzinie, Wrzącej, Żelkówku, Runowie, Płaszewie – po 1.

Gospodarka indywidualna koncentruje się we wsiach: Zębowo, Sierakowo, Wrząca, Łosino, Lulemino, Kobylnica, Widzino, Komorczyn, Kończewo.

Liczba oraz struktura agrarna gospodarstw rolnych w poszczególnych obrębach jest bardzo zróżnicowana. Decydujący wpływ na ich obecny kształt wywarły takie czynniki, jak: rozmiar przestrzeni popegeerowskiej, obecność tradycyjnych gospodarstw rolnych oraz atrakcyjność obszaru dla funkcji mieszkaniowej i rekreacyjnej (Wykres 13).

Liczba i struktura gospodarstw indywidualnych w sołectwach (wg siedziby gospodarstwa)

Źródło: Urząd Gminy Kobylnica (stan na 31.12.2007 r.)

Według ostatniego Powszechnego Spisu Rolnego 2002 na obszarze gminy znajdowało się 588 gospodarstw rolnych powyżej 1 ha UR, które gospodarowały na powierzchni 8633 ha ogółem, w tym 8247 ha użytków rolnych. Średnia powierzchnia gospodarstwa wynosiła 14,7 ha ogółem, w tym 14,0 ha UR. Do 2007 r. liczba gospodarstw rolnych powyżej 1 ha UR wzrosła do 875, zaś zajmowana przez nie powierzchnia – do 9028 ha. Średnia powierzchnia gospodarstwa wynosiła 10,3 ha użytków rolnych (wg danych Urzędu Gminy Kobylnica).

W strukturze agrarnej gospodarstw rolnych gminy Kobylnica zachodzą niekorzystne zmiany. W latach 2002–2007 nastąpił wzrost ogólnej liczby indywidualnych gospodarstw rolnych (powyżej 1 ha UR) o blisko 50%, przy czym zajmowana przez nie powierzchnia użytków rolnych wzrosła zaledwie o ok. 10%. Następstwem tych zmian jest spadek średniej powierzchni gospodarstwa rolnego z 14,0 ha do 10,3 ha UR oraz wzrastające rozdrobnienie agrarne, przejawiające się wzrostem udziału gospodarstw najmniejszych 1-5 ha (o 48%) i 5-10 ha (o 60%), co w rezultacie przyniosło znaczący wzrost udziału tych gospodarstw w strukturze (Tab. 6.). Największą ich liczbą charakteryzują się wsie: Kobylnica, Łosino, Widzino, Bolesławice, Kruszyna i Lubuń (Wykres 13). Zjawisko zwiększania się liczby małych gospodarstw rolnych jest typowe dla urbanizujących się obszarów podmiejskich oraz terenów posiadających wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe. Nowopowstające małe gospodarstwa, są często w rzeczywistości pseudo gospodarstwami, nie mającymi znaczenia dla produkcji rolnej, gdyż z reguły nie prowadzą działalności rolniczej, a ich właściciele utrzymują się ze źródeł pozarolniczych. Jednocześnie w badanym okresie nastąpił dynamiczny wzrost liczby gospodarstw dużych i bardzo dużych 15 ha i więcej (o 50%) oraz stabilizacja wielkości powierzchni u większości gospodarstw utworzonych na gruntach popegeerowskich.

Zmiany w strukturze agrarnej gospodarstw rolnych w latach 2002–2007

Lata	Liczba (odsetek gospodarstw	Grupy obszarowe użytków rolnych w ha			
		1-5	5-10	10-15	15 i więcej
2002	588	365	86	55	82
	100,0%	56,8	13,4	8,6	21,3
2007	870	541	138	68	123
	100,0%	62,2	15,9	7,8	14,1

Źródło: PSR 2002, Urząd Gminy Kobylnica (stan na 31.12.2007 r.)

1.6. Produkcyjność przestrzeni rolnej i kierunki produkcji

Podczas ostatniego spisu rolnego (PSR 2002) w rolnictwie ogółem odłogowano 21,3% użytków rolnych. Po objęciu polskich rolników zasadami Wspólnej Polityki Rolnej oraz uruchomieniu dopłat obszarowych sytuacja w tym zakresie uległa znaczącej poprawie a większość wieloletnio odłogowanych gruntów została zagospodarowana rolniczo. Na dzień 31.12.2006 r. odłogowano 6,2% powierzchni użytków rolnych ogółem⁷. Odsetek gruntów niewykorzystanych rolniczo, w porównaniu z 2002 r., zmniejszył się ponad trzykrotnie.

Wśród odłogowanych gruntów rolnych duży udział mają niewykorzystywane trwałe użytki zielone. Największe obszary nieużytkowanych łąk znajdują się w rejonie Zagórek, Kuleszewa, Płaszewo (w sumie ok. 700 ha). Bezpośrednią przyczyną był upadek hodowli i zbyt niska, jak na możliwości obszaru, obsada była. Łąki, na skutek braku rolniczego użytkowania, ulegają degradacji, rośliny łąkowe wypierane są przez zbiorowiska bylin dwuliściennych, zaś na siedliskach silniej uwodnionych zaniedbane łąki opanowują szuwały i gatunki lasotwórcze, stanowiące zagrożenie dla istniejących systemów drenarskich. Także niekorzystnym zjawiskiem jest pogarszający się stan urządzeń melioracyjnych szczegółowych – rowów, jazów, przepustów itp. Niedrożność i niesprawność wielu z nich powoduje wtórne zabagnianie zmeliorowanych użytków, a w efekcie pogorszenie ich jakości i spadek produktywności.

Odmienny sposób degradacji trwałych użytków zielonych, szczególnie pochodzenia organicznego polega na ich przeznaczaniu pod uprawy polowe.

W ostatnich kilku latach, w związku z uruchomieniem płatności rolnośrodowiskowych, zagospodarowanie zaniedbanych użytków zielonych uległo pewnej poprawie, gdyż jednym z warunków uzyskania tych płatności jest konieczność wykaszania i wypasania zagrożonych degradacją łąk i pastwisk. Obecnie programem⁸ tym objętych jest na terenie gminy Kobylnica ok. 250 ha łąk i pastwisk (wg danych ODR w Strzelinie).

1) Produkcja roślinna

W produkcji rolnej dominuje roślinny kierunek produkcji. W 2007 r. pod zasiewami znajdowało się ok. 7,5 tys. ha (w 2002 r. – ok. 5,0 tys. ha). W strukturze zasiewów dominowały zboża konsumpcyjne i paszowe, wśród których największy areal zajmowały: pszenica (25,8%) i jęczmień (23,2%), zaś pozostałe zboża: owies (8,6%), pszenżyto (4,2), mieszanki zbożowe (6,6%) i żyto (5,3%) – wg ODR Strzelino. Niewielkie areale zajęte były pod uprawy kukurydzy na ziarno i gryki.

Uprawy roślin przemysłowych to głównie rzepak (10,6%) oraz niewielkie ilości buraków cukrowych (0,4%). Ziemniaki w dużej części uprawiane są dla przetwórstwa (Farm Frites w Lęborku).

Struktura zasiewów głównych ziemiopłodów w gminie w latach 2002 i 2007 (%)

Wyszczególnienie	Ogółem zasiewy	Zboża	Ziemniaki	Przemysłowe	Pastewne	Pozostałe
2002 r.	100,0	66,0	9,2	18,0	4,3	2,5
2007 r.	100,0	76,2	8,6	11,0	3,2	1,0

Źródło: PSR 2002, ODR w Strzelinie (dane za 2007 r.)

⁷ Program ochrony środowiska dla Gminy Kobylnica na lata 2008-2011 z perspektywą 2012-2015

⁸ PROW 2007-2013, działanie Program rolnośrodowiskowy. Pakiet Ekstensywne trwałe użytki zielone

W porównaniu z okresem poprzednim struktura upraw roślin rolniczych uległa pogorszeniu. Nastąpił dalszy wzrost udziału zbóż, kosztem ziemniaków i roślin pastewnych. Zwiększenie powierzchni upraw zbóż intensywne, rzepaku i ziemniaków do przetwórstwa świadczy o wzroście urynkwienia produkcji.

Na terenie gminy prowadzi działalność kilka gospodarstw ogrodniczo – warzywniczych, ponadto rozwija się szkółkarska produkcja sadzonek roślin ozdobnych oraz, od niedawna, choinek (w/w działalność zlokalizowana jest głównie w obrębie wsi Kobylnica). Istotną zmianę stanowi spadek znaczenia uprawy truskawek (likwidacja plantacji z powodu braku opłacalności uprawy).

Plony roślin uprawnych uzyskiwane na terenie gminy są bardzo zróżnicowane, dla przykładu plony zbóż wahają się od 20-25 dt/ha w drobnych gospodarstwach indywidualnych do 65-75 dt/ha w intensywnie gospodarujących gospodarstwach wielkoobszarowych. Najwyższe plony osiągane są w gospodarstwach nastawionych na produkcję wysokotowarową.

Średnie plony uzyskane w gminie w 2007 r. wynosiły: pszenica ozima - 40 q/ha, pszenica jara - 34 q/ha, jęczmień oz. - 45 dt/ha, jęczmień jary - 45 dt/ha, owies - 25 dt/ha, kukurydza na ziarno - 50 dt/ha, ziemniaki - 350 dt/ha, rzepak - 20 dt/ha, buraki cukrowe - 450 dt/ha.

Dążenie do maksymalizacji zbiorów skłania producentów rolnych do stosowania nowoczesnych technologii uprawy (wysokowydajne odmiany, wysokie nawożenie mineralne, deszczowanie, intensywna chemiczna ochrona itp.). Uprawa roślin rolniczych na skalę przemysłową może tu stwarzać potencjalne zagrożenie dla gleb i wód.

Pozytywnym zjawiskiem jest rosnący z każdym rokiem udział rolników przystępujących do Programu rolno-środowiskowego, który korzystnie oddziałuje na stan i funkcjonowanie przestrzeni rolniczej. W ramach tego programu realizowane są głównie następujące pakiety⁹:

- *Ekstensywne trwałe użytki zielone* – przywracanie walorów lub utrzymaniu stanu cennych przyrodniczo siedlisk łąkowych i pastwiskowych w celu ich ochrony przed degradacją,
- *Ochrona gleb i wód* – stosowanie wsiewek międzyplonowych i poplonów ozimych, jako działanie przeciwerozyjne, ograniczające sploty powierzchniowe biogenów z pól do wód oraz przyczyniające się do wzrostu zawartości materii organicznej w glebie.

Na terenie gminy nie funkcjonują gospodarstwa ekologiczne, pomimo dogodnych warunków przyrodniczych oraz korzystnej lokalizacji w bezpośrednim sąsiedztwie dużego rynku zbytu. Nie uprawia się także roślin na cele energetyczne.

2) Produkcja zwierzęca

Na terenie gminy odbywa się chów trzody chlewnej, bydła mlecznego i opasowego oraz drobiu nieśnego. W sprywatyzowanych ośrodkach popgr produkcja zwierzęca została w większości wygaszona, wyjątek stanowią tu gospodarstwa w Ścięgnicy, Bzowie, Płaszewie, Zagórkach – chów trzody oraz we Wrzącej – chów bydła mlecznego.

Pogłowie inwentarza ogółem w gminie ok. wynosi 1 2 tys. szt. bydła i ok. 16,0 tys. szt. trzody chlewnej (wg ARiMR). Ilość hodowanych zwierząt (zwłaszcza bydła) jest nieadekwatna w stosunku do posiadanych bogatych naturalnych zasobów paszowych. W gospodarstwach tradycyjnych utrzymuje się niewielkie ilości pogłowie w celach samo zaopatrzeniowych, zaś w gospodarstwach towarowych skala produkcji zwierzęcej uzależniona jest od uwarunkowań ekonomicznych.

Obecnie większe stada bydła w pojedynczych gospodarstwach występują we wsiach: Wrząca (60 szt.), Żelkówko (80 szt.), Słonowiczki, Lubuń (po 35 szt.), Zębowo (25 szt.), Reblinko, Kuleszewo, Łosino, Kończewo (po 15-20 szt.). Trzoda chlewna na większą skalę hodowana jest w Płaszewie (3 tys. szt.), we Wrzącej (2 tys. szt.) a także w Kobylnicy (2 tys. szt.) i w Zagórkach (1 tys. szt.).

Dobrze rozwinięta jest produkcja jajczarsko-drobiarska. Ośrodki fermowe występują w miejscowościach: Komiłowo (ok. 200 tys. szt. niosek) i Kwakowo – odchowalnia kurcząt (ok. 150 tys. szt.). Na dużo mniejszą skalę towarowa produkcja drobiu i jaj odbywa się w Kobylnicy (dwa ośrodki) oraz w Łosinie.

⁹ PROW 2004-2006, działanie Wspieranie przedsięwzięć środowiskowych i poprawa dobrostanu zwierząt, PROW 2007-2013, działanie Program rolnośrodowiskowy. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Warszawa

Na terenie gminy prowadzony jest chów zwierząt futerkowych, koncentrujący się na specjalnie w tym celu wydzielonym obszarze w obrębie Sierakowo. W ostatnich latach rozmiary i znaczenie tej produkcji uległy marginalizacji.

1.7. Techniczna obsługa rolnictwa i przetwórstwo rolne

Produkty rolne wytworzone na terenie gminy skupowane są przez różnorodne podmioty gospodarcze (wybór odbiorcy zależy od uwarunkowań rynkowych). Produkty odbierane są zazwyczaj bezpośrednio od rolników i przeznaczane na rynek lub do przetwórstwa.

Na terenie gminy znajdują się następujące zakłady przemysłu rolno-spożywczego:

- Słupska Spółdzielnia Mleczarska w Kobylnicy,
- Zakład Mleczarski sp. z o.o. w Kobylnicy,
- Hurtownia lodów i mrożonek w Kobylnicy,
- Oil-Pol Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjne, Rozlewnia Olejów Jadalnych w Kobylnicy,
- Gorzelnia w Sycewicach,
- Gorzelnia we Wrzącej (zdewastowana),
- Mieszalnia pasz w Luleminie,
- „Błękitek” Zakład Przetwórstwa Rybnego w Kobylnicy,
- Wędzarnia ryb w Luleminie (w kooperacji ze Spółdzielnią „Łosoś” na terenie SSSE),
- Garbarnia skóry w Sierakowie.

Usługi na rzecz rolnictwa, takie jak: zaopatrzenie rolników w nasiona, pasze i nawozy mineralne, sprzedaż lub wynajem maszyn rolniczych, wykonywanie robót budowlanych, usługi transportowo-spedycyjnych, usługi weterynaryjne, świadczone są w większości przez lokalne zakłady położone na terenie gminy (np. Agroma Sp. z o.o. Przedsiębiorstwo Sklep w Kobylnicy, Hurtownia Pasz i Koncentratów w Bolesławicach, DeLaval w Kończewie, Cemarol – sprzedaż maszyn rolniczych w Kobylnicy) oraz na terenie Słupska.

1.8. Gospodarka rybacka

Na obszarze gminy znajdują się ośrodki intensywnej hodowli ryb łososiowatych, karpiowatych i innych ryb słodkowodnych (sum afrykański) wraz z produkcją ich narybku (jesiotr, łosoś, troć wędrowna, pstrąg tęczowy). Ośrodki te funkcjonują w oparciu o wody rzeki Słupi. Towarowe stawy produkcyjne zlokalizowane są w rejonie miejscowości: Lulemino (Argus PPH Lulemino), Żelkówko (Piotr Gabriel Gospodarstwo Rybackie). Poza tym w rejonie miejscowości Płaszewo i Kończewo znajdują się małe stawy pstrągowe o niewielkim znaczeniu.

1.9. Podsumowanie i wnioski wynikające z oceny stanu istniejącego oraz przemian zachodzących w okresie obowiązywania Studium uwarunkowań (...):

- 1) Gmina Kobylnica charakteryzuje się rolno-leśnym charakterem użytkowania terenu, przy czym przestrzeń rolnicza znacząco przeważa w północnej i środkowej części gminy. Zmiany w sposobie użytkowania gruntów, jakie zaszły w okresie 1.01.2002–1.01.2008 są wynikiem postępującej urbanizacji, a także zalesiania gruntów rolnych marginalnych. Efektem w/w procesów był spadek udziału użytków rolnych, wzrost lesistości a także wzrost udziału gruntów zabudowanych – mieszkaniowych, przemysłowych i innych;
- 2) W latach 2002–2007 zalesiono blisko 47 ha gruntów marginalnych należących do prywatnych gospodarstw rolnych. Proces ten najintensywniej przebiegał w południowej, najsłabszej glebowo części gminy – w obrębach: Zagórki, Bzowo i Żelkówko;
- 3) W strukturze władania gruntów dominujący udział posiada Skarb Państwa, który jest właścicielem 97% lasów i 35,5% użytków rolnych gminy, przy czym 31,5% gruntów gminy nadal znajduje się w Zasobie WRSP. Udział gruntów we władaniu SP z każdym rokiem sukcesywnie maleje na rzecz sektora prywatnego i komunalnego. Proces ten dotyczy przede wszystkim transferu gruntów rolnych z Zasobu do gospodarstw indywidualnych i spółek rolnych;
- 4) Struktura jakościowa gleb rolniczych jest stosunkowo korzystna – wśród użytków rolnych przeważają gleby klasy IV i III. W użytkowaniu rolniczym nadal pozostaje blisko 1,9 tys. gruntów ornych na glebach słabych i bardzo słabych kl. V i VI. Z uwagi na uwarunkowania środowiskowe

i ekonomiczne, znaczną część najłabszych gruntów orných należałoby trwale wyłączyć z użytkowania rolniczego, przy czym najkorzystniejszym kierunkiem działań jest ich sukcesywne zalesianie. W latach 2000–2008 nastąpiła pozytywna, acz nieznaczna poprawa w strukturze jakościowej użytków rolnych, polegająca na wzroście udziału użytków klas III i IV kosztem użytków klas V i VI;

- 5) Wyniki aktualnych badań odczynu gleb wskazują na długotrwale utrzymujący się wysoki stopień zakwaszenia użytków rolnych gminy;
- 6) Wśród indywidualnych gospodarstw rolnych obserwuje się niekorzystny trend w kierunku spadku ich średniej powierzchni spowodowany gwałtownym wzrostem ogólnej liczby gospodarstw. Struktura agrarna wykazuje typowe cechy dla obszarów podmiejskich. W obrębach położonych w bezpośrednim sąsiedztwie ze Słupskiem lub dobrze z nim skomunikowanych zaznacza się tendencja do rozdrabniania gospodarstw, wydzielanych głównie na cele mieszkaniowe. Proces ten dotyczy także terenów atrakcyjnych turystycznie i krajobrazowo, gdzie bardzo małe gospodarstwa tworzone są wyłącznie w celach rekreacyjnych. Najbardziej widoczne zmiany następują w obrębach: Kobylnica, Widzino, Bolesławice, Sycevice, Łosino, Lubuń. Jednocześnie z uwagi na korzystne warunki glebowe następuje stabilizacja powierzchni gospodarstw dużych i bardzo dużych oraz dążenie do ich powiększania;
- 7) Produkcja rolna na terenie gminy opiera się przede wszystkim na uprawie zbóż, rzepaku i ziemniaków, w dużym stopniu jest to produkcja wysokotowarowa. Dobór upraw jest zgodny z predyspozycjami obszaru, ale w strukturze zasiewów zwraca uwagę zbyt wysoki udział roślin zbożowych. Nieadekwatnie niska, w odniesieniu do możliwości paszowych, jest obsada zwierząt gospodarskich, zwłaszcza bydła. Gospodarczo nieużytkowane łąki i pastwiska, przy złym stanie urządzeń melioracyjnych, zagrożone są degradacją;
- 8) Rolnictwo ekologiczne na terenie gminy nie rozwija się, mimo korzystnych warunków przyrodniczych, społecznych i rynkowych dla funkcjonowania gospodarstw ekologicznych;
- 9) Lokalne uwarunkowania klimatyczno-glebowe sprzyjają produkcji biomasy rolniczej na cele energetyczne (nasiona roślin rolniczych, słoma odpadowa z rolnictwa, plantacje roślin wieloletnich). Obecnie ten kierunek produkcji rolnej nie jest prowadzony;
- 10) Na obszarze gminy brakuje rozwiniętego przetwórstwa rolno-spożywczego oraz zorganizowanego systemu rynków zbytu dla większości produktów rolniczych. Poziom wyposażenia w pozostałe usługi na rzecz rolnictwa jest zadawalający.

2. Uwarunkowania leśnej przestrzeni produkcyjnej

2.1. Charakterystyka ogólna

Lasy i grunty leśne zajmują w gminie powierzchnię 7 885 ha, w tym lasy – 7 810 ha, natomiast grunty zadrzewione i zalesione 75 ha. Lesistość gminy wynosi ok. 32%.

Na obszarze gminy przeważają lasy Skarbu Państwa (98,7% powierzchni wszystkich gruntów leśnych w 2006 r.), z czego 97,8% stanowią lasy znajdujące się w Zarządzie PGL Lasy Państwowe. Lasy innej własności zajmują powierzchnię 126,9 ha.

Wartość wskaźnika lesistości gminy uległa zwiększeniu z 31,7% w 2002 r. do 32,3% w 2008 r.

Lasy w zarządzie Lasów Państwowych administrowane są przez 5 nadleśnictw: Nadleśnictwo Leśny Dwór, Ustka, Warcino, Sławno oraz Trzebielino.

2.2. Lasy Nadleśnictwa Leśny Dwór

W zasięgu Nadleśnictwa Leśny Dwór znajduje się największa powierzchnia lasów gminy – obejmuje ono najbardziej zwarte kompleksy leśne wschodniej i południowo-wschodniej części terenu oraz kilka mniejszych kompleksów położonych w środkowej części terenu gminy. Część tych lasów (północna) wchodzi w skład obrębu Skarszów Nadleśnictwa Leśny Dwór, część znajduje się w obrębie Leśny Dwór.

Lasy obrębu Skarszów są bardziej zróżnicowane siedliskowo, ale przeważają tu siedliska boru świeżego i boru mieszanego świeżego, związane z obszarami sandrowymi doliny Słupi. W granicach obrębu Leśny Dwór dominują siedliska żyzne – lasu mieszanego świeżego oraz lasu świeżego. Pomimo dużego potencjału siedlisk głównym gatunkiem lasotwórczym w tej części gminy jest sosna. Drzewostany

z panującą sosną stanowią np. 70% powierzchni wszystkich drzewostanów. Lasy obu obrębów różnią się również przeciętnym wiekiem drzewostanów, który w obrębie Skarszów wynosi 61 lat, a w obrębie Leśny Dwór 68 lat. Różnią się także przeciętną zasobnością drzewostanów na 1 ha – odpowiednio 260 m³/ha i 268 m³/ha.

Według obowiązującego obecnie Planu Urządzania Lasów Nadleśnictwa Leśny Dwór sporządzonego na lata 01.01.2007–31.12.2016, przewiduje się w tym okresie spadek zasobów drzewnych o np. 4% z uwagi na to, że planowane pozyskanie grubizny może przekroczyć wielkość spodziewanego przyrostu drzewostanów.

Prawie wszystkie lasy Nadleśnictwa Leśny Dwór na terenie gminy posiadają status lasów ochronnych różnych kategorii, spełniając różnorodne funkcje ochronne: wodochronne, glebochronne, ochronne z uwagi na położenie wokół Słupska – miasta powyżej 50 tys. mieszkańców (największe powierzchnie), obronne (wojsko). Na części powierzchni lasów funkcje ochronne nakładają się, np. wodochronne, glebochronne oraz ochronne wokół Słupska.

Lasy administrowane przez Nadleśnictwo Leśny Dwór stanowią również fragment Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” oraz część jego otuliny. Obszar Parku jest jednocześnie obszarem Natura 2000 ustanowionym Rozporządzeniem Ministra Środowiska jako specjalny obszar ochrony ptaków PLB 220002 Dolina Słupi, posiadający projekt planu zarządzania z 2008 r. Niewielkie fragmenty lasów Nadleśnictwa Leśny Dwór, usytuowane na terenie otuliny Parku wchodzą w skład potencjalnego obszaru Natura 2000, specjalnego obszaru ochrony siedlisk PLH 220052 Dolina Słupi, obejmującego w tym przypadku dolinę rzeki Kwaczy.

2.3. Lasy Nadleśnictwa Warcino

W zarządzie Nadleśnictwa Warcino znajduje się 2 218,9 ha powierzchni lasów (fragment obrębu Obłęże), rozciągających się w części południowej terenu gminy dość zwartym kompleksem. Lasy te wchodzą w skład powierzchni Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasów Warcińsko Polanowskich”, obejmującego Nadleśnictwo Warcino i Nadleśnictwo Polanów, powołanego Zarządzeniem Nr 60 Generalnego Dyrektora Lasów Państwowych z dnia 14 października 2004 r. Założenia i kierunki działań LKP określa Program Gospodarczo-Ochronny opracowany przez Radę Naukowo-Społeczną pod nadzorem Dyrektora RDLP w Szczecinku. Do priorytetowych zadań nadleśnictwa, wynikających z tego faktu, należy promocja trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, ochrona zasobów przyrody w lasach oraz edukacja leśna społeczeństwa.

Według Planu Urządzania Lasów Nadleśnictwa Warcino sporządzonego na lata 01.01.2006–12.31.2015, średni wiek lasów w obrębie Obłęże wynosi 58 lat, przeciętna zasobność drzewostanów 232 m³/ha, przewidywany bieżący średni roczny przyrost miąższości zasobów wyniesie 5,86 m³/ha, planowane w bieżącym dziesięcioleciu pozyskanie grubizny: 39 522 m³ brutto, stanowi 96,3% spodziewanego przyrostu zasobów.

W obrębie Obłęże dominują siedliska boru świeżego oraz boru mieszanego świeżego, zajmujące łącznie ok. 77% powierzchni siedlisk leśnych. W granicach gminy występuje większy odsetek żyznych siedlisk lasu mieszanego świeżego, związanych z gliniastymi utworami moreny czołowej. Około 35% wszystkich siedlisk leśnych należy do siedlisk porolnych, co powoduje występowanie różnorodnych zniekształceń. Gatunkiem panującym w drzewostanach jest sosna. Przeważają drzewostany jednogatunkowe (48% powierzchni). Z uwagi na dominację uboższych siedlisk borowych, większość drzewostanów jest zgodna z siedliskiem.

Lasy Nadleśnictwa Warcino położone w granicach gminy tworzą również część sieci ekologicznej województwa, ponieważ stanowią fragment płata ekologicznego rangi krajowej – lasów kępicko-bytowskich. Niewielki, południowo-zachodni obszar tych lasów leży także w zasięgu korytarza ekologicznego doliny Wieprzy i Studnicy rangi regionalnej, rozciągającego się w kierunku zachodnim.

2.4. Lasy Nadleśnictwa Sławno

Tereny Nadleśnictwa obejmują południowo-zachodnią część gminy, lasy tworzą zwartą powierzchnię, ku północy przechodzącą w liczne, niewielkie, izolowane kompleksy leśne. Lasy tej części gminy znajdują się w granicach obrębu Żukowo Nadleśnictwa Sławno, a ich powierzchnia wynosi 1367 ha. W obrębie

Żukowo dominują uboższe siedliska borowe – boru sosnowego świeżego, na których przeważają drzewostany sosnowe. Znaczną powierzchnię siedlisk – ok. 24,7% zajmują siedliska pochodzenia porolnego.

W obrębie Żukowo średni wiek drzewostanów to 59 lat, przeciętna zasobność wynosi 236 m³/ha, natomiast przeciętny przyrost 4,00 m³/ha. Siedliska borowe zajmują 64% ogólnej powierzchni siedlisk leśnych, drzewostany iglaste 82,4% ogólnej powierzchni drzewostanów. Przeważają drzewostany jednopiętrowe (96%), prawie połowa z nich jest jednogatunkowa (40,96%). Z uwagi na dominację siedlisk borowych, drzewostany są w większości zgodne z siedliskiem, a tzw. niezgodność negatywna występuje tu rzadziej niż na pozostałym obszarze nadleśnictwa. Duży udział powierzchniowy drzewo-stanów w klasie odnowienia (różnowiekowe młodniki - usunięty starodrzew, odnawiające się sztucznie lub naturalnie, nowe pokolenie drzew) wpływa na najniższą wartość przeciętnej zasobności drzewostanów.

Plan zarządzania lasu nadleśnictwa obowiązujący na lata 01.01.1999–31.12.2008, stracił ważność i w bieżącym roku Nadleśnictwo przystąpiło do sporządzania nowego planu.

Lasy Nadleśnictwa Sławno położone w granicach gminy wchodzą w skład sieci ekologicznej województwa, stanowiąc fragment korytarza ekologicznego Doliny Wieprzy i Studnicy rangi regionalnej. Jednocześnie, część tych lasów związana bezpośrednio z doliną Wieprzy, znajduje się w zasięgu specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 PLH 220038 Dolina Wieprzy i Studnicy.

2.5. Lasy Nadleśnictwa Ustka

Lasy administrowane przez Nadleśnictwo Ustka zajmują północno-zachodnie fragmenty terenu gminy. Charakteryzują się izolowanymi, niewielkimi powierzchniowo kompleksami, zajmując łącznie 982 ha. Przeważają lasy ochronne z tytułu położenia w odległości 10 km od granicy administracyjnej Słupska, jedynie ok. 200 ha, położonych przy zachodniej granicy gminy (część leśnictwa Sycevice) posiada charakter lasów gospodarczych.

Przeważają siedliska lasu świeżego oraz lasu mieszanego, w tym wilgotnego. Większe powierzchnie zajmuje także las mieszany bagienny, pozostałe siedliska reprezentuje bór bagienny, ols oraz bór mieszany (udział siedlisk borowych – 36,3%). W kompleksach lasów dominują drzewostany sosnowe i brzożowe, ale obserwuje się znaczne zróżnicowanie gatunkowe: występują również drzewostany świerkowe, bukowe, dębowe, olszowe oraz jesionowe (udział drzewostanów iglastych – 67,7%). Przeważają drzewostany jednopiętrowe, pochodzące z nasadzeń.

Udział siedlisk porolnych (zaliczanych obecnie do siedlisk zniekształconych) w ogólnej powierzchni siedlisk obrębu Słupsk wynosi 29,9%.

Drzewostany niezgodne z siedliskiem zajmują w obrębie Słupsk większą powierzchnię niż na pozostałym obszarze nadleśnictwa, z uwagi na większy udział żyznych siedlisk lasowych. Powszechniej występuje tzw. niezgodność negatywna, kiedy skład gatunkowy drzewostanów uniemożliwia wykorzystanie potencjału siedliskowego, a nawet powoduje jego postępującą degradację (monokultury szpilkowe). Zostało to spowodowane przede wszystkim brakiem opracowań glebowo-siedliskowych i zalesianiem żyzniejszych i wilgotnych siedlisk pochodzenia porolnego sosną lub świerkiem, niedostatkami gatunków domieszkowych. Sporządzenie szczegółowych operatów glebowo-siedliskowych wykazało również niezgodność siedlisk z drzewostanami na powierzchniach leśnych wskutek zmiany dotychczasowej klasyfikacji siedlisk. Średni wiek drzewostanów w obrębie Słupsk wynosi obecnie 59 lat, przeciętna zasobność drzewostanów 282 m³/ha, przeciętny przyrost 4,78 m³/ha.

W ubiegłym dziesięcioleciu w Nadleśnictwie Ustka pozyskano 562 819 m³ drewna. Przewiduje się spadek zasobów miąższości w całym nadleśnictwie, w obrębie Słupsk miąższość drzewostanów brutto zmniejszy się o 2,2%.

2.6. Lasy Nadleśnictwa Trzebielino

Przy południowej granicy gminy znajduje się 25 ha lasów w zarządzie Nadleśnictwa Trzebielino (leśnictwo Miszewo), stanowiących fragment rozległego kompleksu leśnego rozciągającego się w kierunku południowym. Występują tu w większości naturalne, żyzne siedliska lasu mieszanego świeżego, z przewagą drzewostanów bukowych lub bukowo-sosnowych, często dwupiętrowych, z odnawiającym się naturalnie bukiem.

Uwarunkowania w zakresie rolnictwa i leśnictwa przedstawiono na **załączniku graficznym nr 7**.

Załącznik graficzny nr 7

Rolnictwo i leśnictwo

VII. SYSTEM KOMUNIKACJI

1. Uwarunkowania zewnętrzne

Rozpoznanie powiązań gminy z obszarami zewnętrznymi (w tym z gminą miejską Słupsk oraz z gminami: Słupsk, Kępice, Dębica Kaszubska oraz Trzebielino (powiat bytowski), a także gminami: Sławno i Postomino (powiat Sławno – woj. zachodniopomorskie).

Przez obszar gminy Kobylnica w układzie równoleżnikowym, w bliskim sąsiedztwie, przebiegają główne szlaki komunikacji (kołowy i kolejowy) o znaczeniu międzynarodowym i krajowym. Są to:

- 1) droga krajowa nr 6 (E28) o przebiegu: Goleniów - Płoty - Koszalin - Słupsk - Lębork - Reda - Gdynia - Gdańsk - Straszyn - Łęgowo, na północy gminy. Droga ta obsługuje ruch z północnej części Polski – na kierunku Szczecin - Gdańsk, krajów skandynawskich i Europy Zachodniej oraz krajów położonych na wschód od Polski, przenosząc ruch tranzytowy z Niemiec do Trójmiasta i dalej na Mazury i do Kaliningradu, zarówno gospodarczy, jak i turystyczny (Szlak Cystersów);
- 2) linia kolejowa nr 202 znaczenia państwowego Gdańsk - Stargard Szczeciński równoległa do drogi nr 6. Linia ta zapewnia dogodne połączenia ze Szczecinem, Berlinem, Gdańskiem (stolicą województwa pomorskiego), Olsztynem, Białymstokiem oraz pośrednio Warszawą i Krakowem. Jest zelektryfikowana, na niej odbywa się największy ruch pasażerski i towarowy, a także kursują pociągi ekspresowe oraz przemieszczane są transporty wojskowe.

Oba szlaki tworzą północny korytarz transportowy (część tzw. Trasy Hanzeatyckiej), który jest głównym elementem potencjalnego pasma rozwoju kształtującego się wraz z modernizacją, rozbudową i budową systemu infrastruktury technicznej, w ramach Transeuropejskiej Sieci Transportowej. W paśmie tym przewiduje się przebudowę drogi nr 6 do parametrów drogi ekspresowej (S 6) oraz w dalszej perspektywie linii kolejowej z dobudową drugiego toru.

Bezpośrednia bliskość miasta Słupska, krajowego węzła transportu, będącego ośrodkiem subregionalnym równoważenia rozwoju i równocześnie stolicą powiatu, sprawia, że droga krajowa nr 6, w układzie równoleżnikowym, zabezpiecza głównie zewnętrzne związki gminy, łącząc ją poprzez ośrodek gminny zlokalizowany w Kobylnicy, z jednej strony ze stolicą województwa – Gdańskiem, a z drugiej ze Szczecinem i dalej Europą Zachodnią. Natomiast w skali lokalnej droga nr 6 zabezpiecza wewnętrzne związki gminy w jej północnej części, łącząc ją z obszarem miasta Słupsk i sąsiedniej gminy Sławno.

W układzie południkowym przebiegają szlaki komunikacji (kołowy i kolejowy) o znaczeniu krajowym. Są to:

- 1) droga krajowa nr 21, relacji Ustka - Słupsk - Szczecinek. Droga ta zapewnia powiązania zewnętrzne i wewnętrzne gminy łącząc ją, na północy, z gminą Ustka poprzez miasto Słupsk, a na południu z gminą Trzebielino;
- 2) linia kolejowa nr 405 relacji Ustka - Słupsk - Szczecinek - Piła i dalej w kierunku Poznania.

Oba szlaki stanowią zachodni korytarz transportowy woj. pomorskiego. W paśmie tym przewiduje się przebudowę drogi nr 21 oraz linii kolejowej nr 405.

Ponadto, przez teren gminy, w jej południowej części, przebiega droga wojewódzka nr 209 relacji Warszkowo - Suchorze - Bytów, obsługująca gminę w ograniczonym zakresie, łącząc ją z ośrodkami sąsiednich gmin: Sławno, Kępice (poprzez drogę wojewódzką nr 208) i Trzebielino (poprzez drogę krajową nr 21), jak również z ośrodkami sąsiednich powiatów: Sławno i Bytów.

Uzupełnieniem powyższego układu funkcjonalnego komunikacji są ciągi dróg powiatowych o podstawowym znaczeniu:

- 1) z kierunku Darłowa i Jarosławca Swołowo - Zębowo - droga krajowa nr 6 - Reblino - Wrząca i dalej drogą gminną 114021G - Ściągą - droga wojewódzka nr 209;
- 2) z kierunku Słupska - droga krajowa nr 21 - Łosino - Kończewo - Kuleszewo - Barcino i dalej w kierunku Kępic.

Wymienione wyżej ciągi dróg powiatowych zabezpieczają powiązania miejscowości z drogami krajowymi i wojewódzką i usprawniają połączenie z ośrodkiem gminy oraz ośrodkami gmin sąsiednich.

Potrzeby w zakresie lotniczej komunikacji pasażerskiej realizowało lotnisko Słupsk - Redzikowo, obecnie wojskowe w likwidacji o statusie rezerwowego lotniska cywilnego. Ponadto, w Krępie Słupskiej czynne jest lotnisko Aeroklubu Słupsk. Oba lotniska zlokalizowane są na terenie sąsiedniej gminy Słupsk.

Najbliższy port lotniczy (magistralny, zapasowy dla Warszawy w ruchu dalekiego zasięgu) znajduje się w Gdańsku - Rębiechowie.

W Ustce funkcjonuje port morski, w sezonie letnim jest uruchamiane połączenie promowe na Bornholm, port świadczy również usługi w zakresie przewozów turystycznych.

2. Uwarunkowania wewnętrzne

2.1. Komunikacja drogowa

Zgodnie z ustawą o drogach publicznych ze względu na funkcje w sieci drogowej wyróżnia się cztery kategorie dróg: krajowe, wojewódzkie, powiatowe, gminne.

Tabela nr 1

Wykaz długości dróg

Drogi	Ogółem km	Drogi utwardzone km
drogi krajowe (DK 6 i DK21)	27,650	27,650
droga wojewódzka (DW 209)	4,550	4,550
drogi powiatowe	79,183	71,148
drogi gminne (numerowane)	139,719	79,214
drogi wewnętrzne	333,451	16,208
Σ	584,553	198,77

W gminie Kobylnica znajduje się **584,553** km zaewidencjonowanych dróg, których liczba wzrasta wraz z sukcesywnym wzrostem liczby dróg gminnych.

Przy powierzchni gminy Kobylnica 244 km² wskaźniki gęstości sieci wynoszą:

- ogółem **2,39** km/km²
- w tym sieć dróg utwardzonych **0,81** km/km²

1) Drogi krajowe

Przez obszar gminy Kobylnica przebiegają dwie drogi krajowe stanowiące układ nadrzędny komunikacji drogowej. Na drogach tych przeważa ruch o charakterze gospodarczym.

Droga krajowa nr 6 o funkcji międzyregionalnej, położona w ciągu drogi międzynarodowej E-28 (Goleniów - Płoty - Koszalin - Słupsk - Lębork - Reda - Gdynia - Gdańsk - Straszyn - Łęgowo)

Na obszarze gminy droga krajowa nr 6 relacji Szczecin - Gdańsk prawie na całym odcinku posiada parametry klasy głównej ruchu przyspieszonego; korona 12,00÷13,00 m, jezdnia z utwardzonymi pobocznymi 10,00÷11,30 m. Droga przebiegająca w granicach gminy liczy łącznie ok. 10,900 km, natomiast w bezpośrednim sąsiedztwie gminy dodatkowo 0,225 km. Na całej drodze dopuszcza się ruch pojazdów o nacisku osi 115 kN.

Podstawowa funkcja drogi, tj. prowadzenie ruchu tranzytowego międzyregionalnego i regionalnego, pozostaje w konflikcie z nakładającym się ruchem o charakterze lokalnym i miejscowego znaczenia. Powodem tego stanu rzeczy jest brak ukształtowanego ciągu dróg lokalnych o przebiegu równoległym do drogi nr 6 i w konsekwencji, sprzeczna z funkcją i klasą drogi, nieuporządkowana bezpośrednia obsługa terenów przyległych do drogi.

Obecnie, również w granicach gminy, w ciągu drogi krajowej nr 6 zrealizowana jest obwodnica miasta Słupska. Ponadto, planowana jest modernizacja pozostałego odcinka drogi do parametrów klasy drogi ekspresowej.

Droga krajowa nr 21 o funkcji ponadregionalnej (Miastko – Suchorze – Słupsk – Ustka)

Na obszarze gminy droga krajowa nr 21 relacji Poznań – Słupsk – Ustka prawie na całym odcinku posiada parametry klasy głównej; korona 8,00÷10,50 m, jezdnia bez utwardzonych pobocznych 6,00÷7,50 m. Droga przebiegająca w granicach gminy liczy łącznie ok. 16,908 km. Na całej drodze dopuszcza się ruch pojazdów o nacisku osi 100 kN.

Zarządcą dróg krajowych jest Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Gdańsku.

2) Droga wojewódzka

Przez południowo-zachodni skraj gminy Kobylnica przebiega droga wojewódzka stanowiąca uzupełnienie nadrzędnego komunikacji drogowej. Przeważa na niej ruch o charakterze turystycznym.

Droga wojewódzka nr 209 o funkcji regionalnej (Warszkowo – Suchorze - Bytów)

Na obszarze gminy droga wojewódzka nr 209 relacji Sławno – Bytów na odcinku w granicach gminy posiada parametry klasy zbiorczej; korona ok. 8,00 m, jezdnia ok. 6,00 m. Droga przebiegająca w granicach gminy liczy łącznie ok. 4,550 km. Na całej drodze dopuszcza się ruch pojazdów o nacisku osi 100 kN.

Zarządcą drogi wojewódzkiej jest Zarząd Dróg Wojewódzkich w Gdańsku.

3) Drogi powiatowe

Sieć dróg powiatowych obejmuje 13 odcinków dróg, które w większości stanowią układ podstawowy. Są to drogi przede wszystkim klasy lokalnej, na niewielu odcinkach zbiorczej o przeważającym, dopuszczalnym nacisku na oś 80 kN. Na terenie gminy drogi te są podstawowym łącznikiem z drogami krajowymi i wojewódzkimi. Sieć dróg powiatowych, charakteryzująca się właściwą gęstością, zapewnia powiązania gminy w skali lokalnej.

Drogi powiatowe są relatywnie w średnim i złym stanie technicznym.

Charakterystyczne są przekroje jednopasmowe na części dróg oraz brak chodników przy prawie wszystkich drogach, co ujemnie wpływa na bezpieczeństwo użytkowników dróg. Ze względu na istniejące w części obszaru gminy warunki gruntowo-wodne (słabe podbudowy i usytuowanie w pobliżu dolin rzek) drogi są systematycznie niszczone. Proces ten nasila się szczególnie w sezonie letnim, przy wzmożonym ruchu turystycznym. Stan nawierzchni dróg wymaga działań prowadzących do sukcesywnej poprawy, ponieważ nie gwarantuje wymaganej przepustowości dróg.

Zarządcą dróg powiatowych jest Zarząd Dróg Powiatowych w Słupsku.

Tabela nr 2

Zestawienie dróg powiatowych

Lp.	Numer drogi	Przebieg drogi	Rodzaj nawierzchni klasa drogi	Długość [km] szerokość [m]	w tym o nawierzchni twardej [km]	Stan techniczny ogólny
1	2	3	4	5	6	7
1.	1104 G	<i>granica województwa pomorskiego – Tyń - Miedzno - Sycewice (ul.Dworcowa) – do drogi krajowej nr 6</i>	<i>bitumiczna Z</i>	<i>1,917 4,0</i>	<i>1,917</i>	średni
2.	1105 G	<i>Zaleskie – Krężółki – Swołowo – Gać – Zębowo - do drogi krajowej nr 6 w Reblinie</i>	<i>bitumiczna L</i>	<i>2,197 5,0</i>	<i>2,197</i>	średni
3.	1150 G	<i>granica województwa pomorskiego – Tychowo - Bzowo – Kczewo – do drogi powiatowej nr 1153G w Słonowiczach</i>	<i>bitumiczna L</i>	<i>6,678 4,0</i>	<i>6,678</i>	zły
4.	1151 G	<i>Bzowo – Ściężnica – do drogi wojewódzkiej nr 209</i>	<i>bitumiczna L</i>	<i>4,406 3,0</i>	<i>4,406</i>	zły
5.	1152 G	<i>od drogi krajowej nr 6 w Sycewicach – Komorzyn – Dobrzęcino - do drogi powiatowej nr 1153G w Słonowiczach</i>	<i>bitumiczna gruntowa - żużłowa L</i>	<i>5,342 4,0</i>	<i>3,980</i>	zły
6.	1153 G	<i>Reblino – Runowo Sławińskie - Słonowice – Słonowiczki - Wrząca – Zbyszewo – Zagórki - do drogi powiatowej nr 1157G</i>	<i>bitumiczna brukowa gruntowa L</i>	<i>16,530 5,0+6,0 brak określonej szerokości</i>	<i>13,290</i>	dobry zły
7.	1154 G	<i>Słonowice – Ciechomice - Giełdoń - Kuleszewo</i>	<i>gruntowa brukowa żużłowa L</i>	<i>6,084 brak określonej szerokości</i>	<i>5,000</i>	zły
8.	1157 G	<i>Łosino – Sierakowo - Kończewo - Kuleszewo - Barcino</i>	<i>bitumiczna Z</i>	<i>12,597 4,0</i>	<i>12,597</i>	dobry
9.	1158 G	<i>Kuleszewo – Lulemino - Kwakowo</i>	<i>bitumiczna</i>	<i>5,160</i>	<i>5,160</i>	zły

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

			betonowa L	4,0÷5,5		
10.	1159 G	Płaszewo – Kruszyna	bitumiczna L	2,730 3,0÷5,0	2,730	średni
11.	1170G	Kwakowo – Lubuń – Żelkówko	bitumiczna L	8,699 4,0	8,699	średni
12.	1171G	Kwakowo – Komiłowo - Żelki - do drogi krajowej nr 21 w Kruszynie	brukowa żużlowa bitumiczna L	6,498 brak określonej szerokości	4,150	zły
13.	1175G	Łysomice – Mielno – granica powiatu Suchorze	bitumiczna L	344 4,0	344	

Σ około 79,183 km 71,148km

Materiały źródłowe: Zarząd Dróg Powiatowych w Słupsku, 2015 r; Plan rozwoju Sieci Drogowej na terenie Gminy Kobylnica na lata 2014-2020

4) Drogi gminne

Sieć dróg gminnych, które w większości stanowią układ uzupełniający, obejmuje około 70 km dróg o bardzo zróżnicowanym standardzie. W połączeniu z siecią dróg powiatowych zapewniają obsługę lokalną. Grupa ta obsługuje głównie związki pomiędzy siedliskami i drogami wyższych klas. Ponadto, łącznie z drogami wewnętrznymi dojazdowych zapewnia także dojazdy do terenów rolnych, łąk i lasów.

Stan nawierzchni większości dróg jest nieodpowiedni i wymaga działań prowadzących do stopniowej ich poprawy.

Wójt Gminy zarządza siecią dróg gminnych, w skład której wchodzi również drogi wewnętrzne dojazdowe, w przyszłości drogi gminne, przejęte lub w trakcie przejmowania przez Gminę.

Tabela nr 3

Zestawienie dróg gminnych

Lp.	Nr drogi	Opis przebiegu drogi (ulicy)	Długość całkowita drogi [m]
Bolesławiec			
1.	114052G	ul. Brzozowa	406
2.	114053G	ul. Leśna	1841
3.	114055G	ul. Wiązowa	514
4.	114056G	ul. Wspólna	423
5.	114057G	ul. Sezamkowa	297
6.	114058G	ul. Bukowa	251
7.	114059G/114160G	ul. Tęczowa	811
8.	114060G	ul. Sosnowa	475
9.	114061G	ul. Jodłowa	271
10.	114154G	ul. Kolorowa	310
11.	114158G	ul. Morełowa	578
12.	114159G	ul. Jaśminowa	850
Bolesławice - Widzino			
13.	114030G	ul. Akacjowa w Bolesławicach (od byłej K6 / ul. Słupska) - ul. Kolejowa w Widzinie (do drogi gminnej nr 114054G / ul. Główna)	2840
Bzowo			
14.	114020G	od drogi powiatowej nr 1150G do drogi powiatowej nr 1151G	134
Bzowo - Komorzyn			
15.	114048G	od drogi powiatowej nr 1150G w Bzowie, poprzez teren gminy Sławno, do drogi gminnej nr 1140038G w Komorzynie	3247
Kobylnica			
16.	114001G	ul. Kolejowa	356
17.	114002G	ul. Sportowa	573
18.	114003G	ul. Wodna	1398
19.	114004G	ul. Pocztowa	435

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

20.	114005G	ul. Młyńska	1403
21.	114006G/114083G	ul. Źródłana	589
22.	114007G	ul. Krzywa	445
23.	114008G	ul. Polna	391
24.	114009G	ul. Słoneczna	159
25.	114010G	ul. Kasztanowa	1433
26.	114011G	ul. Krótka	77
27.	114012G	ul. Leśna	169
28.	114013G	ul. Rzeczna	946
29.	114014G	ul. Ogrodowa	317
30.	114042G/114143G	Nad Śluzą	229
31.	114043G	ul. Widzińska (pętla) / od drogi krajowej 21 (ul. Główna) do drogi gminnej nr 114054G (Kobylnica, ul. Widzińska - Widzino, ul. Główna)	93
32.	114062G	ul. Różana	251
33.	114063G	ul. Tulipanowa	201
34.	114064G	ul. Malwowa	170
35.	114065G	ul. Makowa	226
36.	114066G	ul. Storczykowa	205
37.	114067G	ul. Konwaliowa	272
38.	114068G	ul. Fiołkowa	101
39.	114069G	ul. Liliowa	131
40.	114070G	ul. Rumiankowa	305
41.	114071G	ul. Kwiatowa	680
42.	114072G	ul. Głowackiego	439
43.	114073G	ul. Parkowa	202
44.	114074G	ul. Chabrowa	879
45.	114075G	ul. Mikołajczyka	1047
46.	114076G	ul. Kądzieli	398
47.	114077G	ul. Kosynierów	420
48.	114078G	ul. Stefczyka	651
49.	114079G	ul. Drzymały	270
50.	114080G	ul. Rataja	1180
51.	114081G	ul. Banacha	373
52.	114082G	ul. Prof. Poznańskiego	1539
53.	114084G	ul. Bukowa	819
54.	114085G	ul. Wierzbowa	1478
55.	114086G	ul. Franciszkańska	427
56.	114087G	ul. Kalinowa	1309
57.	114088G	ul. Jaśminowa	1027
58.	114089G	ul. Olchowa	243
59.	114090G	ul. Dębowa	245
60.	114091G	ul. Brzozowa	271
61.	114092G	ul. Klonowa	527
62.	114093G	ul. Topolowa	622
63.	114094G	ul. Rzemieślnicza	233
64.	114095G	Al. Orzechowa	520
65.	114096G	ul. Sosnowa	274
66.	114097G	ul. Łąkowa	416
67.	114098G	ul. Zielona	716

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

68.	114099G	ul. Strumykowa	526
69.	114100G	ul. Rybacka	281
70.	114101G	ul. Nad Słupią	2423
71.	114136G	ul. Witosza	2288
72.	114137G	ul. Kilińskiego	592
73.	114138G	Rondo Rzemieślników	-
74.	114139G	ul. Jodłowa	324
75.	114140G	ul. Wrzosowa	183
76.	114141G	ul. Wiśniowa	279
77.	114142G	ul. Leśny Zakątek	255
78.	114150G	od ul. Szczecińskiej w Kobylnicy, poprzez rondo, do ul. Wspólnej w Bolesławicach	240
79.	114151G	ul. Paderewskiego	528
80.	114152G	ul. Krokusowa	304
81.	114153G	ul. Akacyjowa	211
Kobylnica - Widzino			
82.	114054G	ul. Widzińska w Kobylnicy (od drogi krajowej 21 / ul. Główna) - ul. Główna w Widzinie (od drogi gminnej nr 114028G)	3031
Komiłowo - Kruszyna			
83.	114035G	od drogi gminnej nr 114036G w Komiłowie poprzez Komiłowo (wieś) do drogi krajowej nr 21 w Kruszynie	3158
Komorczyn			
84.	114038G	od granicy zabudowy do drogi gminnej nr 114049G (wieś)	160
85.	114049G	od drogi gminnej nr 114038G do drogi gminnej nr 114048G (wieś)	461
Komorczyn - Bzowo			
86.	114048G	od drogi gminnej nr 114038G w Komorczynie, poprzez teren gminy Sławno do drogi powiatowej nr 1150G w Bzowie	3247
Kończewo			
87.	114040G	ul. Parkowa, Szkolna / od drogi gminnej nr 1140028G (ul. Kolejowa) do drogi powiatowej nr 1157G	533
88.	114041G	ul. Polna / od drogi gminnej nr 1140028G (ul. Kolejowa) do działki nr 191 (do ostatnich zabudowań)	147
Kończewo - Widzino			
89.	114028G	ul. Kolejowa w Kończewie / od drogi powiatowej nr 1157G (ul. Główna) w Kończewie do drogi gminnej nr 114054G (ul. Głównej) w Widzinie	5088
Kruszyna - Komiłowo			
90.	114035G	od drogi krajowej nr 21 w Kruszynie poprzez Komiłowo (wieś) do drogi gminnej nr 114036G w Komiłowie	3158
Kruszyna - Lulemino			
91.	114024G	od drogi krajowej nr 21 w Kruszynie do drogi powiatowej nr 1158G w Luleminie	1819
Kruszyna - Żelkówko			
92.	114036G	od drogi gminnej nr 114035G w Kruszynie do drogi powiatowej nr 1170G Kwakowo - Lubuń - Żelkówko	4392
Kuleszewo			

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

93.	114144G	ul. Polna	1717
<i>Kuleszewo - Giełdoń - Wrząca</i>			
94.	114039G	od drogi powiatowej nr 1154G w Kuleszewie poprzez Giełdoń do drogi powiatowej nr 1153G we Wrzącej	4522
<i>Kwakowo</i>			
95.	114102G	ul. Cicha	363
96.	114103G	ul. Krótka	177
97.	114104G	ul. Poziomkowa	984
<i>Kwakowo - Maszkowo - Sierakowo Słupskie</i>			
98.	114026G	ul. Leśna w Kwakowie / od drogi krajowa nr 21 Kwakowo, poprzez Maszkowo, do drogi powiatowej nr 1157G w Sierakowie Słupskim	3304
<i>Lubuń</i>			
99.	114033G	od drogi powiatowej nr 1170G do północnej granicy gminy (kierunek Skarszów Górny)	2405
100.	114045G	od drogi powiatowej nr 1170G do południowej granicy gminy (kierunek Skarszów Górny)	1210
<i>Lulemino - Kruszyna</i>			
101.	114024G	od drogi powiatowej nr 1158G w Luleminie do drogi krajowej nr 21 w Kruszynie	1819
<i>Lulemino - Maszkowo</i>			
102.	114025G	od drogi powiatowej nr 1158G w Luleminie do drogi gminnej nr 114026G w Maszkowie	2965
<i>Lulemino - Zagórki</i>			
103.	114050G	od drogi gminnej nr 114024G w Luleminie do drogi powiatowej nr 1157G Łosino - Kończewo - Zagórki (przystanek)	3661
<i>Łosino</i>			
104.	114032G	ul. Starowiejska	1736
105.	114034G	ul. Nad Słupią	1519
106.	114037G	od drogi krajowej nr 6 (ul. Główna) do drogi gminnej nr 114032G (ul. Starowiejska)	517
107.	114105G	ul. Wichrowa	2152
108.	114106G	ul. Bukowa	266
109.	114107G	ul. Dębowa	332
110.	114108G	ul. Akacyjowa	403
111.	114109G	ul. Ku Słońcu	2005
112.	114110G	od ul. Wichrowej do ul. Radosnej	990
113.	114111G	ul. Modrzewiowa	499
114.	114112G	ul. Wiatraczna	499
115.	114113G	ul. Lipowa	272
116.	114145G	od drogi powiatowej nr 1157G do działki nr 50	1054
117.	114146G	od/do drogi gminnej nr 114145G (pętla)	689
118.	114147G	ul. Jaśminowa	236
119.	114155G	ul. Radosna	496
120.	114156G	ul. Sosnowa	422
121.	114157G	ul. Brzozowa	562
<i>Maszkowo - Lulemino</i>			
122.	114025G	od drogi gminnej nr 114026G w Maszkowie do drogi powiatowej nr 1158G w Luleminie	2965
<i>Płaszewo</i>			
123.	114114G	od drogi powiatowej nr 1159G do drogi powiatowej nr 1159 G	388

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<i>(pętla)</i>	
124.	114115G	<i>od drogi powiatowej nr 1159G do wysokości działki nr 119</i>	937
125.	114116G	<i>od drogi powiatowej nr 1159 G do wysokości działki nr 35/3 i działki nr 66/2</i>	205
Reblino			
126.	114019G	<i>ul. Kręta</i>	593
127.	114044G	<i>ul. Nowa</i>	705
128.	114117G	<i>ul. Kolejowa</i>	894
129.	N101	<i>ul. Dębowa</i>	126
Runowo Sławieńskie			
130.	114046G	<i>od drogi powiatowej nr 1153G do drogi powiatowej nr 1153G (pętla wokół stawu)</i>	345
131.	114118G	<i>od drogi powiatowej nr 1153 G do granicy wsi</i>	2049
Sierakowo Słupskie			
132.	114027G	<i>od drogi powiatowej nr 1157G do cmentarza w Sierakowie Słupskim</i>	1323
133.	114051G	<i>od drogi gminnej nr 114026G w Sierakowie Słupskim do drogi krajowej nr 21 w Zajączkowie</i>	2215
Sierakowo Słupskie - Maszkowo - Kwakowo			
134.	114026G	<i>od drogi powiatowej nr 1157G w Sierakowie Słupskim, poprzez Maszkowo, poprzez ul. Leśną w Kwakowie / do drogi krajowej nr 21 Kwakowo</i>	3304
Słonowice - Kończewo			
135.	114119G	<i>od drogi powiatowej nr 1153G w Słonowicach do drogi gminnej 114028G w Kończewie</i>	3650
Sycewice			
136.	114018G	<i>ul. Polna</i>	1603
137.	114031G	<i>ul. Słupska (stary ślad drogi) / od drogi krajowej nr 6 (ul. Słupska) do drogi gminnej nr 114018G (ul. Polna)</i>	641
138.	114120G	<i>ul. Poczтовая</i>	277
139.	114121G	<i>ul. Sportowa</i>	614
140.	114122G	<i>ul. Szkolna</i>	409
141.	114123G	<i>ul. Poprzeczna</i>	304
142.	114124G	<i>ul. Parkowa</i>	976
143.	114125G	<i>ul. Pogodna</i>	545
144.	114126G	<i>ul. Za Stawem</i>	415
145.	114127G	<i>ul. Kasztanowa</i>	219
146.	114128G	<i>od drogi krajowej nr 6 poprzez skrzyżowanie z ul. Szkolną do wysokości działki nr 4/91 (dawniej PGR)</i>	898
147.	114129G	<i>ul. Łąkowa</i>	450
148.	114148G	<i>ul. Lipowa</i>	244
149.	114149G	<i>ul. Kościelna</i>	462
Ściegnica - Wrząca			
150.	114021G	<i>od drogi powiatowej nr 1151G w Ściegnicy do drogi powiatowej nr 1153G we Wrzącej</i>	2925
Widzino			
151.	114029G	<i>ul. Rzeczna</i>	382
152.	114130G	<i>ul. Prosta</i>	306
153.	114131G	<i>ul. Polna</i>	699

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

154.	114132G	ul. Krzywa	586
155.	114133G	ul. Krótka	179
Widzino - Bolesławice			
156.	114030G	ul. Kolejowa w Widzinie (od drogi gminnej nr 114054G / ul. Główna) - ul. Akacyjowa w Bolesławicach (do byłej K6 / ul. Słupska)	2840
Widzino - Kobylnica			
157.	114054G	ul. Główna w Widzinie (od drogi gminnej nr 114028G) - ul. Widzińska w Kobylnicy (do drogi krajowej 21 / ul. Główna)	3031
Widzino - Kończewo			
158.	114028G	ul. Główna w Widzinie (od drogi gminnej nr 114054G / ul. Główna) poprzez ul. Kolejową w Kończewie do drogi powiatowej nr 1157G (ul. Główna) w Kończewie	5088
Wrząca			
159.	114023G	od drogi powiatowej nr 1153G do drogi powiatowej nr 1153G (pętla autobusowa)	887
Wrząca - Giełdoń - Kuleszewo			
160.	114039G	od drogi powiatowej nr 1153G we Wrzącej poprzez Giełdoń do drogi powiatowej nr 1154G w Kuleszewie	4522
Wrząca - Ściegnica			
161.	114021G	od drogi powiatowej nr 1153G we Wrzącej do drogi powiatowej nr 1151G w Ściegnicy	2925
Zagórki - Lulemino			
162.	114050G	od drogi powiatowej nr 1157G Łosino - Kończewo - Zagórki (przystanek) do drogi gminnej nr 114024G w Luleminie	3661
Zębowo			
163.	114015G	od drogi powiatowej nr 1105G do granicy gminy (kierunek Bierkowo)	812
164.	114016G	Zębowo Kolonia / od drogi powiatowa nr 1105G do drogi gminnej nr 114017G (2 odcinki)	1540
165.	114017G	Zębowo Kolonia / pętla od drogi gminnej nr 114016G do drogi gminnej nr 114016G	444
166.	114022G	od drogi gminnej nr 114015G do drogi powiatowej nr 1105G	124
Żelki			
167.	114134G	od drogi powiatowej nr 1171G do granicy zabudowy	1712
Żelki - Żelkówko			
168.	114135G	od drogi gminnej 114134G w Żelkach do drogi gminnej nr 114047G w Żelkówku	1806
Żelkówko			
169.	114047G	od drogi powiatowej nr 1170G do granicy gminy (kierunek Łysomice)	1448
Żelkówko - Kruszyna			
170.	114036G	od drogi powiatowej nr 1170G Kwakowo - Lubuń - Żelkówko do drogi gminnej nr 114035G w Kruszynie	4392
Gmina Kobylnica (stan na dzień 27.02.2015r.)			Σ: 139 719

Materiały źródłowe: Plan rozwoju Sieci Drogowej na terenie Gminy Kobylnica na lata 2014-2020

5) Ruch drogowy

Wyniki badań przeprowadzonych przez Generalną Dyрекcyję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Gdańsku oraz Zarząd Dróg Wojewódzkich w Gdańsku wykazują stały wzrost natężenia ruchu na wszystkich drogach układu nadrzędnego. W tabelach przedstawiono wyniki pomiarów ruchu wykonanych w 2005 roku oraz prognozowany ruch w latach 2010 i 2020.

Tabela nr 4

Średniodobowe natężenie ruchu pojazdów poruszających
po drogach układu nadrzędnego na obszarze gminy Kobylnica

Nr drogi	Odcinek drogi nr punktu pomiarowego	Struktura rodzajowa pojazdów	SDR 2005	Prognozowane średniodobowe natężenie ruchu w latach	
				2010	2020
DK6	gr.woj.- Słupsk 70501	motocykle	26	23	23
		samochody osobowe	6468	8723	12926
		lekkie samochody ciężarowe	1047	1306	1679
		samochody ciężarowe bez przyczepy	352	460	556
		samochody ciężarowe z przyczepami	540	723	964
		autobusy	129	199	199
		ciągniki	17	7	3
		pojazdy samochodowe ogółem	8579	11441	16350
DK21	Suchorze - Łosino 70506	motocykle	26	23	23
		samochody osobowe	6468	8723	12926
		lekkie samochody ciężarowe	1047	1306	1679
		samochody ciężarowe bez przyczepy	352	460	556
		samochody ciężarowe z przyczepami	540	723	964
		autobusy	129	199	199
		ciągniki	17	7	3
		pojazdy samochodowe ogółem	4123	5087	7156
DK21	Łosino - Słupsk 70505	motocykle	12	11	11
		samochody osobowe	3125	3730	5443
		lekkie samochody ciężarowe	425	594	763
		samochody ciężarowe bez przyczepy	186	247	299
		samochody ciężarowe z przyczepami	264	416	554
		autobusy	95	84	84
		ciągniki	16	5	2
		pojazdy samochodowe ogółem	6838	8691	12283
DW209	gr. woj.- Barcino 22505	motocykle	4	4	4
		samochody osobowe	820	1246	1700
		lekkie samochody ciężarowe	73	75	80
		samochody ciężarowe bez przyczepy	27	30	36
		samochody ciężarowe z przyczepami	24	28	38
		autobusy	15	15	15
		ciągniki	3	3	2
		pojazdy samochodowe ogółem	966	1401	1875

Materiały źródłowe: GDDKiA i ZDW Gdańsk, 2008 r.

Opierając się na powyższych wynikach, należy liczyć się z utrzymaniem dynamiki rozwoju ruchu na zbliżonym poziomie. Zakłada się wzrost natężenia ruchu około 50% w ciągu 10 lat. Ruch samochodowy nasila się zwłaszcza w sezonie letnim.

Przesunięcie strukturalne ruchu zwiększające udział samochodów ciężarowych spowoduje potencjalne zwiększenie nacisków. Zjawiska te przyczynią się do degradacji nawierzchni drogowych i dalszego spadku jakości funkcjonowania sieci drogowej, a tym samym zwiększenia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Podkreślić należy również znaczny wzrost natężenia ruchu drogowego na drodze gminnej nr 114136G (ul. Witosa w Kobylnicy), co wskazuje nie tylko na jej podmiejski charakter ruchu, ale również wykorzystanie w charakterze objazdu śródmieścia Słupska w ciągu drogi krajowej nr 6 poprzez odcinek drogi krajowej nr 21.

Największe zagrożenie wypadkami samochodowymi występują na drodze krajowej nr 6 w miejscowości Reblino w rejonie włączeń dróg powiatowych.

W gminie Kobylnica w 2008 roku zarejestrowanych było ok. 6139 pojazdów, w tym 2980 samochodów osobowych, co daje wskaźnik motoryzacji 298 samochodów osobowych na 1000 mieszkańców. W porównaniu z 2000 rokiem (246 s.o./1000 mieszkańców) wykazuje tendencję wzrostową o ok. 50%, jednak jest niższy od średniego krajowego wskaźnika wynoszącego ponad 350 s.o./1000 mieszkańców).

2.2. Komunikacja kolejowa

Przez teren gminy przebiegają dwie linie kolejowe, zapewniające obsługę pasażerską dużej grupie mieszkańców gminy: zelektryfikowana pierwszorzędna, o znaczeniu państwowym, linia nr 202 Gdańsk - Stargard Szczeciński oraz linia nr 405 Piła - Ustka. Obsługę ludności w zakresie lokalnych przewozów pasażerskich świadczą stacja w Reblinie i przystanek w Sycewicach na linii nr 202 oraz przystanki osobowe w Kobylnicy, Widzinie, Słonowicach i Wrzącej na linii nr 405. W zakresie przewozów dalekobieżnych mieszkańców gminy obsługują stacje w Słupsku i Sławnie.

2.3. Komunikacja zbiorowa

Trasy autobusów przebiegają po drogach krajowych, drodze wojewódzkiej i przeważającej części dróg powiatowych. Większość miejscowości gminy obsługiwana jest siecią linii komunikacji lokalnej Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej i Miejskiego Zakładu Komunikacji w Słupsku oraz prywatnych firm, które zapewniają ponadto dojazd dzieci do szkół. W komunikacji dalekobieżnej i lokalnej wyposażenie przystanków, rodzaje połączeń realizowane są raczej na zadowalającym poziomie, należałoby zwiększyć częstotliwość kursów.

2.4. Zaplecze techniczne motoryzacji

Na terenie gminy zlokalizowane są cztery stacje paliw w Kobylnicy oraz jedna w Kruszynie. Mieszkańcy korzystają również ze stacji paliw zlokalizowanych na terenie miasta Słupska i w gminach ościennych.

Parkingi usytuowane są głównie przy obiektach handlowych i gastronomicznych oraz nieliczne w lasach.

Na terenie gminy wyznaczone zostały szlaki turystyczne. Są to: szlaki wodne – rzekami Słupią i Wieprzą, szlaki piesze oraz szereg tras rowerowych.

2.5. Wpływ stanu systemu komunikacyjnego na jakość życia mieszkańców

Jakość życia mieszkańców związana jest ze stanem infrastruktury komunikacyjnej. Sprawny system komunikacyjny i obsługa pasażerską komunikacją zbiorową ma wpływ na aktywność zawodową mieszkańców. Badania wskazują, że stan i wygląd dróg, ma wyjątkowy udział w kształtowaniu opinii o jakości gospodarowania i ładzie publicznym.

Niewystarczające nakłady finansowe na utrzymanie istniejących dróg bezpośrednio oddziałują na ich stan techniczny powodując m. in. braki w oznakowaniu, niemożność budowy nowych odcinków dróg, zaniedbania w realizacji ciągów pieszych i rowerowych, wpływających na bezpieczeństwo użytkowników drogi. Należy, zatem dążyć do sukcesywnej modernizacji dróg i właściwej lokalizacji przystanków komunikacji zbiorowej mając na względzie bezpieczeństwo użytkowników.

3. Synteza uwarunkowań

3.1. Czynniki rozwoju podstawowych funkcji gminy

Systemy transportowe są dziedziną, gdzie rola świadomej i konsekwentnie prowadzonej rozbudowy ma szczególne znaczenie ze względu na ich pełne oddziaływanie na jakość i dynamikę życia gospodarczego i społecznego gminy.

Zewnętrzne

- 1) atrakcyjne położenie komunikacyjne gminy związane z przebiegami, na kierunku wschód-zachód, drogi krajowej nr 6 o znaczeniu międzynarodowym E28 oraz pierwszorzędnej linii kolejowej Gdańsk - Stargard Szczeciński, które zabezpieczają związki w pasie Polski Północnej, co ma istotne znaczenie w rozwoju gospodarczym i turystycznym gminy. Realizacja obwodnicy Słupska w ciągu drogi krajowej, planowanej jako ekspresowa S6, przebiegającej przez północne tereny gminy przyczyni się do aktywizacji terenów położonych w jej sąsiedztwie;
- 2) bezpośrednie sąsiedztwo miasta Słupska, jest ważnym aspektem położenia gminy, w kontekście potencjalnych możliwości rozwoju związanych z jego układem infrastruktury technicznej;

- 3) droga krajowa nr 6 i nr 21 oraz linie kolejowe zapewniają bezpośrednią dostępność do szkół, zakładów pracy, usług ponadlokalnych w Słupsku i Trójmieście (130 km), a także w Koszalinie (60 km);
- 4) droga krajowa nr 21 łącząca, poprzez obszar gminy, południe Polski z terenami nadmorskimi (Ustka, Rowy, Smołdzino) stwarza możliwość promocji w aspekcie turystycznym;
- 5) przebieg atrakcyjnych szlaków turystycznych, pieszych, rowerowych i wodnego na rzekach Słupi i Wieprzy, łączących tereny turystyczno-rekreacyjne Pojezierzy z Parkiem Krajobrazowym „Dolina Słupi” z nadmorskimi (Słowiński Park Narodowy – Światowy Rezerwat Biosfery), daje realne podstawy do formułowania oferty turystycznej w nawiązaniu do tych szlaków i występującego na terenie gminy bogactwa kulturowego – zabudowy szachulcowej, pałaców, kościołów i parków.

Wewnętrzne

- 1) przy drogach krajowych nr 6 i nr 21 skupia się lub ciąży do dróg sieć osiedleńcza, co jest udogodnieniem rozwoju przestrzennego;
- 2) sieć dróg powiatowych, które łącząc wsie z gminami i miastami, zapewniają elementarne związki w komunikacji kołowej, a także sieć dróg gminnych uzupełniających sieć dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych, zabezpieczając potrzeby lokalne;
- 3) infrastruktura oraz łatwa dostępność komunikacyjna przyczynia się pośrednio do pozyskiwania ewentualnych inwestorów oraz rozwoju turystyki.

3.2. Ograniczenia podstawowych funkcji gminy

Zewnętrzne

- 1) braki w normatywach i stanie technicznym sieci drogowej, zwłaszcza na odcinkach dróg krajowych drogi wojewódzkiej oraz ważniejszych dróg powiatowych;
- 2) rosnące znaczenie w przewozie ładunków, w tym także niebezpiecznych, transportu drogowego nad kolejowym;
- 3) przewóz towarów o przekroczonej nośności powodujący niszczenie dróg nieprzystosowanych do takich ładunków;
- 4) nieefektywność istniejącej sieci kolejowej, która ograniczając dostępność transportową stanowi barierę utrudniającą rozwój gospodarki i turystyki, co jest czynnikiem obniżającym jakość życia mieszkańców.

Wewnętrzne

- 1) zły stan nawierzchni dróg spowodowany wzmożonym ruchem i ograniczonymi nakładami finansowymi na ich modernizację;
- 2) niezadowalający stan obiektów inżynierskich, zły stan mostów, wiaduktów, przepustów oraz przejazdów kolejowych;
- 3) brak połączeń o zadowalającym standardzie na kierunku wschód-zachód, o zadowalającym stanie nawierzchni i parametrach technicznych;
- 4) niedostatecznie rozwinięte zaplecze techniczne motoryzacji, w zakresie stale rosnących potrzeb przewozów towarowych;
- 5) brak ciągów pieszych i dróg rowerowych dla powiązań zewnętrznych i wewnętrznych.

Poniżej przedstawiono załączniki ilustrujące układ komunikacyjny (**załącznik graficzny nr 8a**) oraz powiązania komunikacji zbiorowej z siecią osadniczą (**załącznik graficzny nr 8b**).

Załącznik graficzny nr 8a

Układ komunikacyjny

Załącznik graficzny nr 8b

Powiązania komunikacji zbiorowej z siecią osadniczą

VIII. SYSTEMY INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Zaopatrzenie w wodę

Miejscowości w gminie Kobylnica korzystające z wodociągów, zaopatrywane są w wodę z ujęć podziemnych, ujmujących wodę z czwartorzędowego poziomu wodonośnego.

Z wodociągów na terenie gminy Kobylnica korzysta ok. 97% ogółu mieszkańców. Odsetek gospodarstw rolnych korzystających z wodociągu jest wysoki i wynosi ok. 87%. Średnia wielkość produkcji komunalnych ujęć wody wynosiła w 2012 roku ok. 1346 m³/d¹⁰, a średnie zużycie wody w gospodarstwach domowych ok. $Q_{sr} = 823 \text{ m}^3/\text{d}^{11}$. Jednostkowy, ogólny wskaźnik zużycia wody wynosił ok. $q = 103,5 \text{ dm}^3/\text{M},\text{d}$, a w gospodarstwach domowych $q = 83,8 \text{ dm}^3/\text{M},\text{d}$. System zaopatrzenia w wodę ma charakter lokalny. Na terenie gminy funkcjonuje 21 układów wodociągów pobierających wodę z ujęć wód podziemnych, wyposażonych w pompy głębinowe i stacje wodociągowe, z których tylko 8 ma charakter grupowy i to o niewielkim zasięgu.

W tabeli nr 1 zestawiono zatwierdzone zasoby wód podziemnych (według pozwoleń wodnoprawnych), średnie i maksymalne zużycie wody oraz określono rezerwę w wydajności wody na ujęciu wody.

Tabela 1

Ujęcia wody na obszarze gminy Kobylnica

Lp.	Ujęcie	Zatwierdzone zasoby wód podziemnych ¹² [m ³ /h]	Dopuszczalny pobór wody z ujęcia $Q_{\max d} [\text{m}^3/\text{d}]$ $Q_{\max h} [\text{m}^3/\text{h}]$	Średnia produkcja wody ¹³ [m ³ /h]	Maksymalne zużycie wody [m ³ /h]	Rezerwa w zasobach na ujęciu wody [3 – 6]	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Bzowo	10,50	51,00 8,60	0,60	1,12	+9,38	
2.	Dobrzęcino ¹⁴	26,00	90,00 3,75	0,95	1,02	+24,98	
3.	Kczewo	16,00	56,00 4,40	0,40	0,93	+15,07	
4.	Komiłowo	17,00	144,30 11,00	0,96	1,21	+15,79	
5.	Kobylnica	102,00	850,00 45,40	–	–	–	Kobylnica, Łosin i Zajęczkowo zostały połączone do słupskiej sieci wodociągowej
6.	Komorczyń	12,40	29,00 5,20	0,34	0,63	+11,77	
7.	Kończewo	36,00	265,50 22,00	4,71	9,20	+26,80	łącznie z Kuleszewem i Sierakowem
8.	Kuleszewo	–	–	–	–	–	wieś połączona do wodociągu w Kończewie
9.	Kwakowo	37,00	325,20 28,80	3,55	5,33	+31,67	

Dane, zestawienia według:

¹⁰ informacji uzyskanych w Urzędzie Gminy Kobylnica

¹¹ „Województwo Pomorskie w 2008 r.”, Urząd Statystyczny w Gdańsku, 2009 r.

¹² informacji Zakładu Usług Wodnych w Słupsku z 2008 r.

¹³ szacunku autora, przy założeniu $N_d=1,2$, $N_g=1,8$, $N=2,16$

¹⁴ danych ze Spółdzielni Mieszkaniowej w Sycewicach

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

10.	Kruszyna	-	-	-	-	-	ujęcie nieczynne, wieś podłączona do sieci wodociągowej w Komitowie
11.	Lubuń	29,00	136,91 14,26	0,79	1,27	+27,73	
12.	Lulemino	28,50	65,60 4,80	0,73	0,86	+27,64	
13.	Płaszewo	45,00	140,00 6,00	2,79	2,07	+42,93	
14.	Runowo	17,00	99,00 4,20	0,47	0,91	+16,09	
15.	Reblino	-	-	-	-	-	wieś podłączona do wodociągu w Widzinie
16.	Sierakowo	-	-	-	-	-	ujęcie nieczynne, wieś podłączona do sieci wodociągowej w Kończewie
17.	Słonowice	18,00	75,30 6,60	0,44	0,93	+17,07	
18.	Sycewice ¹⁴	120,00	388,00 48,00	4,68	9,50	110,50	eksploatowane przez Spółdzielnię Mieszkaniową w Sycewicach
19.	Ściegnica	15,00	37,00 6,30	0,34	0,71	+14,29	
20.	Widzino	60,00	631,20 27,60	7,09	8,12	+51,88	łącznie z Bolesławicami
21.	Wrząca	60,00	334,00 35,30	4,82	4,97	+55,03	obsługuje również Słonowiczki
22.	Zagórki	25,00	81,50 7,00	0,69	1,17	+23,83	obsługuje również Zbyszewo
23.	Zębowo	12,00	89,35 3,72	0,33	0,73	+11,27	
24.	Żelki	21,00	90,00 4,00	0,08	0,26	+20,74	
25.	Żelkówko	7,60	26,70 2,10	0,36	0,54	+7,06	

Większość stacji wodociągowych wyposażonych zostało w urządzenia uzdatniające tj. odżelaziacze i odman-ganiacze. Dotyczy to ujęć wody w Kobylnicy, Kończewie, Kwakowie, Płaszewie, Reblinie, Runowie, Zębowie, Komorczynie i Żelkówku.

Stan techniczny obiektów i urządzeń jest różny. Wiele obiektów wymaga remontów dachów i ścian zewnętrznych. W ubiegłym roku ukończono modernizację stacji wodociągowej w Sycewicach, a do końca bieżącego roku zostanie oddana do eksploatacji zmodernizowana stacja wodociągowa w Dobrzęcinie. Do końca roku 2013 planowane jest także wykonanie prac remontowych w stacji wodociągowej w miejscowościach Kończewo oraz Bzowo. Urządzenia do poboru wody znajdujące się w studniach głębinowych oraz kręgi studni w większości przypadków są nieszczelne i wymagają natychmiastowego remontu. Do końca roku planowane jest wykonanie izolacji ścian kręgów w 10 studniach głębinowych oraz wykonanie minimum 12 nowych szczelnych głowic studni głębinowych. Długość istniejącej sieci wodociągowej wynosi ok. 102,1 km. Stan techniczny sieci wodociągowej jest bardzo różny. Część sieci wykonana jest z rur azbestocementowych, które należy jak najszybciej wymienić, część sieci ma za małe przekroje i należałoby je również wymienić. Rury PVC i PE są w dobrym stanie technicznym.

Stan funkcjonalny systemu zaopatrzenia w wodę ma zalety, ale również wady. Cechą pozytywną systemu jest:

- wysoki odsetek ludności korzystającej z wodociągów (średni w województwie na terenach wiejskich wynosi ok. 80,8%, a w gminie Kobylnica ok. 97%),
- znaczne nadwyżki zatwierdzonych zasobów wody na wszystkich ujęciach, a w szczególności w miejscowościach Widzino, Wrząca i Sycewice.

Wadą systemu jest duża ilość stacji wodociągowych, które obsługują zbyt małą ilość mieszkańców. Koszty eksploatacyjne utrzymania tych stacji wodociągowych są wysokie, ponieważ wymagają ciągłych nakładów na zużycie energii elektrycznej, na dozór, na części zapasowe i utrzymanie w sprawności urządzeń pompowych i uzdatniających. Istniejące sieci wodociągowe z wyjątkiem zrealizowanych w ostatnim dwudziestolecu kwalifikują się w dużym stopniu do wymiany, ze względu na zbyt małe średnie sieci podstawowej (brak możliwości montażu hydrantów przeciwpożarowych), na prowadzenie sieci przez tereny rolne (co nie gwarantuje dostępu do sieci w celach eksploatacyjnych i awaryjnych) oraz ze względu na użyty materiał – azbestocement oraz układ „końcówkowy”, który nie gwarantuje dostawy wody w czasie awarii oraz odpowiedniej eksploatacji (płukania sieci).

Dużą dostępność do urządzeń w zakresie zaopatrzenia w wodę oraz brak kanalizacji sanitarnej, w szczególności na obszarach zbiorników wód podziemnych stanowi poważne zagrożenie dla środowiska.

Przyjęte założenia dla szacunkowego zapotrzebowania na wodę:

- Wskaźniki maksymalnego zużycia wody przez mieszkańca:
dla $q = 150 \text{ dm}^3/\text{d}, M$ i $N_d = 1,2$ i $N_g = 1,7$
 $Q_{\max d} = 150 \times 1,2 = 180 \text{ dm}^3/\text{d}, M$
 $Q_{\max h} = 180 \times 1,7 : 24 = 12,75 \text{ dm}^3/\text{h}, M$
- Wskaźniki maksymalnego zużycia wody przez równoważnego mieszkańca (RM) bez potrzeb dla usług i przemysłu wodochłonnego:
dla $q = 180 \text{ dm}^3/\text{d}, RM$ i $N_d = 1,2$ i $N_g = 1,7$
 $Q_{\max d} = 180 \times 1,2 = 216 \text{ dm}^3/\text{d}, M$
 $Q_{\max h} = 216 \times 1,7 : 24 = 15,3 \text{ dm}^3/\text{h}, M$

2. Odprowadzanie ścieków

2.1. Ścieki sanitarne komunalne

Powstające ścieki komunalne odprowadzane są układami sieci tłocznej i grawitacyjnej do oczyszczalni ścieków lub gromadzone w zbiornikach bezodpływowych.

Na terenie gminy z części jej obszaru ścieki odprowadzane są układem tłoczno-grawitacyjnym i tłoczone są do zbiorczego układu kanalizacyjnego miasta Słupska i spływają na oczyszczalnię ścieków.

W ten sposób zorganizowany system odprowadzenia ścieków obejmuje miejscowości: Kobylnica, Łosino, Widzino i Bolesławice, Zajączkowo, Kwakowo, Kruszyna, Lubuń, Komitowo, Żelki, Żelkówko, Sierakowo Słupskie, Kołczewo, Kuleszewo, Lulemino, Sycewice, Reblino do ww. układu.

Kanalizacja ściekowa o znaczeniu lokalnym, obejmująca całą wieś, występuje w miejscowościach Dobrzęcino i Kczewo. Ścieki układem grawitacyjnym sprowadzane są na byłą oczyszczalnię ścieków i gromadzone w zbiorniku, a następnie wywożone do punktów zlewnych w Kończewie lub na oczyszczalnię ścieków w Słupsku.

W niżej wymienionych miejscowościach istnieje kanalizacja grawitacyjna obejmująca części zabudowy mieszkaniowej:

- Płaszewo – ścieki kanalizacją grawitacyjną odprowadzane są do zbiornika bezodpływowego i następnie przewożone do punktów zlewnych,
- Wrząca – ścieki kanalizacją grawitacyjną odprowadzane są do zbiornika bezodpływowego i następnie przewożone do punktów zlewnych,
- Zagórki – ścieki kanalizacją grawitacyjną odprowadzane są do zbiornika bezodpływowego i następnie przewożone do punktów zlewnych,
- Runowo Sławieńskie - ścieki kanalizacją grawitacyjną odprowadzane są do zbiornika bezodpływowego i następnie przewożone do punktów zlewnych.

W pozostałych miejscowościach nie ma sieci kanalizacji sanitarnej, a ścieki odprowadzane są do zbiorników bezodpływowych.

Z kanalizacji sanitarnej korzysta obecnie około **75%** mieszkańców gminy, natomiast wskaźnik ten po zrealizowaniu wyżej opisanego układu wyniesie ok. 75%.

Istniejące oczyszczalnie ścieków źle pracują, są na ogół zdekapitalizowane i kwalifikują się do gruntownej przebudowy lub likwidacji.

Ocenę stanu odprowadzania ścieków i ich oczyszczania należy rozpatrywać w podziale gminy na trzy obszary:

Pierwszy obszar to miejscowości objęte układem kanalizacji sanitarnej zbiorczej wraz z odprowadzeniem ścieków na dobrze pracującą oczyszczalnię w Słupsku. Są to miejscowości: Kobylnica, Łosino, Widzino, Bolesławice, Zajączkowo, Kwakowo, Kruszyna, Lubuń, Komitowo, Żelki, Żelkówko, Sierakowo Słupskie, Kończewo, Kuleszewo, Lulemino, Sycewice i Reblino. W realizacji jest projekt podłączenia miejscowości Reblino. Zakończenie realizacji projektu przewidziane jest na rok 2014. W wyżej wymienionym obszarze będą sukcesywnie podłączane budynki mieszkalne i można domniemać, że około 90% budynków będzie podłączonych do sieci.

Drugi obszar to miejscowości, w których są lokalne systemy kanalizacji sanitarnej zakończone zbiornikiem bezodpływowym, z których ścieki są przewożone do punktów zlewnych w Kończewie lub na oczyszczalnię ścieków w Słupsku: Płaszewo, Wrząca, Zagórki, Kczewo, Runowo Sławieńskie. Charakteryzują się one niepełną obsługą terenu i częściowym wyposażeniem w sieć (tylko zabudowa po PGR).

Trzeci obszar to miejscowości, w których nie ma sieci kanalizacji sanitarnej, a ścieki odprowadzane są bezpośrednio w grunt, do zbiorników bezodpływowych, z których większość nie ma dna lub do rowów. Przy bardzo wysokim stopniu wyposażenia w sieć i instalację wodociągową na tym obszarze istnieje silne zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych. Taki stan jest bardzo groźny dla środowiska i bardzo trudny do skontrolowania.

Rozporządzeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 24 lutego 2006 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. Nr 29 poz. 579) została wyznaczona aglomeracja „Słupsk”, obejmująca obszar miasta Słupska oraz miejscowości położone w gminach Kobylnica i Słupsk. Uchwałą nr 560/XXVII/13 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lutego 2013 roku (Dz. Urz. Woj. Pom. poz 1470) w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Słupsk i wyznaczenia aglomeracji Słupsk, wyznaczono nowe jej granice. Aglomeracja Słupsk obejmuje na terenie gminy Kobylnica miejscowości: Kobylnica, Widzino, Łosino, Sierakowo Słupskie, Kończewo, Zajączkowo, Kwakowo, Lubuń, Komitowo, Kruszyna, Żelki, Żelkówko, Lulemino, Kuleszewo, Sycewice, Bolesławice, Reblino i Reblino. Aglomeracja, zgodnie z obowiązującymi zapisami ustawy Prawo wodne, wymaga wyposażenia w system kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych. System ten jest stopniowo realizowany.

2.2. Ścieki opadowe

Na obszarze gminy nie funkcjonuje zorganizowany system odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz ich podczyszczania. Istnieją fragmenty kanalizacji deszczowej wzdłuż dróg krajowych i powiatowych, lokalne systemy kanalizacji w Kobylnicy, Łosinie, Bolesławicach, Widzinie i Sycewicach. Rozbudowa systemów kanalizacji deszczowej jest sukcesywnie realizowana w ramach rozbudowy dróg gminnych.

3. Unieszkodliwianie odpadów

Powstające odpady zmieszane gromadzone są bezpośrednio na terenie nieruchomości jednorodzinnych oraz w przypadku budynków wielolokalowych (w miejscowościach Sycewice i Kończewo) w zbiornikach (kontenerach). Wprowadzony został również "system workowy" umożliwiający segregację odpadów "u źródła", natomiast w przypadku nieruchomości wielolokalowych (w miejscowościach Sycewice i Kończewo) odpady podlegające segregacji będą w dalszym ciągu gromadzone w ogólnodostępnych pojemnikach znajdujących się na terenie osiedli (tzw. pojemniki typu igło).

Na terenie Gminy Kobylnica nie funkcjonuje zakład unieszkodliwiania odpadów komunalnych. Odpady są wywożone na składowisko odpadów w Bierkowie (gmina Słupsk), które jest własnością Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Słupsku. Odpady będą przewożone specjalistycznym samochodem, osobno odpady zmieszane i osobno odpady zbierane w sposób selektywny.

4. Zaopatrzenie w ciepło

Na terenie gminy nie ma zorganizowanego systemu zaopatrzenia w ciepło.

Zaspakajanie potrzeb odbywa się w oparciu o:

- lokalne kotłownie węglowe, kotłownie opalane gazem ziemnym (tylko w Kobylnicy) i gazem płynnym LPG, olejowe oraz opalane drewnem i jego odpadami, usytuowane w zakładach przemysłowych, usługowych, rzemieślniczych, obiektach użyteczności publicznej. Kotłownie dostarczają energię cieplną na potrzeby centralnego ogrzewania i wentylacji obiektów, przygotowania ciepłej wody oraz na cele technologiczne,
- indywidualne źródła ciepła w domach mieszkalnych na paliwa stałe (węgiel, drewno i jego odpady, gaz ziemny i płynny LPG oraz olej opałowy), dostarczające energię na cele potrzeb centralnego ogrzewania i ciepłej wody,
- indywidualne źródła ciepła na energię elektryczną urządzeń grzewczych i przygotowania ciepłej wody. Tam, gdzie jest dostarczany czynnik grzewczy z kotłowni lokalnych zasadą jest przygotowanie ciepłej wody w urządzeniach elektrycznych.

Wykaz większych kotłowni funkcjonujących w poszczególnych miejscowościach:

miejscowość Kobylnica

- „Flair- Poland” – 400 kW, opalana gazem ziemnym,
- „Krężel” – 80 kW, opalana gazem ziemnym,
- „Presko” – 320 kW, opalana olejem opałowym,
- „Seeman” – 40 kW, opalana olejem opałowym,
- „Krat - Met” – 140 kW, opalana węglem,
- „Regina” – 200 kW, opalana gazem ziemnym,
- „Gomet” – 130 kW, opalana olejem opałowym,
- „Real” (hipermarket) – 850 kW, opalana olejem opałowym,
- „Obi” (hipermarket) – 800 kW, opalana olejem opałowym,
- „Remo-Pomp” – 50 kW, opalana węglem,
- Szkoła Podstawowa i Gimnazjum – 160 kW, opalana gazem ziemnym,
- Urząd Gminy – 60 kW, opalana gazem,
- Gminne Centrum Kultury i Promocji – 2x110 kW, opalana gazem,

miejscowość Bolesławice

- „Borek” (zakład napraw pomp wtryskowych) – 90 kW, opalana węglem,
- „Pantera” – 70 kW, opalana olejem opałowym,
- „Izometal” – 70 kW - olej opałowy, 70kW – drewno, 80 kW – miał węglowy,

miejscowość Dobrzęcino

- „Sekam” (przetwórstwo spożywcze) – 80 kW, opalana olejem opałowym,

miejscowość Kończewo

- Szkoła Podstawowa – 80 kW, opalana olejem opałowym,

miejscowość Kwakowo

- „Drewcorp” (przetwórstwo drewna) – 150 kW, opalana drewnem,
- Szkoła Podstawowa – 80 kW, opalana olejem opałowym,
- „Adkonis Ferma Kur” – 6x 70 kW nagrzewnice gazowe,

miejscowość Łosino

- „Man Fashion” (fabryka butów) – 60 kW, opalana gazem płynnym,

miejsowość Słonowice

- Szkoła Podstawowa – 80 kW, opalana olejem opałowym,

miejsowość Sycewice

- „Forum” (zakład przetwórstwa spożywczego) – 200 kW, opalana olejem opałowym,
- Zespół Szkół – 80 kW, opalana olejem opałowym,

miejsowość Widzino

- Plasmet” (fabryka detali i podzespołów samochodowy) – 300 kW, opalana olejem opałowym.
Kotłownie są w dobrym i zadawalającym stanie technicznym.

Ocena stanu i analiza zapotrzebowania ciepła

/w tym na podstawie sporządzonego „Projektu założeń do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe”/

- 1) Zapotrzebowanie na ciepło na obszarze gminy kształtuje się dla sezonu grzewczego na poziomie 256,01 TJ i 28,54 MW. W okresie letnim następuje obniżenie potrzeb cieplnych gminy do wielkości około 37,5 TJ;
- 2) Udział poszczególnych składników bilansu wynosi: budownictwo mieszkaniowe – ok. 78%, usługi – ok. 5%, obiekty użyteczności publicznej – ok. 3%, przemysł – ok. 14%;
- 3) W perspektywie zapotrzebowanie na ciepło może wzrosnąć prawie dwukrotnie, jednak, ze względu, że decydujące znaczenie ma prognozowane zapotrzebowanie dla przemysłu, to z uwagi na brak możliwości określenia jego skali i charakteru należy wielkość tą traktować prognostycznie z dużym stopniem niepewności.

Należy podkreślić, że w pozostałych grupach odbiorców perspektywiczne zapotrzebowanie ulega obniżeniu w stosunku do stanu istniejącego. Jest to wynik założonej termomodernizacji oraz niskiego wskaźnika strat ciepła dla przyszłych realizacji;

- 4) W skali gminy dominującymi paliwami są węgiel – ok. 44% i drewno – ok. 28%:
 - a) w budownictwie mieszkaniowym udział energii uzyskiwanej ze spalania węgla stanowi ok. 53% ogólnego zapotrzebowania, na drugim miejscu plasuje się drewno – ok. 32%, olej opałowy – ok. 4% zużywany jest głównie do ogrzewania budynków wielorodzinnych w Sycewicach i w niewielkim stopniu w budownictwie jednorodzinnym głównie w Kobylnicy. Gaz ziemny używany jest do ogrzewania mieszkań wyłącznie w Kobylnicy, a jego zużycie w budownictwie wynosi ok. 10% ogólnego zapotrzebowania ciepła,
 - b) w usługach zdecydowanie dominuje olej opałowy – 76%, kolejne pozycje zajmują: węgiel – ok. 16% i gaz – ok. 8%,
 - c) w obiektach użyteczności publicznej przeważają: olej – ok. 52% i gaz – ok. 46%,
 - d) w przemyśle dominuje olej – ok. 40%, a dalej drewno – ok. 21%, gaz ziemny – ok. 17% i węgiel – ok. 13%;
- Największe zapotrzebowanie na ciepło występuje w północnej części gminy – ok. 65% zużycia paliw (w szczególności węgiel i olej opałowy), w tym we wsi Kobylnica – ok. 22%;
- Wysoki udział oleju opałowego w bilansie paliw obiektów użyteczności publicznej i usług oraz gazu ziemnego w obiektach użyteczności publicznej wpływa niekorzystnie na koszty wytwarzania energii;
- W zakresie wskaźników przyjętych dla gospodarki cieplnej w Planie zagospodarowania przestrzennego woj. pomorskiego do osiągnięcia, gmina spełnia wymogi dotyczące udziału węgla w bilansie paliw (dla Zachodniego Rejonu Energetycznego wskaźnik udziału węgla – do 54%, w gminie obecnie ok. 44%), natomiast nie spełnia wymogów dotyczących udziału energii odnawialnej (dla Zachodniego Rejonu Energetycznego wskaźnik udziału węgla – do 44%, w gminie obecnie ok. 28%).

5. Zaopatrzenie w gaz

Na terenie gminy znajdują się dwa gazociągi wysokiego ciśnienia, których operatorem jest Pomorska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.: d_n 200, P_n 6,3 MPa relacji Sławno - Słupsk wraz z stacją gazową w Bolesławcach oraz d_n 300, P_n 6,3 MPa, relacji Bytów - Słupsk z odgałęzieniem d_n 250, P_n 6,3 MPa

w Widzinie. Od stacji gazowej w Bolesławicach w kierunku wsi Kobylnica prowadzona jest sieć średniego ciśnienia do stacji redukcyjno-pomiarowych „Krzywa” oraz „Witosa”.

Gazyfikacja przeprowadzana jest zarówno poprzez średniego, jak i niskiego ciśnienia.

Gaz ziemny wykorzystywany jest jako czynnik grzewczy i nośnik energii do przygotowania ciepłej wody w budownictwie mieszkaniowym oraz w usługach, przemyśle i rzemiośle. Gaz ziemny wykorzystywany jest tylko w miejscowości Kobylnica. Jego zużycie kształtuje się na poziomie ok. 810 tys. Nm³/r, co stanowi ok. 7% w ogólnym zużyciu rodzajów paliw, z czego na ogrzewanie zużyto ok. 785 tys. Nm³/r.

Ocena stanu zaopatrzenia w gaz:

- 1) dostępność do gazu ziemnego w stanie istniejącym jest ograniczona i dotyczy tylko terenu miejscowości Kobylnica;
- 2) ogólne zużycie gazu w gminie jest bardzo niskie, ok. 7% w ogólnym bilansie paliw;
- 3) zużycie gazu systematycznie wzrasta pomimo dużego wzrostu cen i opłat;
- 4) 97% zużywanego gazu wykorzystywane jest na cele grzewcze, pozostałe 3% na przygotowanie ciepłej wody i do celów bytowych;
- 5) istnieją potencjalne możliwości gazyfikacji miejscowości na terenie gminy usytuowanych wzdłuż istniejących sieci wysokiego ciśnienia.

6. Telekomunikacja

Przez południowy skraj gminy przebiega radiolinia Gdańsk - Bytów (eksploatowana przez TP S.A.).

7. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Przez teren gminy Kobylnica przebiegają tranzytem linie napowietrzne 110 kV następujących relacji:

- GPZ I - GPZ IV,
- GPZ I - stacja transformatorowa 220/110 kV Żydowo,
- GPZ IV - GPZ II,
- GPZ I - stacja transformatorowa 400/110 kV Wierzbęcin,
- stacja transformatorowa 400/110 kV Wierzbęcin - GPZ Sławno.

Na terenie gminy zlokalizowane są farmy wiatrowe, w okolicy Widzina i Zajączkowa, połączone z siecią 110 kV za pośrednictwem stacji 110/30 kV położonej w Zajączkowie.

Dostawa mocy i energii elektrycznej do odbiorów na obszarze gminy Kobylnica odbywa się z GPZ 110/15 kV nr IV, zlokalizowanego przy ul. Szczecińskiej w Kobylnicy i GPZ 110/15 kV nr I, zlokalizowanego przy ul. Poznańskiej w Słupsku, przy pomocy linii elektroenergetycznych SN 15 kV, stacji transformatorowych 15/0,4 kV i linii nn.

Zasady zaopatrzenia w energię elektryczną w miejscowościach: Kobylnica, Bolesławice, Widzino i Łosino ustalone zostały w uchwalonych planach miejscowych. Plany te zostały uzgodnione z Zarządzającym siecią elektroenergetyczną i uchwalone zostały przez Radę Gminy. Pozostałe miejscowości na terenie gminy zasilane są liniami napowietrznymi 15 kV:

- z GPZ I - linia 15 kV nr 121 kierunek Kwakowo,
- z GPZ IV - linia 15 kV nr 122 kierunek Kończewo,
- z GPZ IV - linia 15 kV nr 105 kierunek Sycewice,
- z GPZ IV - linia 15 kV nr 103 zasilająca Zębowo,
- z GPZ Dębica Kaszubska – linia 15 kV - zasilane miejscowości Lubuń, Żelki.

Z informacji uzyskanych od Zarządzającego siecią elektroenergetyczną, na podstawie pomiarów, wynika obciążenie szczytowe wymienionych linii SN w roku 2007:

- linia nr 121 kierunek Kwakowo – okres letni 0,8 MW, okres zimowy 0,4 MW,
- linia nr 122 kierunek Kończewo – okres letni 0,6 MW, okres zimowy 0,6 MW,
- linia nr 105 kierunek Sycewice – okres letni 0,5 MW, okres zimowy 0,6 MW.

Z powyższych danych wynika, że rezerwa w zakresie przepustowości wymienionych linii 15kV wynosi od 40% do około 50%.

Głównymi odbiorcami energii elektrycznej są gospodarstwa domowe, przemysł, usługi i rzemiosło oraz gospodarka komunalna. Dane dotyczące zużycia zestawiono w tabeli 1.

Założenia do prognoz zapotrzebowania mocy i energii w gminie Kobylnica:

- ludność gminy do 2025 roku zwiększy się według prognozy demograficznej do:
wariant I (średniooptymistyczny) 11 512 mieszkańców,
wariant II (optymistyczny) 12 627 mieszkańców,
a według wariantu III rozszerzonego, może wynieść ok. 14 000 mieszkańców,
- energia elektryczna w gospodarstwach domowych będzie wykorzystywana na potrzeby oświetlenia, sprzętu zmechanizowanego gospodarstw domowych, drobnego grzejnictwa, a w 20% gospodarstw domowych do przygotowania ciepłej wody użytkowej,
- ogrzewanie pomieszczeń, przygotowanie wody użytkowej, przygotowanie ciepłych posiłków odbywać się będzie w oparciu o inne nośniki energii, np. gaz lub olej opałowy, paliwa stałe ekologiczne (biomasa), kolektory słoneczne,
- nastąpi rozwój istniejących zakładów przemysłowych i rzemiosła i powstaną nowe zakłady, a zapotrzebowanie energii zwiększy się o 50 - 60%,
- w wyniku wzrostu gospodarczego i poprawy warunków życia mieszkańców zwiększy się zapotrzebowanie energii elektrycznej w gospodarstwach domowych,
- powstaną nowe osiedla i drogi wymagające oświetlenia,
- gazyfikacją obejmie się co najmniej 50% gospodarstw domowych na terenie gminy.

Prognozy zapotrzebowania mocy i energii, przedstawione poniżej, sporządzono metodą Energoprojektu Poznań.

Tabela nr 1

Zapotrzebowanie energii elektrycznej w gminie Kobylnica

L.p.	Wyszczególnienie	Zużycie w 2007 r. MWh/rok	Zapotrzebowanie na energię elektryczną MWh/rok w perspektywie roku 2025		
			Wariant I (średniooptymistyczny) 11512 mieszkańców	Wariant II (optymistyczny) 12627 mieszkańców	Wariant III (rozszerzony) ok. 14000 mieszkańców
1.	Gospodarstwa domowe	13111	24488	26839	29777
2.	Przemysł, rzemiosło	10263	15395	15395	16420
3.	Usługi	2200	4066	4469	4916
4.	Oświetlenie zewnętrzne	493	663	802	974
5.	Inne odbiory komunalne	170	450	500	550
Razem		26237	45062	48005	52637

Tabela nr 2

Perspektywiczne zapotrzebowanie mocy

Prognoza długoterminowa wariant II (optymistyczny)

L.p.	Wyszczególnienie	Zapotrzebowanie mocy w perspektywie 2025 r. (wariant II – 12627 mieszkańców/MW)		
		Obciążenie szczytowe na przyłączach	Obciążenie stacji transformatorowych 15/0,4 kV	Obciążenie stacji GPZ 110/15kV
1.	Gospodarstwa domowe	8,08	6,54	5,30
2.	Przemysł, rzemiosło	3,85	3,08	2,70
3.	Usługi	1,22	1,00	0,80
4.	Oświetlenie zewnętrzne	0,21	0,21	0,21
5.	Inne odbiory komunalne	0,20	0,17	0,09
Razem		13,56	11,00	9,10

Perspektywiczne zapotrzebowanie mocy przez odbiory gminy Kobylnica

Zasilanie przy pomocy linii 15 kV nr 105, 121, 122

Prognoza długoterminowa wariant II (optymistyczny)

L.p.	Wyszczególnienie	Liczba mieszkańców 2007 2025	Rodzaj odbiorów	Obciążenie szczytowe na przyłączy w 2025 r. [MW]	Obciążenie szczytowe linii 15 kV w 2025 r. [MW]
1.	Linia 15 kV nr 105 Zasilanie miejscowości w perspektywie: Reblino, Reblinko, Runowo, Sycevice, Komorczyń, Dobrzęcino, Słonowice, Słonowiczki, Kczewo, Bzowo, Wrząca, Ściężnica, Ciechomice	<u>2 987</u> 3 734	Zabudowa mieszkaniowa	2,35	1,71
			Przemysł	1,04	0,62
			Usługi	0,5	0,34
			Oświetlenie zewn.	0,09	0,09
			Inne odbiory komunalne	0,06	0,04
Razem				4,04	2,80
2.	Linia 15 kV nr 121 Zasilanie miejscowości w perspektywie: Zajączkowo, Maszkowo, Luleminko, Kwakowo, Komiłowo, Lulemino, Kruszyna, Płaszewo	<u>1 219</u> 1 523	Zabudowa mieszkaniowa	1,32	0,96
			Przemysł	0,21	0,15
			Usługi	0,18	0,14
			Oświetlenie zewn.	0,04	0,04
			Inne odbiory komunalne	0,04	0,03
Razem				1,79	1,31
3.	Linia 15 kV nr 122 Zasilanie miejscowości w perspektywie: Sierakowo, Kończewo, Kuleszewo, Zagórki, Zbyszewo	<u>1 567</u> 1 959	Zabudowa mieszkaniowa	1,60	1,17
			Przemysł	0,10	0,05
			Usługi	0,22	0,19
			Oświetlenie zewn.	0,04	0,04
			Inne odbiory komunalne	0,04	0,03
Razem				2,00	1,48

Z przebiegiem przez teren gminy linii elektroenergetycznych napowietrznych wiąże się konieczność zachowania odpowiednich stref ochronnych, w tym przed oddziaływaniem pola elektromagnetycznego wzdłuż napowietrznych linii wysokiego napięcia 110 kV, stref wolnych od zabudowy dla linii średniego napięcia 15 kV oraz stref ochronnych od elementów palnych obiektów w przypadku stacji transformatorowych napowietrznych. Dla linii napowietrznych 110 kV niezbędny jest pas terenu bez zabudowy, drzew i krzewów, dla potrzeb eksploatacji linii.

8. Uwarunkowania wewnętrzne w zakresie infrastruktury – podsumowanie

1) W zakresie zaopatrzenia w wodę sytuacja gminy jest bardzo korzystna. Wszystkie ujęcia wody posiadają rezerwy zasobów. Największe z nich występują na ujęciach położonych w miejscowościach: Kończewo, Płaszewo, Sycevice, Widzino, Wrząca i Kwakowo. Szczególnie wysokie rezerwy występują w miejscowościach Sycevice, Widzino i Wrząca. Rezerwy ujęć pozwalają na rozwój wszystkich miejscowości gminy;

W zakresie odprowadzania ścieków korzystna sytuacja występuje we wszystkich miejscowościach położonych na obszarze aglomeracji Słupsk tj: Kobylnica, Łosin, Bolesławice, Widzino, Sierkowo Słupskie, Kończewo, Zajączkowo, Kwakowo, Lubuń, Komiłowo, Kruszyna, Żelki, Zerkówko, Lulemino, Kuleszewo, Sycevice, Reblino i Reblinko, gdzie układem grawitacyjno-tłocznym ścieki sprowadzane są na oczyszczalnię komunalną w Słupsku. Obecnie opracowywana jest koncepcja kompleksowego odprowadzania i oczyszczania ścieków na terenie gminy Kobylnica w miejscowościach wyłączonych z aglomeracji Słupsk;

W niektórych miejscowościach istnieją lokalne systemy kanalizacyjne zakończone zbiornikiem bezodpływowym, z których ścieki są przewożone do punktów zlewnych w Kończewie lub na oczyszczalnię ścieków w Słupsku, ale nie obejmują całej jednostki osadniczej. Sytuacja taka w dużym stopniu ogranicza rozwój tych jednostek. Obecnie realizowany jest projekt sukcesywnej rozbudowy lokalnych systemów kanalizacyjnych wraz z budową lokalnych biologicznych oczyszczalni ścieków, zgodnie z założeniami ww. koncepcji;

- 2) Przy dostawie wody do prawie wszystkich mieszkańców gminy i podnoszeniu standardów wyposażenia budynku w urządzenia wodno-kanalizacyjne powstają zwiększone ilości ścieków, które przy niepełnym systemie ich odprowadzania i unieszkodliwiania stwarzają zagrożenie sanitarno-epidemiologiczne;
- 3) Brak możliwości korzystania z gazu przewodowego w większości miejscowości na terenie gminy stanowi pewne ograniczenie rozwoju. Wiąże się to głównie z brakiem warunków wyboru nośników energii i praktyczną koniecznością korzystania wyłącznie z paliw stałych. Wpływa to niekorzystnie na stan atmosfery. Ten zaś element środowiska jest szczególnie istotny wobec stosunkowo wysokich predyspozycji gminy do funkcji turystyczno-wypoczynkowych;
- 4) System i usuwania i unieszkodliwiania odpadów funkcjonuje poprawnie;
- 5) Istniejące linie SN 15 kV zapewniają aktualne dostawy mocy i energii elektrycznej na obszarze gminy, zgodnie z potrzebami;
- 6) Istniejące elementy infrastruktury wymagają odpowiedniego zagospodarowania i stosowania zabezpieczeń ochronnych, w tym:
 - a) stref kontrolowanych, wolnych od zabudowy wzdłuż gazociągów wysokiego ciśnienia,
 - b) stref ochronnych przed oddziaływaniem pola elektromagnetycznego wzdłuż napowietrznych linii wysokiego napięcia 110 kV, stref wolnych od zabudowy dla linii średniego napięcia 15 kV i stref ochronnych od elementów palnych obiektów w przypadku stacji transformatorowych napowietrznych,
 - c) stref ochronnych dla komunalnych ujęć wody.

Poniżej przedstawiono załączniki ilustrujące uwarunkowania w zakresie infrastruktury technicznej:

- zaopatrzenie w wodę – **załącznik graficzny nr 9a**,
- odprowadzenie ścieków – **załącznik graficzny nr 9b**,
- gazociągi wysokiego ciśnienia – **załącznik graficzny nr 9c**
- elektroenergetyka – **załącznik graficzny nr 9d**.

Załącznik graficzny nr 9a
Zaopatrzenie w wodę

Załącznik graficzny nr 9b

Odrowadzenie ścieków

Załącznik graficzny nr 9c
Gazociągi wysokiego ciśnienia

Załącznik graficzny nr 9d
Elektroenergetyka

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

IX. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

1. Kierunki kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy i przeznaczenia terenów

1.1. Struktura funkcjonalno-przestrzenna

Na obszarze gminy wyznacza się trzy **strefy przestrzenno-rozwojowe** (funkcjonalno-przestrzenne):

- 1) **Strefa „Północ” – wielofunkcyjnego intensywnego rozwoju w paśmie korytarza transportowego Szczecin – Gdańsk;**
- 2) **Strefa „Zachód” – aktywizacji społeczno-gospodarczej;**
- 3) **Strefa „Wschód” – zrównoważonego rozwoju gospodarczego, z podziałem na podstrefy:**
 - a) **Podstrefa „Wschód A” wielofunkcyjna,**
 - b) **Podstrefa „Wschód B” turystyczno-rekreacyjna.**

W strefach wyróżnia się **pasma rozwoju**, wyznaczające zasadniczo ramy urbanizacji, związane z ciągami komunikacyjnymi i przebiegami sieci i urządzeń infrastruktury technicznej:

- 1) w Strefie „Północ”
pasmo rozwoju wzdłuż ciągów komunikacyjnych z miejscowościami Kobylnica - Łosino (fragment) - Widzino - Bolesławce - Reblinko - Reblino - Zębowo - Komorzyn - Sycevice;
- 2) w Strefie „Zachód”
pasmo rozwoju wzdłuż ciągów komunikacyjnych z miejscowościami Runowo - Dobrzęcino - Słonowice - Słonowiczki - Wrząca - Ściegnica - Bzowo - Kczewo;
- 3) w Strefie „Wschód”
pasmo rozwoju wzdłuż ciągów komunikacyjnych z miejscowościami Łosino - Zajączkowo - Maszkowo - Lubuń - Komiłowo - Kwakowo - Kruszyna - Żelki - Żelkówko - Żelkowiec (Czerwony Kogut) - Płaszewo - Lulemino - Zbyszewo - Zagórki - Kuleszewo - Kończewo - Sierakowo, w tym:
 - a) w Podstrefie „Wschód A”
część pasma z miejscowościami Łosino (część) - Zajączkowo (część) - Maszkowo - Kwakowo (część) - Kruszyna (część) - Płaszewo - Żelkowiec - Lulemino - Zbyszewo - Zagórki - Kuleszewo - Kończewo - Sierakowo,
 - b) w Podstrefie „Wschód B”
część pasma z miejscowościami Łosino (część) - Zajączkowo (część) - Kwakowo (część) - Kruszyna (część) - Lubuń - Komiłowo - Żelki - Żelkówko.

W pasmach rozwoju (i wyjątkowo poza pasmami) wyznacza się **obszary urbanizacji**, skupione głównie wokół istniejącej skoncentrowanej zabudowy wsi, jak na rysunku Studium.

W wyznaczonych obszarach urbanizacji przewiduje się rozwój i kontynuację zabudowy oraz zagospodarowania, spójnie z celami i kierunkami rozwoju określonymi dla poszczególnych miejscowości, z uwzględnieniem ich położenia w wyznaczonej strefie przestrzenno-rozwojowej i preferowanych dla stref celów i kierunków.

Przewiduje się odpowiednio zróżnicowane i wystrefowane przeznaczenie terenów w wyznaczonych obszarach, uwzględniając preferencje rozwojowe poszczególnych miejscowości oraz dopuszczając możliwość pozostawienia docelowo w dotychczasowym, rolniczym użytkowaniu części gruntów rolnych niezabudowanych, znajdujących się w sąsiedztwie istniejącej zabudowy.

W związku z wytyczonymi celami, kierunkami rozwoju, w ramach obszarów urbanizacji, na rysunku Studium, wyróżnia się tereny preferowane do zorganizowanej działalności gospodarczej, w tym do lokalizacji inwestycji bazujących na lokalnych surowcach rolno-leśnych, tereny turystyki, sportu i rekreacji, tereny preferowane do rozwoju wielofunkcyjnego oraz tereny zabudowy zagrodowej, w tym z preferowanym rozwojem budownictwa mieszkaniowego i usług.

W pasmach rozwoju, już poza wyznaczonymi obszarami, mając na uwadze dogodne położenie terenów wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz dostępność do sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dopuszcza się również możliwość zabudowy, jak wskazano w dalszej części Studium.

Zabudowa i zainwestowanie w pasmach rozwojowych poza obszarami urbanizacji powinna być odbywać się zgodnie z zasadami zawartymi w Studium, z uwzględnieniem odpowiednio preferowanych celów, kierunków rozwoju w poszczególnych strefach oraz kierunków rozwoju wskazanych dla powiązanych ze sobą miejscowości.

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy Kobylnica wyróżnia się również **obszar podmiejski**, obejmujący tereny już zurbanizowane i intensywnie urbanizujące się w pobliżu miasta Słupska, a równocześnie w rejonie przylegającym do obwodnicy miasta Słupska i drogi krajowej nr 21, w pobliżu jej skrzyżowania z obwodnicą. Obszar obejmuje miejscowości Kobylnica, Bolesławce, Widzino, Łosino, Reblinko i Reblino (część). Jest to obszar wielofunkcyjnego rozwoju, atrakcyjny m.in. dla lokalizacji obiektów mieszkaniowych, usługowych, w tym handlu wielokubaturowego (obiekty powyżej 400 m²), zakładów produkcyjnych, z podażą terenów pod zorganizowaną działalność gospodarczą i pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej.

Ze względu na podmiejski charakter – zaplanowano tutaj znaczące powierzchnie terenów mieszkaniowych, niektóre z dopuszczeniem usług (w mpzp wsi Kobylnica, Bolesławce, Widzino, Łosino). Umożliwia to realizację zróżnicowanych form mieszkaniowych, co bezwzględnie podnosi atrakcyjność Gminy jako miejsca zamieszkania i potencjalnie umożliwia zorganizowaną działalność inwestycyjną deweloperów, zajmujących się budownictwem mieszkaniowym.

Z kolei na południu gminy, wyróżnia się **Południowe Turystyczne Pasma Leśne**, o dużej atrakcyjności dla rozwoju turystyki, ze względu na położenie w rejonie o dużej lesistości, wyróżniającym się pod względem walorów przyrodniczych. Ma tutaj swój bieg rzeka Wieprza, wzdłuż której przebiega korytarz ekologiczny rangi regionalnej, a lasy wokół wyróżniają się w strukturze ekologicznej jako fragment Płatu Ekologicznego Lasów Kępicko-Bytowskich. Są to głównie lasy państwowe, administrowane przez Nadleśnictwa Sławno i Warcino. W obszarze administrowanym przez Nadleśnictwo Sławno znajduje się jezioro Dudek – największe jezioro w gminie, a w obszarze administrowanym przez Nadleśnictwo Warcino zlokalizowany jest zbiornik wodny retencyjny, planowany do wykorzystania rekreacyjnego. Lasy Nadleśnictwa Warcino stanowią równocześnie część Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Lasy Warcińsko-Polanowskie”.

1.2. Preferowane cele, kierunki w strefach przestrzenno-rozwojowych

Przedstawione poniżej cele, kierunki ustalone dla wyodrębnionych stref, a dalej miejscowości służyć będą realizacji głównej misji gminy, określonej w zaktualizowanej Strategii Rozwoju Gminy na lata 2007 - 2015 sformułowanej następująco:

„Gmina Kobylnica – podmiejski obszar zrównoważonego rozwoju oparty na małej i średniej przedsiębiorczości i sprzyjający rozwojowi różnych form wypoczynku i rekreacji. Bezpieczny obszar zapewniający wysoki komfort życia jego mieszkańcom z dobrą ofertą kulturalną i sportową.”

STREFA „PÓŁNOC” WIELOFUNKCYJNEGO INTENSYWNEGO ROZWOJU W PAŚMIE KORYTARZA TRANSPORTOWEGO SZCZECIN - GDAŃSK	
Położenie	Północna część gminy, wzdłuż przebiegu drogi krajowej nr 6 planowanej jako ekspresowa. Zawiera pasma rozwoju z miejscowościami: Kobylnica - Łosino (fragment) - Widzino - Bolesławce - Reblinko - Reblino - Zębowo - Komorzyn - Sycewice.
Preferowane cele, kierunki rozwoju	<ul style="list-style-type: none"> – rozwój z wykorzystaniem korzystnego położenia w paśmie infrastrukturalnym: droga krajowa nr 6 planowana jako ekspresowa (wraz z obwodnicą miasta Słupska i planowanym obejściem Sycewic), linia kolejowa znaczenia państwowego nr 202, linia kolejowa znaczenia regionalnego nr 405, gazociąg wysokiego ciśnienia, napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV oraz linia 15 kV nr 105 o znaczeniu regionalnym, planowany gazociąg wysokiego ciśnienia Szczecin - Gdynia Wiczlino, dalekosiężny kabel telefoniczny, kabel optotelekomunikacyjny strefowy, – główne ośrodki koncentracji zainwestowania: Kobylnica, Sycewice, – ośrodki zespolone, ściśle powiązane i współpracujące z ośrodkiem głównym: Bolesławce, Łosino, Widzino, – duży potencjał przestrzenny dla inicjatyw gospodarczych o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym, – preferowana lokalizacja specjalnych stref ekonomicznych, budowa i rozbudowa infrastruktury dla rozwoju firm innowacyjnych, integrujących potencjał naukowy z gospodarką, rozwój nowoczesnych branż gospodarki itp., – predyspozycje do rozwoju specjalistycznych, komercyjnych, biznesowych usług, w tym motoryzacyjnych, bankowych, administracyjnych, handlu, kompleksowej obsługi turystyki i rekreacji itp.,

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

	<ul style="list-style-type: none"> – centra usługowe z obiektami handlowymi o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², centra logistyczne itp., – pasmo o dużej atrakcyjności dla funkcji produkcyjnych – produkcja i przemysł, magazyny, składy, w tym zainwestowanie wymagające znacznych powierzchni, znaczących ilości wody, z wytwarzaniem dużych ilości ścieków, energochłonne, – możliwość lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, – działalność usługowa, w tym produkcyjna z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowej, integralnie powiązanej z prowadzoną działalnością, – zabudowa mieszkaniowa, w tym w formie zwartych osiedli zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, możliwość zabudowy wielorodzinnej, budownictwa socjalnego, – możliwość realizacji miejsc obsługi podróży w rejonie planowanych węzłów drogowych w ciągu drogi krajowej nr 6 planowanej jako ekspresowa, z urządzeniami i obiektami dla obsługi ciężkiego transportu samochodowego, stacje paliw, warsztaty samochodowe, motele, hotele, – przedsięwzięcia wspomagające rolnictwo i leśnictwo, w tym o zasięgu ponadlokalnym, np. przetwórstwo rolno-spożywcze, produkcja biopaliw, produkcja urządzeń do przetwarzania biomasy rolniczej i leśnej na biopaliwa oraz instalacji do ich spalania, urządzone targowisko wiejskie dla sprzedaży zwłaszcza lokalnych produktów rolnych i leśnych, – strefa z udziałem terenów wskazanych do wysokotowarowej produkcji rolnej, z ukierunkowaniem na wysokotowarową produkcję roślin, w tym przemysłowych do produkcji biopaliw, tradycyjnej hodowli zwierząt gospodarskich, upraw ogrodniczych, plantacji itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym, – możliwość lokalizacji farm wiatrowych i innych źródeł pozyskiwania energii odnawialnej, z odpowiednim oddaleniem siłowni od zabudowy i szlaków transportowych, – możliwości pozyskiwania surowców kopalnych, – rozwój wielofunkcyjny z zachowaniem powiązań ekologicznych w pasie korytarzy ekologicznych i powiązań hydrologicznych (strefa wododziałowa, LZWP Nr 105) – możliwość zalesień, wprowadzanie zieleni krajobrazowej, izolacyjnej itp.
<p>STREFA „ZACHÓD” AKTYWIZACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZEJ</p>	
<p>Położenie</p>	<p>Zachodnia część gminy, z główną osią komunikacyjną – drogą powiatową nr 1153G z przedłużeniem do drogi wojewódzkiej nr 209 oraz z linią kolejową nr 405 relacji Piła - Ustka. Zawiera pasma rozwoju z miejscowościami: Runowo - Dobrzęcino - Stonowice -Stonowiczki - Wrząca - Ściegnica - Bzowo - Kczewo.</p>
<p>Preferowane cele, kierunki rozwoju</p>	<ul style="list-style-type: none"> – aktywizacja bazująca na potencjale rolniczym, wysokiej podaży terenów do zainwestowania, przebiegu pasm komunikacyjnych o znaczeniu regionalnym (linia kolejowa nr 405 relacji Piła - Ustka, droga wojewódzka nr 209 i ciąg dróg łączący ww. drogę krajową z drogą wojewódzką), zasobach i walorach środowiska przyrodniczego i kulturowego, w tym szczególnie w wyróżnionym Południowym Turystycznym Paśmie Leśnym oraz aktywności mieszkańców, – gospodarcze wykorzystanie gruntów rolnych i leśnych (specjalizacja produkcji, plantacje owocowo-warzywne, rolnictwo ekologiczne), – przedsięwzięcia wspomagające rolnictwo i leśnictwo, w tym o zasięgu ponadlokalnym, np. przetwórstwo rolno-spożywcze, przemysł drzewny, produkcja biopaliw, – strefa z udziałem terenów wskazanych do wysokotowarowej produkcji rolnej, z ukierunkowaniem na wysokotowarową produkcję roślin, w tym przemysłowych do produkcji biomasy energetycznej, a także hodowli zwierząt gospodarskich, upraw ogrodniczych, plantacji wieloletnich, produkcji szkółkarskiej (np. choinek) itp., – obszar zorganizowanej działalności gospodarczej, z możliwością lokalizacji produkcji i przemysłu, w tym np. instalacje i urządzenia do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii i produkcji biopaliw (w rejonie Kczewa), – rozwój budownictwa mieszkaniowego, głównie w formie zabudowy jednorodzinnej, zagrodowej, zabudowa o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, budownictwo ekologiczne, wraz z możliwością rozwoju usług, – funkcje związane z turystyką i rekreacją, w tym obsługa turystyki kwalifikowanej, wieloprzestrzenne formy turystyczne, np. pola golfowe, możliwość lokalizacji centrum wypoczynkowo-edukacyjnego o zasięgu ponadlokalnym, w tym hippoterapia, odnowa i terapia naturalna, zielone szkoły (w szczególności rejon Ściegnicy), – rozbudowa infrastruktury turystycznej, zwłaszcza w Południowym Turystycznym Paśmie Leśnym (ścieżki rowerowe, piesze wraz z miejscami postoju, z możliwością rekreacji wodnej i nadwodnej, szlak kajakowy na rzece Wieprzy), – możliwość urządzenia terenów rekreacji indywidualnej, – tereny lokalizacji farm wiatrowych i innych źródeł pozyskiwania energii odnawialnej, z zachowaniem odpowiednich odległości planowanych siłowni od szlaków komunikacyjnych i zabudowy, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na środowisko przyrodnicze i obszary chronione, – możliwości pozyskiwania surowców kopalnych, – lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej, w tym infrastruktura o znaczeniu ponadlokalnym, – zachowanie powiązań ekologicznych w pasie korytarzy ekologicznych i powiązań hydrologicznych (strefa wododziałowa, LZWP Nr 105) – możliwość zalesień, wprowadzanie zieleni krajobrazowej, izolacyjnej itp., ochrona siedlisk w ramach obszaru SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” (PLH220038), uznanego za obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej.

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

STREFA „WSCHÓD” ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU GOSPODARCZEGO	
Położenie Wschodnia część gminy, z główną osią komunikacyjną – drogą krajową nr 21 i drogą powiatową nr 1157G. Zawiera pasma rozwoju z miejscowościami: Łosino - Zajączkowo - Maszkowo - Lubuń - Komitowo - Kwakowo - Kruszyna - Żelki - Żelkówko - Płaszewo - Lulemino - Zbyszewo - Zagórki - Kuleszewo - Kończewo - Sierakowo - Słonowice - Słonowiczki - Wrząca - Ściegница - Bzowo - Kczewo.	
Preferowane cele, kierunki rozwoju Zrównoważony rozwój gospodarczy wykorzystujący i uwzględniający położenie wzdłuż ważnych dla regionu ciągów komunikacyjnych i infrastrukturalnych, istniejące zasoby i walory środowiska przyrodniczego i kulturowego, położenie w Parku Krajobrazowym „Dolina Słupi” równocześnie stanowiącym obszar NATURA 2000 (PLB 220002) oraz w otulinie Parku i potencjalnym obszarze NATURA 2000 SOO „Dolina Słupi”, walory Południowego Turystycznego Pasma Leśnego, aktywność gospodarczą, w tym w rolnictwie i działalności pozarolniczej. Zrównoważony rozwój gospodarki rolnej, w tym rybackiej, gospodarki leśnej, usługi, w tym związane z przebiegiem drogi krajowej nr 21, usługi turystyczne, rozwój agroturystyki. Zabudowa mieszkaniowa preferowana w formie jednorodzinnej, w tym w ramach osiedli wiejskich oraz zabudowa zagrodowa (zabudowa wielorodzinna – zasadniczo w formie uzupełnienia istniejącej wielorodzinnej).	
PODSTREFA ”A” WIELOFUNKCYJNA	
Położenie	Położona na zachód od drogi krajowej nr 21, z osią komunikacyjną – drogą powiatową Nr 1157G. Fragment otuliny Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”. Zawiera pasma rozwoju z miejscowościami: Łosino (część) - Zajączkowo (część) - Maszkowo - Kwakowo (część) - Kruszyna (część) - Płaszewo - Lulemino - Zbyszewo - Zagórki - Kuleszewo - Kończewo - Sierakowo.
Preferowane cele, kierunki rozwoju	<ul style="list-style-type: none"> – przedsięwzięcia wspomagające rolnictwo i leśnictwo, w tym o zasięgu ponadlokalnym, np. przetwórstwo rolno-spożywcze, przemysł drzewny, produkcja biopaliw, – strefa z udziałem terenów wskazanych do wysokotowarowej produkcji rolnej, z ukierunkowaniem na wysokotowarową produkcję roślin, w tym przemysłowych do produkcji biopaliw, hodowli zwierząt gospodarskich, upraw ogrodniczych, plantacji wieloletnich, szkółkarstwa itp., – obszary zorganizowanej działalności gospodarczej, możliwość lokalizacji produkcji i przemysłu z uwzględnieniem minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko, – przedsięwzięcia wspomagające rolnictwo i leśnictwo, w tym o zasięgu ponadlokalnym, np. przetwórstwo rolno-spożywcze, produkcja biopaliw, produkcja urządzeń do przetwarzania biomasy rolniczej i leśnej na biopaliwa oraz instalacji do ich spalania, – działalność usługowa, produkcyjna, w tym z dopuszczeniem funkcji mieszkaniowej, integralnie powiązanej z prowadzoną działalnością, – możliwość realizacji kompleksów sportowo-turystyczno-rekreacyjnych, – rozwój usług służących turystom i stałym mieszkańcom, – lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej, w tym infrastruktura o znaczeniu ponadlokalnym, – tereny lokalizacji farm wiatrowych i innych źródeł pozyskiwania energii odnawialnej, z zachowaniem odpowiednich odległości planowanych siłowni od szlaków komunikacyjnych i zabudowy, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na środowisko przyrodnicze i obszary chronione, – możliwości pozyskiwania surowców kopalnych, – zachowanie powiązań ekologicznych w pasie korytarzy ekologicznych i powiązań hydrologicznych (w tym strefa wododziałowa, LZWP Nr 105) – możliwość zalesień, wprowadzanie zieleni krajobrazowej, izolacyjnej itp., ochrona siedlisk w ramach proponowanego potencjalnego obszaru SOO NATURA 2000 „Dolina Słupi” (PLH 220052), – rozbudowa infrastruktury turystycznej w Południowym Turystycznym Paśmie Leśnym (ścieżki rowerowe, pieszne wraz z miejscami postoju, z możliwością rekreacji wodnej i nadwodnej).
PODSTREFA ”B” TURYSTYCZNO-REKREACYJNA	
Położenie	Na wschód od drogi krajowej nr 21. Fragment Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i jego otuliny. Obszar o uznanych walorach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych. Zawiera pasma rozwoju z miejscowościami: Łosino (część) - Zajączkowo (część) - Kwakowo (część) - Kruszyna (część) - Lubuń - Komitowo - Żelki - Żelkówko.
Preferowane cele, kierunki rozwoju	<ul style="list-style-type: none"> – zrównoważone zainwestowanie terenów pod turystykę i rekreację, wykorzystanie, rozbudowa i budowa infrastruktury turystycznej i zagospodarowanie turystyczne przyjazne dla środowiska, – gospodarcze wykorzystanie gruntów rolnych i leśnych oraz inne formy działalności z uwzględnieniem zasad ochronnych wynikających z przepisów prawa miejscowego ustanowionych dla PKDS, – wspieranie i rozwój różnych form turystyki i rekreacji, w tym agroturystyka, ekoturystyka, turystyka kwalifikowana, wodna, rowerowa i weekendowa, zabudowa rekreacji indywidualnej w obszarach urbanizacji wskazanych w studium, – tereny rekreacyjne i sportowe nad rzeką Słupią, w tym miejsca obsługi szlaku kajakowego na rzece Słupi, – rozwój usług służących turystom i stałym mieszkańcom, – możliwość realizacji centrum edukacji przyrodniczej, – budownictwo ekologiczne, – tradycyjna hodowla zwierząt gospodarskich, – rolnictwo ekologiczne.

1.3. Preferowane kierunki rozwoju miejscowości

L.p.	Miejscowość	Kierunki rozwoju
1.	Bolesławice	<ul style="list-style-type: none"> – wieś rozwojowa w obszarze podmiejskim, ściśle powiązana funkcjonalnie z Kobylnicą, – preferowany rozwój wielofunkcyjny, – usługi, w tym handlu, motoryzacyjne, bankowe, administracyjne, oświaty, kultury, centra logistyczne itp., – obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², – zabudowa mieszkaniowa o podmiejskim charakterze, w tym w formie osiedli domów jednorodzinnych (np. pod nazwą Osiedle Ogrodowe, Radość, Słoneczne), – możliwość rozwoju funkcji obsługi turystyki tranzytowej i obsługi podróżnych, łącznie z bazą noclegową i żywieniową, – ośrodek promocyjny gminy ze względu na lokalizację obiektów handlowych współtworzących centrum handlowe Kobylnica, – możliwość realizacji kompleksu turystyczno-rekreacyjno-edukacyjnego (np. pod nazwą „Leśny Zakątek”), o znaczeniu ponadlokalnym, – ośrodek produkcji rolnej i ogrodniczej, usługi dla rolnictwa, przetwórstwo rolno-spożywcze, – dogodne położenie dla urządzenia miejsca targowego dla sprzedaży lokalnych produktów, zwłaszcza rolnych i leśnych, – wskazane wykreowanie przestrzeni publicznej w ramach terenów usług handlu, terenów sportu i rekreacji, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
2.	Bzowo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania przetwórstwa rolno-spożywczego, – tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa i ogrodnictwa ekologicznego, – tereny preferowanej działalności gospodarczej (usługi, produkcja, w koegzystencji z funkcją mieszkaniową w otoczeniu), w oparciu o zasoby, strukturę byłego zespołu nieruchomości rolnych, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej ekstensywnej o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, budownictwo ekologiczne, – rozwój uzupełniających form zabudowy i zagospodarowania, w tym związanych z usługami, w tym np. obsługi turystyki i rekreacji, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, agroturystyka, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym, np. możliwość instalacji do pozyskiwania energii ze źródeł geotermalnych,
3.	Dobrzęcino	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, – zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
4.	Kczewo	<ul style="list-style-type: none"> – preferencje do rozwoju wielofunkcyjnego, – wyznaczony obszar zorganizowanej działalności gospodarczej z możliwością lokalizacji przemysłu, produkcji, usług, w tym np. lokalizacja, produkcja instalacji i urządzeń do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii oraz produkcji biopaliw, zastosowanie wysokich technologii, przedsięwzięcia innowacyjne, – tereny preferowanej działalności gospodarczej (usługi, produkcja), w oparciu o zasoby, strukturę byłego zespołu nieruchomości rolnych, – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego, – preferencje dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, – rozwój różnych form budownictwa mieszkaniowego: zabudowa wielorodzinna, mieszkaniowa jednorodzinna (również budownictwo socjalne), – funkcje związane z turystyką i rekreacją, w tym obsługa turystyki kwalifikowanej, możliwe wieloprzestrzenne formy turystyczne, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i kreująca wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
5.	Kobylnica	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek gminny, – główny ośrodek promocyjny gminy ze względu na funkcję administracyjną, obsługę biznesu, usługi handlu, kultury, szkolnictwa, w tym wyższego, działalność zakładów produkcyjnych, – preferowany rozwój wielofunkcyjny,

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<ul style="list-style-type: none"> – centrum usługowe o zasięgu ponadlokalnym, w tym handlu (obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m²), – pełny profil usług rynkowych i nierynkowych, w tym usługi administracyjne, oświaty i szkolnictwa wyższego, opieki i wychowania, kultury, handlu, zdrowia, sakralne, bankowe, motoryzacyjne itp., – tereny preferowane do zorganizowanej działalności gospodarczej, z zastosowaniem wysokich technologii i przedsięwzięć innowacyjnych integrujących potencjał naukowy z gospodarką, – ośrodek o dużej atrakcyjności dla lokalizacji obiektów produkcyjnych, ze względu na istniejące i potencjalne tereny inwestycyjne – produkcja i przemysł, w tym wymagający znacznych powierzchni, znacznych ilości wody, energochłonny, – ośrodek usług na rzecz rolnictwa i leśnictwa oraz przedsięwzięć wspomagających rolnictwo i leśnictwo, w tym o zasięgu ponadlokalnym, przetwórstwo rolno-spożywcze, funkcja rolna, produkcja ogrodnicza, – dogodne położenie dla urządzenia miejsca targowego dla sprzedaży lokalnych produktów, zwłaszcza rolnych i leśnych, – rozwój różnych form budownictwa mieszkaniowego, z preferencją dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym w formie osiedli podmiejskich, – możliwość rozwoju funkcji obsługi turystycznej i obsługi podróżnych, łącznie z bazą noclegową, żywieniową, parkingami, – urządzone przestrzeń publiczną w ramach terenów usług handlu, zieleni parkowej, urządzonych terenów sportowo-rekreacyjnych, – tereny rekreacyjne i sportowe nad rzeką Słupią, obsługa turystyki, w tym miejsca obsługi szlaku kajakowego na rzece Słupi, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
6.	Komiłowo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, w tym predyspozycje dla rozwoju rolnictwa i ogrodnictwa ekologicznego, przetwórstwa rolno-spożywczego, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, budownictwo ekologiczne, – funkcje związane z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, agroturystyka, – przestrzeń publiczną, integrującą lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzone w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
7.	Komorczyn	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, w tym możliwość rozwoju rolnictwa i ogrodnictwa ekologicznego, przetwórstwa rolno-spożywczego, – preferencje dla zabudowy mieszkaniowej w formie zagrodowej (siedliskowej), – rolnictwo, przetwórstwo rolne, – funkcje usług i produkcji wymagających dogodnego dostępu do drogi szybkiego ruchu, – przestrzeń publiczną, integrującą lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzone w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
8.	Kończewo	<ul style="list-style-type: none"> – preferowany rozwój wielofunkcyjny, – funkcje usług, produkcji, magazynów i składów, – podstawowy pakiet usług publicznych, obejmujący usługi z zakresu oświaty, kultury, – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, – zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna, wielorodzinna, – obsługa turystyki kwalifikowanej, weekendowej, w tym hippoterapia, jeździectwo, agroturystyka, – przestrzeń publiczną, integrującą lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzone w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym, – ośrodek powiązany funkcjonalnie z Sierakowem (wskazany jako dwuwieś),
9.	Kruszyna	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i ogrodniczej, obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, obsługa leśnictwa, tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa ekologicznego, tradycyjny chów zwierząt inwentarskich, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, usług turystycznych, – rozwój funkcji związanych z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, agroturystyka, – usługi, w tym z zakresu obsługi turystyki, związane z przebiegiem drogi krajowej nr 21 – inwestycje takie jak małe hotele, motele, zajazdy i pensjonaty, gastronomia, stacja paliw, warsztaty samochodowe, – przestrzeń publiczną, integrującą lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzone w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp.,

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<ul style="list-style-type: none"> – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
10.	Kuleszewo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej, ogrodniczej, obsługi rolnictwa z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, – wyznaczony obszar zorganizowanej działalności gospodarczej, w tym preferowane inwestycje bazujące na lokalnych surowcach rolno-leśnych, w szczególności lokalizacja, produkcja instalacji i urządzeń do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii i produkcji biopaliw, – teren preferowanej działalności gospodarczej (usługi, produkcja, w koegzystencji z funkcją mieszkaniową w otoczeniu), w oparciu o zasoby, strukturę byłego zespołu nieruchomości rolnych, – preferencje dla zabudowy zagrodowej, jednorodzinnej, – funkcje usług, w tym turystyka i rekreacja, agroturystyka, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
11.	Kwakowo	<ul style="list-style-type: none"> – preferowany rozwój wielofunkcyjny, – podstawowy pakiet usług publicznych, obejmujący usługi z zakresu oświaty, kultury, zdrowia, usługi sakralne, pocztowe, – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, obsługa leśnictwa, – funkcje usług, produkcji, magazynów i składów, w tym np. instalacje i urządzenia do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii i produkcji biopaliw, – rozwój różnych form budownictwa mieszkaniowego, łącznie z wielorodzinnym budownictwem socjalnym, zabudowa zagrodowa, w tym z agroturystyką, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, wielorodzinną, – obsługa turystyki, w tym kwalifikowanej (m. in. szlaku kajakowego na rzece Słupi), weekendowej, łącznie z bazą noclegową, usługi handlu (również obiekty o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m²), usługi motoryzacyjne, – przestrzeń publiczna kreująca wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, – urządzona przestrzeń publiczna w ramach terenów sportowo-rekreacyjnych, terenów zieleni, – główny ośrodek promocji sportu, rekreacji i rozrywki w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne urządzone jako przestrzeń publiczna o wysokim standardzie, o znaczeniu ponadlokalnym, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
12.	Lubuń	<ul style="list-style-type: none"> – wieś o szczególnych walorach krajobrazu kulturowego, z preferencją zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, usług turystycznych, – rozwój funkcji związanych z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, – ośrodek produkcji rolnej, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, obsługa leśnictwa, tradycyjny chów zwierząt inwentarskich, – tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa ekologicznego, – obsługa turystyki, w tym kwalifikowanej (m. in. szlaków rowerowych, kajakowego na rzece Słupi), weekendowej, łącznie z bazą noclegową, – budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne (również socjalne), w tym zabudowa o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, zabudowa rekreacji indywidualnej, budownictwo ekologiczne, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i turystów, pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – ośrodek promocji rekreacji pobytowej, w tym agroturystyki, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
13.	Lulemino	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, obsługa leśnictwa, – tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa ekologicznego, – ośrodek produkcji i przetwórstwa rybnego, – usługi, w tym związane z turystyką i rekreacją, w szczególności agroturystyka, obsługa turystyki kwalifikowanej, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, w tym zabudowa jednorodzinna, ekstensywne budownictwo o charakterze siedliskowym oraz rezydencjonalnym, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
14.	Łosino	<ul style="list-style-type: none"> – wieś rozwojowa w obszarze podmiejskim, ściśle powiązana funkcjonalnie z Kobylnicą, – preferowany rozwój wielofunkcyjny,

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek o dużej atrakcyjności dla funkcji usługowych i produkcyjnych, w związku z dobrą dostępnością komunikacyjną, – usługi, w tym handlu (również obiekty o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m²), – obsługa turystyki, inwestycje takie jak małe hotele, motele, zajazdy i pensjonaty, gastronomia, stacja paliw, warsztaty samochodowe, – ośrodek promocyjny gminy ze względu na bogatą ofertę terenów mieszkaniowych, – zabudowa mieszkaniowa, w tym w formie osiedli wiejskich, – funkcja rolna, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, – zabudowa zagrodowa, z możliwością rozwoju agroturystyki, – tereny rekreacyjne i sportowe nad rzeką Słupią, obsługa turystyki, w tym miejsca obsługi szlaku kajakowego na rzece Słupi, – możliwość realizacji centrum edukacji przyrodniczej, w oparciu o walory położenia w Parku Krajobrazowym „Dolina Słupi” i jego otulinie, – możliwość realizacji kompleksu sportowo-turystyczno-rekreacyjnego (poza Parkiem Krajobrazowym „Dolina Słupi” – w otulinie), o znaczeniu ponadlokalnym, – przestrzeń publiczna w ramach ogólnodostępnych terenów zieleni, w tym parkowej (park w rejestrze zabytków), terenów sportowo-rekreacyjnych, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
15.	Maszkowo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, w tym zabudowa jednorodzinna, ekstensywne budownictwo o charakterze siedliskowym oraz rezydencjonalnym, – usługi, w tym związane z turystyką i rekreacją, w szczególności agroturystyka, obsługa turystyki kwalifikowanej, – wskazane urządzonej przestrzeni publicznej – miejsce spotkań, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, boiska, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
16.	Płaszewo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i leśnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego, leśnego, – ośrodek produkcji rybackiej (z możliwością przetwórstwa), – tereny preferowanej działalności gospodarczej (usługi, produkcja), w oparciu o zasoby, strukturę byłego zespołu nieruchomości rolnych, – preferencje dla zabudowy zagrodowej, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
17.	Reblino	<ul style="list-style-type: none"> – preferencje do rozwoju wielofunkcyjnego, – rozwój usług i produkcji wymagających dogodnego dostępu do drogi szybkiego ruchu, – centra kompleksowej obsługi turystyki i rekreacji, centra logistyczne, centra usługowe z obiektami handlowymi o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², – tereny preferowanej działalności gospodarczej (usługi, produkcja, w koegzystencji z funkcją mieszkaniową w otoczeniu), w oparciu o zasoby, strukturę byłego zespołu nieruchomości rolnych, – rozwój funkcji mieszkaniowej, – usługi z zakresu obsługi turystyki tranzytowej i obsługi podróżnych, związane z przebiegiem drogi nr 6 – inwestycje takie jak hotele, motele, zajazdy i pensjonaty, gastronomia, stacja paliw, warsztaty samochodowe, – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, – obszar zorganizowanej działalności gospodarczej, w tym preferowane inwestycje bazujące na lokalnych surowcach rolno-leśnych, w szczególności lokalizacja, produkcja instalacji i urządzeń do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii i produkcji biopaliw, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
18.	Reblinko	<ul style="list-style-type: none"> – preferencje do rozwoju wielofunkcyjnego, – rozwój usług i produkcji wymagających dogodnego dostępu do drogi szybkiego ruchu, – centra kompleksowej obsługi turystyki i rekreacji, centra logistyczne, centra usługowe z obiektami handlowymi o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m², – rozwój funkcji mieszkaniowej, – funkcja rolna, w tym możliwość rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, – dogodne położenie dla urządzenia miejsca targowego dla sprzedaży lokalnych produktów, zwłaszcza rolnych i leśnych, – usługi z zakresu obsługi turystyki tranzytowej i obsługi podróżnych, związane z przebiegiem drogi

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>nr 6 – inwestycje takie jak hotele, motele, zajazdy i pensjonaty, gastronomia, stacja paliw, warsztaty samochodowe,</p> <p>– możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,</p>
19.	Runowo Sławieńskie	<p>– ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania przetwórstwa rolno-spożywczego,</p> <p>– tereny preferowanej działalności gospodarczej (usługi, produkcja), w oparciu o zasoby, strukturę byłego zespołu nieruchomości rolnych,</p> <p>– zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna,</p> <p>– przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp.,</p> <p>– możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,</p>
20.	Sierakowo	<p>– preferencje dla zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym z usługami,</p> <p>– funkcje usługowo-produkcyjne,</p> <p>– usługi turystyczne (agroturystyka, turystyka kwalifikowana), wyznaczony teren dla realizacji funkcji rekreacyjnych,</p> <p>– przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., planowane urządzenie miejsca pamięci historycznej upamiętniającego dawnych mieszkańców gminy (lapidarium),</p> <p>– ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa,</p> <p>– możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,</p> <p>– ośrodek powiązany funkcjonalnie z Kończewem (wskazany jako dwuwieś),</p>
21.	Słonowice	<p>– podstawowy pakiet usług publicznych, obejmujący usługi z zakresu oświaty, zdrowia, kultury, usług sakralnych, pocztowych,</p> <p>– ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego,</p> <p>– rozwój zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, ekstensywnej o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym,</p> <p>– turystyka i rekreacja, w tym agroturystyka, obsługa turystyki kwalifikowanej,</p> <p>– przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp.,</p> <p>– możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,</p>
22.	Słonowiczki	<p>– preferencje dla zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, ekstensywnej o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym,</p> <p>– funkcja rolna, w tym obsługa rolnictwa,</p> <p>– turystyka i rekreacja, w tym agroturystyka, obsługa turystyki kwalifikowanej,</p> <p>– wskazane urządzenie przestrzeni publicznej – miejsce spotkań, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, boiska, placu zabaw itp.,</p> <p>– możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,</p>
23.	Sycewice	<p>– rozwój wielofunkcyjny,</p> <p>– różnorodny profil usług, w tym usługi administracyjne, oświaty, kultury, handlu, sakralne, bankowe, motoryzacyjne, zdrowia, itp.</p> <p>– ośrodek o dużej atrakcyjności gospodarczej ze względu istniejące i potencjalne tereny zainwestowania, dobrą dostępność komunikacyjną, w tym dla produkcji, przemysłu, usług wymagającego znaczących ilości wody, energochłonnego, z możliwością lokalizacji, np. instalacji i urządzeń do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii i produkcji biopaliw, inwestycji wymagających zastosowania wysokich technologii i przedsięwzięć innowacyjnych integrujących potencjał naukowy z gospodarką,</p> <p>– wyznaczony obszar do zorganizowanej działalności gospodarczej,</p> <p>– ośrodek usług na rzecz rolnictwa i leśnictwa oraz przedsięwzięć wspomagających rolnictwo i leśnictwo, w tym o zasięgu ponadlokalnym, np. przetwórstwo rolno-spożywcze, produkcja biopaliw,</p> <p>– ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa,</p> <p>– możliwość rozwoju funkcji obsługi turystycznej i obsługi podróżnych, łącznie z bazą noclegową, żywieniową, parkingami,</p> <p>– rozwój różnych form budownictwa mieszkaniowego, łącznie z wielorodzinnym budownictwem socjalnym,</p> <p>– preferencje dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym w formie osiedli,</p> <p>– urządzona przestrzeń publiczna w ramach terenów zieleni parkowej (park w rejestrze zabytków), otoczenia stawu wodnego, terenów sportowo-rekreacyjnych,</p> <p>– możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,</p>
24.	Ściegnica	<p>– wieś z preferencją dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, usług turystycznych,</p> <p>– rozwój funkcji związanych z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe, istniejącą bazę (pałac w Ściegnicy),</p>

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<ul style="list-style-type: none"> – budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne, w tym zabudowa o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, zabudowa rekreacji indywidualnej, budownictwo ekologiczne, – obsługa turystyki, w tym samochodowej, kwalifikowanej (m. in. szlaku kajakowego na rzece Wieprzy), pobytovej (weekendowej), łącznie z bazą noclegową, gastronomiczną, – możliwe wieloprzestrzenne formy turystyczne, np. pola golfowe, – urządzona przestrzeń publiczna w ramach terenów sportowo-rekreacyjnych, terenów zieleni, – ośrodek promocji rekreacji pobytovej, agroturystyki i np. kuchni regionalnej, – ośrodek produkcji rolnej, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, obsługa leśnictwa, – tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa ekologicznego, – możliwość lokalizacji centrum wypoczynkowo-edukacyjnego, rekreacyjnego o zasięgu ponadlokalnym, w tym hippoterapia, odnowa i terapia naturalna, zielone szkoły, regionalna kuchnia, centrum koncertowe itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
25.	Widzino	<ul style="list-style-type: none"> – wieś rozwojowa w obszarze podmiejskim, ściśle powiązana funkcjonalnie z Kobylnicą, – preferowany rozwój wielofunkcyjny, – ośrodek produkcji rolnej, ogrodniczej i obsługa rolnictwa, przetwórstwo rolno-spożywcze, leśne, – zabudowa zagrodowa, produkcja, usługi, zabudowa mieszkaniowa, – możliwość lokalizacji przemysłu wymagającego znacznych ilości wody, energochłonnego, w tym np. instalacje i urządzenia do wytwarzania, przetwarzania i wykorzystania odnawialnej energii i produkcji biopaliw, – przestrzeń publiczna w ramach ogólnodostępnych terenów zieleni, w tym parkowej, terenów sportowo-rekreacyjnych, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
26.	Wrząca	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowa usługowa, usługowo-mieszkaniowa, – ośrodek promocji kultury wiejskiej (możliwe Centrum Kultury Wiejskiej) i rozwoju agroturystyki, – urządzona przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i kreująca wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
27.	Zagórki	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej, obsługa rolnictwa i leśnictwa, przetwórstwo rolno-spożywcze, – preferowana zabudowa zagrodowa, – funkcje związane z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, agroturystyka, – tereny preferowane do rozwoju turystyki, sportu i rekreacji, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
28.	Zajączkowo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego, w szczególności przetwórstwo produktów ekologicznych, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym ekstensywne budownictwo o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, – usługi, w tym z zakresu obsługi turystyki tranzytowej i obsługi podróżnych, związane z przebiegiem drogi krajowej nr 21 – inwestycje takie jak małe hotele, motele, zajazdy i pensjonaty, gastronomia, stacja paliw, warsztaty samochodowe, – obsługa turystyki kwalifikowanej, w oparciu o położenie w Parku Krajobrazowego „Dolina Stupi” i jego otulinie, – urządzona przestrzeń publiczna w ramach terenów sportowo-rekreacyjnych i terenów zieleni, – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym, – produkcja, magazyny i składy – preferowane na zachód od drogi krajowej,
29.	Zbyszewo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, leśnictwa, – preferencje dla zabudowy zagrodowej, z agroturystyką, – obsługa turystyki kwalifikowanej, – wskazane urządzenie przestrzeni publicznej – miejsce spotkań, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boiska, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
30.	Zębowo	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, leśnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego,

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<ul style="list-style-type: none"> – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej jednorodzinnej, – rozwój usług i produkcji wymagających dogodnego dostępu do drogi szybkiego ruchu, – usługi z zakresu obsługi turystyki, związane z bliskim przebiegiem drogi nr 6, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
31.	Żelki	<ul style="list-style-type: none"> – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, usług turystycznych, – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, ekstensywne budownictwo o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, zabudowa rekreacji indywidualnej, budownictwo ekologiczne, – rozwój funkcji związanych z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, – obsługa turystyki, w tym kwalifikowanej, łącznie z bazą noclegową, gastronomiczną, – ośrodek produkcji rolnej, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa, przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, obsługa leśnictwa, – tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa ekologicznego, tradycyjny chów zwierząt inwentarskich, – ośrodek promocji agroturystyki, – możliwe wielokoprzestrzenne formy turystyczne, np. pola golfowe, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i turystów, pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym,
32.	Żelkówko	<ul style="list-style-type: none"> – ośrodek produkcji rolnej, z możliwością rozwijania usług dla rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego i leśnego, obsługa leśnictwa, tradycyjny chów zwierząt inwentarskich, – tereny predysponowane do rozwijania rolnictwa ekologicznego, tradycyjny chów zwierząt inwentarskich, – ośrodek produkcji rybackiej, z możliwością przetwórstwa rybnego, – preferencje dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej, usług turystycznych, – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, ekstensywne budownictwo o charakterze siedliskowym i rezydencjonalnym, rekreacji indywidualnej, budownictwo ekologiczne, – rozwój funkcji związanych z turystyką i rekreacją, w oparciu o walory przyrodnicze i kulturowe Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, przy wspieraniu rozwoju rolnictwa i leśnictwa, – obsługa turystyki, w tym kwalifikowanej (m. in. szlaku kajakowego na rzece Słupi), łącznie z bazą noclegową, gastronomiczną, agroturystyka, – przestrzeń publiczna, integrująca lokalną społeczność i turystów, pozytywnie wpływająca na wizerunek wsi, urządzona w oparciu o tereny sportowo-rekreacyjne, tereny zieleni, np. w postaci parku, skweru wypoczynku, zespołu sportowo-parkowego, boisk, placu zabaw itp., – możliwość lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, w tym o znaczeniu ponadlokalnym.

2. Kierunki zmian w przeznaczaniu terenów

Na kształtowanie się przestrzeni gminy Kobylnica największy wpływ wywierać będą następujące sfery działalności:

- 1) rolnictwo i leśnictwo;
- 2) pozarolnicza sfera aktywności gospodarczej – przemysł, produkcja, usługi;
- 3) mieszkalnictwo;
- 4) turystyka i rekreacja.

Na terenie gminy, jako wiodące, przewiduje się zagospodarowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej i przeznaczenie terenów pod funkcje rolnicze. Równocześnie na terenach rolniczych zakłada się różnorodne funkcje komplementarne wspomagające wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich.

Przestrzeń rolniczą tworzyć będą grunty użytkowane rolniczo (grunty orne, sady, trwałe użytki zielone), ośrodki produkcji rolnej i obsługi rolnictwa (w tym większość byłych ośrodków produkcyjnych pgr), a także siedliska rolnicze związane z indywidualnymi gospodarstwami rolnymi. Uzupełnieniem będą gospodarstwa ogrodniczo-warzywnicze i szkółkarskie (warzywa, owoce, rośliny ozdobne, plantacje choinek itp.). Zakłada się, że rolnicza przestrzeń produkcyjna gminy współtworzyć będzie strefę żywicielską dla Słupska, a także potencjalnie – dla Sławna, Ustki i lokalnych miejscowości nadmorskich.

Uwarunkowania przyrodnicze i organizacyjne rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy sprzyjają rozwojowi rolnictwa agroenergetycznego, tj. produkcji biomasy rolniczej na cele energetyczne. Nowemu kierunkowi powinien towarzyszyć rozwój funkcji towarzyszących, takich jak: przetwórstwo biomasy (biorafinerie, biogazownie rolnicze, przetwórnice słomy i drewna itp.), produkcja urządzeń i instalacji

do produkcji biopaliw stałych, płynnych i gazowych, produkcja urządzeń i instalacji do spalania biopaliw stałych, płynnych i gazowych itp.

Na powierzchniach gruntów rolnych przewiduje się możliwość lokalizacji kolejnych farm wiatrowych, obok farm już istniejących i realizowanych **oraz urządzeń wykorzystujących energię z innych odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW**. Dotyczy to zwłaszcza rejonu i otoczenia wsi: Widzina, Łosina, Kobylnicy, Zajączkowa, Słonowic, Runowa Sławieńskiego, Kończewa, Sierakowa, Luleminka-Maszkowa, Lulemina, Kuleszewa, Kwakowa, Płaszewa, Zbyszewa, Zagórek, Wrzącej oraz Dobrzęcina, Kczewa, Bzowa i **Sycewice**. W tych rejonach występować będzie mieszaną formą użytkowania terenu – obok farm wiatrowych **i urządzeń wykorzystujących energię z innych odnawialnych źródeł energii** kontynuowana będzie funkcja rolna. Dopuszcza się możliwość przeznaczenia terenów wskazanych w Studium pod lokalizację nowych siłowni wiatrowych na realizację urządzeń i obiektów służących produkcji i przesyłowi energii odnawialnej i proekologicznej również z innych źródeł.

W zasadzie nie przewiduje się zmian w przeznaczeniu terenów rolniczych położonych w rejonach szczególnie predysponowanych do wysokotowarowej produkcji rolnej, wskazanych na rysunku Studium. Możliwe jest lokalizowanie we wskazanych rejonach siłowni wiatrowych, ewentualnie innych obiektów i urządzeń służących produkcji i przesyłowi energii odnawialnej i proekologicznej.

Na części terenów stanowiących dawniej ośrodków produkcji rolnej i obsługi rolnictwa przewiduje się zmiany w zakresie ich przeznaczenia i zagospodarowania, w tym zwiększenie udziału gospodarczych funkcji pozarolniczych. Część terenów posiada zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne uzyskaną we wcześniej obowiązującym planie gminy.

Dopuszcza się zrównoważony rozwój gospodarki rybackiej, z zachowaniem warunków wynikających z przepisów szczególnych i wydanych pozwoleń oraz rozwój zabudowy związanej z tą działalnością (w tym poza obszarami urbanizacji i pasmami rozwoju).

W związku z położeniem i przewidywanym rozwojem rolnictwa, w tym ekologicznego, zakłada się przeznaczenie terenu położonego dogodnie komunikacyjnie, np. w miejscowości Kobylnica, Bolesławice, Reblinko, pod urządzone gminne targowisko służące zbytowii lokalnych surowców i produktów, pełniące funkcję ponadlokalną, tj. zaopatrujące, poza mieszkańcami gminy, mieszkańców Słupska i okolic, a także przybywających spoza regionu.

W związku ze znaczącym udziałem lasów dużą rolę odgrywać będzie gospodarka leśna, zwłaszcza w południowej i wschodniej części gminy. Zakłada się zwiększenie powierzchni gruntów przeznaczonych pod funkcję leśną, w związku z przewidywanymi zalesieniami, w szczególności gruntów rolnych nieprzydatnych rolniczo, z dopuszczeniem zalesień w obrębie lepszych jakościowo gleb dla zróżnicowania i wzmocnienia struktury przyrodniczej i umocnienia powiązań ekologicznych na obszarze gminy. Zmiany te będą miały miejsce przede wszystkim w południowej, najsłabszej glebowo części gminy.

Przewiduje się dalsze przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze i nieleśne w wyznaczonych obszarach urbanizacji, a także w pasmach rozwoju. Poza pasmami rozwoju, zmiana przeznaczenia będzie następowała w związku z realizacją inwestycji celu publicznego, istotnych z punktu widzenia interesu państwa, regionu lub mieszkańców gminy.

Podmiejski charakter gminy oraz wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe zwiększają jej atrakcyjność, jako miejsca zamieszkania, inwestowania, pracy i wypoczynku. Zmiany w użytkowaniu związane z planowaną zabudową mieszkaniową, produkcyjną, usługową, infrastrukturą komunikacyjną i techniczną będą miały miejsce przede wszystkim, w obszarach i pasmach rozwoju w Strefie „Północ”, przy czym największą dynamikę tych zmian przewiduje się na terenach położonych wzdłuż drogi S6 w rejonie obwodnicy miasta Słupska i Sycewic.

Poza Strefą „Północ”, istotne obszarowo zmiany w przeznaczeniu terenu przewiduje się w rejonie miejscowości Kczewo położonej w „Strefie Zachód – aktywizacji społeczno-gospodarczej”. Nowo zaplanowane tereny z możliwością zorganizowanej działalności gospodarczej i rozwoju wielofunkcyjnego

służą zrealizowaniu misji określonej w strategii gminy, jak i realizacji celów i kierunków wyznaczonych dla Strefy „Zachód”.

Tereny zorganizowanej działalności gospodarczej i rozwoju wielofunkcyjnego, poza obszarami wskazanymi jako preferowane pod te funkcje, mogą być wyznaczane odpowiednio w obszarach urbanizacji z uwzględnieniem uwarunkowań urbanistycznych, środowiskowych, z odpowiednim wystrefowaniem funkcji. Zabudowę związaną z działalnością gospodarczą (przemysł, produkcja, usługi, magazyny, składy) dopuszcza się również w pasmach rozwoju już poza wskazanymi obszarami urbanizacji, zwłaszcza w przypadkach konieczności oddalenia obiektów i urządzeń od terenów zabudowy mieszkaniowej.

W pasmach rozwoju przewiduje się ponadto możliwość lokalizacji zabudowy związanej z działalnością rolniczą, turystyczną, lokalizację obiektów i urządzeń zaliczanych do inwestycji celu publicznego.

W związku z realizowaną polityką proekologiczną, podkreśla się szanse dla inwestycji bazujących na lokalnych surowcach rolno-leśnych. W Studium zaproponowano 2 obszary preferowane do rozwoju tej funkcji (Reblino, Kuleszewo), przy czym możliwe są inne lokalizacje. Tereny te mogą być wykorzystane np. jako miejsca składowania, produkcji, zbytu biomasy rolniczej na cele energetyczne i jej przetwarzania (biorafinerie, biogazownie rolnicze, przetwórnice słomy i drewna itp.).

Mogą również służyć jako miejsca produkcji urządzeń i instalacji do produkcji biopaliw stałych, płynnych i gazowych itp., ewentualnie mogą być przeznaczone pod inne funkcje gospodarcze.

Największe powierzchnie terenów przeznaczonych pod usługi, w tym handlu wielkopowierzchniowego (obiekty powyżej 400 m²), przewiduje się w Strefie „Północ”. Część takich terenów już funkcjonuje w obszarze podmiejskim. Obiekty handlu wielkopowierzchniowego (powyżej 400 m²), mogą być zrealizowane również w obszarach urbanizacji i pasmach rozwoju wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, w tym w ciągu drogi krajowej nr 21 i drogi powiatowej nr 1157G.

Tereny z możliwością zorganizowanej działalności gospodarczej i rozwoju wielofunkcyjnego (wyznaczone w Studium, a także inne w obszarach urbanizacji i pasmach rozwoju), mogą funkcjonować jako strefy ekonomiczne, parki przemysłowe, parki technologiczne, również w ramach firm innowacyjnych, integrujących potencjał naukowy z gospodarką, rozwój nowoczesnych branż gospodarki.

Ze względu na wzrastające potrzeby, wskazane jest uruchomienie na obszarze gminy terenu lądowiska dla helikopterów, szybowców i małych samolotów, w tym do celów ratowniczych. Proponowane lokalizacje: teren w obrębie Strefy „Północ” – teren o dobrej dostępności do drogi nr 6, w Strefie „Wschód” – np. rejon Kwakowa, Kruszyny, również rozważyć można w Strefie „Zachód” – rejon Kczewa.

Na obszarze gminy przewiduje się rozwój funkcji wydobywczej, związanej przede wszystkim z pozyskiwaniem kruszywa naturalnego, również piasku z udokumentowanych już istniejących lub przyszłych złóż, z ograniczeniami w obszarze Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”.

Na obszarze gminy zakłada się zwiększenie udziału terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. Ze względu na podmiejski charakter już istnieje bogata oferta terenów mieszkaniowych, niektóre z dopuszczeniem usług, w obszarze podmiejskim, w miejscowościach Kobylnica, Bolesławice, Widzino, Łosino.

Wyznaczenie innych terenów mieszkaniowych możliwe jest w obszarach urbanizacji w poszczególnych miejscowościach, z preferencjami wskazanymi w **Rozdziale IX ust. 1.3**. Umożliwia to realizację zróżnicowanych form mieszkaniowych: od małych zespołów osiedlowych, przez typowe osiedla domów jednorodzinnych, po zabudowę rezydencjonalną, zabudowę wielorodzinną, w tym socjalną.

Istotne przekształcenia w przeznaczeniu i użytkowaniu przewiduje się na terenach położonych na obszarach o wysokich walorach turystyczno-rekreacyjnych, gdzie przewiduje się rozwój terenochłonnych usług związanych z rozwojem turystyki i rekreacji. Będą one miały miejsce szczególnie w Podstrefie ”B” Turystyczno-Rekreacyjnej Strefy „Wschód” oraz w obrębie Południowego Turystycznego Pasma Leśnego. Mogą być realizowane formy wieloprzestrzenne turystyki, sportu i rekreacji, jak i inne, w tym przewiduje się tereny rekreacji indywidualnej. W związku z zapotrzebowaniem, umożliwia się

wykorzystanie terenów planowanych do rozwoju turystyki, sportu i rekreacji jako np. pola golfowe, paintball, parki wycieczkowe, boiska, parki zabaw i wypoczynku, parki wodne itp.

Przeznaczenie i zagospodarowanie terenów położonych w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słup” podporządkowana jest wymogom ochronnym, wynikającym z obowiązujących przepisów, przy czym wspierane być powinny inicjatywy związane z turystyczno-rekreacyjnym wykorzystaniem walorów Parku.

Wyznaczana trasa linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk nie obejmuje terenów wyznaczonych pod zabudowę w studium i w związku z tym nie wpłynie na bilansu tych terenów.

Na końcu rozdziału przedstawiono załącznik ilustrujący strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy (załącznik graficzny nr 10a).

3. Kierunki rozwoju osadnictwa i infrastruktury społecznej

3.1. Kierunki rozwoju osadnictwa, ośrodki rozwoju

W sieci osadniczej **głównym ośrodkiem** pozostaje miejscowość Kobylnica – ośrodek administracyjny o randze gminnej. W miejscowości tej przewiduje się przede wszystkim rozwój:

- 1) funkcji usługowej – obsługa ludności gminy w zakresie edukacji, ochrony zdrowia, opieki społecznej, kultury, obsługi finansowej, handlu, obsługi biznesu;
- 2) funkcji administracyjnej;
- 3) funkcji mieszkaniowej – głównie rozwój budownictwa mieszkaniowego jednorodzinnego;
- 4) funkcji obsługi rolnictwa i leśnictwa (zaopatrzenie, mechanizacja, doradztwo);
- 5) funkcji przemysłowej, produkcyjnej;
- 6) funkcji turystyki, sportu i rekreacji.

Ośrodkiem wspomagającym będzie największa po Kobylnicy miejscowość w gminie – Sycevice, położona dogodnie komunikacyjnie, przy drodze nr 6 (brama wjazdowa do gminy od strony Szczecina). Dla miejscowości przewidywany jest rozwój wielofunkcyjny, w tym pełen profil usług ośrodkotwórczych i rozwój budownictwa mieszkaniowego.

Z kolei ośrodki uzupełniające to: Słonowice położone w Strefie „Zachód”, przy drodze powiatowej nr 1153G oraz Kwakowo położone w Strefie „Wschód” odpowiednio w Podstrefach „A” i „B”, przy drodze krajowej nr 21 i Kończewo-Sierakowo (jako dwuwieś, ze względu na silne funkcjonalne powiązania), przy drodze powiatowej nr 1157G.

Jako ośrodki wspierające wyżej wymienione ośrodki uzupełniające przewiduje się miejscowości: Kruszyna, Wrząca.

Miejscowości Bolesławice, Łosino, Widzino to z kolei ośrodki zespolone, ściśle powiązane i współpracujące z ośrodkiem głównym – Kobylnicą.

W Studium przewiduje się wzmocnienie powiązań wsi Reblinko oraz części Reblina z Kobylnicą i ww. miejscowościami (wspólnie jako obszar podmiejski; preferowane kierunki rozwoju miejscowości wskazane wyżej).

Większość miejscowości na obszarze gminy pełnić będzie rolę ośrodków podstawowych, tylko Ciechomice, Gieldoń, Miedzno, Rozłeka i Żelkowiec to ośrodki elementarne.

Zmiany struktury przestrzennej wsi odbywać się będą w szczególności w kierunku zwiększenia udziału terenów o funkcji mieszkaniowej. Wpływ na przestrzeń osadniczą będzie miał przewidywany rozwój funkcji gospodarczych – przemysł, produkcja, usługi, rozwój turystyki, sportu i rekreacji, zwłaszcza w związku z przewidywaną zabudową rekreacji indywidualnej, rozwojem bazy noclegowej, agroturystycznej, planowanymi wieloprzestrzennymi formami turystyki.

Na obszarze gminy przewiduje się wielofunkcyjny rozwój wsi: Kobylnica, Sycevice, Reblino, Reblinko, Łosino, Kwakowo, Kończewo, Słonowice, Kczewo.

Rozwój turystyki, sportu i rekreacji przewiduje się w szczególności w Lubuniu, Ścięgnicy, Żelkach, Żelkówku, Łosinie, Kwakowie, Sycewicach, Kończewie, Wrzącej, Słonowicach, Kuleszewie i Kobylnicy.

Rozwój funkcji mieszkaniowej, realizowanej głównie w formie zabudowy jednorodzinnej następować będzie zwłaszcza:

- w obszarze podmiejskim,
- w miejscowościach położonych w Strefie „Północ”,
- w Strefie „Wschód” szczególnie w miejscowościach: Kwakowo, Zajączkowo, Kruszyna, Sierakowo, Kończewo, Kuleszewo,
- w Strefie „Zachód” szczególnie w miejscowości Kczewo.

Przekształcenia sieci osadniczej przebiegać będą w różnych kierunkach, zależnie od położenia, walorów przyrodniczych, krajobrazowych (rekreacyjnych). W wielu jednostkach następować będą zmiany funkcjonalne – w tym:

- wzrost udziału mieszkańców utrzymujących się z usług turystycznych,
- wzrost wyjazdów do pracy w miastach – w usługach publicznych i nowych działalnościach gospodarczych.

W niektórych wsiach będzie dokonywać się związana z tym zmiana przeznaczenia terenów i zabudowy mieszkaniowej na rekreacyjną. Proces starzenia się wsi stanowić będzie rosnący problem społeczny i ekonomiczny: spadek popytu powodować będzie spadek rentowności szeregu usług i konieczność zmiany ich profilu.

Pożądanymi kierunkami działań są:

- 1) stabilizacja sieci osadniczej i równoważenie struktury demograficznej poprzez zatrzymywanie odpływu ludności poprzez rozwój miejsc pracy (np. w turystyce) w miejscu zamieszkania lub w zasięgu dojazdu do miejsca pracy;
- 2) zatrzymywanie odpływu części ludności przedsiębiorczej, dobrze wykształconej (elit) – dla zapewnienia zdolności do promowania rozwoju poprzez stworzenie warunków na atrakcyjną pracę, odpowiedni standard życia, w tym usług.

Dla lokalnej społeczności i obszaru gminy, szansą będzie, obok szerokiej oferty usługowej, podwyższających jakość życia mieszkańców, uruchomienie nowych terenów zorganizowanej działalności gospodarczej.

Dla prawidłowego kształtowania struktur osadniczych na obszarze gminy niezbędne są praktyka i mechanizmy funkcjonowania gospodarki przestrzennej umożliwiające efektywne kształtowanie ładu przestrzennego, w tym pogodzenie jednostkowych interesów właścicieli gruntów z interesami i z przyszłością ogółu mieszkańców.

Na końcu rozdziału przedstawiono załącznik ilustrujący układ i rangę ośrodków osadniczych, na tle struktury funkcjonalno-przestrzennej (**załącznik graficzny nr 10b**).

3.2. Kierunki rozwoju infrastruktury społecznej

W związku z przewidywanym wzrostem ludności, według wariantu średniopotymistycznego do ok. 11,5 tys. osób w roku 2025 i 12,2 tys. osób w roku 2035, a według wariantu optymistycznego odpowiednio ok. 12,6 tys. osób w roku 2025 i ok. 14 tys. osób w roku 2035 i przewidywanymi zmianami w strukturze wiekowej ludności, nastąpią znaczące zmiany w profilu i odpowiednio wzrost zapotrzebowania na usługi związane z infrastrukturą społeczną.

Na terenie gminy wskazana jest budowa szkoły kształcącej absolwentów gimnazjum. Działalność szkoły na tym poziomie zmniejszyłaby emigracje na pobyt stały dobrze wykształconej ludności, a gmina miałaby dopływ dobrych miejscowych fachowców. Inne argumenty przemawiające za działalnością szkoły ponadgimnazjalnej to:

- zwiększenie dostępności absolwentów gimnazjum z gminy do dalszego kształcenia,
- wzrost prestiżu gminy,
- zwiększenie możliwości działalności kulturalnej.

Biorąc pod uwagę dość dobre warunki lokalowe szkół oraz wyniki prognozy demograficznej dla dzieci i młodzieży w wieku szkolnym, nie widzi się potrzeby znacznej rozbudowy lokalowej bazy szkolnej.

W przypadku planów realizacji nowego obiektu szkolnego, rozważyć należy jego lokalizację np. w miejscowości Bolesławice (obowiązujący mpzp zawiera ustalenia umożliwiające rozwój tej funkcji).

Aktualny brak przedszkoli i przewidywany wzrost liczebności dzieci w wieku 3 - 5 lat oraz zakładany wzrost zamożności społeczeństwa uzasadniają potrzebę uruchomienia w gminie przynajmniej dwóch placówek przedszkolnych. Propozycja ich lokalizacji: Kobylnica i Sycevice oraz ewentualnie Kwakowo, Kończewo, albo Słonowice (lub Wrząca).

Aktualny brak opieki żłobkowej oraz przewidywany wzrost liczebności dzieci w wieku 0 - 2 lat uzasadniają potrzebę utworzenia mini żłobków, w szczególności w Kobylnicy i w Sycewicach.

Na lata 2008-2035 przewiduje się bardzo wysoki wzrost liczebności osób w grupie poprodukcyjnej. W połączeniu z zanikaniem tradycji rodzin wielopokoleniowych i w przewadze małymi mieszkaniami, wzrost tej grupy ludności wymusza zapewnienie możliwości odpowiedniego zamieszkania dla emerytów. Wskazana jest budowa zgrupowań mieszkań dla starszych ludzi. Poza tym do rozważenia jest oddanie do użytku kilku obiektów placówek opiekuńczych, wychowawczych dla osób starszych, osób niepełnosprawnych (domy stałego oraz domy dziennego pobytu, ośrodki terapeutyczne), z których poza ludnością gminy mogliby również korzystać mieszkańcy Słupska. Funkcje opiekuńcze ma pełnić realizowany od 2000 roku Dom Opieki Społecznej w Kobylnicy, przekształcany w zakład opiekuńczo-leczniczy i miejsce warsztatów terapii zajęciowej.

Powinna również ulec zwiększeniu liczba obiektów opieki zdrowotnej, jak również komunikacja publiczna zapewniająca dostęp do tych ośrodków.

Konieczna jest budowa, modernizacja, utrzymanie bibliotek, świetlic, w tym internetowych, ośrodków kultury.

Niezbędne jest również zapewnienie dostępu do różnorodnych form spędzania wolnego czasu oraz zapewnienie warunków bezpieczeństwa mieszkańcom i przebywającym na terenie gminy.

Przewiduje się rozwój sfery usług, podwyższających jakość życia mieszkańców, w tym z zakresu: opieka zdrowotna, kultura, obiekty i tereny sportowe i rekreacyjne (np. tworzenie zespołów parkowo-sportowych, placów zabaw, centrów odnowy, wypoczynku itp.), administracja i bankowość.

4. Kierunki rozwoju funkcji gospodarczych (produkcyjnych i usługowych)

Zakłada się:

- 1) uruchomienie nowych terenów działalności gospodarczej;
- 2) rozwój, wzbogacenie oferty świadczonych usług, zwłaszcza w zakresie obsługi ludności (oświata, opieka, wychowanie, administracja itp.) i związanych z turystyką, z wykorzystaniem położenia: podmiejskiego, w pobliżu Bałtyku, w ciągu uczęszczanych szlaków komunikacyjnych;
- 3) rozwój terenów przeznaczonych pod usługi, w tym handel wielkopowierzchniowy (obiekty powyżej 400 m²): w Strefie „Północ”, w obszarach urbanizacji i pasmach rozwoju wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, w tym w ciągu drogi krajowej nr 21 i drogi powiatowej nr 1157G;
- 4) wspieranie inwestycji bazujących na lokalnych surowcach rolno-leśnych (Studium zawiera obszarową propozycję 2 terenów preferowanych do rozwoju tej funkcji: Reblino, Kuleszewo; zakłada się możliwość innych lokalizacji);
- 5) pomoc organizacyjną gminy w zakresie: zamiany i scalania gruntów;
- 6) wprowadzania nowych technologii;
- 7) rozwój funkcji przyjaznych dla środowiska, efektywnych ekonomicznie i proekologicznych z wykorzystaniem położenia gminy;
- 8) wyznaczenie i przygotowanie (poprzez plany miejscowe, wytyczenie dróg, uzbrojenie terenów) oferty terenów działalności gospodarczej, również z podziałem na preferowane branże;
- 9) promowanie rozwoju nowych form działalności gospodarczej, dzięki rozwojowi transportu, w tym lotniczego, telekomunikacji, w tym nie związanych z konkretnym rejonem, a stwarzających nowe miejsca pracy i źródła utrzymania ludności wiejskiej.

Tereny z możliwością zorganizowanej działalności gospodarczej i rozwoju wielofunkcyjnego (wyznaczone w Studium, a także inne w obszarach urbanizacji i pasmach rozwoju), mogą funkcjonować jako strefy ekonomiczne, parki przemysłowe, parki technologiczne, również w ramach firm innowacyjnych, integrujących potencjał naukowy z gospodarką, rozwój nowoczesnych branż gospodarki.

Tereny preferowane do inwestycji bazujących na lokalnych surowcach rolno-leśnych mogą być w szczególności wykorzystane np. jako miejsca składowania, produkcji, zbytu biomasy rolniczej na cele energetyczne i jej przetwarzania (biorafinerie, biogazownie rolnicze, przetwórnice słomy i drewna itp.). Mogą również służyć jako miejsca produkcji urządzeń i instalacji do produkcji biopaliw stałych, płynnych i gazowych, produkcji urządzeń i instalacji do spalania biopaliw stałych, płynnych i gazowych itp., ewentualnie mogą być przeznaczone pod inne funkcje gospodarcze.

Aktywizacji gospodarczej i rozwijaniu kontaktów biznesowych służyć będzie rozwinięta infrastruktura transportowa, w tym przewidywane uruchomienie lądowiska dla helikopterów, szybowców i małych samolotów.

Aktywne zarządzanie przez Gminę przestrzenią i zapewnienie maksymalnego wpływu na zagospodarowanie terenów i aktywizację gospodarczą wymaga ze strony władz samorządowych działań w kierunku powiększenia zasobu gruntów komunalnych.

Powiększenie zasobów może nastąpić poprzez: wykupy, zamiany gruntów.

Wskazane jest nabywanie gruntów w rejonach o przewidywanym wzroście ekonomicznym, w których nakłady inwestycyjne na uzbrojenie terenów przyniosą efekty zgodne z celami rozwoju gminy.

Powiększenie zasobu gruntów komunalnych pozwoli na:

- stworzenie oferty terenowej gminy,
- wybór inwestorów "strategicznych" dla Gminy,
- kształtowanie przestrzeni publicznych (tereny usługowe, zieleni).

5. Kierunki rozwoju funkcji mieszkaniowej

Zakłada się:

- rozwój mieszkalnictwa w sposób ekologiczny i zrównoważony, gwarantujący poprawę warunków życia mieszkańców i stanowiącej ofertę dla ludności zewnętrznej;
- zwiększenie udziału terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową;
- realizację zróżnicowanych form mieszkaniowych: od budynków mieszkalnych w gospodarstwach, przez małe zespoły zabudowy mieszkaniowej, typowe osiedla domów jednorodzinnych, zabudowę rezydencjonalną itp.;
- preferuje się zabudowę mieszkaniową jednorodziną i dopuszcza się również zabudowę wielorodzinną, w szczególności w obszarze podmiejskim i w miejscowościach poza obszarem, w których ta zabudowa już występuje;
- rozwój budownictwa socjalnego;
- zapewnienie wysokiego standardu zamieszkania w czystym ekologicznie środowisku;
- pełne wyposażenie terenów mieszkaniowych w media zapewniające dostęp do miejsc pracy i usług – dostęp do różnorodnych form spędzania wolnego czasu, bezpieczeństwo;
- wyznaczenie i przygotowanie (poprzez plany miejscowe, wytyczenie dróg, uzbrojenie) oferty terenów mieszkaniowych, w rejonach:
 - a) w pobliżu istniejącego i planowanego uzbrojenia,
 - b) zapewniających dobry dostęp do miejsc pracy, usług, różnorodnych form spędzenia wolnego czasu,
 - c) w czystym ekologicznie środowisku i urozmaiconym krajobrazie;
- promocja gminy jako ekologicznego rejonu zamieszkania dla mieszkańców Słupska (informacje, foldery). Zwiększenie oddziaływania Gminy i "reklamy" poprzez organizację imprez kulturalnych, turystycznych, sportowych.

Wskazane jest pozyskiwanie przez samorząd gminy gruntów również dla realizacji zabudowy mieszkaniowej oraz do promocji rozwoju gminy.

Ze względu na podmiejski charakter istnieje już bogata oferta terenów mieszkaniowych, niektóre z dopuszczeniem usług, w obszarze podmiejskim, w miejscowościach Kobylnica, Bolesławice, Widzino, Łosino. Wyznaczenie innych terenów mieszkaniowych możliwe jest w obszarach urbanizacji w poszczególnych miejscowościach, z preferencjami wskazanymi w **Rozdziale IX ust. 1.3**. Umożliwić

należy realizację zróżnicowanych form mieszkaniowych i rozwijanie zorganizowanej działalności inwestycyjnej deweloperów, zajmujących się budownictwem mieszkaniowym. Gmina w tym procesie przyjmuje i zamierza przyjmować rolę inicjatora procesu inwestycyjnego – przygotowanie planistyczne, marketing itd.

Funkcja mieszkaniowa w pasmach rozwoju, już poza wyznaczonymi obszarami, może być dopuszczana jako związana z prowadzoną działalnością.

6. Kierunki rozwoju turystyki, sportu i rekreacji

Ze względu na podmiejskie położenie w pobliżu Bałtyku, a równocześnie w strefie pojeziernej, w ciągu uczęszczanych szlaków komunikacyjnych, położenie nad rzeką Wieprzą i Słupią, w rejonie o dużej lesistości i atrakcyjności krajobrazowej, w tym w Parku Krajobrazowym „Dolina Słupi”, przewiduje się rozwój turystyki, sportu i rekreacji na obszarze gminy Kobylnica.

Zakłada się:

- 1) stworzenie ciekawej oferty turystycznej, z wykorzystaniem atrakcyjności obszaru znajdującego się poza przecięzionymi rejonami przyjeziornymi;
- 2) rozwój funkcji turystyki sportu i rekreacji z poszanowaniem i restytucją dziedzictwa kulturowego, ochroną walorów środowiska przyrodniczego i najwartościowszych nieprzekształconych zespołów i fragmentów krajobrazu;
- 3) rozwój nowych form funkcji turystycznych i sprawna organizacja ruchu turystycznego, realizacja obiektów obsługi ruchu turystycznego;
- 4) rozwój i poprawa stanu funkcjonowania infrastruktury technicznej (kanalizacja sanitarna, wodociągi, usuwanie i unieszkodliwianie odpadów, drogi, ścieżki rowerowe), jako warunek niezbędny dla rozwoju turystyki i rekreacji;
- 5) uruchomienie nowych terenów kwalifikujących się do rozwoju funkcji turystyki, sportu i rekreacji;
- 6) dbałość o estetykę zabudowy rekreacyjnej, sportowej i o bezpieczeństwo uczestników ruchu turystycznego i uprawiających dyscypliny sportowe;
- 7) rozwój funkcji agroturystycznych, ochrona przed nadmiernym zainwestowaniem w zakresie funkcji produkcyjnych obszarów szczególnie atrakcyjnych turystycznie;
- 8) wyznaczenie i realizacja systemu ścieżek rowerowych oraz atrakcyjnych tras turystycznych spinających interesujące rejony gminy, z wykorzystaniem istniejących obiektów dla tworzenia bazy i infrastruktury turystycznej: punkty informacyjne, tablice, elementy małej architektury, punkty gastronomiczne – wskazane działania z sąsiednimi gminami;
- 9) rekreacyjne wykorzystanie jez. Dudek oraz umożliwienie rekreacyjnego wykorzystania zbiornika wodnego utworzonego w rejonie Zbyszewa, rozważenie możliwości budowy aquaparku na obszarze gminy;
- 10) wyeksponowanie poprzez odpowiednie zagospodarowanie i rewitalizację elementów kultury materialnej i środowiska (kapliczki przydrożne, krzyże, pomniki przyrody, parki podworskie, miejsca uczczenia pamięci);
- 11) wyeksponowanie tożsamości historycznej gminy poprzez tworzenie lokalnych szlaków turystyki pieszej i rowerowej przez najbardziej ciekawe miejsca gminy;
- 12) promocja walorów turystycznych (informatory, foldery, prasa);
- 13) utrzymanie, realizacja nowych obiektów sportowych, placów zabaw, skwerów, parków wypoczynku;
- 14) urządzenie części terenów planowanych do rozwoju turystyki, sportu i rekreacji jako np. pola golfowe, paintball, parki wyczynowe, boiska, parki zabaw i wypoczynku, parki wodne itp.;
- 15) zorganizowanie, wypromowanie centrów wypoczynku, sportu i rekreacji, edukacji itp.;
- 16) wzbogacanie oferty kulturalnej i sportowej (przeeglądy, zawody turnieje, koncerty, festyny itp.) (w pierwotnym zapisie Studium wskazywano na: opracowanie wspólnie z użytkownikiem lotniska w Dębnicy Kaszubskiej lub w Słupsku programu zlotów posiadaczy balonów w ramach rajdu wzdłuż południowego wybrzeża Bałtyku, a w okresie późniejszym o "Jantarowy Puchar Bałtyku" dla wszystkich krajów położonych w basenie Morza Bałtyckiego).

Turystyka specjalistyczna i krajoznawcza

Obszar gminy Kobylnica zalicza się do "strefy pojeziernej", w której za wiodącą należy uznać funkcję krajoznawczą i turystyki kwalifikowanej. Winny tu być rozwijane przede wszystkim takie formy rekreacyjne, jak: wędrówki piesze, kajakarstwo, pływanie, wędkowanie oraz jazda konna, turystyka rowerowa, sporty zimowe.

Główne kierunki przekształceń w zakresie turystyki krajoznawczej to:

- otwarcie na turystykę poprzez modernizację i usprawnienie dostępności komunikacji do atrakcji turystycznych,
- rozwój turystyki na obszarach chronionych, cennych przyrodniczo i krajobrazowo (park krajobrazowy), na których istnieją ograniczenia funkcji gospodarczej i dla których turystyka jest szansą rozwoju,
- realizacja infrastruktury organizującej penetrację turystyczną (trasy spacerowe, ścieżki rowerowe, miejsca piknikowe),
- ograniczenie negatywnego oddziaływania ruchu i zagospodarowania rekreacyjnego na zasoby przyrodnicze, kulturowe i krajobraz terenów rekreacyjnych,
- stymulowanie rozwoju rekreacji na obszarach dotychczas ekstensywnie wykorzystywanych o mniejszych wartościach przyrodniczych i kulturowych dla odciążenia terenów już intensywnie wykorzystywanych,
- wykorzystanie unikatowych krajowych walorów wybitnego dziedzictwa kulturowego i krajobrazu, atrakcyjności pojezierzy,
- uporządkowanie istniejącego zainwestowania turystycznego zagrażającego czystości jezior poprzez podniesienie standardu oraz uporządkowanie gospodarki ściekowej,
- budowa przestrzeni turystycznej i zagospodarowania turystyczno-rekreacyjnego przyjaznego dla środowiska,
- modernizacja techniczna i poprawa estetyki (przy użyciu nowych, lepszych materiałów) obiektów turystycznych,
- pełniejsze wykorzystanie sieci osadniczej, szczególnie większych wsi, dla realizacji bazy noclegowej, w tym wykorzystania na cele rekreacyjne oraz obsługi obiektów pełniących obecnie inne funkcje np. adaptacja obiektów architektury wiejskiej na bazę noclegową,
- lokalizacja inwestycji turystycznych o wysokim standardzie wyposażenia na terenach o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych, bez pomniejszania walorów rekreacyjnych obszaru,
- wzbogacenie miejscowości rekreacyjnych w urządzenia usługowe, w tym służące także stałym mieszkańcom,
- tworzenie miejsc obsługi recepcyjnej turystów tranzytowych, wzdłuż głównych dróg oraz zlokalizowanie ich w sąsiedztwie ważniejszych węzłów komunikacyjnych,
- ochrona przed zainwestowaniem brzegów niezagospodarowanych,
- wytyczenie i urządzenie szlaków turystyki pieszej i rowerowej, zgodnie z ideą "tu bezpiecznie zaparkuj, dalej jedź rowerem lub idź pieszo".

Szlaki, trasy turystyczne na obszarze gminy z którymi wiąże się potrzeba utrzymania, rozwoju, odpowiedniej infrastruktury:

Szlaki kajakowe na Słupi i Wieprzy

Kajakowy "Szlak Papieski" związany z rzeką Słupią. Wzdłuż szlaku znajduje się 10 pamiątkowych Kamieni Papieskich, rozmieszczonych wzdłuż biegu rzeki, z których jeden znajduje się w gminie Kobylnica – w Lubuniu. Kamienie te przypominają o spływie kajakowym w 1964 r. w którym uczestniczył papież Jan Paweł II (wówczas abp Karol Wojtyła).

Ścieżka przyrodnicza Krępa-Łosino (4 km). Zaczyna się od XIX-wiecznego pałacu w Krępie (gmina Słupsk) z przylegającym do niego parkiem, poprzez rzekę Głaźną, będącą naturalnym miejscem tarła ryb łososiowatych, a kończy na Łosinie, gdzie osobliwością są liczne stare drzewa będące pomnikami przyrody (rosną w parku podworskim).

Oznakowane turystyczne szlaki piesze

- Szlak czarny - 68 km (Słupsk - Miastko), długość w gminie - 16 km, przebiega przez miejscowości: Lubuń, Kwakowo, Zagórki,
- Szlak "Dolina Słupi" - 120 km (Ustka - Bytów), długość w gminie - 10 km, przebiega przez miejscowość Lubuń.

Trasy rowerowe, w tym:

- projektowana międzyregionalna trasa rowerowa nr 14 Ustka - Słupsk - Bytów - Brusy, w kierunku Grudziądza, stanowiąca połączenie pomiędzy projektowaną międzynarodową nadmorską trasą rowerową: „Hanzeatycką” i „Tysiąca Jezior Polski Północnej”,
- planowane trasy regionalne: nr 126 Miasto - Kępice - Kobylnica i nr 138 „Pętla Słupska” (fragment Swołowo - Kobylnica), wskazane w Planie zagospodarowania przestrzennego woj. pomorskiego,
- proponowana trasa regionalna w kierunku Darłowa, w związku z wcześniejszą koncepcją trasy regionalnej o przebiegu Miastko - Kępice (ewentualnie zaproponowany fragment mógłby stanowić odcinek alternatywny (albo nawet docelowy) trasy międzyregionalnej nr 15, wiodącej z Polanowa przez Kępice w kierunku Bytowa i dalej do Wejherowa, Lęborka i Parchowa),
- trasy łącznikowe, w tym fragment „Szlaku Gryfitów” oraz „Drogi Książęcej”,
- trasy lokalne, m.in.: Komorzyn - Bzowo - Ściężnica, Reblino - Wrząca - Ściężnica, Wrząca - Zbyszewo - Barcino (gm. Kępice), Żelki - Żelkowiec - Płaszewo - Barcino (gm. Kępice), Kobylnica - Bolesławice - Bierkowo (gm. Słupsk) , Lubuń - Skarszów Górny (gm. Dębica Kaszubska), jak i warianty tych tras. Ich przebieg został wyznaczony w oparciu o atrakcyjne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego, szlaki turystyczne, a także jednostki osadnicze oraz obszary preferowane do rozwoju sportu, turystyki i rekreacji, w których można tworzyć miejsca obsługi turystów rowerowych, uwzględniając integrację z różnymi środkami transportu.

Węzły obsługi ruchu rowerowego proponuje się w miejscowościach: Kobylnica, Lubuń, Sycewice, Ściężnica, Wrząca, a ponadto miejsca postojowe w miejscowościach: Kwakowo, Lulemino, Łosino, Sierakowo, Słonowice, Zębowo, Żelkówko, Żelkowiec, nad jeziorem Dudek, w rejonie miejscowości Zbyszewo.

Poza trasami rowerowymi dla komunikacji rowerowej powinna być przystosowana maksymalna ilość dróg szczególnie krajowych i powiatowych, na najbardziej uczęszczanych odcinkach, przez wyposażenie ich w ścieżki rowerowe.

Trasy rowerowe – infrastruktura towarzysząca, formy i narzędzia wspierania infrastruktury rowerowej

W miarę wzrostu natężenia ruchu rowerowego należy dążyć do podnoszenia standardów technicznych samych tras rowerowych, jak i ich otoczenia, w tym zapewnienia miejsc parkingowych dla rowerów przy dworcach kolejowych, przystankach PKS i komunikacji miejskiej, przy urzędach, szkołach.

Na całość zagadnień związanych z promocją oraz zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu rowerowego na terenie województwa składa się wiele zdań, których realizacja uzależniona jest nie tylko od woli i wzajemnej współpracy pomiędzy władzami województwa, powiatu czy gminy, ale wymaga również kontaktów z szerokim gronem partnerów.

Podstawowymi zadaniami towarzyszącymi realizacji sieci tras rowerowych są:

- działania promocyjne propagujące rower jako środek transportu,
- nauka dzieci zasad bezpieczeństwa poruszania się po drogach,
- koordynacja użytkowania roweru z innymi środkami transportu,
- wspieranie budowy infrastruktury rowerowej – parkingi dla rowerów, garaże dla rowerów, obniżanie krawężników, przystosowanie tuneli i kładek dla pieszych,
- wspieranie organizacji społecznych i stowarzyszeń związanych z ruchem rowerowym,
- przystosowanie ratownictwa medycznego do udzielania pomocy rowerzystom,
- likwidowanie lokalnych barier technicznych i terenowych na trasach,
- wyznaczenie i utrzymywanie tras rowerowych w ekstremalnie trudnym terenie (dla "wyczynowców"),

- generalna poprawa stanu nawierzchni na jezdniach, chodnikach i poboczach,
- wspieranie klubów sportowych,
- wspieranie imprez rowerowych,
- sieć wypożyczalni rowerów.

Agroturystyka

Dla wielu rejonów gminy agroturystyka może stanowić czynnik aktywności gospodarczej, a dla mieszkańców uzupełnienie źródeł dochodu. Szczególnie ta forma turystyki wymusza rozwój infrastruktury lokalnej, wzrost kultury i jakości życia ludności, dążenie do zdobywania i uzupełniania wykształcenia oraz stwarza szansę na rozwój nowych zawodów. Gospodarstwo agroturystyczne musi dysponować pokojami gościnnymi o odpowiednim poziomie, sprostać wysokim wymaganiom higieniczno-sanitarnym i estetycznym oraz zapewnić bezpieczeństwo. Poza tym wskazane jest, aby gospodarstwo to dysponowało:

- parkingiem lub garażem,
- terenem zielonym z przeznaczeniem na wypoczynek i gry sportowe w miejscu oddzielnym od prac gospodarskich, a jednocześnie na tyle blisko miejsca zakwaterowania, aby zachować z nim łączność,
- zacienionym miejscem dla odpoczynku w czasie upału,
- altaną z ławami i stołem,
- miejscem na ognisko,
- rowerami, końmi, kucykami, bryczkami, saniami i sankami,
- sprzętem pływającym, pomostami, wędkami (jeżeli są warunki),
- basenami i brodzikami dla dzieci.

Niektóre z tych urządzeń, sprzętów i zwierząt niekoniecznie muszą znaleźć się w każdym gospodarstwie.

Gospodarstwa agroturystyczne powinny tworzyć zespół, w którym byłyby wszystkie lub prawie wszystkie wymienione atrakcje turystyczne. Zorganizowanie gospodarstwa agroturystycznego wymaga znacznych nakładów pieniężnych. Na cel ten powinny być stosowane preferencyjne kredyty, ulgi podatkowe itp.

Główne kierunki przekształceń agroturystyki to:

- promowanie obszarów, dla których ekoturystyka i agroturystyka jest szansą ekonomicznego rozwoju regionu, dalszy rozwój agroturystyki i ekoturystyki powinien być oparty o integrację systemu informacji dotyczących gospodarstw eko- i agroturystycznych,
- rozwój agroturystyki, obejmującej pobyty wypoczynkowe w gospodarstwach rolnych, prywatnych domach i pokojach wynajmowanych na terenach odznaczających się wysokimi walorami krajobrazu.

Rozwojowi agroturystyki sprzyjałoby:

- odtworzenie historycznych zwyczajów na wsi, np. lokalnego gorzelnictwa opartego na tradycyjnych sposobach sporządzania trunków, czy lokalnej produkcji mleczarskiej i mięsnej,
- stworzenie wspólnie z Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego w Strzelinie ośrodka produkcji wyrobów z mleka koziego czy przetworów pszczelich metodami tradycyjnymi,
- stworzenie wspólnie z Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego w Strzelinie ośrodka zadaniem, którego byłoby odtwarzanie hodowli zwierząt, których hodowla zaginęła, np. trzody chlewnej rasy polskiej, itp.

Wypoczynek w ciszy

Bardzo dobre warunki dla tej formy wypoczynku wskazują na możliwości jej rozwój w szczególności:

- w południowo-zachodniej części gminy (rejon Południowego Turystycznego Pasma Leśnego, z miejscowościami: Ściegnica, Bzowo, Zagórki, Zbyszewo, Wrząca). Walory tego rejonu to: lasy, czyste środowisko, rzeka Wieprza oraz inne ciek wodne, jezioro Dudek i planowane rekreacyjne wykorzystanie zbiornika retencyjnego w rejonie Zbyszewa. Między innymi do wykorzystania jest dawny pałac z XVIII w. w Ściegnicy,
- w Podstrefie "B" turystyczno-rekreacyjnej Strefy „Wschód”, równocześnie obejmującej obszar PK „Dolina Słupi” i fragment otuliny, zwłaszcza miejscowości Żelki, Żelkówko, Lubuń. Walory

przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe PKDS, rzeka Słupia wraz z dopływami, Szlak Papieski, bogactwo lasów.

Jako obszary szczególnie wskazane do rozwoju turystyki, w tym agroturystyki i rekreacji indywidualnej, sportu i rekreacji wskazuje się Podstrefę "B" turystyczno-rekreacyjną (Strefa „Wschód”; część pokrywająca się niemal z PKDS) oraz w Południowe Turystyczne Pasma Leśne.

Szczególnie atrakcyjne dla turystyki kwalifikowanej są pasma wzdłuż biegu rzeki Słupi i Wieprzy. Obsługa ruchu tranzytowego rozwijać się będzie najintensywniej w Strefie „Północ” oraz w paśmie wzdłuż drogi krajowej nr 21.

Przeznaczenie i turystyczne zagospodarowanie terenów położonych w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i wszelkie inicjatywy związane z turystyczno-rekreacyjnym wykorzystaniem walorów Parku odbywać się będzie z poszanowaniem zasad ochronnych wynikających z obowiązujących przepisów.

Kierunki rozwoju turystyki, sportu i rekreacji przedstawiono na **załączniku graficznym nr 11**.

Załącznik graficzny nr 10a
Struktura funkcjonalno-przestrzenna

Załącznik graficzny nr 10b

Sieć osadnicza

Załącznik graficzny nr 11
Turystyka, sport i rekreacja

X. KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

1. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów

Przy planowaniu zabudowy i zagospodarowania w granicach obszarów urbanizacji i dopuszczając zabudowę w pasmach rozwoju poza obszarami, należy odpowiednio uwzględnić preferencje rozwojowe dla poszczególnych stref i miejscowości.

W obszarach urbanizacji, przy rozplanowywaniu terenów i określaniu wskaźników i parametrów zabudowy i zagospodarowania należy zapewniać warunki powiązania i uspoźnienia planowanych elementów z istniejącą strukturą, w tym z istniejącym układem dróg i zabudowy, z uwzględnieniem jej charakteru, funkcji, cech, parametrów.

Tereny wiejskie, na których już zlokalizowana jest zabudowa, powinny być kształtowane i rozwijane w sposób podnoszący ich jakość w przestrzeni. Możliwość zagęszczenia zabudowy, zwłaszcza w terenach istniejącej zabudowy zagrodowej i obsługi rolnictwa powinna być rozpatrywana ze szczególnym uwzględnieniem dotychczasowej funkcji i przeznaczenia oraz wzajemnej uciążliwości zabudowy i towarzyszącego zagospodarowania. W miejscowościach, w których znajdują się ośrodki produkcji rolnej i obsługi rolnictwa stanowiące dawną bazę PGR i w których nastąpiła degradacja zagospodarowania i dewastacja zabudowy, konieczna jest rewitalizacja terenów, z możliwością przekształceń dotyczących przeznaczenia i użytkowania.

Przy przeznaczaniu terenów pod różne rodzaje zabudowy i zainwestowania należy, stosownie do przewidywanych uciążliwości, dokonać odpowiednio wystrefowania terenów i funkcji oraz odpowiednio uwzględnić zieleń izolacyjną.

W trosce o utrzymanie harmonii przestrzennej poszczególnych miejscowości, zwłaszcza tych o wysokich walorach kulturowych, wskazane jest opracowanie i uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w granicach obszarów urbanizacji, ewentualnie z podziałem na mniejsze plany lub z rozszerzeniem poza wskazane granice, uwzględniając strukturę wyznaczonego obszaru urbanizacji i przebiegu pasm rozwoju.

Uchwalenie planów zapewni obowiązywanie standardów urbanistycznych służących zachowaniu ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury oraz zrównoważonego rozwoju na obszarze gminy.

Wytyczne, jakimi należy się kierować w określaniu wymagań standardów urbanistycznych w planach miejscowych na obszarze gminy są następujące:

- przy nowo wznoszonych obiektach należy kierować się przesłankami jakie płyną z tradycji budowlanej miejscowości i gminy,
- zabudowa mieszkaniowa powinna nawiązywać charakterem, tj. wielkością, prostym kształtowaniem bryły, detalem, zastosowanymi materiałami, do zabudowy historycznej, charakterystycznej dla wsi,
- we wsiach, w szczególności o zachowanych cennych układach urbanistycznych wskazane są: budynki o rzucie prostokąta, materiały – cegła, kamień, drewno, cokoły kamienne, dla zespołu budynków na działce – kształtowanie zabudowy z utworzeniem wewnętrznego podwórza (otwartego lub zamkniętego).

Typowy dla regionu dom wiejski jest w większości murowany, parterowy, szerokofrontowy, zamknięty dachem dwuspadowym, często z naczółkami, lokalizowany na ogół frontem do drogi wiejskiej. Zabudowania ułożone są często w formie czworoboku,

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna o harmonijnej architekturze, ze wzbogaceniem skromnym detalem architektonicznym, osadzona w zieleni ogrodowej,
- na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej unikać należy domów trzykondygnacyjnych i wyższych, o łamanej, niczym nie uzasadnionej formie dachu,
- uwzględniać należy historyczne układy dróg i placów, linie zabudowy, tradycyjne sytuowania domów: kalenicowo lub szczytowo do przyległych dróg,
- zabudowa na działce powinna być zharmonizowana pod względem kolorystyki, zastosowanych

materiałów i form architektonicznych,

- kształtowanie zabudowy winno uwzględniać istniejące walory krajobrazowe, unikać należy elementów degradujących krajobraz. W przypadku elementów zagospodarowania powodujących dysharmonię w krajobrazie należy ograniczać ich wpływ poprzez oddalenie od ciągów i miejsc widokowych, osłonięcie zielenią itp.,
- należy zachować odpowiednie proporcje pomiędzy powierzchnią zabudowy a powierzchnią działki,
- chronić należy najważniejsze szlaki komunikacyjne (droga krajowa i wojewódzka) przez ograniczenie bezpośredniej dostępności do działek z tych dróg,
- nowa zabudowa powinna być lokalizowana w odpowiednim oddaleniu od dróg, w tym drogi ekspresowej i drogi krajowej nr 21.

Gmina budując i utrwalając swój "image" nowoczesnej gminy europejskiej z tradycjami powinna bezwzględnie zadbać o układy przestrzenne miejscowości nie zniszczone do tej pory przypadkowym zainwestowaniem. Jest to tym bardziej możliwe, gdyż dwoistość charakteru gminy: nowoczesna północ i sielskie południe pozwala na ochronę walorów bez nadmiernego ograniczania działalności inwestycyjnej. Na terenie gminy znajdują się tereny zarówno pod wielkokubaturowe obiekty, jak i sielskie, tradycyjne wsie zarabiające na turystach i weekendowej rekreacji mieszkańców Słupska.

Do wartościowych elementów urbanistycznych, wsi i ich otoczenia o dużym potencjale turystycznym, z przewagą zabudowy zagrodowej zaliczyć należy:

- cenne układy urbanistyczne: układ uliczny, wielkość i rodzaj zabudowy, tradycję architektoniczną,
- cenne, tradycją ukształtowane ciągi komunikacyjne – obsadzone alejami starych drzew drogi,
- krajobraz zabudowany – dominanty wysokościowe, kubaturowe i architektoniczne – charakterystyczne obiekty: kościoły, dwory, folwarki, szkoły itd.,
- elementy krajobrazu naturalnego i kulturowego powiązane z ciągami komunikacyjnymi – widoki, ciągi widokowe, sylwety wsi, strefy ekspozycji, panoramy itd.

Parametry, wskaźniki urbanistyczne wskazane do uwzględnienia w planach miejscowych sporządzanych na obszarze gminy:

1) dla zabudowy jednorodzinnej

- a) zalecana minimalna wielkość działki – ok. 800 m² -1000 m² dla typowych osiedli mieszkaniowych, zwłaszcza w obszarze podmiejskim; preferowane większe działki we wsiach o dominującej zabudowie zagrodowej,
- b) powierzchnia zabudowy jednorodzinnej na działce nie powinna przekraczać 30% powierzchni działki, natomiast powierzchnia biologicznie czynna powinna wynosić nie mniej niż 50% powierzchni działki,
- c) obiekty o harmonijnej architekturze, wzbogacenie skromnym detalem architektonicznym, osadzone w zieleni ogrodowej,
- d) preferowane budynki mieszkalne o wysokości do dwóch kondygnacji, w tym poddasze użytkowe, o zalecanych stromych dachach przy kącie nachylenia ok. 30°-50°, pokrytych dachówką ceramiczną i materiałami dachówkopodobnymi. Wskazane jest stosowanie dachów symetrycznych dwuspadowych, naczółkowych, podkreślając cechy regionalne,
- e) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna preferowana w formie wolnostojącej, również bliźniaczej, grupowej (przy odpowiednich parametrach działki), ewentualnie szeregowej;

2) dla zabudowy wielorodzinnej

- a) nowa zabudowa wielorodzinna powinna charakteryzować się niską intensywnością,
- b) zachować należy minimum 25% powierzchni biologicznie czynnej,
- c) w zespołach tej zabudowy należy przewidzieć placzki zabaw dla dzieci najmłodszych i miejsca rekreacyjne dostępne dla osób starszych i niepełnosprawnych, przy czym co najmniej 30% tej powierzchni powinno znajdować się na terenie biologicznie czynnym;

3) dla zabudowy usługowej, produkcyjnej

- a) wskaźniki, w tym wysokość zabudowy, zależnie od programu działalności, z zachowaniem powierzchni biologicznie czynnych – wskazane minimum 15% i większy udział procentowy

w przypadku terenów położonych w pasmach powiązań przyrodniczych, na obszarach chronionych, w tym na obszarze Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”,

b) zapewnić należy odpowiednie ilości miejsc postojowych;

4) dla zabudowy rekreacji indywidualnej wskazane zachowanie dużych powierzchni biologicznie czynnych na działkach – zalecane minimum 60% powierzchni działki.

Tereny lokalizacji tej zabudowy mogą mieć rozszerzony program, np. jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej i usługowej obsługującej turystykę.

Przy planowaniu i urządzaniu terenów oraz lokalizowaniu nowych obiektów w obrębie miejscowości znajdujących się w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, zgodnie z preferowanymi dla nich kierunkami rozwoju, uwzględniać należy szczegółowe zasady określone w przepisach szczególnych (obecnie obowiązuje Uchwała Nr 146/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 66, poz. 1461)). Odpowiednio odnieść się należy do zasad i propozycji zawartych w Planie ochrony PKDS.

Dla miejscowości Lubuń i Wrząca uwzględnić należy postulaty dotyczące ochrony cennych układów urbanistycznych tych wsi zawarte w **Rozdziale XII ust. 2**.

Należy zachować odpowiednie odległości w przypadku lokalizowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych wolnostojących znaków informacyjno-plastycznych i reklam. W przypadku drogi nr 6 i nr 21 wskazane jest zachowanie odległości nie mniejszej niż 10 m od krawędzi jezdni w terenie zabudowanym oraz 25 m od krawędzi jezdni w terenie niezabudowanym.

W przypadku lokalizacji farm wiatrowych, wskazane jest zachowanie odległości siłowni:

- od drogi krajowej – co najmniej 500 m,
- od drogi wojewódzkiej – 300 m,
- od linii kolejowej - co najmniej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 23 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1594),
- od linii elektroenergetycznych najwyższych napięć (400 KV) - minimum 3d od osi linii do najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (gdzie d - średnica koła zataczanego przez łopaty wirnika),
- od zwartych kompleksów leśnych – 100-200 m,
- od zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej – co najmniej 500 m.

Obiekty siłowni lokalizować należy z uwzględnieniem konieczności ograniczenia wpływu na obszary NATURA 2000.

Na rysunku w skali 1:25000 wskazano nowe rejony lokalizacji siłowni wiatrowych. Dopuszczalność realizacji oraz wskazanie miejsc posadowienia siłowni w tych rejonach możliwe będzie dopiero po przeprowadzeniu rocznego monitoringu przedwykonawczego wpływu na awifaunę oraz nietoperze. Zatem, wskazane lokalizacje należy traktować jako proponowane, nie dające jeszcze pewności ich realizacji.

Monitoring przedrealizacyjny wpływu na awifaunę i nietoperze powinien być przeprowadzony również dla powierzchni lokalizacji elektrowni wiatrowych, dla których sporządzono już plany miejscowe.

W przypadku małych, przydomowych elektrowni wiatrowych, zasady ich lokalizacji i dopuszczalne parametry, w tym wysokość i moc, powinny być określone kierując się w szczególności potrzebą zachowania wymogów bezpieczeństwa i warunków ochrony przed ponadnormatywnym hałasem. Przydomowe elektrownie wiatrowe są źródłem hałasu i należy lokalizować je tak, by nie naruszały dopuszczalnych poziomów w tym zakresie.

Należy zachować wymaganą odległość zabudowy od terenów leśnych. W przypadku zalesień, uwzględniając przepisy dla dróg i ewentualne potrzeby przeprowadzenia sieci i lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, należy zachować odpowiednie odległości od granicy pasa drogowego, w tym:

- od drogi ekspresowej i krajowej – 50 m,
- od drogi wojewódzkiej i linii kolejowych – 30 m,
- od ważniejszych dróg powiatowych (tj. o znaczeniu podstawowym) – 15 m,
- od pozostałych dróg powiatowych i ważniejszych dróg gminnych (tj. o znaczeniu podstawowym) – 10 m.

Przy planowaniu zalesień zachować należy odpowiednie odległości lasu od zabudowy, zgodnie z przepisami szczególnymi, przy czym wskazane jest zachowanie odległości minimum 20 m od budynków.

Niezbędne jest uwzględnienie systemu melioracyjnego (sieć rowów i sieć drenarska), zgodnie z warunkami właściwego zarządcy melioracji i urządzeń wodnych.

Ograniczenia dotyczące wysokości zabudowy związane są z obiektami lotniskowymi: lotniskiem sportowym w Krępie i lotniskiem wojskowym w Redzikowie (obecnie nieczynnym) – **planowana jest tam przyszła baza obrony przeciwrakietowej** – gm. Słupsk, drogowym odcinkiem lotniskowym (droga wojewódzka nr 210) – gm. Dębica Kaszubska, lądowiskiem w przypadku jego realizacji na obszarze gminy.

W przypadku funkcjonującego lotniska Krępa, strefa ograniczeń wysokości zabudowy obejmuje powierzchnie o zewnętrznym promieniu 3000 m od punktu odniesienia lotniska, jak wskazano na rysunku Studium (rejon Lubunia). We fragmencie gminy objętym tą strefą dopuszczalne całkowite wysokości obiektów budowlanych i drzew od 122 m nad poziom morza do 157 m nad poziom morza, przy zachowaniu spadku 1:20, w odległości od 2300 m do 3000 m od punktu odniesienia lotniska.

Ponadto, w otoczeniu lotnisk, tj. w odległości do 5 km od ich granicy zabrania się budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych, które mogą stanowić źródło żerowania ptaków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W związku z planowaną przyszłą bazą obrony przeciwrakietowej w Redzikowie, wprowadza się ograniczenia w użytkowaniu terenów i przestrzeni powietrznej:

- ograniczenia dopuszczalnej wysokości zabudowy - w odległości od 1600 m do 35 000m od punktu o współrzędnych 54° 28' 48,158"N oraz 17° 06' 04,719"E i wysokości 65 metrów nad poziom morza żadna konstrukcja nie może przekraczać wysokości zdefiniowanej przez powierzchnię boczną stożka, która kieruje się ku górze pod kątem 1,5° do płaszczyzny horyzontu. Wierzchołek stożka leży na wysokości 15,24 m nad poziomem gruntu w punkcie o współrzędnych 54° 28' 48,158"N oraz 17° 06' 04,719"E;

- ograniczenie w zakresie budowy turbin wiatrowych – w odległości od 4000 m do 35 000 m od punktu o współrzędnych 54° 28' 48,158"N oraz 17° 06' 04,719"E postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na budowę turbin wiatrowych ulega zawieszeniu do czasu uzgodnienia przez Dowódcę bazy obrony przeciwrakietowej w Redzikowie;

- ograniczenia w użytkowaniu nadajników elektromagnetycznych – zabronione jest użytkowanie nadajników elektromagnetycznych, które generują pole magnetyczne przekraczające natężenie 3V/m wartości skutecznej dla częstotliwości od 9 kHz do 300 GHz mierzonych 2 m nad poziomem gruntu w punkcie o współrzędnych 54° 28' 46,354"N oraz 17° 06' 38,046"E.

Wszystkie projektowane obiekty o wysokości równej i większej niż 50 m nad poziom terenu podlegają zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem wojskowym, a wszystkie projektowane obiekty o wysokości równej i większej niż 100 m nad poziom terenu podlegają zgłoszeniu do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem cywilnym. Oba rodzaje obiektów powinny spełniać wymogi odnośnie odpowiedniego oznakowania.

W przypadku planów dotyczących realizacji lądowiska na obszarze gminy (dla helikopterów, szybowców, małych samolotów, w tym do celów ratowniczych), pewne ograniczenia inwestycyjne dotyczyć będą powierzchni przyległych do lądowiska. Z lokalizacją lądowiska nie może kolidować lokalizacja elektrowni wiatrowych.

2. Tereny wyłączone spod zabudowy

Na obszarze gminy, zasadniczo powinny być wyłączone z zabudowy:

- 1) zwarte kompleksy najbardziej urodzajnych gleb – RIII, ŁIII i PsIII, znajdujące się poza obszarami urbanizacji i pasmami urbanizacji oraz użytki zielone na gruntach organicznych, jak wskazano w kierunkach kształtowania przestrzeni rolniczej, (wyłączenie to nie dotyczy lokalizacji farm elektrowni wiatrowych na terenach rolnych oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej);
- 2) tereny lasów (z wyjątkiem obiektów przewidzianych w ustawie o lasach);

- 3) obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi (z wyjątkami dotyczącymi w szczególności zabudowy turystyczno-rekreacyjnej, w tym obsługa szlaków wodnych, po uzyskaniu odpowiednich zgód i pozwoleń);
- 4) tereny położone w obszarze Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" w pasie 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych (zgodnie z przepisami Uchwały Nr 146/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 66, poz. 1461)).

Ograniczenia w zakresie zabudowy dotyczą terenów położonych w zasięgu stref ochronnych wzdłuż istniejących i planowanych pasm infrastruktury technicznej, takich jak: gazociąg wysokiego ciśnienia, napowietrzne linie elektroenergetyczne **najwyższego**, wysokiego i średniego napięcia, strefy uciążliwości hałasu w przypadku lokalizacji siłowni wiatrowych, w tym szczególnie wykluczanie lokalizacji **odpowiednio** terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, terenów domów opieki społecznej i szpitali poza miastem w obszarach położonych w zasięgu oddziaływania hałasu na poziomie 40 dB i wyższym, a także wykluczenie lokalizacji terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zabudowy siedliskowej na obszarach położonych w zasięgu oddziaływania hałasu na poziomie 45 dB i wyższym. **Ograniczenia o których mowa powyżej powinny wynikać z obowiązujących w tym zakresie przepisów szczególnych i mieć odzwierciedlenie w sporządzanych planach miejscowych na tych terenach.**

XI. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY I KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

1. Kształtowanie, wzmacnianie struktury przyrodniczej

- 1) W strukturze ekologicznej gminy Kobylnica wyróżnia się elementy o randze regionalnej: korytarz ekologiczny Słupi, Wieprzy, Płat Lasów Kępicko-Polanowskich oraz pasma ekologiczne o znaczeniu lokalnym, zapewniające powiązania ekologiczne obszarów gminy z wyróżnionymi elementami regionalnymi. Strukturę uzupełniają drobne, ale istotne elementy, takie jak: izolowane kępy roślinności, torfowiska, starorzecza, oczka wodne, miedze, ugory, zadrzewienia śródpolne i przydrożne, parki wiejskie, roślinność zabytkowych cmentarzy, grupy, aleje drzew i pojedyncze drzewa, szczególnie starodrzew i pomniki przyrody;
- 2) Należy bezwzględnie zachować regionalne korytarze rzeki Słupi i Wieprzy oraz korytarze lokalne, w tym Kamieńca (Kamienicy), Kwaczej i Ścięgnicy, w szczególności przez unikanie, ograniczanie inwestycji przecinających te korytarze lub w inny sposób wpływających na migrację roślin, grzybów i zwierząt;
- 3) Dla prawidłowego funkcjonowania obszaru gminy niezbędne jest zachowanie powiązań ekologicznych, jak wskazano na rysunku Studium. Zasada ciągłości przestrzennej terenów cennych przyrodniczo może być realizowana poprzez:
 - a) utrzymanie, zwiększanie powierzchni łąk i pastwisk,
 - b) zalesienia, zadrzewienia na stokach, skłonach dolin rzecznych,
 - c) wzmacnianie przyrodniczej funkcji lasów,
 - d) utrzymanie, a w razie potrzeby przywracanie odpowiedniej jakości ekosystemom o obniżonym potencjale (dotyczy wód, lasów, gleb),
 - e) zagospodarowanie nie stwarzające barier hamujących migrację gatunków,
 - f) nie zmienianie linii brzegowej rzek, nie ingerowanie w dno rzek i strukturę roślinności nadrzecznej i wodnej przy planowanych inwestycjach (w szczególności dotyczy Słupi, Kwaczej, Ścięgnicy i innych, stanowiących rzeki tarliskowe ryb łososiowatych i lipienia),
 - g) minimalizowanie konfliktów pomiędzy przebiegiem korytarzy powiązań a planowanymi i realizowanymi inwestycjami transportowymi (drogami i kolejami),
 - h) nie dopuszczanie do "fragmentaryzacji" środowiska zabudową, poprzez unikanie bezpośredniej, ciągłej zabudowy bezpośredniego otoczenia rzek i cieków; w przypadku realizacji zabudowy, w tym w wyznaczonych obszarach urbanizacji i ewentualnie pasmach rozwoju, a równocześnie w pasmach wskazanych powiązań ekologicznych utrzymać należy odpowiednie powierzchnie biologicznie czynne;
- 4) Niezbędna jest ochrona różnorodności i biologicznej i krajobrazowej gminy, zachowanie względnie naturalnych ekosystemów, ochrona rzadkich lub zagrożonych wyginięciem siedlisk i gatunków, zgodnie z wymogami europejskiej sieci NATURA 2000;
- 5) Kształtowanie, doskonalenie gminnego systemu obszarów chronionych powinno się odbywać z równoczesnym wprowadzaniem właściwych zasad zagospodarowania i ochrony dla obiektów chronionych;
- 6) Niezbędne jest przywracanie równowagi ekologicznej ekosystemom o obniżonym potencjale (dotyczy wód, lasów, gleb).

2. Obszary, obiekty i zasady ochrony przyrody

Park Krajobrazowy „Dolina Słupi”

Część obszaru gminy w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” podlega ochronie ze względu wybitne walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Parku. Dla tego obszaru, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, zakłada się:

- 1) zachowanie walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych Parku;
- 2) rozwój wyłącznie takich sfer działalności społeczno-gospodarczej, które nie powodują nieodwracalnych zniszczeń w środowisku;

- 3) rozwój wykorzystujący najczystsze technologie i najnowsze metody ochrony środowiska;
- 4) rozwój społeczno-ekonomiczny wyrażający się poprawą warunków życia mieszkańców Parku.
Generalne kierunki działań na rzecz ochrony przyrody Parku, wynikające z Planu ochrony PKDS, to:
 - 1) wdrażanie zasad zrównoważonego rozwoju w obszarach użytkowanych gospodarczo, w tym:
 - a) ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych poprzez odpowiednie zagospodarowanie strefy ekotonowej lasu, zwłaszcza w obszarach osadnictwa i turystyki,
 - b) ochrona wód poprzez uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej,
 - c) ochrona środowiska przed zanieczyszczeniem lub zniszczeniem w wyniku niewłaściwego postępowania z odpadami,
 - d) ograniczenie ryzyka wystąpienia na obszarze Parku i otuliny nadzwyczajnych zagrożeń środowiska i sytuacji awaryjnych stwarzających zagrożenie dla środowiska,
 - e) ochrona środowiska przed zagrożeniami pochodzącymi z rolnictwa,
 - f) zachowanie ekosystemów barierowych hamujących przepływ biogenów z pól do wód powierzchniowych;
 - 2) ograniczanie do niezbędnego minimum zmian użytkowania terenu z leśnego na inny.

W granicach Parku umożliwiona się gospodarcze wykorzystanie gruntów rolnych i leśnych oraz innych nieruchomości, pod warunkiem uwzględnienia szczegółowych zasad ochronnych (zakazów) wynikających z przepisów prawa miejscowego (obecnie obowiązujące: Rozporządzenie Nr 15/2003 Wojewody Pomorskiego dnia 23 czerwca 2003 roku w sprawie ustanowienia Planu ochrony Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" oraz Uchwała Nr 146/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 66, poz. 1461)).

Wykorzystanie, zagospodarowanie, użytkowanie terenów położonych na obszarze Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” powinno odbywać się z uwzględnieniem następujących zasad:

- 1) planowane zainwestowanie nie może w sposób trwały zniekształcić rzeźby terenu;
- 2) zabrania się dokonywania zmian stosunków wodnych;
- 3) nie należy planować lokalizacji nowych obiektów budowlanych w pasie 100 m od brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych;
- 4) nie wolno likwidować, zasypywać lub przekształcać zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 5) należy przeciwdziałać pogorszeniu stanu czystości wód powierzchniowych;
- 6) działania na terenie parku planować w sposób pozwalający zachować jak największą różnorodność biologiczną tego obszaru, w tym zachować tarliska ryb łososiowatych i lipienia;
- 7) należy zachować krajobraz głównej doliny rzecznej i jej dopływów.

Na terenie otuliny PKDS zabrania się lokalizowania obiektów i podejmowania przedsięwzięć mogących degradować walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

Z planu ochrony PK „DS” wynikają następujące propozycje dotyczące utworzenia nowych obszarów chronionych. Wśród nich są postulowane zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, w stosunku do których w Studium proponuje się korektę granic, jak w zapisach poniżej.

Postulowane zespoły przyrodniczo-krajobrazowe

- 1) ZPK „Odcinek doliny Słupi” (ZPK-6 według numeracji w planie ochrony PKDS), w całości rozciągający się od połączenia kanału elektrowni Krzynia z korytem Słupi do północnej granicy Parku. W granicach gminy Kobylnica położony jest północny fragment ZPK-6. Celem utworzenia ZPK jest ochrona walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych doliny rzecznej, zwłaszcza ryb i ptaków związanych ze środowiskiem wodnym rzek Pomorza. Obszar obejmuje: stanowiska i miejsca rozrodu anadromicznych ryb wędrownych oraz miejsc lęgowych derkacza i łowieckich kani rdzawej, gatunków ptaków zagrożonych w skali globalnej oraz zagrożonych w skali kontynentu; rejon stałego bytowania wydry; w Łosinie: park – pozostałość założenia dworskiego oraz grodzisko wczesnośredniowieczne datowane na VIII-X wiek z osadami przygrodzowymi pradziejowymi zlokalizowanymi na dnie doliny Słupi oraz na dobrze rozwiniętych długich, łagodnych stokach doliny; miejscowość Żelkówno

z parkiem w ewidencji zabytków.

W Studium proponuje się korektę granic postulowanego ZPK, nawiązując przebieg granic do zasięgu potencjalnego obszaru Natura 2000 SOO „Dolina Słupi” oraz włączając dodatkowe powierzchnie, wyróżniające się istotnymi walorami kulturowymi. Dotyczy to miejscowości i okolic Lubunia – ze względu na walory architektoniczno-krajobrazowe wsi (historyczny układ ulicowy, park w ewidencji konserwatorskiej stanowiący pozostałość zespołu dworsko-parkowego, budynki w ewidencji konserwatorskiej) oraz nagromadzenie stanowisk archeologicznych w kierunku na wschód od wsi;

- 2) ZPK „Lulemino-Kwakowo-Kruszyna” (ZPK-7 według numeracji w planie ochrony PKDS), proponowany ze względu na wybitne walory krajobrazowe i kulturowe: przestrzeń wykorzystywana osadniczo od neolitu; zespoły osad datowane na VI/VII wiek o zachowanej do dziś własnej formie krajobrazowej; wsie o walorach kulturowych: wieś Lulemino – o układzie widlicowym, z budynkami w ewidencji zabytków, wieś Kwakowo – o układzie ulicowym, z owalnicą wokół kościoła, kościół w rejestrze zabytków, budynki oraz założenie parkowe w ewidencji zabytków, wieś Kruszyna – z budynkami w ewidencji zabytków.

W Studium proponuje się korektę granic postulowanego ZPK, wyłączając z postulowanego obszaru fragmenty planowane do realizacji siłowni wiatrowych w obrębie Luleminko-Maszkowo oraz w rejonie Kuleszewa.

Proponowane do utworzenia zespoły przyrodniczo-krajobrazowe należy odpowiednio uwzględniać w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Postulowane stanowisko dokumentacyjne (SD-2 według numeracji w planie ochrony PKDS)

Postulowane stanowisko obejmuje niewielki fragment równi zalewowej Słupi koło drewnianego mostu na trasie Łosino-Krępa. Cel ochrony: zachowanie interesujących pod względem naukowym osadów limnicznych.

Obszary NATURA 2000

- 1) Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków OSO „Dolina Słupi”, oznaczony kodem PLB 220002
Wyznaczony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2004 r., pokrywa się z terenem Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”. Stanowi ostoję ptasią o randze europejskiej i podlega ochronie jako obszar występowania co najmniej 22 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 4 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK).
Zakłada się zrównoważony rozwój wyznaczonego obszaru Natura 2000 OSO „Dolina Słupi”. W tym celu niezbędne jest przeciwdziałanie zagrożeniom, w szczególności polegające na ochronie wód przed zanieczyszczeniami ściekami komunalnymi i rolniczymi, a także na zapobieganiu niekontrolowanej presji turystyczno-rekreacyjnej, w tym presji osadniczej;
- 2) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy”, oznaczony kodem PLH220038
Uznany za obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Europejskiej (decyzja Komisji Europejskiej z dnia 12 grudnia 2008 r.).
SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” podlega ochronie, jako obszar występowania 21 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, jeziora lobeliowego i dystroficznych zbiorników wodnych (poza obszarem gminy), ponadto ze względu na podgórski charakter rzek przymorskich, jedną z większych koncentracji źródeł na Pomorzu, kompleksy leśne, w tym grądy oraz kwaśne i żyzne buczyny porastające strome zbocza i liczne wąwozy oraz olsy źródliskowe i podgórskie łągi i w obszarach źródliskowych. Obszar chroniony jest również ze względu na bardzo ważne siedliska dla fauny: wydry, ryb (w tym łososiowatych), kumaka nizinnego i traszki grzebieniastej.
W granicach SOO „Dolina Wieprzy i Studnicy” wymagane są starania, działania, mające na celu przeciwdziałanie zagrożeniom, takim jak:
 - a) zaniechanie wypasu oraz zarzucenie koszenia łąk świeżych i podmokłych oraz torfowisk mechowiskowych,
 - b) osuszanie torfowisk,
 - c) wycinanie lasu na stromych zboczach i krawędziach dolin oraz w obrębie stromych wąwozów i jarów, jak i w obrębie stromych nisz źródliskowych,

- d) nieuporządkowana gospodarka wodno-ściekowa w obrębie zlewni,
 - e) pobór wód źródłowych przez gospodarstwa domowe,
 - f) budowa stawów rybnych (m.in. dla hodowli pstrąga);
- 3) Potencjalny Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Dolina Słupi”, oznaczony kodem PLH 220052
Obszar obejmuje siedliska wzdłuż doliny rzecznej Słupi wraz z dopływami, w tym Kamienną, Żelkową Wodą, Strumykiem Żelkowskim, Kwaczą. Obszar znalazł się na tzw. Shadow List w 2006 roku.
W zagospodarowaniu obszaru uwzględnić należy eliminowanie zagrożeń wynikających z zaniechania wypasu i wykaszania łąk, hodowli ryb łososiowatych, wycinania lasów na stokach i krawędzi doliny, nie do końca opracowanego i zrealizowanego sprawnego systemu oczyszczania wód w dorzeczu Słupi.
- Wytyczne w odniesieniu do obszarów Natura 2000 są następujące:
- 1) planowane zagospodarowanie terenów na obszarze gminy nie może w żaden sposób trwale zmieniać stosunków wodnych w jej granicach oraz na terenach przyległych ani pogorszyć stanu czystości wód;
 - 2) w strefie brzegowej rzek przepływających przez gminę zabrania się realizowania zadań mogących w sposób bezpośredni lub pośredni zagrażać tarliskom ryb łososiowatych, zabrania się ingerencji w koryto i dno rzeki oraz jej brzegi;
 - 3) należy zachować istniejące zbiorniki wodne, starorzecza, torfowiska oraz pozostałe obszary wodno-błotne występujące na obszarze gminy;
 - 4) należy odpowiednio ograniczać presję turystyczną, rekreacyjną i osadniczą na obszarach Natura 2000;
 - 5) na obszarze gminy zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszarów Natura 2000 w granicach gminy oraz w bezpośrednim sąsiedztwie (wyjątki – jak w przepisach szczególnych).

Użytki ekologiczne

W granicach gminy Kobylnica ochronie podlegają obszary uznane za użytki ekologiczne:

- 1) Użytek ekologiczny obejmujący bór bagienny, oddział 65f Nadleśnictwa Sławno, Uchwała Nr XXXV/433/2002 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 kwietnia 2002 r.;
- 2) Użytek ekologiczny obejmujący bór bagienny, oddział 92c Nadleśnictwa Sławno, Uchwała Nr XXXV/433/2002 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 kwietnia 2002 r.;
- 3) Użytek ekologiczny obejmujący bór bagienny, oddział 93f Nadleśnictwa Sławno, Uchwała Nr XXXV/433/2002 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 kwietnia 2002 r.;
- 4) Użytek ekologiczny obejmujący torfowisko niskie nadrzeczne, dz. nr 41/2 obręb Komilowo, Uchwała Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r., (zmiana: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.);
- 5) Użytek ekologiczny obejmujący torfowisko niskie nadrzeczne, dz. nr 51/2 obręb Komilowo, Uchwała Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r., (zmiana: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.);
- 6) Użytek ekologiczny obejmujący torfowisko niskie nadrzeczne, dz. nr 248 obręb Lubuń, Uchwała Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r., (zmiana: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.);
- 7) Użytek ekologiczny obejmujący łąkę torfowiskową, dz. nr 27 obręb Żelkówko (według aktualnej numeracji dz. nr 252)
Uchwała Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r.,
ze zmianą: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.;
- 8) Użytek ekologiczny obejmujący łąkę torfowiskową, dz. nr 53 obręb Żelkówko (według aktualnej numeracji dz. nr 257),
Uchwała Nr VII/103/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r.,
(zmiana: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.);
- 9) Użytek ekologiczny obejmujący łąkę torfowiskową, dz. nr 51 obręb Żelkówko (według aktualnej numeracji dz. nr 255),

Uchwała Nr VII/103) 2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 24 czerwca 2003 r.,
(zmiana: Uchwała Nr VIII/108/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 23 lipca 2003 r.).

Dla użytków ekologicznych nr 1-3, zgodnie z uchwałą Rady Gminy Kobylnica obowiązują następujące zakazy:

- niszczenia, uszkodzenia, lub przekształcania obiektu,
- uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby,
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych.

Z kolei dla użytków ekologicznych nr 4-9 zakazy są następujące:

- niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu,
- uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby,
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości,
- zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej,
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych,
- likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych,
- lokalizacji budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- budowy budynków, budowli, obiektów małej architektury i tymczasowych obiektów budowlanych mogących mieć negatywny wpływ na obiekt chroniony bądź spowodować degradację krajobrazu.

Możliwe jest stanowanie kolejnych użytków ekologicznych (w tym planowany użytek ekologiczny obejmujący oddz. 136f Nadleśnictwa Leśny Dwór – jeziorko zarośnięte jeżogłówką).

Użytkami mogą być mogą być zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej – naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, torfowiska, wydmy, płaty nieużytkowanej roślinności, starorzecza, wychodnie skalne, skarpy, kamieńce, siedliska przyrodnicze oraz stanowiska rzadkich lub chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, ich ostoje oraz miejsca rozmnażania lub miejsc sezonowego przebywania. Konkretnie propozycje wynikać powinny ze szczegółowej inwentaryzacji obiektów proponowanych do objęcia ochroną. Równocześnie ze wskazaniem granic użytków ekologicznych wyznaczyć należy szczególne cele ich ochrony i w razie potrzeby ustalenia dotyczące czynnej ochrony oraz niezbędne zakazy, stosownie do ustawy o ochronie przyrody.

Użytki ekologiczne istniejące i planowane należy odpowiednio uwzględnić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Pomniki przyrody

W granicach gminy ochronie prawnej podlegają obiekty uznane za pomniki przyrody:

- 1) 23 pojedyncze drzewa pomnikowe;
- 2) 2 grupy drzew;
- 3) 2 głazy narzutowe.

(zgodnie z tabelą nr 1 oraz rysunkiem Studium)

Tabela nr 1

Pomniki przyrody w gminie Kobylnica

Lp.	Nr rejestru	Rodzaj	Gatunek	Położenie	Uwagi
1.	18	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
2.	19	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

3.	20	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
4.	21	drzewo	dąb szypułkowy	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Uchwała WRN w Koszalinie
5.	177	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
6.	178	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
7.	179	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
8.	180	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
9.	181	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
10.	182	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
11.	183	drzewo	dąb szypułkowy	m. Reblino, ndl. Ustka, obr. Słupsk, oddz. 604 k	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
12.	193	głaz		m. Zagórki, ndl. Warcino, obr. Obłęże, oddz. 33 f	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
13.	306	głaz		m. Mielęcino, ndl. Warcino, obr. Obłęże, oddz. 50c	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
14.	365	drzewo	buk pospolity	L-ctwo Mielno, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 73 j	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
15.	405	drzewo	jesion wyniosły	m. Łosino (park podworski), ndl. Leśny Dwór, obr. Skarszów, oddz. 667b	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
16.	407	drzewo	jodła pospolita	m. Kwakowo, park podworski	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
17.	408	drzewo	dąb szypułkowy	m. Kwakowo, park podworski	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
18.	409	drzewo	lipa srebrzysta	m. Kwakowo, park podworski	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
19.	410	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36d	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
20.	411	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36c	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
21.	412	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36c	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
22.	413	drzewo	dąb szypułkowy	m. Żelkówko, ndl. Leśny Dwór, obr. Leśny Dwór, oddz. 36b	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
23.	414	drzewo	dąb szypułkowy	m. Kruszyna, dz. 194/1	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
24.	415	drzewo	jabłoń płonka	m. Kruszyna, dz. 194/1	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
25.	416	grupa drzew	3 dęby szypułkowe	m. Reblino, przy szosie w rejonie skrzyżowania z drogą na Runowo	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego
26.	417	grupa drzew	3 dęby szypułkowe	m. Reblino, przy szosie w rejonie skrzyżowania z drogą na Runowo	Rozporządzenie Wojewody Słupskiego

27.		drzewo	dąb szypułkowy	m. Sierakowo, dz. nr 142/1	Uchwała Rady Gminy Kobylnica
-----	--	--------	----------------	-------------------------------	---------------------------------

Postuluje się objęcie ochroną kolejnych obiektów, w tym przedstawionych w tabeli:

Tabela nr 2

Postulowane pomniki przyrody w gminie Kobylnica

Lp.	Nr rejestru	Obwód	Położenie	Uwagi
1.	Grab zwyczajny <i>Carpinus betulus</i>	250	Park podworski w Łosinie	nr 59 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
2.	Grupa 2 drzew – dęby szypułkowe <i>Quercus robur</i>	600, 450	Park podworski w Łosinie	nr 60 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
3.	Jesion wyniosły <i>Fraxinus excelsior</i>	340	Park podworski w Łosinie	nr 61 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
4.	Dąb bezszypułkowy <i>Quercus petraea</i>	420	Park podworski w Kwakowie	nr 62 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
5.	Grupa 6 drzew - świerki pospolite <i>Picea abies</i>	320-380	Park podworski w Kwakowie	nr 63 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
6.	Świerk pospolity <i>Picea abies</i>	430	Park podworski w Żelkach	nr 64 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
7.	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	460	Park podworski w Żelkach	nr 65 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
8.	grupa 12 drzew - graby zwyczajne <i>Carpinus betulus</i>	320-340	Park podworski w ŻelkóWKU	nr 66 wg wykazu w Planie ochrony PKDS
9.	Lipa drobnolistna <i>Tilia cordata</i>	420 (5 konarów wyrasta 1,4 m nad ziemią)	Park podworski w ŻelkóWKU	nr 67 wg wykazu w Planie ochrony PKDS

Inwestycje należy planować i prowadzić w sposób, który nie będzie szkodził drzewom pomnikowym; inwestycje celu publicznego nie powinny być powodem do wycinania tych drzew.

Ochrona gatunkowa

Ochronie prawnej podlegają gatunki roślin, zwierząt oraz grzybów, zgodnie z właściwymi rozporządzeniami, obecnie:

- Rozporządzenie Ministra Środowiska **6 października 2014 r.** w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r poz. 1348),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia **9 października 2014 r.** w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r poz. 1409),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia **9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014 r. poz. 1408).**

Poza ochroną gatunkową, rozporządzeniem Ministra Środowiska wprowadzono ochronę siedlisk - siedliska przyrodnicze podlegające ochronie na podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510, z późn. zm.).

Przy wdrażaniu ustaleń studium należy zapewnić uwzględnienie przepisów dotyczących ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów **oraz ich siedlisk zgodnie z treścią ww. rozporządzeń oraz przepisów o ochronie przyrody. Dotyczy to również liniowych inwestycji infrastrukturalnych, w tym projektowanej dwutorowej linii elektroenergetycznej 2x400 kV relacji Żydowo Kierzkowo – Słupsk.** Załącznik ilustrujący kierunki w zakresie ochrony przyrody (załącznik graficzny nr 12) przedstawiono na końcu rozdziału.

3. Ochrona wód

Główne cele i kierunki w zakresie ochrony wód są następujące:

- 1) poprawa i utrzymanie dobrego stanu jakościowego wód płynących, w szczególności poprawa stanu sanitarnego rzek;

- 2) ograniczenie ładunku zanieczyszczeń przedostających się z terenu gminy, ze źródeł punktowych i obszarowych, do wód powierzchniowych oraz wód podziemnych;
- 3) zapewnienie skutecznej ilościowej i jakościowej ochrony dla wód podziemnych, zwłaszcza dla wód zgromadzonych w obrębie GZWP Nr 117 i LZWP „Słupsk”;
- 4) ochrona, zwiększanie zdolności retencyjnych zlewni;
- 5) udroźnienie rzek.

Dla realizacji wytyczonych celów i kierunków w zakresie ochrony wód wymagane jest uwzględnienie odpowiednich zasad zagospodarowania, podejmowanie i kontynuowanie odpowiednich działań oraz przyjęcie takich zabezpieczeń, jak:

- realizacja i usprawnianie zbiorczego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków na terenie gminy,
- stosowanie rozwiązań indywidualnych w zakresie oczyszczania ścieków tylko w na terenach pozostających poza technicznie i ekonomicznie uzasadnionym zasięgiem zbiorczych systemów oczyszczania ścieków,
- zastosowanie systemu optymalnego rozdziału wód podziemnych: wody te powinny być przeznaczane przede wszystkim dla potrzeb ludności, a dla przemysłu i usług wówczas, gdy wymagana jest woda wysokiej jakości (np. przemysł farmaceutyczny, przetwórstwo rolno -spożywcze),
- kontrolowanie, monitorowanie stanu jakościowego wód powierzchniowych i wód podziemnych. Dotyczy w szczególności monitoringu wód Słupi i jej większych dopływów, wód zgromadzonych w zasięgu zbiorników wód podziemnych, w rejonie obiektów stwarzających duże zagrożenie, jak stacje paliw, magazyny, składy nawozów i środków ochrony roślin, zbiorników na gnojowicę,
- likwidacja, odpowiednie zabezpieczenie obiektów zaopatrzenia w wodę wyłączonych z eksploatacji (studnie głębinowe),
- ograniczenie zainwestowania uciążliwego dla wód podziemnych, stosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych ograniczających ujemny wpływ na stan jakościowy tych wód, istotne zwłaszcza na obszarach o stwierdzonej silnej bądź ekstremalnej podatności wód na zanieczyszczenie,
- rozwój działalności rybackiej (stawy hodowlane), potencjalny rozwój energetyki wodnej na terenie gminy warunkowany utrzymaniem odpowiednich standardów w zakresie ochrony środowiska i zastosowaniem odpowiednich rozwiązań i zabezpieczeń ekologicznych,
- rozwój gospodarki rybackiej na obszarze gminy wymaga bezwzględnego przestrzegania warunków wynikających z przepisów szczególnych i wydanych pozwoleń. Nowe obiekty produkcji rybackiej powinny być lokalizowane z uwzględnieniem konieczności zapewnienia nienaruszalnego przepływu w wykorzystywanych rzekach i ciekach wodnych,
- likwidacja dzikich wysypisk, przestrzeganie przepisów ochrony środowiska w zakresie składowania odpadów, składowania i wykorzystania obornika, gnojowicy, nawozów i środków ochrony roślin,
- wyeliminowanie możliwości dopływu zanieczyszczeń do wód z istniejących obiektów magazynowania i dystrybucji paliw płynnych, środków chemicznych, przyjęcie odpowiednich zabezpieczeń w przypadku nowych lokalizacji,
- ochrona i kształtowanie stref ekotonowych w otoczeniu wód, a więc w korytarzach ekologicznych związanych z rzekami (pozostawienie powierzchni leśnych, zalesianie, zadrzewianie, nasadzenia krzewów, przekształcanie gruntów ornych w użytki zielone, ograniczanie nawożenia),
- utrzymanie w należytym stanie urządzeń i obiektów melioracyjnych, planowanie i prowadzenie prac melioracyjnych z uwzględnieniem uwarunkowań ekologicznych i wymagań ochrony przyrody, zwłaszcza na przyrodniczych obszarach prawnie chronionych,
- ochrona oczek wodnych, bagien, mokradeł,
- zwiększanie retencji poprzez realizację obiektów, urządzeń małej retencji (drobne zbiorniki wodne, jazy, zastawki, umożliwiające kontrolowane, nie stwarzające zagrożenia dla środowiska wodnego i otoczenia, piętrenia wód); zwiększanie naturalnej retencji poprzez zalesienia,

- zalesienia i zadrzewienia, z punktu widzenia ochrony wód istotne zwłaszcza w granicach zbiorników wód podziemnych: GZWP Nr 117, LZWP „Słupsk” i w ich projektowanych obszarach ochronnych, w strefach wododziałowych, w korytarzach ekologicznych, w rejonie źródeł rzek,
- utrzymanie powierzchni lasów ochronnych o funkcji wodochronnej,
- ustanowienie obszarów ochronnych GZWP Nr 117, LZWP „Słupsk”, wprowadzenie i przestrzeganie odpowiednich zasad ochronnych (nakazy, zakazy),
- udroźnienie rzek w gminie wymaga budowy lub przebudowy przepławek na istniejących budowlach piętrzących rzeki Kwaczej - budowa przepławki w Kwakowie i przebudowa przepławki w Luleminie.

Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenów nie może stanowić źródła zanieczyszczenia dla środowiska gruntowo-wodnego oraz powodować istotnych zmian stosunków wodnych w terenach i w otoczeniu, szczególnie na terenach przyległych do rzeki Słupi oraz wzdłuż jej dopływów oraz na obszarach łąk, bagien i torfowisk.

Szczegółowe założenia w zakresie gospodarki ściekowej przedstawiono w części poświęconej kierunkom rozwoju infrastruktury technicznej.

4. Ochrona złóż, racjonalne wykorzystanie kopalin

- 1) Gospodarka kopalinami może rozwijać się w oparciu o udokumentowane złoża kopalin, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa miejscowego i ogólnego;
- 2) Wskazana jest ochrona udokumentowanych złóż kopalin przed zmianą sposobu użytkowania na cele inne niż eksploatacja (w tym dotyczy to istniejących złóż Kczewo, Zagórki II, **Zagórki III**, Komorczyń, **Kruszyňa i Płaszewo**);
- 3) Złoża kopalin podlegają ochronie polegającej na ich racjonalnym zagospodarowaniu oraz ich kompleksowym wykorzystaniu z kompleksowym zabezpieczeniem terenów przyległych przed degradacją oraz rekultywacją terenów poeksploatacyjnych;
- 4) Zwiększenie bazy surowcowej jest możliwe w oparciu o potencjalne złoża, przede wszystkim kruszywa i piasków; w szczególności zakłada się możliwość powiększenia terenów do celów eksploatacji w rejonie Zagórek (orientacyjnie, na rysunku Studium wskazano obszar perspektywiczny w rejonie Zagórek – docelowo, granice nowo udokumentowanych złóż wynikać będą z przeprowadzonych prac poszukiwawczo-rozpoznawczych. ***W ramach takich prac rozpoznania geologicznego prowadzonych przez podmiot prywatny wskazano działki o nr 22/1, 22/2, 33/1 34/5 i 34/7 w obrębie Zagórki, jako obszary perspektywiczne występowania złóż kruszywa naturalnego i powierzchniowej eksploatacji kruszyw***);
- 5) Eksploatacja kruszywa naturalnego na terenie gminy Kobylnica powinna być realizowana w sposób zapewniający jak najmniejsze negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze oraz warunki życia mieszkańców gminy;
- 6) Nieudokumentowane miejsca nagromadzenia surowców, mogą podlegać eksploatacji tylko po udokumentowaniu złoża i spełnieniu innych wymogów formalnych (koncesja);
- 7) Ograniczenia w zakresie możliwości pozyskania kopalin występują w części gminy znajdującej się w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” – według Uchwały Nr 146/VII/11 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego "Dolina Słupi" (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 66, poz. 1461), obowiązuje zakaz pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu.

5. Ograniczanie, eliminowanie ujemnych wpływów związanych z realizacją ustaleń kierunkowych Studium, przeciwdziałanie zagrożeniom

- 1) Ze względu na zły stan bakteriologiczny i zbyt wysokie stężenia niektórych zanieczyszczeń, skutkujące niespełnieniem wymagań, jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb łososiowatych i karpowatych w warunkach naturalnych, niezbędna jest realizacja działań wymienionych w kierunkach ochrony wód;

- 2) Dla przeciwdziałania zagrożeniom dla wód podziemnych, w tym zgromadzonych w obrębie LZWP Nr 105, GZWP Nr 117, niezbędne jest realizowanie działań wymienionych w kierunkach ochrony wód. Uporządkowania wymaga stan prawny dotyczący obszarów ochronnych Zbiorników;
- 3) Konieczne są badania monitoringowe, obejmujące badanie stanu czystości rzek, wód podziemnych, zwłaszcza w obrębie zbiorników wód podziemnych i obiektów uciążliwych dla środowiska;
- 4) Istotna z punktu widzenia ochrony wód jest zorganizowana gospodarka odpadami i współpraca w tym zakresie z gminą Słupsk (składowisko odpadów – w Bierkowie, gm. Słupsk). W ramach gospodarki odpadami należy dążyć do upowszechnienia selektywnej zbiórki odpadów wśród mieszkańców gminy. Uporządkowania wymagają miejsca nielegalnego składowania odpadów komunalnych;
- 5) W związku z dopuszczonym zastosowaniem zbiorników bezodpływowych, szczególnie ważne jest skuteczne egzekwowanie i kontrolowanie szczelności zbiorników oraz zapewnienie odbioru nieczystości i dowozu ich do oczyszczalni przez specjalistyczne przedsiębiorstwo; po wybudowaniu zbiorczej kanalizacji sanitarnej wszystkie obiekty powinny być obowiązkowo podłączone do sieci, a zbiorniki bezwzględnie zlikwidowane; nie dopuszczalne jest funkcjonowanie równocześnie kanalizacji sanitarnej i zbiorników bezodpływowych. Zalecane jest, aby uzbrojenie terenu realizowane było równoległe lub z wyprzedzeniem w stosunku do powstających obiektów kubaturowych;
- 6) W związku z zagrożeniem powodziowym wzdłuż biegu Słupi oraz Wieprzy należy zapewnić warunki bezpieczeństwa dla ludzi i ich mienia na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby w granicach gminy, a także na terenach przyległych zagwarantować bezpieczeństwo przeciwpowodziowe oraz nie naruszać trwale stosunków wodnych, w tym zapewnić maksymalną retencję wód opadowych. Niezbędne jest ograniczenie nowego zainwestowania i zabudowy na zagrożonych powodzią obszarach, zgodnie z przepisami szczególnymi. W przypadku lokalizacji obiektów i urządzeń w rejonie terenów zalewowych, wymagane jest uściślenie rzędnej zalewu i uwzględnienie jej odpowiednio na etapie projektowania, budowy, użytkowania i utrzymania obiektów i urządzeń;
- 7) W celu przeciwdziałania zjawisku erozji gleb i nasilonym procesom erozyjno-denudacyjnym przewiduje się realizację i utrzymywanie zalesień, zadrzewień, zakrzewień i innych trwałych form pokrycia terenu (pastwiska, łąki) oraz odpowiednią technikę upraw;
- 8) Niezbędne są ograniczenia i zabezpieczenia dla zabudowy w rejonie występowania słabonośnych gruntów organicznych, o niekorzystnych warunkach bioklimatycznych i na silnie nachylonych powierzchniach, unikać należy inwestycji na terasach zalewowych rzek oraz na gruntach o wysokim poziomie wód gruntowych. Nie należy przybliżać zabudowy do brzegów rzek, doliny rzeczne powinny pozostawać wolne od zabudowy;
- 9) Ogólne warunki geologiczne dla celów budownictwa wymagają uściślenia na etapie odpowiednio planów i projektów;
- 10) Lasy, obejmujące monokultury sosnowe na siedliskach porolnych zagrożone są gradacjami pasożytniczych owadów oraz inwazją grzybów (huba korzeniowa). Natomiast lite drzewostany świerkowe oraz drzewostany ze znaczną domieszką tego gatunku zagrożone są gradacją kornika. Zagrożeniem dla wszystkich lasów jest nadmierna penetracja i eksploatacja runa leśnego oraz zaśmiecanie. Ograniczeniu zagrożeń związanych z penetracją lasów sprzyjać będą takie działania jak wyznaczenie, urządzenie, oznakowanie miejsc wypoczynku, miejsc widokowych, miejsc postoju, oznakowanie śródleśnych szlaków rekreacyjnych pieszych, konnych, rowerowych, edukacja przyrodnicza;
- 11) Rozwój turystyki i rekreacji na obszarze gminy nie może skutkować nadkoncentracją zagospodarowania turystycznego prowadzącego do dewaloryzacji środowiska przyrodniczego. Zatem, odpowiednio ukierunkowywana i w razie potrzeby minimalizowana powinna być presja turystyczna na terenach cennych przyrodniczo, w lasach (jak wyżej) i nad rzeką Słupią (turystyka wodna). W szczególności, przy ustalaniu lokalizacji wielkoobszarowych form zagospodarowania turystycznego takich jak pola golfowe, nie należy lokalizować ich na terenach cennych przyrodniczo i o wysokim poziomie wód gruntowych (podmokłych), np. podmokające tereny łąkowe, tereny [na podłożu torfowym];

- 12) Przeznaczenie i turystyczne zagospodarowanie terenów położonych w granicach Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i wszelkie inicjatywy związane z turystyczno-rekreacyjnym wykorzystaniem walorów Parku odbywać się powinno z poszanowaniem zasad ochronnych wynikających z obowiązujących przepisów;
- 13) ***Dla przeciwdziałania uciążliwościom zostały wyznaczone granice stref ochronnych od urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW.***
- 14) Emisja hałasu pochodzącego z elektrowni wiatrowych, obiektów gospodarczych oraz źródeł komunikacyjnych na granicy istniejącej oraz projektowanej zabudowy mieszkaniowej nie może przekraczać dopuszczalnych wartości określonych w obowiązujących przepisach; zwraca się uwagę na fakt, iż uruchomienie nowych zespołów elektrowni wiatrowych zmieni w sposób trwały stan klimatu akustycznego w środowisku na danym obszarze, co znacząco wpłynie na możliwość zmiany funkcji urbanistycznych i wprowadzi ograniczenia związane z użytkowaniem terenów sąsiednich;
- 15) Dla ograniczenia uciążliwości związanych z przebiegiem dróg, w szczególności obwodnicy miasta Słupska i drogi krajowej nr 21, zaleca się, w zależności od możliwości terenowych i potrzeb, projektowanie i zastosowanie naturalnych i sztucznych ekranów akustycznych, odsunięcie zabudowy od drogi, zachowanie istniejących i utworzenie nowych korytarzy łączących elementy struktury przyrodniczej i umożliwiających migrację zwierząt;
- 16) W związku z rozwojem energetyki wiatrowej należy uwzględnić i minimalizować wpływ siłowni wiatrowych na zdrowie ludzi, krajobraz i środowisko przyrodnicze, poprzez zachowanie odpowiednich odległości dla zabudowy, odsunięcie od ścian lasów, miejsc ważnych dla ptaków (dotyczy tras przelotów i ostoi ptaków). Z lokalizacją siłowni wiąże się wyłączenie przyległych obszarów z zabudowy i zainwestowania związanego ze stałym pobytem ludzi (w szczególności dotyczy to zabudowy mieszkaniowej). W przypadku mpzp dla nowych farm wiatrowych należy objąć granicami planu obszary lokalizacji tych inwestycji wraz ze strefami ochronnymi;
- 17) Dopuszczalność realizacji siłowni oraz wskazanie miejsc ich posadowienia w nowych rejonach możliwe będzie dopiero po przeprowadzeniu rocznego monitoringu przedwykonawczego wpływu na awifaunę oraz nietoperze. Monitoring przedrealizacyjny wpływu na awifaunę i nietoperze powinien być przeprowadzony również dla obszarów lokalizacji elektrowni wiatrowych, dla których sporządzono już plany miejscowe, w przypadku jego braku;
- 18) Zasięg uciążliwości dla środowiska wynikającej z eksploatacji farmy elektrowni wiatrowych i towarzyszącej jej infrastruktury technicznej winien mieścić się w wyznaczonych w studium i planach strefach ochronnych;
- 19) W celu eliminowania zagrożeń związanych z przebiegiem i lokalizacją urządzeń do przesyłu energii elektrycznej (linie **400 kV**, 110 kV, 15 kV i GPZ), gazu (gazociągi wysokiego ciśnienia), stacji bazowych telefonii komórkowej, niezbędne jest ustalenie odpowiednich zasad zagospodarowania terenów w ich otoczeniu, w tym zachowanie odpowiednich odległości zabudowy, zwłaszcza przeznaczonej na stały pobyt ludzi oraz nasadzeń zieleni. W przypadkach określonych przepisami szczególnymi może wystąpić potrzeba utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania. Dotyczy to takich obiektów, jak: oczyszczalnia ścieków, kompostownia, trasy komunikacyjne, linie i stacje elektroenergetyczne oraz instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne;
- 20) Przy realizacji zabudowy i zainwestowania oraz użytkowaniu terenów należy zachować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które ograniczą negatywny wpływ na środowisko;
- 21) Emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych, pochodząca z terenów gminy nie może powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, a ich eksploatacja nie może przekraczać dopuszczalnych standardów emisyjnych, dla których te standardy jakości środowiska muszą być również dotrzymane przez źródła komunikacyjne;
- 22) Konieczność zapobiegania zdarzeniom mogącym powodować awarię oraz ograniczanie jej skutków dla ludzi i środowiska dotyczy w szczególności zakładu mleczarskiego w Kobylnicy oraz wiąże się

z transportem samochodowym i kolejowym materiałów niebezpiecznych, zwłaszcza drogą krajową nr 6 oraz linią kolejową na kierunku Gdańsk - Szczecin znaczenia państwowego. Wymagana jest w tym zakresie współpraca z odpowiednimi jednostkami służb ratowniczych;

- 23) Wszystkie inwestycje mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko powinny być poprzedzone przeprowadzeniem odpowiedniej procedury oceny oddziaływania na środowisko, zgodnie z przepisami szczegółowymi.

Załącznik ilustrujący kierunki w zakresie ochrony środowiska (**załącznik graficzny nr 13**) przedstawiono na końcu rozdziału.

6. Ochrona krajobrazu, ochrona istniejącej zieleni i jej wzbogacenie

- 1) Ochrona walorów krajobrazowych, zachowanie stref ekspozycji umożliwiających niezakłócony widok na szczególnie atrakcyjne, tradycyjne panoramy wsi, krajobrazu otwartego, poprzez odpowiednie zagospodarowanie, ograniczenie zainwestowania, a w razie potrzeby wyłączenie z zabudowy i zalesień obszarów szczególnie istotnych dla zachowania panoram. W przypadku elementów zagospodarowania powodujących dysharmonię w krajobrazie należy ograniczać ich wpływ poprzez oddalenie od ciągów i miejsc widokowych, osłonięcie zielenią;
- 2) Utrzymanie harmonii przestrzennej wsi, zwłaszcza o wysokich wartościach kulturowych, wraz z ich bliskim otoczeniem, zachowanie specyficznych cech krajobrazu wiejskiego, uwzględnianie przesłanek, jakie płyną z tradycji budowlanej miejscowości i gminy;
- 3) Prowadzenie polityki przeciwdziałania dekoncentracji zainwestowania, sterowanie rozwojem w kierunku koncentracji i skupiania zabudowy w nawiązaniu do zainwestowania obszarów wiejskich i kształtujących się pasm osadniczych;
- 4) Przeciwdziałania nieładowi przestrzennemu i nadmiernemu rozproszeniu zabudowy, porządkowanie przestrzeni (plany miejscowe);
- 5) Harmonijne wkomponowywanie w przyrodnicze otoczenie nowej zabudowy, ograniczanie lokalizacji obiektów budowlanych na terenach o dużym nachyleniu oraz bezpośredniej obudowy cieków wodnych;
- 6) Dostosowywanie zabudowy do istniejącej rzeźby terenu i odpowiednie jej wkomponowanie w otoczenie, uwzględniając różnorodność form terenu;
- 7) Rekultywacja obszarów zdegradowanych (wyrubisk zlikwidowanych, wysypisk śmieci), kształtowanie krajobrazu i oblicza wsi, uzupełnienie zielenią, izolacja rejonów zainwestowania o niskich wartościach architektonicznych, tworzenie stref zieleni krajobrazowej i izolacyjnej (studia krajobrazowe, plany miejscowe);
- 8) Zalesienia, z zachowaniem mozaikowości siedlisk, dążeniem do połączenia odizolowanych kompleksów leśnych (nieużytki o charakterze zarastających oczek wodnych, mokradła i podmokłości należy pozostawiać bez dolesień);
- 9) Rozwój systemu zieleni naturalnej, tworzenie ciągłych systemów przyrodniczych, realizacja nowych terenów parkowych;
- 10) Tworzenie stref zieleni krajobrazowo-izolacyjnej wokół zespołów produkcyjnych oraz w rejonie osiedli i zespołów mieszkaniowych.

7. Edukacja ekologiczna

- 1) Rozwój proekologicznych działań edukacyjnych, prowadzenie proekologicznych działań i inicjatyw w szkołach;
- 2) Popularyzacja ogólnej wiedzy przyrodniczej oraz o lokalnych walorach środowiska;
- 3) Współdziałanie, opracowanie materiałów informacyjnych, folderów, propagowanie, rozpowszechnianie wydawnictw ekologicznych;
- 4) Promowanie korzystania z rowerów, tworzenie infrastruktury rowerowej: ścieżek, parkingów;
- 5) Organizowanie, współorganizowanie imprez plenerowych, wycieczek krajoznawczych, rajdów pieszych;
- 6) Zakładanie, aktywny udział w stowarzyszeniach, organizacjach ekologicznych, turystycznych;

- 7) Organizowanie konkursów o tematyce ekologicznej dla mieszkańców gminy;
- 8) Rozwijanie współpracy z organizacjami, jednostkami naukowymi, współpraca z Dyrekcją Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi”, współpraca, wymiana doświadczeń z gminami sąsiednimi i partnerskimi.

Załącznik graficzny nr 12
Ochrona przyrody

Załącznik graficzny nr 13
Ochrona środowiska

XII. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. Archeologiczne dziedzictwo kulturowe

1.1. Polityka dotycząca ochrony stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków archeologicznych

Strefa W pełnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej

Na obszarze gminy Kobylnica znajduje się 6 stanowisk archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków województwa pomorskiego (tabela 1).

Na obszarze stanowisk oraz w ich bezpośrednim otoczeniu wyklucza się wszelką działalność inwestycyjną, zwłaszcza związaną z pracami ziemnymi, parcelacją terenu bądź przekształceniem krajobrazu. Wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace archeologiczne i wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków (ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, Dz. U. Nr 162 poz. 1568 ze zm.).

Wyznacza się kierunki polityki przestrzennej dotyczącej tych stanowisk:

- zachowanie i właściwe utrzymanie,
- uczynienie i ekspozycja w krajobrazie gminy,
- adaptacja i włączenie w strukturę funkcjonalną gminy.

Tabela 1

Zestawienie stanowisk archeologicznych w rejestrze zabytków województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica Strefa W pełnej ochrony archeologiczno – konserwatorskiej

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Rejestr zabytków	Obręb
1.	10-28/1	osada	wczesne średniowiecze X-XII w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/4/71 z dnia 14.04.1971 r. poz. rej. zab. A-a-45/231K	Sycewice PGR
2.	10-27/4	grodzisko	wczesne średniowiecze IX-X w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/3/71 z dnia 14.04.1971 r. poz. rej. zab. A-a-44/230K	Dobrzęcino
3.	11-28/47	grodzisko	wczesne średniowiecze 2 poł. IX-XI w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/1/72 z dnia 4.03.1972 r. poz. rej. zab. A-a-60/248K	Kończewo
4.	11-27/54	cmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka? wczesne średniowieczne	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLII-350/10/87 z dnia 6.03.1987 r. poz. rej. zab. A-113	Bzowo
5.	11-27/13	grodzisko obozowisko	wczesne średniowiecze VIII-IX w. schyłkowy neolit	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr LIV670/27/70 z dnia 6.08.1970 r. poz. rej. zab. A-a-56/243K	Kczewo
	11-27/2	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze IX-XI w.	wpis do rej. zab. decyzja PWKZ Nr KLIV670/17/70 z dnia 12.06.1970 r. poz. rej. zab. A-a-57/244K	Ścięgnica

1.2. **Polityka dotycząca ochrony stanowisk archeologicznych ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych**

Na obszarze gminy Kobylnica znajdują się także obiekty i tereny nie objęte ochroną prawną, ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków archeologicznych, a posiadające istotną wartość dla dziedzictwa kulturowego gminy i budujące jej lokalną tożsamość, w tym:

- 32 stanowiska objętych strefą W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej (17 stref) (tabela 2),
- 77 stanowiska objętych strefą W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej (75 stref) (tabela 3),
- 268 stanowisk objętych strefą W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej (262 stref) (tabela 4).

Przyjmuje się dla nich następujące ogólne formalno-prawne kierunki ochrony i kształtowania dla stanowisk archeologicznych objętych ww. strefami:

- wpisanie do gminnej ewidencji zabytków art. 22 ust. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami¹⁵,
- objęcie i sprawowanie ochrony na podstawie zapisów aktów prawa miejscowego, a w szczególności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Przyjmuje się szczegółowe formalno-prawne kierunki ochrony w poszczególnych strefach ochrony archeologiczno-konserwatorskiej:

1) Strefa W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej obejmuje stanowiska archeologiczne o własnej formie krajobrazowej o znaczących regionalnych i ponadregionalnych wartościach kulturowych nie objęte wpisem do rejestru zabytków. Ustala się:

- a) zakaz lokalizacji wszelkich inwestycji na terenach stanowisk o własnej formie krajobrazowej (grodzisko i cmentarzysk kurhanowych) i na obszarach bezpośrednio do nich przylegających,
- b) uczytelnienie i ekspozycja w krajobrazie gminy stanowisk posiadających własną formę krajobrazową,
- c) wymóg uzgodnienia wszystkich planów i projektów dotyczących terenów wyznaczonych stref ochrony archeologicznej z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku, Delegatura w Słupsku,
- d) adaptacja i włączenie w strukturę funkcjonalną gminy wartościowych elementów gminnego dziedzictwa archeologicznego,
- e) w szczególnych przypadkach (np. nierozpoznany stan zachowania stanowiska) dopuszcza się prowadzenie działalności inwestycyjnej po przeprowadzeniu na powierzchni stanowiska archeologicznych badań ratowniczych – tylko za zezwoleniem i w zakresie określonym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków. Archeologiczne badania ratownicze wyprzedzające prace inwestycyjne należy wykonać przed zmianą funkcji terenu, parcelacją terenu, lokalizacją zabudowy, melioracjami, budową systemów infrastruktury technicznej i dróg, zalesieniem itd.

¹⁵ zgodnie z art. 22 ust. 4 „Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi ewidencję zabytków w formie zbioru kart adresowych zabytków nieruchomych z terenu gminy, objętych wojewódzką ewidencją zabytków”

**Zestawienie stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W.I pełnej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej**

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Obręb
1.	10-27/5	osada	wczesne średniowiecze IX w.	Sycewice PGR
2.	10-27/2	cmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka	Sycewice PGR
3.	10-28/49	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze IX-X w.	Reblino
4.	10-29/28	cmentarzysko i osada	kultura wielbarska; łużycko-pomorska, neolityczna	Kobylnica
5.	10-29/41	osada	wczesne średniowiecze	Łosino
	10-29/42	osada	wczesne średniowiecze	
	10-29/3	osada	wczesne średniowiecze	
6.	10-28/114	cmentarzysko	kultura łużycko-pomorska	Runowo
7.	10-28/85	osada	wczesne średniowiecze IX-XI w.	Runowo
	10-28/82	osada	wczesne średniowiecze IX-XI w.	
8.	10-27/56	osada	schyłkowoneolityczna, łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze IX-X w.	Kczewo
	10-27/58	osada	neolityczna, pomorska, oksywiska, wczesne średniowiecze VIII-IX, XII w.	
	10-27/57	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	
	10-27/59	osada	kultura oksywsko-wielbarska	
	11-27/65	osada	kultura oksywiska	
	11-27/66	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	
9.	11-27/77	cmentarzysko; osada	kultura pomorska; neolityczna, łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
10.	11-27/12	cmentarzysko kurhanowe	wczesne średniowieczne	na granicy obrębów Kczewo i Ściągńnica
	11-27/110	osada	kultura łużycka, pomorska, wielbarska	
	11-27/1	cmentarzysko	kultura pomorska	
	11-27/3	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	
		osada	schyłkowoneolityczna, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesnośredniowieczna VI-VIII w.	
	11-27/6	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	
	11-27/7	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	
	11-27/10	osada	schyłkowoneolityczna, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI-VIII w.	
	11-27/93	osada	kultura łużycko-pomorska	
11.	12-28/3	cmentarzysko kurhanowe	łużycka? wczesne średniowiecze?	Zbyszewo
12.	12-28/14	cmentarzysko kurhanowe	łużycka? wczesne średniowiecze?	Zagórki
13.	12-28/15	cmentarzysko kurhanowe	łużycka? wczesne średniowiecze?	Zagórki
14.	11-28/29	cmentarzysko i osada	kultura pucharów lejkowatych	Kuleszewo
		osada	kultura pomorska, oksywsko-wielbarska, średniowieczna	
15.	12-29/58	cmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka, wczesne średniowiecze	Płaszewo
16.	12-29/73	cmentarzysko kurhanowe	kultura łużycka	Płaszewo
17.	11-28/64	cmentarzysko	kultura pucharów lejkowatych	Maszkowo-Luleminko

- 2) **Strefa W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej** obejmuje stanowiska archeologiczne nie objęte ochroną prawną, a posiadające istotne wartości dla dziedzictwa kulturowego gminy i budujące jej lokalną tożsamość. Ustala się:
- wymóg przeprowadzenia na obszarach płaskich stanowisk archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających proces zainwestowania terenu związany z pracami ziemnymi (takie jak: parcelacja, lokalizacja zabudowy, melioracje, budowa systemów infrastruktury technicznej i dróg, zalesienia itd.), w trakcie których może dojść do naruszenia oraz zniszczenia warstw i obiektów archeologicznych zalegających pod powierzchnią ziemi, w zakresie określonym pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków. Po zakończeniu badań archeologicznych teren może być trwale zainwestowany,
 - zakaz zainwestowania terenu na obszarach cmentarzysk płaskich (kultury pomorskiej, łużyckiej, oksywsko-wielbarskiej) przed przeprowadzeniem archeologicznych badań ratowniczych wyprzedzających prace ziemne inwestycyjne w zasięgu lokalizacji cmentarzysk,
 - wymóg uzgodnienia wszystkich planów i projektów dotyczących terenów wyznaczonych stref ochrony archeologicznej z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegatura w Słupsku,
 - adaptacja i włączenie w strukturę funkcjonalną gminy wartościowych elementów gminnego dziedzictwa archeologicznego.

Tabela 3

**Zestawienie stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W.II częściowej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej**

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Obręb
2.	9-28/86	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Bolesławice
3.	10-29/25	osada	kultura łużycka, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
4.	10-29/26	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VII-VIII, XII-XIII w.	Kobylnica
5.	10-29/29	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XII-XIII w.	Kobylnica
6.	10-29/51	osada	schyłkowy neolit	Widzino
7.	10-29/52	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
8.	10-29/191	osada	wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Widzino
9.	10-28/33	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Reblino
10.	10-27/9	osada	neolit	Sycewice
11.	10-27/3	cmentarzysko	kultura pomorska	Sycewice
12.	10-27/7	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Sycewice
13.	10-28/48	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze	Reblino
14.	10-28/50	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze X-XII w.	Reblino
15.	10-28/163	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
16.	10-28/164	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
17.	10-28/95	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
	10-28/96	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
18.	10-28/98	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
19.	10-28/99	osada	kultura łużycka	Runowo
20.	10-28/72	osada	wczesne średniowiecze XIII w.	Runowo
21.	10-27/40	osada	wczesne średniowiecze X-XI w.	Komorczyn
22.	10-27/54	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze X-XI w.	Komorczyn
23.	10-27/55	osada	wczesne średniowiecze X-XI w.	Komorczyn
24.	10-28/63	cmentarzysko osada	kultura pomorska, oksywsko-wielbarska	Słonowice
25.	11-28/3	cmentarzysko	kultura wielbarska	Słonowice

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

26.	11-28/11	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
27.	10-29/35	osada	kultura pomorska	Łosino
28.	10-29/49	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
29.	10-29/58	osada	schyłkowy neolit, kultura wielbarska	Zajączkowo
	11-29/1	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XII/XIII-XIV w	
30.	11-29/3	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XI-XIII/XIV w.	Zajączkowo
31.	11-29/4	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Zajączkowo
32.	11-28/48	osada	wczesne średniowiecze	Kończewo
33.	11-28/57	osada	wczesne średniowiecze X-XII w, średniowiecze	Kończewo
34.	11-29/57	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze i średniowiecze VI/VII-X, XII-XIII w.	Lubuń
35.	11-29/64	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze i średniowiecze VI/VII-X, XII-XIII w.	Lubuń
36.	11-29/13	cmentarzysko	kultura oksywsko-wielbarska	Kwakowo
		osada	wczesnobrązowa	
37.	11-29/18	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowieczna XII-XIV w.	Kwakowo
38.	11-29/7	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI/VII-X, XII-XIII w.	Kwakowo
39.	11-28/30	osada	kultura łużycka, wczesne średniowiecze XII-XIII w., średniowiecze	Kuleszewo
40.	11-28/28	osada	kultura pomorska	Kuleszewo
41.	11-28/27	cmentarzysko	kultura pomorska	Kuleszewo
		osada	neolit	
42.	11-28/9	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
43.	11-28/7	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
44.	11-28/6	cmentarzysko	kultura oksywaska	Słonowice
45.	11-28/13	cmentarzysko	kultura pomorska	Słonowice
		osada	neolit, kultura wielbarska, wczesne średniowiecze, średniowiecze	
46.	11-28/14	cmentarzysko osada	kultura pomorska; wczesne średniowiecze, średniowiecze	Słonowice
47.	11-27/15	skarb	kultura łużycka	Kczewo
48.	11-27/52	osada	schyłkowy neolit, pucharów lejkowatych, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
49.	11-27/111	osada	kultura wielbarska, wczesnośredniowieczna	Kczewo
50.	11-27/80	osada	kultura pucharów lejkowatych, schyłkowy neolit, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
51.	11-27/79	osada	kultura amfor kulistych, łużycko-pomorska, oksywaska, wczesne średniowiecze	Bzowo
52.	11-27/8	cmentarzysko	kultura pomorska	Ściegnica
53.	11-27/5	osada	schyłkowy neolit, kultura pucharów lejkowatych, łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
54.	11-27/4	osada	kultura amfor kulistych, łużycko-pomorska, oksywaska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
55.	11-27/14	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	Kczewo
56.	11-27/95	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	Wrząca
57.	11-27/94	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Wrząca
58.	11-28/23	skarb	koniec X/XI w.	Wrząca
59.	11-28/8	cmentarzysko	wczesne średniowieczne	Słonowiczki
60.	12-28/2	cmentarzysko	kultura amfor kulistych; ceramiki sznurowej	Zbyszewo
		osada		
61.	11-28/33	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XII-XIII w., średniowiecze	Kuleszewo
62.	11-28/26	cmentarzysko i osada	kultura pomorska	Kuleszewo
63.	11-28/31	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XII-XIII w., średniowiecze	Kuleszewo
64.	11-28/25	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-	Kuleszewo

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

			wielbarska, wczesne średniowiecze VI/VII-VIII, i średniowiecze XII-XIV w.	
65.	11-29/9	osada	schyłkowy neolit , kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze VI/VII-VIII, i średniowiecze XII-XIV w.	Kwakowo
66.	11-29/25	osada	schyłkowy neolit , kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VI/VII-VIII i średniowiecze XII-XIV w.	Kruszyna
66a.	11-29/24	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kruszyna
66b.	11-29/23	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kruszyna
67.	12-29/11	cmentarzysko	kultura pomorska	Żelkówko
68.	12-29/10	cmentarzysko	kultura pomorska	Żelkówko
70.	12-29/5	cmentarzysko	kultura pomorska	Płaszewo
71.	12-29/51	cmentarzysko	kultura pomorska	Płaszewo
72.	12-29/52	cmentarzysko	kultura pomorska	Płaszewo
73.	12-29/27	osada	kultura amfor kulistych, łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Żelkówko
74.	12-29/28	osada	kultura pucharów lejkowatych, łużycko-pomorska, średniowiecze	Żelkówko
75.	11-27/115	cmentarzysko	kultura pomorska	Kczewo

3) **Strefa W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej** obejmuje stanowiska o mniejszej lub nierozpoznanej wartości kulturowej. Ustala się:

- wymóg przeprowadzenia na obszarach stanowisk archeologicznych badań interwencyjnych o charakterze nadzoru archeologicznego nad pracami ziemnymi realizowanego w trakcie procesu inwestycyjnego, w zakresie określonym pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- po rozpoznaniu wartości kulturowych stanowiska na podstawie wyników archeologicznych badań interwencyjnych, w szczególnych przypadkach, może być niezbędne przeprowadzenie archeologicznych badań ratowniczych, w zakresie określonym pozwoleniem wojewódzkiego konserwatora zabytków. Po zakończeniu badań archeologicznych teren będzie mógł być trwale zainwestowany,
- wymóg uzgodnienia wszystkich planów i projektów dotyczących terenów wyznaczonych stref ochrony archeologicznej z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegatura w Słupsku.

Tabela 4

**Zestawienie stanowisk archeologicznych w wojewódzkiej ewidencji zabytków
województwa pomorskiego na obszarze gminy Kobylnica
Strefa W.III ograniczonej ochrony archeologiczno-konserwatorskiej**

Nr strefy archeologicznej na planszy	Nr AZP stanowisk objętych strefą ochrony	Funkcja	Chronologia – kultura archeologiczna	Obręb
1.	9-27/75	osada	kultura łużycko-pomorska	Zębowo
2.	9-27/76	osada	kultura łużycko-pomorska	Zębowo
3.	9-27/73	osada	wczesne średniowiecze	Zębowo
4.	9-27/74	osada	wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
5.	9-28/82	osada	średniowiecze	Bolesławice
6.	9-28/83	osada	średniowiecze	Bolesławice
7.	9-28/84	osada	średniowiecze	Bolesławice
8.	9-28/85	osada	kultura łużycko-pomorska	Bolesławice
9.	9-28/85a	osada	kultura łużycko-pomorska	Bolesławice
10.	9-28/94	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze XII-XIV w.	Kobylnica
10a.	9-28/93	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kobylnica
11.	9-28/100	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
12.	9-28/99	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

13.	9-29/105	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
14.	9-29/103	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
15.	10-27/46	osada	Kultura łużycko-pomorska	Sycewice PGR
16.	10-27/45	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
17.	10-27/6	obozowisko	neolit	Sycewice
18.	10-27/62	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Komorzyn
	10-27/63	osada	wczesne średniowiecze	
19.	10-27/64	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Komorzyn
20.	10-27/68	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Komorzyn
21.	10-28/6	osada	kultura łużycko-pomorska	Sycewice PGR
22.	10-28/2	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
23.	10-28/3	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Sycewice PGR
24.	10-28/4	osada	kultura łużycko-pomorska	Sycewice PGR
25.	10-28/14	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
26.	10-28/15	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
27.	10-28/16	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
28.	10-28/19	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
29.	10-28/20	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Reblino
30.	10-28/22	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
31.	10-28/23	osada	schyłkowy neolit	Reblino
32.	10-28/24	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
33.	10-28/25	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Reblino
34.	10-28/27	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Reblino
35.	10-28/29	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Reblino
36.	10-28/36	osada	kultura łużycko-pomorska, późne średniowiecze	Reblino
37.	10-28/34	osada	kultura łużycko-pomorska, późne średniowiecze	Reblino
38.	10-28/32	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Reblino
39.	10-28/31	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Reblino
40.	10-28/53	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze XI-XII w., późne średniowiecze	Reblino
41.	10-28/52	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
42.	10-28/42	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Reblino
43.	10-28/38	osada	wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Reblino
44.	10-28/46	osada	kultura łużycko-pomorska	Reblino
45.	10-28/156	osada	kultura łużycka	Widzino
46.	10-28/155	osada	wczesne średniowiecze XI-XIII w.	Widzino
47.	10-28/157	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
48.	10-28/161	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
49.	10-28/185	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
50.	10-28/184	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
51.	10-28/186	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
52.	10-28/183	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
53.	10-28/162	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
54.	10-28/181	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Widzino
55.	10-28/180	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
56.	10-28/176	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
57.	10-28/166	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
58.	10-28/167	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
59.	10-28/169	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
60.	10-28/172	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
61.	10-28/174	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
62.	10-28/173	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
63.	10-28/175	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
64.	10-28/177	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
65.	10-28/178	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino
66.	10-28/130	osada	wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Widzino
67.	10-28/131	osada	pradzieje	Widzino
68.	10-28/176	osada	schyłkowy neolit, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Widzino

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

69.	10-28/179	osada	kultura łużycko-pomorska	Widzino
70.	10-28/192	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
71.	10-28/191	osada osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze	Kobylnica
72.	10-28/189	osada	kultura wielbarska	Kobylnica
73.	10-28/93	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
74.	10-28/86	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
75.	10-28/77	osada	kultura pomorska	Runowo
76.	10-28/73	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
77.	10-28/70	osada	kultura ceramiki sznurowej	Runowo
78.	10-28/74	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze, średniowiecze	Runowo
79.	10-28/71	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
80.	10-28/69	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Runowo
81.	10-28/68	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Runowo
82.	10-28/67	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Runowo
83.	10-28/64	osada	kultura łużycko-pomorska, średniowiecze	Stonowiczki
84.	10-28/125	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kończewo
85.	10-28/126	osada	kultura łużycko-pomorska	Kończewo
86.	10-28/122	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
	10-28/124	osada	kultura łużycko-pomorska	
87.	10-28/123	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
88.	10-28/121	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
89.	10-28/117	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
90.	10-28/115	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
	10-28/116	osada	kultura łużycko-pomorska	
91.	10-28/118	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
92.	10-28/119	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
93.	10-28/112	osada	kultura łużycko-pomorska	Runowo
94.	10-28/111	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Runowo
95.	10-28/108	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
	10-28/109	osada	wczesne średniowiecze	
	10-28/110	osada	wczesne średniowiecze	
96.	10-28/105	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
97.	10-28/103	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
	10-28/104	osada	wczesne średniowiecze	
98.	10-28/106	osada	wczesne średniowiecze	Runowo
99.	10-28/107	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
100.	10-28/97	osada	średniowiecze XII-XIV w.	Runowo
101.	10-28/94	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Runowo
102.	10-28/99	osada	kultura łużycka	Runowo
103.	10-28/101	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska	Runowo
104.	10-29/77	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska	Kobylnica
105.	10-29/80	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
106.	10-29/61	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kobylnica
107.	10-29/60	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
108.	10-29/31	osada	wczesne średniowiecze IX-X i średniowiecze XII-XIII	Łosino
109.	10-29/32	osada	kultura wielbarska, średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
110.	10-29/36	osada	wczesne średniowiecze	Łosino
111.	10-29/37	obozowisko	schyłkowy neolit, wczesny brąz	Łosino
112.	10-29/33	osada	kultura łużycko-pomorska	Łosino
113.	10-29/34	osada	kultura łużycko-pomorska	Kobylnica
114.	10-29/45	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
115.	10-29/44	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
116.	10-29/40	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

117.	10-29/38	osada	kultura łużycko-pomorska wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
118.	10-29/39	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
119.	10-29/48	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
120.	10-29/46	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
121.	10-29/47	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
122.	10-29/50	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
123.	10-29/54	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Łosino
124.	10-29/51	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz	Łosino
125.	10-29/52	osada	kultura łużycko-pomorska	Łosino
126.	10-29/53	osada	kultura łużycko-pomorska	Łosino
127.	10-29/143	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
128.	10-29/55	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
129.	10-29/56b	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
130.	10-29/56	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
131.	10-29/56a	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
132.	10-29/57	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Zajączkowo
133.	10-28/138	osada	wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Sierakowo
134.	11-28/45	obozowisko	neolit	Kończewo
136.	11-28/44	obozowisko	kultura ceramiki sznurowej	Kończewo
137.	11-28/61	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
138.	11-28/47	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
139.	11-28/50	osada	kultura wielbarska	Kończewo
140.	11-28/52	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
141.	11-28/49	osada	kultura łużycko-pomorska , oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kończewo
142.	11-28/51	osada	kultura łużycko-pomorska , późne średniowiecze	Kończewo
143.	11-28/43	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Kuleszewo
144.	11-28/40	osada	wczesne średniowiecze IX-XI w.	Kuleszewo
145.	11-28/38	osada	kultura łużycko-pomorska	Kuleszewo
146.	11-28/65	osada	kultura łużycko-pomorska	Luleminko-Maszkowo
147.	11-28/5	osada	wczesne średniowiecze	Słonowice
148.	11-28/4	osada	kultura ceramiki sznurowej, pomorska, wczesne średniowiecze	Słonowice
149.	11-28/12	osada	wczesne średniowiecze	Słonowiczki
150.	11-28/10	osada	wczesne średniowiecze	Słonowiczki
151.	11-28/20	osada	kultura łużycko-pomorska	Słonowiczki
152.	11-27/118	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kczewo
153.	11-27/117	obozowisko	neolit	Kczewo
154.	11-27/116	obozowisko?	mezolit?	Kczewo
155.	11-27/103	osada	wczesne średniowiecze	Kczewo
156.	11-27/104	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Kczewo
157.	11-27/105	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Kczewo
158.	11-27/114	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Kczewo
159.	11-27/106	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kczewo
160.	11-27/108	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kczewo
161.	11-27/107	osada	wczesne średniowiecze	Kczewo
162.	11-27/102	osada	neolit, wczesne średniowiecze	Kczewo
163.	11-27/100	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Słonowiczki
164.	11-27/101	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Słonowiczki
165.	11-27/99	osada	kultura łużycko-pomorska	Słonowiczki
166.	11-27/120	osada	kultura łużycko-pomorska	Bzowo
167.	11-27/82	osada	kultura łużycko-pomorska	Bzowo
168.	11-27/58	osada	kultura łużycko-pomorska	Bzowo
169.	11-27/51	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Bzowo
170.	11-27/53	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Bzowo

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

171.	11-27/78	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Bzowo
172.	11-27/75	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, wczesne średniowiecze	Bzowo
173.	11-27/74	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Bzowo
174.	11-27/73	osada	kultura oksywska, wczesne średniowiecze	na granicy obr. Bzowo-Ściegnica
175.	11-27/71	osada	kultura oksywska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
176.	11-27/70	osada	kultura oksywska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
177.	11-27/11	osada	wczesne średniowiecze	Ściegnica
178.	11-27/89	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
179.	11-27/90	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
180.	11-27/92	osada	neolit, wczesne średniowiecze	Ściegnica
181.	11-27/4	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Ściegnica
182.	11-27/86	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze	Wrząca
183.	12-27/5	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze VII-VIII w.	Ściegnica
184.	12-28/9	osada	neolit	Zbyszewo
185.	12-28/1	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Zbyszewo
186.	12-28/6	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Zbyszewo
187.	12-28/4	osada?	pradzieje	Zbyszewo
188.	12-28/10	obozowisko	neolit	Zbyszewo
189.	12-28/11	obozowisko	neolit	Zagórki
190.	12-28/20	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Lulemino
191.	12-28/24	osada	kultura łużycko-pomorska	Płaszewo
192.	12-29/54	osada	wczesne średniowiecze	Płaszewo
193.	12-29/57	osada	wczesne średniowiecze	Płaszewo
194.	12-29/59	osada	wczesne średniowiecze, późne średniowiecze	Płaszewo
195.	12-29/60	osada	wczesne średniowiecze, późne średniowiecze	Płaszewo
196.	12-29/67	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Płaszewo
197.	12-29/68	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Płaszewo
198.	12-29/70	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Płaszewo
199.	12-29/72	osada	kultura amfor kulistych	Płaszewo
200.	12-29/9	osada	neolit, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
201.	12-29/8	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Kruszyna
201a.	12-29/4	obozowisko	neolit	Kruszyna
202.	12-29/35	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Żelkówko
203.	12-29/38	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska	Żelkówko
204.	12-29/32	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
205.	12-29/15	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
206.	12-29/17	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
207.	12-29/37	osada	kultura wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
208.	12-29/43	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
209.	12-29/49	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
210.	12-29/19	osada	kultura wielbarska, średniowiecze	Żelkówko
211.	12-29/40	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
212.	12-29/21	osada	neolit, kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
213.	12-29/22	osada	neolit, kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
214.	12-29/30	osada	kultura wielbarska	Żelkówko
215.	12-29/31	osada	kultura wielbarska	Żelkówko
216.	12-29/45	osada	kultura wielbarska	Żelkówko
217.	12-29/39	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
218.	12-29/25	osada	kultura łużycko-pomorska, wielbarska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
219.	12-29/26	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
220.	11-29/44	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
221.	11-29/45	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Żelkówko
222.	11-29/42	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Żelkówko
223.	11-28/39	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

224.	11-29/46	osada	kultura łużycko-pomorska	Żelkówko
225.	11-29/29	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
226.	11-29/30	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Kruszyna
227.	11-29/43	osada	kultura łużycko-pomorska, oksywsko-wielbarska	Żelkówko
228.	11-29/12	osada	schyłkowy neolit, pradzieje	Kwakowo
229.	11-29/28	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
230.	11-29/27	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
231.	11-29/26	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Kruszyna
233.	11-29/35	osada	średniowiecze XII-XIV w.	Lulemino
234.	11-29/34	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XI-XIV w.	Lulemino
235.	11-29/36	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lulemino
236.	11-29/37	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lulemino
237.	11-29/33	osada	wczesne średniowiecze i średniowiecze XI-XIV w.	Kwakowo
238.	11-29/10	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
239.	11-29/8	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
240.	11-29/21	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
241.	11-29/5	osada	kultura łużycko-pomorska	Kwakowo
242.	11-29/6	osada	średniowiecze XII-XIV w.	Kwakowo
243.	11-29/17	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
244.	11-29/16	osada	kultura oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze XI-XII w.	Kwakowo
245.	11-29/15	osada	kultura oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze XI-XII w.	na granicy obr. Kwakowo – Luleminko – Maszkowo
246.	11-29/14	osada	kultura wielbarska	Kwakowo
247.	11-29/20	osada	kultura oksywsko-wielbarska wczesne średniowiecze i średniowiecze IX-XI w.	Kwakowo
248.	11-29/49	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze i średniowiecze XII-XIII w.	Lubuń
249.	11-29/50	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska	Lubuń
250.	11-29/54	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
251.	11-29/52	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
252.	11-29/53	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
253.	11-29/56	osada	wczesne średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
254.	11-29/58	osada	kultura oksywsko-wielbarska	Lubuń
255.	11-29/59	osada	kultura oksywsko-wielbarska, wczesne średniowiecze VIII-IX w. i średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
256.	11-29/60	osada	schyłkowy neolit, wczesny brąz, kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze	Lubuń
257.	11-29/61	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
258.	11-29/62	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
259.	11-29/63	osada	kultura oksywsko-wielbarska, średniowiecze XII-XIV w.	Lubuń
260.	11-29/65	osada	wczesne średniowiecze XI-XII w.	Lubuń
261.	11-29/74	osada	kultura łużycko-pomorska, wczesne średniowiecze XII-XIII w.	Lubuń
262.	11-29/22	osada	schyłkowy neolit	Kwakowo

2. Ochrona dziedzictwa kulturowego (poza archeologią)

2.1. Kierunki ochrony walorów i elementów środowiska kulturowego

Na obszarze gminy ochrona walorów i elementów środowiska kulturowego powinna następować poprzez:

- 1) utrzymanie harmonii przestrzennej wsi, zwłaszcza o szczególnych walorach krajobrazu kulturowego;
- 2) nawiązanie istniejących regionalnych i miejscowych wzorów stylistycznych w nowoprojektowanych obiektach (w szczególności w zakresie detalu architektonicznego);
- 3) utrzymanie tradycyjnych proporcji i gabarytów zabudowy;
- 4) stosowanie tradycyjnych miejscowych materiałów budowlanych i wykończeniowych;
- 5) ochrona cennych układów urbanistycznych wsi: Lubuń, Wrząca, poprzez odpowiednie ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego;
- 6) obejmowanie rejestrem, ewidencją, cennych pod względem kulturowym układów urbanistycznych,

zespołów budowlanych oraz dzieł architektury i budownictwa, założeń parkowych i cmentarzy;
7) racjonalne wykorzystanie turystyczne, edukacyjne obiektów o walorach historycznych.

Dla ochrony obiektów zabytkowych należy tak uszczegółwić przepisy gminne, aby zapanować nad szerzącym się chaosem architektonicznym, niszczącym zachowane w dużym stopniu historyczne budownictwo. Jest ono wartym zachowania świadectwem różnych tendencji architektonicznych, świadczącym o tradycjach budowlanych tego regionu. Uzupełniając tę zabudowę należy zwrócić uwagę na proporcje i formę nowych obiektów, dopasowaną do już istniejącej. Nie musi to być naśladownictwo konstrukcji budowlanej, czy powtarzanie detalu architektonicznego, ale przede wszystkim stosując nowe materiały i technologie należy charakterem tj. wielkością, prostym kształtowaniem bryły dopasować współczesne budownictwo do zabudowy historycznej.

2.2. Obiekty w rejestrze zabytków

Obiekty wpisane do rejestru zabytków – zakres prac remontowych, porządkowych, wycinka drzew i krzewów, nasadzenia roślinne, zagospodarowanie przestrzenno-funkcjonalne parków, czyli szeroko rozumiana rewaloryzacja założeń parkowych i terenów przykościelnych, w obrębie granic wpisu do rejestru zabytków powinny być bezwzględnie uzgadniane z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegatura w Słupsku i wykonywane zgodnie z uzyskanym zezwoleniem.

Tabela 5

Wykaz obiektów w rejestrze zabytków nieruchomości

L.p.	Miejscowość	Charakterystyka	Pozycja rejestrowa	Uwagi
Zespoły pałacowo-parkowe				
1.	Kończewo	Zespół pałacowo-parkowy XIX/XX w.	A-1173	poprzednio poz. rej. A-250
2.	Ściężnica	Zespół pałacowo-parkowy (park, pałac), murowany, 1880-90 r.	A-1147	poprzednio poz. rej. A-239
3.	Zajączkowo	Zespół pałacowo-parkowy, 1835 r., 1 ćwierćwiecze XX w.	A-1566	poprzednio poz. rej. A-336
Parki				
1.	Łosino	Park w stylu krajobrazowym z początku XIX w.	A-1596	poprzednio poz. rej. A-345
2.	Sycewice	Park w stylu krajobrazowym z początku XIX w.	A-1170	poprzednio poz. rej. A-259
3.	Bzowo	Park w stylu krajobrazowym z połowy XIX w.	A-1684	poprzednio poz. rej. A-371
Dwory				
1.	Sierakowo	Dwór nr 23 z dwiema oficynami nr 24, murowany, początek XIX w.	A-205	poprzednio poz. rej. A-121
Kościóły				
1.	Kobylnica	Kościół parafialny pod wezwaniem Najświętszego Serca Jezusa, murowany, XIV w., 1931 r.	A-392	poprzednio poz. rej. A-63
2.	Kuleszewo	Kościół filialny pod wezwaniem św. Józefa wraz z otoczeniem, szachulcowy, połowa XVIII w.	A-200	poprzednio poz. rej. A-69
3.	Kwakowo	Kościół parafialny pod wezwaniem Niepokalanego Poczęcia NMP wraz z otoczeniem, murowany, XV, XIX w.	A-393	poprzednio poz. rej. A-70
4.	Sierakowo	Kościół filialny pod wezwaniem Wniebowzięcia NMP wraz z otoczeniem, XV w., 1736 r.	A-204	poprzednio poz. rej. A-120
5.	Słonowice	Kościół parafialny pod wezwaniem św. Stanisława Kostki, XIV w., XIX w.	A-403	poprzednio poz. rej. A-130 - wieża, A-403 - korpus kościoła
6.	Zębowo	Kościół filialny pod wezwaniem Matki Boskiej Wspomożenia Wiernych wraz z otoczeniem, murowany, XV w., 1777 r., XIX w.	A-225	poprzednio poz. rej. A-196

2.3. Obiekty w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

1) Budowle i budynki w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

- a) budowle i budynki znajdujące się w ewidencji, w tym w ramach zespołów folwarcznych, założeń dworsko-parkowych, zagród, należy uwzględniać i weryfikować w miejscowych planach

- zagospodarowania przestrzennego, ustalając właściwe dla nich zasady ochrony,
- b) pożądana jest współpraca służb gminnych przy uzgadnianiu zakresu remontów i modernizacji zaewidencjonowanych obiektów ze służbami konserwatorskimi, a także przy lokalizacji nowych inwestycji w ich najbliższym otoczeniu,
- c) należy rozważyć zmianę funkcji terenów z pofolwarczną zabudową gospodarczą w celu innego wykorzystania tych obiektów, np. na działalność usługową, turystyczną czy mieszkalną,
- d) w budynkach w ewidencji zabytków należy:
- w budynkach o konstrukcji szachulcowej nie stosować tynkowania elewacji,
 - podczas remontów elewacji budynków murowanych zachować detal architektoniczny: gzymsy, opaski okienne i drzwiowe, podokienniki,
 - zachować wielkość otworów okiennych,
 - podczas wymiany stolarki okiennej zachować pierwotne podziały w nowej stolarce, tj. krzyże okienne, szprosy,
 - rozbudowy tych budynków zaopiniować z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku, Delegatura w Słupsku.

Tabela nr 6

Zespoły folwarczne w ewidencji zabytków

L.p.	Adres	Obiekt	Uwagi
1.	Bzowo	Zespół folwarczny, murowany, koniec XIX w.: a) rządówka - obecnie budynek mieszkalny nr 23, b) spichlerz z bramą przejazdową oraz obora, c) obora, d) stajnia z budynkiem mieszkalnym - obecnie budynek mieszkalny nr 22, e) budynek mieszkalny z częścią gospodarczą nr 19, f) domy robotników folwarcznych nr 8 i 18 z budynkami gospodarczymi.	
2.	Dobrzęcino	Zespół folwarczny, 1 ćwierćwiecze XX w.: a) stajnia ob. magazyn, murowany, 1918 r., b) stodoła, murowana, drewniana, c) stodoła, murowana, d) domy robotników folwarcznych nr 4, 6, 7, bez numeru, murowane.	
3.	Kczewo	Zespół folwarczny, murowany: a) domy robotników folwarcznych nr 1, 4, 5, 10 z chlewikami, początek XX w., b) dom ogrodnika nr 12, początek XX w., c) transformator, 1 ćwierćwiecze XX w.	
4.	Kończewo	Zespół folwarczny murowany, 2 połowa XIX w.: a) kuźnia, b) stajnia - obecnie obora, płatkarnia - obecnie magazyn, c) chlewnia, d) spichlerz i suszarnia, e) domy pracowników folwarcznych z budynkami gospodarczymi: ul. Kolejowa 6, 17, 19, 21; Główna 15, 17; Parkowa 3.	
5.	Kuleszewo	Zespół folwarczny, murowany, 2 połowa XIX w., 1 ćwierćwiecze XX w.: a) oficyna, b) obora - 1927 r., spichlerz, stajnia - 1889 r., c) piekarnia, 1884 r., budynek gospodarczy, 1923 r., d) budynek mieszkalny pracowników folwarcznych nr 4, 9 - 1909 r., 30 - 1896 r., 32-34, 36.	
6.	Kwakowo	Pozostałości zespołu folwarcznego, murowany: a) obora, 1929 r., b) żrebięciarnia - obecnie magazyn, 1936 r., c) kuźnia, 1930 r.	
7.	Lubuń	Zespół folwarczny, murowany: a) dawna rządówka nr 12, 1 ćwierćwiecze XX w., b) pozostałość 2 budynków gospodarczych z 2 poł. XIX w., c) budynki mieszkalne pracowników folwarcznych nr 13-15, 2 połowa XIX w., d) dom kowala z kuźnią nr 18, 1 ćwierćwiecze XX w.	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp
8.	Łosino	Zespół folwarczny, murowany: a) rządówka, 1856 r., b) kuźnia, obecnie budynek mieszkalny, c) obora ze stajnią i spichlerzem, obecnie budynek mieszkalno-inwentarski, 2 połowa XIX wieku, d) obora ob. budynek mieszkalno-gospodarczy, 2 połowa XIX w., e) stodoła z budynkiem inwentarskim, 2 połowa XIX w., f) budynek inwentarski ze stodołą obecnie mieszkalny, 1 ćwierćwiecze XX w., g) budynek mieszkalny nr 22.	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

9.	Płaszewo	Zespół folwarczny, murowany, koniec XIX w.: a) stodoła, początek XX w., b) stajnia - obecnie magazyn.	
10.	Reblino	Zespół folwarczny, murowany: a) rządówka - obecnie budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 4, murowany, 2 połowa XIX w. b) stajnia, murowana, 2 połowa XIX w., c) chlewnia, d) stodoła, drewniana, 1 ćwierćwiecze XX w., e) spichlerz, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., f) budynki mieszkalne robotników folwarcznych, ul. Kolejowa nr 5, ul. Kręta nr 4, 6, 8, ul. Dębowa nr 5 - murowany; 1 ćwierćwiecze XX w.	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp
11.	Runowo	Pozostałości zespołu folwarcznego, murowane, początek XX w.: a) stajnia i spichlerz - szachulcowy, 1904 r., cieleśnik, obora, b) budynki mieszkalne robotników folwarcznych nr 6, 11, 15-17, c) dom mieszkalny i sklep z chlewikami.	
12.	Sycewice	Zespół folwarczny, murowany: a) rządówka, ul. Poczтовая nr 4, koniec XIX w., b) gorzelnia, c) budynek gospodarczy, wielofunkcyjny, d) budynek mieszkalny, ul. Poczтовая nr 7, murowany, 1899 r.	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp
13.	Ściążnica	Zespół folwarczny, murowany, 2 połowa XIX w.: a) rządówka, b) obora, c) stodoła, 1908 r., d) garaż, e) transformator, f) remiza, g) budynki mieszkalne robotników folwarcznych nr 5-9, 13 z chlewikami, początek XX w.	
14.	Zajączkowo	Zespół folwarczny, murowany, po 1920 r.	
15.	Zbyszewo	Zespół folwarczny, murowany, 2 połowa XIX w.: a) stodoła, b) obora, stajnia, c) budynki mieszkalne robotników folwarcznych nr 1, 3, 5, 6.	

Tabela nr 7

Zespoły dworsko-parkowe w ewidencji zabytków

L.p.	Adres	Obiekt	Uwagi
1.	Żelki	Zespół dworsko-parkowy, murowany, 2 połowa XIX wieku.	

Tabela nr 8

Pozostałe budynki i zespoły zabudowy w Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków

L.p.	Adres	Obiekt	Uwagi
1.	Bolesławice	1) Budynek gospodarczy, nr posesji 16 (dz. nr 21/10), szachulcowy/murowany, koniec XIX w., 2) Zagroda nr 28 (dz. nr 15): a) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w. (bardzo zniszczona), b) budynek inwentarski, murowany/szachulcowy, koniec XIX w., 3) Stodoła szachulcowa (dz. nr 54), koniec XIX w. 4) Budynek mieszkalny nr 32 (dz. nr 56/2), szachulcowy, 1 połowa XIX w., 5) Budynek bramny nr 34 (dz. nr 58/4), 1 połowa XIX w.	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp
2.	Bzowo	1) Stodoła nr 3, szachulcowa, 2 połowa XIX w., 2) Leśniczówka nr 36.	
3.	Dobrzęcino	Dwór, murowany, początek XX w.	
4.	Kobylnica	1) Kostnica, murowana, początek XX w., 2) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 3, murowany, lata 30-te XX w., 3) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 4, murowany, początek XX w., 4) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 5, murowany, lata 30-te XX w., 5) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 6, murowany, początek XX w., 6) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 7, murowany, lata 30-te XX w., 7) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 8, murowany, początek XX w., 8) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 10, murowany, początek XX w., 9) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 11, murowany, początek XX w., 10) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 12, murowany, lata 30-te XX w., 11) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 14, murowany, początek XX w., 12) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 15, murowany, XIX/XX w., 13) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 16, murowany, lata 30-te XX w., 14) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 18, murowany, początek XX w., 15) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 20, ob. Urząd Gminy, początek XX w., 16) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 22, murowany, początek XX w.,	Obiekty uwzględnione w mpzp

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>17) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 23, murowany, początek XX w., 18) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 27, murowany, początek XX w., 19) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 28, murowany, początek XX w., 20) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 38, szachulcowa, koniec XIX w., 21) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 40, szachulcowa, połowa XIX w., 22) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 42, murowany, XIX/XX w., 23) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 49, murowany, XIX/XX w., 24) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 51, murowany, około 1925 r., 25) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 11, 13, 15, murowane, lata 30-te XX w., 26) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 16, murowany, 1898 r., 27) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 18, murowany, koniec XIX w., 28) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 20, murowany, koniec XIX w., 29) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 21, murowany, koniec XIX w., 30) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 23, murowany, koniec XIX w., 31) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 27, murowany, koniec XIX w., 32) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 28, murowany, 1885 r., 33) Budynek mieszkalny, ul. Widzińska nr 34, murowany, lata 20-te XX w., 34) Zagroda, ul. Witosa nr 2: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w., b) stodoła z budynek inwentarski, szachulcowy, murowany, połowa XIX w., początek XX w., 35) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 4, murowany, 1911 r., 36) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 8, murowany, lata 20-te XX w., 37) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 10, szachulcowa, 1 połowa XIX w., 38) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 11, murowany, początek XX w., 39) Budynek mieszkalny z budynkiem gospodarczym, ul. Witosa nr 13, murowany, początek XX w., 40) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 18, murowany, lata 20-te XX w., 41) Zagroda, ul. Witosa nr 20: a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w., 42) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 24, szachulcowa, 1873 r., 43) Budynek mieszkalny, ul. Witosa nr 26, murowany, lata 20-te XX w., 44) Zagroda, ul. Witosa nr 28: a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w., b) budynek gosp., murowany, 2 połowa XIX w., 45) Budynek mieszkalny, ul. Wodna nr 1, 3, murowany, początek XX w., 46) Zagroda, ul. Wodna nr 9: a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w., 47) Stodoła, ul. Wodna nr 10, szachulcowa, koniec XIX w., 48) Budynek mieszkalny, ul. Wodna nr 13, murowany, koniec XIX w.</p>	
5.	Komorczyn	<p>1) Zagroda nr 1: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1 połowa XIX w., b) budynek bramny, murowany, koniec XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 2) Zagroda nr 2, murowany, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek inwentarski, 3) Budynek mieszkalny nr 4, murowany, początek XX w., 4) Budynek mieszkalny nr 7, szachulcowy, 1 połowa XIX w., 5) Zagroda nr 10, murowana, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek bramny, c) budynek inwentarski, 6) Zagroda nr 11, murowana, 2 połowa XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, 7) Zagroda nr 13: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1 połowa XIX w., b) stodoła szachulcowa, 1 połowa XIX w., 8) Zagroda nr 14: a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) budynek bramny szachulcowy, 2 połowa XIX w., c) budynek inwentarski, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 9) Zagroda nr 18, murowana, koniec XIX w., a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, 10) Zagroda nr 19, murowana, budynek mieszkalny, koniec XIX w., 11) Budynek mieszkalny nr 21, murowany, 2 połowa XIX w., 12) Budynek mieszkalny nr 22, szachulcowy, połowa XIX w., 13) Zagroda nr 23: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1 połowa XIX w., b) budynek gospodarczy, murowany, koniec XIX w.</p>	
6.	Kończewo	<p>1) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 4, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 2) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 7, murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynek mieszkalny z 2 budynkami gospodarczymi, ul. Główna nr 9, murowane,</p>	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>koniec XIX w.,</p> <p>4) Budynek mieszkalny, ul. Główna nr 10, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>5) Budynek mieszkalny z budynkiem gospodarczym, ul. Główna nr 33, murowany, początek XX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny z budynkiem gospodarczym, ul. Kolejowa nr 1, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w.,</p> <p>7) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 5, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>8) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 9, murowany, 1935 r.,</p> <p>9) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 15, szachulcowy, 2 połowa XIX w.,</p> <p>10) Budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Polna nr 2, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w.,</p> <p>11) Zagroda, ul. Parkowa nr 1, murowana, 1 ćwierćwiecze XX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) 2 budynki inwentarskie,</p> <p>c) budynek bramny, drewniany,</p> <p>12) Zagroda, ul. Szkolna nr 2, murowana, 2 połowa XIX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) budynek inwentarski,</p> <p>c) stodoła, murowano-drewniana,</p> <p>d) stodoła, drewniana,</p> <p>13) Zagroda, ul. Szkolna nr 6, murowana, koniec XIX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) budynek gospodarczy,</p> <p>14) Budynek mieszkalny, ul. Szkolna nr 10, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>15) Zagroda, ul. Szkolna nr 18, murowana, koniec XIX w., początek XX w., budynek gospodarczy.</p>	
7.	Kruszyna	<p>1) Zagroda nr 4:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>2) Budynek mieszkalny nr 5, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>3) Budynek inwentarski nr 7, murowany, szachulcowy, 2 połowa XIX w.,</p> <p>4) Budynek mieszkalny nr 10, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>5) Budynek mieszkalny nr 13, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny nr 16, murowany, pocz. XIX w.,</p> <p>7) Leśniczówka – obecnie budynek mieszkalny nr 20, murowana, połowa XIX w.</p>	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp
8.	Kuleszewo	<p>1) Budynek mieszkalny nr 15, murowany, 1892 r.,</p> <p>2) Budynek mieszkalny nr 27, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>3) Budynek mieszkalny nr 36, szachulcowy/murowany, koniec XIX w.</p>	
9.	Kwakowo	Budynek mieszkalny nr 7b, szachulcowy, XIX/XX w.	
10.	Lubuń	<p>1) Szkoła – obecnie budynek mieszkalny nr 9, lata 20-te XX w.,</p> <p>2) Budynek mieszkalny nr 4, murowany, 1926 r.,</p> <p>3) Budynek mieszkalny nr 10 – obecnie świetlica, murowany, połowa XIX w.,</p> <p>4) Budynek mieszkalny nr 11 z dwoma budynkami gospodarczymi, murowany, początek XX w.,</p> <p>5) Budynek mieszkalny nr 17 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny nr 19 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>7) Budynek mieszkalny nr 21, murowany, 1922 r.,</p> <p>8) Budynek mieszkalny nr 22, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>9) Budynek mieszkalny nr 23, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>10) Budynek mieszkalny nr 24, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>11) Budynek mieszkalny nr 25, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>12) Budynek mieszkalny nr 26, murowany, 1925 r.,</p> <p>13) Budynek mieszkalny nr 27 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>14) Budynek mieszkalny nr 28, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>15) Budynek mieszkalny nr 30 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>16) Budynek mieszkalny nr 32, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>17) Budynek mieszkalny nr 33 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>18) Budynek mieszkalny nr 34, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>19) Budynek mieszkalny nr 35 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, 1928 r.,</p> <p>20) Budynek mieszkalny nr 36 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>21) Budynek mieszkalny nr 37 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>22) Budynek mieszkalny nr 39 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>23) Budynek mieszkalny nr 40, murowany, początek XX w.,</p> <p>24) Budynek mieszkalny nr 42 z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>25) Budynek mieszkalny nr 43, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>26) Budynek mieszkalny nr 45 z 2 budynkami gospodarczymi, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>27) Budynek mieszkalno-gospodarczy, nr 46, murowany, lata 20-te XX w.</p>	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

11.	Lulemino	<ol style="list-style-type: none"> 1) Młyn nr 28, murowany, koniec XIX w., 2) Szkoła - obecnie budynek mieszkalny nr 26, murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynek mieszkalno-usługowy nr 1, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w., 4) Budynek mieszkalny nr 2, murowany, początek XX w., 5) Zagroda nr 3, 1 ćwierćwiecze XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, b) budynek gospodarczy, murowany, drewniany, c) stodoła, drewniana, 6) Zagroda nr 4, murowana, początek XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek bramny, c) budynek inwentarski – stodoła, d) budynek inwentarski, 7) Zagroda nr 14, murowana, lata 20-te XX w., <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, murowany, drewniany, 8) Zagroda nr 15, murowana, początek XX w.: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, b) budynek gospodarczy, c) budynek gospodarczy, 9) Budynek mieszkalny nr 17, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 10) Budynek mieszkalny nr 24, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 11) Zagroda nr 25: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, 1922 r., b) budynek inwentarski – stodoła, murowany, drewniany, lata 20-te XX w., c) stodoła (drewniana) murowana, lata 20-te XX w. 	
12.	Łosino	Budynek mieszkalny nr 32, 33 ul. Staromiejska.	
13.	Piaszewo	<ol style="list-style-type: none"> 1) Szkoła – obecnie budynek mieszkalny nr 18a, b, murowany, lata 30-te XX w., 2) Budynek mieszkalny – obecnie sklep, nr 9a, z salą – obecnie budynek mieszkalny nr 9b, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w. 	
14.	Reblino	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zespół budynków stacyjnych, murowane, 1906 r., <ol style="list-style-type: none"> a) budynek dworcowy, b) budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 8, c) budynek mieszkalny z bud. gospodarczym, ul. Kolejowa nr 9, 2) Budynek mieszkalny 2-rodzinny, ul. Dębowa nr 1, 3, murowany, lata 20-te XX w., 3) Budynki mieszkalne, ul. Długa nr 18-22, murowane, lata 20-te XX w., 4) Budynek mieszkalny, ul. Kolejowa nr 7, murowany, początek XX w., 5) Budynek mieszkalny, ul. Kręta nr 12a/12b, murowany, początek XX w., 6) Budynek mieszkalny ul. Kręta nr 15, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 7) Zagroda, ul. Kręta nr 17: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w., b) budynek inwentarsko-stodolny, koniec XIX w., 8) Budynek mieszkalny, ulica Kręta nr 21, murowany, początek XX w. 	Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp
15.	Runowo	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zagroda nr 7, budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 2) Zagroda nr 8: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek stodoła - inwentarski, szachulcowy/murowany, początek XX w., b) budynek inwentarski, murowany/drewniany, początek XX w., 3) Budynek mieszkalny nr 19, murowany, początek XX w., 4) Zagroda nr 20: <ol style="list-style-type: none"> a) stodoła, szachulcowa, 1921 r., b) 2 budynki inwentarskie, murowane, koniec XIX w., 5) Zagroda nr 21: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 2 połowa XIX w., b) budynek bramny, murowany/drewniany, początek XX w., c) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 6) Zagroda nr 22: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek inwentarsko-stodolny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, murowana, 2 połowa XIX w., 7) Budynek mieszkalny nr 23, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., 8) Zagroda nr 24: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła z budynkiem inwentarskim, drewniana/murowana, początek XX w., c) budynek gospodarczy, murowany, koniec XIX w. 	
16.	Sierakowo	<ol style="list-style-type: none"> 1) Kolonia budynków mieszkalno-gospodarczych nr 1-8, 32-38, murowane, około 1925 r., 2) Zespół budynków mieszkalnych z gospodarczymi, dawnych pracowników folwarcznych nr 19, 27, 28, 30, 31, murowane 1 ćwierćwiecze XX w., 3) Budynek mieszkalny nr 16, szachulcowy, 1872 r., 4) Zagroda nr 18: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w., b) budynek inwentarski, murowany/szachulcowy, 2 połowa XIX wieku. 	
17.	Słonowice	<ol style="list-style-type: none"> 1) Budynek stacyjny, murowany, 1910 r., 2) Budynek mieszkalny nr 14, 1910 r., 3) Budynek mieszkalny nr 11, szachulcowy/murowany, początek XX w., 4) Budynek mieszkalny nr 17. 	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

18.	Słonowiczki	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zagroda nr 5: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek inwentarski, murowany, początek XX w., b) stodoła, murowana, początek XX w., c) budynek gospodarczy, szachulcowy, koniec XIX w., 2) Budynek inwentarski nr 6, szachulcowy, koniec XIX w. 	
19.	Sycewice	<ol style="list-style-type: none"> 1) Zespół budynków kolejowych: <ol style="list-style-type: none"> d) budynek stacyjny, murowany, 1860 r., e) nastawnia wykonawcza, murowany, 1913 r., f) budynek mieszkalny, 2) Szkoła (ob. budynek mieszkalny), ul. Polna nr 1, murowany, 1912 r., 3) Budynek mieszkalny, ul. Polna nr 3, murowany, lata 20-te XX w., 4) Zagroda, ul. Polna nr 10: <ol style="list-style-type: none"> d) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., e) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w., f) stodoła, murowana, początek XX w., 5) Budynek inwentarski, ul. Polna nr 13, szachulcowy/murowany, koniec XIX w., 6) Zagroda, ul. Polna nr 16, <ol style="list-style-type: none"> d) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., e) stodoła, szachulcowa, koniec XIX w., f) budynek inwentarski, początek XX w., 7) Zagroda ulica Polna nr 17, murowana, początek XX w., <ol style="list-style-type: none"> d) budynek mieszkalny, e) budynek gospodarczy, 8) Budynek mieszkalny, ul. Polna nr 18, murowany, koniec XIX w., 9) Budynek mieszkalny i sklep z antykami, ul. Słupska nr 8, murowany, II połowa XIX w., 10) Budynek mieszkalny ul. Sportowa nr 2, murowany, 1913 r. 	
20.	Ściegnica	<ol style="list-style-type: none"> 1) Leśniczówka, murowana, 1 ćwierćwiecze XX w., 2) Budynek mieszkalny nr 20, murowany, 2 połowa XIX w., 3) Stodoła nr 23, szachulcowa) murowana, 2 XIX w., 4) Zagroda nr 25: <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany/szachulcowy, XIX/XX w., b) stodoła, szachulcowa, XIX/XX w., 5) Budynek mieszkalny nr 26/27 szachulcowy, koniec XIX w., 6) Budynek mieszkalny nr 35, szachulcowy, połowa XIX w. 	
21.	Widzino	<ol style="list-style-type: none"> 1) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 5, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 225), 2) Budynek mieszkalno-gospodarczy ul. Główna nr 7, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 22), 3) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 9, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 223/1), 4) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 13, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 222/3), 5) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 17, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 220), 6) Budynek mieszkalno-gospodarczy ul. Główna nr 19, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 219), 7) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 20, murowany, koniec XIX w., (działka nr 163), 8) budynek mieszkalno-gospodarczy, ul. Główna nr 21, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 218), 9) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 23, murowany, lata 20-te XX w., (działka nr 217), 10) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 32, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w., (działka nr 107), 11) Zagroda ul. Główna nr 36, (działka nr 105): <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, początek XX w., 12) Zagroda ul. Główna nr 45 (dawniej nr 37), (działka nr 180), 2 połowa XIX w., <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, szachulcowy, b) stodoła, szachulcowa, przemurowana, 13) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 43, murowany, koniec XIX w. - 1888 r. (działki nr 181/2 i 182/2), 14) Zagroda ul. Główna nr 65, (działka nr 316/1): <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, początek XX w., 15) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 49, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., (działka nr 176), 16) Budynek mieszkalny ul. Główna nr 53, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w., (działka nr 172/2), 17) Zagroda ul. Kolejowa nr 3, (działka nr 89): <ol style="list-style-type: none"> a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) budynek gospodarczy, murowany, początek XX w., 	<p align="center">Obiekty zweryfikowane i uwzględnione w mpzp</p>

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		<p>18) Budynek mieszkalny ul. Krótka nr 6, murowany, koniec XIX w. (napis na budynku - 1925 r.), (działki nr 93 i 94),</p> <p>19) Budynek mieszkalny ul. Krzywa nr 1, szachulcowy (otynkowany), murowany, 2 połowa XIX w., (działka nr 166),</p> <p>20) Budynek mieszkalny ul. Krzywa nr 3, murowany, początek XX w., (działki nr 136 i 141),</p> <p>21) Budynek mieszkalny ul. Krzywa nr 6, murowany, lata 30-te XX w., (działka nr 195/14),</p> <p>22) Budynek mieszkalny ul. Polna nr 2, murowany, koniec XIX w., (działka nr 339/3),</p> <p>23) Budynek mieszkalny ul. Rzeczna nr 6, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., (działka nr 133),</p> <p>24) Budynek mieszkalny ul. Rzeczna nr 8, szachulcowy, 1884 r., (działka nr 132),</p> <p>25) Budynek mieszkalny ul. Rzeczna nr 9, szachulcowy (po remoncie, otynkowany), połowa XIX w., (działka nr 149),</p> <p>26) Budynek mieszkalny ul. Rzeczna nr 16, szachulcowy (otynkowany), murowany, 2 połowa XIX w., (działka nr 127),</p> <p>27) Budynek mieszkalny ul. Rzeczna nr 24, murowany, początek XX w., (działka nr 122).</p>	
22.	Wrząca	<p>1) Rządówka z dawnego zespołu folwarcznego (obecnie budynek mieszkalny nr 1), murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>2) Domy robotników folwarcznych (obecnie budynki mieszkalne nr 62, 63, 64), murowane, lata 20-te XX w., (nr 63 – 1927 r.),</p> <p>3) Szkoła (obecnie budynek mieszkalny nr 56), murowany, 1800 r.,</p> <p>4) Zagroda nr 7, murowana, początek XX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) budynek bramny,</p> <p>c) budynek inwentarski,</p> <p>5) Kolonia domków jedno- i dwurodzinnych nr 11, 12, 13/14, 15 z budynkami gospodarczymi, murowane, lata 20-te XX w.,</p> <p>6) Budynek mieszkalny nr 16, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>7) Zagroda nr 17:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy, połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>8) Zagroda nr 18:</p> <p>a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>b) 2 budynki gospodarcze, murowane, koniec XIX w.,</p> <p>9) Zagroda nr 20, murowana:</p> <p>a) budynek mieszkalny, lata 20-te XX w.,</p> <p>b) budynek gospodarczy, koniec XIX w.,</p> <p>10) Zagroda nr 22:</p> <p>a) stodoła, szachulcowa, połowa XIX w.,</p> <p>b) 2 budynki inwentarskie – stodoły, murowane, koniec XIX w.,</p> <p>11) Zagroda nr 24:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy, koniec XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski – stodoła, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>12) Stodoła nr 25, szachulcowa, połowa XIX w.,</p> <p>13) Zagroda nr 26, murowana, 2 połowa XIX w.:</p> <p>a) budynek mieszkalny,</p> <p>b) budynek inwentarski,</p> <p>14) Zagroda nr 27:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>15) Zagroda nr 28:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek bramny, szachulcowy, 2 połowa XIX w.,</p> <p>c) stodoła, murowana, początek XX w.,</p> <p>16) Zagroda nr 29:</p> <p>a) stodoła, szachulcowa, 2 połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, murowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>17) Budynek mieszkalny nr 30, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>18) Zagroda nr 31, murowana,</p> <p>a) budynek mieszkalny, początek XX w.,</p> <p>b) budynek gospodarczy, koniec XIX w.,</p> <p>19) Zagroda nr 35:</p> <p>a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>b) budynek bramny, drewniany z budynkiem inwentarskim, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>20) Zagroda nr 36:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy (otynkowany), 2 połowa XIX w.,</p> <p>b) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w.,</p> <p>21) Budynek mieszkalny nr 38, murowany, lata 20-te XX w.,</p> <p>22) Zagroda nr 39:</p> <p>a) budynek mieszkalny, szachulcowy?, otynkowany, 2 połowa XIX w.,</p> <p>b) stodoła, murowana, początek XX w.,</p> <p>23) Zagroda nr 41:</p> <p>a) budynek mieszkalny, murowany, lata 20-te XX w.,</p>	

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

		b) budynek gospodarczy, murowany, koniec XIX w., 24) Zagroda nr 44, szachulcowa, 2 połowa XIX w.: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, murowany (otynkowany), b) stodoła, 25) Zagroda nr 46, murowana, koniec XIX w.: a) budynek mieszkalny, b) budynek inwentarski, 26) Budynek mieszkalny nr 47, szachulcowy, połowa XIX w., 27) Budynek mieszkalny nr 48, murowany, początek XX w., 28) Budynek mieszkalny z budynkami gospodarczymi nr 50, murowany, początek XX w., 29) Budynek mieszkalny nr 51, murowany, koniec XIX w., 30) Budynek mieszkalny nr 52, murowany, początek XX w., 31) Budynek mieszkalny nr 55, murowany, koniec XIX w.	
23.	Zajączkowo	1) Budynek mieszkalny nr 7, szachulcowy, 2 połowa XIX w., 2) Budynek mieszkalny nr 10, szachulcowy, 2 połowa XIX w.	
24.	Zagórki	1) Dwór, murowany, połowa XIX w., 2) Zespół dworsko-folwarczny: a) Budynek mieszkalny nr 2, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., b) Budynek mieszkalny nr 4, szachulcowy, 2 połowa XIX w., c) Budynek mieszkalny nr 5, szachulcowy, 2 połowa XIX w., d) Budynek mieszkalny nr 19, szachulcowy, 2 połowa XIX w.	
25.	Zębowo	1) Plebania ob. budynek mieszkalny nr 16, murowany, 1934 r., 2) Zagroda nr 3: a) budynek mieszkalno-gospodarczy, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., początek XX w., b) budynek inwentarski – stodoła, szachulcowa, murowana, 2 połowa XIX w., początek XX w., 3) Budynek mieszkalny nr 5/6, murowany, 1923 r., 4) Zagroda nr 10: a) budynek mieszkalny, murowany, koniec XIX w., b) budynek bramny, murowany, początek XX w., c) stodoła, drewniana, początek XX w., 5) Zagroda nr 13: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 2 połowa XIX w., b) budynek inwentarski – stodoła, szachulcowy, 2 połowa XIX w., murowany, koniec XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, koniec XIX w., 6) Zagroda nr 14: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, 1822 r., b) stodoła, szachulcowa, połowa XIX w., c) budynek inwentarski, murowany, szachulcowy, 1869 r., 7) Zagroda nr 15: a) budynek mieszkalny, szachulcowy, murowany, 2 połowa XIX w., b) budynek gospodarczy, murowany, 1925 r., 8) Budynek mieszkalny nr 17, murowany, 1 ćwierćwiecze XX w., 9) Budynek gospodarczy nr 19, murowany, początek XX w., 10) Budynek mieszkalny nr 20, murowany, koniec XIX w.	
26.	Żelki	1) Szkoła, obecnie siedziba Koła Łowieckiego z budynkiem gospodarczym, murowany, lata 20-te XX w., 2) Kolonia domów pracowników folwarcznych, koniec XIX w. - 1 ćwierćwiecze XX w.: dwojaki nr 3-9, 11, 3) Budynek mieszkalny nr 15, murowany, początek XX w.	
27.	Żelkówko	1) Szkoła, obecnie budynek mieszkalny nr 18, murowany, lata 20-te XX w., 2) Budynek mieszkalny nr 3, szachulcowy (otynkowany), koniec XIX w.	

2) Parki w ewidencji zabytków

- a) chronić należy zachowany układ przestrzenny i cenny drzewostan,
- b) parki mogą być zagospodarowywane jako parki wiejskie, przeznaczone do użytku społecznego, w szczególności stanowić mogą atrakcyjne miejsce wypoczynku, a także atrakcję turystyczną, z możliwością realizacji obiektów użyteczności publicznej. Przy wskazanym przeznaczeniu i realizowanych funkcjach należy wziąć pod uwagę dawne, historyczne zagospodarowanie i w sposób racjonalny łączyć istniejący częściowo układ historyczny z bieżącymi potrzebami i funkcjami danego terenu zieleni parkowej.

Tabela nr 9

Parki podworskie w gminie Kobylnica

L.p.	Miejscowość	Opis	Uwagi
1.	Kuleszewo	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
2.	Reblino	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

3.	Wrząca	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
4.	Zagórki	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
5.	Zbyszewo	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
6.	Zębowo	Park przykościelny z XIX w.	
7.	Żelki	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
8.	Żelkówko	Park w stylu krajobrazowym z XIX w.	
9.	Kczewo	Park w stylu krajobrazowym z XIX w.	parki w ewidencji gminnej, proponowane do wpisu do ewidencji wojewódzkiej
10.	Kwakowo	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
11.	Lubuń	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
12.	Lulemino	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
13.	Runowo Sławieńskie	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
14.	Sierakowo Słupskie	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
15.	Widzino	Park w stylu krajobrazowym z drugiej połowy XIX w.	
16.	Dobrzęcino	Park w stylu krajobrazowym z XIX w.	

3) Cmentarze w ewidencji zabytków

Zaewidencjonowane cmentarze, jako miejsca szczególnego kultu powinny być uporządkowane i ucztylnione. Należy je zachować jako tereny zieleni bez możliwości inwestowania.

Tabela nr 10

Cmentarze w gminie Kobylnica

L.p.	Miejscowość	Opis	Uwagi
CMENTARZE			
w ramach zespołów parkowych i otoczenia kościołów w rejestrze zabytków			
1.	Bzowo	Cmentarz rodowy, z końca XIX w. Krypta zdewastowana, nagrobki zniszczone. Granicę założenia wyznaczają brzozy, szpaler żywotników. Wchodzi w skład parku wpisanego w rejestr zabytków.	w obrębie parku poz. rej. A-371
2.	Kuleszewo	Przykościelny, ewangelicki z końca XIX w. Stanowi granice wpisu do rejestru zabytków kościoła.	w otoczeniu kościoła poz. rej. A-69
3.	Łosino	Nieczynny, ewangelicki, rodowy z XIX w. (nagrobek właściciela Łosina w latach 1877-1905). W obrębie założenia dworsko-parkowego w rejestrze zabytków. Na terenie parku starodrzew częściowo wycięty, liczne samosiejki krzewów i drzew.	w obrębie zespołu pałacowo-parkowego poz. rej. A-345
4.	Sierakowo Słupskie	Przykościelny, ewangelicki z końca XIX w. Stanowi granice wpisu do rejestru zabytków kościoła.	w otoczeniu kościoła poz. rej. A-120
5.	Sycewice	Nieczynny, ewangelicki, rodowy z początku XX w., na terenie parku. Zdewastowany, nagrobki rozbite, drzewostan parkowy. W parku wpisanym do rejestru zabytków.	w obrębie parku poz. rej. A-259
6.	Zębowo	Przykościelny, ewangelicki. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Dobrze zachowany starodrzew (dęby, jesiony, lipy, klony, graby). Stanowi granice wpisu do rejestru zabytków kościoła.	w otoczeniu kościoła poz. rej. A-196
CMENTARZE POZOSTAŁE			
1.	Bolesławice	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, brak nagrobków, dobrze zachowany drzewostan.	
2.	Dobrzęcino	Cmentarz rodowy rodziny von Krockow, z pierwszej połowy XIX w. (1841). Zachowany starodrzew, zniszczone nagrobki i krypty.	
3.	Kczewo	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, starodrzew zachowany częściowo, aleja klonowa i dębowa prowadząca do cmentarza, zachowane fragmenty licznych nagrobków.	
4.	Kobylnica	Przykościelny, z XVII w., imponujący starodrzew wyznaczający granice założenia, brak nagrobków.	
5.	Kobylnica	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, cenny starodrzew (uszczupiony), brak nagrobków.	
6.	Kobylnica	Czynny parafialny, z początku XX w. Zachowane granice pierwotnego założenia, starodrzew zachowany w 80%, brak zabytkowych nagrobków.	
7.	Kończewo	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Czytelne granice założenia, starodrzew w części wycięty, teren porośnięty bluszczem, stan nagrobków zły.	
8.	Kończewo	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Układ nieczytelny, starodrzew wycięty, stan nagrobków zły (czytelność częściowa).	
9.	Kruszyna	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. (ok. 1889). Układ czytelny, drzewostan w części wycięty, teren w większości porośnięty bluszczem, stan nagrobków bardzo zły (czytelność nieznacząca).	

**STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KOBYLNICA
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

10.	Kuleszewo	Czynny parafialny, ewangelicki z końca XIX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1934 r.). Czytelne granice założenia, stan nagrobków zły (czytelność częściowa). Starodrzew w części wycięty.	
11.	Kwakowo	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1934 r.). Granice słabo czytelne, starodrzew graniczny w części wycięty. Całość układu czytelna, stan zachowania nagrobków dostateczny.	
12.	Lubuń	Ewangelicki z II połowy XIX w., obecnie czynny cmentarz katolicki (podzielony na nową i starą część). Teren zadbane, uporządkowany. Czytelne granice założenia, nagrobki w dobrym stanie (najstarszy zachowany nagrobek z 1876 r.), zachowany starodrzew.	
13.	Lulemino	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1917 r.), Układ czytelny, stan nagrobków bardzo zły. Starodrzew w części wycięty, liczne samosiejki i wywroty, teren pokryty mchem i bluszczem.	
14.	Łosino	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Układ czytelny, stan nagrobków zły. Starodrzew w części wycięty, nieliczne samosiejki drzew i krzewów, przeważa zieleń niska.	
15.	Łosino	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1935 r.). Układ czytelny, stan nagrobków zły. Starodrzew w części wycięty, nieliczne samosiejki drzew i krzewów, przeważa zieleń niska.	
16.	Płaszewo	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Czytelne granice założenia, nie zachowane nagrobki. Zachowany nieliczne starodrzew (świerki).	obręb Lulemino
17.	Reblinko	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. (najstarszy zachowany nagrobek z 1898 r.). Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Drzewostan przerzedzony (dęby, brzozy, sosny).	
18.	Reblino	Nieczynny, ewangelicki, rodowy z XIX w. Całość czytelna, brak nagrobków. Otoczony starodrzewiem dębowym.	
19.	Sierakowo Słupskie	Ewangelicki, obecnie czynny cmentarz katolicki. Zachowane nieliczne fragmenty nagrobków.	
20.	Sierakowo Słupskie	Nieczynny, ewangelicki.	
21.	Słonowice	Przykościelny, ewangelicki. Brak nagrobków. Starodrzew (lipy, kasztanowce, jesiony, klony, graby, świerk) zachowany w ok. 50%.	
22.	Słonowice	Ewangelicki, obecnie czynny cmentarz katolicki, komunalny. Brak przedwojennych nagrobków, brak starodrzewu.	obręb Runowo
23.	Słonowice	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, brak nagrobków. Drzewostan (kasztanowce, dęby), zachowany w ok. 70%.	
24.	Sycewice	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Drzewostan przerzedzony (lipy, dęby, brzozy).	
25.	Sycewice	Nieczynny, ewangelicki z początku XIX/XX w. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Drzewostan przerzedzony (jesion, dęby, świerki).	
26.	Ściegnica	Nieczynny, rodowy w lesie (kamień nagrobny Anny von Bonin z 1939 r.).	
27.	Ściegnica	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. (kamień nagrobny z herbem przeniesiony na teren przy zespole pałacowo-parkowym). Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Zachowany starodrzew (dęby, świerki).	
28.	Widzino	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, zachowane liczne fragmenty nagrobków. Starodrzew (dęby, jesiony, świerki, lipy, kasztanowiec) zachowany w 30%.	
29.	Wrząca	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Czytelne granice założenia, zachowane nieliczne fragmenty nagrobków. Dobrze zachowany starodrzew (dęby, świerki).	
30.	Zagórki	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Czytelny układ, szczątkowe nagrobki (grobowiec rodziny von Bonn – właścicieli folwarku od XVIII w. Starodrzew w części wycięty, liczne samosiejki drzew i krzewów.	
31.	Zagórki	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Granice nieczytelne (teren ogrodzony siatką, założona szkółka leśna). Najstarszy nagrobek z 1941 r.).	
32.	Zajączkowo	Nieczynny, ewangelicki z początku XX w. Granice czytelne przez zachowany starodrzew od strony lasu. Głaz narzutowy synów ostatnich właścicieli Zajączkowa Waltera i Charlotty Mickley 1938-45.	
33.	Zębowo	Cmentarz komunalny, założenie z 1950 r. (2 obiekty w ramach jednego układu).	
34.	Żelki	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Granice czytelne. Stan nagrobków zły, najstarszy nagrobek z 1904 r. Starodrzew w części wycięty.	
35.	Żelkówko	Nieczynny, ewangelicki z końca XIX w. Granice czytelne – pozostałości kamiennego ogrodzenia. Stan nagrobków zły, najstarszy nagrobek z 1922 r. Starodrzew w części wycięty.	
36.	Bzowo	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Całość nieczytelna. Nagrobki zdewastowane, najstarszy z 1913 r.	

37.	Kwakowo	Czynny cmentarz katolicki, parafialny na terenie dawnego cmentarza ewangelickiego. Brak przedwojennych nagrobków. Czytelne fragmenty granic – drzewostan w postaci szpaleru drzew iglastych z trzech stron.	
38.	Reblino	Nieczynny, ewangelicki.	
39.	Zagórki	Nieczynny, ewangelicki z drugiej połowy XIX w. Słabo czytelne granice założenia, zachowane pojedyncze fragmenty nagrobków.	

4) Strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące cenne układy urbanistyczne wsi do uwzględnienia w planach miejscowych

Lubuń – strefa ochrony konserwatorskiej obejmująca całą wieś ze względu na walory architektoniczno-krajobrazowe oraz prawie w całości nie zmieniony układ przestrzenny.

Wskazania konserwatorskie:

- zachować układ drożny z bocznymi, wybrukowanymi drogami,
 - zachować istniejące budynki mieszkalne i gospodarcze bez zmian, m.in. detal architektoniczny elewacji tj. opaski okienne, boniowania elewacji, gzymsy, datowniki. Wymieniając pokrycie dachu zastosować materiał tradycyjny tj. dachówkę. Dla odpowiednich kwartałów zabudowy określić jeden rodzaj pokrycia dachu, wprowadzić jeden kolor elewacji. Nie zmieniać wielkości otworów okiennych i drzwiowych, w wymienianej stolarni okiennej powtórzyć pierwotny podział.
- Ewentualne rozbudowy uzgodnić z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku, Delegatura w Słupsku,
- zachować parcelację działek i sposób zabudowy. W tej części wsi gdzie występuje zabudowa rozproszona z dużymi działkami zachować ten sposób zabudowy, tam gdzie występuje zwarty charakter zabudowy utrzymać historyczną linię zabudowy i sposób rozplanowania zagród,
 - nowe inwestycje ograniczyć, tj. nie dzielić działek siedliskowych, jedynie uzupełniać zabudowę, w przypadku, gdy zabudowa istniejącej historycznie działki nie zachowała się.

Formę nowych inwestycji dostosować do istniejącej, szczególnie, jeśli chodzi o wielkość (szerokość, wysokość i długość). Zastosować występującą w historycznej zabudowie formę dachu (dwuspadowy, naczółkowy) o tych samych nachyleniach połaci. Stosować tynkowane, proste elewacje bez dodatkowych aneksów, werand i ganków. Projekty nowych inwestycji uzgadniać z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegatura w Słupsku.

Wrząca – strefa ochrony konserwatorskiej obejmująca południową część miejscowości z zachowaną XIX-wieczną zabudową o konstrukcji szachulcowej oraz przylegającą do tej części, położoną przy drodze bocznej jednorodną zabudowę pochodzącą z lat 20-tych XX wieku (budynki nr 11-15).

Wskazania konserwatorskie:

- zachować historyczną zabudowę,
- zachować historyczny układ zagród,
- nowe inwestycje ograniczyć do uzupełniania istniejącej wcześniej zabudowy,
- remonty istniejących budynków i uzupełnianie zabudowy uzgadniać z Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku Delegatura w Słupsku.

Na końcu rozdziału przedstawiono załącznik ilustrujący kierunki w zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz krajobrazu kulturowego (**załącznik graficzny nr 14**).

5) Miejsca uczczenia pamięci

Do miejsc uczczenia pamięci zalicza się miejsca upamiętniające ludzi i szczególne wydarzenia, jak:

- Park Pierwszych Mieszkańców Kobylnicy i obelisk im poświęcony znajdujący się w tej miejscowości,
- miejsce pamiątkowego Kamienia Papieskiego w Lubuniu, stanowiącego jeden z 10 kamieni rozmieszczonych wzdłuż biegu rzeki Słupi. Kamienie te przypominają o splotwie kajakowym w 1964 r., w którym uczestniczył papież Jan Paweł II (wówczas abp Karol Wojtyła).

Planuje się również urządzenie miejsca pamięci historycznej upamiętniającego dawnych mieszkańców gminy (lapidarium) na terenie dawnego cmentarza w Sierakowie.

Wymagana jest szczególna dbałość o estetykę tych miejsc i ich otoczenia.

Załącznik graficzny nr 14
Środowisko kulturowe

XIII. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACYJNEGO

1. Zasady rozwoju

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przyjęto zasady rozwoju systemu komunikacyjnego jak poniżej.

- 1) Północny korytarz transportowy (część tzw. Trasy Hanzeatyckiej), obejmujący drogę krajową nr 6 (E28) Szczecin - Gdańsk i linię kolejową pierwszorzędną nr 202 (Szczecin - Gdańsk), będący głównym elementem potencjalnego pasma rozwoju kształtującego się wraz z modernizacją, rozbudową i budową systemu infrastruktury technicznej, w ramach Transeuropejskiej Sieci Transportowej (Via/Rail Hanseatica), podlegać będzie systematycznym zmianom w celu dostosowania infrastruktury technicznej do standardów europejskich. W paśmie tym przewiduje się przebudowę drogi nr 6 do parametrów drogi ekspresowej (S6) oraz w dalszej perspektywie linii kolejowej z dobudową drugiego toru;
- 2) W układzie południkowym droga krajowa nr 21, relacji Ustka - Słupsk - Szczecinek, zapewniająca powiązania zewnętrzne i wewnętrzne gminy łącząc ją, na północy, z gminą Ustka poprzez miasto Słupsk, a na południu z gminą Trzebielino, będzie przebudowywana w celu usprawnienia ruchu drogowego, ze szczególnym uwzględnieniem jej zarówno gospodarczego, jak i turystycznego charakteru. Droga ta stanowi regionalny, zachodni korytarz transportowy woj. pomorskiego. W korytarzu tym przebiega również linia kolejowa relacji Ustka - Słupsk - Szczecinek i dalej Piła - Poznań, dla której przewidywana jest modernizacja;
- 3) W południowej części gminy przebiegająca droga wojewódzka nr 209 relacji Sławno - Bytów będzie przebudowana w celu usprawnienia ruchu drogowego;
- 4) Istotną rolę odgrywają również równoległe do drogi nr 21 sukcesywnie przebudowywane ciągi dróg powiatowych: Zębowo - droga krajowa nr 6 - Reblino - Wrząca - droga wojewódzka nr 209 (w zachodniej części gminy) oraz Łosino - Kończewo - Kuleszewo - Barcino i dalej w kierunku Kępic (w części centralnej);
- 5) Uzupełnieniem podstawowych ciągów będzie sukcesywnie przebudowywana i rozbudowywana sieć dróg pozostałych, powiatowych i gminnych dla poprawy spójności regionu i bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 6) Rozbudowa systemu komunikacji pieszej i rowerowej powiązana jest z rozwojem infrastruktury turystycznej i ma na celu minimalizację konfliktów pomiędzy poszczególnymi użytkownikami dróg;
- 7) Urządzenia niezwiązane z obsługą drogi należy, w miarę możliwości, lokalizować poza pasem drogowym. Negatywny wpływ transportu na środowisko należy ograniczyć stosując proekologiczne rozwiązania przestrzenne.

2. Sieć drogowa

Obsługę przewozów pasażersko - towarowych zapewniać będą:

- 1) dalekiego zasięgu – droga krajowa nr 6 (planowana jako ekspresowa) oraz droga krajowa nr 21 i drogą wojewódzką nr 209 (w powiązaniu z DK21 poza obszarem gminy);
- 2) średniego zasięgu - drogi powiatowe i drogi gminne o podstawowym znaczeniu, na których w większości prowadzona jest publiczna komunikacja autobusowa;
- 3) bliskiego zasięgu – pozostałe drogi powiatowe i gminne oraz drogi wewnętrzne.

Zakłada się podniesienie standardów obsługi poprzez:

- 1) przebudowę drogi krajowej nr 6 do parametrów drogi ekspresowej, z obwodnicą miasta Słupska (zrealizowana) oraz obejściem miejscowości Sycevice (planowanym).

Podstawową funkcją drogi krajowej nr 6 planowanej jako ekspresowa S6 jest prowadzenie ruchu tranzytowego. Struktura przestrzenna obszarów przylegających do drogi ekspresowej przewiduje ograniczony dostęp do drogi S6. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów w bezpośrednim sąsiedztwie drogi, zostaną ustalone zasady ochrony drogi, a w szczególności sposób obsługi komunikacyjnej przez drogę S6, z uwzględnieniem ograniczenia bezpośrednich wjazdów oraz sukcesywnej likwidacji ograniczeń dla ruchu na drodze wynikających z istniejącego

zagospodarowania. Podstawową zasadą organizacji dostępu do drogi S6 jest budowa węzłów drogowych.

Zmiana studium ustala zasady rezerwy terenów dla rozwiązań docelowych, z wymogami dla drogi ekspresowej włącznie, co nie uniemożliwia jednak rozwiązań pośrednich, etapowych, w przypadku rezygnacji z podniesienia klasy drogi do ekspresowej. W kwestii wyboru rozwiązań komunikacyjnych, w ramach rezerw określonych w studium, decydujące znaczenie będzie miało stanowisko zarządcy drogi, stosownie do aktualnej polityki transportowej państwa.

Na odcinku przebiegającym przez teren gminy w pierwszym etapie należy dążyć do sukcesywnego ograniczenia bezpośrednich wjazdów na drogę przez budowę odcinków dróg obsługujących tereny przyległe, prowadzące do skrzyżowań, docelowo węzłów drogowych w rejonie miejscowości Reblino i Kobylnica oraz węzła drogowego w Sycewicach (w ciągu planowanego północnego obejścia miejscowości Sycevice).

Dla obsługi podróżnych, korzystających z drogi ekspresowej, przewiduje się lokalizację miejsc obsługi w sąsiedztwie realizowanych węzłów w Reblinie i Kobylnicy (w tym od strony południowej w Łosinie) oraz w sąsiedztwie planowanego węzła w Sycewicach;

- 2) przebudowę drogi krajowej nr 21 do parametrów drogi odpowiadającej wymaganym standardom z korektami przebiegu i postulowanymi obejściami miejscowości: Łosino z Zajączkowem, Kwakowo i Kruszyna oraz postulowanym nowym połączeniem z miastem Słupsk we wschodniej części miejscowości Kobylnica.

Droga krajowa nr 21 będzie podlegać systematycznej przebudowie poprzez odcinkowe ujednoczenie przekroju jezdni, dla zakładanej klasy drogi G – głównej i przystosowanie nawierzchni do ruchu ciężkiego. Zaleca się korekty przebiegu dróg w miejscach niebezpiecznych, w tym w rejonie miejscowości Żelkowiec, w sąsiedztwie gminy Trzebielino. Ponadto, postuluje się wykonanie obejść miejscowości: Łosino z Zajączkowem, Kwakowo i Kruszyna oraz postulowanego nowego połączenia z miastem Słupsk, we wschodniej części miejscowości Kobylnica.

Struktura przestrzenna obszarów rozwojowych przylegających do drogi krajowej nr 21 przewiduje częściowo ograniczony dostęp do drogi.

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zostaną ustalone zasady ochrony drogi, z uwzględnieniem ograniczenia bezpośrednich wjazdów oraz sukcesywnej likwidacji ograniczeń dla ruchu, wynikających z istniejącego zagospodarowania.

Dla obsługi podróżnych, korzystających z drogi krajowej, przewiduje się lokalizację miejsc obsługi w rejonie miejscowości Żelkowiec oraz Łosino;

- 3) modernizację ciągu drogi wojewódzkiej nr 209 relacji Warszkowo-Suchorze-Bytów.

Droga wojewódzka nr 209 zachowuje swój dotychczasowy przebieg w południowo-zachodniej części gminy. Zalecana jest jej modernizacja – poprzez korekty łuków oraz odcinkowe ujednoczenie przekroju jezdni, dla klasy drogi Z – zbiorczej;

- 4) sukcesywną budowę i przebudowę dróg o podstawowym znaczeniu do standardów odpowiadającym ich funkcjom, wymogom klasy i komunikacji zbiorowej.

Istotną rolę odgrywają główne ciągi dróg powiatowych wraz z planowanymi odcinkami **dróg publicznych** mające podstawowe znaczenie dla funkcjonowania układu drogowego:

- a) Swołowo (gm. Słupsk) - Zębowo - droga krajowa nr 6 - Reblino - Wrząca - droga wojewódzka nr 209, składający się z dróg: powiatowej nr 1105G, powiatowej nr 1153G, gminnej nr 114021G, powiatowej 1151G,
- b) Łosino - Kończewo - Kuleszewo - Barcino (gm. Kępice) na bazie drogi powiatowej nr 1157G, z planowanym obejściem miejscowości Kończewo i Sierakowo Słupskie,
- c) planowany odcinek **drogi** Słonowice - Kończewo,
- d) łącznik pomiędzy drogami krajowymi nr 6 i nr 21 w miejscowości Kobylnica, ul. Prof. Poznańskiego – konieczna budowa w celu ograniczenia uciążliwego przejazdu przez Słupsk z kontynuacją na obszarze miasta Słupska w kierunku Ustki;

- 5) sukcesywną budowę i przebudowę dróg uzupełniających do standardów odpowiadającym ich funkcjom, wymogom klasy i komunikacji zbiorowej

Drogi uzupełniające układ podstawowy stanowiąc będą wskazane ciągi dróg powiatowych wraz z planowanymi odcinkami **dróg publicznych** oraz wybrane odcinki dróg gminnych:

- a) Tyń (gm. Postomino) - Sycewice - Komorczyn - Słonowice, oparty o drogi powiatowe nr 1104G i nr 1152G,
 - b) Tychowo (gm. Sławno) - Bzowo - Kczewo - Słonowice na bazie drogi powiatowej nr 1150G, z planowanym obejściem miejscowości Kczewo,
 - c) Wrząca - Zbyszewo - Zagórki - Kuleszewo - Lulemino - Kwakowo, oparty o drogi: powiatową nr 1153G, powiatową nr 1157G, powiatową nr 1158G,
 - d) Kwakowo - Lubuń - Żelkówko - Żelki - Kruszyna, oparty o drogi: powiatową nr 1170G, planowany odcinek **drogi publicznej i** powiatowej nr 1171G, z możliwością połączenia z Dębnicą Kaszubską;
- 6) wzbogacenie układu powiązań w sieci pozostałych dróg powiatowych i gminnych z uwzględnieniem wprowadzenia komunikacji zbiorowej na wybranych odcinkach
- W grupie tej wyróżniono odcinki dróg zabezpieczających podstawowe związki w sieci osiedleńczej gminy:
- a) Kczewo - Komorczyn, oparty o planowaną drogę gminną do połączenia z drogą powiatową nr 1152G, w kierunku drogi nr 6 (Sycewice),
 - b) Reblino - Widzino - Kobylnica, oparty o planowaną drogę gminną i odcinki dróg gminnych z planowaną zmianą wlotu,
 - c) Bolesławice - Bierkowo (gm. Słupsk) oparty o planowaną drogę gminną i odcinki dróg gminnych nr 114052G i nr 114053G,
 - d) Bolesławice - Widzino, na bazie drogi gminnej nr 114030G z planowaną korektą łuku,
 - e) Bolesławice - Kobylnica - Słupsk, planowany ciąg komunikacyjny od strony węzła drogowego w Reblinie,
 - f) Kobylnica - Łosino - Krępa Słupska (gm. Słupsk), oparty o ciąg dróg: gminną nr 114002G, planowaną gminną, 114005G (z połączeniem z drogą krajową nr 21), gminną nr 114010G, planowaną gminną (w rejonie obwodnicy miasta Słupska), gminną nr 114034G, z odgałęzieniem stanowiącym drogę nr 114032G w miejscowości Łosino,
 - g) Słonowice, planowana droga gminna, stanowiąca łącznik pomiędzy drogą powiatową nr 1154G i planowanym odcinkiem **drogi** w rejonie przystanku kolejowego Słonowice,
 - h) Wrząca - Zagórki, planowana droga gminna, stanowiąca dojazd do przystanku kolejowego Wrząca, łącznik z drogą powiatową nr 1153G,
 - i) Kruszyna - Komiłowo, na bazie odcinka drogi gminnej nr 114035G,
 - j) Lulemino - Płaszewo, planowana droga gminna, stanowiąca łącznik pomiędzy drogą gminną nr 114024G, a drogą powiatową nr 1159G;
- 7) sieć drogową uzupełniają pozostałe planowane i istniejące odcinki dróg **publicznych** – dla ważniejszych określony został orientacyjny przebieg.

Przedstawiona w studium kategoryzacja dróg nie wyklucza dokonania zmian ich kwalifikacji w uzasadnionych okolicznościach. Możliwe są także zmiany przebiegu dróg i uzupełnienie o nowe odcinki zgodnie z zasadami interpretacji ustaleń studium.

3. Komunikacja zbiorowa

Komunikacja zbiorowa nadal opierać się będzie na sieci linii dalekobieżnych i lokalnych Przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacji, a także przewoźników prywatnych.

W miarę modernizacji i rozbudowy dróg o podstawowym znaczeniu w powiązaniach gminnych, możliwe będzie wprowadzenie nowych połączeń komunikacji zbiorowej.

Dla ożywienia ruchu turystycznego, postuluje się wprowadzenie komunikacji zbiorowej dalekobieżnej na drodze wojewódzkiej nr 209.

Ponadto, zakłada się sukcesywne wprowadzenie komunikacji zbiorowej lokalnej na drogach łączących miejscowości Sycewice - Komorczyn - Słonowice - Kończewo, Łosino - Krępa Kaszubska, Lubuń - Skarszów Górny (gm. Dębica Kaszubska), Kuleszewo - Lulemino, Ścięgnica - Wrząca - Zagórki.

Dla poprawy sprawności komunikacyjnej konieczne jest dopasowanie częstotliwości kursowania i rodzaju środków komunikacji zbiorowej do aktualnych potrzeb.

Zakłada się modernizację przystanków autobusowych poprzez wykonanie zatok i pętli.

4. Linie kolejowe

Przewidywana jest modernizacja pierwszorzędnej linii kolejowej nr 202 znaczenia państwowego, relacji Gdańsk - Stargard Szczeciński, zapewniającej obsługę pasażersko-towarową. Zakłada się podniesienie zdolności przewozowej przez dobudowanie drugiego toru; niezbędne jest utrzymanie rezerwy terenowej na tę inwestycję. Ponadto, przewiduje się modernizację linii nr 405 na odcinku Szczecinek - Słupsk.

Należy dążyć do budowy na obu liniach dwupoziomowych skrzyżowań z drogami w miejsce istniejących przejazdów kolejowych (nie wyklucza to doraźnej modernizacji istniejących).

Obsługę ludności w zakresie lokalnych przewozów pasażerskich nadal świadczyć będą stacja w Reblinie i przystanek osobowy w Sycewicach na linii nr 202 oraz przystanki osobowe we Wrzącej, Słonowicach, Widzinie i Kobylnicy na linii nr 405. W zakresie przewozów dalekobieżnych mieszkańców gminy obsługuje stacja w Słupsku i w Sławnie.

W związku z planami dotyczącymi powiązania miasta Słupska z Ustką turystyczną linią kolejową rozważyć należy włączenie się gminy Kobylnica w tę inicjatywę (budowa odcinka linii już na terenie gminy, ewentualne przedłużenie linii kolejowej w kierunku południowym, wraz z urządzeniem, wykorzystaniem infrastruktury towarzyszącej).

5. Komunikacja lotnicza

Zakłada się wykorzystanie, w przypadku realizacji, cywilnego lotniska w sąsiedniej gminie Słupsk w miejscowości Redzikowo.

Dla potrzeby sportowych i turystycznych mieszkańcy gminy Kobylnica korzystać mogą z lotniska Aeroklubu Słupskiego zlokalizowanego w miejscowości Krępa Słupska (gmina Słupsk).

Najbliższy port lotniczy (magistralny, zapasowy dla Warszawy w ruchu dalekiego zasięgu) znajduje się w Gdańsku - Rębiechowie.

Ze względu na wzrastające potrzeby, wskazane jest uruchomienie na terenie gminy lądowiska dla helikopterów, szybowców i małych samolotów, w tym do celów ratowniczych. Do lokalizacji takiego obiektu wskazany jest teren o odpowiedniej konfiguracji, kształcie i powierzchni, przy braku przeszkód wysokościowych. Proponowane lokalizacje: teren w obrębie Strefy „Północ”, teren o dobrej dostępności do drogi nr 6, w Strefie „Wschód” – np. rejon Kwakowa, Kruszyny, również rozważać można w Strefie „Zachód” rejon Kczewa. Lądowisko będzie mogło zostać wpisane do ewidencji lądowisk po spełnieniu odpowiednich wymogów, wynikających z obowiązujących przepisów.

6. Komunikacja rowerowa

Sieć tras rowerowych opierać się będzie na:

- projektowanej międzyregionalnej trasie rowerowej nr 14 Ustka - Słupsk - Bytów - Brusy i dalej w kierunku Grudziądz, stanowiącej połączenie pomiędzy projektowaną międzynarodową nadmorską trasą rowerową: „Hanzeatycką” i „Tysiąca Jezior Polski Północnej”,
- trasach regionalnych: nr 126 Miasto - Kępice - Kobylnica i nr 138 „Pętla Słupska” (fragment Swołowo - Kobylnica), wskazanych w Planie zagospodarowania przestrzennego woj. pomorskiego.

Ponadto, w Studium, w związku z wcześniejszą koncepcją trasy regionalnej o przebiegu Miastko - Kępice w kierunku Darłowa, w ramach wyżej opisanej sieci podstawowej proponuje się utrzymanie odcinka trasy rowerowej o znaczeniu ponadlokalnym w południowo-zachodniej części gminy, w rejonie Ścięgnicy, równocześnie w Południowym Turystycznym Paśmie Leśnym, jako fragmentu trasy regionalnej w nad-morskim kierunku, ewentualnie jako odcinka alternatywnego (albo nawet docelowego)

trasy międzyregionalnej nr 15, wiodącej z Polanowa przez Kępice w kierunku Bytowa i dalej do Wejherowa, Lęborka i Parchowa.

Sieć podstawową uzupełniają będą trasy łącznikowe, w tym fragment „Szlaku Gryfitów” i „Drogi Książęcej” oraz trasy lokalne, m.in.: Komorczyn - Bzowo - Ściężnica, Reblino - Wrząca - Ściężnica, Wrząca - Zbyszewo - Barcino (gm. Kępice), Żelki - Żelkowiec - Płaszewo - Barcino (gm. Kępice), Kobylnica - Bolesławice - Bierkowo (gm. Słupsk), Lubuń - Skarszów Górny (gm. Dębica Kaszubska), jak i warianty tych tras.

Przebieg tras został wyznaczony w oparciu o atrakcyjne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego, szlaki turystyczne, a także jednostki osadnicze oraz obszary preferowane do rozwoju sportu, turystyki i rekreacji, w których można tworzyć miejsca obsługi turystów rowerowych, uwzględniając integrację z różnymi środkami transportu.

Proponowany na obszarze gminy Kobylnica system tras rowerowych utworzy układ o strukturze pętlowej, umożliwiający wybór trasy z możliwością dotarcia do dowolnego węzła. Trasy rekreacyjne uzupełnione są ciągami dającymi możliwość obsługi ludności w zakresie lokalnych potrzeb codziennych dojazdów.

Węzły obsługi ruchu rowerowego proponuje się w miejscowościach: Kobylnica, Lubuń, Sycewice, Ściężnica, Wrząca, a ponadto miejsca postojowe w miejscowościach: Kwakowo, Lulemino, Łosino, Sierakowo, Słonowice, Zębowo, Żelkówko, Żelkowiec, nad jeziorem Dudek, w rejonie miejscowości Zbyszewo. Węzły i miejsca postojowe inicjować powinny lokalne programy atrakcji turystycznych, sportowych, kulturalnych, rekreacyjnych i innych.

Poza trasami rowerowymi dla komunikacji rowerowej powinna być przystosowana maksymalna ilość dróg, szczególnie krajowych i powiatowych, na najbardziej uczęszczanych odcinkach, przez wyposażenie ich w ścieżki rowerowe.

Przedstawione w Studium przebiegi tras nie wykluczają dokonania zmian ich poszczególnych odcinków.

7. Zaplecze techniczne motoryzacji

Przewidywany jest rozwój funkcji towarzyszących drogom. Główne miejsca obsługi podróżnych planuje się przy drodze krajowej nr 6 (planowanej jako ekspresowa S6) i drodze krajowej nr 21, w pobliżu węzłów drogowych w Reblinie - Bolesławcach i Kobylnicy oraz Sycewicach, a także w Łosinie i w Żelkowcu. Nie ogranicza się możliwości lokalizacyjnych drobnych stacji paliw przy drogach, z zachowaniem zasad ochrony dróg. W granicach terenów publicznych preferuje się niewielkie parkingi o ilości stanowisk do 50; większe mogą znajdować się w granicach zagospodarowania terenów poszczególnych funkcji, jako wewnętrzne, na potrzeby użytkowników.

Poniżej przedstawiono załączniki ilustrujące:

- rozwój systemu komunikacyjnego (transportowego) – **załącznik graficzny nr 15a**
- kierunki powiązań komunikacji zbiorowej z siecią osadniczą – **załącznik graficzny nr 15b**

Załącznik graficzny nr 15a
System komunikacyjny (transportowy)

Załącznik graficzny nr 15b

Powiązania sieci osadniczej z komunikacją zbiorową

XIV. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Cele i zasady rozwoju

Cel strategiczny, funkcjonowania i rozwoju systemów obsługi inżynierskiej można zdefiniować jako zespół działań zmierzających do stworzenia możliwości realizacji założonych standardów, tak w odniesieniu do stanu istniejącego, jak i stanu wynikającego z przekształceń przestrzenno-programowych gminy.

Cel ten powinien być realizowany poprzez zapewnienie mieszkańcom – w miejscach zamieszkania i przebywania:

- 1) standardów obsługi, odpowiadających obowiązującym normom i warunkom technicznym oraz sanitarnym;
- 2) zminimalizowania niekorzystnych oddziaływań na środowisko;
- 3) stworzenia możliwości dostępu do różnych nośników energii ze zdecydowaną preferencją ekologiczną;
- 4) dostawy wody w ilości, jakości i pod odpowiednim ciśnieniem, zgodnie ze współczesnymi standardami obsługi;
- 5) nowoczesnej i racjonalnej gospodarki wodnej;
- 6) stworzenia sprawnie funkcjonującego systemu usuwania i oczyszczania ścieków sanitarnych oraz usuwania i oczyszczania wód opadowych (wszędzie tam, gdzie zachodzi taka potrzeba);
- 7) stworzenia mieszkańcom gminy warunków umożliwiających podłączanie budynków mieszkalnych i usługowych do systemu kanalizacyjnego odprowadzającego ścieki sanitarne na oczyszczalnię ścieków, w sposób zapewniający wysoki standard obsługi;
- 8) poprawy standardów zamieszkania w wyniku stworzenia możliwości korzystania z gazu ziemnego do przygotowania posiłków, ciepłej wody oraz ogrzewania, a przez to poprawę czystości powietrza atmosferycznego;
- 9) nieprzerwanej dostawy energii elektrycznej z możliwością swobodnego wykorzystywania jej do różnych celów (oświetlenie i inne potrzeby domowe, ogrzewanie, przygotowanie ciepłej wody);
- 10) odbioru odpadów w sposób i z częstotliwością wynikającą z potrzeb, nie powodując uciążliwości dla otoczenia.

Ponadto, w zakresie gospodarki energetycznej przyjmując jak w „Założeniach do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Kobylnica” (przyjętych Uchwałą Nr XLVI/579/2010 Rady Gminy Kobylnica z dnia 14 września 2010 r. z zachowaniem zasady spójności ze „Studium...”) jako nadrzędną, zasadę zgodności z polityką państwa oraz dokumentami sporządzonymi przez samorząd województwa, powiatu i gminy, wyznacza się następujące kierunki działań:

- 1) zmniejszenie zużycia energii oraz kosztów jej uzyskania przez odbiorców końcowych;
- 2) podniesienie poziomu lokalnego bezpieczeństwa energetycznego poprzez rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- 3) zmniejszenie oddziaływania energetyki na środowisko;
- 4) edukacja, propagowanie i wspieranie różnych form wykorzystywania energii odnawialnych przez jej indywidualnych odbiorców.

2. Kierunki rozwiązań w zakresie zaopatrzenia w wodę

- 1) Przyjmuje się, że 100% mieszkańców gminy będzie zaopatrywało się w wodę z wodociągów, w ilości i jakości odpowiadającej współczesnym standardom oraz pod odpowiednim ciśnieniem;
- 2) System powinien zapewniać wysoką niezawodność, gwarantującą nieprzerwaną dostawę wody do odbiorców i dla celów pożarowych;
- 3) Zakłada się osiągnięcie standardów wyposażenia mieszkań zbliżonych do średnich warunków w miastach województwa, przyjmując wskaźniki maksymalnego zużycia wody przez mieszkańca stałego na poziomie $Q_{max d} = 180 \text{ dm}^3/\text{d},M$ i $Q_{max h} = 12,75 \text{ dm}^3/\text{h},M$ oraz wskaźniki maksymalnego zużycia wody przez równoważnego mieszkańca (RM) bez potrzeb dla usług i przemysłu wodochłonnego $Q_{max d} = 216 \text{ dm}^3/\text{d},M$, $Q_{max h} = 15,3 \text{ dm}^3/\text{h},M$;

- 4) Usługi i przemysł wodochłonny, w zależności od potrzebnej jakości wody oraz ilości, powinny korzystać z własnych ujęć wody, a tylko w przypadkach jakości wody, jak dla wody pitnej – z ujęć komunalnych.

W celu poprawy standardów jakości i ilości dostarczanej wody dla wszystkich mieszkańców i pozostałych użytkowników oraz zagwarantowania ciągłości dostaw wody do celów bytowych i przeciwpożarowych, przyjmuje się następujące założenia.

Planuje się wykonanie gruntownej modernizacji urządzeń znajdujących się w studniach głębinowych, polegające uszczelnieniu głowic studni głębinowych oraz wymianie rur tłocznych, a także wykonanie izolacji kręgów betonowych otworów studziennych. Obecny stan techniczny tych urządzeń nie jest w stanie zagwarantować ciągłej jakości wody.

Zmodernizowana stacja wodociągowa w Sycewicach oraz stacja wodociągowa w Dobrzęcinie, której prace remontowo-modernizacyjne zostaną ukończone do końca 2013 roku zostały wyposażone w urządzenia umożliwiające pracę w trybie w pełni automatycznym. Urządzenia automatyki pracują w oparciu o sterownik PLC Siemens, które są kompatybilne z układami sterowania zastosowanymi w spółce „Wodociągi Słupsk”. Rozwiązanie takie umożliwia w przyszłości zdalny podgląd i przekaz danych w trybie on-line poprzez system wizualizacji komputerowej do centralnej dyspozytorni znajdującej się na stacji uzdatniania wody w Słupsku.

Pozostałe stacje wodociągowe w ramach planowanych przyszłych modernizacji powinny być także wyposażone w urządzenia umożliwiające pracę automatyczną oraz w układy sterowanie umożliwiające podłączenie do systemu wizualizacji obiektów i urządzeń wodociągowych w gminie Kobylnica.

Analizowane są także inne koncepcje zrównoważonego rozwoju infrastruktury wodociągowej w gminie Kobylnica.

3. Odprowadzanie i unieszkodliwianie ścieków

3.1. Ścieki sanitarne komunalne

- 1) W zakresie odprowadzania i unieszkodliwiania ścieków sanitarnych podstawowym zadaniem jest realizacja sprawnego, wydolnego systemu odprowadzenia i unieszkodliwiania ścieków z obszaru zurbanizowanego całej gminy;
- 2) Działania w zakresie gospodarki ściekowej na obszarze gminy będą prowadzone przede wszystkim w kierunku intensywnej rozbudowy systemu kanalizacji sanitarnej;
- 3) Przyjmuje się, że 100% mieszkań będzie wyposażonych w instalacje kanalizacyjne stwarzające możliwość odprowadzenia ścieków. W każdej miejscowości, niezależnie od ilości mieszkańców stworzone zostaną warunki bezpiecznego dla środowiska unieszkodliwiania ścieków (układy kanalizacyjne z oczyszczalnią i oczyszczalnie przydomowe, ewentualnie zbiorniki bezodpływowe). Zorganizowany system odprowadzenia ścieków powinien objąć 90–95% ogółu mieszkańców i użytkowników;
- 4) Jednostkowe ilości ścieków przyjmuje się równe wielkości zużycia wody;
- 5) Proponuje się docelowo system kanalizacji sanitarnej obejmujący zurbanizowany obszar gminy z odprowadzeniem układem tłocznym do miejskiej sieci kanalizacyjnej w Słupsku, dopuszcza się możliwość:
 - a) realizacji lokalnych systemów kanalizacyjnych wraz z budową lokalnych biologicznych oczyszczalni ścieków w obszarach zwartej zabudowy wszystkich miejscowości gminy Kobylnica położonych poza granicami Aglomeracji Słupsk,
 - b) budowy przydomowych oczyszczalni ścieków i zbiorników bezodpływowych w obszarach rozproszonej zabudowy wszystkich miejscowości gminy Kobylnica położonych poza granicami Aglomeracji Słupsk.

Odprowadzenie ścieków z obszaru gminy Kobylnica do sieci miejskiej powiązanej z oczyszczalnią w Słupsku uwzględnia wyznaczona aglomeracja „Słupsk”, wspólna dla miasta oraz części gmin Słupsk i Kobylnica (Uchwała Nr 560/XXVII/13 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 lutego 2013 r. w sprawie likwidacji dotychczasowej aglomeracji Słupsk i wyznaczenia aglomeracji Słupsk (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2013 r., poz. 1470)).

W celu zrealizowania sprawnego systemu odprowadzenia i unieszkodliwienia ścieków z obszaru całej gminy przyjmuje się następujące założenia:

- a) rozbudowę kanalizacji sanitarnej we wszystkich miejscowościach gminy Kobylnica położonych w granicach Aglomeracji Słupsk, posiadających kanalizację sanitarną włączoną do istniejącego zbiorczego systemu kanalizacyjnego zakończonego oczyszczalnią ścieków w Słupsku – Układ I,
- b) budowę kanalizacji sanitarnej w obszarach zwartej zabudowy wszystkich miejscowości gminy Kobylnica położonych poza granicami Aglomeracji Słupsk z włączeniem do istniejącego zbiorczego systemu kanalizacyjnego zakończonego oczyszczalnią ścieków w Słupsku – Układ II,
- c) budowę i rozbudowę lokalnych systemów kanalizacyjnych wraz z budową lokalnych biologicznych oczyszczalni ścieków w obszarach zwartej zabudowy wszystkich miejscowości gminy Kobylnica położonych poza granicami Aglomeracji Słupsk,
- d) budowę przydomowych oczyszczalni ścieków i zbiorników bezodpływowych w obszarach o rozproszonej zabudowie wszystkich miejscowości gminy Kobylnica. położonych poza granicami Aglomeracji Słupsk.

Układ I

Istniejący system kanalizacji obejmuje miejscowości:

- na trasie Kobylnica - Żelkówko, tj. Łosino, Zajączkowo, Kwakowo, Komilowo, Żelki, Żelkówko,
- Kobylnica – Widzino,
- Łosino - Sierakowo - Kończewo,
- Kwakowo - Lubuń,
- Kwakowo - Kruszyna,
- Kruszyna - Lulemino - Kuleszewo,
- na trasie Kobylnica – Sycevice, tj. Bolesławice, Reblinko, Reblino.

Przewiduje się ewentualne przyłączenie do istniejącego systemu miejscowości:

- Płaszewo - Kruszyna,
- Zębowo - Reblino,

Układ II

Przewiduje się, że będzie obejmował:

- **sieć kanalizacji sanitarnej od Komorzyna do Sycevic,**
- **lokalne systemy kanalizacyjne wraz z lokalnymi biologicznymi oczyszczalniami w miejscowościach: Zębowo, Runowo Sławińskie, Dobrzęcino (wraz z Słonowicami), Kczewo, Bzowo, Ściegnica, Wrząca, Zagórki, Płaszewo.**

3.2. Ścieki opadowe

W zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych niezbędne jest:

- 1) realizowanie sieci kanalizacji deszczowej w obszarach zurbanizowanych i terenach dróg, z odprowadzeniem wód do odbiorników po odpowiednim podczyszczeniu, zgodnie z przepisami szczególnymi;
- 2) stosowanie alternatywnych sposobów odprowadzenia, gromadzenia i zagospodarowania wód opadowych jak: studnie chłonne, zbiorniki lub rowy wsiąkająco-odparowujące, zbiorniki retencyjne, itp.;
- 3) uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów pod budowę sieci, podczyszczalni wód opadowych, zbiorników retencyjnych i innych obiektów służących zagospodarowaniu i ochronie wód.

Wskazuje się następujące zasady odprowadzenia i zagospodarowania wód deszczowych i roztopowych:

- 1) z terenów zabudowy jednorodzinnej wskazane jest zagospodarowanie wód na własnych działkach;
- 2) wody opadowe i roztopowe z terenów usług, zakładów produkcyjnych, budownictwa wielorodzinnego, dróg utwardzonych przed odprowadzeniem do odbiornika lub w grunt powinny być odpowiednio podczyszczone zgodnie z przepisami szczególnymi;

- 3) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnej działce może odbywać się tylko w sposób nie zakłócający warunków gruntowo-wodnych na działkach sąsiednich.

4. Unieszkodliwianie odpadów

- 1) System usuwania nieczystości stałych musi obejmować 100% mieszkańców i użytkowników w gminie;
- 2) System musi zapewniać możliwość: gromadzenia odpadów w miejscu ich powstawania, usuwania ich z częstotliwością dostosowaną do indywidualnych potrzeb użytkowników, a także możliwość ich wstępnej segregacji;
- 3) Transport odpadów oraz ich unieszkodliwianie nie mogą być uciążliwe dla mieszkańców i nie mogą powodować pogorszenia stanu środowiska;
- 4) Wskaźniki jednostkowego nagromadzenia odpadów, można przyjąć na poziomie 1,3-1,5 m³/M,r;
- 5) Przyjmuje się, że odpady będą wywożone na składowisko w Bierkowie.

W ramach gospodarki odpadami należy dążyć do upowszechnienia selektywnej zbiórki odpadów wśród mieszkańców gminy.

5. Zaopatrzenie w ciepło

- 1) Standardy obsługi w zakresie zaopatrzenia w ciepło powinny zapewniać:
 - a) produkcję i dostawę energii w ilościach niezbędnych do zaspokojenia potrzeb,
 - b) możliwość wyboru przez użytkowników różnych nośników energii, z wyraźną jednak preferencją paliw przyjaznych dla środowiska, z uwagi na emisję do atmosfery, jak i powstawanie odpadów paleniskowych;
- 2) Z uwagi na niską gęstość cieplną zabudowy na obszarze gminy (poniżej 10 MW/ha), nie przewiduje się tworzenia centralnego systemu zaopatrzenia w ciepło na terenach wiejskich. Dominować powinny rozwiązania w postaci lokalnych i indywidualnych źródeł ciepła;
- 3) Należy przyjąć wyraźną dominację ekologicznych nośników energii, w tym pochodzących ze źródeł energetyki odnawialnej;
- 4) Przewiduje się możliwość doprowadzenia czynnika grzewczego siecią ciepłowniczą do obiektów, które będą realizowane w obszarze obsługi kotłowni miejskich Słupska;
- 5) Dla zmniejszenia zużycia energii cieplnej przez docelowych odbiorców niezbędne są działania polegające na termomodernizacji budynków.

6. Zaopatrzenie w gaz

Gazyfikacja gminy uzależniona będzie w szczególności od potrzeb i liczby potencjalnych odbiorców oraz efektywności ekonomicznej inwestycji.

W przypadku pojawienia się zapotrzebowania na gaz z przesyłowej sieci gazowej wysokiego ciśnienia przez potencjalnych odbiorców, warunki odbioru gazu będą uzgadniane pomiędzy stronami i będą zależały od szczegółowych warunków technicznych i ekonomicznych uzasadniających rozbudowę sieci przesyłowej.

Przyjmuje się, że wszędzie tam, gdzie zostanie doprowadzony gaz przewodowy będzie istniała możliwość wykorzystywania tego paliwa do ogrzewania i przygotowania ciepłej wody.

Przebiegi gazociągów, w tym wysokiego ciśnienia, jak na rysunku Studium, należy odpowiednio uwzględnić przy zabudowie i zagospodarowaniu terenów.

7. Telekomunikacja

W zakresie systemu infrastruktury telekomunikacyjnej przewiduje się:

- 1) rozwój sieci telekomunikacji stacjonarnej i komórkowej;
- 2) rozmieszczanie, funkcjonowanie stacji bazowych z uwzględnieniem zasięgu stref oddziaływania stacji oraz reżimów ochronnych wynikających z ochrony środowiska, a zwłaszcza zdrowia ludzi;
- 3) rozwój sieci internetowych;
- 4) rozwój sieci linii kabli światłowodowych, uzupełniany liniami radiowymi i łączami satelitarnymi.

Przy planowaniu nowej zabudowy uwzględniać należy lokalizację nowych obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej. Linie telekomunikacyjne powinny być projektowane jako podziemne w liniach rozgraniczających dróg, ewentualnie w przyległych terenach.

8. Zaopatrzenie w energię elektryczną

1) Prognoza zapotrzebowania energii elektrycznej i mocy

Przyjmuje się, że:

- energia elektryczna w gospodarstwach domowych będzie wykorzystywana na potrzeby oświetlenia, sprzętu zmechanizowanego gospodarstw domowych, drobnego grzejnictwa, a w 20% gospodarstw domowych do przygotowania ciepłej wody użytkowej,
- ogrzewanie pomieszczeń, przygotowanie ciepłej wody użytkowej, przygotowanie ciepłych posiłków odbywać się będzie w oparciu o inne nośniki energii, np. gaz lub olej opałowy, paliwa stałe ekologiczne (biomasa), kolektory słoneczne,
- nastąpi rozwój istniejących zakładów przemysłowych i rzemiosła oraz powstaną nowe zakłady, a zapotrzebowanie energii zwiększy się o 50 - 60%,
- powstaną nowe osiedla i drogi wymagające oświetlenia,
- gazyfikacją obejmie się co najmniej 50% gospodarstw domowych na terenie gminy.

Zakłada się także możliwość pozyskiwana energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Przyjmując powyższe i zakładając, że liczba ludności gminy do 2025 roku zwiększy się, osiągając liczbę według różnych wariantów od ok. 12 600 mieszkańców do ok. 14 000 mieszkańców oraz nastąpi wzrost gospodarczy i poprawa warunków życia mieszkańców, prognozuje się wzrost zapotrzebowania energii i mocy w gminie Kobylnica, jak wskazano w **części Uwarunkowania**.

Z obliczeń wynika, że zapotrzebowanie energii elektrycznej w perspektywie (wariant optymistyczny) w roku 2025 wyniesie 48 005 MWh/rok, a szacunkowe zapotrzebowanie mocy z GPZ 110/15 kV w roku 2025 wyniesie około 9,1 MW.

Z przeprowadzonych obliczeń wynika konieczność wzmocnienia zasilania w energię elektryczną niektórych miejscowości.

2) Zasady zaopatrzenia w energię elektryczną i kierunki rozwoju sieci

Dostawa mocy i energii elektrycznej odbywać się będzie z GPZ I (przy ul. Poznańskiej w Słupsku, przy granicy z gminą Kobylnica) i GPZ IV (w Kobylnicy, przy ul. Szczecińskiej), przy pomocy linii elektroenergetycznych SN 15 kV, stacji transformatorowych 15/0,4 kV i linii nn.

Wzrost zapotrzebowania mocy i energii elektrycznej wymagać będzie rozbudowy sieci elektroenergetycznej SN i nn, budowy stacji transformatorowych 15 kV, 0,4 kV, odpowiednio do potrzeb.

Zaopatrzenie w energię elektryczną w miejscowościach: Kobylnica, Bolesławice, Widzino i Łosino powinno odbywać się zgodnie z zasadami zawartymi w obowiązujących planach miejscowych. Jednym ze wskazanych działań jest zapewnienie tranzytowego przebiegu linii terenowych 15 kV przez Kobylnicę, Bolesławice, Łosino.

Pozostałe miejscowości na terenie gminy zasilane będą liniami napowietrznymi 15 kV:

- z GPZ I - linia 15 kV nr 121 kierunek Kwakowo,
- z GPZ IV - linia 15 kV nr 122 kierunek Kończewo,
- z GPZ IV - linia 15 kV nr 105 kierunek Sycewice,
- z GPZ IV - linia 15 kV nr 103 zasilająca Zębowo,
- z GPZ Dębica Kaszubska - linia 15 kV zasilane miejscowości Lubuń, Żelki.

Celowym działaniem jest zmniejszenie obciążenia linii 15 kV nr 122 przez odłączenie stacji transformatorowych leżących po zachodniej stronie linii kolejowej relacji Słupsk - Szczecinek.

Stację tą można zasilć odrębnym obwodem 15 kV z GPZ 110/15 kV IV, doprowadzonym do odgałęzienia Reblino lub przyłączyć do linii istniejącej nr 105, po dostosowaniu jej do zwiększonego obciążenia.

Przewidywany rozwój wsi Sycevice, wynikający ze wskazania terenów preferowanych pod budownictwo o pow. ok. 120 ha i pod przemysł ok. 100 ha spowoduje potrzebę wzmocnienia zasilania tych terenów.

W Studium przewidziano możliwość lokalizacji GPZ 110/15 kV w Sycewicach, jeśli wynikać to będzie ze wzrostu zapotrzebowania mocy.

Na schemacie pokazano trasy linii 15 kV przewidziane w celu przyłączenia niektórych stacji transformatorowych 15 kV do linii 105 (dotychczas zasilanych z linii nr 122), przy założeniu, że linia nr 105 zostanie dostosowana do zwiększonego obciążenia, a w przyszłości zostanie wybudowany GPZ 110/15kV.

3) Linie elektroenergetyczne, punkty zasilania i strefy ochronne

W opracowaniach planistycznych odpowiednio uwzględniać należy:

- główne punkty zasilania (GPZ),
- linie elektroenergetyczne, w szczególności przebiegi linii napowietrznych **400 kV relacji Żydowo Kierzkowo – Słupsk oraz** 110 kV (tranzytowych) następujących relacji: GPZ I - GPZ IV, GPZ I - stacja transformatorowa 220/110 kV Żydowo, GPZ IV -GPZ II, GPZ I - stacja transformatorowa 400/110 kV Wierzbęcin, stacja transformatorowa 400/110 kV Wierzbęcin - GPZ Sławno oraz przebiegi linii średniego napięcia ww. wraz ze stacjami transformatorowymi (schemat, rysunek Studium).

Uwzględnienia wymagają również przebiegi sieci 110 kV i SN wraz ze stacjami zasilania związane z funkcjonowaniem siłowni wiatrowych (w tym istniejąca linia 110 kV ze stacją 110/30 kV położoną w Zajączkowie).

Linie elektroenergetyczne napowietrzne wymagają stref ochronnych, z postulowanymi jako zasada wskazaniami ochronnymi:

- dla linii napowietrznej 110 kV – strefa ochronna o szerokości 36-40 m, zależności od rodzaju konstrukcji wsporczych i 14,5 m od skrajnego przewodu do obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi,
- dla linii napowietrznych 15 kV – strefa ochronna wolna od zabudowy o szerokości 15 m (7,5 m od osi linii),
- dla stacji transformatorowych napowietrznych – strefa ochronna 15 m od elementów palnych obiektów,
- dla linii napowietrznych 110 kV – pas terenu dla potrzeb eksploatacji, bez zabudowy, drzew i krzewów (wskazane szerokości 2x6 m tj. 12 m),
- dla linii napowietrznych 400 kV – pas technologiczny szerokości 2x35 m tj. 70 m.

Odstępstwa od ww. zasady, tj. zmniejszenie szerokości stref ochronnych, może nastąpić tylko w przypadku zastosowania odpowiednich rozwiązań technicznych zapewniających warunki bezpieczeństwa dla obiektów i ludzi (w zależności od napięcia linii i rodzaju obiektów) i po uzgodnieniu z właściwym zarządcą sieci.

W Planie zagospodarowania przestrzennego woj. pomorskiego, wskazuje się na możliwość budowy linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Żydowo – Słupsk. **Schemat przebiegu projektowanej dwutorowej elektroenergetycznej linii przesyłowej o napięciu 2x400 kV relacji Żydowo Kierzkowo – Słupsk przedstawiono na rysunku studium. Pas technologiczny linii powinien być wyznaczany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W pasie tym powinien obowiązywać zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych i innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi oraz zakaz nasadzeń roślinności wysokiej. Konieczne jest też zapewnienie dostępu do linii w celu wykonywania prac eksploatacyjnych. Wszystkie skrzyżowania i zbliżenia linii 400 kV z istniejącymi i projektowanymi elementami infrastruktury technicznej oraz z drogami publicznymi należy wykonać zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie.**

Ponadto, projektowaną linię elektroenergetyczną 400 kV należy tak lokalizować, by jej pas technologiczny w jak najmniejszym stopniu ingerował w obszar zabytku wpisanego do rejestru zabytków, który zgodnie z zapisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami jest

chroniony, a wszystkie prace wykonane na tym terenie podlegają uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Szczegółowy przebieg linii wraz z pasem technologicznym w obszarze zabytku wpisanego do rejestru zabytków i w pobliżu stanowisk archeologicznych nastąpi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i musi być uzgodniony z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Na etapie planu miejscowego należy indywidualnie przeanalizować obiekty podlegające ochronie i sporządzić szczegółowe zapisy mające na celu ochronę tych terenów.

Szczegółowe rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną powinny być zawarte w opracowaniach planistycznych, łącznie z określeniem potrzeby realizacji nowych linii elektroenergetycznych i punktów zasilania.

9. Rozwój energetyki odnawialnej, proekologiczne źródła energii

1) Energia słoneczna – położenie obszaru gminy Kobylnica jest korzystne i stwarza potencjalnie wysokie możliwości wykorzystania energii słonecznej.

Zakłada się możliwość **pozyskiwania energii elektrycznej do** ogrzewania pomieszczeń, przygotowanie wody użytkowej, przygotowanie ciepłych posiłków również w oparciu o ten nośnik energii. To źródło energii może być wykorzystane w obiektach pełniących różne funkcje, w tym mieszkaniowych, usługowych, produkcyjnych, jak również w obiektach rekreacyjno-wypoczynkowych, zwłaszcza w rejonach o wysokich zasobach i walorach przyrodniczych, jak w Parku Krajobrazowym „Dolina Słupi”, w Południowym Turystycznym Paśmie Leśnym.

Niezbędne są działania w kierunku upowszechniania zastosowania kolektorów słonecznych oraz sukcesywnego wprowadzania ogniw fotowoltaicznych;

2) Energia geotermalna – opierając się na badaniach geologicznych przeprowadzanych wzdłuż wybrzeża południowego Bałtyku na terenie gminy istnieją dogodne warunki do wykorzystania wód geotermalnych z głębokości 1500 m do 2000 m. Prognoza możliwości wykorzystania tych wód wymaga przeprowadzenia specjalistycznych badań technicznych oraz symulacji ekonomicznych ze względu na znaczne koszty pozyskania tego źródła energii. Aktualnie na bieżąco do zastosowania jest energia geotermalna niskotemperaturowa z wykorzystaniem wysokosprawnych pomp ciepłych dla obiektów mieszkalnych czy małych firm.

Istotne są działania w kierunku upowszechniania wykorzystywania niskotemperaturowej energii geotermalnej poprzez stosowanie do ogrzewania pomp ciepła typu „woda - woda” oraz „powietrze - powietrze” z wykorzystaniem gruntowych wymienników ciepła;

3) Energetyka wiatrowa – korzystne warunki wiatrowe sprzyjają rozwojowi energetyki wiatrowej na obszarze gminy. Obok farm już istniejących i obecnie realizowanych wskazuje się na możliwość lokalizacji kolejnych, w rejonie Dobrzęcina, Słonowic, Runowa, Kczewa, Komorczyzna, Bzowa, Kuleszewa, Zagórek, Wrzącej i Zbyszewa.

Dopuszcza się możliwość przeznaczenia terenów wskazanych w Studium pod lokalizację siłowni wiatrowych na realizację urządzeń i obiektów służących produkcji i przesyłowi energii odnawialnej i proekologicznej pochodzącej również z innych źródeł. Przewiduje się również zastosowanie indywidualnych źródeł zaopatrzenia w energię elektryczną w postaci małych elektrowni wiatrowych;

4) Biopaliwa

Na obszarze gminy zakłada się inwestycje w zakresie pozyskiwania biopaliw i wykorzystanie ich do produkcji energii elektrycznej i ciepła.

W szczególności, przewiduje się uprawy roślin i wykorzystanie biomasy (wierzba, drewno odpadowe, słoma, w formie brykietów, peletów itp.) do uzyskania energii w wyniku bezpośredniego spalania surowców.

Na obszarze gminy przewiduje się ponadto rozwój inwestycji w zakresie przetwarzania biomasy na paliwa ciekłe (olej, alkohol).

Zakłada się również inwestycje z zakresu pozyskiwania biogazu do celów energetycznych.

W szczególności, działanie to będzie spójne z **przyjętym w dniu 13 lipca 2010 r przez Radą Ministrów dokumentem pn.: „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-**

2020” opracowanym przez Ministerstwo Gospodarki we współpracy z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, który zakłada, że w każdej polskiej gminie do 2020 roku powstanie średnio jedna biogazownia wykorzystująca biomasę pochodzenia rolniczego przy założeniu posiadania przez gminę odpowiednich warunków do uruchomienia takiego przedsięwzięcia.

Rozważyć należy możliwość pozyskiwanie biogazu w wyniku przerobu np. odpadów organicznych pochodzących z selektywnej zbiórki odpadów.

Biogaz rolniczy otrzymywany będzie z surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych lub pozostałości przemysłu rolno-spożywczego lub biomasy leśnej w procesie fermentacji metanowej. Przewiduje się uprawy roślin, w tym określanych jako energetyczne, z przeznaczeniem na substrat dla biogazowni.

Wykorzystanie biomasy powinno mieć dodatni wpływ na ilość miejsc pracy i na wzrost zatrudnienia na obszarze gminy, w szczególności w miejscowościach typowo rolniczych. Zakłada się możliwość realizacji na obszarze gminy co najmniej jednej biogazowni.

Lokalizacja odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wymaga wyznaczenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu na tym terenie. Wyznaczone strefy ochronne pokazane na rysunku studium mają charakter orientacyjny, a ich szczegółowy przebieg będzie określony w planach miejscowych.

Kierunki w zakresie zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe są odpowiednio uwzględniane w uchwalonych „Założeniach do planu zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe dla Gminy Kobylnica”.

10.Regulacja stosunków wodnych

Planowane zagospodarowanie terenu (dla całego Studium) nie może trwale zmieniać stosunków wodnych na obszarze objętym Studium oraz na terenach przyległych.

Wszelkie ciekły, oczka wodne oraz zbiorniki wodne powinny podlegać ochronie, konserwacji i udrożnieniu z zapewnieniem nienaruszalnego przepływu wód. Wszelkiego rodzaju małe zbiorniki wodne oraz ciekły, a także szuwary, łąki i torfowiska oraz inne tereny wodno-błotne powinny być traktować jako lokalne ostoje różnorodności biologicznej, elementy małej retencji oraz lokalne korytarze ekologiczne niezbędne dla zachowania równowagi ekologicznej na terenie gminy.

W związku z przewidywaną rozbudową sieci kanalizacji deszczowej w obszarach zurbanizowanych, terenach dróg, w razie konieczności przewidzieć należy odpowiednie dostosowanie odbiorników do przyjęcia wód opadowych i deszczowych.

Poniżej przedstawiono załączniki ilustrujące rozwój systemów infrastruktury technicznej:

- zaopatrzenie w wodę – **załącznik graficzny nr 16a**,
- odprowadzenie ścieków – **załącznik graficzny nr 16b**,
- gazociągi wysokiego ciśnienia – **załącznik graficzny nr 16c**,
- elektroenergetyka – **załącznik graficzny nr 16d**.

Załącznik graficzny nr 16a
Zaopatrzenie w wodę

Załącznik graficzny nr 16b
Odprowadzenie ścieków

Załącznik graficzny nr 16c
Gazociągi wysokiego ciśnienia

Załącznik graficzny nr 16d
Elektroenergetyka

XV. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Celami publicznymi są:

- wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji,
- wydzielenie gruntów pod linie kolejowe oraz ich budowa i utrzymanie,
- wydzielanie gruntów pod lotniska, urządzenia i obiekty do obsługi ruchu lotniczego, w tym rejonów podejść, oraz budowa i eksploatacja tych lotnisk i urządzeń,
- budowa i utrzymywanie ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń,
- budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania,
- budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego,
- opieka nad nieruchomościami stanowiącymi zabytki w rozumieniu przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- ochrona Pomników Zagłady w rozumieniu przepisów o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady oraz miejsc i pomników upamiętniających ofiary terroru komunistycznego,
- budowa i utrzymywanie pomieszczeń dla urzędów organów władzy, administracji, sądów i prokuratur, państwowych szkół wyższych, szkół publicznych, a także publicznych: obiektów ochrony zdrowia, przedszkoli, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych i obiektów sportowych,
- budowa i utrzymywanie obiektów oraz pomieszczeń niezbędnych do realizacji obowiązków w zakresie świadczenia przez operatora publicznego powszechnych usług pocztowych, a także innych obiektów i pomieszczeń związanych ze świadczeniem tych usług,
- budowa i utrzymywanie obiektów oraz urządzeń niezbędnych na potrzeby obronności państwa i ochrony granicy państwowej, a także do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, w tym budowa i utrzymywanie aresztów śledczych, zakładów karnych oraz zakładów dla nieletnich,
- poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie kopalin,
- zakładanie i utrzymywanie cmentarzy,
- ustanawianie i ochrona miejsc pamięci narodowej,
- ochrona zagrożonych wyginięciem gatunków roślin i zwierząt lub siedlisk przyrody,
- inne cele publiczne określone w odrębnych ustawach.

Na obszarze gminy Kobylnica przewiduje się szereg gminnych inwestycji i działań służących realizacji celów publicznych o znaczeniu lokalnym, w tym:

- 1) w zakresie systemu transportowego – budowa, rozbudowa dróg gminnych, jak wskazano w kierunkach rozwoju komunikacji;
- 2) w zakresie infrastruktury technicznej – budowa, rozbudowa sieci wodociągowej, kanalizacji sanitarnej (w tym program realizowany wspólnie z miastem i gminą Słupsk) i deszczowej, linii elektroenergetycznych, sieci internetowych, porządkowanie gospodarki odpadami, jak wskazano w kierunkach rozwoju infrastruktury technicznej;
- 3) budowa pomieszczeń, obiektów dla potrzeb oświaty, ochrony zdrowia, kultury (domy kultury, świetlice, w tym internetowe), administracji i bezpieczeństwa publicznego (jak: urzędy, posterunek policji, obiekty straży pożarnych) państwowych szkół wyższych, szkół publicznych, przedszkoli,

żłobków, bibliotek, domów opieki społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych, zakładanie, powiększenie, urządzenie i utrzymanie cmentarzy komunalnych;

- 4) przygotowanie terenów na potrzeby zabudowy mieszkaniowej;
- 5) w zakresie ochrony przyrody – m.in. możliwość utworzenia przez gminę użytków ekologicznych, ustanowienia pomników przyrody (propozycje w kierunkach ochrony przyrody);
- 6) w zakresie opieki nad zabytkami – porządkowanie i rehabilitacja istniejących cmentarzy, założeń parkowych;
- 7) budowa, urządzenie obiektów rekreacyjnych i sportowych (boiska, place zabaw, parki, skwery wypoczynku), urządzenie ścieżek rowerowych o znaczeniu lokalnym.

Za cel publiczny można także uznać wszelkie działania gminy stymulujące jej rozwój, a także działania koordynujące przedsięwzięcia na obszarach "zorganizowanej działalności inwestycyjnej".

Obszary realizacji wyżej wymienionych zadań należy uwzględnić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w wydawanych decyzjach.

XVI. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM, ZGODNIE Z USTALENIAMI PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA I USTALENIAMI PROGRAMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 48 UST.1

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego nie umieszczono zadań samorządu wojewódzkiego w postaci inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, ustalonych w dokumentach przyjętych przez Sejmik Województwa Pomorskiego, a odnoszących się do obszaru gminy Kobylnica.

XVII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 400 m² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

1. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych

1) Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 1205), przeznaczenie gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne wymagających zgody, następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w trybie określonym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymagają, zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami, następujące grunty przeznaczane na cele nierolnicze i leśne:

- a) grunty rolne stanowiące użytki rolne klas I–III,
- b) grunty leśne stanowiące własność Skarbu Państwa,
- c) pozostałe grunty leśne;

Przeznaczenie tych gruntów na cele inne niż rolne i leśne, wymaga uzyskania zgód na szczeblu ministerialnym (a, b) i zgody marszałka województwa (c), po uzyskaniu odpowiednich opinii.

2) uchylony.

2. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

Potrzeba przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości może wystąpić na obszarach wskazanych do objęcia planami miejscowymi. Potwierdzenie zasadności, określenie granic terenów wymagających scalenia i podziału, uściślenie warunków scaleń i podziału nieruchomości, nastąpi na etapie sporządzania planu miejscowego.

3. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m²

W gminie Kobylnica znajdują się obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² w Kobylnicy i następne są realizowane (Bolesławice).

W związku z korzystnym położeniem, na szlaku uczęszczanych ciągów komunikacyjnych, w sąsiedztwie miasta Słupska, a równocześnie przewidywanym rozwojem wielu funkcji, w tym mieszkalnictwa, turystyki, przewiduje się możliwość realizacji kolejnych obiektów.

Obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 400 m² mogą być realizowane we wskazanych obszarach urbanizacji bądź w pasmach poza nimi, po dokonaniu oceny zasadności tej lokalizacji.

Największe powierzchnie terenów przeznaczonych pod usługi, w tym handlu wielkopowierzchniowego (obiekty powyżej 400 m²), przewiduje się w Strefie „Północ”. Część takich terenów już funkcjonuje w obszarze podmiejskim. Obiekty handlu wielkopowierzchniowego (powyżej 400 m²), mogą być zrealizowane również w obszarach urbanizacji i pasmach rozwojowych wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych, w tym w ciągu drogi krajowej nr 21 i drogi powiatowej nr 1157G.

4. Obszary przestrzeni publicznej

Zgodnie z obecnie obowiązującymi zapisami Ustawy, obszar przestrzeni publicznej to obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.

Do obszarów przestrzeni publicznej należą ogólnie dostępne tereny zieleni, tereny, miejsca, obiekty turystyki, sportu i rekreacji, kultury, sakralne, jak: parki, skwery, miejsca uczczenia pamięci, cmentarze, świetlice, domy kultury, miejsca ekspozycji, wystawy, muzea, kościoły, z bezpośrednim otoczeniem,

boiska, place zabaw, kąpieliska, powszechnie dostępne ciągi ruchu pieszego bądź kołowego (szlaki komunikacyjne, w tym drogi, trasy kolejowe, ścieżki rowerowe, miejsca obsługi ruchu, w tym parkingi, stacje i przystanki, chodniki).

Za obszary przestrzeni publicznej uznaje się także otwartą przestrzeń postrzeganą z ciągów widokowych, widoki na tradycyjne panoramy wsi.

Miejszem przestrzeni publicznej będzie targowisko wiejskie, w przypadku jego realizacji.

Obszary przestrzeni publicznej wskazuje się w Studium w części tekstowej i graficznej. Równocześnie podkreśla się konieczność prawidłowego kształtowania i funkcjonowania i zapewnienia wysokiej jakości tych obszarów zachęcającej mieszkańców gminy i użytkowników do przebywania i wykorzystania przestrzeni publicznej.

Działania w celu kreowania obszarów przestrzeni publicznej będą wpływać na poprawę jakości życia na obszarze gminy przez zaspokojenie potrzeb społecznych, kulturalnych, estetycznych mieszkańców wsi i pozostałych użytkowników oraz promowanie miejscowości. Umożliwią rozwój tożsamości lokalnej społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki poszczególnych wsi oraz wpływać będą na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej gminy.

Dla poszczególnych miejscowości pożądanym jest zachowanie, rozwój, ukształtowanie przestrzeni publicznych, wpisujących się w strukturę wsi, kształtujących (współkształtujących) centra wsi i podkreślających ich charakter. Takie przestrzenie, urządzone, bądź wzbogacane w formie np. parku, skweru, placów, w tym placu zabaw itp. służyć powinny z jednej strony potrzebie poprawy wizerunku wsi i uczynienia ich bardziej atrakcyjnymi, a z drugiej strony sprzyjać mają aktywizacji ludności, zaspakajaniu ich potrzeb oraz rozwijaniu kontaktów międzyludzkich.

Istotną jest ochrona atrakcyjnego krajobrazu postrzeganego z powszechnie dostępnych miejsc i ciągów widokowych.

Obszary przestrzeni publicznej na terenie gminy powinny być uwzględnione poprzez odpowiednie ustalenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zgodnie ze wskazaniem niniejszego Studium.

W planie miejscowym powinno być doprecyzowane przeznaczenie, odpowiedni sposób zabudowy, warunki ochronne. Ustalenia dotyczące wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych powinny zawierać w szczególności określenie zasad umieszczania w przestrzeni publicznej obiektów małej architektury, nośników reklamowych, tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, urządzeń technicznych i zieleni, w tym określenie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenów.

XVIII. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

W ramach realizacji zadania samorządu dotyczącego utrzymania i przestrzegania ładu przestrzennego niezbędne jest kontynuowanie, rozwijanie działań zmierzających do opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarze gminy Kobylnica.

Zasadą powinno być sporządzanie mpzp dla większych obszarów, w szczególności dla wyznaczonych obszarów urbanizacji, z ewentualną, uzasadnioną korektą granic, uwzględniającą istniejące podziały oraz granice przyległych obszarów objętych już planami. Wyznaczone w Studium granice obszarów urbanizacji, z możliwością ich doprecyzowania, jak wyżej, zasadniczo wskazują na przewidywany docelowo zasięg zwartych obszarów zabudowy wsi.

Korzystne z punktu widzenia ładu przestrzennego będzie obejmowanie planami miejscowymi jeszcze większych struktur np. całych fragmentów pasm rozwojowych wraz z obszarami urbanizacji w granicach jednego, kilku obrębów, albo planów miejscowych dla całych obrębów geodezyjnych.

Sporządzenie planów miejscowych dla większych obszarów pozwala na właściwe kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, ze szczególnym uwzględnieniem przestrzeni publicznej, infrastruktury technicznej i komunikacji.

Licząc się z pilnymi bieżącymi potrzebami, głównie inwestycyjnymi, nie wyklucza się również możliwości wykonania planów miejscowych dla mniejszych fragmentów w obrębie obszarów urbanizacji lub (i) obejmujących fragmenty pasm rozwojowych poza nimi.

W każdym z dopuszczonych wariantów granice obszarów przewidzianych do objęcia planami powinny zostać uściślone i doprecyzowane, z uwzględnieniem podziałów geodezyjnych, ewentualnie granic obszarów już objętych planami. Ustalenia planów miejscowych uwzględniać powinny konieczność zachowania spójnej struktury w całym wskazanym obszarze, paśmie.

Przy planowaniu zabudowy i zagospodarowania w obszarach urbanizacji i w pasmach urbanizacji poza tymi obszarami, należy odpowiednio uwzględnić preferencje rozwojowe dla poszczególnych stref i miejscowości.

Przewidując rozwój w poszczególnych strefach, pasmach i obszarach, rozważyć należy sporządzenie w pierwszej kolejności mpzp dla obszarów urbanizacji, pasm rozwojowych, ewentualnie obrębów (lub odpowiednio fragmentów tych jednostek, również łącznie), w Strefie „Północ” (Sycewice, Reblinko, Reblino). W miejscowości Sycewice dodatkowym argumentem przemawiającym za potrzebą sporządzenia planu jest przewidywana realizacja obejścia w ciągu drogi nr 6 dla tej miejscowości.

Poza planami wskazanymi do sporządzenia, jak wyżej, są i będą realizowane następne, obszarów i ciągów, dla potrzeb inwestycyjnych takich, jak np.:

- gazociągi wysokiego ciśnienia,
- linie elektroenergetyczne wysokiego *i najwyższego* napięcia,
- trasy komunikacyjne,
- eksploatacja złóż,
- farmy wiatrowe.

W przypadku mpzp gazociągu, napowietrznych linii elektroenergetycznych wskazane jest, a w przypadku nowych farm wiatrowych jest obowiązkowe, obejmowanie granicami planu obszarów lokalizacji tych inwestycji wraz ze strefami ochronnymi.

Na obszarze gminy przewiduje się sporządzenie i uchwalenie mpzp dla lokalizacji nowych farm wiatrowych w rejonach wskazanych na rysunku Studium.

Dopuszcza się również zmiany już obowiązujących mpzp dla siłowni wiatrowych w zakresie ich lokalizacji, wysokości, mocy, ilości siłowni oraz dopuszcza się plany w celu przeznaczenia umożliwiającego realizację dodatkowych siłowni na terenach przyległych do obszarów już objętych obowiązującymi planami pod farmy wiatrowe.

Uściślenie granic terenów przeznaczonych pod lokalizację siłowni, ustalenie parametrów i poszczególnych lokalizacji siłowni powinno następować z uwzględnieniem wpływu (skumulowanego,

w przypadku farm już istniejących) na wyznaczone pasma i obszary urbanizacji, w zakresie przeznaczenia oraz zamierzeń projektowych, planistycznych, odnoszących się do tych obszarów i pasm.

Ponadto, obowiązują zasady wcześniej wskazane w Studium, w tym w **Rozdziale X**.

W obszarach urbanizacji, przy rozplanowywaniu terenów, określaniu wskaźników i parametrów zabudowy oraz zagospodarowania należy zapewniać warunki powiązania i uspoźnienia planowanych elementów z istniejącą strukturą, w tym z układem dróg i zabudowy, z uwzględnieniem jej charakteru, funkcji, cech, parametrów. Tereny wiejskie, na których już zlokalizowana jest zabudowa, powinny być kształtowane i rozwijane w sposób podnoszący ich jakość w przestrzeni.

Realizacja polityki przestrzennej zakładającej racjonalne strefowanie funkcji z wydzieleniem obszarów o przewadze funkcji usługowych, produkcyjnych, usługowo-produkcyjnych, usługowo-mieszkaniowych oraz mieszkaniowych z dopuszczeniem usług powinno być wytyczną dla szczegółowych planistycznych opracowań. Przyjęcie takiej polityki umożliwia pozostawienie w gestii gminy władztwa planistycznego, co należy rozumieć jako wyprzedzające kierownictwo procesami przestrzennymi, a nie sprawowanie nadzoru i legalizacji faktów dokonanych. Realizacja polityki planistycznej, polegająca na sporządzeniu i uchwaleniu kolejnych planów zapewni obowiązywanie standardów urbanistycznych służących zachowaniu ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury oraz zrównoważonego rozwoju na obszarze gminy.

Kierunki polityki planistycznej ilustruje **załącznik graficzny nr 17**.

Załącznik graficzny nr 17
Polityka planistyczna

XIX. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

1.1. Rola, znaczenie funkcji rolniczej

Z uwagi na:

- dotychczasowy, historycznie uwarunkowany sposób użytkowania i zagospodarowania terenu gminy,
- wysoki potencjał produkcyjny gleb i inne walory przyrodnicze terenów rolnych,
- duże znaczenie rolnictwa dla gospodarki gminy,
- znaczący udział ludności rolniczej związanej z gospodarstwami rolnymi,
- potencjalne możliwości pozyskania środków na rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich w ramach funduszy unijnych w połączeniu ze środkami krajowymi,
- położenie gminy na wyróżnionych w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa obszarach wysokotowarowej gospodarki rolnej,

przyjmuje się dla terenu gminy funkcję rolniczą za wiodącą przestrzennie i jedną z najważniejszych gospodarczo, z jednoczesnym rozwojem różnorodnych funkcji komplementarnych wspomagających wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich.

Przestrzeń rolniczą tworzyć będą grunty użytkowane rolniczo (grunty orne, sady, trwałe użytki zielone), ośrodki produkcji rolnej i obsługi rolnictwa (w tym większość byłych ośrodków produkcyjnych PGR), a także siedliska rolnicze związane z indywidualnymi gospodarstwami rolnymi. Uzupełnieniem będą gospodarstwa ogrodniczo-warzywnicze i szkółkarskie (warzywa, owoce, rośliny ozdobne, plantacje choinek itp.), ośrodki produkcji rybnej.

Zakłada się, że rolnicza przestrzeń produkcyjna gminy współtworzy strefę życiową dla Słupska, a także potencjalnie – dla Sławna, Ustki i lokalnych miejscowości nadmorskich.

1.2. Cele polityki przestrzennej gminy w zakresie kształtowania i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

- 1) Kształtowanie przestrzeni rolniczej oraz funkcji związanych z rolnictwem w sposób sprzyjający prowadzeniu efektywnej gospodarki rolnej, dostosowanej do predyspozycji użytkowych obszaru i pojemności środowiska naturalnego;
- 2) Kształtowanie przestrzeni rolniczej oraz funkcji związanych z rolnictwem, w sposób nie utrudniający rozwoju innych funkcji, które współtworzą społeczno-gospodarczo-przyrodniczą przestrzeń gminy;
- 3) Wielofunkcyjny rozwój obszarów gminy, w tym szczególnie obszarów strukturalnie słabszych, w sposób zapewniający zachowanie dobrego stanu środowiska oraz walorów kulturowo-krajobrazowych.

1.3. Zasady polityki przestrzennej gminy w zakresie kształtowania i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

- 1) Realizacja polityki przestrzennej gminy, jaką jest długookresowe równoważenie jej rozwoju wymaga uznania rolniczej przestrzeni produkcyjnej, jako równorzędnego partnera w działaniach na rzecz rozwoju i promocji gminy;
- 2) W procesie realizacji modelu zrównoważonego rozwoju gminy zakłada się, że tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej nie będą kolidowały funkcjonalnie i przestrzennie z terenami zurbanizowanymi (w tym szczególnie z terenami mieszkaniowymi) oraz z terenami o walorach przyrodniczych. Zakłada się harmonijną koegzystencję funkcji rolnej z pozostałymi funkcjami istniejącymi i planowanymi na terenie gminy;
- 3) W procesie przekształceń przestrzeni rolniczej, m.in. związanej ze zmianami własnościowymi i zalesianiem, zakłada się zachowywanie wiejskiego krajobrazu kulturowego i założeń przestrzennych związanych z zabytkowymi zespołami folwarcznymi i dworsko-parkowymi;
- 4) Dostosowanie charakteru i intensywności gospodarowania rolniczego do zróżnicowanych warunków agroekologicznych gminy;

5) W procesie wyznaczenia nowych terenów dla rozwoju funkcji mieszkaniowych, przemysłowych, produkcyjnych i usługowych przeznaczanie gruntów rolnych na te funkcje, w myśl zasady ograniczania powierzchni gruntów wyższych klas do niezbędnego minimum.

1.4. Główne kierunki kształtowania i zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Równoważenie rozwoju w rolnictwie będzie polegało na uwzględnieniu w przestrzeni gminy trzech form rolnictwa:

- intensywnego rolnictwa wysokotowarowego typu rynkowego,
- rolnictwa zrównoważonego (tradycyjnego),
- rolnictwa ekologicznego.

Zasadniczą formą gospodarstw rolnych o charakterze towarowym będą **gospodarstwa wielkoobszarowe** (w tym typu menadżerskiego), stanowiące grupę gospodarstw żywotnych ekonomicznie, zdolnych do realizowania zamierzeń inwestycyjnych.

Drugą kategorią gospodarstw, najliczniej reprezentowaną, są i będą jeszcze przez dłuższy czas **gospodarstwa średniej wielkości**, utrzymujące się z produkcji rolnej i ze źródeł pozarolniczych. Gospodarstwa te będą zdolne do zapewnienia swoim właścicielom miejsca pracy i części dochodów, a także – przy odpowiednim wsparciu finansowym i racjonalnym zarządzaniu – możliwości inwestowania i rozwoju.

Trzecią kategorią gospodarstw będą gospodarstwa najmniejsze i najuboższe, (tzw. **sojalne**) produkujące głównie lub wyłącznie na własne potrzeby. Poziom dochodów w gospodarstwach sojalnych musi być uzupełniany dochodami z pracy poza gospodarstwem lub w formie płatności sojalnych (zasiłki, renty, emerytury). Będą one w naturalny sposób i przy pomocy finansowej państwa przejmowane przez gospodarstwa średnie i wielkotowarowe.

Obok działalności rolniczej, część gospodarstw będzie realizowała zadania związane z zalesianiem najsłabszych gruntów rolnych oraz z pielęgnacją założonych upraw leśnych.

Przewiduje się stopniowy spadek udziału ludności zatrudnionej w rolnictwie na rzecz zatrudnienia w zawodach nierolniczych.

1) Dokończenie procesu prywatyzacji i restrukturyzacji Zasobu WRSP

Grunty rolne będące w Zasobie WRSP zostały w ok. 95% wydzierżawione oraz zagospodarowane rolniczo. Będą one sukcesywnie poddawane pełnej prywatyzacji (sprzedaży). Zbędne dla gospodarki rolnej grunty SP zostaną przeznaczone na cele nierolnicze, zalesione lub zurbanizowane.

Proces prywatyzacji i restrukturyzacji będzie przebiegał do czasu całkowitego zagospodarowania Zasobu WRSP i dotyczy gospodarstw wielkoobszarowych o różnych formach organizacji, jak również mniejszych indywidualnych gospodarstw rolnych.

Tereny po byłych ośrodkach produkcji i obsługi rolnictwa pgr, gdzie zabudowa została zniszczona lub brakuje zainteresowania ich rolniczym wykorzystaniem, proponuje się przeznaczyć na cele komercyjne, w tym związane z techniczną obsługą rolnictwa, przetwórstwem rolnym lub na cele nierolnicze, nie kolidujące z funkcją rolną.

2) Ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Wymóg ochrony gruntów rolnych przed przeznaczaniem ich na cele nierolnicze wynika z obowiązującego prawa (ustawy Prawo ochrony środowiska i ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych).

Jednym z głównych kierunków działań w przestrzeni rolniczej gminy jest ochrona przed zanieczyszczeniem, degradacją i przeznaczeniem na cele nierolnicze gruntów rolnych o najwyższej przydatności dla rolnictwa lub środowiska przyrodniczego. Stanowią je **użytki rolne klasy IIIa, III i III, użytki rolne wytworzone z gleb pochodzenia organicznego oraz torfowiska i oczka wodne**. Ponadto, ochroną przed przeznaczeniem na cele nierolnicze obejmuje się użytki rolne niższych klas bonitacyjnych położone wewnątrz dużych i zwartych rozłogów rolniczych.

W obrębie tych użytków, poza wskazanymi pasmami rozwoju, zasadniczo wyklucza się zabudowę (wykluczenie to nie dotyczy lokalizacji farm elektrowni wiatrowych na terenach rolnych oraz obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej).

Przewiduje się natomiast możliwość zmiany przeznaczenia ww. gruntów poza obszarami urbanizacji i pasmami rozwoju na cele nierolnicze w związku z realizacją inwestycji celu publicznego, istotnych z punktu widzenia interesu państwa, regionu lub mieszkańców gminy.

Dopuszcza się również (poza wskazanymi obszarami urbanizacji i pasmami rozwoju), nową zabudowę siedliskową (zagrodową), z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych i kulturowych, gdy jest to niezbędne do prowadzenia działalności rolniczej i gdy powierzchnia związanych z nowo powstającym siedliskiem gruntów rolnych jest wyższa od średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w gminie oraz pod warunkiem, że będzie wyposażona w odpowiednie systemy infrastruktury technicznej i transportowej. Poza tym, w związku z możliwością rozwoju zrównoważonej gospodarki rybackiej na obszarze gminy przewiduje się zabudowę służącą rozwijaniu tej działalności również poza obszarami urbanizacji i pasmami rozwoju.

W związku z dopuszczeniem zabudowy w pasmach rozwoju już poza obszarami urbanizacji, przy wyznaczaniu w nich terenów i lokalizowaniu zabudowy należy odpowiednio uwzględniać przydatność rolniczą gleb i w miarę możliwości dokonywać wyboru mniej przydatnych rolniczo gruntów.

Z uwagi na wysoki, a nawet dominujący udział gleb chronionych, w tym w Strefie "Północ" – wielofunkcyjnego intensywnego rozwoju, nieuniknione jest przeznaczenie ich części pod tereny zurbanizowane.

3) Uporządkowanie przestrzeni rolno-leśnej oraz zalesianie gruntów rolnych nieprzydatnych dla rolnictwa (marginalnych)

Na obszarze gminy przewiduje się zalesienia, zwłaszcza obejmujące grunty o niskiej klasie bonitacyjnej, na których dalsze prowadzenie działalności rolniczej jest ekonomicznie nieuzasadnione. Za takie grunty uważa się przede wszystkim grunty orne klasy V i VI, a także gleby wyższych klas położone śródleśnie lub marginalnie w stosunku do ośrodków produkcyjnych, siedlisk rolniczych, grunty erodowane, okresowo zbyt suche, zdegradowane itp. Dopuszcza się również możliwość zalesienia gruntów wyższych klas w celu zapewnienia wysokiej różnorodności przyrodniczej przyszłych zbiorowisk leśnych, kształtowania wielofunkcyjnego charakteru i zachowania ciągłości przestrzennej lasów.

Na rysunku Studium wskazano tereny szczególnie preferowane do zalesienia.

Poza nimi przewiduje się możliwość zalesień na innych obszarach, z uwzględnieniem odpowiednich zasad wskazanych poniżej:

- a) drzewostan powinien być wprowadzony z zachowaniem odpowiednich odległości:
 - od dróg – jak w **Rozdziale X ust. 1**,
 - od budynków – stosownie do przepisów odrębnych, jednak nie mniej niż 20 m,
 - od napowietrznych linii elektroenergetycznych – zgodnie z przepisami szczególnymi,
- b) należy uwzględniać system sieci drenarskiej i rowów melioracyjnych – obowiązuje ochrona istniejących urządzeń melioracji wodnych (zalesienie po uzgodnieniu z właściwym zarządcą melioracji i urządzeń wodnych),
- c) uwzględnić należy strefy ochrony konserwatorskiej (zalesienia w strefach w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków),
- d) zalesienia należy odpowiednio planować, ograniczać, wykluczać na obszarach ochrony Natura 2000,
- e) należy pozostawiać, jako enklawy śródleśne, nieużytki o charakterze zarastających oczek wodnych, mokradeł i podmokłości, łąki w dolinach rzecznych.

4) Poprawa struktury jakościowej użytków rolnych

Realizacji tego kierunku w procesie kształtowania przestrzeni rolniczej przebiegać będzie jednocześnie z realizacją kierunku 3. Główne działania będą tu polegały na stopniowym wyłączaniu z użytkowania rolniczego gleb o najniższej bonitacji. Najwłaściwszym sposobem wykorzystania tych terenów jest zalesianie i zadrzewianie, po zaspokojeniu potrzeb związanych z realizacją niezbędnych inwestycji celu publicznego i elementów infrastruktury technicznej.

W wypadku braku możliwości zalesienia słabszych gruntów ornych, dla uchronienia ich przed degradacją lub podniesienia ich produktywności proponuje się przeznaczanie tych gruntów na ekstensywne pastwiska.

5) Poprawa struktury obszarowej i organizacji gospodarstw rolnych

Proponuje się utrzymanie małych gospodarstw z jednoczesnym tworzeniem warunków do rozwoju funkcji pozarolniczych. Utworzenie dostatecznej liczby miejsc pracy poza rolnictwem spowoduje raczej niewielkie zmiany strukturalne, przede wszystkim w grupie małych gospodarstw oraz w rejonie słabych gleb.

Pożądaną formą organizacji gospodarstw indywidualnych jest gospodarstwo rodzinne.

Dla poprawy funkcjonalności rozłogów gruntów w gospodarstwach przewiduje się sukcesywne przeprowadzanie niezbędnych scaleń i wymiany gruntów, co przyczyni się do zmniejszenia liczby działek w gospodarstwach i zmniejszanie liczby działek o kształtach niedogodnych dla uprawy mechanicznej. Potrzeba takich działań może wystąpić szczególnie w następstwie przejmowania, przez większe jednostki produkcyjne, rozdrobnionych i oddalonych od siebie gruntów upadających gospodarstw.

Z poprawą organizacji gospodarstw wiąże się także potrzeba usprawnienia funkcjonalnej sieci dróg transportu rolnego, w celu dostosowania ich do współcześnie stosowanych maszyn rolniczych. Dla utrzymania wysokich walorów produkcyjnych przestrzeni rolniczej konieczne są działania w kierunku zapewnienia sprawnego funkcjonowania urządzeń melioracji wodnych na użytkowanych gruntach.

6) Poprawa efektywności i dochodowości gospodarstw rolnych

Podstawowym warunkiem funkcjonowania gospodarstw rolnych na wspólnym rynku jest dostosowanie warunków produkcji do standardów zapewniających bezpieczeństwo żywności.

W gospodarstwach prowadzone będą działania modernizacyjne zmierzające do poprawy standardów higienicznych, sanitarnych i jakościowych w produkcji żywności, a także nakierowane na ochronę środowiska i poprawę warunków utrzymania zwierząt.

Niezbędne będzie przeorientowanie producentów w kierunku dostosowania oferty produkcji rolnej – z punktu widzenia jej asortymentu i jakości – do wymagań rynku.

7) Promowanie działań proekologicznych w rolnictwie oraz modelu rolnictwa wielofunkcyjnego

Zgodnie z koncepcją europejskiego modelu rolnictwa, wyznaczonego w *Agendzie 2000*, rolnictwo obok swojej funkcji podstawowej może pełnić ważną rolę w zakresie ochrony środowiska i krajobrazu, zachowania dobrego stanu gleb i wód oraz bogactwa siedlisk i bioróżnorodności, a także tradycji i dziedzictwa kulturowego wsi.

Konieczne są działania na rzecz promowania modelu **rolnictwa wielofunkcyjnego**, w którym w gospodarstwach, obok produkcji żywności, prowadzone będą działania na rzecz ochrony środowiska i zachowania wiejskiego krajobrazu oraz podejmowane dodatkowe działania nakierowane na dywersyfikację działalności rolniczej, jak np. uprawa roślin energetycznych i innych roślin nieżywnościowych, uprawa ziół, produkcja miodu pszczelego, rozwój agro- i ekoturystyki.

Działania w przestrzeni rolniczej na rzecz poprawy środowiska naturalnego będą polegały przede wszystkim (obok zalesiania gruntów marginalnych) na szerokim stosowaniu programów rolno-środowiskowych – w tym rolnictwa zrównoważonego i ekologicznego, ekstensywnego zagospodarowania łąk i pastwisk, tworzenia stref buforowych, zwłaszcza w pasmach powiązań ekologicznych wskazanych w Studium i in. Zaleca się utrzymanie różnorodności biologicznej oraz przestrzeganie w gospodarce rolniczej zasad biotechniki zapewniając wydolność środowiska naturalnego, odnawialność zasobów przyrodniczych, trwałość świata roślinnego i zwierzęcego oraz różnorodność i indywidualność przyrody i krajobrazu.

Rozwój rolnictwa ekologicznego, obok korzystnego oddziaływania na środowisko naturalne wpłynie na wzrost zatrudnienia ludności lokalnej i może stanowić uzupełnienie tradycyjnego lub nowoczesnego rolnictwa. Ten rodzaj rolnictwa proponuje się w małych i średnich gospodarstwach indywidualnych, szczególnie na terenach o dużych walorach przyrodniczych, tj. na terenie Parku Krajobrazowego „Dolina Słupi” i w południowej części gminy. Niezbędne będzie ponadto wsparcie

gospodarstw na rzecz działań dostosowujących je do wymagań ochrony środowiska oraz upowszechnianie Kodeksu Dobrych Praktyk Rolniczych. Przewiduje się także pełniejsze wykorzystanie potencjału gminy w zakresie rozwoju gospodarki agroturystycznej.

Duży udział trwałych użytków zielonych umożliwi rozwój hodowli bydła. Zła koniunktura w produkcji mleczarskiej sprzyja przestawianiu się gospodarstw na inne kierunki chowu. Preferowane kierunki to ekstensywny chów bydła opasowego i koni. Tradycyjny chów tych zwierząt proponuje się na terenach obfitujących w trwałe użytki zielone, wyposażonych w zainwestowanie gospodarcze, o dużej liczbie gospodarstw rolnych.

8) Tworzenie warunków do rozwoju energetyki odnawialnej bazujących na surowcach rolniczych

Uwarunkowania przyrodnicze i organizacyjne rolniczej przestrzeni produkcyjnej gminy sprzyjają rozwojowi rolnictwa agroenergetycznego, tj. produkcji biomasy rolniczej na cele energetyczne (nasiona roślin rolniczych, słoma odpadowa z rolnictwa, plantacje roślin wieloletnich itp.). Nowemu kierunkowi powinien towarzyszyć rozwój funkcji towarzyszących, takich jak: przetwórstwo biomasy (biorafinerie, biogazownie rolnicze, przetwórnice słomy i drewna itp.), produkcja urządzeń i instalacji do produkcji biopaliw stałych, płynnych i gazowych, produkcja urządzeń i instalacji do spalania biopaliw stałych, płynnych i gazowych itp.

9) Rozwój lokalnego rynku rolnego i przetwórstwa rolno-spożywczego

Niezbędne są działania mające na celu stworzenie dogodnych warunków dla rozwoju lokalnych rynków zbytu oraz przetwórstwa lokalnych surowców rolnych. Ważne jest zachowanie i wspieranie istniejącego na terenie gminy przetwórstwa, budowanie powiązań między producentami rolnymi i przetwórstwem, promocja i reklama wytworzonych produktów. Dla lokalizacji przetwórstwa rolnego preferuje się miejscowości wskazane w Studium w **Rozdziale IX ustęp 1.3**. Do wykorzystywania można przeznaczyć niewykorzystane tereny produkcyjne po byłych pgr posiadających zgodę na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne¹⁶, o ile nie spowodują one konfliktów z otoczeniem.

Zakłada się utworzenie gminnego targowiska rolnego, stanowiącego miejsce zbytu dla produktów rolnych pochodzących z tradycyjnych gospodarstw rodzinnych, oferujących nadwyżki własnych produktów rolnych (np. po cenie producenta). Rynek ten, zlokalizowany w niewielkim oddaleniu od granic Słupska (np. w Kobylnicy, Bolesławicach, Reblinku) byłby miejscem zaopatrywania się mieszkańców miasta i gminy a także turystów stałych i tranzytowych w świeże warzywa, owoce, jaja, miód, nowalijki itp. produkty rolne. Jednocześnie rynek ten mógłby stanowić miejsce zbytu dla produktów pochodzących z lokalnych gospodarstw ekologicznych i rybackich. Dodatkowo – mogłoby to być miejsce promocji i sprzedaży lokalnych (regionalnych) wyrobów rękodzieła ludowego itp.

Działanie to jest szansą dla gospodarstw małych i średnich – 5-15 ha, zbyt małych aby mogły stanowić główne źródło utrzymania dla zamieszkujących je osób, zbyt duże zaś, by zaprzestać czy też zmarginalizować w nich działalność rolniczą.

10) Działania na rzecz wsparcia wielofunkcyjnego rozwoju wsi

Zreformowana wspólnotowa polityka Rozwoju Obszarów Wiejskich kładzie większy, niż poprzednio nacisk na zrównoważony rozwój obszarów wiejskich, wiążący się z koncepcją ich wielofunkcyjności. W Polsce, w latach 2007-2013, realizowany będzie model wielofunkcyjnego rozwoju wsi, którego głównym celem jest zmniejszenie różnic rozwojowych między obszarami wiejskimi i miejskimi. Niezbędne jest tworzenie warunków przestrzennych dla różnorodnej działalności ekonomicznej prowadzonej z poszanowaniem aspektów środowiskowych oraz rozwoju funkcji społecznych i kulturalnych. W procesie wielofunkcyjnego rozwoju wsi istotne jest wykorzystanie walorów przyrodniczych, krajobrazowych i dziedzictwa kulturowego gminy.

Dla realizacji tego kierunku działań możliwe jest (podobnie jak w punkcie 9) wykorzystanie wolnych lub niezagospodarowanych obiektów gospodarczych i terenów po byłych ośrodkach PGR, które stanowią potencjalne miejsca rozwoju produkcji, usług komercyjnych, w tym związanych z obsługą rolnictwa

¹⁶ Zgody uzyskane do Planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica, uchwalonego w 1994 roku (art. 61 ustawy z 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.)

i leśnictwa. Niezbędne jest przygotowanie atrakcyjnych ofert terenów produkcyjno-usługowych na terenach popegeerowskich.

1.5. Przewidywane zmiany w przestrzeni związane z realizacją zapisów Studium

1) Zmiany w strukturze użytkowania

Przewiduje się zmiany w sposobie użytkowania gruntów będące wynikiem:

a) zachodzących procesów urbanizacyjnych

Podmiejski charakter gminy oraz jej wysokie walory przyrodniczo-krajobrazowe zwiększają jej atrakcyjność, jako miejsca zamieszkania, inwestowania, pracy i wypoczynku.

Zmiany w użytkowaniu związane z planowaną zabudową mieszkaniową, produkcyjno-usługową, komunikacyjną i techniczną będą miały miejsce przede wszystkim w Strefie „Północ”, przy czym największą dynamikę tych zmian przewiduje się na terenach położonych wzdłuż drogi S6 w rejonie obwodnicy miasta Słupska i Sycewic.

Druga grupa istotnych przekształceń w użytkowaniu będzie dotyczyła terenów położonych na obszarach o wysokich walorach turystyczno-rekreacyjnych, gdzie przewiduje się rozwój terenochłonnych usług związanych z rozwojem turystyki i rekreacji. Będą one miały miejsce szczególnie w Podstrefie „B” turystyczno-rekreacyjnej Strefy „Wschód” oraz w obrębie Południowego Turystycznego Pasma Leśnego.

Mieszana formę użytkowania terenu będą posiadały obszary planowanych farm wiatrowych, na których obok funkcji przemysłowej będzie kontynuowana funkcja rolna.

Przeprowadzenie tych zmian wymagać będzie najczęściej procedury sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,

b) zalesieniami gruntów rolnych

Zmiany w sposobie użytkowania i zagospodarowania terenów spowodowane będą także zalesieniami gruntów rolnych nieprzydatnych rolniczo oraz dolesieniami wzmacniającymi strukturę (tkankę) ekologiczną gminy. Zmiany te będą miały miejsce przede wszystkim w południowej, najsłabszej glebowo części gminy;

2) Zmiany w strukturze jakościowej gruntów

Zmiany mające na celu poprawę struktury jakościowej gruntów rolnych, dokonywane będą poprzez wyłączenie z produkcji rolnej gruntów rolnych najsłabszych (kl. V i VI) w celu ich zalesienia. Nieuniknione będzie także wyłączenie niezbędnej części gruntów wyższych klas na cele związane z urbanizacją;

3) Zmiany w strukturze agrarnej gospodarstw rolnych

Uwarunkowania ekonomiczne oraz konieczność sprostania wymaganiom związanym z realizacją Wspólnej Polityki Rolnej będą powodowały konieczność odejścia części najsłabszych gospodarstw rolnych z produkcji, przy towarzyszącej temu tendencji do powiększania powierzchni silnych gospodarstw towarowych. Struktura agrarna – z uwagi na bardzo atrakcyjny teren zachowa widoczną obecnie tendencje do polaryzacji gospodarstw, tzn. z jednej strony do wydzielania małych niby gospodarstw z przeznaczeniem na funkcje rekreacyjno-mieszkaniowe, z drugiej zaś – do powiększania liczby i powierzchni gospodarstw dużych i bardzo dużych. Spowoduje to przejściowy wzrost rozdrobnienia, wywołany wzrostem ogólnej liczby gospodarstw;

4) Zmiany stosunków własnościowych

Kontynuacja procesu prywatyzacji nieruchomości rolnych przez Agencję Nieruchomości Rolnych spowoduje dalszy przepływ gruntów rolnych i nieruchomości budowlanych z sektora publicznego do sektora prywatnego. W nadchodzącym okresie przewiduje się pełną prywatyzację gruntów dzierżawionych z ANR, a ponadto zmiany własnościowe, polegające na transferze części gruntów ze słabszych ekonomicznie gospodarstw do gospodarstw silniejszych;

5) Zmiany kierunków produkcji rolnej

Warunki przyrodnicze predestynują obszar gminy do uprawy tradycyjnych roślin rolniczych z przeznaczeniem na cele energetyczne (rzepak, kukurydza itp.). Istotnym aspektem jest tutaj zachowanie rozsądnych proporcji pomiędzy wielkością obszaru przeznaczonego pod uprawy roślin

żywnościowych i nieżywnościowych oraz racjonalne, bezpieczne dla środowiska technologie i formy ich uprawy, z wykluczeniem uprawy roślin genetycznie modyfikowanych.

2. Kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej

Prowadzenie gospodarki leśnej na obszarze gminy Kobylnica powinno się odbywać zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) powszechnej ochrony lasów;
- 2) powiększania zasobów leśnych;
- 3) trwałości utrzymania lasów;
- 4) ciągłości i zrównoważonego wykorzystania wszystkich funkcji lasów.

Ustala się następujące kierunki kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej:

- 1) prowadzenie czynności gospodarczych, produkcja surowca drzewnego zgodnie z planami urządzania lasów dla Nadleśnictw: Sławno, Warcino, Ustka, Trzebielino i Leśny Dwór oraz zgodnie z uproszczonymi planami urządzania dla lasów stanowiących lasy prywatne;
- 2) wzmocnienie funkcji ekologicznej i środowiskowej lasów (działania w kierunku zwiększenia naturalności i stabilności ekosystemów leśnych);
- 3) wzmocnienie odporności biologicznej lasów i ich żywotności;
- 4) zwiększanie powierzchni leśnej (realizacja zalesień);
- 5) w miarę możliwości lasów nadawanie niektórym obszarom leśnym charakteru wielofunkcyjnego; korelacja funkcji produkcyjnych lasów z funkcjami społecznymi (turystyka i rekreacja; umożliwienie rekreacyjnego wykorzystania lasów poprzez wyznaczenie i urządzenie miejsc wypoczynku, miejsc widokowych, miejsc postoju, śródleśnych szlaków rekreacyjnych pieszych, konnych, rowerowych);
- 6) prowadzenie zrównoważonej gospodarki łowieckiej.

Zasady ochrony, kształtowania przestrzeni leśnej i zalesiania:

- 1) łączenie małych kompleksów i nadawanie im zwartego kształtu, dla skrócenia linii brzegowej (szczególnie w obszarach rekreacyjnych);
- 2) stosowanie ekologicznych zasad przy zalesianiu gruntów: właściwej oceny potencjału siedlisk i doboru gatunków sadzonek;
- 3) przewidywanie typu przyszłego zbiorowiska leśnego oraz określenie jego funkcji;
- 4) kształtowanie stref ekotonowych na zalesianych terenach;
- 5) pozostawianie śródpolnych „oczek” wodnych, torfowisk oraz istniejących grup i kęp drzew lub krzewów;
- 6) prace zaplanowane w bezpośrednim sąsiedztwie drzew i lasów należy wykonać w sposób, który nie spowoduje uszkodzenia bryły korzeniowej, pni i konarów drzew;
- 7) przy zalesieniach terenów należy zachować odpowiednie odległości od dróg, linii kolejowej, budynków, napowietrznych linii elektroenergetycznych, rowów oraz pozostawiać bez dolesień nieużytki o charakterze zarastających oczek wodnych, mokradel i podmokłości, łąki w dolinach rzecznych;
- 8) pod zalesienia i zadrzewienia nie należy przeznaczać terenów istniejących oraz planowanych dla lokalizacji elektrowni wiatrowych, tereny te powinny pozostać otwarte i zagospodarowane w sposób który nie będzie zwiększał ich atrakcyjności dla zwierząt (ptaków i nietoperzy); uwaga ta dotyczy również dróg dojazdowych do poszczególnych turbin;
- 9) przeciwdziałanie degradacji gleb hydrogenicznych w wyniku odwodnienia torfowisk różnych typów, borów i brzezin bagiennych;
- 10) przeciwdziałanie erozji gleb leśnych na obszarach o urozmaiconej rzeźbie terenu – w tym erozji zrywkowej, erozji związanej z uprawami leśnymi;
- 11) zapobieganie zagęszczeniu gleb pod wpływem ciężkiego sprzętu, zwłaszcza na siedliskach hydrogenicznych (pozyskiwanie surowca drzewnego w okresie grudy zimowej);
- 12) należy stosować odpowiednie rozwiązania techniczne, organizacyjne zabezpieczające lasy na terenie objętym studium oraz na terenach przyległych przed nadmierną presją turystyczną;
- 13) realizowanie poprawy zgodności drzewostanów z siedliskiem poprzez:
 - a) odnawianie i zalesianie gatunkami zgodnymi z typem gospodarczym drzewostanu,
 - b) przebudowę drzewostanu,

- c) preferowanie w poprawkach i uzupełnieniach gatunków zgodnych z gospodarczym typem drzewostanu,
- d) wykonanie cięć pielęgnacyjnych w sposób eliminujący gatunki niezgodne z gospodarczym typem drzewostanu i poprawiający warunki wzrostu gatunkom zgodnym,
- e) ograniczenie odwodnienia podmokłych obszarów leśnych i pozostawienie ich do odnawiania samosiewem, bez przestrzegania składu gatunkowego i używania ciężkiego sprzętu,
- f) dążenie do utrzymania śródleśnych cieków i zbiorników wodnych, retencjonowania wody w rowach melioracyjnych bez odpływu,
- g) ustalanie przebiegu granicy polno-leśnej – przejmowanie gruntów do zalesień,
- h) utrzymanie istniejącej strefy ekotonowej i kształtowanie w miejscach jej pozbawionych przez zamykanie dostępu do wnętrza lasu na obrzeżach wzdłuż dróg, szlaków turystycznych, cieków poprzez sadzenie odpowiednich gatunków drzew i krzewów, pozostawianie runa,
- i) zachowanie różnorodności przyrodniczej lasów na różnych poziomach: ekosystemu (wykorzystywanie mikrosiedlisk), gatunkowej (struktura gatunkowa drzewostanu, warstwy krzewów, runa), genowej (regionalizacja materiału siewnego), krajobrazowej (nie zalesianie wszystkiego – łąk, bagien, mokradeł i polanek, kształtowanie łagodnego przebiegu granicy lasu).

Poniżej przedstawiono załącznik ilustrujący kierunki rozwoju rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej (załącznik graficzny nr 18).

Załącznik graficzny nr 18
Rolnicza i leśna przestrzeń produkcyjna

XX. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

W granicach gminy Kobylnica, występują tereny zagrożone powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia 1%:

- 1) w części wschodniej – wzdłuż biegu Słupi, na całym odcinku biegu rzeki w granicach gminy;
- 2) w części południowo-zachodniej wzdłuż biegu Wieprzy, na całym odcinku biegu rzeki w granicach gminy.

Obszar narażone na niebezpieczeństwo powodzi wskazano na rysunku Studium.

W związku z zagrożeniem powodziowym wzdłuż Słupi oraz Wieprzy należy zapewnić warunki bezpieczeństwa dla ludzi i ich mienia na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi. Niezbędne jest ograniczenie nowego zainwestowania i zabudowy, zgodnie z przepisami szczególnymi. W przypadku lokalizacji obiektów i urządzeń w rejonie terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, w szczególności obiektów i urządzeń turystycznych, wymagane jest, uściślenie i uwzględnianie rzędnej zalewu odpowiednio na etapie projektowania, budowy, użytkowania i utrzymania obiektów i urządzeń.

W przypadku stwierdzenia obszarów narażonych na osuwanie się mas ziemnych, jej granice oraz odpowiednie zasady zagospodarowania należy ustalić w planach miejscowych.

XXI. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI, REKULTYWACJI LUB REMEDIACJI I INNE OBSZARY PROBLEMOWE W ZALEŻNOŚCI OD UWARUNKOWAŃ I POTRZEB ZAGOSPODAROWANIA WYSTĘPUJĄCYCH W GMINIE

Cały rozpatrywany obszar wchodzi w skład wyróżnionego w Planie województwa pomorskiego obszaru problemowego – regresu społecznego i gospodarczego (obszar zachodni), gdzie do głównych problemów należą: stagnacja gospodarcza i strukturalne bezrobocie, zagrożenia rozwoju demograficznego oraz zagrożenie i degradacja walorów środowiska przyrodniczego przez antropopresję na obszarach użytkowanych i zagospodarowanych rekreacyjnie.

W celu przełamania regresu społecznego i gospodarczego przewiduje się kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, jak wskazano w **Rozdziale IX**.

Na obszarze gminy występują obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji zabudowy i zagospodarowania. Są one najczęściej związane z dawnymi ośrodkami produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, występującymi w obrębie zwartej zabudowy wsi, w granicach wyznaczonych obszarów urbanizacji. W części tych ośrodków nastąpiła degradacja zagospodarowania i dewastacja zabudowy.

Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji zabudowy należy rewitalizować, zgodnie z zasadami wskazanymi w **Rozdziale X ust 1**. Uszczegółowienie zasad i wymogów w tym zakresie powinno następować w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, a także w wydawanych decyzjach, pozwoleniach.

Uporządkowania i uczytelnienia wymaga część licznych na obszarze gminy dawnych cmentarzy. Przewiduje się prace w tym zakresie, w tym np. na terenie dawnego cmentarza w Sierakowie planuje się urządzenie miejsca pamięci historycznej upamiętniającego dawnych mieszkańców gminy (lapidarium).

Wymagana jest poprawa stanu technicznego dróg, niektórych odcinków sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, jak wskazano w kierunkach rozwoju tych systemów.

W celu podniesienia standardów i poprawienia estetyki gminy przewiduje się:

- 1) wymianę, likwidację wyeksploatowanych elementów infrastruktury, jak np. napowietrzne linie elektroenergetyczne (w miarę możliwości rozważyć należy zamianę na linie kablowe), telekomunikacyjne, przewody wodociągowe (w tym azbestowo-cementowe);
- 2) likwidację zbiorników bezodpływowych na nieczystości – w ramach porządkowania gospodarki ściekowej;
- 3) poprawę stanu nawierzchni dróg wraz z budową chodników i ścieżek rowerowych, w pierwszej kolejności w obszarach zabudowanych;
- 4) remonty, modernizację budynków, mieszkań i pomieszczeń komunalnych, w miarę potrzeb i posiadanych środków;
- 5) uporządkowanie publicznych terenów, w tym z urządzeniem, realizacją placów zabaw, boisk, skwerów, parków;
- 6) wymagane jest uporządkowanie i rekultywacja terenów dawnych wysypisk oraz terenów poeksploatacyjnych.

XXII. OBSZARY ZDEGRADOWANE

Wyznaczana trasa linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo – Słupsk nie obejmuje obszarów zdegradowanych.

XXIII. TERENY ZAMKNIĘTE I ICH STREFY OCHRONNE

Zgodnie z ustawą z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.), przez tereny zamknięte rozumie się tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.

W granicach gminy Kobylnica znajdują się tereny zamknięte. Są to tereny kolejowe, z których jeden związany jest z przebiegiem linii kolejowej nr 202 Gdańsk - Stargard Szczeciński znaczenia państwowego, a drugi z przebiegiem linii kolejowej nr 405 relacji Ustka - Słupsk - Szczecinek i dalej w kierunku Piły i Poznania.

Tereny kolejowe zamknięte ustalone zostały decyzją Nr **3** Ministra Infrastruktury *i Rozwoju* z dnia **27 marca 2014** r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz. Urz. *MiR*, poz. **25**, z późn. zm).

Według obecnie obowiązujących zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dla terenów zamkniętych (z wyłączeniem terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu) nie sporządza się miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W granicach gminy Kobylnica występują strefy związane z obronnością.

Są to wskazane na rysunku Studium:

- 1) strefa ochronna od wojskowego obiektu technicznego;
- 2) strefa ochronna urządzeń ubezpieczania lotów;
- 3) strefa podejścia do lotniska (obecnie nieczynne lotnisko w Redzikowie);
- 4) strefa podejścia do drogowego odcinka lotniskowego.

Drogowy odcinek wojskowy znajduje się w sąsiedniej gminie Dębica Kaszubska – droga wojewódzka nr 210. Zgodnie z planem województwa, dla drogowych odcinków lotniskowych, takich jak odcinek DW nr 210, zachowuje się uwarunkowania ochronne jak dla obiektów technicznych Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.

Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań oraz syntezę ustaleń zmiany Studium

I. Uzasadnienie zawierające objaśnienia przyjętych rozwiązań.

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem planistycznym określającym politykę przestrzenną gminy, w tym lokalne zasady zagospodarowania przestrzennego. Studium nie jest aktem prawa miejscowego, jest natomiast wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Bezpośrednia relacja pomiędzy studium a miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego wynika z faktu, że rada gminy może uchwalić plan miejscowy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, o czym stanowi art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199 z późn. zm.). W aktualnie obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica, uchwalonym Uchwałą Nr III/25/2002 Rady Gminy Kobylnica z dnia 30 grudnia 2002 r. i zmienionym uchwałami Rady Gminy Kobylnica: Nr XL/527/2010 z dnia 16 lutego 2010 r. oraz Nr XLIV/413/2014 z dnia 6 lutego 2014 r. trasa linii 400kV Żydowo-Słupsk w planowanym przebiegu nie została wyznaczona, konieczne było zatem wprowadzenie stosownej zmiany w tym zakresie.
2. Uwzględniając powyższe Rada Gminy Kobylnica w dniu 30 października 2014 r. podjęła Uchwałę Nr LIV/506/2014 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica, uwzględniając wniosek PSE S.A. (inwestora realizującego inwestycję) dotyczący sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru, w granicach którego będzie realizowana przedmiotowa linia, która jest inwestycją celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym. Przedmiotowa zmiana obejmuje także korektę granic stref ochronnych od urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW. Korekta granic w/w stref jest czynnością czysto techniczną, wynikłą z ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz dokonanych zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica, w związku z art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zarówno miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, jak i zmiany Studium, których przedmiotem ustaleń była lokalizacja urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych, poddane były strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko - zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 roku udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dlatego też nie zachodzi konieczność, aby korekta granic była przedmiotem oceny na obecnym etapie.
3. W ramach prac nad zmianą Studium zaktualizowano w wymaganym zakresie, wynikającym z przedmiotu opracowania, uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233). Przy zmianie Studium uwzględniono fragmenty Studium, które zachowały aktualność, nowy zaktualizowany tekst oznaczono czcionką Arial (pogrubiona kursywa). Rysunki Studium zawierające uwarunkowania i kierunki oraz większość załączników graficznych w tekście zostały zaktualizowane - zgodnie z przedmiotem zmiany Studium.

4. Przy sporządzaniu zmiany studium odpowiednio uwzględniano wnioski i zalecenia złożone w toku procedury przez instytucje i organy właściwe do uzgadniania i opiniowania projektu studium; osoby fizyczne nie złożyły w wyznaczonym czasie żadnych wniosków.
5. Na potrzeby zmiany Studium sporządzono opracowanie ekofizjograficzne, stosownie do wymogu wynikającego z przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, a także prognozę oddziaływania na środowisko - w zakresie uzgodnionym z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Słupsku.
6. Przedmiotowa zmiana studium ma powiązania z następującymi dokumentami:
 - na poziomie krajowym - z Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 przyjętą przez Radę Ministrów 13 grudnia 2011 r., w której planuje się zwiększenie odporności struktur przestrzennych kraju na zagrożenia energetyczne w wyniku dywersyfikacji źródeł przesyłowych z krajami sąsiednimi, a także wyrównanie dysproporcji w wyposażeniu w sieci przesyłowe energii elektrycznej różnych regionów kraju;
 - na poziomie wojewódzkim: ze Strategią Rozwoju Województwa Pomorskiego do 2020 roku - Uchwałą Nr 458/XXII/12 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 24 września 2012 r. Jednym z priorytetów Strategii jest „rozwój infrastruktury technicznej”, który realizowany będzie poprzez „rozwój systemów energetycznych”. Działania w tym zakresie realizowane będą m.in. poprzez: zwiększenie możliwości wymiany międzynarodowej nadwyżek energii elektrycznej i poprawy bezpieczeństwa systemu krajowego poprzez budowę powiązań na napięciu 400 kV. Planowane przedsięwzięcie - budowa linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo - Słupsk na terenie gminy Kobylnica wpisuje się w zakres trzeciego celu strategicznego jakim jest „bezpieczeństwo i efektywność energetyczna”, w którym jednym z celów kierunkowych jest rozwój infrastruktury energetycznej (3.2.); ma także powiązania z Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego, który został przyjęty Uchwałą Nr 1004/XXXIX/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego w dniu 26 października 2009. Za jeden z istotnych celów uznaje rozwój infrastruktury elektroenergetycznej regionu. Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie linii elektroenergetycznej 400 kV Żydowo Kierzkowo - Słupsk na terenie gminy Kobylnica wpisuje się w III kierunek w zakresie zaopatrzenia w energię tj. budowa, rozbudowa i modernizacja elektroenergetycznej sieci przesyłowej najwyższych napięć;
 - na poziomie lokalnym - ze Strategią rozwoju społeczno-gospodarczego gminy Kobylnica w latach 2007-2015.
7. Projekt zmiany studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został pozytywnie zaopiniowany i uzgodniony przez organy i instytucje właściwe w tym zakresie; stosownie do wymogów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 z późn. zm.) projekt zmiany Studium został poddany strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, w ramach której zapewniono udział społeczeństwa. W wyniku wyłożenia projektu zmiany studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu nie złożono żadnych uwag ani zastrzeżeń.
8. Wprowadzona do studium trasa przedmiotowej linii przebiega przez obszar kilku gmin położonych w granicach dwóch województw - zachodniopomorskiego i pomorskiego. Planowana linia jest inwestycją celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, która ma na celu poprawę bezpieczeństwa zasilania regionu w energię elektryczną oraz umożliwienie przyłączenia do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego (KSE) lokalnych źródeł wytwórczych. Budowa

przedmiotowej linii jest skoordynowana z dalszymi inwestycjami, planowanymi w tym regionie kraju, a także z budowaną aktualnie stacją 400/110 kV Żydowo-Kierzkowo na terenie Gminy Polanów i ma za zadanie połączenie stacji z istniejącymi obiektami w Słupsku i w Gdańsku. Inwestycja wpisuje się również w zalecenia Unii Europejskiej w zakresie rozbudowy i modernizacji sieci przesyłowych i jest odpowiedzią na rosnące potrzeby w zakresie energii elektrycznej w ujęciu regionalnym i krajowym, mając w szczególności na względzie ciągłość dostaw energii elektrycznej. Realizacja takiej inwestycji przekłada się też bezpośrednio na dochody gminy - poprzez wpływy z podatków.

9. Zmiana Studium obejmuje zmianę dokumentu w zakresie zagadnień dotyczących obszaru i przedmiotu zmiany, a także zagadnień wynikających ze zmian powszechnie obowiązującego prawa. W zmianie Studium zostały określone zasady lokalizacji linii oraz warunki, jakie należy spełnić przy tej inwestycji. Określono też parametry maksymalnej ochrony przed polem elektromagnetycznym oraz zasady ochrony terenów, przez które będzie przebiegała linia elektroenergetyczna. Rysunki Studium zawierające uwarunkowania i kierunki oraz większość załączników graficznych w tekście zostały zaktualizowane - zgodnie z przedmiotem zmiany Studium.
10. Zmienione Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica będzie stanowić podstawę do prowadzenia prac planistycznych, w tym związanych ze sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odcinka trasy linii 400 kV Żydowo-Słupsk w granicach obszaru Gminy Kobylnica.

II. Synteza ustaleń zmiany Studium

Zmiana „Studium” dotycząca wyznaczenia przebiegu trasy linii 400 kV obejmuje teren w zachodniej części gminy o szerokości 70 m i długości ca 18 km, biegnący od granicy z gminą Kępice w kierunku północno-zachodnim, omija od zachodu wieś Ściegnica i kieruje się na północ do wsi Bzowo, omija ją od północnego-zachodu i zmienia kierunek na północno-wschodni. Następnie trasa przechodzi między wsiami: Komorzyn, Dobrzęcino-Słonowice i Runowo Sławieńskie i kieruje się na północny-zachód. Omija od wschodu wieś Sycewice i dochodzi do granicy z gminą Słupsk w okolicy kol. Zębowo. Zmiana dotycząca korekty granic stref ochronnych od urządzeń wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW jest czynnością czysto techniczną, wynikłą z ustaleń obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wcześniejszych zmian Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kobylnica.

Na terenie zmiany Studium nie ustanowiono obszarów objętych ochroną przyrody, natomiast w południowym fragmencie gminy w odległości ca 0,5 km na wschód od terenu objętego zmianą Studium zlokalizowany jest Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk NATURA 2000 „Dolina Wieprzy i Studnicy” PLH220038. Na trasie wyznaczonego przebiegu linii nie znajdują się zabudowania mieszkalne lub tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową ani tereny silnie zurbanizowane. Linia w zdecydowanej większości przebiega przez tereny rolne i nieużytki. Przebieg trasy dwutorowej linii elektroenergetycznej wyznaczono w sposób jak najmniej kolizyjny w stosunku do warunków przyrodniczych, jak i istniejącej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej. W celu ochrony przed polem elektromagnetycznym w studium wprowadzono zapis o potrzebie wyznaczenia w planie zagospodarowania przestrzennego pasa technologicznego o szerokości 70 m (po 35 m od osi linii) dla linii 400 kV. Przyjęto, że jest to pas terenu wzdłuż linii, w granicach którego ze względu na oddziaływanie linii obowiązywać będą stosowne zakazy, w tym zakaz lokalizacji budynków

mieszkalnych oraz innych przeznaczonych na stały pobyt ludzi. Szerokość pasa technologicznego przyjmowana jest jako maksymalna odległość od osi linii, w której natężenie pola elektromagnetycznego oraz poziom oddziaływania akustycznego mogą być wyższe od poziomów dopuszczalnych dla terenów zabudowy mieszkaniowej. Wskazano ponadto, że wszystkie skrzyżowania i zbliżenia linii 400 kV z istniejącymi i projektowanymi elementami infrastruktury technicznej oraz z drogami publicznymi należy wykonać zgodnie z przepisami odrębnymi w tym zakresie.

W celu ochrony środowiska kulturowego w zmianie studium zapisano, że przedmiotową linię elektroenergetyczną 400 kV należy tak lokalizować, aby jej pas technologiczny w jak najmniejszym stopniu ingerował w obszar zabytku wpisanego do rejestru zabytków, który zgodnie z wymogami przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami jest objęty ochroną prawną. Szczegółowy przebieg linii wraz z pasem technologicznym w obszarze zabytku wpisanego do rejestru zabytków i w pobliżu stanowisk archeologicznych nastąpi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i musi być uzgodniony z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

W odniesieniu do korekty granic stref ochronnych od urządzeń wykorzystujących energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW wprowadzono zapis, że ich lokalizacja wymaga wyznaczenia stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu na tym terenie. Wyznaczone strefy ochronne pokazane na rysunku studium mają charakter orientacyjny, a ich szczegółowy przebieg będzie określony w planach miejscowych.

Studium nie jest prawą miejscowego i nie stanowi podstawy do podejmowania decyzji administracyjnych związanych z realizacją inwestycji w gminie.